

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FOURTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

2nd, 5th, 6th and 9th to 12th March 1959.

Volume XXXI (Nos. 1 to 7).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
<i>Monday, 2nd March 1959.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council ...	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Questions and Answers	1-14 20-23
II Government Motions—	
(1) Election of nine Members to the Committee of Pri- vileges	14-15
(2) Election of six Members to the House Committee ...	15-16
III Presentation of the Budget for the year 1959-60 ...	16-18 23-119
IV Papers laid on the table of the House	18-19
<i>Thursday, 5th March 1959.</i>	
I Questions and Answers	121-128 160-164
II Calling attention to the prevalence of typhoid, chicken-pox and smallpox in epidemic form in Madras City ...	128-129
III Government Business—General discussion on the Budget for the year 1959-60	129-158
IV Papers laid on the table of the House	158-159
<i>Friday, 6th March 1959.</i>	
I Questions and Answers	165-168
II Announcement re decision of the Business Advisory Com- mittee	169-170
III Personal explanation by a Member about a statement made by him	170
IV Government Business—General discussion on the Budget for the year 1959-60—cont.	170-215
V Papers laid on the table of the House	215

Monday, 9th March 1959.

I Question and Answers	217-225
II Government Business -	
(1) The Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (Introduced)	225
(2) General discussion on the Budget for the year 1959-60 -cont.	225-276

Tuesday, 10th March 1959

I Questions and Answers	277-283
II Government Business—General discussion on the Budget for the year 1959-60—cont.	283-327
III Papers laid on the table of the House	327

Wednesday, 11th March 1959.

I Questions and Answers	329-339
II Announcement re election to the Committee of Privileges.	339-340
III Government Business—General discussion on the Budget for the year 1959-60—cont.	340-394
IV Papers laid on the table of the House	394

Thursday, 12th March 1959.

I Questions and Answers	397-399
II Announcement re election to the House Committee	412-413
III Government Bill—The Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) (Reference to Select Committee)	395-411
IV Paper laid on the table of the House	411
Index	415-428

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS
SHRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalized Transport) (Leader of the House).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI A. M. ALLAPICHAJ.

Panel of Vice-Chairmen.

1 SRI G. R. DAMODARAN.

2 DR. A. CHIDAMBARANATHAN.

3 SRI M. ETHIRAJALU.

4 SRIMATHI K. B. SUNDARAMBAL.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. T. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
2 Allapichai, A. M., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
3 Annamalai Pillai, N. ..	State Legislative Assembly.
4 Arunachalam, A. J. ..	State Legislative Assembly.
5 Arunachalam, T. S. ..	State Legislative Assembly.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L. ..	Madras Graduates.
7 Balasundaram, V. S. ..	State Legislative Assembly.
8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.), D.L.O., B.C.S. (Lond.).	Madras Graduates.
9 Chidambaram Mudaliar, A. ..	Madurai-cum - Ramanathapuram - cum - Tirunelveli Local Authorities.
10 Chidambaranathan, Dr. A. ..	Madras Teachers.
11 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
12 Damodaran, G. R. ..	Madras Teachers.
13 Desikar, K. M. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum - Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	Madras - cum - Chingleput - cum-North Arcot Local Authorities.
15 Durairaj, T. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
16 Ethirajalu, M. ..	State Legislative Assembly.
17 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
18 Janakirama Mudaliar, E. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
19 Joghee Gowder, T. ..	Salem-cum-Coimbatore- Nilgiris Local Authorities.
20 John Asirvatham, M.A., L.T. ..	Madras Teachers.
21 Jothi Venkatachellum ..	NOMINATED.
22 Kalyanaraman, S. V. ..	South Arcot - cum - Tanjore-cum - Tiruchirappalli Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
23 Karayalar, L. S.	State Legislative Assembly.
24 Kosalram, K. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
25 Krishnamoorthy, G.	Madras Teachers.
26 Krishnamoorthy, T. G., B.A.	State Legislative Assembly.
27 Krishnaswamy Ayyangar, P. S.	State Legislative Assembly.
28 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
29 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L.	Madras Graduates.
30 Madurai Pillai, P.	Salem - cum - Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
31 Mahomed Usman, Dr., B.A., LL.D.	NOMINATED.
32 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
33 Masilamani Chettiar, A. K.	Madras - cum - Chingleput - cum-North Arcot Local Authorities.
34 Mohamed Raza Khan	State Legislative Assembly.
35 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
36 Nallaswami, B. K.	State Legislative Assembly.
37 Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, N.	State Legislative Assembly.
38 Palaniswamy Gounder, V. K.	Salem - cum - Coimbatore - cum-Nilgiris Local Authorities.
39 Patanjali Sastry, M.	NOMINATED.
40 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
41 Purushotham, T., B.A.	Madras - cum - Chingleput - cum-North Arcot Local Authorities.
42 Rajan, P. T.	State Legislative Assembly.
43 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
44 Ramasamy Gounder, K. M.	Madras Teachers.
45 Ramaswamy, K. V.	State Legislative Assembly.
46 Ramaswami, V. V.	State Legislative Assembly.
47 Ramaswami Reddiar, O. P.	NOMINATED.
48 Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
49 Saraswathy Pandurangam	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
50 Seshachariar, M.	Madras - cum - Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
51 Sivanandam, Dr. T. V., M.B., B.S.	Madras Graduates.
52 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram - cum-Tirunelveli Local Authorities.
53 Somasundara Reddiar, A.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Sreenivasan, Dr. A., M.R.C.P. (Lond.).	Madras Graduates.
55 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Madras Teachers.
56 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
57 Subramania Karayalar, M.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
58 Sudarsanam Naidu, M. V.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
59 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
60 Surendram, V. M.	State Legislative Assembly.
61 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Salem - cum - Coimbatore - cum-Nilgiris Local Authorities.
62 Venkataraman, R. (Minister - Leader of the House).	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

FOURTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 2nd March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Personal files of subordinate officials

* 85 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the general rules guiding the writing of personal files of subordinate officials by the Government officers;

(b) whether the remarks in the personal file are communicated to the subordinates concerned for their information and guidance; and

(c) whether the Government have considered revision of the rules to make them proof against patronage and, if so, when the revised rules would take effect?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Reporting officers have been instructed to give as complete a picture as possible of the officer reported upon, both his good points and his short-comings being fully dealt with in a clear and lucid manner so as to make it possible for a correct estimate to be formed on the character, ability, etc., of the officer concerned. They have also been told that it is particularly important that whenever an inappreciative opinion or an adverse remark regarding the personal character or conduct or honesty of an officer is recorded, reasons should be given as far as possible. Similarly, an estimate that an officer is unfit for a particular rank should include reasons for it and, if possible, a statement of facts in support of the view held should be given and it should not be founded on general impressions only.

Reporting officer's remarks are scrutinised by a higher officer and the scrutinising officer has been instructed to state his own views on any entry in the personal file with which he disagrees at the earliest possible opportunity.

(b) All adverse remarks made in the personal files are normally communicated to the persons concerned for information and guidance. They have also a right of appeal against such remarks.

(c) The Government do not consider that there is much scope for patronage in the existing rules.

[2nd March 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any proposal to do away with this system of writing of personal files of the Government officers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The Government want some guidance from the superior officers about the ability of the subordinate officers.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government received any request from any of the Service organisations about the system of personal files and have they made any representation to the Government that the system may be scrapped?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know whether they have made any representation, but the Government do not consider that there is any merit in such representations.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer of the Hon. Minister to clause (c) may I request the Hon. Minister to tell us whether the Government would consider referring this question of revamping these rules to the State Pay Commission that has been appointed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. I do not think it is necessary to do so.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What is the check the Government are having if a superior officer writes something adverse, born out of prejudice?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is communicated to the officer concerned and his reply or his explanation is taken into account.

DR. A. SREENIVASAN : Are the adverse remarks communicated to the aggrieved person? In some cases, they have been deliberately held back till the time comes for the man to protest.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Normally they are communicated to the person concerned. If there are any individual cases, they can be brought to the notice of the Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government considered the system that is in vogue in the Central Government service with regard to these personal files and would they compare the system prevailing there with the system that we are having here?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am not aware of the system prevalent in the Central Government, but the Government think that the present system is quite good and has been working satisfactorily.

SRI T. PURUSHOTHAM : As under the Central Government rules, the subordinate officer against whom any remark is made is required to sign in that personal file, noting the remarks made therein, and as that would remove much of the abuse that has been

[2nd March 1959]

alleged here, may I suggest that the Government would do well to compare the Government of India rules with the rules obtaining here?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the rules are as mentioned by the hon. Member, I think there is no difference. Because, I stated in answer to clause (b) that all adverse remarks made in personal files were normally communicated to the persons concerned for information and guidance.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : Does 'normally' mean that under extraordinary circumstances, some remarks are not communicated to the persons concerned?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Deputy Chairman understands English. 'Normally' means 'usually'.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : What is meant by 'adverse remarks'? Do they mean remarks against inefficiency or character? I want an explanation about 'adverse remarks'.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Anything generally derogatory to the ability or character of the person concerned would be considered to be adverse remarks.

SRI B. K. NALLASWAMI : I have seen the adverse remarks against some of the officers which are very vague and unanswerable. Will the Government see that clear charges are made against such officers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know how the hon. Member ever saw the personal files. (Laughter.)

SRI B. K. NALLASWAMI : The adverse remarks are communicated to the officers concerned. I was shown them by some officers. So, the question that I could not see the personal files does not arise.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : When I say that the adverse remark is communicated to the officer concerned, then he has an opportunity to give his explanation and make an appeal against it.

SRI B. K. NALLASWAMI : The charges are so vague that they cannot give any reply to these charges. That was what I meant.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This criticism is also very vague.

SRI A. SUBRAMANYAM : சொந்த வருத்தமோ, வெறுப்போ ஏற்பட்டால் பரஸ்பரமாக நெல் அதிகாரிகள் எதாவது எழுதிவிட்டால், அதைப்பற்றி உடனடியாக அந்தக் கீழ் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிப்பது இல்லை. உடனடியாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். உடனடியாகத் தெரிவிக்க எதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. எப்போது ஒரு அதிகாரியின் மீது தவறான அபிப்பிராயம் எழுதப்படுகிறதோ, அப்போழுதே அதைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

[2nd March 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பெண்கள் படிக்கின்ற கல்லூரிகளில் மாணவிகளின் ஆசிரியைகளின் மின்னலையிடுவது, மின்னலையிடுவது என்று பெயரிடும் அழைக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் இந்திய நாட்டின் பண்பாட்டுக்குத் தம் மரியாதை கொடுக்கக் கூடியவர்களாகவும், அவர்கள் அழைப்பதைத் தவிரக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பெண் பெண் அழைப்பதால் மரியாதை தரவில்லை என்று சொல்லுவது தவறு என்பது எல்லாருடைய அபிப்பிராயம்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: இதற்குப் பதிலாக என்னும், சரவதி அம்மம் என்று குழியைக் குழியாகப் பெயர்வைத்து 'அம்மாள்' என்ற பழக்கத்தைப் பின்படுத்துவது சேத்துக்குறி ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது கனம் அமைச்சர் பெண்கள் கல்லூரிகளில் இயங்கும் அமைச்சர் மின்னலையிடுவது குறித்து ஏற்பாடு செய்யுமா என்று சொல்லுவது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பெண்களின் பிள்ளைகள் பெயரிடுவது அழைப்பதில் மின்னலையிடுவது குறிப்பாக அப்படியிருக்க பெற்றோரை விட அழைப்பதில் மாற்றம் குழியைக் குழியாகப் பெயரிடுவது அழைப்பது தவறு என்று சொல்லும், அந்தத் தவிரக் ஏற்பாடு செய்யப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மின்னலையிடுவது பெரும் பெயர் சொல்லி அழைப்பதில் மாற்றம் அமைச்சர் பெண்கள் குழியைக் குழியாகப் பெயரிடுவது குறிப்பாக அழைப்பது தவறு என்று சொல்லும், அந்தத் தவிரக் ஏற்பாடு செய்யப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

Reduction of salaries of B.T. Assistants

* 87 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any recommendation has been received by the Government from the Advisory Committee of the Tirunelveli District Board to reduce the salaries of B.T. Assistants in the Secondary Schools run by the district board;

(b) if so, the reasons given by the Advisory Committee for such recommendation; and

(c) the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, was there any proposal and was it given up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This question is with reference to the Advisory Committee of the Tirunelveli District Board. We have not received anything. Whether they had any proposal and whether they gave it up later, I do not know.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Did the Government receive representations from the South Indian Teachers' Union on this point?

[2nd March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I said that I had not received any recommendation for the reduction of the salary. So, the question does not arise at all.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, am I to take it that the Special Officer in charge of the district board has not sent any recommendation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government have not received any recommendation. That is what I said.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, is it a fact that in calling for applications for the posts of teachers, only the scales applicable to local bodies were quoted and not the Government scales of pay which the teachers just now are receiving?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice, Sir.

(Purchase of rice

* 88 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether this Government propose to purchase rice either directly or through wholesale merchants in the State of Madras and from other States; and

(b) if so, the agency through which it will be sold?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government have decided to procure two lakhs tons of rice in this State during the current harvest. The co-operative organizations in the State have been appointed as procuring agents and the stocks so procured will be distributed through Fair Price Shops to be opened by them.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I know whether, as against the target of two lakhs tons stipulated by the Government of Madras, so far they were able to procure only two to three thousand tons of rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can tell the hon. Member that it is not two or three thousand tons. It is something more than that. I may also tell the hon. Member that we do not attach very much importance to the quantum of procurement. Procurement is resorted to mainly with a view to effectively enforcing price control.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know, Sir, so far how much the Government were able to acquire through their agencies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have up-to-date figures. Four or five days ago, the figure I had was more than six thousand tons.

[2nd March 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know, Sir, whether any price has been fixed by the Government for the purchase of rice and, if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Prices have been fixed. It is at that rate that the purchases are made. These prices are applicable to all transactions whether by Government or others. I do not have the figures of prices now. The prices are fixed according to the varieties of rice and also the varieties of paddy.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Supposing there is disparity between the price fixed by the Government and the price prevailing in the market, what happens? Are the stocks going to be requisitioned? Or, how will the Government be able to procure their necessary stocks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Dealers are required to sell or purchase only at the prices fixed. They should not exceed the maximum fixed. If anybody contravenes the rules, he will be liable to action being taken against him.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, in some districts, the wholesale merchants refuse to purchase paddy. Has this been brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. I saw a report in the Press that the wholesale merchants of Salem had proposed not to co-operate with us, and to give up their business. I do not know how far they meant it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, may I know whether the purchases are made in all the districts of the State or are confined only to districts like Tanjore?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, price control is applicable to all the districts. It is also proposed to make the purchases in all the districts.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Supposing there is resistance on the part of the big millers or mirasdars to part with their stocks, anticipating better prices later on, what happens? In that contingency, will the Government requisition such stocks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In such cases, the Government have got powers to requisition. And Government do propose to requisition such stocks.

Overloading of bullock carts

* 89 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state, with reference to the answer given to the supplementary question to Legislative Council Starred Question No. 14 on 2nd November 1957—

(a) the steps taken by the Government to effectively check the overloading of bullock carts and bullock trucks; and

2nd March 1959]

(b) whether any action has been taken for prevention of cruelty to draught animals by the use of whips and sticks and to place on the table a copy of the regulations, if any, issued in this behalf?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Instructions have been issued recently that drivers of bullock-carts or bullock-trucks should be made to exhibit the weight of the unladen cart or truck, either by stamping or showing the unladen weight in a prominent place on the cart or truck itself and that they should also be made to declare the weight of loads, if and when demanded.

(b) The Government have recently examined the question of amending the Prevention of Cruelty to Animals Act, 1890, to prevent overbeating and whipping of draught animals and have decided that no amendment is necessary as the existing provisions in the Act are sufficient to prevent cruelty to animals and provide for deterrent punishment in such cases. No regulations have been framed.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, have the Government considered the specific recommendations of the Committee for the Prevention of Cruelty to Animals appointed by the Government of India, and what action has been taken on its recommendation on this particular question of overloading?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have not only considered these recommendations, but also considered the various proposals submitted by these organisations and also by the officers of the Government, and they have taken this decision, which I mentioned in my answer to clause (a).

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, has not the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, Madras, represented its difficulties in enforcing the rules issued by Government and what action do the Government propose to take in regard to the suggestions made by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information whether the Society for the Prevention of Cruelty to Animals has pointed out any specific difficulties. If such difficulties are pointed out, the Government would look into them and see that the Society is enabled to prevent effectively the cruelty to animals.

SRI T. PURUSHOTHAM : As there is specific difficulty in detecting cases of overloading to the satisfaction of magistrates as there are no weighbridges available in Madras City and also in the mufassal municipalities, will the Government consider the question of providing such weighbridges in important centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In Madras City, the Corporation can provide for weighbridges, and the Society can make use of them in co-ordination with the Corporation. It is not

[2nd March 1959]

practical to provide weighing machines in the mufassal. But, still, Sir, excessive load could easily be found, and it could be actually weighed, and then action could be taken.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, is there any difference in weight between bullock-carts with rubber tyres and those with ordinary tyres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. If it is bullock-cart with rubber tyres, double the load that is allowed normally could be permitted.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, is the Hon. Minister aware that apart from the excessive load in bullock-carts, there is very heavy overloading in carts drawn by men? He would himself have witnessed this on the roads of Madras City.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. That is a different matter and a different question.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, apart from the question of the activities of the S.P.C.A., will the Government consider the enforcement of the rules issued by them through the Police, especially in the case of heavily loaded bullock-carts, the panting bullocks that we see going on the First Lane Beach dragging heavy loads to and from the Harbour?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The matter is being looked into.

S.S.L.C. Public Examination

3-20 p.m. * 90 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the reasons for not conducting at present examinations in Tamil on the first day of the S.S.L.C. Public Examination;

(b) whether it is a fact that, as soon as Tamil was made the First Language in 1948, examinations in Tamil were held on the first day of the S.S.L.C. Public Examination; and

(c) whether there is any proposal before the Government to change the schedule for conducting examinations in the First Language on the first day of the Public Examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The regional language, including Tamil, was made the first language under the scheme of study of languages for the S.S.L.C. Examination in 1948. The examination in the first language was accordingly held on the first day of the examinations held in March 1948. But as the examination in the regional languages has to be conducted in various languages in addition to Tamil, certain practical difficulties were experienced in conducting the examinations on the first day of the examinations. Hence, this arrangement was dropped.

(c) No, Sir.

[2nd March 1959]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know what those practical difficulties are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The difficulties were that the examinations had to be conducted not only in Tamil but also in other languages. Therefore, it was not possible to co-ordinate them.

Poet Laureateship of the State

* 91 Q.—SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to revive the Poet Laureateship of the State;

(b) if so, the date on which it will be revived;

(c) whether there is any other scheme to encourage Tamil Poets and Scholars; and

(d) if so, what it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) & (d) There is no proposal as such to encourage Tamil Poets and Scholars. The Government have, however, instituted a scheme for the award of ten prizes for the best books on various subjects in Tamil each year at the rate of Rs. 1,000 each. The Government have also instituted a scheme for the award of ten prizes of Rs. 500 each for books in Tamil for children. Scholars in the language are also encouraged by being appointed as members of Committees like the one constituted for the preparation of the glossary of Administrative Terms in Tamil, etc.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, Poet Laureateship is a very laudable institution. While there may have been some justification for doing away with it in the past when there were 4 regional languages, now after the reorganization of the States on a linguistic basis when Tamil happens to be the official language of the State, will the Hon. Minister be pleased to reconsider the whole thing as it is the best way to encourage Tamil?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think that it is the best way of encouraging Tamil. It is a matter of opinion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know why the Government have decided to give up this institution which was started, I think in 1948 or so, when Sri Madhava Menon was the Education Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Because it was not found necessary.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Are there no poets in Tamil Nad?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are many poets and so, there is no point in choosing one as the Poet Laureate.

[2nd March 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Apart from there being many poets outside, as stated by the Hon. the Education Minister, there may be many poets inside this very House. That being the case, what is the chance for them to get this honour if there is no such scheme to honour poets?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why we do not want to name any one as Poet Laureate. All are Poet Laureates.

Lay Secretary and Treasurer

* 92 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the Government hospitals and other medical institutions having Lay Secretary and Treasurer and the duties assigned to the Lay Secretary and Treasurer;

(b) who performs the duties of Lay Secretary and Treasurer in other hospitals; and

(c) whether there is any proposal to post a Lay Secretary and Treasurer to all District Headquarters Hospitals and, if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement^a is placed on the table of the House.

(b) The routine duties are performed by the Assistant District Medical Officer or Resident Medical Officer, as the case may be, and the financial powers are exercised by the District Medical Officer or Superintendent of the hospital, as the case may be.

(c) No, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister enlighten us on what has become of the proposal made by the T.B. Sanatorium Rehabilitation Committee proposing the appointment of a Lay Secretary for rehabilitation work in that centre?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the Director of Medical Services is examining the question of appointing Lay Secretaries for all Headquarters Hospitals. In that connexion, this matter will also be considered.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : May I know whether the Hon. Minister has fixed any qualifications for the appointment of these Lay Secretaries keeping in view the fact that as many as 14 duties of various descriptions including the purchase of drugs and various other articles are assigned to them? What are the qualifications fixed and how are these Lay Secretaries appointed?

[2nd March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Lay Secretaries are appointed from the Administrative Service, I mean the Ministerial Service. What is taken into account is experience in ministerial work. But, I am aware that the holding of this post entails some special knowledge of certain other things also. I shall ask the Director of Medical Services to keep this point also in view when he considers the question of appointing Lay Secretaries.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Is the Hon. Minister aware that hospital administration forms a special class of training ground in most of the foreign countries and that unless they have such training, they are not appointed to exercise such wide powers including the responsibility for the proper maintenance of the drugs and medicines, instruments and appliances, forms and stationery? While forms and stationery may be all right, can the Hon. Minister tell us whether the Lay Secretary knows anything of instruments and things like them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, he may or may not know. But, we are now trying to be on a par with other countries so far as this matter is concerned. We are moving in that direction and I hope we will move all right.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Let us hope so.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are we right in presuming that it is on the basis of the bed-strength in the different hospitals that Lay Secretaries are being posted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. The hon. Member's presumption is correct. When the bed-strength is 250 and above, a Lay Secretary is to be appointed. Now, in the light of the question of appointing Lay Secretaries in all Headquarters Hospitals, that qualification or criterion may or may not apply as we may not have 250 patients in all the Headquarters Hospitals.

SRI T. PURUSHOTHAM : In the statement placed on the table of the House, we find that in the Government General Hospital, there are two Lay Secretaries, one in Grade I and the other in Grade II. May I know whether it is necessary to have two Lay Secretaries? What are the duties assigned to each of them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a very big hospital. So, one Lay Secretary may not be able to cope with the work.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know why they are called Lay Secretaries? What is the significance of the term?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is just like 'layman'. He cannot meddle with forceps and things like them.

[2nd March 1959]

Houses for Harijans

* 92 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN (on behalf of Sri V. M. Surendram): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of houses constructed for Harijans in the State during the years 1956-57 and 1957-58; and

(b) the amount received from the Centre for this purpose?

THE HON. SRI P. KAKKAN:

(a) 1956-57	.. 3,080
1957-58	.. 3,095
(b) 1956-57	.. Rs. 8.93 lakhs
1957-58	.. Rs. 9.28 lakhs

Contribution to the Provident Fund

* 94 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any limit has been fixed for contribution by teachers in the service of local bodies to the Provident Fund; and

(b) if so, what it is and whether that limit is applicable to teachers in aided institutions also?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) Not less than $6\frac{1}{2}$ per cent of emoluments and not more than $15\frac{5}{8}$ per cent. This variable rate is not applicable to teachers in aided institutions. The teachers serving in recognized schools under private management can contribute only at the fixed rate of $6\frac{1}{2}$ per cent of their substantive pay.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know why the Government are not permitting teachers of aided schools to contribute more than $6\frac{1}{2}$ per cent while they permit teachers in local board schools to contribute more than $6\frac{1}{2}$ per cent?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, a separate question may be put.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

Note.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That, with reference to rule 154 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1959-60.”

ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

[2nd March 1959]

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That, with reference to rule 154 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1959-60.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1959-60—

Time and date for the receipt of nominations. 4 p.m. on 6th March 1959.

Time and date for the scrutiny of nominations. 12 noon on 9th March 1959.

Time and date for the withdrawal of nominations. 4 p.m. on 10th March 1959.

Poll, if necessary. Between 11 a.m. and 1 p.m. on 18th March 1959.

Nomination forms can be had from the Secretary to the Council.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That, with reference to rule 171 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1959-60.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That, with reference to rule 171 of the Madras Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1959-60.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of six members to the House Committee for the financial year 1959-60—

Time and date for the receipt of nominations. 4 p.m. on 6th March 1959.

Time and date for the scrutiny of nominations. 12 noon on 9th March 1959.

[Mr. Chairman] [2nd March 1959]

Time and date for the withdrawal of nominations. 4 p.m. on 10th March 1959.

Poll, if necessary. Between 11 a.m. and 1 p.m. on 18th March 1959.

Nonimation forms can be had from the Secretary to the Council.

3-30 P.M. III.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Leader of the House will now present the Budget for the year 1959-60.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, it is my pleasant privilege to present to this House the Budget Estimates for 1959-60 and the Revised Estimates for the current year. The speech* of the Finance Minister in the Legislative Assembly has been circulated in the House. I hope hon. Members would have noted with satisfaction that the Budget does not contain any new proposal for taxation. Hear, hear).

The main feature of the Budget is that our revenue position has improved. We had a succession of revenue deficits from 1950-51 to 1956-57 amounting in all to about Rs. 32 crores. Year after year we had to impose additional taxes to meet the growing needs of the people and to reduce the revenue deficits to the extent practicable. While framing the current Plan, we had agreed to levy additional taxes to the extent of Rs. 13 crores. Actually the taxation imposed during the last three years may yield about Rs. 20 crores during the current Plan period. The yields from the older taxes such as the sales tax and the motor vehicles tax and entertainment tax are also showing an upward trend. Consequently, the Revenue Account of 1957-58 closed with a surplus of Rs. 341 lakhs and that of the current year is expected to close with a surplus of Rs. 265 lakhs. The Budget Estimates anticipate a surplus of Rs. 139 lakhs in the coming year, but this may be wiped off by the interim relief of Rs. 5 we recently gave to low-paid public servants. There may be further inroads into our resources when the recently constituted Pay Commission makes its recommendations; but, for the present, the Revenue Account seems satisfactorily balanced.

On the Capital side of the Budget also, we do not at present apprehend any serious difficulty. The Open Market Loan floated by the Government and the Electricity Board in the current year had a heartening response. The Madras Industrial Investment Corporation and the Co-operative Land Mortgage Bank were also able to raise their debentures successfully. The Small Savings drive in the districts is also meeting with fair success. If those favourable conditions prevail in the coming year, we may be able to meet our commitments in full and the Budget has been prepared on that assumption.

* Printed as Appendix II on pages 23-119 infra.

2nd March 1959] [Sri R. Venkataraman]

The significant aspect of the Budget in a planned economy is the provision made therein for implementing the Plan. The Second Plan of Madras aggregated to Rs. 152 crores. We have spent Rs. 28 crores in 1956-57, Rs. 30 crores in 1957-58 and propose to spend Rs. 34.8 crores in the current year. The Budget provides for an outlay of Rs. 34.6 crores in the coming year. Thus, by the end of 1959-60, we would have spent Rs. 128 crores in all, which would leave only a balance of Rs. 24 crores for the final year of the Plan. We will, in due course, devise ways and means of stepping up the outlay of the final year to make full use of the administrative competence built up earlier, but for the present we may note with satisfaction that our Plan is progressing according to, and even a bit in advance of, the time schedule.

The Plan outlay of Rs. 34.64 lakhs in the coming year may be broken up into Rs. 9.80 lakhs on agricultural production, Rs. 9.72 lakhs on Social Services and Rs. 15.12 lakhs on Industries, Power, Communications and other permanent investments.

On the side of agriculture, the various grow-more-food schemes such as the Irrigation programme, both Major and Minor, multiplication of improved seeds, distribution of chemical fertilizers, manufacture of compost both urban and rural, installation of electric pumpsets for lift irrigation, sinking of new wells, etc., are being pushed through with vigour. A new shift is being given to the co-operative movement which in this State has so far specialised on the credit side. It is now proposed to organize multi-purpose co-operative societies in villages to cater to the various agricultural needs of the cultivator on seeds, manures, agricultural implements, marketing facilities, etc.

On the side of social services, a significant development is the provision of Rs. 60 lakhs for the supply of midday meals for children in elementary schools. We may note with satisfaction the large measure of public co-operation forthcoming on the scheme and let us hope that we can extend it over the whole State in the near future. The Urban and Rural Water-supply Schemes are also making rapid progress and substantial provisions have been made for them in the Budget.

All our power schemes are progressing rapidly and may be completed in advance of the schedule. As against a provision of Rs. 53 crores for power schemes in the Plan period, we would have invested Rs. 52 crores by the end of 1959-60. The Periyar Project is almost complete and the first block of power will be released from the Kundah Project in the coming year. We continue to maintain our lead in rural electrification with about 8,000 villages electrified and 75,000 pumpsets connected by the end of the current year. We are also making appreciable progress on all the Housing Schemes as detailed by the Finance Minister in his speech. Special mention may be made of the fact that Slum Clearance Scheme of Madras City is being extended to the Municipalities of Salem, Madurai, Tiruchirappalli and Coimbatore.

[Sri R. Venkataraman] [2nd March 1959]

In spite of many difficulties, we have on the whole made satisfactory progress on the Second Plan. The time has come when we should think of the size and shape of the Third Plan. The needs of the people are indeed many, but we have to reckon with the limitations in resources both internal and external. The administrative machine implementing the various schemes under the Plan is growing and gaining in experience. On the past performance and the present pace of growth, an expenditure of Rs. 40 crores in the final year of the current Plan is a reasonable expectation. The outlay in the first year of the New Plan should be larger but will have to be related to the actual performance of the previous year. It should be our endeavour to accelerate the pace further thereafter according to the resources we can find in successive years.

Hon. Members will undoubtedly have many useful suggestions to make on the subject and I shall be grateful to have them during the general discussion on the Budget.

Before I close, let me briefly refer to our assets and liabilities. The Public Debt of the State now stands at about Rs. 138 crores. As against this we have invested Rs. 88 crores on Power Projects and Rs. 48 crores on Irrigation Projects. We have also lent Rs. 37 crores to cultivators, local bodies and other public corporations. The book value of all our assets including buildings and other miscellaneous investments is about Rs. 190 crores, which is substantially in excess of the Public Debt. Besides, we have made adequate provision in the Revenue Budget for servicing the Public Debt. Hon. Members may note with satisfaction that we are increasing the contribution to the General Sinking Fund for debt redemption by Rs. 212 lakhs in the current year and Rs. 241 lakhs in the coming year. It is only prudent that we maintain these sound traditions, because we can effect rapid development only by larger borrowings from the people and it pays us to keep their confidence.

With these words, Sir, I present the Budget Estimates for the consideration of the House.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Thursday, the 5th March 1959.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

111. Notification issued with G.O. Ms. No. 14, Home, dated 2nd January 1959, regarding exemption from payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) of the vehicle MSX 2456 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and used for B.C.G. Vaccination Campaign in this State.

2nd March 1959]

* 112. Notification issued with G.O. Ms. 186, Home, dated 23rd January 1959, regarding extension of notification relating to possession and service of duty paid foreign liquor by Air India International to international passengers on board their places to Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district.

* 113. Notification issued with G.O. Ms. No. 131, Home, dated 16th January 1959, regarding amendments to the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958.

* 114. Notification issued with G.O. No. 4314, Revenue, dated 29th November 1958, regarding amendments to the Tanjore Pannaiyal Protection Rules, 1952.

* 115. Notification issued with G.O. No. 2643, Home, dated 19th September 1958, regarding re-issue of the Madras Subordinate Magisterial Service Special Rules.

* 116. Notification issued with G.O. No. 4171, Revenue, dated 17th November 1958, regarding amendment to the rules issued under the Madras Estates (Supplementary) Act, 1958.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 26th February 1959.

[2nd March 1959]

APPENDIX 1.

[Vide answer to clause (a) of starred question No. 192 asked by Sri T. Purushotham, at the meeting of the Legislative Council held on 2nd March 1959, page 12 supra.]

The Government hospitals and other medical institutions having Lay Secretary and Treasurer—

- (1) Government General Hospital, Madras (Grade I).
- (2) Government Mental Hospital, Madras.
- (3) King Institute, Guindy.
- (4) Government General Hospital, Madras (Grade II).
- (5) Madras Medical College, Madras.
- (6) Government Hospital for Women and Children, Madras.
- (7) Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.
- (8) Government Ophthalmic Hospital, Madras.
- (9) Government Hospital of Integrated Medicine, Madras.
- (10) T.B. Chemotherapy Centre, Madras.
- (11) Government Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in Hospital, Madras.
- (12) Government T.B. Sanatorium, Tambaram.
- (13) Government Headquarters Hospital, Tanjore.
- (14) Government Headquarters Hospital, Coimbatore.
- (15) Government Headquarters Hospital, Salem.
- (16) Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.
- (17) Government Headquarters Hospital, Nagercoil.
- (18) Government T.B. Hospital, Nagercoil.
- (19) Erskine Hospital, Madurai.
- (20) Government Stanley Hospital, Madras.

The duties assigned to the Lay Secretary and Treasurer are as follows:—

- (1) He will be in entire charge of the clerical establishment including menials and be responsible for the proper working of the non-technical branch of the office.

2nd March 1959]

(2) He will be solely responsible for the maintenance of all accounts relating to cash transactions, viz., Cash Book, Permanent Advance Register, Contingent Register, etc.

(3) (a) He will be responsible for the proper maintenance of various stock accounts of stores, such as—

- (i) Furniture and crockery,
- (ii) linen,
- (iii) drugs, and medicines including accounts of the dispensary,
- (iv) instruments and appliances, and
- (v) forms and stationery.

(b) He will arrange for the periodical verification of stock as required under Article 143, Madras Financial Code, Volume I.

(c) He will check and sign all indents for stores whether purchased departmentally or on contract and will inspect all supplies received. The check will include—

- (i) Indents for drugs, etc., on the Medical Store Depot which are scrutinised by the Medical Officers of the Hospital, and
- (ii) indents for special medicines, instruments, appliances, etc., from Medical Officers which are passed by the Superintendents.

In technical matters, he may consult the Superintendent and take his advice.

(d) He will exercise a particular check over the purchase and maintenance of valuable articles of furniture, hospital equipment, etc.

(4) He is responsible for the proper accounting and maintenance of registers relating to Diet accounts and to see that the rules prescribed in the Civil Medical Code relating to Diet are strictly followed, bringing to the notice of the Superintendent any uneconomical issues of the diets or extras. He will verify that the Perishable Stock Register is written up daily and contains a record of all perishable articles supplied by the contractor during the day. He will also review the diet accounts and test-check the postings in the Diet Register with the entries in bed head tickets.

(5) He will scrutinise the expenditure of non-diet articles in wards and departments, and articles such as dressings, lotions, thermometers, syringes, etc., and bring to the notice of the Superintendent any wasteful expenditure of these articles.

(6) He will exercise a check over the contingent expenditure of the hospital.

[2nd March 1959]

திருச்சிராப்பள்ளி. மதுரை. நீலகிரி ஆகிய ஜில்லாக்களில் 11-லிருந்து 30 சத வீதம் வரை குறைவாகவும், மற்ற பகுதிகளில் போதுமான அளவும் மழை பெய்தது. பொதுவாக 1957-58 ஆண்டைவிட இவ்வாண்டு பருவநிலை மோசமெனத் தான் கொள்ளவேண்டும். பூச்சிகளாலும் சில பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கொண்ட காரணங்களினால் இவ்வாண்டு விவசாயத்திற்கு நல்ல சாதகமான சூழ்நிலை அமையாது போய் விளைச்சலுக்கும் ஓரளவு பாதகம் ஏற்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் உணவு உற்பத்தி சென்ற ஆண்டைவிட இவ்வாண்டு சிறிதளவு உயர்ந்திருப்பதாக பூர்வாங்க விளைச்சல் மதிப்பீடுகள் காட்டுகின்றன.

விவசாயிகள். 3. விவசாயிகளில் அடிக்கடி ஏற்படும் மாறுதல்கள்தான் நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையில் உள்ள மிகவும் கவலைக் கிடமான அம்சமாகும். மீட்களின் அந்நியவசியத் தேவைப் பொருள்களான உணவு, உடை இவைகளின் விலையில் ஏற்றங் காணும்பொழுது மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள் ஒரு புறமிருக்க அதன் காரணமாக நாட்டின் பொருளாதாரமே பாதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். அதிலும் திட்ட அடிப்படையில் நாம் பொருளாதாரத்தை வளர்க்க எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளுக்கு இவ்விவசாய மாறுதல்கள் மிகவும் முரண்பாடாகவும் பெருந்தடையாகவும் அமைந்துள்ளன. நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் குறிக்கோள்களாகக் கிணங்க திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால் விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் அவசியமென்பதை மேன்மேலும் பல நிகழ்ச்சிகள் வலியுறுத்தி வருகின்றன. திட்ட அடிப்படையில் வளர்ச்சியும் கட்டுப்பாடற்ற விவசாயமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை. இதை மனதில் கொண்டுதான் உணவு தானியங்களின் விலை பேற்றத்தை நாம் ஆராயவேண்டியிருக்கிறது.

4. 1957-58-ம் ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில், விவசாயிகளின் ஏறுமுகம், அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இவை இரண்டுமே நாட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பாதிக்கும் பெரும் சிக்கல்கள் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நேச நாடுகளின் உதவியால் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடி ஓரளவு சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளின் உயர்வு இன்னும் பெரும் பிரச்சினையாகவேயிருந்து வருகிறது. அதிலும் முக்கியமாக உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றம் கவலைக்கிடந்தரக் கூடியதாக உள்ளது. தானிய மொத்த விலைக் குறி எண், 1957 டிசம்பரில் 512-ல் இருந்தது. 1958 டிசம்பரில் 569 அளவுக்கு உயர்ந்தது. சமீப காலத்தில் விலை சிறிதளவு குறைந்திருந்தாலும் அது முற்றிலும் அறுவடைக் காலங்களில் சாதாரணமாக ஏற்படும் விலைக் குறைவே எனத் தென்படுகிறது. ஆகவே உணவுப் பொருள்களின்

2nd March 1959]

விலை வருடத்திற்கு வருடம் மேன்மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போவதை நாம் காண்கிறோம். இதன் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவுக் குறி எண் ஏறுமுகமாகவே இருந்து வருகின்றது.

5. வாழ்க்கைச் செலவு உயரும்பொழுது தொழிலாளர்களின் போன்றவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டியதாகிறது. ஊதியம் உயர்ந்த காரணத்தாலேயே உணவுப் பொருள்கள் பெரிதும் அளவுடத் தேவைப் பொருள்களின் விலையும் உயருகின்றது. இவ்வாறு ஊதியத்திற்கும் விலைவாசிக்கும் போட்டி நெருப்பட்டு ஒன்றையொன்று முந்திக் கொண்டே போவதைக் காண்கிறோம். இந்தநிலை நம் பொருளாதாரத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடியதாகும்.

6. இதைப் பரிசீலனை செய்த தேசிய அபிவிருத்திக்குழு, உணவு தானியங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற தானிய மொத்த வியாபாரம் அனைத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதுதான் வழியென்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. இம்முடிவை பொட்டி தற்போது நம் சர்க்கார் எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கைகளை கவனமாகத் தீர்மானிப்பதில் கூறியுள்ளார். கூடிய சீக்கிரம் தேசிய அபிவிருத்திக்குழுவின் முடிவை அமுலாக்குவதற்கான விரிவான திட்டம் உருவாக்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

7. நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையில் இன்று காணப்படும் நிலைமை பல்வேறு சிக்கல்கள் சீர்படவேண்டுமானால் விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் திட்ட அடிப்படையில் கணிசமான முன்னேற்றம் காண வேண்டியது அவசியம். விவசாயத் துறையில் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் உற்பத்திப் பெருக்கை மேற்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும்:—

சாகுபடி நிலப்பரப்பு.

ஏக்கரங்கள் (வட்டச் சுணக்கில்)

	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
தொகை	54.6	57.2	58.9	57.2
பூச்செய் தானியம்.	55.2	54.5	56.2	56.0
தேயிலை	17.23	18.20	17.94	18.66
பருத்தி	11.11	10.65	11.83	11.75
மொத்தம்	11.21	11.14	11.31	11.39

[2nd March 1959]

(7) He will be responsible for the work connected with contracts in the case of unfassal medical institutions; he will deal with the tenders of all Government Medical institutions in the district.

(8) (a) He will be responsible for the proper maintenance and upkeep of the hospital buildings.

(b) He will supervise the consumption of electric light and energy and also gas and water.

(9) He will be present—

(a) at the auction sale of all condemned articles; and

(b) when the pay of the hospital staff is disbursed.

(10) He will be delegated by the head of the office of the following financial powers:—

(a) To draw the pay and travelling allowances for all the establishments;

(b) To draw contingent bills;

(c) To draw bills for refund of patients' deposits and hospital stoppages;

(d) To sign for the head of the office bills, vouchers and orders sanctioning expenditure;

(e) To incur or sanction charges on account of ordinary and recognized contingencies except special medicines;

(f) To attest the entries in the Service Books and Rolls and verify the service records annually.

(11) He will be responsible for the custody of the cash in the hospital.

(12) He will be responsible for the preparation of budget estimates, financial returns, etc., review the progressive expenditure of the appropriations placed at the disposal of the Superintendent (or the District Medical Officer) and bring to the notice of the head of the office any abnormal expenditure that may lead to the appropriation being exceeded.

(13) He will annually inspect the accounts of the Government medical institutions in the district and bring to the notice of the District Medical Officer any serious irregularities and take steps to rectify them. He will assist the Superintendent or the District Medical Officer in all matters connected with the non-technical administration of the Government hospitals in the district.

(14) He will also perform such other duties as may be assigned to him by the Government, the Director of Medical Services or the head of the office.

[2nd March 1959]

APPENDIX II

[Vide item III on page 16 supra.]

1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 2-ம் தேதி, சென்னை சட்ட சபையில் நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை.

சபைத் தலைவர் அவர்களே,

1959-60-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையையும் நடப்பு ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகளையும் சபை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன். நான் நிதி மந்திரி பொறுப்பு ஏற்ற பின் இது எட்டாவது ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம். சென்ற ஏழு ஆண்டுகளில் நம் ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமையில் பல தடவைகளில் நெருக்கடியான கட்டங்கள் தோன்றின. இவற்றை சமாளிப்பதற்காக, வருடாவருடம் பல புதிய வரி விதிப்புத் திட்டங்களை இச்சபை முன் கொணர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டி ஏற்பட்டது. பெரும்பாலும் அதன் பலனாகவே இன்று நிதி நிலைமை ஓரளவு சீர்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டு ரூ. 15 லட்சம் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 265 லட்சம் உபரியாக நிற்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தில் குறிப்பிட்டது போலவே 1959-60-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டம் புதிய வரிவிதிப்புகள் எதுவும் இல்லாது வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2. ராஜ்யம் முழுமையும் எடுத்துக்கொண்டால் பருவ வருவதில் மழை குறைவாகவே பெய்திருப்பதாகத்தான் கருதவேண்டும். முக்கியமாக ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் மழைக் குறைவின் காரணமாக பல பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் தென்மேற்குப் பருவ மழை 14.7 சத விசிதம் குறைவாகவும் வடகிழக்குப் பருவ மழை 26.6 சத விசிதம் குறைவாகவும் பெய்துள்ளது. தென்மேற்கு பருவ காலத்தில் செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், மதுரை ஆகிய ஜில்லாக்களில் மழை 21-லிருந்து 40 சத விசிதம் வரை குறைவாக இருந்திருக்கிறது. கோவை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் 10-லிருந்து 20 சத விசிதம் வரை குறைவு இருந்துள்ளது. கன்னியாகுமரியில் சாதாரணமாகப் பெய்யும் அளவிற்குப் பெய்தது. சேலம், திருநெல்வேலி, நீலகிரி ஜில்லாக்களில் சாதாரண அளவிற்கு சற்று மேலேயே மழை பெய்திருக்கிறது. வடகிழக்குப் பருவமழை தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் 31-லிருந்து 50 சத விசிதம் வரை குறைவாகப் பெய்துள்ளது. சேலம், கோவை,

[2nd March 1959]

உற்பத்தி.

	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
தெல் ..	29.55	31.96	32.34	32.98 (லட்சம் டன்சு அரிசி.)
புன்செய் தானியம்.	14.66	14.83	16.86	17.23 (லட்சம் டன்சு.)
நிலக்கடலை (பொட்டு நீக்கித் து).	8.27	8.69	8.60	9.07 (லட்சம் டன்சு.)
பருத்தி ..	3.11	3.39	3.77	3.90 (லட்சம் பேக்கர்.)
கரும்பு ..	3.35	3.36	3.40	3.61 (லட்சம் டன்சு வெல்லம்.)

* இன்னும் தொடர்ந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம்.

விதைப் பண்ணைகள்.

8. உயர்தர வித்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கான 280 விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதெனவும் இத்திட்டம் 1959-60-ல் ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமெனவும் முடிவு செய்திருந்தோம். அதையொட்டி நடப்பு ஆண்டில் 180 புதிய விதைப்பண்ணைகளைத் திறப்பதெனவும் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் இப்பண்ணைகளுக்கான நிலத்தைப் பெறுவதிலும் பண்ணைகளை நடத்துவதிலும் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆகவே எதிர்பார்த்த அளவு பண்ணைகள் ஏற்படுத்தவும் முடியவில்லை; பல பண்ணைகளில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பலனும் கிட்டவில்லை. இவ்வாண்டில் இதுவரையில் எட்டு புதிய பண்ணைகளை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல பண்ணைகளை நல்ல பலன் கிட்டாத காரணத்தாலும் சிலவற்றை நிலவனம் சரிவர இல்லாத காரணத்தாலும் இன்னும் சிலவற்றை போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிக் குறைவாலும் கைவிட வேண்டிய தாயிற்று. இதே காரணங்களால் இவ்வாண்டு இறுதியில் இன்னும் சில பண்ணைகள் மூடப்படலாம். ஆகவே இவ்வாண்டு இறுதியில் சுமார் 130 பண்ணைகள்தான் நடைபெற்று வரும். இப்பண்ணைகளை மேன்மேலும் பெருக்கிக் கொண்டு போவதற்குப் பதிலாக ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கும் பண்ணைகளைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. அத்துடன் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும்பொழுது

* 1958-59-ல் வறுமையிற்றிடுகிய புதிய சீரமைப்புப் பணிகள் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கின்றன.

[2nd March 1959]

உச்ச வரம்புக்கு மேற்பட்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலங்களை இப்பண்ணைகளுக்குப் பயன்படுத்துவது நலமாகவிருக்குமெனவும் சர்க்கார் கருதுகிறது.

9. இவ்வாண்டில் 1.37 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 2.15 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும். இரசாயன உரத்தை மட்டும் நாம் இன்று நம்பியிருக்க முடியாது. அதனுடன் இரசாயன உரத்துடன் இயற்கை உரமும் சேர்த்து உபயோகிப்பது சிலாக்கியம் எனக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே இயற்கை உர வளத்தைப் பெருக்க பல்வேறு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நகரப் பகுதிகளில் கழிவு உரத் திட்டம் மேலும் அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறது. எல்லா முனிசிபல் நகரங்களிலும் 280 பெரிய பஞ்சாயத்துக்களிலும் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி லாரிகள் வாங்குவதற்கும் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கும் உதவி தரப்படுகிறது. இந்த உரம் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2-க்கு அதிகப் படாத வகையில் குடியானவர்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 1956-57-ல் 2.6 லட்சம் டன் உரமும், 1957-58-ல் 2.59 லட்சம் டன் உரமும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958-59-ல் 3.6 லட்சம் டன் உரமும், 1959-60-ல் 3.74 லட்சம் டன் உரமும் வழங்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

10. கிராமப்புறங்களில் உள்ள குப்பை செத்தைகளைக் கொண்டு உரம் தயார் செய்யவும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1957-58-ல் கிராமப் பகுதிகளில் 1.27 லட்சம் டன் உரம் தயார் செய்யப்பட்டதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டிலும் வரும் ஆண்டிலும் இன்னும் அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்யப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம். இதற்கு மேலாக அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் இம்முயற்சியை இன்னும் விரிவுபடுத்த திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அதன்படி 1959-60-ல் 10.48 லட்சம் டன் கிராம கம்போஸ்ட் தயார் செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் சிறு கிராமங்களிலும் மலக்கழிவுகளைக்கொண்டு உரம் தயாரிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. 1959-60-ல் 2.4 லட்சம் டன் மல உரம் தயாராகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பசுந்தழை உரத்தைப் பெருக்கவும் முன்போலவே முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. 33.4 லட்சம் ஏக்கராக்கள் பயனடையும் வகையில் 1,342 டன் அளவு பசுந்தழைக்கான வித்துக்களை வழங்க திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

11. உளவு தானியங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடுமட்டும் நின்றுவிடாது மற்ற விவசாயப் பொருள்களான பருத்தி, எண்ணெய் வித்துக்கள், கரும்பு, தேங்காய் முதலியவைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

[2nd March 1959]

12. இம்முயற்சிகளின் காரணமாக ஓரளவு நலக்குப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை புள்ளி விவரங்கள் நிரூபிக்கின்றன. உதாரணமாக, வருடா வருடம் நெல் சரவசலி விநியோகம் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதை கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும்:—

வருடம்.	ஏக்கரா ஒன்றுக்கு சரவசலி விநியோகம் (அரிசி).	பவுண்டுகள்.
1955-56	1,214	
1956-57	1,265	
1957-58	1,308	

நீர்ப்பாசன வசதிகள்.

13. நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் நாம் திட்டமிட்டபடி பல பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். மணிமுத்தாறு, ஆரணிவாறு, மேட்டூர் கால்வாய்கள், அமராவதி, சாத்தனூர், வைகை, கிருஷ்ணாவிட ஆகிய திட்டங்கள் முடிவடைந்து அவைகளின் மூலம் 1958-59-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 2,20,000 ஏக்கரா நிலங்கள் புதிய பாசன வசதியைப் பெறவிருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டு இன்னும் 25,000 ஏக்கராவுக்கு பாசன வசதி ஏற்படும். கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டத்திற்காக 1959-60-ம் ஆண்டில் 77 லட்சம் ரூபாயும், புள்ளம்பாடி திட்டத்திற்கு 58 லட்சம் ரூபாயும், பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு 45 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள நெய்யாறு திட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சமும், வீரேர் அணைக் கட்டுக்கு ரூ. 15 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டங்களும் காலதாமதமின்றி முடிக்கப் பெறும். இதற்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 210 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

14. நம் நாடுவத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் முயற்சியில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பரம்பிக்குளத் திட்டம். இதற்கான விவரமான அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய நீர்-விசை கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. கோயமுத்தூர் ஜில்லா நெல்பகுதியைச் சேர்ந்த மேற்குத் தொட்டி மலையில் மேற்கு தொக்கி ஓடும் கோயிலாறு, பரம்பிக்குளமாறு முதலிய நதிகளை அணையிட்டுத் தடுத்து மலைகளில் குடைந்து தண்ணீரைக் கிழக்கே நிரப்பி கோவை ஜில்லாவில் பொன்னாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாண்டிபுரம், பங்கடம் முதலிய தாலுக்காக்களிலுள்ள சுமார் 35 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம். இத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீரை எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சீராய்மான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் கொள்கை. இந்தச் சிப்களைப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சீராய்மான முறையில் வழங்கும் வகையில் முடிவு எடுப்பதற்கான

[2nd March 1959]

முதல் அமைச்சர், உள்நாட்டு அமைச்சர், மராமத்து இலாகா அமைச்சர் இவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த சர்க்கார் முடிவு செய்துள்ளது.

15. இத்திட்டத்தின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஏற்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் 1.25 லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவும் வசதி ஏற்படும். இத்தண்ணீரைப் பயிரிட்டு கொள்வதைப்பற்றி கேரள சர்க்காருடன் கருக மான ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவே இத்திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. இதே முறையில் மதுரை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களை அடுத்தும் சில திட்டங்களை கேரள சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்புடன் உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கான பூர்வாங்க ஆலோசனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

16. வரும் ஆண்டிலும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சிறிய நீர் முக்கிய இடங்கொடுத்து அதற்கென 84 லட்சம் ரூபாய் அளவில் 1,200 வேலைகளை நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அக்டோபர் 1958 வேலைகள் இந்த ஆண்டிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டனவாகவும் பாக்கியுள்ள 805 புதிய திட்டங்களாகவும் இருக்கும். வடிகால் கிணறுகள் 600 ஏற்படுத்துவதற்காக குடியானவர்களுக்குக் கிணறு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் வீதம் கடன் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக 20 லட்ச ரூபாயளவில் மான்யம் கொடுக்கும் திட்டமொன்றும் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த எல்லாத் திட்டங்களுக்குமாகச் சேர்த்து 118 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படும்.

17. சிறிய நீர்ப்பாசனத்தின் மூலம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த மூன்று வருஷங்களின் சாதனைகளைக் காட்டக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைக் கீழே தருகிறேன்:—

	1956-57.	1957-58.	1958-59.	மொத்தம்
புதிதாக ஏற்பட்ட நீர்ப்பாசன வசதிகள் (ஆயிரம் ஏக்கராகில்)	45-61	43-00	88-09	176-70
செலவு (லட்சக் கணக்கில்)	89-87	68-48	98-07	256-42

இத்துறையில் விவரமான திட்டங்களை ஏற்று நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் உள்ளன. அவைகளை நல்ல முறையில் பயன் படுத்தி வெற்றிபெறும் வகையில் முடிவு எடுக்கப்படும்.

[2nd March 1959]

கட்டுறவு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்முக்கிய பணியை நிறைவேற்றக்கூடிய சக்தி பொருத்திய ஒரு இயக்கமாக கட்டுறவுத் துறை பணிபுரிய எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்படவேண்டும். நம் நாட்டில் இதுவரை கட்டுறவு க்தாபனங்கள் பெரும்பாலும் கடன் வழங்கும் க்தாபனங்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யம் கட்டுறவு இயக்கத்தில் முன்னணியில் இருந்தாலும் இங்கும் அதே அடிப்படையில்தான் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக இந்த இயக்கத்திற்கு புதிய திருப்பம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். குடியானவர்களுக்கு எல்லாவித வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கும் வகையில் கட்டுறவு சங்கங்கள் பத்தொகை சங்கங்களாக மாற்றியமைக்கப்படுவது அவசியம். கட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் உயர் ரக விதைகள், உரம், விவசாயக் கருவிகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் முதலியன கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கான விரிவானதொரு திட்டத்தை வகுக்க ஆலோசித்து வருகிறோம்.

இதற்கிடையில் கட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் குடிசை வர்களுக்குப் போதிய அளவு கடன் வசதிகள் செய்துகொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டில் 13.5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டு 16 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இது உயர்த்தப்படும். மொத்தக் கிராமங்களில் நூற்றில் எண்பத்தைந்தில் பங்கு கிராமங்களும் ஜனத்தொகையில் 45 சத விதிகளும் இக்கடன் வசதியைப் பெறுவார்கள். நூறு பெரிய சங்கங்களையும் 200 சிறிய சங்கங்களையும் அடுத்த ஆண்டில் ஆரம்பிக்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்கு புதிய நிர்வாக அடமான பங்குகளும் ஆரம்பிக்கப்படும்.

37. வித்பணச் சங்கங்களைப் பெருக்குவதற்கும் நிதி மிடப்பட்டுள்ளது. தானிய சேமிப்புக் கிடங்கு கார்ப்பரேஷன் வேலைசெய்யத் தொடங்கியிருக்கிறது. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள் 60 கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்படும். அத்துடன் ஆதார அடிப்படையிலான வித்பணச் சங்கங்களும் (primary societies) ஒரு மத்திய (ஃக்) வித்பணச் சங்கமும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அடுத்த ஆண்டில் மேலும் ஆறு வித்பணச் சங்கங்கள் தொடங்கப்படவிருக்கின்றன. கட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் இவ்வாண்டிற்குள் ஆரம்பிக்கப்படும். அடுத்த ஆண்டு மேலும் இந்த பண்ணைகள் அமைக்கப்படும்.

இவ்வாண்டு கட்டுறவு பற்றி நிலையங்கள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டுள்ளன. 22-வது பக்கம் 1958-59-ம் ஆண்டு

[2nd March 1959]

38. நம் ராஜ்யத்தில் பெருந் தொழில்கள் நிறுவ எடுத்துக் கொண்டு பல முயற்சிகள் வெற்றி பெற்று வருவதைக் காண்கிறோம். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் திருப்பிக் கரமான முறையில் முன்னேறி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பல தொழில்கள் பிற்காலத்தில் ஏற்பட இருக்கின்றன. 1957-58 முடிய இத்திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கும் தொகை 10.67 கோடி ரூபாய். இவ்வாண்டில் மேலும் 6.5 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தற்போது சுமார் 8,000 மக்கள் இத்திட்டத்தில் வேலை செய்து வருகிறார்கள்.

பெரம்பூரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ரயில் பெட்டிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இதற்காக 5.12 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டது. 1958 இறுதிக்குள் மேலும் இரண்டு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது இத்தொழிற்சாலையில் 8,216 பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 400 பெட்டிகள் கட்டுவதற்கான அளவிற்குத் தொழிற்சாலை விரிவாக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது.

தனியார் துறையில் பல தொழிற்சாலைகள் கட்டி முடிக்கப் பெற்று உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளன. அம்பத்தூரில் கட்டப் பட்டுள்ள டன்லப் ரப்பர் டயர் கம்பெனியும் மின்பொருத்தி சாதனங்கள் (Switch-gear) செய்வதற்கான தொழிற் கூடமொன்றும் சமீபத்தில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கின. டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனியில் உற்பத்தியை விரிவாக்கும் திட்டம் முடிவுற்று இன்னும் பல புதிய சாமான்களைச் செய்வதற்கான திட்டமும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பேய்க்கை வாய்த்தலையில் ஏற்படுத்தியுள்ள சர்க்கரை ஆலையிலும் உற்பத்தி தொடங்கியிருக்கிறது.

திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டுவரும் சோடா உப்பு தொழிற்சாலை இன்னும் சில மாதங்களில் உற்பத்தியில் ஈடுபடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கோவை ஜில்லாவில் கெய்ந்நீரைப் பட்டுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் முடிவுற்று தொழிற்சாலை இப்போது உருவாக ஆரம்பித்திருக்கிறது. மேட்டூரில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் முடிவடைவதற்குள் இறுக்கின்றன. நீலகிரியில் சர்க்கா யிலில் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு கிழக்கு தொன்மை கடைகிடைத்துள்ளன. பெச்சுமார்தலைத் தொழிற்சாலை உருவாகி வருகிறது.

[2nd March 1959]

18. மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி தண்ணீர் இறைப்பதன் மூலம் பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் பெரிய அளவில் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 14,626 பம்புகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அத்திட்ட இறுதியில் 32,440 பம்புகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைத்திருந்தது. 1956-57 முடியில் அந்த எண்ணிக்கை 45,173 ஆக உயர்ந்தது. 1957-58-ல் 62,726 ஆகவும், 1958 டிசம்பர் முடியில் 75,193 ஆகவும் உயர்ந்திருக்கிறது. இதை ஒரு அரிய சாதனமாகவே கருதலாம்.

காகநடை வளர்ப்பு.

19. காகநடை வளர்ப்பும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆகவே இத்துறையிலும் மிக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் பதினைந்து கேத்திர கிராம நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்பேரே 1958-59 வரை மேலும் 12 நிலையங்கள் நிறைக்கப்பட்டுள்ளன. 1959-60-ல் மேலும் நான்கு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். இந்த நிலையங்கள் மூலம் மாடுகளின் தரம் மேன்மேலும் உயர்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையங்களுக்காக 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

20. செயற்கை கருமுறை நிலையங்கள் இப்பொழுது ஒன்பது இயங்கி வருகின்றன. வரும் ஆண்டில் நான்கு நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும். பன்னிரண்டு புதிய விஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு நிலையத்தின் மூலமும் ஐம்பது உயர்தர பொலி காளைகள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இதற்கு 12 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

21. செட்டி நாட்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் காகநடைப் பண்ணைக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாயும், ஓரத்தநாடு பண்ணைக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பண்ணைகள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியுற்று வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம். கோழி வளர்ப்புக்கான திட்டங்கள் இவ் வாண்டில் 4 லட்ச ரூபாயளவில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். காகநடைக் கலிக் கல்லூரிக்காக 21 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

22. சென்னை நகரத்துக்கு அருளாமையில் ஏற்படுத்தப் பட்டுவரும் மாட்டுப்பண்ணையில் 3,000 மாடுகளை பராமரிப்பதற்கான வசதிகள் ஏற்பாடாகி விட்டன. 1959-ல் இன்னும் 40 லட்சம் ரூபாய் செலவுற்ற இத்த வசதிகள் பெருமளவு பரம். நியுனாத்து நாட்டு எரிக்கார இத்திட்டத்திற்குக் கொடுப்பதான ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் உதவி இவ்வாறு

[2nd March 1959]

கிடைக்கலாமென எதிர்பார்க்கலாம். மற்றும் இதர பால் பண்ணைகளின் அபிவிருத்திகளுக்காகவும் 18 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும்.

23. காட்டு வளத்தைப் பெருக்கும் வேலை திட்டமிட்டபடி எடுக்க நடைபெற்று வருகின்றது. கடலோர மாவட்டங்களில் முந்திரி, சவுக்கு முதலியன நல்ல முறையில் பயிரிடப்பட்டு வளர்ந்து வருகின்றன. நீலகிரியில் ப்ளாகம், வாட்டில், திக் குச்சி மரம் வளர்ப்பதும் வாய்க்கால் கரையோரங்களில், தேக்கு மரங்களை வளர்க்கும் திட்டமும் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வர 31 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. முதுமலை யிலுள்ள வனவிலங்குகளின் புகலிடத்தையும் வேடந்தாங்கலி லுள்ள பறவைகளின் புகலிடத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மலைப் பிரதேசங்களிலும் சமவெளியிலும் மண்வளப் பாது காப்புத் திட்டங்களுக்காக 21 லட்சம் ரூபாய் அளவில் திட்டங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

24. மீன் துறையில் 1959-60-ம் ஆண்டில் திட்டங்கள் 27 மீன் துறை லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவை களில் முக்கியமானது 30 விசைப் படகுகள் கட்டி சரசமான விளைக்கு மீனவர்களுக்கு அவைகளை வழங்குவது. நடப்பு ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களும் இன்னும் சில புதிய திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படும்.

25. இதுவரை சமுதாய நலத்திட்டமும் தேசிய நலப் பரப் சமுதாய புத்திட்டமும் 176 வட்டாரங்களில் நடைமுறையில் இருந்து திட்டங்கள் வருகிறது. 9,300 கிராமங்களில் 155 லட்சம் மக்கள் இதன் பயனை அடைந்து வருகிறார்கள். 1959-60 ஆண்டு இறுதிக்குள் இன்னும் 34 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் பரவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மொத்தம் ரூ. 2,68 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

26. காகநடை அபிவிருத்தித் திட்டம் மக்களால் பெரிதும் வர வேற்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கப் படும் சதுக்கைகளை மக்கள் வெகு உற்சாகத்துடன் பயன்படுத்திக்கொண்டு பல உபயோககரமான வேலைகளைச் செய்து முடித்திருக்கின்றனர். இத்திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறு வதற்காக வரும் ஆண்டில் 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி யிருக்கிறோம்.

27. நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் கட்டுறவு உட்குறவு முறை பெரிய அளவில் கையாளப்பட வேண்டுமென்று தேசிய அபிவிருத்தித் துறை சமீபத்தில் எடுத்திருக்கும் முடிவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். அதிலும் முக்கியமாக

2nd March 1959]

மின்சார சக்தி எந்த அளவிற்கு தொழில்களுக்காக உபயோகப்படுகின்றது என்பதைக் கொண்டு தொழில் வளர்ச்சியை அளவிடலாம். அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

தொழிற் துறையில் உபயோகமாகும் மின்சாரத்தின் அளவு
(இதில் லைசென்சிகள் வழங்கும் மின்சாரம் சேர்க்கப்படவில்லை).

1953-54	..	..	22.8 கோடி யூனிட்கள்.
1954-55	..	..	31.1 கோடி யூனிட்கள்.
1955-56	..	..	32.5 கோடி யூனிட்கள்.
1956-57	..	..	34.3 கோடி யூனிட்கள்.
1957-58	..	..	42.1 கோடி யூனிட்கள்.

இது ஐந்து வருஷங்களில் ஏறக்குறைய இரட்டித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதில் முக்கியமான தொழில்களுக்கான புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன :—

மொத்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை—	1954.	1957.
நூல், துணி மில்கள் ..	233	358
என்ஜினீரிங்	141	157
ஜின்னிங்	246	256
அரிசி மில்கள்	555	661
சிமென்ட்	3	3
மொத்தம் ..	1,178	1,435

இத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை—

நூல், துணி மில்கள் ..	98,271	114,459
என்ஜினீரிங்	7,322	12,526
ஜின்னிங்	11,059	12,475
அரிசி மில்கள்	8,334	11,211
சிமென்ட்	3,405	3,548

மொத்தம் .. 1,27,391 .. 154,219

[2nd March 1959]

கதர் திட்டத்திற்கு முகவிய இடம் கொடுத்து கதர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. இரண்டாவது திட்ட ஆரம்பிக்காததில் 66,133 பேர் சர்க்கார் கதர் திட்டத்தின்கீழ் நூல் நூற்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இன்றைக்கு அந்த எண்ணிக்கை 1,64,427 ஆக உயர்த்திவிடப்பட்டுள்ளது. சர்க்கார் திட்டத்துடன் சர்க்கார் வேலைசெய்தினர் ஏற்று நடத்திவரும் கதர் வேலைகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் நூல் நூற்பதன் மூலம் 3 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை அறிவிக்கும்.

சர்க்கார் கதர் திட்டத்தின் மூலம் இரண்டாவது திட்ட ஆரம்பத்தில் 35.52 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான கதர் உற்பத்தியாகிறது. இவ்வருடம் அது 68.44 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு அதிகரித்திருக்கிறது. கதர் வேலைகளை விரிவாக்குவதன் மூலம் அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் 26,000 பேர்களுக்கு நூல் நூற்கும் வேலை கொடுக்க ஏதுவாகும்.

அம்பர் சர்க்காத்த திட்டமும் விரிவடைந்து வருகின்றது. இது வரையிலும் 30 பரிசிரமாயைக்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள் இன்னும் பத்தொன்பது பரிசிரமாயைக்கள் திறக்கப்படும். 1959-60-ல் மேலும் 30 பரிசிரமாயைக்கள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் 12,000 பேர் நூல் நூற்கும் பயிற்சி பெற்று இத்தொழிலில் ஈடுபடுவார்கள். அம்பர் சர்க்காக்கள் தயார் செய்ய பொன்னாச்சியில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 84,000 அம்பர் சர்க்காக்கள் இங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்தக் கதர்த் திட்டங்களுக்காக 1959-60-ம் ஆண்டில் 140 லட்சம் ரூபாய் நிதி வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகையை காலி கமிஷன் கொடுத்துதவும்.

கதர் உற்பத்தியை அதிகரிக்க இவ்வித தொழிலில் ஒரு நெருக்கடி உற்பத்தி செய்யும் அக்கத்தினர்களுக்கு நினைவிருக்கிறது. அக்கத்தினர்களுக்கு மிக தொழிலுமிட கைத்தறித் தொழில்துறை அதிகமாகப் பாதித்தது. அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நெருக்கடி சமாளிக்கும்பட்டு நினைவு கொடுக்க சீர்திருத்திவிடுக்கிறது. லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள் இந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். தொழில் சிந்தனையு பாதிக்கப்பட்டதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதை அறியும். ஆகவே தீவிரமான கைத்தறித் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான வழிகள் வகுப்பது அவசியம். இவ்வித கைத்தறித் தொழிலை வளர்ப்பது அவசியம். இவ்வித கைத்தறித் தொழிலை வளர்ப்பது அவசியம். இவ்வித கைத்தறித் தொழிலை வளர்ப்பது அவசியம்.

[2nd March 1959]

ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கும். ஒரு திரந்தர ஏற்பாடு செய்தி வரையில் இன்றைக்கு நாம் எடுத்து வரும் எல்லாச் சலுகைகளையும் குறைவாகத் தொடர்ந்து கொடுத்து வருவது அவசியம்.

1959-60-ல் கைத்தறித் தொழிலுக்காகக் கோரப்படும் முன்பம் 126 லட்சம் ரூபாய். இதில் 81 லட்சம் ரூபாய் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விற்கும் துணிக்கு விலை வகையில் சலுகை கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் 12,500 கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர வசதி செய்யப்படும். நெசவாளர்களுக்காக 230 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பட்டு நூல் நெசவு அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை இரண்டு லட்சம் ரூபாய்.

நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் தொடர்ந்து நூல் கிடைப்பதற்காக திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நூல் மில்லில் சமீபத்தில் நூல் உற்பத்தி ஆரம்பமாகியுள்ளது. இன்னும் இரு மில்களுக்கான வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

35. மொத்தம் 230 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 7,750 வீடுகள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் இதுவரை அங்கீகரிக்கப் பட்டு வீடுகள் துரிதமாகக் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. நடப்பு ஆண்டில் இதற்கென 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதிலிருந்து, குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்காக வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தின்கீழ் இப்போது 1,000 வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இதன் பொருட்டு இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகையான 38 லட்சம் ரூபாய் போதாமல் போய்விட்ட காரணத்தால் அத்தொகையை 65 லட்சம் ரூபாயாக அதிகரித்திருக்கிறோம். ஆகவே 1959-60-ல் இக்குடி வசதித் திட்டங்களுக்கென மொத்தம் 189 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கேரிகரித் திருத்த வரும் ஆண்டிலும் 60 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் சேரி சீரமைப்புத் திட்டம் சென்னை நகரில் மட்டும் நடைபெற்று வந்தது. வரும் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை மதுரை, கோயமுத்தூர், திருச்சி, திருவாரூர் ஆகிய நகரங்களிலும் எடுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கூத்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத 80 லட்சம் ரூபாய் நிதியைவற்றவும் நிதி வசதி செய்திருக்கிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் மத்தியதர வகுப்பினருக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு நடப்பு ஆண்டில் 17 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்திட்டத்தை அடுத்த ஆண்டில் 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கித் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வித நிதியைத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வித நிதியைத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வித நிதியைத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

32. தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு ஆதரவாக தொழிற் தொழிற் கல்வியும் பெருகுவது அவசியம். இக்கட்டத்தில் நெல் கல்வி பிராந்தியத்திற்காக ஏற்படுத்தப்படும் உயர் தொழிற் கல்வி நிலையம் (Higher Technological Institute) இண்டியில் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பமாக விருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. பத்தொழிக் பதிற்சிக் கடக்கலில் ஆண்டு ஒன் னதற்கு 3,150 புதிய மாணவர்களைச் சேர்க்க வந்தி பெருகி விடுகின்றது. தொழிற் கல்விநிலையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,157 பேர் சேர் வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பட்டப்படிப் புக்கு மேற்பட்ட படிப்பில் 57 மாணவர்கள் ஒய்கொரு ஆண்டும் பதிற்சிக் பெற இடம் பெருகிவிடுகன். இயிலாண்டு தொழிற் கல்விக்கென 74 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அடுத்த ஆண்டிற்கு 88 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெருக் தொழிற்சிக் படி ஏற்பட்டதும் அவைகளில் சை லிங்கம், மெட்ரா வாய்ப்புகள் ஏற்படுவது மிகவும் குறைவே. ஆகவே நாட்டில் உள்ள தொழிற்சிக் குறைவை நீக்கவேண்டு மென்றால் பெரும் அளவில் குடிசைத் தொழிற்சிக் ஆரம்பித் துவங்கவேண்டும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தினால் ஏற்பட்டது.

[2nd March 1959]

ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. அரசாங்க அச்சகத்தில் பணிபாற்றும் தொழிலாளிகளுக்குத் தொண்டையார்ப்பேட்டையில் 20 லட்ச ரூபாய் செலவில் 300 வீடுகள் கட்ட திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிதி வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. மராமத்து இலாகா இன்ஜினீரிங் தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டமொன்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஹரி ஜனங்களுக்காக வீடுகட்டும் திட்டம் 28 லட்சம் ரூபாய் அளவில் நிறைவேறும்.

எனினும்.

36. ரோடுகள் பராமரிப்பில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு தீர்வாகத்தின் கீழ் இருந்து வந்த எல்லா முக்கிய ரோடுகளையும் 1959-60-ம் ஆண்டிலிருந்து சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்துக்கொள்வதென முடிவு செய்திருக்கிறோம். ரோடுகள் பராமரிப்புக்காக நடப்பு ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 225 லட்சம்தான். இதன் பொருட்டு 1959-60-ம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 254 லட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவது மிகவும் அவசியம் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே புதிய சாலைகள் அமைப்பதற்காக ஜில்லா போர்டுகளுக்கு மான்யமாகக் கொடுக்க ரூ. 53 லட்சமும் ராஜ்ய நெடுஞ்சாலை இலாகாவிற்கு ரூ. 81 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பதினாறு சிறிய பாலங்களும் ஆறு பெரும் பாலங்களும் அடுத்த ஆண்டில் கட்டப்பட்டுவரும்.

எனில்.

37. ஆரம்பக் கல்வித் துறையில் பல முன்னேற்றங்கள் நடப்பு ஆண்டில் ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி ஏற்கனவே கவர்னர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருத்தது எனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு மத்திய உணவளிக்கும் திட்டம் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டு பொது மக்களுடைய பேராசிரியையும் பெற்றுள்ளது. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள்ளாக நான்கு லட்சம் குழந்தைகள் இதன் மூலம் பயன் அடைவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் 6 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இந்த வசதியளிக்க வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 60 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு பல்வேறு வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக பன்னி சீரமைப்புத் திட்டம் பல பாகங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். குழந்தைகள் எல்லோரும் நல்ல கல்வி பெற வேண்டும் என்ற பொதுமக்களின் நல்லெண்ணமும் போர்ட் வருமேஇத்தத் திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. இத்தத் திட்டங்களுக்கான உதவியை அளித்து வரும் எல்லோருக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எல்லாக் குழந்தைகளையும் பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டும் என்று திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் பள்ளிக்கூட வசதிகளை

2nd March 1959]

விரிவாக்குவது அவசியமாகிறது. 1959-60-ம் ஆண்டில் 1,735 புதிய வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

வேலையில்லாக் குறையை நீக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தின்கீழ் முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 6,000 புதிய ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். நடப்பு ஆண்டில் 900 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். வரும் ஆண்டில் 1,200 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட உள்ளார்கள். இதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்தில் 300-க்கு மேல் ஜனத் தொகை கொண்ட எல்லாக் கிராமங்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஏற்படும்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைப்பதென சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நடைமுறைக்கு வரும்போது ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் போதுமான அளவிற்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளை நிறுவுவதும் அவைகளைச் சரிவர நடத்துவதும் ஆங்காங்குள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் தனிப் பொறுப்பாக இருக்கும். இவை சரிவர இயங்குமென்ற நம்பிக்கை பொது மக்கள் இன்று கல்வி விஷயங்களில் காட்டும் ஆர்வத்திலிருந்தும் முயற்சியிலிருந்தும் நமக்கு ஏற்படுகிறது.

ஆதாரக் கல்விதான் நாம் முடிவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் ஆதாரக் கல்வி நிலையங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் உறுதியான கொள்கை. அந்த அடிப்படையில்தான் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளிகள் அனைத்தையும் ஆதாரப்பயிற்சி பள்ளிகளாக மாற்ற முடிவு செய்துள்ளோம். 1959-60-ம் ஆண்டில் 16 பயிற்சிப்பள்ளிகள் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படும். எஞ்சியிருக்கக்கூடிய பதினாறு பயிற்சிப்பள்ளிகளும் 1960-61-ம் ஆண்டில் மாற்றியமைக்கப்படும். அத்துடன் பயிற்சிப்பள்ளிகளைப் பொருத்தவரையில் நாம் திட்டமிட்டுள்ளபடி ஆதாரக் கல்விக் கொள்கையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து விடுவோம்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றியமைப்பதில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றங்காணவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி தன் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துள்ளது. இந்த அறிக்கையை ஆராய்ந்து ஆதாரக் கல்வியை பரப்புவதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இதுவரை 2,722 பள்ளிகள் ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. வரும் ஆண்டில் மேலும் 400 பள்ளிகள் மாற்றியமைக்கப்படும்.

[2nd March 1959]

மூழு விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு சிறு புத்தகமும் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. பொது மக்களிடையே இதைப்பற்றிய பொது அறிவு பரவுவதன் மூலம்தான் இத்திட்டம் வெற்றி பெற முடியும். கனம் அங்கத்தினர்களும் இதற்கான ஒத்துழைப்பைத் தரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1957-58-ம் வருஷத்திய வரவு-செலவு கணக்கு.

41. சென்ற ஆண்டு இச்சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1957-58-ம் வருஷத்திற்கான திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி வருவாய் இனம் ரூ. 60,41 லட்சம் அளவிலும் செலவினம் ரூ. 60,36 லட்சம் அளவிலும் இருக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது கிடைத்திருக்கும் அவ்வாண்டின் தீர்மானமான கணக்கின்படி வருவாய் ரூ. 62,36 லட்சமாகவும், செலவு ரூ. 59,15 லட்சமாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே ரூ. 3 லட்சம் உபரிமாக ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 3,41 லட்சம் உபரிமாக தீவிரிசுக்கிறது. ஆனால் இத்தொகையில் ரூ. 76 லட்சம் சாதாரண செலவு கணக்கிலிருந்து கடன் கணக்கிற்கு மாற்றியதனால் ஏற்பட்டது. நெய்வேலித் திட்டத்தை நாம் திறைவெற்றி வந்த காலத்தில் நாம் செலவு செய்த தொகையை இப்போது நெய்வேலி விகிதம் காப்பிரஷனுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கணக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உண்மையான உபரி ரூ. 2,65 லட்சம்தான். இவ்வாறு வருவாய் இனத்தில் அதிக வரவிற்குக் காரணம் விற்பனை வரி இனத்தில் ரூ. 1,10 லட்சமும், நிலவரியில் ரூ. 64 லட்சமும் விவசாய வருமான வரியில் ரூ. 30 லட்சமும், மத்திய விற்பனை வரியில் ரூ. 19 லட்சமும் எதிர்பார்த்ததற்குமேல் அதிகமாக வரவு வந்துள்ளதுதான். இதற்கான விவரங்கள் சிதி நிலை அறிக்கைக் குறிப்பில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1958-59-ம் வருஷத்திய திருத்திய மதிப்பீடுகள்.

42. அவ்வாறே 1958-59-ம் வருஷத்திய தற்போதைய மதிப்பீடுகளும் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான வருவாய் வரலாம் என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வாண்டுக்கான வரவு செலவு மதிப்பீடுகளில் வருவாயை ரூ. 63,90 லட்சமாகவும் செலவை ரூ. 63,75 லட்சமாகவும் மதிப்பீட்டிருந்தோம். இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் புள்ளி விவரக்கணக்கொன்று பார்க்கும்போது வரவு ரூ. 69,48 லட்சமாகவும் செலவு ரூ. 66,84 லட்சமாகவும் இருக்கலாம் என மதிப்பிடப்படுகிறது. ரூபாய் 15 லட்சம் உபரி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 2,65 லட்சம் உபரிமாக தீவிரிசுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். விற்பனை வரியில் அதிகப்படுத்தத்தகுமேல் ரூ. 3,95 லட்சம் அதிகமாக வருவாயாகும். அவ்வாறே மொட்டாசர் வாகன வரிவசூலில் ரூ. 88 லட்சம் அதிகமாக வரலாம். ஆனால் விற்பனைக்கப்பட்ட விவசாய வருமானவரி மூலம் நாம் எதிர்பார்த்ததற்குக் குறைவாகவே வருவாகும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்க வரிவசூலில் கிடைத்த ராஜ்யங்களுக்குப் பங்கிட்டுக்

[2nd March 1959]

கொடுப்பதில் வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீட்டின்போது நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகத் தொகை நமக்குக் கிடைக்கலாம் என மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவைகள் தான் அதிக வரவிற்கு முக்கிய காரணங்கள்.

1958-59-ம் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டபொழுது மத்திய சர்க்காரிடம் நாம் கடன் வாங்கியிருக்கும் தொகைகளின்பேரில் செலுத்தப்படவேண்டிய வட்டி விகிதத்தைப்பற்றிய நிதிக் கமிஷன் சிபார்சுகளை மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தார்கள். அந்த சிபார்சுகள் சில மாறுதல்களுடன் மத்திய சர்க்காரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதன்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 லட்சம் நமக்கு மீதமாகும். இதை 1958-59-ம் வருஷத்திய திருத்திய மதிப்பீட்டிலும் 1959-60-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்.

மற்ற ராஜ்யங்களின் நிதி நிலைமையும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று மற்ற ராஜ்ய நிதி நிலை அறிக்கையிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆனால் நமக்குக் கிடைக்காத கணிசமான உதவி நிதிக் கமிஷன் சிபார்சுகள் மூலம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தென்பதைக் கவனிக்கும்போது நம் நிதி நிலைமையின் உயர்விற்குக் காரணம் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் பல்வேறு முன்னேற்றங்கள்தான் என்பது விளங்கும்.

43. 1958-59-ம் வருஷத்தில் மூலதனச் செலவு ரூ. 9,73 லட்சமாக இருக்கும் என்று மதிப்பீட்டிருந்தோம். ஆனால் அது ரூ. 12,07 லட்சத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. முக்கியமான நீர்ப்பாசனத் திட்டச் செலவுகளில் ரூ. 1,04 லட்சமும், தொழில் அபிவிருத்திக்கான திட்டச் செலவுகளில் ரூ. 48 லட்சமும் அதிகமாகியிருக்கிறது. மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான செலவை மின்சார போர்டு இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறது. அதற்காக மின்சார போர்டிற்கு ராஜ்ய நிதியிலிருந்து ரூ. 10,10 லட்சம் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு இவ்வாண்டு ரூ. 14,03 லட்சம் செலவாகலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள தொகையை மின்சார போர்டு அதனிடமுள்ள வசதிகளைக்கொண்டே சரி செய்துகொள்ளும். இவ்வாண்டு மின்சார போர்டு பொதுமக்களிடமிருந்து ரூ. 2,20 லட்சம் கடன் எழுப்பியிருக்கிறது.

பொதுவாக நடப்பு ஆண்டில் நிதி வசதியில் எவ்வித தேக்கமும் ஏற்படாதென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1959-60-ம் ஆண்டு ரூ. 20 லட்சம் ரொக்க இருப்பிடமும் மத்திய சர்க்கார் குறுகிய காலக் கடன் பத்திரங்களில் ரூ. 2,00 லட்சத்திடமும் ஆரம்பமாகலாம்.

மூலதனச் செலவுகளைப்பற்றி பட்ஜெட் அறிக்கைக் குறிப்பில் விவரமாக விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[2nd March 1959]

உயர்திைப் பள்ளிகளில் ஐம்பது பள்ளிகள் வரும் ஆண்டில் பல்நோக்குப் பள்ளிகளாக அமைக்கப்படும். இதற்கு ஆகக் கூடிய செலவு 9.43 லட்ச ரூபாய். உயர்திைப் பள்ளிப் படிப்பின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான மற்ற முயற்சிகளும் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

நடப்பு ஆண்டில் கல்வித் துறைக்காக செலவழிக்கப்படும் தொகை 12.33 லட்ச ரூபாய். 1959-60-ம் ஆண்டில் இத் தொகை 13.29 லட்ச ரூபாயாக உயர்கிறது. கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை வருடா வருடம் உயர்த்துகொண்டே போக விருக்கிறது. நாம் இவ்வாறு செலவழிக்கும் இப் பெருந் தொகைக்கு ஏற்ற தற்பவன் ஏற்படும்படி பார்த்துக் கொள்வது நமது முதற் கடமையாக இருக்க வேண்டும். இதை பொட்டித்தான் பல்வேறு கமிட்டிகள் தியயித்து கல்வித் துறையில் எழும் பிரச்சினைகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து எல் லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் ஒரு இணைக்கப்பட்ட கல்வித் திட்டத்தை வருக்க முயற்சி எடுத்து வருகிறோம்.

பித்தகிய
பகுதியினர்
தவன்.

38. சோஷலிச சமுதாயத்தை ஸ்டீயமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய பகுதியினரை முன்னுக்குக் கொண்டு வரத் தனி முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதுபற்றி வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இத்திட்டத்திற்காக வரும் ஆண்டில் 2.34 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கல்விச் சலுகைகள் கொடுப்பதற்காக ரூ. 34 லட்சம் செலவழிக்கப்படும். உணவு விடுதி மான்யத் திற்காக ரூ. 12 லட்சமும், ஹரிஜனக் குழந்தைகளின் மதிய உணவுக்காகவும் மாணவர் விடுதிகளுக்காகவும் ரூ. 19 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஹரிஜன முன்னேற்றத் திற்காக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் எல்லாத் திட்டங்களும் அடுத்த ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

39. பொதுமான அளவில் டாக்டர்கள் இல்லாக்குறை தொடர்ந்து இருந்து வருவதன் காரணமாக மருத்துவத் துறையில் போதிய அளவு முன்னேற்றம் காண முடியவில்லை. இக்குறைவை நீக்குவதற்காக நடப்பு ஆண்டில் தஞ்சாவூரில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதென முடிவாகி அதற்கான வேலைகள் நடைபெற இருக்கின்றன. 1959-60-ம் ஆண்டில் இக்கல்லூரிக்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் ஆரம்பமாகும். தற்போது எல்லா மருத்துவக் கல்லூரிகளிலுமாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 420 மாணவர்களைச் சேர்க்கக்கூடிய வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள் கிராமப் பகுதிகளில் அமைப்பதற்கான திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. 1958 டிசம்பர் முடிய 67 நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாண்டு முடிவிற்குள்ளாக 118 நிலையங்கள்

[2nd March 1959]

ஏற்படுத்துவதெனத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். 1959-60-ல் மேலும் இருபது நிலையங்கள் திறக்க 17 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பல நிலையங்களில் டாக்டர்கள் இல் லாத காரணத்தால் நிலையங்கள் சரிவர இயங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்கள் கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்லத் தயங்குகிறார்கள். அவர்களை இந் நிலையங்களில் வேலையேற்றுக் கொள்ளத் தூண்டுவதற்காக தலா மாதம் ரூ. 100 அதிகமாக ஊதியம் கொடுக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலுள்ள வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக 1959-60-ம் ஆண்டில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வருடம் மேலும் நான்கு தாலுகா ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி, அத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரி இவைகளில் பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அடுத்த ஆண்டில் இதற்காக 41 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டுவரும் கட்டிடங்களைப் பூர்த்தி செய்ய ரூ. 17 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 600 மாணவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியுள்ள மாணவர் விடுதி கட்டி முடியுந் தருவாயில் உள்ளது.

பல நகரங்களில் குடிதண்ணீர்த் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றன. அவைகளுக்காக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கடனாகவும் மான்யமாகவும் கொடுத்துத்வ மொத்தம் ரூ. 1,56 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். மேலும் சென்னை நகர் குடிதண்ணீர் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக ரூ. 50 லட்சம் கடனாகவும் மான்யமாகவும் வழங்கப்படும்.

40. ஜனத்தொகையை ஒட்டிய பிரச்சினை நம் நாட்டிற்கு குடும்பக் கட்டுமல்ல உலகத்திற்கே ஒரு பொதுவான பிரச்சினையாக கட்டுப்பாடு இருக்கின்றது. இதை வலியுறுத்துகின்ற முறையில் டில்லியில் சமீபத்தில் அகில உலக மகாநாடு ஒன்று இந்த பிரச்சினையை ஆராய்வதற்காகக் கூடியது. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொருத்த மட்டில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்காக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றோம். முதலில் சென்னை நகரில் இத்திட்டத்தை விரிவாக நிறைவேற்றி அந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதிகளுக்கு இதை விரிவாக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம். சென்னை நகரில் எடுத்துவரும் முயற்சிகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் பலன், அதிலும் முக்கியமாக பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு, நமக்கு நம்பிக்கை பூட்டுவதா விருக்கிறது. இத்திட்டத்தைப்பற்றி

[2nd March 1959]

1959-60-ம்
வருஷத்திய
மதிப்பீடுகள்.

44. 1959-60-ம் ஆண்டில் ரூ. 73.08 லட்சம் வருவாயும் ரூ. 71.69 லட்சம் செலவும் ஏற்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டைவிட வருவாய் ரூ. 3.60 லட்சம் அளவிற்கும், செலவு ரூ. 4.85 லட்சம் அளவிற்கும் அதிகரித்திருக்கின்றன. இந்த அதிகரிப்பு பல்வேறு இனங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான விளக்கத்தை பட்டை அறிக்கைக் குறிப்பில் காணலாம். ரூபாய் 1,39 லட்சம் உபரி ஏற்படலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தாலும் சமீபத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால நிவாரணத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் இந்த உபரி முழுவதும் அநேகமாகக் கரைந்துவிடும்.

சதுகைகள்.

45. இவ்வாண்டு கவர்னர் உரையில் கெஜட் பதிலில்லாத அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மாதம் ஒன்று ரூ. 5 மீதம் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக வருடமொன்றுக்கு ரூ. 1.81 லட்சம் அதிகம் செலவாகும். நடப்பு ஆண்டிலிருந்தே இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுவதால் இவ்வாண்டில் ரூ. 45 லட்சம் அளவிற்கு செலவு அதிகரிக்கும் என எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இவைகள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் மதிப்பீடுகளில் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த அளவிற்கு மதிப்பீடுகளில் கணக்கிற்கும் தொகைகளில் மாற்றம் ஏற்படும். இந்தச் செலவில் ஒரு சிறு பகுதி மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவித் தொகையாகக் கிடைக்கும். இந்த உதவித் தொகையின் நிர்ணயமான அளவு பின்னர் தான் தெரியவரும்.

அத்துடன் சம்பள விதிதங்களை ஆராய்ந்து சர்க்காருக்கு தகுந்த சிபாரிசுகளைச் செய்வதற்காக சம்பளக் கமிஷன் ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஓரளவு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முடிவுகள் ஏற்படுமென்று எதிர்பார்ப்போமாக.

கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கு IV, V, VI பாரங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கல்விச் சலுகையை கிராம அதிகாரிகளின் குழந்தைகளுக்கும் கொடுப்பதெனத் தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடன்
வசூல்கள்.

46. கடனாகவும் முன்பணமாகவும் கொடுபட வேண்டிய இனங்களுக்கு ரூ. 18.05 லட்சம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 8.50 லட்சம் மின்சார போர்டுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்படும். ஆகமொத்தம் மின்சார அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக 1959-60-ல் ரூ. 11.08 லட்சம் செலவிடப்படலாம் என மதிப்பீட்டிருக்கிறது. அத்துடன் சென்னை நகர சபைக்கு ரூ. 63 லட்சமும், நகர அபிவிருத்தி குழுவுக்கு ரூ. 68 லட்சமும், குடி தண்ணீர் திட்டம், சாக்ஸை அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகியவகளை

[2nd March 1959]

நிறைவேற்ற பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ரூ. 1,32 லட்சமும், குடியானவர்களுக்கு ரூ. 1,93 லட்சமும், கைத்தறி நெசவுக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ரூ. 20 லட்சமும், கூட்டுறவுத் துறையில் விடு கட்டும் திட்டங்களுக்காக ரூ. 30 லட்சமும், சமுதாய நலத் திட்டங்களின் கீழ் ரூ. 1,31 லட்சமும் கடனாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பொது மக்களிடமிருந்து ஆறு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன் எழுப்ப வேண்டுமென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1959-60-ம் ஆண்டில் மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ள வரவு செலவுகளுக்குப் பிறகு இறுதியாக ரூ. 86 லட்சம் ரொக்கமாகவும் ரூ. 2,00 லட்சம் மத்திய சர்க்காரின் குறுகிய கால கடன் பத்திரங்களிலும் மீதம் ஏற்படலாமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கான முழு விவரங்கள் பட்டெஜட் அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறோம்.

47. நாட்டில் ஏற்படவிருக்கும் பல்வேறு அபிவிருத்தி ஐந்தாண்டுத் திட்டம் திட்ட அடிப்படையில் இப்பொழுது நிறைவேற்ற திட்டம் வருகிறோம். ஆகவே நம் ராஜ்யத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றங்களை மதிப்பிட வேண்டுமானால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் அளவைக் கொண்டுதான் நிர்ணயிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. 1958-59—1959-60 ஆண்டுகளுக்கான திட்ட அனுபந்தம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் நடைபெற்று வரும் திட்ட வேலைகளைக் குறித்தும் அடுத்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்போகும் திட்டங்கள் குறித்தும் விவரமாக அவ்வறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 30,47 லட்சம் அளவிற்கு திட்ட வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் திருத்திய மதிப்பீடுகளின்படி ரூ. 34,81 லட்சம் அளவிற்கு திட்டங்கள் நிறைவேறலாம் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். மின்சாரத் துறையில் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் குறிப்பிட்டிருந்த ரூ. 11,94 லட்சத்திற்கு பதிலாக ரூ. 14,03 லட்சம் செலவாகலாம் என இப்பொழுது மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோலவே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் சமுதாய நலத்திட்டங்களுக்கும் வரவு செலவு அறிக்கையில் கண்டதைவிட அதிக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

48. 1959-60-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்ட அளவைப்பற்றி திட்டக் கமிஷனிடம் கலந்தாலோசித்து ரூ. 33,62 லட்சம் அளவிற்கு திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டது. இதற்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடனாகவும் மான்யமாகவும் ரூ. 18 கோடி தர மத்திய சர்க்கார் உறுதி அளித்திருக்கிறது. வரவு

[2nd March 1959]

மார்த்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். சிறப்பாக நிதி இலாகா காரியதரிசி திரு. டி. ஏ. வர்ணம் அவர்கள் தமது அறிவுத் திறமையாலும் பரந்த அனுபவத் தாலும் எனக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து வந்திருக்கிறார். டிபுடி காரியதரிசியாக பணியாற்றி வரும் திரு. வெங்கிட்ட ரமணனின் சிறந்த பணியை சபைக்கு வெகு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1959-60-ம் ஆண்டிற்கான இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இச்சபை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொண்டு இவ்வுரையை முடிக்கிறேன்.

இணைப்பு I.

[1953 செப்டம்பர் கண்டி வரைக்கும் உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலக் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த இராஜ்யங்களின் சீரமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்தது.]

சென்னை இராஜ்ய வருவாய்க் கணக்கில் வருவாயும், செலவினமும்.

தலைப்புகள்.	1958-9.	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	1958-9.			1957-8.	1956-7.	1955-6.	1954-5.	1953-4.	1952-3.	1951-2.	1950-1.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	1941-0.	1940-9.	1939-8.	1938-7.	1937-6.	1936-5.	1935-4.	1934-3.	1933-2.	1932-1.	1931-0.	1930-9.	1929-8.	1928-7.	1927-6.	1926-5.	1925-4.	1924-3.	1923-2.	1922-1.	1921-0.	1920-9.	1919-8.	1918-7.	1917-6.	1916-5.	1915-4.	1914-3.	1913-2.	1912-1.	1911-0.	1910-9.	1909-8.	1908-7.	1907-6.	1906-5.	1905-4.	1904-3.	1903-2.	1902-1.	1901-0.	1900-9.	1999-8.	1998-7.	1997-6.	1996-5.	1995-4.	1994-3.	1993-2.	1992-1.	1991-0.	1990-9.	1989-8.	1988-7.	1987-6.	1986-5.	1985-4.	1984-3.	1983-2.	1982-1.	1981-0.	1980-9.	1979-8.	1978-7.	1977-6.	1976-5.	1975-4.	1974-3.	1973-2.	1972-1.	1971-0.	1970-9.	1969-8.	1968-7.	1967-6.	1966-5.	1965-4.	1964-3.	1963-2.	1962-1.	1961-0.	1960-9.	1959-8.	1958-7.	1957-6.	1956-5.	1955-4.	1954-3.	1953-2.	1952-1.	1951-0.	1950-9.	1949-8.	1948-7.	1947-6.	1946-5.	1945-4.	1944-3.	1943-2.	1942-1.	194
-------------	---------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---------	--	--	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	-----

[2nd March 1961]

செலவுத் திட்டத்தை வகுக்கும்போது ஐந்தாண்டுத் திட்டச் செலவுகள் ஓரளவு உயர்ந்து ரூ. 34.64 லட்சம் அளவில் நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத் துறையிலும் கைத்தறிக்காகவும் அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற துறைகளுக்காகவும் போதிய நிதி வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் எந்தத் துறையிலாவது திட்டத்தை விரிவாக்கும் அவசியம் ஏற்படுமோ யானால் அதற்கான நிதியை வழங்குவதில் சிரமம் இருக்காது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சாரத்துறைக் காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி அளவு ரூ. 11,08 லட்சம்: மின்சார போர்டின் தேவைகளை ஆண்டு மத்தியில் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அவசியமேற்பட்டால் இன்னும் அதிக நிதி வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியுமென்று நம்புகிறேன்.

49. 1956-57-ல் ஏற்பட்ட திட்டச் செலவு ரூ. 28.48 லட்சம். 1957-58-ல் ரூ. 30.21 லட்சம் செலவு செய்துள்ளோம். நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படக் கூடிய செலவு ரூ. 34.81 லட்சம் என மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 34.64 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். ஆகவே நான்கு ஆண்டுகளில் மொத்தம் ரூ. 128 கோடி செலவு செய்திருப்போம். மொத்தத்திட்ட அளவு ரூ. 152 கோடி. கடைசி ஆண்டிற்கு எஞ்சி இருக்கக்கூடியது ரூ. 24 கோடி அளவுதான். ஆகவே திட்டத்தின் அளவை அவசியம் உயர்த்தியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டச் செலவு உயர்ந்துகொண்டே போவதன் மூலத்தான் பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்ந்து ஏற்பட முடியும். இதைப்பற்றி அடுத்த ஆண்டில் திட்டக் கமிஷனுடன் விவாதித்து முடிவுகள் எடுக்கவேண்டியிருக்கும்.

முக்குவது
ஐந்தாண்டுத்
திட்டம்.

50. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி மேலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நம் ராஜ்யத்தில் எல்லாத் திட்ட வேலைகளும் திட்டமிட்ட படியே முடிவடையும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்துறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நெய்வேலி, சென்னை துறைமுக விலந்தரிப்பு, பெரம்புர ரயில் பெட்டி தொழிற்சாலை விலந்தரிப்பு, தாம்பரம்-விழுப்புர ரயில் பாதையை மின்சாரப் பாதையாக அமைத்தல் ஆகிய பல்வேறு திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் மட்டும் ஏற்பட்டுவிடாது. இன்னும் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் நம்முடைய குறிக்கோளை அடைய முடியும். ஆகவே இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் முக்குவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நம்முடைய முறையில் வகுப்பதற்கான முயற்சி

[2nd March 1961]

செனில் ஈடுபட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அத்திட்டத் திற்கான பூர்வாங்க ஆலோசனைகளைத் திட்டக் கமிஷன் செய்து வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தின் திட்டத்தைப்பற்றி நாமும் ஆலோசனை செய்து பல முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். தற்சமயம் முன்னுலகு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவைப்பற்றி நாட்டில் விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. இந்த அளவை நிர்ணயிப்பதில் சில முக்கிய விஷயங்களை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இன்றைக்கு நமக்கிருக்கும் பெருங்குறை பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதியின்மைதான். பல திட்டங்களுக்கு அன்னிய நாட்டு உதவி அவசியமாக இருப்பது ஒரு புறமிருக்க உள் நாட்டு வசதிகளையும் நாம் போதிய அளவில் திரட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இதற்கு முக்கிய காரணம் நம் நாட்டின் வறுமையே. அந்த நிலை மக்களின் எண்ணிக்கை பெருகு வதால் மேலும் மோசமாகிறது. நாட்டின் பொருளாதாரம் ஓரளவு உயரும்பொழுதுதான் மேலும் அபிவிருத்திக்கு அவசியமான வசதிகளைத் திரட்ட முடியும். இப்பொழுதிருப்பதைப் போலவே என்றும் வறுமை நிலையிலேயே இருப்போமானால் இந்த வசதி நெருக்கடி இருந்து கொண்டேதானிருக்கும். இந்த நிலையை மாற்றவேண்டுமென்றால் எவ்வளவு வேகமாக பொருளாதாரத்தை உயர்த்த முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக உயர்த்த எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வது நம் கடமை. அதற்கான எல்லாத் தியாகங்களையும் செய்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பெரு முயற்சி செய்து பொருளாதார நிலையை ஓரளவு உயர்த்தி விடுவோமேயானால் அதன்பின் மற்ற முயற்சிகள் எடுப்பதற்கான பொருளாதார சக்தி நம்மிடையே தோன்றிவிடும். பிற்போக்கான ஒரு சமுதாயம் முன்னேற்றமடையவேண்டுமானால் இக்கஷ்டங்களை எல்லாம் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இல்லாவிடில் என்றமே வறுமையில் ஆழ்ந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கும்.

51. இந்த மகத்தான காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு மக்களின் சக்தி திரட்டப்பட வேண்டும். அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் அதைச் சாதிப்பதென்பது முடியாத காரியம். தேசிய அடிப்படையில் எல்லாப் பகுதியினரும் ஒன்று சேர்ந்து இப்பணியில் ஈடுபட்டால்தான் நாம் வெற்றி காண முடியும். மற்ற பல துறைகளில் வழிகாட்டியதுபோல இத்தேசியப் பணியிலும் அரசியல் கட்சி வேறுபாடுகளை விட்டு சிறந்த தொகு திட்டத்தை வகுப்பதற்காக இச்சபையில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் நான் நாடுகிறேன்.

52. இவ்வுரையை முடிக்கு முன்பு எனது பணியை நிறை நகர்ப்பகுதி வந்துவதற்கு எனக்கு சிறந்த உதவி புரிந்து வரும் நிதி ஸாகா அதிகாரிகளுக்கும் ஸ்தலியர்களுக்கும் எனது மன

1958-9.

[2nd March 1959]

2nd March 1959]											
மருத்துவத் துறைகள்	7-42	41-33	45-76	40-43	36-12	43-50	99-48	90-06	1,31-84	1,14-17	1,22-30
மருத்துவச் சேவைகள்	25-12	1,07-24	1,43-38	1,36-31	1,11-38	1,14-67	1,26-73	99-11	86-32	75-72	98-88
நகராட்சிப் பகுதிகள்—											
மொத்த வருவாய்	42-51	4,71-20	5,16-76	5,31-42	6,97-21	7,03-08	8,13-43	2,54-27	†	†	†
சுயநிறுவனச் செலவுகள்	—24-81	—3,47-88	—4,12-09	—3,63-68	—3,71-79	—4,53-08	—5,26-02	—2,30-07	..	..	..
மொத்த வருவாய்	17-70	1,33-32	1,04-67	1,67-84	2,26-48	2,51-00	2,87-41	34-20	..	..	..
மொத்த வருவாய்	3-88	5-90	6-35	5-09	13-07	11-32	16-06	9-09	13-96	10-50	10-65
மொத்த வருவாய்	3-96	19-64	14-79	14-17	12-16	12-79	9-76	11-76	10-34	16-69	14-87
பொதுமுகத் துறைகள்—											
மொத்த வருவாய்	14-58	1,04-42	92-14	1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,00-74	2,15-43	2,27-40
மொத்த வருவாய்	14-58	1,04-42	92-14	1,96-82	1,23-02	87-10	74-90	2,39-03	2,00-74	2,15-43	2,27-40
மொத்த வருவாய்	..	1,18-87	1,24-95	1,44-64	1,42-54	1,53-35	1,81-21	2,13-34	2,00-00	2,16-22	2,16-74
மொத்த வருவாய்	..	—1,10-20	—1,20-37	—1,24-68	—1,16-69	—1,28-13	—1,49-91	—1,85-52	—1,88-95	—1,93-01	—2,04-08
மொத்த வருவாய்	..	8-67	4-58	19-96	25-85	25-22	31-30	27-82	11-05	23-21	12-68
மொத்த வருவாய்	..	4-00	8-61	5-70	1-90	72-19	1,28-09	5-55	7-05	6-73	4-57
மொத்த வருவாய்	..	25	38	86	21	40	34	43	84	1-36	74
மொத்த வருவாய்	..	1,18-62	74-05	1,39-34	43-01	47-15	15-64	25-19	25-00	26-43	25-04

மருத்துவத் துறைகள்

மருத்துவச் சேவைகள்

நகராட்சிப் பகுதிகள்—

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

பொதுமுகத் துறைகள்—

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

மொத்த வருவாய்

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

மொத்த வருவாய்

சுயநிறுவனச் செலவுகள்

* நிற வரலாறு தவிர.

↑ இந்தக் காலகட்டம் 1949-50 முதல் “சாலை, நீர்வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் வரலாறு” என்பதன் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகுப்பை 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ந் தேதியில் இருந்து வட்டி என்ற தலைப்பின் கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(v)

அ. கருவாஸ்-தொடலி.

(பொது விவரம்)

சுமந்தன் அபிவிருத்தி
தேவா நாயுடைய
வாழ் அபிவிருத்தி
இருந்ததான் காரணம்.

தலைவர் அவர்களே
 இந்தக் காலத்தில் இந்தப் பிள்ளை
 வளம் காட்டுவதற்காக இந்தப்
 பள்ளம் கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள்.
 இதை (மார்ச் 1966-67-ல்) கனம்
 அமைச்சர் தலைவர் அவர்கள்
 பின்பு அறிவித்தார்கள்).

പ്രതിപദിതം പ്രസിദ്ധം പ്രസിദ്ധം .

சென்னை

[2nd March 1959]

සමස්ත මුද්‍රා සාහසිකයෙකු

[illegible]

மேட்டா வண்டலத்தில் விதிகைப்
பற்றி கூறி வருவதைக் காண்க--

மத்தல மதபாளங்களுக்கு கொ
, 'ரூப பங்கு.

விருப்பம் வரி
மத்திய ரூபாய் செலாவணிகள்
ஆம் பக்கம்.

மற்ற வரிசையும் விட்டனாகலும்—
 மிகவு மிகவு கடினமாகவந்தது.

புதிதான சென்னை நகரம்
ஆய்வு செய்து.

பாசனங்களுக்காக செய்யப்படு
தலை சொல்குமீது கன

மற்ற செலவினம்

அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய
 முயற்சிகள்.

முதலிய துறைகளில் கணக்கிடுதல்

சமுதாயரண வசூலாயிலிருந்து நம்
நிகர வட்டித் தொகை.

உடன் தீர்ப்பு நிதிசங்கங்களாக

நீதி தீர்வாகும் . . .
வினாக்காரிகள்

உத்தரங்கள் புதிதாக வந்தவை ஸ்தலங்கள்

* 1953-4 முடிவு அக்கையில் இந்த 'வருவாய்' 'பலவடை', 'அதிர்ப்பாசாத வருவாய்' என்ற தலைப்பின்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இணைப்பு II.

[1953 செப்டம்பர் முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த இராஜ்யங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கண்காணப்பட்டிருக்கிறது.]

மூலதனக் செலவின விவரம்.

[2nd March 1953]															
திட்டத்தின் விவரம்.	முழுத் திட்டத்தின் உத்தேச செலவுத் தொகை மதிப்பு.	1953-4.			1954-5.	1955-6.	1956-7.	1957-8.	(10)	(11)	(12)	(13)			
		(1)	(2)	(3)									(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் & பைசா)															
அ. மின்சாரத் திட்டத்தின் மொத்த செலவு.															
தேய் பவலித் திட்டம் ..	9,96-00	9,53-23	61-00	4-04	3-32	10-07	18-52	83	10,38-01	75	1-28	1-98			
மே. ரே வாய்க்கால் திட்டம் ..	2,67-00	74-52	10-00	18-77	37-49	20-56	9-36	7-13	1,77-83	5-00	4-66	37			
மலையாளத் திட்டம் ..	4,42-00	2,93-50	31-61	42-13	58-74	28-94	14-79	..	4,38-73	..	..	..			
மணிமுத்தாறு திட்டம் ..	3,98-00	78-66	38-80	70-02	1,02-96	1,01-97	92-43	40-24	5,24-88	9-99	7-28	13-58			
கொண்டித் திட்டம் ..	1,04-00	8-12	4-22	4-17	11-97	45-52	18-34	6-64	99-08	..	2-71	..			
வாழ்வாறு திட்டம் ..	1,00-00	44	4-12	20-56	41-95	27-85	4-25	..	99-17	..	..	..			
மணமம் திட்டம் ..	88-68	1-63	1-10	7-65	20-40	19-92	8-96	..	59-65	..	..	..			
அமராவதித் திட்டம் ..	2,97-00	..	..	4-14	48-34	81-45	1,03-80	78-32	5,18-85	15-01	23-45	12-23			
காவேரித் திட்டம் ..	3,00-00	..	..	89	34-88	48-52	34-55	32-56	1,61-10	10-03	24-29	21			
சாதாரணத் திட்டம் ..	3,89-00	..	..	..	13-74	68-96	90-40	50-49	2,23-59	10-00	19-20	8-63			
திருவாரூர் திட்டம் ..	1,84-00	..	..	..	3-63	37-30	58-33	38-96	1,38-21	15-00	20-76	2-72			
கடகர் வாய்க்கால் திட்டம் ..	1,56-65	..	..	..	..	..	1-72	15-34	17-06	40-00	55-41	76-83			
புளையாறு வாய்க்கால் திட்டம் ..	1,43-43	..	..	..	..	..	1-91	16-09	18-00	40-00	55-40	57-73			
மே. ரே தேவத திட்டம் ..	61-37	..	..	..	..	..	..	3-50	3-50	30-00	31-84	14-71			
மின்கலையத் தேவத திட்டம் ..	49-56	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..			

தனி சிறிய பானைத் திட்டம். மேல்கலையத் தேவத திட்டம் உட்பட.

2nd March 1959]																	
மற்ற சிறிய பாறை திட்டங்கள்.	(*)	2,71-66	12-92	- 4-18	- 3-16	1-49	3-39	36-15	8,08-27	32-91	84-08	33-73					
ஆந்திர, மைசூர் இரண்டாவது மாற்றப்பட்ட பாறை திட்டங்கள்.	..	17,22-77	1,51-80	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	18,73-97	(*)	(*)	(*)					
உயிர்ப்பாறைகளும், பத்திர பாறைகளாகும் இவை	..	23-73	3-12	1-86	2-76	2-08	2-23	2-66	38-41	8-83	7-28	7-70					

மூலதனச் செலவின விவரம்—தொடர்ச்சி.

(1)	(2)	1953-4.				(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	
		(முதலு உறு மாதம்.)		(3-வது உறு மாதம்.)	1954-5.								1955-6.
		(முதலு உறு மாதம்.)	(3-வது உறு மாதம்.)										
மொத்தம் தரை பாத போக்கு வரத்திற்கு													
..	57.85	9.92	4.68	30.12	36.54	64.09	23.59	23.59	2,25.29	30.57	32.86	29.16	
உ. திருவாரூர் போக்குவரத்துத் துறைமுகம்													
உட்கட்டமைப்புகள்	3,13.99	37.16	28.99	40.95	52.15	1,02.20	1,50.63	1,50.63	7,25.07	2,39.33	2,186.30	2,241.14	
சாலை வேலைகள் (மருவினை, திருப்புகளை உட்பட.)	..	..	..	..	43.25	..	72.94	72.94	1,16.19	64.19	83.64	83.67	
சாலை எதிர்ப்பாடுகளை குடிநீர் வழங்கு மாதிரிவைகள்.	..	..	..	..	14.75	..	16.30	16.30	51.05	6.09	2.14	2.14	
சாலை எதிர்ப்பாடுகளுக்கு உட்பட வேலைகளுக்கு மானிய வேலைகளுக்கு மானிய வேலைகள்.	..	..	..	..	36.13	..	31.49	31.49	57.62	32.44	3.95	3.95	
சுயநிறுத்தங்களை கிடைப்பதற்கு	..	..	..	..	6.46	..	13.56	13.56	20.42	19.82	21.22	21.37	
மொத்தம்	3,13.99	37.16	48.99	40.95	52.15	1,03.19	2,64.92	2,64.92	2,50.35	3,61.87	2,87.07	3,45.09	
நகல்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	

[2nd March 1963]

[2nd March 1959]

க. திருவாரூர் போக்குவரத்துத் துறைமுகம்

மொத்தம்	37.88	10.30	39.97	10.30	13.43	3.95	5,58.65	39.00	69.87	53.00
---------	-------	-------	-------	-------	-------	------	---------	-------	-------	-------

ச. மற்ற வேலைகளை நிறைவேற்ற செலவு.

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

2nd March 1959]

ச. கரையோரப் போக்குவரத்துத் துறைமுகம்

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

ச. மொத்தம் தரை பாத போக்குவரத்துத் துறைமுகம்

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

மொத்தம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
---------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

இரண்டாம் ஆண்டிலிருந்து இத்தொகைகள் ரெவின்யூ கணக்கில் செலவிடப்படும் சீரமைப்புச் செலவுகள் என்று இனத்திற் காண்க.

↑ நபப்பு ஆண்டிலிருந்து ரெவின்யூ கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்டது.

↓ எதிர்பாரக்கும் பிச்சைகளுக்குத் தகுந்த மதிப்பாகக் கீழ்த்தகுப்பாக.

2nd March 1989]

இணைப்பு III.

கடவுள் தீயவர்களைக் காட்டும் பரிசுயம்.

(ii) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

Gen. 3:22. 27012.

8000 6000.

வெள்ளிட்ட
மொத்தத்
தொகை.

353-ம் ஆண்டு செய்
டம்பா 30-ந்தேதி
யிலே சென்னைகாத
தடன.

1966-ம் ஆண்டு ஆக
டோபா 31-ந்தேதி
யில் செல்லாகாத
கடன்.

ரீ8-ம்
மார்க்க
தேதியில் செக்
லாகாத க்டன்.

(1)

(2)

(3)

(ரூபாய் ஸ்டாத்திஸ்திக்ஸ்)

சத்தியம்)

அ. 1953-ம் ஆண்டு தரப்பட்ட 1-ம் தேதிக்கு முற்பட்ட காலங்கள்.

[illegible]

ஆ. 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ந் தேதி முதல் 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விலகம்.	வெளியிட்ட மொத்த தொகை.	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ந் தேதியில் செல்லாத கடன்.	1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் செல்லாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ஆகஸ்டு 1955	1967-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47.17	10,47.17	10,47.17
செப்டம்பர் 1956	1968-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83.56	13,83.56	13,83.56
	மொத்தம்—ரூ. ..	24,30.73	24,30.73	24,30.73

C 79-11

இனிய II-4.

[1953 செப்டம்பர் முடிய உள்ள கணக்கில் சூந்திர மாநிலத்தினா கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-7 முதல் உள்ள கணக்கு 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த இராஜ்யங்களின் சீரமைப்பை கருத்தில் கொண்டு குப்பிடப்பட்டுள்ளது.]

1965

[illegible]

[2nd March 1959]

1956-ம் ஆண்டு தயார் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	மொத்தம்
(1)	(2)	(3)
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன்	5,55-37
(ii) நிரந்தரத் தனிக் கடன்கள்.		
(அ) 1796—1807-ம் ஆண்டுகள் வெளியிட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்		1,37,990
(ஆ) 1795—1817-ம் ஆண்டுகள் வெளியிட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்		10,500
(இ) 1817-ம் ஆண்டில் செலவிடப்பட்ட 6 ஆண்டுகள் செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்		41,770
(ஈ) 4 சத வீதக் கடன் கொடுக்கப்பட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்		66,478
மொத்தம்—(ii)		2,52,148
		2,52,148
நிரந்தரக் கடனாக இரண்டாம் செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்		1-29

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ந் தேதியில் கடன் நிலை—சுருக்கம்

(1) 1953-ம் ஆண்டு செப். மார் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு வெளியிட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்	16,90-32
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு, அக்டோபர் 31-ம் தேதி 1956-ம் ஆண்டு தயார் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு வெளியிட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்	19,76-61
மொத்தம்	36,66-98
(3) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு வெளியிட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்	65-30
(4) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வரையில், 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதியில் மொத்தம் செலவாகாதது	37,34-43
(5) நிரந்தரத் தனிக் கடன்கள் காலாற்றி, 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் காலாற்றி மொத்தம் செலவாகாதது	37,33-72
(6) மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை பெற்ற கடன் காலாற்றி, மொத்தம் செலவாகாதது (மியாக்களாகாத அடுத்த பக்கம் பார்க்கவும்)	76,69-18
(7) 1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை, தனிப்பட்ட வரப்பணிகளிலிருந்து பெற்ற கடன்களின் மொத்தம் செலவாகாதது	72-28
(8) செலவாகாத எல்லாக் கடன்களின் மொத்தத் தொகை (1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை)	1,14,71-07

2nd March 1959]

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்ற செலவாகாதது விவரம்.

(1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு வெளியிட்ட செலவுகள், ராஜ்ய சேவாப்பக்குப் பின், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நம் ராஜ்யத்தின் பங்கை தற்காலிகமாகக் குறிக்கிறோம்.)

அ. நான்காம் திரு. 1-ம் தேதிக்கு முன்பு

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை செலவாகாதது கடைகள்.

விவரம்.	1947-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 14-ம் தேதிக்கு முன்பு	1947-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 15-ம் தேதிக்கு பின்	1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு	1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு	மொத்தம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)						
மாகாண சுயாட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை	1,45-29	..	..	..	1,45-29	1,45-29
தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம்.	..	..	..	18-37	18-37	18-37
வட்டியில்லாத கடன்கள்	..	..	1,35-85	16-83	1,52-69	1,52-69
மியாக்களாகாதது	..	..	2,31-17	1,13-65	3,44-82	3,44-82
சிறு செலவாகாதது	..	..	1,10-30	2,33-39	3,43-69	3,43-69
மற்ற கடன்கள்—	..	5,64-00	..	..	5,64-00	5,64-00
3 சத வீத வட்டிக்கு கீழே உள்ள கடன்கள்	..	19,58-89	18,51-65	21,71-01	59,81-55	59,81-55
மற்ற எல்லா இனங்களும்	..	..	..	..	..	..
மொத்தம்	1,45-29	25,22-90	23,28-97	25,53-25	75,50-41	75,50-41

ஆ. நான்காம் திரு. 1-ம் தேதிக்கு முன்பு வெளியிட்ட செலவுகளை நிரந்தரத் தனிக் கடனாகக் கொள்ளுதல்.

1958-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதி வரை செலவாகாதது கடைகள்.

விவரம்.	1947-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 14-ம் தேதிக்கு முன்பு	1947-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 15-ம் தேதிக்கு பின்	1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)				
1956-ம் ஆண்டு தயார் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நம் ராஜ்யத்தின் பங்கை தற்காலிகமாகக் குறிக்கிறோம்.	..	..	..	..
மாகாண சுயாட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கடன்	..	1-69	..	1-69
வட்டியில்லாத கடன்கள்	..	..	2-28	2-28
தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம்	..	..	..	..
சிறு செலவாகாதது	..	..	1-06	1-06
மற்ற கடன்கள்	..	..	1,12-72	1,12-72
மொத்தம்	..	1-69	1,17-03	1,18-72
ஆக மொத்தம்	..	..	..	75,69-13

[2nd March 1959]

இணைப்பு IV.

சென்னை அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செலவின விவரம் காட்டும் பட்டியல்.

[மேலும் விவரம் காண, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இணைப்பு பக்கங்கள்]

வளர்ச்சித் துறைகள்.	ஒத்திய மொத்தத் தொகை.	1956-7-ல் செலவானது.	1957-8-ல் செலவானது.	1958-9-ல் செலவின திட்டமிடப்படாத தொகைகள்.	1959-60-ல் செலவு மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
1. விவசாயம், சமூக நலம்—					
விவசாய உற்பத்தி	2,83	34	61	1,15	1,49
இறு பாணத்திட்டங்கள்	3,43	69	60	96	1,08
நில வளமும், மண் வளப் பாதுகாப்பும்	28	4	7	5	— 1
கால்நடை	2,17	9	30	48	64
பால் பண்ணையும் பால் தொகுத்தலும்	1,42	8	19	44	58
காடுகள், மரப் பிழித் திட்டங்கள்	2,04	19	40	46	53
மீன் வளம்	95	10	12	23	23
சுயர்நீர்வு	2,08	6	81	30	53
சமுதாய நலத் திட்டங்கள்	13,98	1,93	2,08	2,71	2,70
.. .. . மொத்தம்	29,15	3,54	4,65	6,73	7,82
2. பாணமும், மின் விசையும்—					
பாணம்	12,34	4,17	3,04	2,67	1,88
மின் விசைத் திட்டங்கள்	53,25	13,47	13,61	14,03	11,08
.. .. . மொத்தம்	65,59	17,64	16,65	16,70	13,06
3. தொழில்கள்—					
நடுத்தர வகைத் தொழில்கள்	76	23	20	15	26
கைத்தறி	4,14	1,63	1,16	83	1,26
கைத்தறி வேலைகள்	58	..	3	6	36
தொழிற் கூடங்கள்	95	6	38	39	23
சிறு வகைத் தொழில்கள்	3,53	18	84	87	63
பட்டுத் தொழில்கள்	3	..	7	1	1
கயிறு	3	..	..	3	1
இராமக் கைத்தொழில்கள் [இட்டத்தில் சேரக்கூடாது]	..	..	..	..	8
.. .. . மொத்தம்	10,00	2,17	2,63	2,35	2,60

2nd March 1959]

சென்னை அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செலவின விவரம் காட்டும் பட்டியல்—தொடர்ச்சி.

வளர்ச்சித் துறைகள்.	ஒத்திய மொத்தத் தொகை.	1956-7-ல் செலவானது.	1957-8-ல் செலவானது.	1958-9-ல் செலவின திட்டமிடப்படாத தொகைகள்.	1959-60-ல் செலவு மதிப்பீடு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)					
4. போக்கு வரத்து வசதிகள்—					
சாலைகள்	6,79	67	89	99	1,35
5. கல்வி—					
கல்வி	10,33	73	1,76	2,77	3,09
தொழிற் கல்வி	1,21	17	33	57	62
.. .. . மொத்தம்	11,54	90	2,09	3,34	3,71
6. கலாசாரம்—					
குடிநீர் வழங்குதல்—					
குடிநீர் வழங்குதல்	1,80	1,38	87	53	64
சினிமாக்கள்	3,15	34	45	58	68
மற்ற கலாசாரத் தொகைகள்	9,40	38	74	1,40	1,99
.. .. . மொத்தம்	14,35	2,10	2,06	2,51	3,31
7. வீடுகள் உட்கட்டுத் திட்டம்	2,87	72	50	90	1,01
8. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலம்	5,06	50	63	87	1,04
9. தொழிலாளர் நலம்	59	2	3	6	17
10. சமூகமும், பெண்கள் நலமும்	28	2	1	2	6
11. படைகள்	2,19	24	28	34	42
கட்டுக்—பலிவழி துறைகளாகவும் நிதித் தொகை மொத்தத் தொகை (மொத்தத் தொகையாகக் கூடுக).	50	..	..	..	..
கட்டுக்—தேர், இராமக் கைத்தொழில்களாகக் கூடுக.	* 3,36	† 8	† 38	† 47	† 42
.. .. . மொத்தம்	1,52,27	28,46	30,21	34,81	34,64

* இரண்டாம் திட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டது.

† இரண்டாம் திட்ட வரம்பில் கைக்கெடுத்தல் கொள்ளப்படாத தொகைகள். எனவே மொத்தத்தில் கைக்கெடப்படவில்லை.

[2nd March 1959]

இணைப்பு V.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

திட்டத்திற்கும், திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் இதர அளவுகூறுகளின் மானியத்தைக் காட்டுகின்ற பட்டிகை.

	1956-7 மானிய வரவு	1957-8 மானிய வரவு	1958-9-ல் திட்ட படி கட்டப்படும் மானியம்	1959-60-ல் திட்ட படி கட்டப்படும் மானியம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)				
அ. மத்திய அரசாங்கத்தின் நடைமுறைத் திட்ட செலவுகளுக்கு மானியம்—				
1. விவசாய உற்பத்தி	8.90	23.95	47.81	42.12
2. மண் வளப்படுத்துதல்	1.99	1.31	1.65	1.80
3. சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்	3.29	8.85	12.29	21.49
4. கால்நடை	6.45	12.90	11.48	18.02
5. பாண்டியன்	1.05	1.52	3.02	4.29
6. காடுகள்	1.69	3.43	3.91	4.69
7. மண் அரிந்த நிலம்	1.71	2.22	2.35	2.85
8. மீன் வளம்	1.31	1.90	6.75	5.65
9. கூட்டுறவு	1.95	4.20	5.07	7.67
10. தேசிய கல்வியறிவுத் திட்டம், சமூக நல அபிவிருத்தி	83.79	62.33	1,03.24	1,21.19
11. இராமக கைத்தொழில், சிறு ரகத் தொழில்கள்—				
(i) இராமக கைத்தொழில்கள் *	..	..	..	1.14
(ii) கைத்தொழில்கள்	1.50	1.38	4.92	5.45
(iii) சிறு ரகத் தொழில்கள்	3.56	10.51	10.14	8.69
(iv) மூத்த தொழில்	1.28	1.08	1.11	1.13
(v) தொழிற்துறை	1.33	..	..	..
(vi) கலி	..	..	..	1.11
(vii) கைத்தறி	1,05.83	87.59	62.92	1,04.64
12. கலி	37.92	91.13	1,30.98	1,57.09
13. தொழிற்கலி	5.45	6.14	27.80	7.39
14. பொதுச் சுகாதாரம்	1.50	1.38	4.92	5.45
(i) இராமக கைத்தொழில்	1.57	6.12	..	17.08
(ii) மற்ற பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்கள்	1.49	8.12	9.07	16.24
15. வீடு கட்டுதல் திட்டம்	9.97	2.49	11.39	9.93
16. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலம்	24.54	30.40	41.86	49.09
17. நான்குவிதத் திட்டங்கள்—				
(i) புலி பெருக்கல்	..	..	1.64	1.75
(ii) புலி விவசாயம்	..	1.80	1.02	1.58
மொத்தம்—அ. ..	2,99.39	3,66.50	5,01.26	6,08.04

* கதிர் இராமக கைத்தொழில் கமிஷனிடமிருந்து உதவி மானியத்தைத் திரும்பிப் பெறும்.

2nd March 1959]

திட்டத்திற்கும், திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் இதர அளவுகூறுகளின் மானியத்தைக் காட்டுகின்ற பட்டிகை—தொடர்ச்சி.

	1956-7 மானிய வரவு	1957-8 மானிய வரவு	1958-9-ல் திட்ட படி கட்டப்படும் மானியம்	1959-60-ல் திட்ட படி கட்டப்படும் மானியம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் லட்சத்தில்)				
ஆ. திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட செலவுகளுக்கு மானியம்—				
புயல் தீயான செலவுகள்	1,25.58	19.00	..	..
இராஜ்யக் கல்வித் திட்டம் செலவுகள் தொகுதி கல்வித் திட்டம்	23.99	8.75	3.96	17.72
மாநிலங்கள்—				
குளத்துக் கால்வாய் மேம்பாடு கமிஷன்களின் கமிஷன்கள்	..	1,43.00	1,43.00	1,50.00
அரசியல் சபை 275 (1) பிரிவினாவுக்கு மானிய உதவி	2.51	1.41	(ச)	(ச)
அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு உதவித் தொகை	14.18	(ச) 11.67	(ச) 10.44	(ச)
கலி	34.46	6.62	1.17	51.43
கைத்தறி	18.20	4.30	2.21	1.91
கைத்தொழில்	..	64.88	70.40	25.00
கைத்தொழில்—தொகுதி	9.08	12.02	26.18	48.35
இ. இராஜ்யத் திட்டத்தின் கீழ்	10.08	21.61	5.20	4.60
மொத்தம்—ஆ. ..	2,38.03	2,95.26	2,62.56	2,99.01
இ. இராஜ்யத் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசாங்கமே நடத்தும் திட்டங்களுக்கு மானியம்—				
இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்தின் பங்கு இராஜ்யத் திட்டத்தில் இணைக்கப்படவில்லை—				
கலி	..	1.35	1.53	2.71
தொழிற்கலி	1.46	1.64	12.05	24.07
பொதுச் சுகாதாரம்	14.58	30.83	87.81	48.16
கைத் தொழில்	..	1.01	..	..
கைத் தொழில்	..	1.80	5.23	15.36
மிகைக்கப்பட்டிருக்கின்ற	17.40	23.99	24.80	22.60
சமூக நலம்	1.09	1.13	1.01	2.15
தொழிலாளர் நலம்	1.55	7.19	21.69	33.88
வாதநிகர வசதிகள்	..	..	1.00	1.75
மொத்தம்—இ. ..	33.08	64.74	1,55.12	1,50.48
ஆக மொத்தம் ..	5,70.55	7,26.50	9,18.94	10,57.53

* உபகரணங்களின் செலவும் உட்பட.

(ச) திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்படாவிட்டிருக்கிறது.

(இ) திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்படாத தொகை திரும்பும்.

[2nd March 1959]

*Speech of Sri C. Subramaniam, Finance Minister,
presenting the Budget for 1959-60 to the
Madras Legislature on the 2nd March 1959.*

Introductory.

Sir,

I rise to present the Budget Estimates for 1959-60 and the Revised Estimates for the current year. This is the eighth budget I am presenting since the finances of this State were entrusted to my care. We have passed through many difficult periods during these last seven years. I had come up before the House year after year with substantial taxation proposals and largely through these efforts our financial position has improved to some extent. As against the original estimates of a revenue surplus of Rs. 15 lakhs in the current year, the Revised Estimates for 1958-59 show a revenue surplus of Rs. 2,65 lakhs. As I had indicated already during the last budget discussions, the Estimates for 1959-60 have been framed without any proposal for additional taxation.

Seasonal conditions.

2. Taking the State as a whole, the seasonal conditions have not been quite favourable during the year. Many areas of Ramanathapuram and Tirunelveli districts have been affected by drought. There was a general deficiency of 14.7 per cent in the rainfall during the south-west monsoon and 26.6 per cent during the north-east monsoon. The deficiency in the south-west monsoon ranged from 21 to 40 per cent in the Chingleput, South Arcot, North Arcot, Tiruchirappalli, Tanjore and Madurai districts. In Coimbatore and Ramanathapuram districts the deficiency ranged from 10 to 20 per cent. The rainfall was normal in Kanyakumari district

[2nd March 1959]

and slightly above normal in Salem, Tirunelveli and Nilgiris districts. During the north-east monsoon the rainfall was deficient by 31 to 50 per cent in South Arcot, Tanjore and Ramanathapuram districts. In Salem, Coimbatore, Tiruchirappalli, Madurai and Nilgiris districts, the deficiency was 11 to 30 per cent. The rainfall was sufficient in other districts. Certain areas were also adversely affected by pests during the year. Agriculturally, therefore, the current year was not as prosperous as we had expected. Even so, the preliminary forecasts show that food production is slightly more than in the last year.

3. The one feature which causes most concern in the present economic situation of the country is the upward trend in prices. This trend particularly in the prime necessities of life such as food and cloth, not only causes untold hardship to the common man, but also upsets the very basis of the economic calculations on which the present Plan is framed. Planned development and uncontrolled speculative fluctuations in prices are mutually inconsistent. The recent happenings in the country emphasize the fact that we must endeavour to peg prices down if we should hope to attain the targets laid down in the Plan.

4. In the Budget Speech of 1957-58, I had pointed out that the main problems that face the country's economy to-day are the rising trend in prices and the shortage of foreign exchange. Thanks to the generous aid from certain friendly countries, the crisis in foreign exchange has been arrested, but prices still tend to rise. The index of wholesale prices of foodgrains which stood at 512 in December 1957 had gone up to 569 in December 1958. There has indeed been a fall in the last few weeks but this may just be the normal seasonal fall at the time of

[2nd March 1959]

harvest. Broadly the upward trend has persisted over the past few years with consequent increase in the cost of living index.

5. The rising cost of living inevitably pushes up wages and the higher wages in their turn raise the prices of necessities of life such as foodgrains and cloth. This vicious spiral of wages and prices chasing each other is the bane of our present economy.

6. The National Development Council which examined this question recently, resolved that in order to stabilize prices the State should take over the wholesale trade in foodgrains. The Governor in his address to the Legislature had indicated the steps taken by this Government in pursuance of the resolution of the National Development Council. Let us hope that the detailed scheme to implement the resolution of the National Development Council will soon be formulated by the Government of India.

Agricultural Development

7. If we should resolve the many problems facing our economy, we have to plan for and achieve substantial results in both the agricultural and industrial spheres. The increase in food production which has already taken place in our State can be seen from the following figures:—

		Area in lakhs of acres.			
		1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
Paddy	54.6	57.2	56.0	57.2	
Millets	55.2	54.5	55.8	56.0	
Groundnut	17.93	18.20	17.94	18.86	
Cotton	11.11	10.65	11.65	11.73	
Sugarcane	1.21	1.14	1.21	1.26	

2nd March 1959]

		Production.			
		1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.
		(6)	(7)	(8)	(9)
Paddy	29.55	31.96	32.34	32.98	
		(Lakhs tons of rice.)			
Millets	14.66	14.83	16.86	17.23	
		(Lakhs tons.)			
Groundnut	8.27	8.69	8.60	9.07	
		(In nut shelled—Lakhs tons.)			
Cotton	3.11	3.39	3.77	3.90	
		(Lakhs bales.)			
Sugarcane	3.35	3.26	3.40	3.61	
		(Lakhs tons of gur.)			

(Figures for 1958-59 are tentative.)

Our schemes for the further improvements of food production are continuing apace.

8. We had earlier planned to start 360 Seed Farms by 1959-60 for multiplying and distributing improved seeds. On this basis, we had decided to start 180 new Seed Farms in the current year. Certain administrative difficulties were, however, experienced in acquiring lands for these farms and in running them. Consequently, we have not been able to start as many new farms as we had planned. In many farms the yield fell below expectations and, therefore, we have started only eight new farms so far this year. We had to abandon a few farms due to unsuitable soil conditions and lack of irrigation facilities, and some more farms may have to be closed down before the end of this year leaving a balance of about 130 farms. The Government have since decided that before increasing the number of farms, we should consolidate the farms already started. It has also been decided that suitable surplus lands which would become available on enforcing the proposed ceiling on land holdings should be utilized as seed farms.

[2nd March 1961]

Fertilizers.

9. Arrangements have been made to distribute 1.37 lakhs tons of chemical fertilizers during the current year. Next year, 2.15 lakhs tons of chemical fertilizers will be distributed. It is, however, clear that we cannot depend entirely on chemical fertilizers but should switch increasingly on to natural manures in combination with chemical fertilizers. A number of schemes have been taken up to increase the production of natural manures. The urban compost scheme is being developed to cover all Municipalities and 280 major panchayats. Local bodies will be assisted to purchase lorries and tractors for this purpose. Arrangements are also being made to sell this compost to the ryots at a price not exceeding Rs. 2 per ton. Under this scheme 2.6 lakhs tons of manures were distributed in 1956-57, 2.59 lakhs tons in 1957-58, 3.6 lakhs tons in 1958-59 and it is now proposed to distribute 3.74 lakhs tons in 1959-60.

10. The rural compost scheme is making steady progress. 1.27 lakhs tons of compost were prepared under the scheme in 1957-58 and the production is expected to increase during the current and next year. Under the scheme for improvement of local manurial resources in the Block Development areas, plans are under way to produce 10.48 lakhs tons of compost. Steps are being taken to make compost in smaller villages also and about 2.4 lakhs tons of compost will be produced in 1959-60. The scheme for increasing the supply of green manures continues to be implemented and about 1.342 tons of green manure seeds will be distributed to benefit about 33.4 lakhs of acres.

11. Steps have been taken to increase not merely the production of foodgrains but also that of commercial crops such as cotton, oil-seeds, sugarcane and coconut.

2nd March 1959]

12. Statistics reveal that we have obtained tangible results from these schemes as shown below:—

				Yield per acre in cleaned rice.
				LBS.
1955-56	..	..	..	1,214
1956-57	..	..	..	1,255
1957-58	..	..	..	1,300

13. In order to improve irrigation facilities, we have so far planned and built a number of major irrigation projects. Manimuthar, Araniyar, Mettur Canals, Amaravathi, Sathanur, Vaigai and Krishnagiri Projects have been completed. 2.2 lakhs of acres have been given irrigation facilities by 1958-59. It is expected that another 25,000 acres will be brought under irrigation in 1959-60.

In the Budget Estimates for 1959-60, Rs. 77 lakhs have been set apart for the Kattalai Scheme, Rs. 58 lakhs for Pullambadi Scheme, Rs. 45 lakhs for the Parambikulam Scheme, Rs. 10 lakhs for the Neyyar Scheme in Kanyakumari district and Rs. 15 lakhs for the Vidur Scheme. These schemes also will be completed in time. On the whole, Rs. 2.10 lakhs have been set apart in 1959-60 for Major Irrigation Schemes.

14. The most significant item in the irrigation programme now is the Parambikulam project. The detailed estimates for this project have been prepared and sent to the Central Water and Power Commission. As Hon'ble Members are aware, under this project it is proposed to dam the Sholayar and the Parambikulam—two west-flowing rivers—which rise in the Western Ghats in the southern part of the Coimbatore district, and to divert the waters through tunnels to the east to enable irrigation over 2.5 lakhs acres of lands in

[2nd March 1959]

Pollachi, Udumalpet, Dharapuram and Palladam taluks in Coimbatore district. With a view to dividing this water equitably between the ryots of these taluks, a Committee consisting of the Chief Minister, Minister for Home and Minister for Works has been constituted and they may be expected to resolve all the connected questions satisfactorily.

15. This project will also produce 1.25 lakhs kilowatts of electric power. Hon'ble Members will note with satisfaction that it has been possible to take up the scheme in quick time largely because of the goodwill and accommodation shown by the Governments of Kerala and this State. Let us hope that with the willing co-operation of the Government of Kerala, it will be possible to take up similar schemes for Madurai and Tirunelveli districts also in the near future. Preliminary discussions have been set on foot towards this end.

Minor
Irrigation

16. Considerable importance has been given to Minor Irrigation in the next year's Budget. It is proposed to implement during 1959-60, 1,200 works at a cost of Rs. 84 lakhs. Out of these 1,200 works, 595 works are those started during this year and the balance of 605 are new works to be started in 1959-60. It is proposed to install 600 filter-point wells and to give a loan of Rs. 2,500 on each filter-point. Rs. 20 lakhs is being provided under the new well-subsidy scheme. We propose to spend a total sum of Rs. 1.18 lakhs on all minor irrigation schemes together.

17. The following figures will show at a glance the achievements so far made under "Minor Irrigation" during the last three years:—

	1956-57.	1957-58.	1958-59.	Total.
New Irrigation (in thousands of acres).	45.61	43.00	88.09	1,76.70
Expenditure (in Rupees Lakhs) ..	69.37	68.48	98.07	2,35.92

2nd March 1959]

The Government are aware of the large possibilities under Minor Irrigation and every possible effort will be made to implement the programme.

18. The programme for installation of electric pumps for irrigation has also shown remarkable progress. At the beginning of the First Plan 14,626 agricultural pumpsets were run with electric power. At the end of the First Plan the number had increased to 32,440. The figures were 45,173 in 1956-57, 62,726 in 1957-58 and 75,193 at the end of December 1958. We can indeed feel satisfied over this achievement.

19. Cattle development is indispensable for agricultural improvement and a good deal of attention is being given to this sphere also. Fifteen Key Village Centres were started in the First Five-Year Plan. By the end of the year 1958-59, 12 Centres would have been started in the current Plan. Four more Key Village Centres will be started in 1959-60. It is gratifying to see that the breed of cattle is improving as a result of these efforts. We have set apart Rs. 8 lakhs for these Key Village Centres in 1959-60. Animal Husbandry.

20. Nine Artificial Insemination Centres are functioning now. Four more Centres will be started in the coming year. Twelve Supplementary Extension Centres will be started through each of which 50 high grade bulls will be distributed to ryots at a total cost of Rs. 12 lakhs.

21. Four lakhs of rupees have been set apart for the Cattle-Farm at Chettinad, and Rs. 1 lakh for the improvement of the Cattle-Farm at Orathanad, both of which have made very good progress. Rs. 4 lakhs has been set apart for the Poultry Development Scheme, and Rs. 21 lakhs have been provided for the improvement to the Madras Veterinary College.

[2nd March 1959]

22. Under the Madhavaram Cattle Colonization Scheme, facilities have been provided for maintaining 2,000 heads of cattle. A sum of Rs. 40 lakhs is being provided in 1959-60 for this scheme. It is hoped that substantial assistance will be forthcoming from the New Zealand Government during the current year. We have set apart Rs. 18 lakhs for certain other dairy schemes.

Forests.

23. The Schemes for the development of forests are going ahead according to Plan. Cashew and casuarina are being grown in the coastal areas. The schemes for growing blue-gum, wattle and matchwood in the Nilgiris and for growing teakwood on canal and river banks, are also making steady progress. A sum of Rs. 31 lakhs has been provided for these schemes in 1959-60. Steps have been taken to improve the Wild Life Sanctuary at Mudumalai and the Bird Sanctuary at Vedanthangal. A sum of Rs. 21 lakhs has also been set apart for soil conservation schemes.

Fisheries.

24. Under Fisheries, schemes costing Rs. 27 lakhs have been proposed to be taken up during 1959-60. The most important of the schemes is to build 30 Pablo boats and to sell them at reduced rates to the fishermen. The other schemes of the current year and some more new schemes will be implemented during 1959-60.

Community Development and National Extension Service.

25. The Community Development and National Extension Services have so far been extended to 176 Blocks. 9,300 villages and 155 lakhs of people have benefited from this programme. It is proposed to extend this scheme to 34 more blocks by the end of 1959-60. A total sum of Rs. 368 lakhs has been provided for this scheme in the Budget Estimates for 1959-60.

The people of this State have taken enthusiastically to the local development programme and have

2nd March 1959]

completed many useful works. A provision of Rs. 35 lakhs has been made for this purpose in the budget.

26. Hon'ble Members are aware of the recent ^{Co-operation.} resolution of the National Development Council on the co-operative movement and the need to use that agency increasingly in implementing the development programme of the country. In particular, it was decided to implement the programme of land reforms on a co-operative basis. We have to take steps to strengthen the co-operative organizations so that they may function as an effective instrument in achieving our objectives. So far, the co-operative institutions in our country have been concentrating on the credit side. Even in our State, which is in the forefront of the co-operative movement, much of the development has been in the banking sector. It is now necessary to give a new shift to this movement so that co-operative agencies may be transformed into multi-purpose societies in order to cater to the various agricultural needs of ryots. Co-operative societies should be in a position to arrange for better seeds, fertilizers, agricultural implements, irrigational facilities, etc. Detailed proposals towards this end are now under active consideration.

Side by side it is proposed to increase the credit facilities made available to ryots through the co-operative societies. As against a total credit of Rs. 13.5 crores in 1958-59, Rs. 16 crores will be provided in the next year. Co-operative credit will be available in 85 per cent of the total number of villages and for 45 per cent of the population. Towards this end provision has been made to start 100 new agricultural banks, 200 small-sized societies and four land mortgage banks.

27. The number of marketing societies will also be increased. The State Warehousing Corporation has started functioning. Sixty godowns will be completed before the end of this year. We also propose to start in the year six new Primary Marketing

[2nd March 1959]

Societies and one Apex Marketing Society. The programme for 1959-60 contemplates the opening of six Primary Marketing Societies and the construction of 65 new godowns. Fifteen new co-operative farming societies are being started in the current year and five more societies will be started in 1959-60.

Three hundred and twenty persons will be trained in two new Co-operative Training Institutes to be started during 1959-60.

Major Industries.

28. Our sustained efforts to set up **major** industries have been meeting with **appreciable** success. The Neyveli Lignite Project on which depends the industrial future of this State, is making rapid progress. The total capital invested on this Project by the end of 1957-58 was Rs. 10.67 crores and a further sum of Rs. 6.5 crores will be invested in the current year. A total labour force of nearly 8,000 is being employed on this Project at present.

The Integral Coach Factory at Perambur is also making good progress. A sum of Rs. 5.12 crores was invested on this scheme in the First Five-Year Plan and another sum of Rs. 2 crores up to end of 1958. 6,216 persons are being employed in this factory and its present production capacity is 400 coach-shells a year.

A number of factories in the private sector have also commenced production. The Dunlop Tyre Factory at Ambattur and the Electrical Switchgear Factory have started production recently. The expansion programme of the T.I. Cycles, Limited, has been completed and plans are being finalized to start the manufacture of certain allied goods. The sugar factory at Pettaivaithalai has started production. The Soda Ash Factory at Tirumelveli is expected to commence production in a few months.

2nd March 1959]

Negotiations on the rayon silk factory in Coimbatore district are over and the construction of the factory may commence soon. The preliminary investigations for the Aluminium Factory at Mettur are nearing completion. Negotiations are going on with the East German Democratic Republic for a raw film factory in the Nilgiris district.

29. The State has made very good progress in **Small-Scale Industries.** establishing Small-Scale Industries. Hon'ble Members will remember that Shri Lal Bahadur Sastri was good enough to participate in the recent functions connected with the completion of the first stage of the Guindy Industrial Estate. The total amount invested by the Government so far on this Estate is Rs. 70 lakhs. Over and above this, private entrepreneurs have invested substantial amounts on the various industries located in this Estate. The total employment potential of this Estate is roughly 1,500 and the annual production in goods may be estimated at Rs. 1.48 lakhs. Many of the goods now produced in the Estate were being imported from abroad and, therefore, the establishment of the Estate has resulted in considerable saving of foreign exchange. We can justifiably claim that the Industrial Estate at Guindy has proved to be a model to others.

The electrical goods manufacturing unit and the Common Lease Shop in the Guindy Industrial Estate will be opened soon. The machine tool repair shops at Pollachi and Pettai, the cycle assembly units at Vellore and Tanjore and the quartz unit at Salem are expected to commence production in the beginning of 1959-60. The Industrial colonies at Virudhunagar, Madurai, Erode and Tiruchirappalli are nearing completion. A new Industrial Colony at Tanjore, a Common Finishing Shop at Wall-Tax Road and a salt-glazed pipe unit in South Arcot district will be started in 1959-60. We may also note

[2nd March 1959]

with satisfaction that these efforts in the public sector have enabled and encouraged many entrepreneurs to start a number of small enterprises in the private sector.

Industrial
Develop-
ment.

30. The general progress we are making in the industrial sector from year to year can be better appreciated from the statistics which I wish to place before the House.

The more significant index of industrial development is the utilization of electric power. The following figures will show the growth in recent years:—

Year.	Industrial consumption of electric power in million units.			
1953-54	..	..	..	228
1954-55	..	..	..	311
1955-56	..	..	..	325
1956-57	..	..	..	343
1957-58	..	..	..	421

These figures show that the consumption of electric power in industries had nearly doubled in the last five years.

Certain figures regarding some important industries are given below:—

	1954.	1957.
Total number of factories—		
Textiles	233	358
Engineering	141	157
Ginning	246	256
Rice Mills	555	661
Cement	3	3
Total ..	1,178	1,435

2nd March 1959]

	1954.	1957.
Total number of workers employed in the above factories—		
Textiles	98,271	114,458
Engineering	7,222	12,526
Ginning	11,059	12,475
Rice Mills	8,234	11,811
Cement	2,495	2,548
Total ..	127,281	153,818

Wages paid to the workers in these industries—

	(RS. LAKHS)	
Textiles	10,24	13,16
Engineering	74	1,09
Ginning	44	21
Rice Mills	24	31
Cement	28	32
Total ..	11,94	15,09

I shall now give some significant statistics on 29 of the major industries for which the Director of Statistics is getting detailed particulars. These industries are located in about 800 factories out of a total number of 5,000 factories and employ about 48 per cent of the total industrial labour force. The productive capital invested in these industries is as follows:—

	(RS. CRORES)
1955	59.97
1956	72.28
1957	86.97

These figures are indeed satisfactory. But there can still be no difference of opinion amongst us that the pace of industrialization is not rapid enough and that our objective should be to accelerate the pace further. With this objective we have requested the National Council of Applied Economic Research, Delhi, to examine this question and bring out a report on the industrial and economic potential of the State. We expect to get this report by the end

[2nd March 1959]

of April. A survey of the mineral resources of the State is also going on. With the information made available from these reports, we may hope to formulate a substantial programme of industrial development.

Power.

31. In the development of power which is so essential for industrial development, we have registered substantial progress. Rs. 14 crores will be spent on Power Development during this year. The Madras Plant Extensions Scheme was completed last April to generate an additional 30,000 kilowatts of power. In the Periyar Project, one generator was installed in October and another in February and the two together will generate an additional 70,000 kilowatts. It is hoped that the third generator will also begin work shortly. The Kundah Project is also progressing fast. The preliminary work in respect of Sandynullah Scheme, which has been newly taken up, is going on satisfactorily.

The total amount set apart for the Power Development for 1959-60 is Rs. 11.08 lakhs. The Kundah Project will go into commission in the coming year when enough power will be available for all the anticipated industrial needs. It has also been planned to extend power to 1,000 villages in 1959-60. With this, the number of villages electrified in this State will rise to nearly 9,000.

Technical Education.

32. The expansion of technical education is most essential for industrial development. In this context, the forthcoming inauguration of the Higher Technological Institute at Guindy next year is a most welcome development. The admissions to the polytechnics have been increased now to 2,160 per year. The number of admissions to the Engineering Colleges has also increased to 1,157. Fifty-seven persons are being admitted each year to post-graduate technical courses. Rs. 74 lakhs will be

[2nd March 1959]

spent on technical education in the current year and Rs. 93 lakhs in the next year.

33. Even though a number of major industries have been established, they have comparatively small employment potential. The unemployment problem can be resolved only by starting village industries in larger numbers. It is for this reason that the Government have given increased importance to the production of Khadi. At the beginning of the Second Plan, 66,133 persons were employed under the various schemes for the development of Khadi. To-day this number has increased to 164,427. If we add the schemes worked by the Charka Seva Sangh, the total number employed under the various Khadi programmes will exceed 3 lakhs.

At the beginning of the Second Plan, under the Khadi Schemes of Government, Khadi worth Rs. 35.52 lakhs was being produced annually. This year this annual production has increased to Rs. 68.44 lakhs. It is hoped that by the intensification of the Khadi movement, 26,000 more spinners will be enrolled next year.

The Ambar Charka Scheme is also being expanded. So far 30 Parisramalayas have been opened. By the end of this year, another 19 Parisramalayas will be opened. Twenty more Parisramalayas will be opened in 1959-60. Twelve thousand spinners will be trained and enrolled. A factory for making 84,000 Ambar Charkas annually has been established at Pollachi. A total sum of Rs. 1.40 lakhs has been set apart for Khadi Schemes for 1959-60. The Khadi Commission will subsidize these schemes as usual.

34. Hon'ble Members may remember the recent crisis in the textile industry which affected the handloom more adversely than the mills. As a result of the steps taken by Government, the crisis

[2nd March 1959]

has been arrested and the situation has become easier. Lakhs of people in the State depend on the handloom for their living. Any little adverse trend in the handloom industry causes a severe impact on the life of the weaver. Concessions are mere palliatives and do not give sufficient protection in periods of crisis. It is necessary to take long-term measures to stabilize the industry and till such time all the existing concessions will have to be continued.

We are providing Rs. 1.26 lakhs for the handloom industry in 1959-60 of which Rs. 81 lakhs will be towards rebate on sale of goods. Twelve thousand and five hundred handloom weavers will be enrolled in the co-operative fold next year. It is also proposed to construct 230 houses for weavers. Mention may also be made of Rs. 2 lakhs set apart for the improvement of silk weaving.

In order to supply weavers with yarn at reasonable prices, a co-operative spinning mill was started at Tirunelveli and has just gone into production. Two more mills are proposed to be started and preliminary works are going on.

Housing.

35. Under the various housing schemes sanction has been accorded for the construction of 7,750 houses at a total cost of Rs. 2.30 lakhs and works are in progress. The budget provision for the current year was Rs. 1.50 lakhs. This includes the construction of 1,000 houses under the Low Income Group Housing Scheme. The sum of Rs. 38 lakhs set apart in the budget estimates for Low Income Group Housing Schemes is now proposed to be stepped up to Rs. 65 lakhs. A sum of Rs. 1.89 lakhs has been set apart for all housing schemes in 1959-60.

The provision for Slum Clearance schemes is Rs. 60 lakhs. This scheme which is now being implemented only in Madras City, will be extended to Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli and Salem Municipalities in the coming year.

2nd March 1959]

We have also made adequate provisions for housing schemes outside the Plan. As against Rs. 17 lakhs set apart in the current year for loans to Middle Income Group Co-operative Housing Societies, we propose to give Rs. 30 lakhs next year. For the Police Housing Scheme, a sum of Rs. 50 lakhs has been provided. It has been programmed to construct 300 houses at a cost of Rs. 20 lakhs for workers in the Government Press. A housing scheme for the workers of the Public Works Engineering Workshop has also been taken up. The housing scheme of Harijans will be continued at a cost of Rs. 28 lakhs.

36. A significant development on the maintenance of roads is that in 1959-60 the Government will complete the programme of taking over of *all* major district roads from the District Boards. As against a sum of Rs. 2.25 lakhs set apart for the maintenance of roads in 1958-59, we have provided Rs. 2.54 lakhs for 1959-60. Government are well aware of the importance of rural communications towards which a sum of Rs. 53 lakhs has been set apart as grants to District Boards for the formation of new roads. New works on State Highways will amount to Rs. 81 lakhs. Sixteen minor bridges and six major bridges will be constructed during the next year.

Roads.

37. The Governor in his address to the Legislature has drawn attention to the significant progress in elementary education. The midday meal scheme for poor children has been popular and is receiving the enthusiastic co-operation of the people. It is expected that four lakhs children will be brought under the scheme by the end of this year. Rs. 60 lakhs has been set apart in the Budget Estimates for 1959-60 to benefit six lakhs of children. The School Improvement Scheme which aims at providing the essential amenities in schools is being implemented in several areas. The basis of this

Education.

[2nd March 1959]

scheme is the goodwill of the people of the locality, and the response so far has been commendable. This is indeed a very encouraging development because our scheme for enrolment of all children in elementary schools can succeed only if the facilities in schools are also correspondingly increased. 1,735 new classes are proposed to be started in 1959-60.

Under the unemployment relief scheme, 6,000 new teachers were appointed in the First Five-Year Plan. 900 teachers will be appointed in the current year and 1,200 teachers will be appointed in the coming year. As a result of this, it is expected that every village having a population of more than 300 will have elementary schools. In the recently enacted Panchayat Legislation it has been decided to entrust the management of elementary schools to the Panchayat Unions. When this scheme comes into force it will be the responsibility of the Panchayat Union of each locality to establish sufficient number of elementary schools in each Block and run them well. Observing the enthusiasm and the interest which the people display to-day in educational matters, I firmly hope this new system will succeed.

I wish to emphasize at this stage that we have accepted basic education as the future pattern in elementary education. It is the Government's firm conviction and desire that all elementary schools should be converted to the basic system. It is on this basis that we have decided to convert all training institutions into basic training schools. In 1959-60, 16 training institutions will be converted into basic, and the balance of 11 will also be converted in 1960-61 to complete the programme as far as training schools are concerned. In regard to the conversion of elementary schools into the basic pattern, we have not made as much progress as we expected. The Committee which was appointed to

2nd March 1959]

look into this question has submitted its report. Necessary steps will be taken to implement a further programme of conversion on the basis of this report. So far, 2,722 elementary schools have been converted into basic schools and 400 more schools will be so converted in the coming year.

Fifty High Schools will be converted into multi-purpose schools in the coming year at a cost of Rs. 9.43 lakhs. The scheme to improve the quality of teaching in higher secondary schools will be continued. The total amount provided for education in the current year is Rs. 12.33 lakhs. This will be raised to Rs. 13.29 lakhs in 1959-60.

The sums set apart for Education have been increasing from year to year. It is our earnest desire that these large sums are properly spent. A number of Committees have been constituted to go into the various questions that arise in the educational sphere and their reports are awaited. We propose to frame an integrated educational scheme on the basis of these reports.

38. There is no need to emphasise the necessity for continuing our efforts to raise the standard of living of the Harijans and Backward Classes, particularly in view of the accepted goal of socialism. Rupees 34 lakhs will be spent on scholarships, Rs. 12 lakhs on Boarding Grants and Rs. 19 lakhs on midday meals and Harijan Hostels. All schemes which have been taken up for this purpose will be continued in the coming year at a cost of Rs. 234 lakhs.

39. We have not been able to achieve the desired progress in the medical sphere mainly because of the lack of sufficient number of doctors. To remove this inadequacy we decided to start a new Medical College at Tanjore in the current year. The construction of necessary buildings for this College

[2nd March 1959]

will begin in 1959-60. Taking all the medical colleges in this State including the Tanjore College, the number of medical students admitted each year will now be 420.

The programme of establishing Primary Health Centres in villages continues to be implemented. We had planned to establish 113 Centres before the end of the current year of which 67 Centres were opened up to December 1958. Rs. 17 lakhs have been set apart to start 20 more Centres in 1959-60. We are aware that the Primary Health Centres are not functioning properly for want of doctors in many Centres. Trained doctors are not willing to go to the villages. It was, therefore, decided to give each doctor in the Primary Health Centre a special pay of Rs. 100 per mensem. Steps are also being taken to provide residential quarters for them in Primary Health Centres.

Rs. 25 lakhs has been set apart for improving District Headquarters Hospitals. It has also been proposed to provincialize four more taluk headquarters hospitals.

The improvements to the Madurai Medical College and the Erskine Hospital are going on rapidly with a provision of Rs. 41 lakhs for the next year. A sum of Rs. 17 lakhs has been provided for completing the buildings which have already been taken up in the Madras Medical College. The Madras Medical College Hostel to accommodate 600 students is nearing completion.

A number of water-supply and drainage schemes are being implemented. In the Budget Estimate a total sum of Rs. 1,56 lakhs has been set apart for loans and grants on these schemes. A sum of Rs. 50 lakhs will be given as loans and grants on the water-supply and drainage schemes in the Madras City.

[2nd March 1959]

40. The increase in population is a problem that faces not only our country but the whole world. The recent International Conference that met at Delhi spotlighted this problem. We have framed suitable schemes of family planning for the Madras City and necessary steps are being taken to implement it. The Government feel that this should be extended to other areas on the experience gained in the City. The results so far achieved in Madras City and in particular the co-operation forthcoming from the general public, give us confidence for the future. A small booklet has also been published giving full details about the scheme. The scheme can succeed only if it is understood widely by the people. I specially request Hon'ble Members to extend their full co-operation in this regard.

41. When I presented the Revised Estimate for 1957-58 last year before this House, I estimated the total receipt under the Revenue Account at Rs. 60,41 lakhs and expenditure at Rs. 60,36 lakhs. The accounts of that year, which have since come, place our income at Rs. 62,56 lakhs and expenditure at Rs. 59,15 lakhs. Thus as against a surplus of Rs. 5 lakhs which we had anticipated the actual surplus was Rs. 3,41 lakhs. Out of this surplus, Rs. 76 lakhs represent the outlay transferred from the Revenue Account to the Loan Account. The expenditure which we had already incurred on the Neyveli Project before we handed over control to the Government of India, has since been treated as a loan given to the present Neyveli Lignite Corporation. Thus the real surplus during the year 1957-58 was Rs. 2,65 lakhs. Even so, there is an increase over the revised figures. The main reasons for this increase are excesses over the revised estimates of Rs. 1,10 lakhs under Sales Tax, Rs. 64 lakhs under Land Revenue, Rs. 30 lakhs under Agricultural Income-Tax, and Rs. 19 lakhs under Central Sales Tax. Further details are given in the Budget Memorandum.

[2nd March 1959]

Revised
Estimates,
1958-59.

42. Similarly, the Revised Estimates for 1958-59 show that receipts under Revenue Account will be more than what we originally anticipated. The budget estimates placed our income at Rs. 63,90 lakhs and our expenditure at Rs. 63,75 lakhs. On the basis of data now available, the income has been estimated at Rs. 69,49 lakhs and expenditure at Rs. 66,84 lakhs. As against the surplus of Rs. 15 lakhs anticipated, we now expect a surplus of Rs. 2,65 lakhs. There will be an increase of Rs. 2,95 lakhs under Sales Tax and Rs. 28 lakhs under the Motor Vehicles Tax, but under the Agricultural Income Tax as extended to non-plantation areas, our receipts will be less. The Government of India have intimated that our share in the Central Taxes would be more than what we had expected.

When we presented the Budget for 1958-59, the Government of India had not accepted the recommendations of the Finance Commission regarding the rate of interest on Central Loans. They have since accepted a modified proposal which will give us relief of about Rs. 50 lakhs per annum and this has been taken into account in the Revised Estimate for 1958-59 and the Budget Estimate for 1959-60.

The budgets of the other States show that their financial position has also improved appreciably but those States have obtained substantial grants-in-aid as a result of the Award of the Finance Commission. Inasmuch as we were not so favoured the present improvement in our financial position can generally be attributed to the improvement in the economy of the State.

Capital
Expendi-
ture.

43. In the Budget Estimate, 1958-59, we had estimated a Capital Expenditure of Rs. 9,73 lakhs. Now the estimate has gone up to Rs. 12,07 lakhs. The increase has occurred mainly under "Irrigation" (Rs. 1,04 lakhs) and under "Investment for Industrial Development" (Rs. 48 lakhs). The

2nd March 1959]

expenditure on the development of power is now being incurred by the Electricity Board. It is proposed to give a loan of Rs. 10,10 lakhs to the Electricity Board from the State Funds. The expenditure in the current year on Power Development is expected to go up to Rs. 14,03 lakhs. The balance of the requirements will be met by the Board from its own resources. The Electricity Board raised a loan of Rs. 2,20 lakhs from the public in the current year.

No difficulty is anticipated in our resources position in the current year. 1959-60 will open with a cash balance of Rs. 90 lakhs in addition to Treasury Bills worth Rs. 2,00 lakhs. The details of capital and other expenditure have been explained in the Budget Memorandum.

44. The Budget for 1959-60 estimates the income under Revenue Account at Rs. 73,08 lakhs and expenditure at Rs. 71,69 lakhs. This results in an increase over the Revised Estimates of Rs. 3,60 lakhs under Receipts and of Rs. 4,85 lakhs under Expenditure. The increases have occurred under various items the details of which are explained in the Budget Memorandum. It was expected that there will be a surplus of Rs. 1,39 lakhs but this will, more or less, be wiped out by the interim relief which we have given recently to the public servants.

45. It was announced in the recent Governor's address that the non-gazetted Government servants and school teachers will be given an interim relief of Rs. 5 per month. This will cost the State Rs. 1,81 lakhs a year. Since this concession has been given for a portion of the current year, the total expenditure for the current year will increase by nearly Rs. 45 lakhs. The cost of this concession has not been taken into account in the estimates mentioned earlier and therefore the estimates have to be modified to that extent. A small part of this

[2nd March 1959]

expenditure will be reimbursed as a grant from the Government of India. The exact extent of Central assistance will be clear only later.

A Pay Commission has been constituted to go into the pay structure of Government servants and to make suitable recommendations. I hope that the results of these recommendations will go a long way to satisfy our employees.

I wish to announce here that the Government have decided to extend to the children of village officers with effect from 1959-60 the same educational concessions that are now being given to the children of the non-gazetted Government servants studying in the IV, V and VI forms.

Loans and
Advance.

46. A total sum of Rs. 18.05 lakhs has been set apart for Loans and Advances in 1959-60. Out of this, Rs. 8.50 lakhs will be given as loan to the Electricity Board which has a capital programme of Rs. 11.08 lakhs in 1959-60. Provision has been made for advancing Rs. 63 lakhs to the Corporation of Madras, Rs. 68 lakhs to the City Improvement Trust, Rs. 1.32 lakhs for water-supply and drainage schemes of the various local bodies, Rs. 1.93 lakhs to cultivators, Rs. 20 lakhs to handloom weavers, Rs. 30 lakhs to co-operative housing societies, and Rs. 1.31 lakhs under the Community Development schemes.

It is proposed to float an open market loan of Rs. 6 crores during 1959-60. We expect that on the basis of the above estimates, we will have at the end of 1959-60 a cash balance of Rs. 86 lakhs over and above a holding of Rs. 2.00 lakhs in Treasury Bills. Full details of these are given in the Budget Memorandum.

Five-Year
Plan.

47. We are now executing various developmental works in the country on the basis of a Plan. Our actual performance on the Plan will, therefore, be a measure of the progress that we have achieved

2nd March 1959]

in various spheres. The Plan Supplement for the years 1958-59 and 1959-60 which has been separately prepared and distributed to the Hon'ble Members will furnish the details. Originally, we had programmed to take up Plan schemes costing Rs. 30.47 lakhs in the current year. But the revised estimates now show that the Plan expenditure will be of the order of Rs. 34.81 lakhs. On power, we will be spending Rs. 14.03 lakhs as against Rs. 11.94 lakhs in the original estimates. Similarly, amounts larger than the original estimates have been set apart for Irrigation and Community Development schemes.

48. For 1959-60, it was agreed at the discussions with the Planning Commission that we might take up works costing Rs. 33.62 lakhs. Towards this outlay the Government of India have agreed to give assistance under Loans and Grants to the extent of Rs. 18 crores. But in the Budget Estimates, the expenditure on the State Plan for 1959-60 has been put at Rs. 34.64 lakhs. Larger provisions have been made mainly for Irrigation and Handloom schemes. Adequate amounts have been set apart for the other heads of development as well. I wish to emphasize here that if need arises, there may not be any difficulty to provide larger sums to any worthwhile scheme under any head of development. In particular, we will review the progress of work on the Electricity Schemes during the middle of next year and provide additional resources to the extent necessary.

49. The expenditure on Plan schemes was Rs. 28.46 lakhs in 1956-57, Rs. 30.21 lakhs in 1957-58 and is estimated to be Rs. 34.81 lakhs in 1958-59. Next year, the Plan expenditure may be Rs. 34.64 lakhs. Thus, during the four years ending 1959-60, we would have spent Rs. 128 crores against a total Plan of Rs. 152 crores leaving only a balance of Rs. 24 crores for the last year. This means that the

[2nd March 1959]

size of our Plan should be substantially enhanced. Economic progress can be maintained only if the Plan expenditure increases from year to year. Therefore, we have to take up this question with the Planning Commission and seek an upward revision.

Third Five-Year Plan.

50. The indications that I have given above lead to the confident expectation that the Second Plan as originally framed will be fulfilled. Various schemes taken up in Central Sector of the Plan, such as Neyveli, Madras Harbour Expansion, Extension of the Integral Coach Factory at Perambur, Electrification of the Tambaram-Villupuram railway, are also being implemented as programmed. Satisfactory as these may appear, it is obvious that the development of the country cannot be completed in one or two Five-Year Plans. Our main objective of raising the standard of living of the people can be achieved only by implementing a number of successive Five-Year Plans. Therefore, at this juncture when we have reached almost the final stage of the Second Plan, it is necessary to consider how best to formulate the Third Five-Year Plan.

The Planning Commission is now engaged on the preliminary survey necessary for framing the Third Plan. We have also reached the crucial stage when major decisions have to be taken about the shape and size of the State's Third Plan. A good deal of discussion is now going on in the country on the size of the new Plan. In determining its size certain important considerations should be kept in the forefront. The greatest obstacle to ambitious planning is our economic weakness. We are not only dependent on foreign assistance on many schemes but we are also unable to raise the necessary internal resources. Our difficulties are accentuated by the rapid growth of population. Resources for development must come out of the savings of the people, but when the people are poor there is no

2nd March 1959]

appreciable margin in their incomes to save. And yet we must make a beginning for otherwise the lack of resources will persist. To resolve this stalemate we should induce the people to save somehow and contribute something towards building up the economy of the country. This would necessarily involve a large measure of sacrifice by the present generation. Once we are able to break this vicious circle, further development may not be as difficult as in the initial phase, because the economy would have gained sufficient internal strength. All under-developed nations must necessarily pass through this difficult phase before they can reach the stage of accelerated development. If we are not prepared to meet this challenge, we must reconcile ourselves to the present miserable plight continuing indefinitely.

51. The strength and resources of the entire people will have to be mobilized towards this great task. It is not possible to do this on a party basis. Success can be achieved only if all political parties join together in this common endeavour on a national basis. On many an occasion in the past, we, in this State, have demonstrated how, irrespective of party loyalties, a common approach is possible on matters of national importance. I may therefore hope that in this great endeavour of national reconstruction, I shall be able to secure the wholehearted co-operation of all political parties, so that we may jointly formulate a useful Plan for the benefit of the people.

52. Before I conclude, I wish to tender my Conclusion. heartfelt thanks to the officers and staff of the Finance Department who have been of great help to

[2nd March 1959]

me in my work. In particular, I wish to mention that the Finance Secretary, Sri T. A. Varghese, has been of immense assistance to me with his wide experience and knowledge. I would also like to acknowledge the valuable services rendered by Sri S. Venkitaramanan, Deputy Secretary of the Finance Department.

With these words, Sir, I commend the Budget Estimate for 1959-60 for the consideration of the House.

APPENDIX I TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of September 1953 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1953-7 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.]

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.																													
Major heads.		1939-40.	1941-42.	1942-43.	1943-44.	1944-45.	1945-46.	1946-47.	1947-48.	Budget Estimate.		Revised Estimate.		Budget Estimate.		Revised Estimate.		Budget Estimate.		Revised Estimate.		Budget Estimate.		Revised Estimate.		Budget Estimate.		Revised Estimate.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)
A. REVENUE.																													
Under British India.																													
Stamp on Income other than Corporation tax.																													
Stamp on Income-tax.																													
Supplementary Income-tax.																													
Stamp Duty.																													
Tax on Railway.																													
Tax on.																													
Land Revenue.																													
Land revenue receipts including portion due to irrigation.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													
Bonds.																													

APPENDIX II TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of September 1953 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1953-7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

Description of the scheme.	Approximate cost.	1953-4.						Total 1946-7 to 1957-8.	Budget Estimate, 1958-9.	Revised Estimate, 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.		
		First six months.		Second six months.		1954-5.	1955-6.					1956-7.	1957-8.
		(2)	(3)	(4)	(5)								
(1)	(2)	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.		
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.													
Lower Bhavani Project.	9.06-00	9.53-23	51-00	4-04	2-32	10-07	10-52	83	10,58-71	— 75	1-28		
Mettur Canals Scheme.	2.07-00	74-52	10-00	18-77	37-49	27-56	9-36	7-13	1,77-83	5-00	4-06		
Makampuzha Project.	4.42 00	2,62-50	31-01	42-15	54-74	28-94	14-79	..	4,89-73	..	..		
Machinathur Project ..	8.94 00	78-66	28-90	70-02	1,02-96	1,01-97	92-41	40-24	5,24-48	— 9-99	— 13-52		
Araniar Project ..	1-04-00	8-12	4-22	4-17	11-07	45-62	14-34	6-64	99-08	..	..		
Walayar Project ..	1,00-00	44	4-12	20-56	41-95	27-45	4-25	..	99-17	..	..		
Mangalam Project ..	84-65	1-63	1-10	7-65	20-40	19-92	8-06	..	59-65	..	..		
Annavarathi Project ..	2,97-00	..	..	4-14	48-34	84-45	1,03-30	74-22	3,18-35	15-01	23-45		
Vaidi Reservoir Project.	3,00-00	..	..	..	34-88	48-52	34-55	32-5	1,51-10	10-03	24-23		
Sethanur Project ..	2,80 00	..	..	..	12-74	64-96	93-40	50-49	2,23-59	10-00	19-20		
Erinaganthi Project ..	1,84-00	..	..	..	3-63	27-30	54-31	34-96	1,34-21	15-00	20-76		
Kattalai High Level Canal Scheme.	1,59-05	..	..	..	..	..	1-72	15-34	17-06	40-00	55-41		
Pulimbedi Canal Scheme.	1,43-43	..	..	..	..	..	1-91	16-09	14-00	40-00	55-40		
Vidur Reservoir Project.	61-87	..	..	..	..	..	..	3-50	3-50	20-00	31-54		
Mamachari Reservoir Project.	46-56	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Pennambalam Project.	20,00-00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Works under the special minor irrigation programme including tank improvement schemes.	..	2,80-61	12-46	14-63	71-29	72-74	55-30	55-89	4,72-17	1-00	45-00		
											76-13		
											84-23		

[2nd March 1959]

2nd March 1959]

Other ..	2,71-66	12-92	— 4-18	— 2-16	1-49	3-39	26-15	3,08-27	32-91	34-05	33-73
Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	..	17,23-77	1,31-30	(†)	(†)	(†)	(†)	14,73-97	(†)	(†)	(†)
Navigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	23-78	3-12	1-86	2-76	2-04	2-23	24-44	8-85	7-28	7-70
Pro rate charges on establishments and tools and plant.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..		26,86-76	3,21-35	1,84-45	4,47-20	5,70-47	5,16-65	61,00-98	2,47-06	3,64-37	3,07-57

B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

Mysore Hydro-Electric Scheme.	..	8,44-98	10-92	29	19-82	14-54	11-35	2-57	4,04-47	..	..
Pyzem Hydro-Electric Scheme.	..	5,60-44	1,03-34	96-88	1,41-48	2,29-24	1,90-83	60-18	13,82-83	..	..
Mysore Hydro-Electric Scheme.	..	4,91-17	46-27	35-23	1,30-06	2,76-84	2,50-19	59-43	12,39-21	..	..
Pennambalam Hydro-Electric Scheme.	..	4,00-07	22-96	42-43	1,13-96	1,64-71	2,69-72	70-64	10,94-49	..	..
Partur Hydro-Electric Scheme.	10,49-00	..	..	..	16-59	80-44	1,31-82	75-83	3,54-68	..	..
Kundah Hydro-Electric Scheme.	..	..	..	..	..	14-15	1,63-92	43-59	2,21-66	..	..
Madras-Thermal Electric System.	..	7,04-67	73-34	64-22	1,72-05	2,84-04	2,31-32	70-56	16,01-60	..	..
Other Minor Schemes.	..	62-08	..	..	..	..	..	..	62-08	..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	..	12,61-26	3,07-82	(†)	(†)	(†)	..	..	15,69-03	..	..
Lampagam provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	19-46	401	— 53-41	— 9-82	38-32	47-41	30	41-27	..	..
Total ..		38,43-57	5,74-66	1,35-64	5,84-14	11,07-18	13,17-06	8-33-12	80,25-37	..	..

(*) Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

(†) Does not relate to the present Madras State.

‡ The expenditure is incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

1953-54.

Description of the scheme.	Approximate estimated cost.	1946-7 to 1952-3.		First six months.		Second six months.		C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.								Total 1946-7 to 1957-8.	Budget Estimate, 1955-9.	Revised Estimate, 1955-9.	Budget Estimate, 1955-9.
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)					
Cinchona Plantations.	..	97.47	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Kerala Soap Institute.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Madras Industrial Engineering Workshop.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Fish Liver Oil Industry.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Government Silk Filatures.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Polytechnics ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Artesian Wells ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Shares in Fertilizers and Chemicals, Ltd., Travancore.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Shares in Dharmadhara Chemical Works.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Other shares ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Industrial Housing ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Industrial Estates ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Small-scale and Village Industries.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Stationery and Printing.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Other items ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..		
Total ..	..	2,13.19	6.02	10.05	2.76	10.15	46.14	1.04.22	2.20	1.6.84	1.26.72	12.78	2.15.36	5.04	1.33.07	1.33.07	1.33.07		

D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

[illegible]

• Recovery from Government of India.

† Excludes the lumpsum deduction for probable savings.

[2nd March 1959]

APPENDIX II-A TO THE BUDGET SPEECH.

[The figures up to the end of September 1953 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956-7 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

Major heads.	1945-7 to 1953-4		1954-5		1955-6		1956-7		1957-8		Total 1946-7 to 1957-8.		Budget Estimate, 1958-9.		Revised Estimate, 1958-9.		Budget Estimate, 1959-60.	
	First six months.	Second six months.	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
(1)	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
Payment of Compensation to land-holders, etc., on the abolition of the Zamindari system.	4,53.12	27.55	10.30	29.98	10.90	13.43	3.08	5,65.06	89.00	69.87	53.00							
Capital Outlay on Forests	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works.	25,47.13	3,27.25	1,84.45	4,47.20	5,70.47	4,60.11	3,08.07	48,44.83	1,59.18	2,73.48	2,09.97							
Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Non-Commercial.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Capital Outlay on Improvements to Public Health.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Experiment and Research.	2,52.05	5.27	4.74	9.40	26.88	58.77	38.53	3,95.64	23.80	71.89	38.75							
Capital Outlay on Civil Works outside the Revenue Account.	3,18.76	27.16	23.00	40.96	52.15	1,93.19	2,84.92	9,51.12	3,01.87	2,87.07	3,45.09							
Capital Outlay on Electricity Schemes.	30,59.31	5,74.06	1,23.04	5,84.74	11,07.18	13,47.06	3,83.12	72,41.11	..	..	..							
Capital Account of other Works outside the Revenue Account.	22.09	10.45	7.08	4.75	17.26	51.44	1,47.17	3,20.34	1,18.73	1,45.05	98.49							
Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account.	44.11	9.92	.45	20.12	36.54	65.06	22.59	2,11.85	30.57	33.86	29.16							
Payments of Unclaimed Value of Securities.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..							
Capital Outlay on Schemes of State Trading.	— 2,41.62	— 10,34.56	4,58.06	— 3,48.74	— 5,26.05	76.00	1,18.37	— 27,07.84	67.78	1,22.31	1,16.45							
Total ..	56,10'60	— 0,23'10	— 1,79.14	7,13'50	12,57'73	23,63'75	14,72'42	1,20,75'34	0,73.17	12,05'52	10,58'41							

[2nd March 1959]

APPENDIX III TO THE BUDGET SPEECH
STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st October 1953.	Amount outstanding on 31st March 1953.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. Loans raised before the 1st October 1953.					
September 1937 and September 1940.	3% Loan, 1932, I and II issues.	2,33-54	-80	-28	-23
September 1938	3% Loan, 1953	1,51-29	15-20	-48	-48
June 1939	3% Loan, 1959	1,50-00	1,23-06	1,23-06	1,23-06
September 1942	3% Loan, 1955	1,25-00	1,23-25	-15	-02
September 1943	3% Loan, 1956	1,25-10	1,25-10	3-12	-24
August 1944	3% Loan, 1958	1,10-00	1,07-05	1,07-02	1,07-02
September 1945	3% Loan, 1960	3,00-00	2,78-44	2,78-44	2,78-44
September 1946	2½% Loan, 1961	4,00-30	3,81-77	3,81-77	3,81-77
July 1950	3% Development Bonds, 1960.	4,39-75	4,38-25	4,38-25	4,38-25
September 1951	3½% Loan, 1962	3,01-49	3,01-49	3,01-49	3,01-49
August 1952	4% Loan, 1964	5,24-81	5,24-81	5,24-81	5,24-81
July 1953	4% Loan, 1963	10,33-71	10,33-71	10,33-71	10,33-71
Total—A.	..	39,02-99	34,54-73	31,94-38	31,91-29

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1953.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1953.	Amount outstanding on 31st March 1953.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
August 1955	4 per cent loan, 1967	10,47-17	10,47-17	10,47-17
September 1956	4 per cent loan, 1968	13,33-56	13,33-56	13,33-56
Total—B.	..	24,30-73	24,30-73	24,30-73

C. Loans raised after 1st November 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1953.	Amount outstanding on 31st March 1953.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
July 1958	4½ per cent loan, 1970	5,00-00	5,00-00	5,00-00

[2nd March 1959]

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount. RS
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—(ii) ..	2,52,148
or	
2.52 lakhs.	
Share of the present reorganized Madras State in respect of the irredeemable loans in the population ratio	1.29 lakhs.

SUMMARY OF THE DEBT POSITION AS ON 31st MARCH 1958.

	RS LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	16,90.32
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans after 1st October 1953 and before 31st October 1956	19,78.61
Total ..	36,68.93
(3) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	60.00
(4) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1958.	37,28.93
(5) Total liability as on 31st March 1958 on account of open market loans and special irredeemable loans	37,28.72
(6) Total liability on 31st March 1958 on account of loans from the Government of India (details on next page)	78,00.12
(7) Total liability on 31st March 1958 on account of loans from autonomous bodies	72.22
Total of outstanding debt on 31st March 1958	1,14,77.97

[2nd March 1969]

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31st MARCH 1958 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA.

(The figures for the period prior to 1st November 1956 represent the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.)

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

	Balance on 31st March 1958 of loans sanctioned.				
	Prior to 14th August 1947.	From 15th August 1947 to 30th September 1953.	From 1st October 1953 to 31st October 1956.	From 1st November 1956 to 31st March 1958.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt.	1,45.29	..	..	..	1,45.29
Industrial Housing Schemes.	..	..	..	18.37	18.37
Interest-free loans ..	..	..01	1,35.85	16.83	1,52.69
Expansion of power facilities, etc.	..	..	2,31.17	1,13.65	3,44.82
Share of Small Savings Collections.	..	..	1,10.20	2,33.39	3,43.59
Other loans—					
Loans bearing interest at less than 3 per cent.	..	5,64.00	..	..	5,64.00
All other items ..	..	19,58.89	18,51.65	21,71.01	49,81.55
Total ..	1,45.29	25,22.90	23,28.97	25,53.25	75,50.41

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

	Balance on 31st March 1958 of loans sanctioned.			
	Prior to 14th August 1957.	From 15th August 1947 to 31st October 1956.	Total.	
(1)	(2)	(3)	(4)	
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
Share in the outstanding balance of loans received by the former Travancore-Cochin State prior to 1st November 1956—				
Pre-autonomy debt	1.00	..	1.00	
Interest-free loans	..	..	..	
Industrial Housing Schemes	..	..	..	
Share of Small Savings Collections	..	1.00	1.00	
Other loans	..	1,12.72	1,12.72	
Total ..	1.00	1,12.72	1,12.72	
Total ..	1.00	1,12.72	1,12.72	

[2nd March 1959]

APPENDIX IV TO THE BUDGET SPEECH

[For further details, please see the Supplement on the Second Five-Year Plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE SECOND FIVE-YEAR PLAN.

Main Heads of Development.	Total provision.	Actual expenditure in 1956-7.	Actual expenditure in 1957-8.	Revised Estimate of expenditure in 1958-9.	Budget Estimate in 1959-60.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
I. Agriculture and Community Development—					
Agriculture Production	2,83	34	61	1,15	1,49
Minor Irrigation Projects	3,42	69	60	96	1,08
Land Development	28	4	7	5	—
Animal Husbandry	2,17	9	30	43	64
Dairying and Milk-supply	1,42	8	19	44	58
Forests and Soil Conservation	2,08	19	40	46	53
Fisheries	95	10	12	23	188
Co-operation	2,08	8	31	30	53
Community Projects	13,92	1,93	3,06	2,71	2,76
Total—I.	39,15	3,54	4,65	6,73	7,82
II. Irrigation and Power—					
Irrigation	12,34	4,17	3,04	2,67	1,98
Power Projects	53,25	13,47	13,41	14,03	11,08
Total—II.	65,59	17,64	16,45	16,70	13,06
III. Industry—					
Medium Industries	76	25	20	15	28
Handloom	4,14	1,62	1,16	83	1,65
Handicrafts	58	..	3	8	11
Industrial Estates	95	6	28	20	23
Small-scale Industries	3,53	18	24	27	23
Sericulture	2	..	1	1	1
Coir	2	..	..	2	1
Village Industries	..	..	..	..	1
Total—III.	10,00	2,11	2,02	2,35	2,00

[2nd March 1959]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE SECOND FIVE-YEAR PLAN—cont.

Main Heads of Development.	Total provision.	Actual expenditure in 1956-7.	Actual expenditure in 1957-8.	Revised Estimate of expenditure in 1958-9.	Budget Estimate in 1959-60.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
IV. Transport and Communication—					
Roads	6,79	67	89	99	1,35
V. Education—					
Education	10,33	73	1,76	2,77	3,09
Technical Education	1,21	17	33	57	62
Total—V.	11,54	90	2,09	3,34	3,71
VI. Health—					
Water-supply—Urban	1,80	1,28	87	53	64
Rural	3,15	34	45	58	68
Other Health Schemes	9,40	28	74	1,46	1,60
Total—VI.	14,35	2,10	2,06	2,51	2,31
VII. Housing					
.. .. .	2,87	72	50	90	1,01
VIII. Welfare of Backward Classes					
.. .. .	5,08	50	63	87	1,04
IX. Labour and Labour Welfare					
.. .. .	59	2	3	4	217
X. Social Welfare					
.. .. .	28	2	1	1	119
XI. Miscellaneous					
.. .. .	2,19	24	28	24	423
Add—Provision which has yet to be adjusted.	50	..	..	..	..
Add—Provision for Khadi and Village Industries.*	3,36	1,3	1,38	1,42	1,42
Grand total	1,52,37	25,46	30,31	34,91	34,64

* Since treated as outside the State Plan.

Not included against the State Plan ceiling and hence not included in the total.

[2nd March 1959]

APPENDIX V TO THE BUDGET SPEECH

SECOND FIVE-YEAR PLAN.

STATEMENT SHOWING GRANTS FROM THE GOVERNMENT OF INDIA FOR PLAN AND NON-PLAN SCHEMES.

(1)	Actuals, 1956-7.	Actuals, 1957-8.	Revised Estimate, 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
A. Grants for Centrally assisted Plan Schemes—				
1 Agricultural Production	8-90	23-08	47-81	42-12
2 Land Development	1-90	1-31	0-05	1-00
3 Minor Irrigation Projects	3-29	8-85	12-30	21-49
4 Animal Husbandry	6-48	12-90	11-48	18-02
5 Dairying and Milk-supply	0-05	0-52	3-02	4-29
6 Forests	1-69	3-43	3-91	4-80
7 Soil Conservation	0-71	2-22	2-35	2-89
8 Fisheries	1-31	1-90	6-36	5-65
9 Co-operation	1-63	4-20	8-39	7-67
10 National Extension Service and Com- munity Development Programme.	83-99	62-23	1,02-24	1,21-19
(A) Village and Small Industries—				
(i) Village Industries *	..	..	..	0-14
(ii) Handicrafts	0-50	1-38	4-92	5-45
(iii) Small Scale Industries	3-56	10-51	10-14	8-69
(iv) Sericulture	0-28	0-08	0-11	0-13
(v) Industrial Estates	0-33	..	..	..
(vi) Coir	..	..	..	0-11
(vii) Handlooms	1,05-83	87-59	62-23	1,04-82
12 Education	37-92	91-13	1,30-08	1,57-09
13 Technical Education	5-45	6-14	27-80	7-39
14 Health—				
(i) Rural Water-supply	0-57	6-12	..	17-00
(ii) Other Health Schemes	0-49	8-12	9-07	10-24
15 Housing	9-97	2-49	11-39	9-93
16 Welfare of Backward Classes	24-54	30-40	41-86	40-09
17 Miscellaneous—				
(i) Broadcasting	..	..	1-64	0-75
(ii) Statistics	..	1-80	1-02	1-58
Total—A. ..	2,99-39	2,66-50	5,01-25	6,08-04

* Shown under Plan. † Includes portion shown under Plan.
‡ Includes also the value of equipments.

2nd March 1959]

STATEMENT SHOWING GRANTS FROM THE GOVERNMENT OF INDIA FOR PLAN AND NON-PLAN SCHEMES—cont.

(1)	Actuals, 1956-7.	Actuals, 1957-8.	Revised Estimate, 1958-9.	Budget Estimate, 1959-60.
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.
B. Grants for State Non-Plan Schemes—				
Cyclone Relief Measures	1,25-58	19-00	..	..
Development of State Roads of Economic and Inter-State importance.	23-99	8-75	3-96	17-72
Grants for—				
Increasing the emoluments of low-paid employees.	..	1,43-00	1,43-00	1,50-00
Grant-in-aid under Article 275 (1) of the Constitution.	2-51	41	*	*
Subventions for Development Schemes ..	14-18	† 14-67	† 10-44	*
Education	34-46	6-62	1-17	51-43
Handlooms	18-20	4-30	2-21	1-91
Local Development Works	..	64-88	70-40	25-00
Industries including Khadi	9-08	12-02	26-18	48-25
Other items	10-08	21-61	5-20	4-60
Total—B. ..	2,28-08	2,95-26	2,62-56	2,99-01
C. Grants towards Centrally sponsored schemes in respect of which the Central share of expenditure is not included in the State Plan—				
Education	..	0-25	1-53	2-71
Technical Education	0-46	1-64	12-05	24-07
Health	† 14-58	† 30-83	† 67-81	† 48-16
Industries	..	0-01	..	..
Housing	..	60	5-23	15-36
Welfare of Backward Classes	17-40	23-99	24-90	22-60
Social Welfare	0-00	13	1-01	2-15
Labour Welfare	0-55	7-19	21-69	23-69
Tourism	..	..	1-00	1-75
Total—C. ..	23-08	64-74	1,55-12	1,50-43
Grand total—A, B, and C. ..	5,70-55	7,26-50	9,19-04	10,57-09

* Shown under Plan.

† Includes portion shown under Plan.

‡ Includes also the value of equipments.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 5th March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

National Extension Service Blocks

* 95 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of National Extension Service Blocks with their names which have been opened and which are proposed to be opened during the year 1958-59?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : The number of blocks taken up so far is 176. A statement^a showing their names is placed on the table of the House.

Another statement^b showing separately the 11 Stage I and the 20 Pre-Extension blocks taken up during 1958-59 and the 10 Stage II blocks that resulted from bifurcation of the existing blocks during the same year is also placed on the table of the House.

No further allotment of blocks is proposed for this year.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the Government have got a priority list for the purpose of choosing the National Extension Service Blocks and taking them up one after another or they go by the representation made by the local people?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Generally, according to the needs of the people we choose the blocks. We choose backward areas and we also choose contiguous areas. It is not possible to start a block in an isolated place. These are the considerations that weigh with the Government.

Midday meals

* 96 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:—

(a) the number of Government and aided educational institutions (colleges and schools) where proper enclosure is provided for pupils to take their midday meals;

(b) the number of institutions where no such provision is made; and

(c) the steps proposed to be taken to provide enclosure where no such provision is made?

[5th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have figures. The time and labour involved in collecting the particulars for answering the question are not commensurate with the purpose served.

SRI T. PURUSHOTHAM : In the absence of tiffin sheds, will the Hon. Minister enlighten the House on where the boys and girls are to take meals in schools and colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Perhaps under the green-wood trees. But most of the schools are now trying to provide tiffin sheds wherever possible.

SRI T. PURUSHOTHAM : As I find that there is a provision of Rs. 2-10 lakhs in the Budget before us for construction of lunch and tiffin rooms for the office staff in the Revenue Department in the districts, will the Government make similar provision for educational institutions also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question is with regard to aided educational institutions. The initiative will have to come from the managements.

SRI T. PURUSHOTHAM : What is the procedure as far as Government institutions are concerned? As the position is the same even there, may I appeal to the Hon. Minister to issue suitable instructions for adequate arrangements being made in our schools and colleges for this purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In Government institutions, it is always kept in mind. In colleges, I think, there are sufficient facilities. But I cannot give the same assurance with reference to secondary schools. Certainly, I shall keep this in mind when we take up the further programme of providing amenities to schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know what kind of food is given—sambar bath or curd bath?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is not with reference to the midday meals programme.

Single-teacher schools

* 97 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have sanctioned an establishment of 900 single-teacher schools in the State;

(b) if so, the number of single-teacher schools proposed to be established in each district; and

(c) the financial assistance, if any, given by the Centre for the purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) A statement* is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix III on page 144 infra.

5th March 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த 900 ஆரம்ப ஆசிரியர் பள்ளிக் கூடங்களும் 1958-59-க்குள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த வருஷத்திய புள்ளி விரைம் வரவில்லை. இவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்களும் இவ்வருஷத்தில் நடக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பயிற்சி பெற்றவர்களா? பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லாவிட்டால், சரியான முறையில் போதிக்க முடியாது. ஆகையால் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களையே போட ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது கூடியவரையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களையே போடுகிறோம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இப்போது நியமிக்கப்படுகிற ஓராசிரியர்களுக்கு எல்லாம் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா? எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது புதிதாகப் போடுகிற ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு முன்பு, பழைய ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டவில்லை. எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு செதி செய்து தர வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில், ராதல் படியாகப் பெண் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Has any arrangement been made to see that these teachers get themselves trained at Government cost or at least with stipends?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With reference to teachers who are not trained and who have been employed in the schools, they are asked to get themselves trained and the ordinary stipends available to other students would be available to them also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that many of them have not been given the opportunity and that they are asked to go away without lien?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think so. If they get themselves trained, certainly they will be given preference in employment.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government consider the question of lien and recommend stipends because they have been there at least for three or four years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no question of lien because there are others who have already been trained and who are not employed. Anyway, I give this assurance that these people will be preferred for employment once they get trained.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : In the case of single-teacher schools, when the teachers go on casual leave or some such leave for two or three days, the schools are completely closed. What is the provision made for running these schools on those days?

[5th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is the difficulty with single-teacher schools. That is why we try to have two-teacher schools. When the strength increases, we appoint another teacher.

SRI V. V. RAMASWAMI : புதிதாக ஓராசிரியர் ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடம் திறப்பது இருக்க, புதிய வகுப்புகளைத் திறக்கும் யோசனை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1735 புதிய வகுப்புகள் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஆரம்பித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Government consider the desirability of having supernumerary teachers so that they can be used like relieving stationmasters who are sent to places where they are needed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Where to keep them in reserve and where to send them is the question. In the case of teachers who go on casual leave, by the time substitutes are sent, the men would have rejoined duty.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know what is the maximum strength fixed for a single-teacher and whether there are more than one standard in the single-teacher schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The maximum strength is 35 students. As soon as the thirty-sixth student joins, they can have another teacher.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Are the single-teacher schools managed properly? I have heard many complaints that they are not properly run.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think this complaint is confined to single-teacher schools alone. There are many schools which are not properly run. Our attempt is to improve the management.

SRI K. V. RAMASWAMY : ஐயா, சில பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் குறைவு. மாணவர்கள் அதிகம். சில பள்ளிக்கூடங்களில் பெண் ஆசிரியர்கள் கர்ப்ப காலங்களை ஒட்டியோ இதர சமயங்களிலோ லீவு போட்டுவிட்டால், எல்லா மாணவர்களையும் ஒரு வகுப்பில் ஆடுகிறீர் போலப் போட்டு அடைத்து வைக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இல்லாதபடி இவற்றைக் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த முறையில் உத்தரவு போடும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is not a question. It is a request.

MR. CHAIRMAN : That is not a supplementary question.

[5th March 1959]

Eviction of agriculturists

* 98 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any petition has been received from the agriculturists of Amboorani, Sattankulam, Nanguneri taluk, Tirunelveli district, about any unauthorized use of water for irrigation and arbitrary eviction of agriculturists from lands; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government in this regard?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Government examined the contents in the petition in consultation with the Collector of Tirunelveli and the Board of Revenue and found that there had been no irregularity in the use or distribution of Manimuthar water nor any case of arbitrary eviction of agriculturists from the lands, as alleged.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR : பொய்யான தகவல் கொடுத்தவரின் பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பொய்யான தகவல் கொடுத்தவரின் பேரில் யார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது?

SRI K. T. KOSALRAM : இது முற்றிலும் பொய்யான தகவல் என்பது தெரியவருகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முற்றிலும் பொய்யானது என்று தான் தெரியவருகிறது.

SRI K. T. KOSALRAM : முற்றிலும் பொய்யானது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும்போது, இந்தத் தகவலைக் கொடுத்தவர்களின் பேரில் ஏன் இவ்வளவு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால், கோர்ட்டு மூலம் எடுக்க வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போவதென்றால், சில தகவல்கள் வேண்டியிருக்கும். இது சிக்கலானது.

SRI K. T. KOSALRAM : கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்காவது அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதிகாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. பாதிக்கப்பட்டவர் கவனிக்க வேண்டியது.

Children in Government hospitals

* 99 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any instances have come to the notice of the Government in which children in Government hospitals in the mofussal have been lost; and

(b) if so, the steps proposed to be taken to prevent such occurrences?

[5th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) Suitable instructions have been issued in the matter to the Heads of all Government Medical Institutions in the State.

SRI V. V. RAMASWAMI: அருப்புக்கோட்டை சர்க்கார் மருத்துவ நிலையத்தில் காவல் இருக்கும் போலீசாரின் மனைவியே அந்தக் குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதாகவும், அப்பறம் அந்தக் குழந்தை மீட்டுக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அது விஷயம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்கும் தகவல் இதுதான். 1945-ம் வருஷம் திருவண்ணாமலை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு குழந்தை காணாமல் போய்விட்டது. 1958-ல் மாயவரம் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் மூன்றாவது அருப்புக்கோட்டை ஆஸ்பத்திரியில் இந்தக் குழந்தை கிடைத்துவிட்டது.

SRI K. T. KOSALRAM: கிடைத்த குழந்தை யாருடையது என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் வழக்கு கோர்ட்டில் இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதைப்பற்றி இப்போது என்னிடம் தகவல் இல்லை.

3-10
p.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, is it due to the negligence of the staff that the children were lost or due to other factors?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: We cannot say that this was due to the negligence of the staff. The proposal now is to have medical work so that better control could be had. The Medical Officers and others working in the hospitals have also been enjoined to have an eye on these children more often and whenever possible.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மருத்துவச் சாலையிலிருந்து வெளியே போகும்போது பெற்றவர்கள் கண்களாகவே தங்களை குழந்தைகளை மருத்துவச் சாலையிலேயே விட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள் என்பது உண்மைதானா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அவர்கள் தாங்களாகவே தங்கள் குழந்தைகளைக் கொடுத்துவிட்டால், மாருக்கும் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணையில்லை.

Anicut across Adyar River

* 100 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to construct an anicut across Adyar River for feeding the Thiruvannamipur tank in Saidapet taluk;

(b) if so, the probable cost of the scheme and the areas to be benefited thereby; and

(c) the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Public Works): (a) No, Sir.

(b) and (c) Do not arise.

[5th March 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the spill-waters flowing waste in the Adyar river, will the Government have the matter investigated further and will they take up a scheme for the utilization of the water?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The matter was investigated in the year 1948 when they thought of putting up a bund across the river near Tirunelmalai to feed the Velacher tank. The cost was found to be prohibitive and, therefore, it was dropped.

SRI T. PURUSHOTHAM: What is the probable cost of the scheme and how many acres was the scheme expected to benefit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It was expected to benefit about 900 acres but the cost was found to be prohibitive.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: திருவான்மியூர் ஏரியின் முக்கால் பாகம் விவசாயம் செய்யும் நிலங்களாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? எஞ்சியிருக்கும் ஏரியில் மழைக் காலங்களிலே தேங்கியிருக்கும் தண்ணீரை பக்கிவகாம் கால்வாயில் வெட்டி விடுவதென்றார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government consider the question of taking up a simplified scheme in view of the exorbitant cost of the scheme referred to by the Hon. Minister and see if anything could be done now about it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The matter has been fully considered and Government do not propose to investigate the matter further. They have given it up as an uneconomic proposition.

National Water-supply Scheme

* 101 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any recommendations were made by the State Government in regard to the National Water-supply Scheme at the Conference of Local Boards Central Council held in October 1958; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Bus accident

* 102 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an accident occurred to a bus on the 10th May 1958 due to bad ruts on the Bodi-Thevaran Road; and

[Sri V. V. Ramaswami] [5th March 1959]

ருபாய் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களே, இந்நிலையிலாவது கொஞ்சம் சிறிதளவு வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. புருஷோத்தம் தலைமையில் அழுக்காடிய வியாபாரிகள் கூடி.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அழுக்காடிய வியாபாரிகளா? (சிரிப்பு).

* **SRI V. V. RAMASWAMI :** இல்லை, அழுக்காடிய பண்டங்களின் வியாபாரிகள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அழுக்காடிய வியாபாரிகள் என்ற மாதிரி இருந்தது. (சிரிப்பு).

* **SRI V. V. RAMASWAMI :** அழகின்ற வியாபாரிகள் என்ற அர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி. கஷ்டப்படும் வியாபாரிகள்தான் மகாநாடு கூட்டினார்கள். அழுக்காடிய பண்டங்களை விற்கும் வியாபாரிகள் திரு. புருஷோத்தம் தலைமையில் மகாநாடு நடத்திய பிறகு கூட்டி அடைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பண்டங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டால், அதற்குணங்க விதி விலக்கு அளித்தால், எதிர்க் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு வந்துவிடுமோ என்று சர்க்கார் நினைக்கக் கூடும். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியினராக இருந்தாலும், இந்த அமைச்சரவையிடம் எங்களுக்கு அபிமானம் உண்டு, தாயகம் தமிழகத்தின் நலனுக்காகவும், மக்களாட்சி முறையின் நன்மைக்காகவும் எதிர்க் கட்சியில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர்கள் தப்பித் தவறி எதிர்க் கட்சிகள் பக்கம் சாய்ந்து விடுவார்களோ என்ற சந்தேகத்தில் பக்கத்திலேயே பின்னால் இருந்துகொண்டு கனம் அமைச்சர்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் திரு. புருஷோத்தம் தலைமையில் நடந்த வியாபாரிகள் மகாநாட்டில் அழுக்காடிய பண்டங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. புருஷோத்தம் தலைமையில் நடந்த மகாநாடு என்பதைக் கருதுகிறீர்கள். அந்தப் பண்டங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கலாம் என்று சர்க்காருக்கு சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனவே இனிவாவது, சர்க்கார் அவைகளுக்கு வரி விலக்களிக்க முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI T. PURUSHOTHAM : நீங்கள் இந்தப் பக்கம் வந்து வந்திருக்கிறீர்கள்.

* **SRI V. V. RAMASWAMI :** மற்றப்படி பொதுவாகப் பாரக்கும்போது, மாநிலம் பல துறைகளில் முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். யாதொரு தடிகத் தடக்கலும் இல்லாமல் நமது பிரஜைகள் நடந்துகொண்டிருப்பதாகவே தோன்றுகிறது. தில்லி அரசாங்கமும் நமது மாநிலத்தில் கருவிகள் கொண்டு அநேக பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவி பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதும் வரிசை வரிசையாகப் பட்டியலிலிருந்து தெரிகிறது. தில்லி கொடுக்கும் நிதி உதவியால் அநேக நற்காரியங்களை நம்மால் செய்ய முடிகிறது. என்பதையும் விளக்கமாக அறிகிறோம். தமிழ் நாட்டுக்குத் தேவையான இரும்புச் சாம்பான்கள் ஒதுக்கிக்கொடுக்கப்படுகின்றனவா, அப்படித் கொடுக்கப்படும் இரும்பு, உள்நாட்டு உற்பத்தியா, வெளிநாட்டு இருக்குமோ சாம்பாறு என்று கூட மன்றத்தில் கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு, "இந்த விஷயம் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது, அங்கேதான் இந்தக் கேள்வி கூடப் போட வேண்டும்" என்று கனம் அமைச்சர் பதிலளித்தார். ஆயினும், மத்திய அரசாங்கத்தார், நம் தமிழகத்தில் காதித்திருக்கும் எதையாவது இவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால், மத்திய அரசாங்கம் கூட இவ்வளவு ஆர்வத்துடன் சொல்லியிருக்க முடியாது என்று கூறலாம். இந்த இடத்தில் ஒன்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் 11-ம் தேதி இங்கே நடந்த கூட்டத்தில் சேலம் அலுவலியத் தொழிற் சங்கத்தார் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதற்குப் பதிலளித்த கனம் அமைச்சர், "இந்த அலுவலியத் தொழிற்சாலை இன்னொரு

[5th March 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சர்க்கார் நடத்துவதாக முதலில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இது இப்போது தனியார் துறையில்தான் நடக்கும் என்று தெரிவித்தார். காரணம் என்ன? இந்த 'ப்ளான்' ரீபேஸ் செய்யப்பட்டபோது, இதற்கு ரொம்பக் குறைவான பாயாமிடிதான் கொடுக்கப்பட்டது. 'என் கீழே தள்ளிவிட்டார்கள்' என்று நம் அரசு தில்லியைக் கேட்கவில்லை. கேட்கவும் முடியாது. ஒருவேளை வடக்கேயுள்ள ஒரு தனி முதலாளியின் தொழிலைப் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால்தான் என்பதும் தெரியவில்லை. ஆயினும், நமது அரசாங்கத்தார் இந்த அலுவலியத் தொழிலின் அவசியத்தையும் முக்கியத்தையும் உணர்த்தப்பட்டவர்களாதலால், அதைத் தனியார் துறையிலாவது நடத்த வேண்டுமென்று என்னைய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதற்கு வேண்டிய நிதி முதலியவைகளுக்குச் சங்கடப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

மேலும், சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டின்பேரில் பேசும்போது, பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன். "நெய்வேலித் திட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழகத்திற்கு வேண்டிய முக்கிய திட்டம் சேது சமுத்திரத் திட்டம். இது கைவிடப்பட்டதென்று கூறும் செய்தி மிகவும் கவலையையும் வேதனையையும் நமக்குத் தருகிறது. இத்திட்டம் தென்னகத்திற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதையும், லாபகரமானது என்பதையும் உணரும் போது திட்டம் கைவிடப்பட்டதற்குக் காரணம் நிதி வசதியின்மை என்பது உண்மையானது என்று என்னால் ஒப்புக்கொள்ள இயலவில்லை" என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். சேது சமுத்திரத் திட்டம் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. வடக்கில் பல புதிய புதிய திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. வடக்கே மீட்டர் கேஜ் ரயில்வேக்கள் பிராட் கேஜ் லைன்களாக ஆக்கப்படுகின்றன. அங்கே ஒரு பாதையாக இருப்பவை (வரிக்கில் லைன்ஸ்) இரண்டு பாதைகளாக (டபிள் லைன்ஸ்) ஆக்கப்படுகின்றன. அங்கே வருமான ஈட்டாதவை என்று கைவிடப்பட்ட லைன்கள் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இங்கே சிறுக்குளம்நாதபுரம் பகுதியில், விருதுநகர்-மாணாமதுரை-முதுகுளத்தூர் வழியாகத் தூத்துக்குடி செல்லும் ரயில் பாதை போட வேண்டும் என்று கேட்டேன். பிற்பட்ட பகுதியாகிய முதுகுளத்தூர் பகுதியில் ரயில் பாதை போட வேண்டும் என்றேன். அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதற்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றதான் தெரிகிறது. இவ்வாறு வடக்கில் பல புதிய புதிய திட்டங்கள் திடீரென்று உருவாக்கப்படுவதைப் பார்க்கும்போது, நமது நியாயமான, தேவையான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதில் தில்லியின் கடைச்சத்தை எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டிய அவல நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

நாட்டில் நல்லாழ்வு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த அரசினர் பலவேறு முயற்சிகள் செய்துவருகின்றனர். முன்னேற்றங்கள் பல காட்டுகின்றனர். ஆயினும், மக்களின் வாழ்க்கையில் நிம்மதி நிலவுகின்றதா என்றால், இல்லை என்றே சொல்லவேண்டும். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டும் விவசாயத் துறையில் பல புது வழிகள் வகுக்கப்பட்டும் உணவு உற்பத்தியில் பெருக்கம் காணப்பட்டும், பல சிறு தொழில்கள் நிறுவப்பட்டும் இருந்தாலும், வறுமை நீக்கிற்று, பொதிய உணவு மலிவாகக் கிடைக்கிறதா, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறைந்ததா? இல்லை, இல்லை என்றுதான் கனம் நிதி அமைச்சரின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. கிராமப் புற மக்கள் வாட்டுவது உள் பணவு என்று சொல்வது உண்மை. அதேபோல மாநிலத்தில் பொதுக் கடன் கனம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. புதிதாகக் கடன் எழுப்பவும் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடன் எழுப்பும் கடன்கள் விரைவில் பூர்த்தி அடைகின்றன என்பதால் உண்மையாகவே மக்களிடத்தில் கவிச்சம் பெருகி அவர்கள் தாமதமே எஞ்சிய பணத்தைக் கடன் பத்திரங்களிலும் சிறு சேமிப்புப் பத்திரங்களிலும் போட முன்வருகிறார்கள் என்று அமைச்சரார் சொன்னால், அவர்கள் தம்மையே ஏமாற்றிக்கொண்டவர்களே அல்லது, மக்கள் மெய்மறந்து

[Sri V. V. Ramaswami]

[5th March 1959]

விட மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும், 'டார்க்கெட்' வட்டத்திற்கு இன்ன பங்கு, ரெவின்யூ இலாகா, கூட்டுறவு இலாகா என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் இன்ன கோட்டா என்று பிரித்துக் கொடுத்து, கட்டாயம் பூர்த்தி பண்ண வேண்டும் என்று தாக்கீது பிரப்பித்துவிட்டால், எப்படியாவது கடன் தொகை சேர்ந்துவிடுகிறது. அவ்வளவுதான். ஒரு ஆண்டுக்குள் இவைகளைத் திருப்பிப் பணமாக்கிக்கொள்ள மக்கள் முன்நிற்பதைக் கவனித்தால், உண்மை புலனாகும். சென்ற 1-ம் தேதி பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தி படித்தேன். இந்திய தேசத்துக்கு மேலும் கடன் உதவி செய்ய இம்மாத மத்தியில் வாஷிங்டன் நகரில் ஐந்து கரெடிட் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கூடி ஆலோசிக்கப் போகிறார்களாம். நாம் கடன்பட்ட நாடு. மேலும் கடன் எதிர்பார்க்கிறோம். யாரிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறோம்? அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து, மேற்கு ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளிடமிருந்து கடன் எதிர்பார்க்கிறோம். கடந்த இரண்டாவது உலகப் போரில் அமெரிக்காவும் கனடாவும் யாதொரு சேதமும் அடையாத நாடுகள், லாபமடைந்த நாடுகள் என்று சொல்லலாம். அதோடு நம் இந்திய நாட்டிலும் இரு சிறு குண்டு கூட விழவில்லை. யாதொரு கேடும் இல்லாமல் விடுதலை அடைந்த நாடு நம் இந்தியா. ஆயினும் நாம் கடன் கேட்கிறோம். நமக்குக் கடன் கொடுக்க முன்வந்திருக்கும் நாடுகளாகிய இங்கிலாந்து, மேற்கு ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய மூன்றும் உலகப் போரில் மிக்க சேதமுற்றவை. மேற்கு ஜெர்மனியும் ஜப்பானும் அநேகமாக அழிக்கப்பட்டன என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படியிருந்தும், அந்நாடுகள் தம் பொருளாதாரத்தைச் செப்பனிட, செம்மையாக்கி, செப்பமுற வாழ்கின்றனவே! அது அவைகளால் எப்படி முடிந்தது? அந்த நாடுகளின் மக்களின் நாட்டுப் பற்றும, ஒற்றுமையுணர்ச்சியும், தாளாது செய்யும் தியாகமும் தான் காரணங்கள். அக்குணங்கள் நம் மக்களிடம் உண்டா? ஒற்றுமை வேண்டும், முயற்சிக்க வேண்டும், உழைக்க வேண்டும், தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லாத காங்கிரஸ் தலைவரே இடையாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் கூடத்தான், "எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வது நம் கடமை. அதற்கான எல்லாத் தியாகங்களையும் செய்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் வறுமையில் ஆழ்ந்து கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலையை மாற்றுவதற்காக அரசியல் கட்சி வேறுபாடுகளை விட்டு சட்ட சபையில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் அவர் நாடிவருகிறார். மிகவும் நல்ல பேச்சு. ஆனால், நடப்பதென்ன? நாட்டின் நன்மைக்கு எதிர்க் கட்சிகள் இருக்க வேண்டியது அவசியம்தான் என்று காங்கிரஸ் உண்மையில் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா? அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை எந்தக் கட்டத்தில் எதிர்பார்க்கிறார்கள்? காங்கிரஸ் ஒரு கொள்கையைக் கூறுகிறது. அதற்குரிய திட்டத்தை அவர்தம் திட்டக் கமிஷன் வகுக்கிறது. இந்தக் கட்டத்தில் எதிர்க் கட்சியுடன் கலந்தாலோசித்தார்களா? திட்டத்தை நிறைவேற்றப் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள், வழி வகை செய்கிறார்கள். இந்தக் கட்டத்தில் எந்தக் கட்சியைக் கேட்டார்கள்? திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், அதைப் பற்றிய பிரச்சாரம் செய்யவும் பல்வேறு குழுக்களையும் அமைப்புகளையும் ஆட்சியையும் நியமிக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டத்தில் எந்தக் கட்சிக்கு இடம் கொடுத்தார்கள்? அரசியல் தியாகிகளுக்கும், மண்டலக் காங்கிரஸ் அதிகாரிகள் பொருட்கள் பெற்றவர்களுக்கும், காங்கிரஸ் அனுதாபிகளுக்கும், மாவட்ட விளம்பர, பிரச்சார வேலைகளும் நிர்வாகப் பொறுப்புகளும் கொடுத்தால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்துவார்களா, காங்கிரஸ்க் கட்சியின் பிரதாபத்தைச் சொல்வார்களா? எல்லாம் காங்கிரஸ்க்கானே செய்ய வேண்டும், காங்கிரஸ் கட்சிதான் பலப்பட வேண்டும் என்று ஒரு கட்சி ஆட்சியை நம் நாட்டிலும் நிலைநிறுத்த எல்லாத் காரியங்களும் எய்யண்டியக்காக நடக்கின்றனவே; இப்படி இருக்குமானால், எப்படி ஜப்பான், மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளின் மக்களையே தோன்றிய நாட்டுப் பற்றும தியாக உணர்ச்சியும், சலியா உழைப்பும், நம் மக்களிடம் இல்லை என்று எதிர்பார்க்க முடியும்? மேலும் சலியான எதிர்க் கட்சி இல்லை என்று மக்களிடமிடில் பற்றுக் கொண்டவர்கள் போல் அடிக்கடி கூறுகிறார்கள்.

[5th March 1959]

[Sri V. V. Ramaswami]

நாட்டு நலனுக்காக, சமுதாய மேம்பாட்டிற்காக எத்தனையோ கமிட்டி 2-30 கள் நியமினம் செய்கிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் கிட்டத்தட்ட ஆளும் கட்சி p.m. மின்தான் இடம் பெறுகிறார்கள். இம்முறை எதிர்க் கட்சிகள் வளருவதைத் தடுக்குமா, ஊக்குவிக்குமா என்று கேட்கிறேன். பொதுத் தொண்டு செய்ய முன்வரும் யாரும் ஆளும் கட்சியாளரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாக இருக்க வேண்டும் அல்லது பரிபூரணமாக அதோடு ஐக்கியமாகி விடவேண்டும். இல்லையெல் தொல்லைதான். இப்பொழுது நகராணைத் தேர்தல்கள் நடக்கவிருக்கின்றன. இச்சபைகளிலாவது கட்சிகளுக்கு இடமில்லாதிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். மாறாகப் பலத்த மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இங்கேயாவது எதிர்க்கட்சிகள் வளருவதற்கு விடுகிறார்களா? இல்லையே. காங்கிரஸுக்கு வோட்டுப் போடாவிடால் உங்கள் நகரத்திற்கு அரசாங்க உதவி கிடைக்காது என்று பச்சையாக மந்திரிகள் சொல்லிவருவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As the hon. Member is now making a definite charge against Ministers, I would like him to quote one instance where a Minister has stated, 'If you do not vote for the Congress, you will not get amenities'. If he could not do so, I would request him to withdraw that charge.

* **SRI V. V. RAMASWAMI:** 1955-ம் ஆண்டில் நடந்த தேர்தலில் அருப்புக்கோட்டையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இந்தத் துணை நீங்கள் காங்கிரஸுக்கு வோட்டுப் போட்டு காங்கிரஸ் சர்க்கார் வராவிட்டால், அரசாங்க உதவி உங்களுக்குக் கிடைக்காது என்று கூறியதாக எம்.டி.ஆர். அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்து என்னிடம் சொன்னார்கள். நேற்றுக் கூடச் சொன்னார்கள் என்னிடம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1955-ம் ஆண்டில் இப்படி நடந்ததாகச் சொல்கிறீர்கள். அப்பொழுதும் நான் என்ன பேசினேன் என்பது எனக்குத் தெரியும். இப்பொழுது வருகிற தேர்தல்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். ஆகவே, அப்படி இப்பொழுது தேர்தல் பிரச்சாரம் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத்தான் எல்லோரும் புரிந்துகொள்வார்கள். 1955-ல் இப்படிச் சொன்னதாக யாரும் நீனைக் மாட்டார்கள், நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால். இப்பொழுது அப்படி ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா? ஐந்து வருடங்கள் கழிந்த பிறகு, இப்பொழுது இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்குக் காரணம் என்ன?

* **SRI V. V. RAMASWAMI:** சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு ஸ்ரீரங்கத்தில் கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் பேசியபோது, 'காங்கிரஸுக்குத்தான் வோட்டுப் போட வேண்டும், அப்பொழுதுதான் உங்களுக்கு நல்லது கிடைக்கும்' என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 'காங்கிரஸுக்கு வோட்டுப் போடாவிட்டால் வசதிகள் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமே கிடைக்காது' என்ற முறையில் நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தால் இன்னது இன்னது செய்யும் என்று சொல்வதற்குள்ள உரிமை எங்களுக்குண்டு. ஆனால் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுத்த வந்தால் தான் உங்களுக்கு உதவிகள் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமே கிடைக்காது என்று சொல்வது தவறு. அப்படி யாராவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால், தயவுசெய்து அதைச் சொல்லுங்கள். எந்த மந்திரியாயிருந்தாலும் சரி, அவரைக் கண்டிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் சொன்னதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

* **SRI V. V. RAMASWAMI:** விளக்கத்திற்கு நன்றி. இது உண்மையானால் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும், தங்கள் வசமுள்ள அதிகாரத்தை உபயோகிப்பார்கள் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் நம்பக் கூடாதென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பும் தேவை என்று கூறுகிறார்கள், தங்களைப்பற்றிக் குறை கூறாமல் இருக்கிறதற்கு ஒத்துழைக்கக் கூப்பிடுகிறார்களா அல்லது தங்கள் கட்சியை வலுப்படுத்துவதற்கு ஒத்துழைக்க வாரி என்று அழைக்கிறார்கள்.

[Sri V. V. Ramaswami] [5th March 1959]

கனா? எல்லாம் ஒரு கட்சி கூடச் போகத்தானே? பிப்ரவரி 24-ம் தேதி வெளிவந்த மெயில் பத்திரிகையில், "The man who came to the Dinner" என்று ஒரு பொருள் சேரிந்த அழகிய கேலிச் சித்திரம் வரையப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்தழைப்பும் வேண்டுமென்று கோரிய நேரு அவர்கள் கிருபணானியைப் பார்த்து "Sorry, there has been some mistake, we meant kitchen hands, not Dinner guests" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் என்னை விளக்கமாகக் கூற முடியாது. பொதுவாக வரும் அன்றைத் திட்டத்தில், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தும், விவசாயத் தைப் பெருக்கப் பின்னர்தான் பணம் அதிகமாகப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டும், நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு அடிப்படையாகக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குப் புதிய கிரஃபம் கொடுக்க முன்வந்திருப்பதும், சிறு ரகத் தொழில்களுக்கும், கிராமக் குடிசைத் தொழில்களுக்கும் ஏதுகாமாகப் பல நிலையங்கள் நிறுவி வருவதும், கைத்தறித் தொழில்க்கு எல்லாச் சலுகைகளையும் சிறையாது கொடுத்தும் கொடுத்து வருவதற்கு உறுதி கொண்டதும், என்ற மானவர்களுக்கு உணவு அளிக்க வசதியும் பின் தங்கியவர் மேன்மையற ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் எல்லாத் திட்டங்களும் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு வசதி செய்திருப்பதும், மருத்துவ நிலையங்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்குக் குறிப்பாகக் கிராமங்களில் பூக்கிகள் போய் வேலை செய்யும் வண்ணம் புதிய வழி கண்டிருப்பதும், வர வேற்கத் தக்கவைதான். இவையனைத்தும் ஆங்காங்குள்ள மக்களின் ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் பெற்று சிக்கனமாக, செவ்வையாகப் பொதுச் சமுதாயத்தின் நிரந்தர நன்மைக்கு அமைய வேண்டுமென்பதே என் போன்றோரின் கவலையும், விருப்பமும்.

உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு விவசாயம் கிராமிகளாக இருந்தபோதிலும், விவசாயிகள் உயர்ந்ததோய்க்கொண்டே இருக்கின்றனர். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை ஆராய்ந்து முடிவு காண அரசினரின் குழு ஏற்படுத்தல் அவசியம். கோளாவிற்குப் போகும் அரிசித் திறத்த வேண்டும் என்று எதிரிக் கட்சியினர் சொல்லியபோதெல்லாம் அப்படியே இருக்கிறார்கள். நிலைமை முற்றிலிலே, ஆலோசனைக் குழு நியமித்திருக்கிறார்கள். கோளாவிற்குப் போகும் நெல்லைத் தண்ட செவ்வயும் முறிப்பதற்குக் கொண்டு, உணவுப் பொருள்கள் வியாபாரத்தை அரசாங்கமே செய்யவேண்டுமென்று டிஸ்பென்சரி முடிவு செய்யப்பட்டதாம். அதற்கெனக் கம்மலாதிதிலும் கட்டுப்பாடு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்போகிறார்களாம், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக. சரி. அதற்காகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தவரை அனுமதிப்பேன். தலைச் சங்கமும் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. கொள்முதல் இன்னும் சரியாக நடக்கவில்லை. அதிருக்கட்டும். இன்றைக்கும் அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டு யோசனை கேட்டிருக்கக் கூடாது? இல்லாவிட்டால் வழி செய்து கொடுத்திருப்பார்களே. மலம்புளத்திலும் மூன்று மாதங்களில் 14 லட்சம் டன் நெல், அரிசி அக்திராவிலிருந்து சென்னைக்கு வந்திருக்கிறதே; அதை வியாபாரிகள்தானே கொண்டு வந்தார்கள். இது அரசினருக்குத் தெரியுமா? இங்கு என் உங்களுக்கு முடியவில்லை? "பீகார் மாநிலத்திலும் அமோக அரிசி விவசாயம், ஆனால் உங்களுக்கு இல்லை". இது திமசுனிப் பத்திரிகை செய்தித் தலைப்பு. என் உங்களுக்கு இல்லை? அரிசி விவசாய மிகவும் சிறைவாக அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கின்றன. ஆகவே, விற்க முறுக்கிறார்கள். மில்லர்கள் தாங்கள் கூட்டி வங்கிக்கு அரசாங்கம் சிறைத்து எடுத்துக்கொள்வார்களே என்று பயப்படுகிறார்களாம். இப்படிக்கானே இங்கும், நெல், அரிசி கொள்முதல் சம்பந்தமாக என் வியாபாரிகளைக் கலந்துகொள்ளவில்லை? வியாபாரிகள் என்றால் கொள்ளை லாபக்காரர்கள் என்ற ஒரு தப்பாண் அடிப்பீடும் உத்திரவாதமாகாது? அரசாங்க உதவியுடன் நடக்கும் ஒரு வியாபாரத் திட்டத்தினைச் சொல்கிறேன். நமக்குத் தேவையான கோதுமை, ரவை, கம்பு முதலியவை வடக்கே பச்சாப் முதலிய டெக்கனிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுத்த திறத்திலிடார்கள். ஆனால்

[Sri V. V. Ramaswami] [5th March 1959]

அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரும் கோதுமைமைய சென்னைப் பகுதியில் இருக்கிற மில்லர்களுக்கு அறைக்கக் கொடுக்கிறார்கள். கோதுமை மணங்கு ஒன்றுக்கு "இம்போட காஸ்ட்" விலை ரூ. 20 அரசாங்கத்திற்கு அடக்கமாகிறது. ஆனால், மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 14 விலையில், அதாவது ஆறு ரூபாய் நஷ்டத்தில், மில்லர்களுக்கு விற்கப்படுகின்றன. இந்த மில்ல்களெல்லாம் அரசாங்கம் மூலமாகப் பல நிதி வசதிகள் பெற்றிருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட வேண்டும். 224 ராத்தல் அதாவது 2½ மணங்கு மூடை ஒன்றுக்கு கிராமம் ரூ. 38.11 ஆகிறது. ஒரு மூடையை அரைத்தால் அதில் உண்டாகும் பண்டங்களின் விற்பனை விலை என்னவென்றால் ரூ. 47.95, அதன்படி மூடை ஒன்றுக்கு மில்லருக்கு ரூ. 9.84 நயா பைசர் லாபம் கிடைக்கிறது. செல்வக்கு இரண்டு ரூபாய் போக, ரூ. 7.84 கிடைக்கிறது. இந்த விலைக்கே எல்லாருக்கும் கிடைக்கிறதா என்பது வேறு கேள்வி. ஒரு மூடையின் மேல் மில்லருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நெட் லாபம், அரசாங்கத்தின் உதவியால் 20 சத வீதம் ஆகிறது. ஆனால், எந்த உணவுப் பொருள் வியாபாரியும், சாதாரணமாக ஒரு சத வீதத்திற்கு மேல் லாபம் பாய்ப்பதே துர்லபம். ஆகவே, அரசாங்கம் நடத்துகின்ற தொழில் நிலையங்கள் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதை எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி அறிக்கைகளாலும், ஆடிட்டர் அறிக்கைகளாலும் அறிந்துகொண்டிருக்கிற நாம் உணவுப் பொருள் வியாபாரத்தையும் நடத்த முற்பட்டது அபாயகரமானது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவசரகால உதவிக்காக விலை வாசிக்க இறக்குவதற்காக அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலிருந்து பத்து லட்சம் டன் அரிசியும், 20 லட்சம் டன் கோதுமையும் இறக்குமதி செய்து சேமிக்கலாம். உள்நாட்டு உணவு வியாபாரத்தில் தலையிடாமல் இருப்பது நல்லது. உணவு வட்டத்திற்குள்ளிருந்து தப்பி வெளி வராவிட்டால் நமக்கு விமோசனம் கிடைக்காது என்றே அஞ்சுகிறேன். பரம்பிக்குள் திட்டம் ஒரு வழியாக ஆரம்பிதெனக்கு வந்திருப்பது பெரும் மகிழ்ச்சிக்கூறியதேயாகும். அதேபோல், எங்கள் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படும் வண்ணம் அப்பர் பெரியார், பம்பையார் போன்ற திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏனெனில், அவ்வட்டங்களில் உள்ள நகரங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் சங்கடமும் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஏற்படுகிறது. கோடிக்கணக்கான பணம் செலவிடப்படும் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது எல்லா அரசாங்கத் துறையிலுமுள்ள தலைவர்களும் ஒன்றுபட்டு உழைக்கவும், நல்ல அனுபவசாலிகளின் ஆலோசனைகள் பெறவும், சிக்கனமாக நிறைவேற்றவும், ஒரு கண்ட்ரோல் போர்டு முதலமைச்சர் தலைமையில் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இப்படி ஒன்று இருந்தால் தடக்கல், தாமதம், ஹிழல் முதலியனங்கள் தடுக்கப்பட்டு, சிக்கனமாகவும் துரிதமாகவும், வேலைகள் நடக்குமென்பது எனது நம்பிக்கை. அதற்கு ஆவன அரசினர் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம். மலர், தமிழகம்.

* Sri I. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, I do not propose to enter into any political warfare with the hon. Member, Sri V. V. Ramaswami. Party politics are not necessary for discussion on the Budget Estimates and I am of the firm view that party controversies need not be introduced into the discussion in this House. (Interruption.) Of course, party policies and policies of the Government may be discussed.

Sir, speaking on the last year's Budget, our respected Friend, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, the Leader of the Opposition, said that ever since he entered the Council, he had been patiently waiting year after year to see whether our Minister for Finance would introduce a Budget with no fresh taxes and that he was anxious to present him with white gloves. To-day we are in the happy position of presenting white gloves to the Hon. the Minister for Finance and congratulating him on the happy event.

[Sri T. Purushotham] [5th March 1959]

do not know whether the hon. the Leader of the Opposition would even go to the extent of having a ceremonial function on the analogy of the Sessions Court referred to by him and present actually white gloves to him. But I am glad that his anticipations and the anticipations of the other hon. Members of the Opposition in this regard have not been in vain.

In presenting the Budget, the Hon. the Minister for Finance, this time, has considered the various proposals made in this House by the hon. the Leader of the Opposition and other hon. Members. The hon. the Leader of the Opposition particularly suggested that the detailed Budget Memorandum should contain full information, as it used to in the olden days. We have, this year, in the Finance Minister's speech and the Budget papers presented to us, an exhaustive survey of the working of the various departments and the progress of various schemes undertaken by the Government. A separate statement on the Second Five-Year Plan gives the progress of the development schemes and the extent of Central assistance given to us in the execution of these schemes.

The Hon. the Minister for Finance, while presenting the Budget for 1957-58, expressed the need for economy in the State administration, and announced to us the appointment of a Special Officer to enquire into the structure and staff requirements of each department of the Government, both at headquarters and at district levels. The Special Officer, we were assured, would also look into the departmental expenditure and contingencies, with a view to effect economies. The hon. the Leader of the Opposition too complimented the Hon. the Minister for Finance on this proposal. A senior Member of the Board of Revenue was appointed as Special Officer and for aught I know, Sri T. N. S. Raghavan, the Special Officer, made detailed enquiries and I believe he would have sent his report. But the report is yet to see the light of day. The Government ought to have placed the report on the table of the House and at least the action taken on the recommendations made by him should have been reported to us, when so much was said about certain undesirable tendencies in the departmental administration—I am just quoting the words of the Hon. the Minister for Finance—to check which, the Special Officer, according to him, was appointed. The House, I am sure, is anxious to know what has been done in this particular matter.

We find, Sir, that as many as 364 new schemes of expenditure have been provided for in the Budget for 1959-60. The schemes of new expenditure cover a large field, with special emphasis on agricultural production, social service, industries, communications, etc. We also find schemes for soil conservation at a cost of Rs. 21 lakhs. We also find that a large number of minor irrigation works have been provided for in the revised estimate—provision for this had already been made in the Budget Estimate for 1958-59—and Rs. 84 lakhs have been provided for in the present Budget. All these should be particularly welcome.

5th March 1959] [Sri T. Purushotham]

Reference has been made by the hon. Member Sri V. V. Ramaswami to sales tax. I have always made my position clear with reference to this question of sales tax. There is no party question about it. I have pressed for the exemption of fresh vegetables, fruits, meat and eggs from the levy of sales tax during the discussions in the Select Committee and during the discussion on the Bill in this House. The Hon. the Minister for Finance in his Budget speech relating to 1954-55 announced to us on his own accord, on the grounds of petty dealers' difficulties stated in that Budget speech, exemption of these articles from the levy of sales tax. I would, therefore, certainly join with Sri V. V. Ramaswami in appealing to the Government to consider the grant of exemption for these articles when considering the question of exemption under section 17 of the new Sales Tax Act when it is put into effect.

I am glad that the need for the expansion of technical education has been realized and we find that due provision has been made in the Budget under this head. During the debate on the Governor's Address this year, I proposed that the Directorate of Technical Education should take over the administration of industrial schools from the Directorate of Industries. I am glad to find that it is proposed to take over the industrial school and training centres from the Directorate of Industries, and transfer them to the Directorate of Technical Education.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think so.

• SRI T. PURUSHOTHAM : It is stated so in the Budget Memorandum.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member may be making a mistake. Only polytechnics have been transferred to the Director of Technical Education. Industrial schools are with the Industries Department.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Only the training portion of the polytechnic has been taken over.

• SRI T. PURUSHOTHAM : I am also glad, Sir, that a State Board of Technical Education has been constituted with the Education Minister as its Chairman to co-ordinate the activities of technical education in this State. Before the formation of the State Board of Education, we had a Regional Committee of the All-India Council for Technical Education functioning with its headquarters at Madras. I do not know whether that body also is still functioning. (The Hon. Sri C. Subramaniam : Oh, yes. Still alive and kicking.) I wonder whether it is really necessary to continue this organization after the formation of the State Board of Technical Education. As we find that every State has now a Directorate of Technical Education and a State Board of Technical Education too, it seems to me that this regional organization can certainly be wound up with considerable savings to the Government.

(5th March 1959)

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The composition and functions of the Regional Board are different; I would like him to study them first of all.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I only wanted to make it very clear that after all, there could be no inter-State problem in regard to the establishment of engineering colleges and polytechnics. (The Hon. Sri R. Venkataraman: It is certainly the reverse. I hope, Sir, the Government would consider all aspects of the case as also the view of the hon. the Leader of the Opposition just now expressed and see whether the regional committee also would be necessary for the development of technical education. But what I felt was that with a State Board functioning in the State, there would be no need for this when we had the State organisation.)

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The regional organisation is there to advise the All-India Council on Technical Education. It is the advisory body both for the Government of India in the Ministry of Education and the University Grants Commission. It does not encroach on the functions of the State Board.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I am really glad to be assured that this regional committee would not encroach on the activities of the State Board of Technical Education. (Sri V. V. Ramaswami: As if they were encroaching!) However, I thought there was no need for this when we had the State organisation.

Sir, speaking on the medical and public health aspects, the Hon. the Finance Minister in his speech has admitted that we have not been able to achieve the desired progress in the medical sphere. The Budget allotments under Medical and Public Health Departments cannot be said to be adequate. The hon. the Leader of the Opposition too has mentioned about this in his last year's Budget speech. We are just spending 8 per cent of the State revenues on Medical and Public Health services, whereas the allotment to these services is nearly 20 per cent in other countries. Our rural medical service is inadequate and we are a long way off in the matter of provision of maternity and child welfare services in the villages. This should be adequately provided for.

We find, Sir, that a sum of Rs. 25 lakhs has been set apart for improving District Headquarters Hospitals. The Hon. the Minister for Health was kind enough to inspect the other day the new buildings under construction at Chingleput for the District Headquarters Hospital. It is a matter for regret that in planning the hospital buildings, no provision has been made for construction of quarters for the District Medical Officer. The District Medical Officer should have his residential quarters either in the compound or near by. This should be provided for in the revised estimate and I would request the Government to issue instructions to the Public Works Department in this matter.

5th March 1959] [Sri T. Purushotham]

Sir, while speaking on the subject of Public Health, I am reminded about the incidence of a large number of typhoid cases in the City of Madras about which reference has been made by my hon. Friend Sri T. P. Srinivasan. I do not know whether the Government have gone into the causes for this sudden outbreak. It is said that the outbreak of typhoid cases was largely due to contamination of water particularly in the large gatherings at the recent cricket match. This needs investigation and strict sanitary arrangements should be made in such public gatherings and also there should be check over the drinking water-supply and supply of aerated waters in these large public gatherings.

In this connexion, I should also bring to the notice of the Hon. the Minister for Health that the private Medical Officers are faced with an acute problem in connexion with the incidence of typhoid in the City. They are having a large number of patients on their hands, but there seems to be no adequate supply of drugs for the treatment of these cases. I am told that there is no adequate quantity of chloromycin available in the market. When there are a number of such cases of typhoid, sufficient quantities of requisite drugs should be rushed to the affected areas and made available. I am told that the particular brand of chloromycin required for the treatment of these typhoid cases is not available, but some other kind of the drug is made available in the market. I trust, Sir, these aspects of the problem would receive adequate attention of the Government.

Generally, Sir, we get all sorts of spurious drugs in the market. Of course, I know there is the Drug Control Act and there is the anti-spurious medicines drive. I saw the proceedings of the first meeting of the Anti-spurious Drugs Committee in the Press some time back. I should think the Drug Control Department is inadequately staffed. The Drug Inspectors should be appointed in sufficient numbers to check these anti-social activities in drug trade. The Drug Inspectors should also be specially trained for the detection of cases of spurious drugs, both manufacture and sales of such drugs in the City and in the districts as well. The Government should take up the question and provide adequate staff of Drug Inspectors for proper and efficient working of this department.

Sir, there has been vehement discussion about the need for good dhobikhanas in the various municipalities in the interest of public health. We are glad that a sum of Rs. 2.75 lakhs is provided in the Budget under non-Plan schemes for grant of loans to four major municipal councils for construction of dhobikhanas. This is a good beginning and I trust that more and more municipalities will come forward to implement such schemes and put up dhobikhanas and that adequate aid will be provided for the purpose in the coming years as well.

My hon. Friend, the Pattagar of Palayakottai, expressed concern about village officers during the debate on the Governor's Address. I find that the Government have decided to extend to children of village officers the same educational concessions as are now being

[Sri T. Purushotham] [5th March 1959]

4 p.m. given to children of Non-Gazetted Officers. The Government have appointed a special Committee of the Cabinet to go into the question of the pay, prospects, conditions of service, etc., of the village officers. This also is a matter which has been long under examination of the Government, but the Legislature has not been told about the recommendation of the Committee or what has been done about it. As these village officers are being treated as Government servants for all practical purposes, their request for grant of enhancement of Rs. 5 in the dearness allowance as in the case of other Government servants should receive sympathetic consideration at the hands of Government. While all others—Non-Gazetted Officers, teachers and local and municipal employees—are paid this enhanced dearness allowance, village officers also should be treated likewise and granted similar relief.

Much sympathy has been expressed about encouragement of indigenous systems of medicine from our Prime Minister downwards. But there is no practical evidence of the same in the Budget that has been presented to us. There is provision of Rs. 1.12 lakhs for the construction of Hygiene Museum in the Government College and Hospital of Integrated Medicine, Madras. Then, for grant-in-aid to Ayurvedic hospitals and dispensaries, we find there is a provision of Rs. 0.15 lakhs. Excepting these two items, there is no provision for encouragement of indigenous systems of medicine. As the Hon. the Minister for Health entered the House now, he presented to me a cutting from the American Reporter in which it is said that the Government are anxious to develop the indigenous systems of medicine. But there should be practical evidence of what they intend to do and I hope the Government would consider all possible steps for development of the indigenous systems of medicine. Development of Siddha also has been repeatedly stressed by more than one hon. Member in this House, but nothing would seem to progress in that direction. There is a small Siddha Research unit sponsored by the Central Government at Jamnagar. Hon. Members would remember that during question-hour I proposed that the Hon. Minister should visit the centre at Jamnagar and study how it was working. (Sri V. V. Ramaswami: அவருக்கு "சித்தம்" ஏற்படவேண்டாம்.) I feel that this Siddha unit is not located in a congenial atmosphere away in Jamnagar. The research centre should be transferred and located in Madras. At the last year's conference of State Health Ministers held at Bangalore, the development of Siddha system in Tamil Nad was agreed to, and a detailed scheme for starting a Siddha Research Institute with a separate Siddha hospital was submitted to the State Government by the All-India Siddha Vaidhya Sangam. (Interruption.) I repeat what I said, that the centre at Jamnagar should be transferred here and that it should be expanded on the lines adumbrated in the scheme that has been submitted by the All-India Siddha Vaidhya Sangam. I request that early steps be taken to start such an Institute in Madras for Siddha research with a hospital attached to it.

[5th March 1959]

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Instead of an Institute in some other part being brought here, we can have our own Institute.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I want to assure the Deputy Chairman that it is not an institution functioning elsewhere which I wish to be transferred here. A research into Siddha system is being carried on in Jamnagar now and it would be in a more congenial atmosphere if the centre were transferred to its normal sphere, namely, Madras.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: I think people will surely draw adverse conclusions.

* SRI T. PURUSHOTHAM: I do not propose that the entire Institute at Jamnagar should be transferred here. Only the Siddha branch should be transferred to Madras. That is my proposal.

Regarding the State Electricity Board, the Hon. Minister in the Budget speech has assured us that the Government would review the progress of work on the electricity schemes during the middle of next year and provide additional resources to the extent necessary. In this connexion, I wish to invite the attention of Government and the hon. Members to the fact that under section 23 of the Electricity (Supply) Act, the State Electricity Board is empowered to grant loans and advances to private electricity companies for the development of rural electricity schemes. This has to be done not so much in the interests of the private companies but more in the public interest to ensure the expansion of rural electricity programme in all the areas in the State. It is the responsibility of the State to see to the co-ordinated development of electricity programmes within the entire State and not merely in the areas under the State Electricity Board. It is with this view that the State Electricity Board, as we find from the Electricity Board Budget that has been placed on the table to-day, has applied to the Government for sanction of Rs. 50 lakhs for giving advances to private electricity companies for promoting development schemes in the areas under private licensees. The Government should sanction the loan and provide for expansion of rural electricity schemes in the areas under licensees as well. This is a matter of fair deal to those areas and I trust that the Government will consider the matter and sanction the loan.

The case of Government pensioners has received little attention at the hands of the Government. The figures under Demand XXIX—Pensions stand at 1.69 lakhs in the revised estimate for 1958-59 and 1.63 lakhs in the Budget estimate for 1959-60. Considering the abnormal rise in the price of foodstuffs, the Government have been pleased to increase from this year the dearness allowance of all Non-Gazetted Officers. Cost of living is common to all and, therefore, there is absolute necessity for redress in the case of the pensioners who have served the Government loyally for a large number of years. The pensioners are all aged and disabled too. (Interruption from Sri A. Gajapathy Nayagar.) I saw the

[Sri T. Purushotham] [5th March 1959]

hon. Member coming with a hat on his head, and that shows that he feels the heat and that age is having its telling effect on him. (Sri A. Gajapathy Navagar : I beg to differ.) I said that pensioners had rendered loyal and faithful service and that their case also should receive some consideration at the hands of Government.

During the Chief Ministership of late Sri Prakasam, the rates of pensioners' dearness allowance which were Rs. 9, Rs. 8 and Rs. 5 were, by a stroke of the pen, reduced to Rs. 6, Rs. 5 and Rs. 4. Several memorials were submitted by the Government pensioners praying for enhancement of pension and increase in the dearness allowance. I feel that the least that the Government should do immediately would be to review the case of Government pensioners, at least in the case of those drawing Rs. 100 and less and restore this cut, Sri Prakasam's cut. This may kindly be restored and that is my urgent plea. At the same time, they deserve something more—these pensioners. A minimum of Rs. 10 as dearness allowance should be granted to them. I hope the Government will consider this question seriously.

4-10

While on this question of Government servants, I would also propose that the State Government should work out a Life Insurance Scheme of their own for the benefit of Government servants. Kerala and Mysore States have already introduced such schemes whereby, in consideration of certain compulsory deductions made by Government from the salaries of their employees, as part of the conditions of service, payment of a consolidated sum is assured by Government on the death of the employee concerned or on the happening of any contingency dependent on his life. Such an insurance scheme would be advantageous to Government servants, and should be worked out with the approval of the Central Government, as laid down in the Life Insurance Corporation Act. I would suggest to Government to consider the working out of a scheme of this kind for the benefit of the Government servants in our State.

Sir, the Legislature Secretariat is a department of the Secretariat as any of the other departments. The officers of the Legislature Secretariat do exactly the same work as others in other departments of the Secretariat. Yet there is a glaring difference in the scales of pay of the officers of the Legislature Secretariat and other Secretariat departments. A kind perusal of the details given in the Budget would show that the Assistant Secretaries to Government in all the Secretariat Departments are given the scale of Rs. 450-75/2-700. But the Assistant Secretaries in the Legislature Secretariat are paid in the scale of Rs. 400-50/2-700. So also the scale of pay of the Deputy Secretary, Legislature Secretariat, is Rs. 550-50/2-900, whereas the Deputy Secretaries in other departments of the Secretariat are drawing the scale of Rs. 700-100/2-1,000. This is not fair. The Secretaries, Deputy Secretaries and Assistant Secretaries, in all the Secretariat departments should be treated alike. This discrimination in the scales of pay of the Deputy Secretaries and Assistant Secretaries should go, and these officers in the Legislature Secretariat should be paid the same scale as in other Secretariat departments.

[Sri T. Purushotham] 5th March 1959]

I find, Sir, yet another piece of discrimination within the Legislature Secretariat itself. Attention is invited to Demand X—State Legislature. The number of officers in the Assembly wing of the Legislature Secretariat is five. It was four in 1958-59. The Budget for 1959-60 provides for an addition of one officer. So, the number will be five, whereas there is only one officer in the Council wing of the Legislature Secretariat. I have had occasion to point out in the last sitting (You were not in the Chair, Sir, at the time but my respected Friend the Deputy Chairman was in the Chair), and I raised this question of meagre Council staff and urged that an adequate number of officers and subordinate staff should be provided for the Council as well. The Council should have at least one Assistant Secretary. There are three Assistant Secretaries in the Assembly wing. I hope this position will be reviewed and something will be done (Interruption by Sri V. V. Ramaswami) to strengthen the Council staff.

Sir, the Hon. the Leader of the House, in introducing the Budget in this House, invited hon. Members to offer their suggestions on the subject of the forthcoming Third Five-Year Plan. I am sure that we will have other occasions to consider this question, and I am sure you are not going to permit us to prolong our speeches. (Interruption.) That would be taking another half an hour. I do not propose to encroach on the available time of the House now. Whatever be the size of the Third Five-Year Plan, it is my general view that apart from the development of agriculture and industries, the next Plan should lay greater emphasis on social services. I have already referred, when I spoke on the item relating to medical and public health, to the need for adequate rural medical relief and rural maternity services and child welfare and services for the handicapped—all integrated—and other social services. These should be adequately provided for. I do not wish to go into details, but I strongly feel that a separate Ministry of Social Welfare is necessary to co-ordinate the activities of the social welfare services. I feel that such a Ministry at the Centre and at the State level is quite essential for working out welfare schemes, for inclusion in the Third Five-Year Plan. (Sri V. V. Ramaswami : With a lady Minister in charge.) I have said it before, and I do not wish to repeat it here. I leave this to the hon. the Leader of the Opposition. He will speak on this if need be.

Before I sit down, I should like to congratulate you, Sir, on the steps taken by you to put up the new Council Chamber. The Leader of the House told us during question-time last week that plans and estimates were getting ready. I trust you would have the matter pushed through. As I do not find any allotment made for the purpose in the Budget, I make this earnest plea that not only should the plans and estimates be expedited but also that necessary allotment should be made for the same this year, so that the building programme may be inaugurated at an early date.

[5th March 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : On a point of information, Sir. The hon. Member in his concluding remarks was making some reference to the Third Five-Year Plan. Does he want the Council building to be put up only in the Third Five-Year Plan period? (Laughter.)

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Not at all. I want it to be put up now and I trust you would do the needful about it.

I am indeed glad to find that you have also provided an improvised temporary Governor's box.

SRI V. V. RAMASWAMI : டெம்பரரி கவர்னர் ?

MR. CHAIRMAN : It is Governor's temporary box.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Because it could be removed at any time. I hope the Governor would be pleased to visit the Council one of these days.

MR. CHAIRMAN : The Governor is visiting this Chamber on the 10th afternoon.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** I am glad you have extended the invitation to him.

SRI P. T. RAJAN : You reserve your speech till then.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** I invite Sri P. T. Rajan to make his speech on that day as that will be more fitting that one on the other side should speak on the occasion. Sir, you have said that the Governor would be visiting the Council next week. Let me, on behalf of the Members of this House, convey a hearty welcome to him.

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாவு செலவுத் திட்டத்தில் உள்ள புள்ளி விவரங்களைப்பற்றி நான் இப்போது ஒன்றும் பேசுவதாக இல்லை. ஆனால், நாம் நம்முடைய தேசம் புனர் வாழ்வில் இப்போது ஒரு முக்கியமான கட்டத்தில் இருக்கிறோம். ஒரு புதிய சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காக நாம் இன்று வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்காக நமது அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு வேலை செய்கிறதென்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பொதுவாகத் தேசப் புனர் நிர்மாணத்திற்காக வேலை செய்வதற்கு மக்கள் அத்தனை உற்சாகமாக இல்லை என்பதை நாம் மனச்சாட்சி பூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டுதான் தீர் வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது சில சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பாத யாத்திரை செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம். நான் ஏழு வருடத்திற்கு முன்னாலேயே பாத யாத்திரை செய்தேன். அதனுடைய பலனாக அங்கங்கே இருக்கின்ற மக்களுடைய குறைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மக்கள் தங்களுடைய குறைகளையெல்லாம் எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள். இதைப்பற்றி அந்தந்த இனக்காக்களிமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவை எல்லாம் குப்பைச் தொட்டிகளிலேதான் போய்ச் சேர்ந்தன. ஏன் அப்படி ஆயிற்று என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நிர்வாகத்தில் ஆணவோராக இருக்கக்கூடியது வருவாய் இனாகா (ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்), அதிலிருக்கக்கூடிய கட்டுக்கோப்பு இன்னும் மாறவில்லை. கிராம அதிகாரிகள் முதல் மேலே வரக்கூடிய அதிகாரிகள்

[5th March 1959] [Sri B. K. Nallaswami]

வரையிலும்—நான் அமைச்சர் அவர்களை இதில் சேர்க்க விரும்பவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்—நிர்வாக அமைப்பு ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர் களிடையே இருக்கக்கூடிய பழக்க வழக்கங்கள், விதி முறைகள் இவைக ளெல்லாம் பண்டிய முறையிலேயே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இரண்டு ஜில்லா அதிகாரிகள் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு கூட இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் என்னுடைய ஐந்து வருட சட்டசபை அனுபவத்திலிருந்து நான் அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். கிராம அதிகாரிகள் எல்லாம் அவர்களுடைய பதவியைப் பாம்பொ பாதியாகக் கருதி கிராமங்களில் தாங்கள்தான் சர்வாதிகாரிகள் என்று முறையில் நடந்துகொண்டிருக் கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதைப்பற்றி நான் சென்ற தடவை எடுத்துச் சொன்னேன். 1957-ம் வருட பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது இதைப்பற்றிச் சொன்னபொழுது, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதில் மாறுதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும், 2 வருட காலமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. பண்டிய நிர்வாகம், பண்டிய விதி முறைகள் இவைகள் எல்லாம் முன்னால் இருந்த படியேதான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. முன்னால் இருந்த மாதிரித் தான் அவர்கள் இப்பொழுதும் மக்களை ஆட்டி வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்குவதில்லை. அதனால்தான் வேலைகள் எல்லாம் சரியாக நடப்பதில்லை. பிளாக் டெவலப்மென்னை எடுத்துக்கொண்டால் கூட அதிகாரிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்களே தவிர, உண்மையாக வேலைகள் அதிகமாக நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு வருடத்திற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு பிளாக்கிற்கும் இதற்காகச் செலவு செய்கிறோம் என்றால், ஒரு லட்சம் ரூபாய் அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்திற்காகவும் போக்குவரத்துக் காகவும் செலவு செய்து வருகிறோம். ஆனால், அதற்குத் தகுந்தபடி உபயோககரமான வேலைகளைக் காண முடிவதில்லை. ஸ்தல அலிபிரத்தித் திட்டம் இருந்த காலத்தில் கூட நல்ல வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. பிளாக்குகள் விஸ்தரிக்கப்பட்ட பிறகு வேலை ஒன்றும் சரியாக நடைபெறாமல் அதிகாரிகளே பெட்ரோலைச் செலவு செய்து கொண்டு ஊரைச் சுற்றி வருகிறார்களே தவிர, உருப்படியாக வேலை ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. நாம் எவ்வளவு எதிர்பார்க்கின் றோமோ அந்த அளவுக்கு வேலை நடைபெறவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் பார்த்து வருகிறோம். இரண்டு கிராமத்திற்கு ஒரு கிராம சேவக் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கனம் தலைவர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். டிமாண்டின்போது பேச இச்சபையில் இடமில்லை. ஆகையால், இதைப்பற்றி வேறுசந்தர்ப்பத்தில் விவரமாகச் சொல்ல முடியாது. அதனால் தான் இப்போது விரிவாகச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் போட் டிருக்கிற கிராமசேவக்குகள் தங்களுடைய வேலைகள் என்னவென்று தெரியாமல், திட்டமான ஒரு வேலையும் இல்லாமல் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறா கள். அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட வேலை எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மணியக் கார், கர்ணம் என்று பிரத்தியேகமாக ஆட்களை நியமித்திருக்கிறோம். கிராமாதி காரிகளுக்குக் கிராம சேவக் பயிற்சியும் கொடுத்து இந்த வேலைகளை ஏன் செய்யச் சொல்லக் கூடாது என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளுக்கு நல்ல முறையில் சம்பளம் கொடுத்து, நல்ல பயிற்சி கொடுத்து கிராமத்திற்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய முடியும் என்று தான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதிலுள்ள அடிப்படையை மாற்றம் செய்வதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இலாகாவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் வருங்காலத்தில் கூட்டுறவுச் சங் கங்களின் மூலமாகத்தான் நாம் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் எல்லா இயக்கங்களும் கூட்டுறவு அடிப்படையில்தான் இயங்கவேண்டும் என்றின்ற குறிக்கோளுடன்

[Sri B. K. Nallaswami] [5th March 1959]

மக்களுக்கு உழைப்பதற்காகத்தான் இந்த உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்களும் உணர்விறார்கள். அதைக் கவனித்து அரசாங்கம் இன்று கூட அதை நினைத்தால் செய்ய முடியும். இப்பொழுக்கும் டாக்டர்களுக்கு அதிகச் சம்பளத்தைக் கொடுத்தால் எவ்வளவு போய்விடும் என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். 200 டாக்டர்களுக்கு 100 ரூபாய் அதிகம் அல்லது இரட்டிப்புச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம் என்று பார்த்தால் கூட ஒரு சில லட்சம் தான் போகும். அதனால் எத்தனை லட்சம் மக்கள் கிராமாந்திரங்களில் வைத்திய வசதி பெறுவார்கள் என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். தாராளமாக டாக்டர்களுக்கு இரட்டிப்புச் சம்பளம் கூடக் கொடுக்கலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை. அப்படிச் செய்தால் தான் டாக்டர்கள் முன்வருவார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஸ்தல ஸ்தாபன ஆஸ்பத்திரிகளில் மருந்து வாங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மெல் செலவு செல்லாத சர்க்கார் உத்தரவு தடை செய்கிறது. பல பேர்கள், டாக்டர் உத்தியோகத்திற்குப் பயிற்சி பெற்று வருகிற வாலிபர்கள் கிராமங்களுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே போய்த் தூங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். அங்கே போனால் மருந்து கிடையாது. நாங்கள் என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார்கள். இந்தத் தடைகளை நீக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்த ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** எங்கள் தாலுகாவில் அந்தியூர் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இல்லை. பவானி ஆஸ்பத்திரியில் 6 மாதத்திற்கு மருந்து வருகிறது. அதற்குப் பிறகு, வெளியேயிருந்து மருந்து வாங்கிவரச் சொல்லி, பணக்காரர்களை வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்லி டாக்டர்கள் மருந்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அது எப்போதும் வெற்றிகரமாக நடப்பதில்லை. இந்தமாதிரி பல ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் சொன்னேன். இன்னும் அநேகம் ஆஸ்பத்திரிகள் இம்மாதிரி இருக்கின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவைகள் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் தானே?

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** ஆம். இதிலே தடை இருப்பதால் தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஜில்லா போர்டு அதிகத் தொகை உழைக்கத் தடை இருக்கிறது. மருந்துகள் சென்னை அரசாங்க ஸ்டோர்க்கிலிருந்து கிடைக்கவில்லையென்றால், வெளியே வாங்கிக்கொள்வதில் அரசாங்க விதிகளினால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி வெளியே வாங்கிக்கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும். டாக்டர்களாக 250 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு கெஜடெட் ஆபீஸர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பொறுப்பான அதிகாரிகளுக்கு வெளியே வாங்கிக்கொள்ள உரிமை கொடுக்கவில்லையென்றால், வேறு யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். வெளியே வாங்கிக்கொண்டு அதற்குரிய பில்லைக் கொடுக்க அனுமதி இருக்க வேண்டும். நான் ஜில்லா போர்டில் இருந்திருக்கிறேன். அதனால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். நாம் எல்லோரும் இப்போது அட்டவையரி கமிட்டியில் இருப்பதால்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, உண்மையிலேயே நாம் டாக்டர்களைக் கிராமப் பகுதிக்கு இழுக்க விரும்பினால் செய்ய முடியும்; பத்த லட்சம், இப்பது லட்சம் ரூபாய் பெரிதல்ல; அரசாங்கம் எவ்வளவோ பணத்தை எத்தனையோ காரியங்களுக்கு வாரி இறைக்கின்றது. இது வைத்தியம்; ரொம்ப முக்கியமான அம்சம். மக்களுக்கு உணவுக்கு அடுத்தபடியாக வேண்டியது வைத்தியம். ஆகையால், இதிலே ரொம்ப கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதிலே அரசாங்கம் சற்றுத் தாராள மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நம்மைப்பற்றியே கூற விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். உண்மையிலேயே அது ரொம்பப்

[Sri B. K. Nallaswami] [5th March 1959]

பயன் அளிக்கக்கூடியது. ஆனால், என்ன காரணத்தினால் அரசாங்கம் இதில் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எந்த நாட்டிலும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், தங்களுடைய ராஜ்யத்தைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு அரசாங்கத்தின் வாகனங்களிலே இலவசமாக வசதி செய்து கொடுக்கப்படுத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இங்கு மட்டும் இல்லை. சட்டசபையில் ஒரு அங்கத்தினர் வரும் போது அவர் தன்னுடைய தொகுதியின் பிரதிநிதியாக விசேஷமாக இருந்தாலுங்கூட, ராஜ்யம் முழுவதற்கும் பிரதிநிதியாகத்தான் இருக்கிறார். நாமெல்லோரும் அப்படித்தான் ராஜ்யம் பூராவிற்கும் பிரதிநிதிகளாக இங்கே அமர்ந்திருக்கிறோம். ஆகையால், இது ரொம்ப அவசியம். இதனால் சட்டசபையின் சட்டதிட்டங்களுக்குப் புறம்பாக சில தவறுதல்கூட அங்கத்தினர்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. முதல் வகுப்பில் போக வேண்டியவர்கள் இரண்டாவது வகுப்பிலோ மூன்றாவது வகுப்பிலோ போகவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது. காரணம், இடையிலே ஊருக்குப் போய் வந்தால் நமக்குப் பியாணப்படி கிடைப்பதில்லை. தொடர்ந்து பத்து நாள் இருந்தால்தான் கிடைக்கும் என்று விதி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி பிரயாணப்படி விதிகளையெல்லாம் திருத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையால், நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்—பாஸ் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயங்கக் கூடாது. அங்கத்தினர்கள் ஊருக்குப் போய் வருவதற்குப் பிரயாணப்படி வசதிகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், பொதுவாக இந்த பட்ஜெட், நான் குறிப்பிட்ட சில வகைகளிலே கொஞ்சம் குறைபாடாகவே இருக்கிறது. இன்னும் மருத்துவத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

அதோடு இன்னொன்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. காட்டிலாகாவிலே, விறகுத் தீ வேண்டிய மாங்கனெல்லாம் எல்லாம் விடப்படுகின்றன. விறகின் விலை இப்போது அபரிமிதமாக எங்கள் ஜில்லாவிலே ஏறியிருக்கிறது. காரணம், இன்ன விலைக்கீழ்மேல் விறகக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இல்லாததால், ஒரு யூனிட் பத்து ரூபாய்க்கு விறகு இப்பொழுது 35 ரூபாய்க்கு விறகுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வண்டி விறகு வாங்குவதற்கு அறுபது ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 25 ராத்தல் கொண்ட ஒரு மணு 12 அணுவிற்கு மக்கள் வாங்கவேண்டிய நிலைமை இன்று இருக்கிறது. ஆகவே, காட்டிலாகாவிலே எல்லாம் விரும்போது, குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேலே போகாமல் விறக வேண்டுமென்று நிபந்தனையைக் காட்டிலாகா விதிகளில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எல் நிபந்தனையிலே அத்தகைய விதியைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது ரொம்ப முக்கியமானது. நான்கு பங்கு விலை உயர்ந்திருக்கிறதென்றால், இன்றைய வருவாயிலே யாருமே காலட்சேபம் செய்ய முடியாத நிலைமையிலே விறகின் விலை உயர்ந்து போய்விட்டது. ஆகையால், அதையும் கவனித்து, வேண்டியது செய்யும் படி கேட்டுக்கொண்டு, வரங்காலப் பெரியதொரு தேசியப் புனரமைப்பில் நாம் எல்லாம் தீவிரமாகப் பங்குகொள்வதற்கும், மக்கள் உற்சாகத்தோடு கலந்துகொள்வதற்கும் வேண்டிய திருத்தங்களை நம்முடைய அரசாங்கக் கட்டுக்கோப்பிலும், மற்றும் விதிகளிலும் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Mr. Deputy Chairman, I am very glad that the revenues of this State have increased by about Rs. 10 crores within the last two years or so. But, when we come to the allotment on the expenditure side, I am really sorry that first things have not been placed first. Top priority ought to have been given to education, especially during this planning period. This is a period when we are out to spend thousands of crores of rupees on planning besides our usual expenditure. In spite of it, we find that the educational budget has diminished to a certain extent. The usual expenditure on education was nearly 20 per

[Sri G. Krishnamoorthy] [5th March 1959]

cent of our revenues. But this year, we find that it is less than 20 per cent. Our revenues are expected to be over Rs. 73 crores. Naturally, the expenditure on education should be Rs. 14 crores or a little more, whereas we find that the Government intend spending only a sum of Rs. 13 crores and odd. Surely, they could have allotted the other Rs. 1½ crores for the amelioration of the condition of teachers. Why they have not done so is a thing which I cannot understand. Now, there has been a persistent demand from the teachers, not only on their own behalf but in the interests of the future citizens or the future generation which they are moulding and also in the interests of the preservation of the hard-won freedom and enjoyment of the same by the future citizens so that the citizens who are to become mentally, physically and morally fit to bear the burden of freedom, for a living wage. Yet, we see the Government are apathetic over this affair. If really the Government devote some thought to this question, it would not be very hard or difficult for them to realise that in spite of the planning they have, in spite of the projects they have under the Plan and in spite of the facilities that they want to provide for the future generation, they will have to provide also the human material necessary to tackle all these things. This human material is produced only through schools. If the teachers who are in charge of the future generation ask for anything, it is only for the purpose of giving their undivided attention to the task of moulding the future citizens of the nation. The Government should always be able to make a distinction between the members of the teaching profession and other professions. The more the money they spend on this profession, the more they will be able to save in the other lines. The teachers are not, after all, requesting the Government to give them the amenities which others do not enjoy. A teacher does not want even the ordinary amenities that middle classes enjoy. All that he wants is a living wage. If this is to be denied to him even after twelve years of Swaraj, when we are spending crores of rupees on planning, I do not know when else this Government will come forward to help the teachers. Now, do they not think it necessary that in order just to see that all these departments work efficiently in future, they must have men of integrity, honesty and character? Are we not sacrificing our all in the interests of the future generation? We see the prices of foodstuffs and other articles of necessity have soared up to a great extent and many people are finding it hard to make both ends meet. Is this not largely due to the policy of planning? Are we not curtailing our comforts in the interests of the future generation? Are we not sacrificing a great deal in order to see that posterity enjoys the fruits of freedom? For this purpose, are we not spending quite a lot of money now? Are we not doing all these things in order that the future citizens of India—as a result of the plans undertaken by us—may occupy a more comfortable position than we do today? When that is the case, is it not incumbent on the Government to see that proper people who can occupy high gadis and who can discharge their duties by the future generations are produced even to-day? If that be the case, should they not see that those who are in charge

5th March 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

of moulding the human material for bearing this great burden of future years are given a living wage and kept contented? Should one Krishnamoorthy come here every time and plead for them? Should not Government realise this fact and voluntarily come forward to see that the thing that had been perpetrated during the British rule is removed after we have attained Independence? Should they not think and act in the right way? Thousands of crores of rupees are set apart for national development and educational development must have the first place. Top priority must be given to this. If the All-India Planners have not given it top priority, Madras must show the way, as they say they have shown the way in many other respects. Even now, it is not too late. If the Government think that it is the Budget figures that count, they can modify those figures. Sir, I was just referring to the fact that a crore and a half rupees could have been easily set apart for education according to the normal formula of 20 per cent of general revenues. Every year they have been spending 20 per cent of general revenues on education. This year they are going to put it at about one and a half crores of rupees less than the usual sum, i.e., below the 20 per cent level. This could have been easily distributed at the rate of ten rupees per teacher. Of course, at once, it may be argued that the teachers have been given five rupees by way of increase in dearness allowance from 1st January 1959. I have already submitted that teachers stand on a different footing: They are in the bottom-most rung of the ladder and deserve special consideration. They are not producing citizens for a particular calling. They are producing citizens who should be equipped in all ways—engineers, doctors and members of all other professions, which we can imagine in future. Teachers must produce them and if they are to be kept worried about security of service, want of a living wage and other comforts, how can they discharge their duties efficiently? How can they give their wholehearted attention to their work? It may look like a question of a few lakhs of teachers and about six lakhs of souls in their families. But ultimately it is a question of the whole Nation suffering. It is a question of posterity suffering. It is a question of the future generations suffering. Thousands of crores of rupees are spent on the Second Five-Year Plan. If the Government of India do not realise, if the Planners at the all-India level do not realise the importance of education, is it not the duty of the Madras Government, is it not incumbent on the Madras Government to show that here is a State which has placed education first in the Plan and given it top priority? I am really sorry that the Government have not done so. The Government could have given ten rupees per teacher from out of the normal provision made every year. Then, take other allowances. In respect of house-rent allowance, there is discrimination between teacher and teacher. Nothing has been done in the matter of medical concessions. I do not know how the Government still think in these days of epidemics about which we talk so much in the House that aided school teachers alone are immune from these diseases and that no concession is necessary, whereas the Government or district board teachers always fall ill and go to the doctor.

[Sri G. Krishnamoorthy] [5th March 1959]

'Then it is stated here 'provision for increased salaries and increased dearness allowance', 'I do not know how they got this heading increased salaries'.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member pressed these points sufficiently enough.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: This is the time for me to refer to them again. Unless I knock at the door again and again, I may not get anything. Why they call this 'increased salary' I do not know. Perhaps they call it so because they get a 50 per cent share from the Central Government towards the six rupees which they have given to elementary school teachers as additional special pay. No increase has been given to teachers of I Form to VI Form. No increase in salary has been given to elementary school teachers also. This twelve-rupee increase which has been given has been treated in two ways in schools. In elementary schools six rupees is treated as increased dearness allowance and six rupees as additional special pay. These two additional words 'additional' and 'special', I have already submitted, have taken away the effect of pay and they cannot be called increase in pay. But I find in the Budget again and again the expression 'increased salaries'.

DEPUTY CHAIRMAN: I find there is no quorum in the House now.

SRI V. V. RAMASWAMI: You may ring the bell.

DEPUTY CHAIRMAN: Now, some Members have come and there is quorum. The hon. Member may go on.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Why they have given that heading, I am not able to understand. What are the benefits that the Government have really given to the teachers under the Second Plan? We did not get anything under the First Plan except that the number of working days in high schools was increased from 180 to 200 without any extra pay or remuneration for the teachers therefor. In the Second Plan, we find that another great 'privilege' is given to the elementary school teachers. The Government thought that instead of opening more schools and bringing more boys and girls into schools, they could increase the number of pupils each teacher should handle. They brought in the scheme called the pupil teacher ratio. They said: "Well, you teacher, you are handling only 20 pupils now; why not you handle 85 which comes up to nearly 70 in schools"? Are the Government aiming at quality or quantity? Can this be called expansion of education? Any expansion must be not at the cost of quality. We are finding it difficult to maintain even the present quality. Already we have no quality. I do not know how we are going to produce persons who will be able to bear the burden of the future. Have we got moral education in our schools? Have we useful intellectual education in our schools? Have we physical education worth the name in our schools? I have more than once said on the sacred floor of this House that there are high

[5th March 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

schools which are having physical education classes between 11 a.m. and 2 p.m. In this tropical climate, can there be a greater sin than to allow this sort of thing in schools? How can there be real physical education under such conditions? There is no moral education. There is no religious education. We say 'secular education' and the result is there is no religious or moral education. Is it a wonder, therefore, that there is indiscipline in schools? But for the rich cultural and spiritual heritage we possess, indiscipline would have gone on to a further extent. So, there is no religious education, no moral education, no physical education worth the name and the intellectual education which we are supposed to give consists of stuffing in of knowledge not useful to our country. It has not been revised after the advent of freedom for all these twelve years. Still we go on talking about changes in the pattern of education. Now, Sir, not only is the teacher asked to handle a larger number of pupils than he was handling at one time but there is retrenchment of teachers also. And we call it expansion. If an elementary school teacher dies or retires, the appointment of a substitute in his place cannot be made unless there is a certain number of pupils prescribed by the Government. Is our aim simply to bring more pupils into schools at the cost of the teacher and at the cost of quality? Can we call this expansion? Does expansion mean sacrifice of quality? Should we not see that at least the existing standards are maintained in the matter of providing instruction in the three R's? The Government should consider this point again well and see that they do not commit to a teacher a larger number of pupils than is humanly possible for him to handle. This ratio should go. If at all more pupils should be brought into school, let them work that old scheme which they had given up. There was a scheme under which the working hours were curtailed. If a pupil remains in the class for 2½ to 3 hours, then a teacher can handle two shifts, of course, with increased salaries. If the Government want to bring into schools more number of pupils with the present number of teachers, they must curtail the working hours. They should not go to the other extreme of reducing the number of teachers. A teacher instead of being asked to teach only 20 pupils is being asked to teach 69 pupils. It is only on paper that the teacher is asked to teach only 35 pupils. In practice it is 69 in many cases per teacher because the Government Order says that an additional teacher can be appointed only if the strength exceeds the overall ratio. The overall ratio for the five classes 1 to 5 must be 175, and if the overall attendance is more than 175 in these five classes, then you can have an additional teacher. So, the Government have now gone back to the practice, obtaining in the olden days which we were condemning, of what is called plural teaching where a teacher was asked to handle simultaneously two or three classes. Can we call this expansion of education in the days of the Second Five-Year Plan, when we are supposed to bring all the children to school and also produce citizens of a better quality? We have brought in the old system of plural teaching and the teacher is being asked to do the impossible of handling two or three classes and also two or three lessons during

5-00
p.m.

[Sri G. Krishnamoorthy] [5th March 1959]

one particular period simultaneously. Is it expansion of education? Are we doing the right thing when we are spending so many crores of rupees on other plans and schemes? Now, not only have we increased the working days for the teachers but we have also decreased the salaries of these teachers. By a Resolution passed on this sacred floor of this House the salary of the secondary grade teacher was raised to Rs. 45-80. After a period of 18 or 20 months, the Government came with an order saying that the secondary grade teachers working in lower elementary schools only with classes 1 to 5 were not eligible for this revised scale and so on. On further representation made on the floor of this very House, the Government modified the orders and said that future secondary grade entrants, S.S.L.C.'s with two years' training, would be paid the lower salary and that the present incumbents would not be affected by the order of the Government. I would like to ask: 'Are we going in the right direction in this matter?' In foreign countries they say, the lower the class the better qualified man must be the teacher and his equipment in respect of child psychology and his power of understanding the potent faculties of the children under his training must be greater than those taking up higher classes. Our Government seem to have a different opinion in the matter. In my opinion, teachers handling lower classes must be better qualified; because the character of the children, the integrity of the children and the honesty of the children are formed while they are in the lower classes, namely, classes 1 to 5, and because they must be better qualified, they must also be paid better. But the Government seem to feel that because they are handling lower classes, they have to be paid only a lower scale of pay, that they should be started on a lower salary, and that they should reach only a lower maximum than the others. If that should be so, then what happens to the view reached by us during the days of the Britisher that the lower the class, the higher should be the qualifications of the teacher? Why should we go back on this sound principle? Even if we had gone back, is it not time now when we are spending crores and crores of rupees on so many schemes and projects to see that these things are rectified? That is what we wish to achieve in the Second Plan. There are thousands of secondary grade teachers under the panchayats. Their scales of pay were revised to Rs. 45-85. According to the new Act passed by the Government regarding the constitution of these panchayats and union councils, it is said, they will be in a better position and sufficient funds will be made available to them. The scales of pay of the panchayat school teachers were revised but even after two years since the order was passed, the teachers are yet to get the benefit of the revised scales of pay. They are the worst placed people. They are not getting their salaries regularly. Somehow or other, funds have been placed at the disposal of these bodies for the payment of the enhanced dearness allowance of Rs. 12. But what about the payment of higher scales of pay which the other teachers are now drawing? Simply on account of the fact that the schools are managed by the panchayats, are they to go without revised scales and any increment

[5th March 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

whatever? These things should be looked into by the Government and rectified. Irrespective of the agency under which a teacher may be working, he is doing national work, he is doing national service. In the matter of grant of pension benefits to teachers, even a teacher working in the 'pial' school is, irrespective of the agency he serves under, eligible to draw a pension, though it be Rs. 8 or Rs. 9, from the Treasury according to the rules issued by the Government. Cannot the Government extend that same principle to the matter of scales of pay and see that all teachers, whether working under the private agency or the Government agency, are placed on the same level? They possess the same qualifications. They are doing the same work of teaching the children, the same Indian children. How long should it take to set this right? And what amount would be required to set it right? Do the Government feel that this discrimination should be removed or is it that they want this discrimination to continue still? Should not this discrimination be removed at least now? Government should see to it that irrespective of the institution in which the teacher is employed, the same salary is paid to him and should also see that the salary reaches him straight. The Government have taken over the responsibility in respect of elementary education in regard to these matters, namely, payment of salary, dearness allowance, etc. Then what is the purpose in asking the managements—whether they be aided managements, panchayats or local boards—to take the money from the Government and then pay it to the teachers? Why should this money which is fully met by the Government not reach the teacher straight. There are not only delays but difficulties in getting this money from the aided managements, the panchayat board presidents or the district board presidents or the chairmen of municipal councils. In the case of aided institutions, there are many difficulties which cannot be easily described. What I say is this. Once the Government have taken the decision to bear the entire responsibility, why should they not see to it that the money is distributed to the teachers straight by the departmental officers without the interference of the managements? The managements are there, if they should be there, only as agents of the Government. The Government in order to tackle the problem of free education have recently issued an order that the managements should not levy any fees in elementary schools and that if they did so, they would have to take care of themselves and that no grants would be paid to them. Many managements have protested against this order. But I ask: 'Is it not time now for the Government to tackle this peculiar problem of these agencies—municipality, district board, panchayat board, aided agency, committee schools or single individual agency—and treat them only as deserving of some agency commission and treat the teachers as those doing national service and pay their salaries straight? If this is done, then there will be security of service for these poor aided school teachers. Aided institutions are governed by a system of contract which we need not have in the educational field. Contracts and other things

[Sri G. Krishnamoorthy] [5th March 1959]

are relevant only to the Engineering department. By giving this security of service, will it cost the Government anything? This does not require any money, giving the teachers security of service. It can be done outside the Budget. The thing is there is no change of mind on the part of the Government and they do not bestow as much thought on these as they should. At least in consideration of the fact that the work of the teachers is different from the work that is being done by members of the other professions, namely, that the work done by teachers pertains to the whole nation whereas the work done by the other professions belongs only to a particular line of work, the Government should treat the teachers on a special footing.

(Mr. Chairman in the Chair.)

The teachers are entrusted with the moulding of the future nation physically, intellectually and morally and, therefore, it is high time for the Government to have bestowed thought on this matter and raised the teachers at least to the level of earning a living wage so that they might give their undivided attention to their noble task.

Now the Government gave teachers pension. The Government issued various orders in respect of this matter and on the 31st May 1958 they said certain teachers should not get the benefit of the pension on account of the fact that they had attained the age of 55 before a certain date. I brought this to the notice of the Government and said that all persons doing work as teachers under whatever agency it might be on the particular date of pension order mentioned by the Government should get pension. Therefore the Government modified the order, dated 30th May 1958 and issued another order, dated 26th November 1958 but that order has created some difficulties. In the revised orders the Government say: 'If a teacher continues in service after 55, he is eligible for pension even though he may have completed 55 years before the crucial date'. But they have added a small word in the order which takes away the whole effect of the order. Thousands of teachers would be benefited by the modified order but for this word. This is what they have put in there: 'If the teacher continues after 1st April 1955 without a break'. If a teacher in a district board school leaves service, can he get any job the next day or the same afternoon? Then, is it not tantamount to saying that certain sections of teachers will not be eligible for pension? It is tantamount to saying so. Every teacher cannot continue in service in another school without a break. Is it humanly possible? Can he have an employment ready for him? Can he apply for another job before retirement? Will the departmental rules permit of such an application? No, does it not go to the extent of saying that certain sections of teachers will not be eligible for pension?

Now, the Government came with a large heart to give exemption to certain teachers beyond a certain age to continue in service and they have accordingly authorized the Deputy Inspectors of Schools or the District Educational Officers to give such exemption. But the Government do not honour their own orders now

5-10
p.m.

[Sri G. Krishnamoorthy] [5th March 1959]

Do the Government think that the teacher who has completed his 55th year and who has a break in service of one or two days or even one month and who has got another job in another school after his 55th year, is not doing national service in teaching Indian children? There are teachers who have got more than 35 years' experience. In the case of district board schools, they can continue up to the 55th year but in the case of aided schools, they can continue till the 60th year. Because they happened to serve the nation through the agency of the district board and retired in their 55th year and took up a job in an aided school after a break, should they not get any pension, because there is a break in their service? The Government themselves have actually provided for the condonation of breaks and relaxation of rule 10 (b) of the Pension Rules but on the 26th November 1958, they added these three words 'without a break'. Is it the intention of the Government that thousands of teachers who could not join another school without a break in service, should not be made eligible for pension? Therefore, I would beseech the Government to do the right thing in the matter.

In the case of elementary and secondary grade teachers, the Government issued the pension order on 1st April 1955 and in the case of B.T. teachers, they issued the pension order on 1st April 1958. But on the 26th of November 1958, they issued a rule that aided school and high school teachers must retire at the end of their 55th year. Sir, any new rule applies only to new entrants and I am glad that the Government are thinking about this matter and settling it. Well, in future teachers must retire at the end of their 55th year and I have no objection to it but how can it affect an incumbent who is 53 or 54 years old?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has already taken half an hour.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I will finish my speech within three or four minutes.

These teachers have faced the effects of two world wars. Now the scales of pay were revised only in 1947 and nobody has reached the maximum. Is it proper to send a teacher who is 53 or 54 years old, out of the school next year? So, this new rule should apply only to new entrants and not to the existing incumbents.

I shall finish my speech by referring to the Plan. Even in the Second Five-Year Plan, education has been allotted only 7 per cent of the total outlay. We are spending Rs. 152 crores out of which for education we are spending only Rs. 11.54 crores. Out of this 7 per cent, an increase of Rs. 12 in dearness allowance had been given by the State Government with the help of the Centre to a certain extent. If the increase is at least merged with the salary, the teachers may get increased dearness allowance and that will also count for provident fund and pension purposes.

[Bri G. Krishnamoorthy] [5th March 1959]

Is a committee necessary to go into these matters? I have heard of committees being appointed just to go into certain complicated matters but here the Government are able to see that the teachers are not able to make both ends meet. They know their demands and the resolutions passed by them at various conferences. So, is a committee necessary? Why should these things be delayed? Eight years of Plan period have passed now and nothing has been done during the Second Plan period which is coming to a close. We do not know what the Third Five-Year Plan would be, how it would proceed to meet the demands of the teachers, whether we would have funds and whether we would have the same enthusiasm and whether our case will not go by default. Therefore, I would beg of the Government to see that before the end of the Second Plan period, the teacher is given a living wage in the interest of at least the future of the nation.

Finally, I would say that because the content of education has not been revised by the Government at the level at which it ought to have been maintained, I would request them to appoint a committee to go into the whole matter fully and draw up a National Scheme of Education, wherein we will have the necessary physical Education, the necessary intellectual up-to-date equipment—leaving all the unnecessary trash that we have in the syllabus—and the necessary education for moral stature—let it be through religious education or moral education. Then only, we can just avoid all these dissensions and indiscipline in schools and also dissensions in society, and we can get unity in our country to preserve our hard-won freedom.

MR. CHAIRMAN: Does any other hon. Member wish to speak?

(No hon. Member rose to speak.)

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 117 Notification issued with G.O. No. 118, Revenue, dated 12th January 1959, regarding amendment to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939.

* 118 Notification issued with G.O. Ms. No. 106, Food and Agriculture, dated 9th January 1959, regarding amendments to rules 18 and 16-A of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948.

* 119 Notification issued with G.O. No. 1692, Local Administration, dated 20th November 1958, regarding issue of rules for licensing of dogs and destruction of unlicensed dogs.

[5th March 1959]

* 120 Notification issued with G.O. Ms. No. 107, Food and Agriculture, dated 9th January 1959, regarding amendment to rule 78 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948.

* 121 Notifications issued with G.O. Ms. No. 323, Home, dated 4th February 1959, regarding supply of liquor to licensees for sale to non-commissioned officers of Merchant Navy.

* 122 Notification issued with G.O. Ms. No. 254, Public (Services-A) Department, dated 2nd February 1959, regarding inclusion of the temporary post of Research Assistant (Hydrography) within the purview of the Madras Public Service Commission. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution.]

* Placed on the table of the House on 2nd March 1959.

[5th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 95 asked by Sri M. Ethirajulu at the meeting of the Legislative Council held on 5th March 1959, page 121 supra.]

List of blocks taken up during the year 1958-59.

Stage I—11. Stage II—10. Pre extension—20.

District.	Name of block.
(1)	(2)
North Arcot ..	1 Tirupattur (Stage I). 2 Wallajah (Pre-Extension). 3 Sholingur (Pre-Extension). 4 Kaveripakkam (Pre-Extension). 5 Kaniyambadi (Pre-Extension).
South Arcot ..	6 Mel. Bhuvanagiri (Stage II). 7 Villupuram (Stage I). 8 Kanai (Pre-Extension). 9 Thyagadurgam (Pre-Extension).
Chingleput ..	10 Chingleput (Stage I). 11 Kunnathur (Pre-Extension). 12 Kancheepuram (Pre-Extension).
Coimbatore ..	13 Lakshminickanpalayam (Stage II). 14 Gobichettipalayam West (Stage II). 15 Kinathukadavu (Stage I). 16 Molanur (Pre-Extension). 17 Udumalpet (Pre-Extension).
Madurai ..	18 Battagundu (Stage I). 19 Madurai West (Stage II). 20 Melur II (Stage II). 21 Nilakottai (Pre-Extension). 22 Chellampatti (Stage II).
Ramanathapuram ..	23 Rameswaram (Pre-Extension).
Salem ..	24 Morappur (Stage I). 25 Mecheri (Stage I). 26 Etappadi (Pre-Extension). 27 Valapadi (Pre-Extension). 28 Talavasal (Stage II). 29 Veppanapalli (Stage II).
Tanjore ..	30 Nagapattinam (Stage I). 31 Kottur (Pre-Extension).
Tiruchirappalli ..	32 Ariyalur (Stage I). 33 Thandoni (Pre-Extension). 34 Vyrichettipalayam (Pre-Extension). 35 Karambakudi (Pre-Extension).
Tirunelveli ..	36 Melantheelichanallur (Stage II). 37 Sathankulam (Stage I). 38 Papakudi (Stage II). 39 Ottapidaram (Pre-Extension). 40 Shenkottah (Pre-Extension).
Kanyakumari ..	41 Thalakkulam (Stage I).

* Bifurcated Blocks.

[5th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 95 asked by Sri M. Ethirajulu at the meeting of the Legislative Council held on 5th March 1959, page 121 supra.]

List of development blocks in the state.

Community Development—32. Stage I—92. Stage II—32. Pre-extension—20.

District.	Name of block.
(1)	(2)
North Arcot ..	1 Kalasapakkam (Community Development). 2 Thuringapuram (Community Development). 3 Polur (Community Development). 4 Kilvaithinankuppam (Stage I). 5 Chetpet (Stage I). 6 Arcot (Stage I). 7 Arni (Stage I). 8 Vembakkam (Stage I). 9 Parnavallur (Stage I). 10 Tirupattur (Stage I). 11 Wallajah (Pre-Extension). 12 Sholingur (Pre-Extension). 13 Kaveripakkam (Pre-Extension). 14 Kaniyambadi (Pre-Extension).
South Arcot ..	15 Orathur (Stage II). 16 Mel Bhuvanagiri (Stage II). 17 Panruti (Community Development). 18 Chinnasalem (Community Development). 19 Kurinjipadi (Community Development). 20 Melmalayanur (Stage I). 21 Kallakurichi (Stage I). 22 Gingee (Stage I). 23 Merkanam (Stage I). 24 Tirunavallur (Stage I). 25 Tittagudi (Stage I). 26 Uundurpet (Stage I). 27 Villupuram (Stage I). 28 Kanai (Pre-Extension). 29 Thyagadurgam (Pre-Extension).
Chingleput ..	30 Tiruvallur (Community Development). 31 Kadambathur (Community Development). 32 Tirukalikundram (Stage II). 33 Uthukottai (Community Development). 34 Sriperumbudur (Stage I). 35 Poommalloor (Stage I). 36 Maikantakam (Stage I). 37 Uthiramerur (Stage I). 38 St. Thomas Mt. at Saidapet (Stage I). 39 Minjur (Stage I). 40 Chingleput (Stage I). 41 Kunnathur (Pre-Extension). 42 Kancheepuram (Pre-Extension).
Coimbatore ..	43 Palladam (Stage II). 44 Lakshminickanpalayam. 45 Tiruppur (Community Development). 46 Kangayam (Community Development). 47 Kundadam (Stage I). 48 Dharpuram (Stage I). 49 Avanashi (Stage I). 50 Sathiamangalam (Stage II). 51 Gobichettipalayam (East) (Stage II). 52 Gobichettipalayam (West) (Stage II). 53 Erode (Stage II). 54 Perampuram (Stage II). 55 Kodumudi (Stage II).

162

APPENDIX

[5th March 1959]

List of development blocks in the state—cont.

<i>District.</i>	<i>Name of block.</i>
(1)	(2)
Coimbatore—cont ..	56 Modakurichi (Stage II). 57 Bhavanisagar (Stage I). 58 Periasaickenpalayam (Stage I). 59 Bhuvan (Stage I). 60 Sulur (Stage I). 61 Kizhukkadavu (Stage I). 62 Moolanur (Pre-Extension). 63 Udumalpet (Pre-Extension).
Madurai	64 Uthampatti (Stage II). 65 Tirumangalam (Community Development). 66 Kalupatti (Community Development). 67 Dinduvil (Stage I). 68 Bodinaikanur (Stage I). 69 Natham (Stage I). 70 Tiruparamkundram (Stage I). 71 Palani (Stage I). 72 Andipatti (Stage I). 73 Battagundu (Stage I). 74 Dharmattupatti (Stage II). 75 Madurai I (Stage II). 76 Madurai II (Stage II). 77 Melur I (Stage II). 78 Melur II (Stage II). 79 Vadipatti (Stage II). 80 Alanganalur (Stage II). 81 Nilakottai (Pre-Extension). 82 Chellampatti (Stage II).
The Nilgiris	83 Coonoor (Community Development). 84 Ootacamund (Stage II). 85 Gudalur (Stage I).
Ramanathapuram ..	86 Srivilliputhur (Community Development). 87 Sivakasi (Community Development). 88 Rajapalayam (Community Development). 89 Sircampuneri (Stage I). 90 Devakottai (Stage I). 91 Tiruvadanai (Stage I). 92 Kalayarkudi (Stage I). 93 Kamuthi (Stage I). 94 Virudhunagar (Stage I). 95 Kariapatti (Stage I). 96 Sattur (Stage I). 97 Paramadi (Stage I). 98 Kallal (Stage I). 99 Manamadurai (Stage I). 100 Madukudalur (Stage I). 101 Kadaladi (Stage I). 102 Rameswaram (Pre-Extension).
Salem	103 Gangavalli (Stage II). 104 Krishnagiri (Stage II). 105 Peddasickenpalayam (Community Development). 106 Kaveripattinam (Stage I). 107 Bargur (Stage I). 108 Kolathur (Stage I). 109 Hosur (Stage I). 110 Dharmapuri (Stage I). 111 Uthangarai (Stage I). 112 Ponnagaram (Stage I). 113 Namagiripet (Stage I). 114 Morappur (Stage I). 115 Mecheri (Stage I). 116 Edappadi (Pre-Extension). 117 Valapadi (Pre-Extension). 118 Talavasi (Stage II). 119 Veppanpalli (Stage I).

5th March 1959]

List of development blocks in the State—cont.

<i>District.</i>	<i>Name of block.</i>
(1)	(2)
Tanjore	120 Vedaranyam (Community Development). 121 Tiruthuraiyandi (Stage II). 122 Anaikarandapuram (Community Development). 123 Sirkali (Community Development). 124 Aminajet (Community Development). 125 Mayuram (Community Development). 126 Papanasam (Community Development). 127 Tiruppanandur (Community Development). 128 Kumbakonam (Stage I). 129 Tiruvadamardur (Stage I). 130 Sembanarkoil (Stage I). 131 Kuttalam (Stage I). 132 Muthupet (Stage I). 133 Pattukottai (Stage I). 134 Kivalur (Stage I). 135 Koduvassi (Stage I). 136 Orathanad (Stage I). 137 Ayadarkoil (Stage I). 138 Nagapattinam (Stage I). 139 Kottur (Pre-Extension).
Tiruchirappalli ..	140 K. Paramathy (Community Development). 141 Veppanhatti (Community Development). 142 Tiruvankulam (Community Development). 143 Musiri (Community Development). 144 Aravakuruchi (Stage I). 145 Thottiam (Stage I). 146 Thirumanur (Stage I). 147 Kulithalai (Stage I). 148 Lalgudi (Stage I). 149 Turaiyur (Stage I). 150 Perambalur II (Stage I). 151 Ariyalur (Stage I). 152 Thandoni (Pre-Extension). 153 Vayalpur (Pre-Extension). 154 Karambakudi (Pre-Extension).
Tirunelveli	155 Kuruvikulam (Community Development). 156 Sankarankoil (Stage II). 157 Mela-Nelidankallur. 158 Kovilpatti (Community Development). 159 Velliyoor (Stage I). 160 Radhapuram (Stage I). 161 Manur (Stage I). 162 Vasudevanallur (Stage I). 163 Tuticorin (Stage I). 164 Alangulam (Stage I). 165 Karungulam (Stage I). 166 Sathankulam (Stage I). 167 Cherranmahadevi (Stage II). 168 Papakudi (Stage II). 169 Ottapidaram (Pre-Extension). 170 Shenkottah (Pre-Extension).
Kanyakumari ..	171 Agastheeswaram (Stage II). 172 Munchira (Community Development). 173 Rajakkamangalam (Stage I). 174 Kalliyoor (Stage I). 175 Melpuram (Stage I). 176 Thalakkulam (Stage I).

APPENDIX

[5th March 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 97 asked by Sri V. V. Ramaswami at the meeting of the Legislative Council held on 5th March 1959, page 122 supra.]

Scheme for the relief of the Educational unemployed—Opening of single teacher schools in the State during 1958-59.

(1)	(2)	(3)
(b) Number of single-teacher schools proposed to be established in each district.	Name of district. 1 Chingleput 2 South Arcot 3 Tanjore 4 Tiruchirappalli 5 Madurai 6 Ramanathapuram 7 Tirunelveli 8 Kanyakumari 9 The Nilgiris 10 Coimbatore 11 Salem 12 North Arcot	Number of single-teacher schools to be opened. 86 80 117 107 79 111 31 1 7 128 111 42
		900

(c) Financial assistance if any, given by the Centre for the purpose? The estimated cost of implementation of the scheme during 1958-59 is Rs. 7,00, 00. The Government of India have agreed to give 100 per cent grant for the first three years of the implementation of the Scheme.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 6th March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

I.A.S. Officers

* 103 Q.—SRI V. M. SURENDRAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any I.A.S. Officers serving in this State are under suspension; and

(b) if so, the number and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Yes.

(b) Two. It would not be in the public interest to disclose the reasons at this stage.

State Educational Plan

* 104 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce legislation incorporating the State Educational Plan; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The proposals are under consideration.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister kindly tell us the stage at which the whole matter stands and how far the recommendations of the Legislature Committee on Education have been implemented, especially with regard to the revision of the Grant-in-aid Code and other pending matters?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, most of the recommendations with reference to elementary education have been accepted by the Government and they are being implemented. With reference to the Grant-in-aid Code, a separate Committee has been appointed and it has submitted an interim report. That has been published in the papers. After getting the views of the various organizations and individuals, it would be further considered and placed before the Advisory Committee on Education and then steps will be taken for the purpose of preparing a Bill.

[6th March 1959]

- (b) whether there are any arrears in payment; and
(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Rs. 4,33,186.91 nP. up to 31st December 1958 under the Land Acquisition Act.

(b) & (c) As the amounts of compensation are paid as soon as the awards are made by the Land Acquisition Officer, the question of arrears in payment does not arise.

Periyar Hydro-Electric Scheme

* 108 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state when the second stage of the Periyar Hydro-Electric Scheme will be commissioned?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: It is presumed that the question relates to the commissioning of the second generator. The second generator of 35,000 K.W. was commissioned on 19th February 1959.

Suspension of Corporation Official

* 109 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a certain high official of the Corporation of Madras has been suspended recently;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON (a) Yes, Sir.

(b) & (c) It will not be in the public interest to disclose any details of the case at this stage.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I ask the Hon. the Lady Minister what is it that is in the public interest which could not be disclosed here?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The Government think it is not in the public interest to disclose any details of the case at this stage.

Fishermen colony

* 110 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to construct a fishermen colony at Melmalayanur, Gingee taluk, South Arcot; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

6th March 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of further business has been decided upon—

9th March 1959, Monday	3-00 p. m.,	Introduction of the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959.
		General Discussion on the Budget (continued).
10th March 1959, Tuesday	3-30 p. m.,	General Discussion on the Budget (continued).
11th March 1959, Wednesday	3-00 p. m.,	General Discussion on the Budget (continued).
12th March 1959, Thursday	3-00 p.m.,	Consideration of the Madras Gramdan Villages, (Repayment of Debts) Bill, 1959.
13th March 1959, Friday		No meeting.
17th March 1959, Tuesday		
18th March 1959, Wednesday	3-00 p.m.,	Presentation of the Final Supplementary Estimates of Expenditure for 1958-59.
19th March 1959, Thursday		No meeting.
22nd March 1959, Sunday		
23rd March 1959, Monday	10-00 a.m., to 1-00 p. m.	Discussion on the Final Supplementary Estimates of Expenditure for 1958-59.
24th March 1959, Tuesday.	3-00 p. m.,	1. Presentation of the Select Committee Report on the Madras Preservation of Parks, Play-fields and Open Spaces Bill, 1958 (L. C. Bill No. 3 of 1958). 2. Consideration of the Supplementary Appropriation Bill.

[6th March 1959]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have provisions been made for bettering the service conditions of the teachers and giving them security of service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All these matters will be considered at the proper time.

SRI T. PURUSHOTHAM : As all the recommendations have been accepted, may I request the Hon. Minister to enlighten the House on what delays the preparation of the legislation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Grant-in-aid Code details have not yet been finalized.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Government be pleased to place a copy of the report on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I can circulate a copy of it to all the hon. Members. I think it has been already printed also.

Recommendations of the University Grants Commission

* 105 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Starred Question No. 42 dated 20th September 1958—

(a) the different categories of college staff and their scales of pay as recommended by University Grants Commission;

(b) whether there is any proposal before the Government to implement the recommendations of the University Grants Commission; and

(c) if so, from when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The scales of pay recommended by the University Grants Commission are—

(1) Principals (First Grade Colleges)—Rs. 600—40—800.

(2) Heads of Departments or Professors—Rs. 400—25—700.

(3) Lecturers—Rs. 200—15—320—20—500.

(b) & (c) The matter is still under consideration.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : பத்தொன்பது பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்கனவே இந்தக் கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் பிராக் செய்த சம்பள விதித்ததைக் கொடுத்திருக்கின்றன. ஆறு பல்கலைக் கழகங்கள் அதை விட அதிகமான சம்பளத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? நம்முடைய பல்கலைக் கழகம் என்ன பல்கலைக் கழகங்களைவிடச் சிறந்தது என்ற நிலையிலே இப்படிச் சம்பளம் கொடுப்பதில் தாமதம் இருந்தால், ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம், கல்வியின் மைய தாழும் குறையும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? இந்தச் சம்பளத்தைச் சீக்கிரம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா, இல்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad of the information furnished by the hon. Member. But I do not consider that the pay paid to them always reflects the quality also.

[6th March 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அரசாங்கக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் 75 சத விதிகம் மத்திய அரசாங்கக் கல்வித் துறை கொடுக்கிறது என்பது உண்மையா? As far as the Government Colleges are concerned

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, they do not give anything.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it not a fact, Sir, that if better salaries are offered, better type of people with better experience and qualifications could be drawn in?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We cannot throw away the existing people.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அரசாங்கக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த மட்டில், எந்த விதத்தில் நிதி உதவி செய்ய அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no question of offering aid to Government Colleges. We have to bear the liability.

Ayabs in Maternity Centres

* 106 Q.—**SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to abolish the posts of Ayabs in Maternity Centres in the Block Development areas; and

(b) if so, whether the Government propose to appoint additional midwives in their places to attend to emergent cases?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. the Minister for Revenue): (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Subsequent to my putting the question, I understand that the post of 'Ayabs' has been abolished. Is it so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My information is 'no'.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : 'ஆயா' என்ற பதம் ஸ்தானாமாகக் கிழவி, பாட்டியைக் குறிக்குமாதலால், 'தாதி' என்ற பதத்தை அதற்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்குமே?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'ஆயா' என்ற பதத்தில் தப்பு இருக்கிறமாதிரி எனக்குத் தெரியவில்லை.

Kundah Hydro-Electric Scheme

* 107 Q.—**SRI V. M. SURENDRAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the total amount of compensation so far paid in respect of the lands taken away for the construction of Kundah Hydro-Electric Scheme;

[Mr. Chairman]

[8th March 1959]

3. Consideration of the Madras District Municipalities (Extension to the Transferred Territory) Bill, 1959 (L. A. Bill No. 1 of 1959) (Subject to the Bill being passed by the Assembly).

30th March 1959, 3-00 p. m. Consideration of the Appropriation Bill.
Monday

The Legislative Council will meet at Ootacamund from 4th to 9th May 1959 both days inclusive.

III.—PERSONAL EXPLANATION BY A MEMBER ABOUT A STATEMENT MADE BY HIM.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, on a point of personal explanation. Yesterday, while speaking on the Budget, I referred to the proposal to transfer the administration of the Industrial School and the Training centres from the Director of Industries and Commerce to the Director of Technical Education. It was then pointed out by the Hon. Minister that my statement was misleading. I just now verified the transcript of my speech. What I said yesterday was this: 'I am glad that it is proposed to take over the Industrial School and Training centres from the Directorate of Industries and Commerce and transfer them to the Directorate of Technical Education.' These are the exact words found in the Plan Supplement to the Budget under the heading 'Directorate of Technical Education'. I simply repeated what was stated in the Government records placed on the table of the House. I invite the attention of the hon. Members to page 56 of the Book under the head 'Directorate of Technical Education'. It is stated that the Directorate of Technical Education took over the administration of the Government and private polytechnics, etc., and that 'It is also proposed to take over the administration of Industrial School and Training centres from the Director of Industries and Commerce, Madras, in the near future'. These are the very words in the Plan Supplement to the Budget which I repeated yesterday. I just wanted to clear myself before the hon. Members about the statement I made yesterday.

IV.—GOVERNMENT BUSINESS

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. CHAIRMAN: We will now resume the discussion on the Budget for the year 1959-60. The arrangement arrived at is that every hon. Member should have 15 minutes. I would, therefore, request hon. Members to keep within the time.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, Sir, my esteemed Friend the Hon. the Finance Minister is not here just now. He has with a certain amount of satisfaction said that he was presenting the eighth Budget since the finances of this State were

[6th March 1959]

[Sri Mohamed Raza Khan]

entrusted to his care. Some of us have the satisfaction of having heard so many Budget speeches. My record is 12 and that of the hon. the Leader of the Opposition will be about 13 or 14. That apart, what really surprised me in this year's Budget speech is this fact. It is the common practice for the Hon. the Finance Minister to go on reading his speech and just while he is half way reading through the speech or at the fag-end, to refer to the question whether there would be fresh taxation or not. But intelligent as he is and with the support and assistance of the Hon. the Leader of the House, he had thought that it would be very good, if he announced the fact that there would be no fresh taxes even in the first paragraph of his speech. As far as this year is concerned, there will be no fresh taxation.

Well, they have thought that as far as the discussion on the Budget is concerned, the beginning itself should be nice and that hon. Members should be in a very happy mood to see that there is no fresh taxation this year. It was done with a purpose, with a reason and with some logic. We know our hon. Members on the other side. Might I say, on this occasion, that while they may or may not satisfy some of us, so far as the people of the Madras State are concerned, they may not feel happy and pleased about it because they know that the taxation or the tax structure in our State has reached the point of saturation, if I may use that scientific word? I think, as has been said many a time both in this House and in the other House, that as far as taxes are concerned, we have reached the maximum level and that we cannot go further unless some other overriding considerations or circumstances come in our way. Therefore, it is not a consolation, as far as the people of this State are concerned, that there is no fresh taxation this year. While on this subject, might I say a word about the Budget speech of the Hon. the Minister for Finance made last year? When the last year's Budget showed a small deficit, he said—

'In our discussions with the Planning Commission on the size of the State Plan, we have given a specific undertaking to raise enough resources to balance the Revenue Budget. We are quite likely to sanction many new schemes during the course of the year, and this will widen the gap still further . . .'

In that Budget he proposed the enhancement of the levy of sales tax on motor spirit and the levy of agricultural income-tax. I think the Hon. the Leader of the House would be well aware that Member after Member during the course of the discussion on that Budget said that as far as that year's Budget was concerned, they were in a happy position in that the receipts were going to be much more than what were anticipated in the Budget proposals. But having known the position much better, they themselves felt that there should be taxation. Now, while reading the Budget speech of this year, we find that there is a revenue surplus of Rs. 265 lakhs as far as the Budget Estimates for 1958-59 are concerned. Not only the receipts have increased but the expenditure also has

[Sri Mohamed Raza Khan]

[6th March 1959]

increased to the tune of Rs. 30 crores. As far as 1959-60 is concerned, there is going to be a surplus of Rs. 139 lakhs but the Government feel that it would be offset by the grant of Rs. 5 and other things to be given to Non-Gazetted Officers and that, therefore, we have a balanced Budget. My point is this. Last year during the Budget discussion, it was brought to the notice of the House that there was not going to be a deficit of Rs. 333 lakhs and that the receipts would increase. I ask this question, Mr. Chairman, whether the Hon. Minister or the Finance Department was not quite aware of the fact that there was going to be such a surplus this year. The Hon. the Leader of the House may take shelter under the plea that the rising prices are responsible for their getting more receipts. Well, I am not making a charge but it is really a thing which they knew and anticipated but still they suppressed it from the hon. Members of both Houses. Possibly they thought that inasmuch as they proposed new taxes, the House would not agree to their proposal if they were to disclose those things. Even their own partymen would not have agreed to it. Particularly in this House, it was pointed out that the receipts from sales tax were going to be much more than anticipated. I find that the Hon. the Leader of the House smiles as he usually does. I know his difficulty. When he was piloting the recent Sales Tax Bill, he was not able to yield this way or that way and he tried to suppress certain things. It might have been done with the best of faith and with the best of intention but still . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would like the hon. Member to use the word 'withhold' rather than the word 'suppress'.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I thank the Hon. Minister for correcting me.

In 1958-59 the sales tax receipts were anticipated to the extent of Rs. 8.80 crores but the revised estimate showed Rs. 11.75 crores. But I am definitely of the opinion—many hon. Members will agree with me, especially my hon. and esteemed Friend Mr. Balasubramanya Ayyar and my hon. Friend Mr. Purushotham sitting in front of me who had served on the Select Committee—that if the new Sales Tax Act is strictly enforced and evasions are prevented, the receipts from sales tax in the coming year will, under no circumstances, be less than Rs. 15 or 16 crores. Why I say so is that if the Government at the very outset know what the receipts and the expenditure would be, they may try to formulate their Budget proposals much better than at present. Not that I say that their proposals are not properly framed or conceived. I do pay them my compliment but still when they give a picture, let them give a true picture without taking into consideration the consequences of their action. That is what I expect of the Government to do on such occasions.

[6th March 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Sir, in 1958-59 receipts have increased by Rs. 559 lakhs and the expenditure also has increased by Rs. 309 lakhs. But the Government have not made provision in the Budget for that extra expenditure of Rs. 309 lakhs and surely at the end of this year, the Government will come with a Supplementary Demand before this House and say that certain new schemes are necessary and that they could not anticipate them at the time of presenting the Budget. We also may be prepared to allow the Government to spend as much as they could under the Supplementary Demand. Even an expenditure of Rs. 309 lakhs is not an ordinary thing. Therefore, I would request the Government to take note of these things and avoid them in future.

Now, I come to another matter. Last year there was a reference in the Budget speech of the Hon. the Minister for Finance to our debts and particularly the debt to the Government of India and many Members from this side also wanted them to be consolidated at some reasonable level. Of course, no indication is given as to the level at which they are fixed. But we are glad to note that there is a saving of Rs. 50 lakhs to the State exchequer.

With regard to the Second Five-Year Plan also, it gives a good picture. Out of the target of Rs. 152 crores, we would have spent Rs. 128 crores by the end of 1959-60 and only a balance of Rs. 24 crores would be left to be spent during the last year of the Plan. I do not know whether I am within my rights if I ask the Government of Madras to write to the Central Government that the Madras State is the only State which has fulfilled the target by raising its own resources even by a heavy incidence of taxation and that only Rs. 24 crores have to be spent and that since the Madras State is very backward industrially—no doubt, something is being attempted to which I may refer subsequently—special consideration should be given to this State. While I am on this subject, I would like to refer to what the Hon. the Minister for Finance has stated on page 25 of his Budget speech. He says—

'The Budgets of the other States show that their financial position has also improved appreciably but those States have obtained substantial grants-in-aid as a result of the Award of the Finance Commission. Inasmuch as we were not so favoured, the present improvement in our financial position can generally be attributed to the improvement in the economy of the State'.

Sir, I would have been very much happy if the Hon. the Finance Minister had not incorporated this paragraph in his speech. I should not be mistaken as talking in terms of Tamil Nadu and North and South. Here in this very House, the hon. the Leader of the Opposition, with a full sense of responsibility, has stated that if there is one State in India which has carried out the policies, programmes and orders of the Government of India, it is only the Madras State. Anything they say is done and it is Madras alone that does it. We are a very good type of people—

[Sri Mohamed Raza Khan] [6th March 1959]

I will not say 'docile'. We do things in that manner even though sometimes certain things are not quite palatable to us. Here the Finance Minister says that other States have been fortunate. I want to ask the question whether proper representations were made to the Central Government. Was a clear picture given to them about the conditions here, our difficulties, the needs of the South and, if so, how is it that you are unable to get any response from the Central Government? Is it that you are not able to put forth your case properly? Are we not having from this State persons in Parliament who could bring to bear their influence on them, particularly when we have got a good case? I am sorry to say that the Finance Minister has referred to it here. If he had not done that, I would not have bothered about it.

I am just asking the Hon. the Leader of the House whether the Government could not ask for substantial increase in funds from the Centre. Especially now in the fifth year of the Second Plan and especially as we have Rs. 25 crores and particularly when the Ministers go about making references here and there that they have got schemes, good schemes, good plans but that their only difficulty is finance, the Leader of the House, the Finance Minister and others with their influence should impress on the Government of India the need to give us some more reasonable grants.

Another question is this. Sir, as far as the Public Debt is concerned, we are really very, very happy about the state of affairs. The Government and the department deserve real appreciation for these things. It is said that the surplus of assets over liabilities will rise from Rs. 33.2 crores to Rs. 48.38 crores. Therefore, as far as our assets and liabilities are concerned, we are in a very, very happy position. I am sure, Sir, that as was the case last year when the loan was floated by the Electricity Board, the day it is floated, it will be over-subscribed. The position of subscriptions to State loans is much better in Madras than in other States and that shows that as far as the finances of the State are concerned, they have been properly and well handled by the Government of Madras.

Sir, these are the few observations which we as laymen could make with some of the figures available. With regard to the other aspects of administration, I should like to touch upon some. The one thing, which has been a burning problem, and which has been oft repeated, but unfortunately which has not received that amount of response from the Treasury Bench as it ought to, is the problem regarding the prices of foodstuffs and other things. This morning, I read very carefully the speech of the Leader of the House which had been published in all the papers. 'The Hindu', 'The Indian Express', etc.—Tamil papers, I did not follow—wherein he had made an appeal not to exaggerate the problem.

(Mr. Chairman sounded the Gong.)

I am just half way, Sir. I shall take ten more minutes. Sir, it is that problem that is afflicting us. But in this Budget

6th March 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Memorandum, it is said that everything is all right and satisfactory. But they have to satisfy the man in the street. Today the position of middle-class people is worse. They are judging you not by your speeches and your Budget Memorandum, but by their actual condition. Life has become impossible and very difficult. While the income, particularly, of the middle-class men remains the same, the cost of living index is soaring up. Even within one month, the price of one commodity alone—rice—has gone up and it is sold at more than Rs. 1-4-0 per measure in the City of Madras. But I find, Sir, a sort of satisfaction on the part of the Treasury Benches. I am really sorry for that. Even our good Leader of the House who does not take a complacent view of things has said that it was due to this factor and that factor. In his speech—he is a student of Economics of the Presidency College or the Christian College or whatever it may be (Laughter)—students of Economics would have noted, he has stated that it was due to the prices in the world, that it was due to the tempo of our expenditure and so on and so forth. I am asking this question. Sir. Can the Leader of the House stand up here and tell us that the purchasing power of the people has gone up in any way? If anything, their purchasing power is going down and down considerably. While the level of income remains the same and stagnant, the prices have been going up. Not that the Ministers or the authorities do not know that. They know the problem. The only charge I make is that they have failed to solve the problem. Having known all the facts and seen the conditions in which people live, they have got into a mood of complacency. I make an earnest appeal to the Leader of the House to see that this problem is tackled and the earlier they do it, the better. (Interruption) Placed as we are, we cannot do better. If we have the opportunity to change the Government, if we have that power, we can say, 'You please give us a chance; we will solve the problem.' (Laughter).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Unfortunately, in a democratic set-up, it is the people that have that power; they do not seem to be giving that chance to you.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, on the question of industries, I am happy that Madras has made tremendous progress and I am happy to find that the Hon. Mr. Venkataraman, though it is hardly two years since he took charge, has put his heart and soul into the matter and has made real achievement. Not only he but the department also deserve credit for it. In fact, Madras which was once very backward industrially, is just now making some progress and we are doing something. Particularly, the Industrial Estate very near Guindy and other places with 70 odd small-scale industries is really a boon to the people of this State. I am really happy about it and that I have to place on record, although I often find myself in difficulty to appreciate things. That is my difficulty. That apart, no less a person than Sri Lal Bahadur Shastri paid a good deal of compliments to our State on its

[Sri Mohamed Raza Khan] [6th March 1959]

industrial development particularly in respect of small-scale industries. Not only in small-scale industries but in heavy industries also, we have made progress. Very recently we had a factory opened in Ambattur; a chemical factory is coming up in Pallavaram. In Tuticorin we have another. Incidentally, Tirunelveli is getting much more than what it deserves. (Laughter) (Voices : No, no).

SRI K. T. KOSALRAM : It is in the private sector.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What I say is, they clamour and they get something more. I am happy about it. Previously even in the entire composite State of Madras, we had only one paper industry at Rajahmundry. Now we are happy to see that we are going to have more of paper industries in our State, not only large-scale industries, but small 2-ton per day industries also. At one of the meetings he said that he would always be happy to go and open one industry every month. He should make it a point to do that. I do not know if he goes at all and if he also travels very heavily like others. Unless he is asked to open an industry, he would not accept any engagement outside the City of Madras. So, I feel that on the industrial side the Government have done very well.

8 -30
P M.

With regard to Medicine and other matters, it is not my subject and I leave it to my esteemed Friends who can talk about those matters with a certain amount of authority. But I am a little bit puzzled whether the Hon. the Minister for Revenue who I find is in a very good mood just now (laughter) has got the time at his disposal to attend to Public Health and Medical matters. The Revenue portfolio which he is holding is itself a very heavy one. The other day I happened to go into the General Hospital. I am happy that so many good changes and improvements have been made. I am happy about them and let me place it on record. But if we see the overcrowding, it is horrible. A number of people lie on the verandahs. It may be said that we cannot help it and that we have to admit those people. I quite concede it. But it is time for the Minister in charge to look into this problem. He should visit these hospitals and see how best to solve this problem. Otherwise, we cannot expect the staff to give that amount of personal attention to the patients. The patients are increasing in number by leaps and bounds but the staff remains stationary. I am just requesting the Government to look into this matter. My Colleagues will deal with other matters.

In conclusion, I may say that the income is somewhere about Rs. 70 crores and that the expenditure also is uniformly spread. No department would feel that a particular department is getting more at the expense of others. My esteemed Friend Sri G. Krishnamoorthy was saying that the Education Department should get something more. I think our record of expenditure of Rs. 18 crores out of the receipt of Rs. 70 crores is—unless I am contradicted—a good record throughout India. Therefore, I feel that if our finances are handled properly and if the receipts that we have are handled properly, we may feel proud that we are in a happy

6th March 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

state of affairs. I am cautioning the Leader of the House in the concluding portion of my speech. Mr. Chairman, I draw your kind attention to this. I am making my concluding remarks. When the Government are spending a sum of Rs. 70 crores, they have to be very careful. The departmental people should see that not even a pie of the public is spent improperly. Rs. 70 crores is a huge sum. The Government should keep proper watch and vigilance over the expenditure and see that the money is not wasted. I do not want to level a charge against any particular department but there is a report that in certain departments, with huge sums at their disposal, there is wastage. (Sri L. S. Karayalar: Why do you not mention the department?). I come from Madras and I do not get as much information as people from the mofussil get. The Government have to create a machinery to see that wastage is avoided and that the money that we get from the taxpayer is spent for the good of the public. If that is done, we would take immense pride in the fact that we in Madras are in a happy state of affairs, in spite of the fact that we are taxed heavily. If things go on at this rate and unless the Party in power introduces its fads and pet policies and ruins the economy of the country. I am sure, there is a glorious future for the State of Madras and I hope this Budget speech will have the necessary effect on our Ministers. Let them not try to implement their pet theories and Policies. Let them see the realities of the situation and see what is good for the country. The implementation of their pet policies could be postponed. Nothing will be lost thereby. Let them not experiment with the lives of the people. They may experiment but the effect will be felt for years to come. Even in respect of education, let them not experiment because if they start the experiment, the results will be disastrous.

Thank you, Mr. Chairman.

MR. CHAIRMAN : Sri K. T. Kosalram will now speak. The hon. Member will please take only fifteen minutes. I have fixed that time-limit already.

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, we can have only a general discussion on the Budget. We cannot discuss the Demands one by one. So, you may give some more time, Sir.

MR. CHAIRMAN: Only fifteen minutes.

Shri K. T. KOSALRAM : மின்ட்ர சேர்மென், இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் நண்பர் ஸ்ரீ லாங்கான் அவர்கள் கூறினது மாதிரி, சுமார் 70 கோடி ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் செலவு செய்யும்படி இந்த இராண்டு பைலாஸும் அனுமதித்துக் கொடுக்கப்போகிறது. இன்று காங்கிரஸ் எதிர் அமைதிநிகழ்கின்ற செல்வாக்கின் காரணமாக, அது அடைந்திருக்கும் அளவுக்கு இன் காரணமாக, அரசாங்கத்திற்கு அனுமதிக்கப்போகும் இந்த பட்ஜெட்டின் கீழ் குறுக்கே நின்றுகூட, தடை செய்ய முடியாது. ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டின் நிதியிலிருந்துக் கொடுத்ததற்குப் பின்னால், இதன் மூலம் தாண்டிவிட்ட வேலையின்பெயர்வை நடத்தி வைக்கின்ற தீர்வாகும் அல்லது ஏதாவது ஒரு திட்டம் மட்டுமே எடுக்கப்படும் என்று சொல்லும்.

[Sri K. T. Kosalram]

[6th March 1959]

இப்போது எவ்விதம் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். இன்றைக்கிருக்கின்ற நிர்வாக இயந்திரத்தில், எப்போதும் இவ்வுருவ அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிடுவது மாதிரி, அதிகாரம் “பெண்டிங் ஸேஷன்” ஆகாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், கிராமத்திலிருக்கின்ற மக்கள் தங்களுடைய சாதாரணக் காரியங்களுக்குக்கூட சென்னைக்கு வர வேண்டிய நிலைமையான இப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறோம். முன்பெல்லாம் இருந்த கலெக்டர்களின் திறமையை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற கலெக்டர்களின் திறமையெல்லாம் கீழே போய்க்கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தங்களுக்குச் சரியான படி அதிகாரங்கள் தரப்படவில்லையென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கலெக்டர்கள் எல்லாம் தாங்கள் செய்கின்ற முடிவுதான் தீர்மானமான முடிவு, அதை யாராலும் மாற்ற முடியாது என்று நினைக்கலாம். தனக்கு தான் முடிவு செய்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கீழே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு நிர்வாகம் இருந்தால், நிர்வாகம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். அவ்வளவு தூரத்திற்கு நிர்வாகம் சிதிலித்திருக்கிறது. இந்தச் சீர்குலைவுகளுக்கிடையில் நாம் 70 கோடி ரூபாயை இந்த நிர்வாகத்தின் கையில் செலவு செய்வதற்குக் கொடுப்பது என்பது, அது வித்தமாகத் தான் இருக்குமே தவிர, அது உபயோகமுள்ளதாக இருக்க முடியாது.

இந்த பட்ஜெட் மிகவும் மோசமான பட்ஜெட் என்று பல நண்பர்கள் கூறினார்கள். யாருக்கும் வரி போடவில்லை என்ற முறையில் இது நல்ல பட்ஜெட்டாகக் காட்சியளிக்கலாம். வரி போடாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால், ஒரு “வெல்வேர் ஸ்டேட்” என்று சொன்னால் அந்த அரசாங்கம் பல வரி களைப் போட்டாலும் கூட அதன் மூலம் மக்களுக்குப் பல நன்மைகளில் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் ஒன்றையும் இந்த பட்ஜெட்டில் காணமுடியவில்லை. சாதாரணமாக, ஒவ்வொரு வருடமும் வரிகளைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், மக்கள் அதை ஆட்சேபிக்கத்தான் செய்வார்கள். ஆனால் நாட்டில் பலபல புதுத் திட்டங்கள் எல்லாம் போட வேண்டும் என்றும் அதற்கான வேலைகள் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இதற்காக ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்ட் தலைமையினரும் திட்டங்களைத் தீட்டித் தயாராக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளுக்கான நிதி நம்மிடம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக இவைகளையெல்லாம் நின்றுவிடுவதில் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் பார்த்தால், இந்த பட்ஜெட் ஒரு பெருமிதமான பட்ஜெட் என்றே அல்லது மிகப்பெரிய திறமையுடன் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் என்றே என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : என புது வர்கள் ஒன்றும் போடாத்தினால் ?

SRI K. T. KOSALRAM : அதுவல்ல காரணம். இன்றைக்கு நாட்டிற்கு மிக அவசியமாக இருக்கின்ற இரிகேஷன்களாக, இதுவரை 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம் என்றால் இந்த ஆண்டில், அதை 7 கோடி ரூபாயாக அல்லது 8 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோமா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஊர்களில் எல்லாம் பாட்கர்கள் இல்லை, கட்டப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகளில் கூட பாட்கர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்த நிவர்த்தி செய்கின்ற முறையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் ? பாட்கர் துறையை சம்பளம் போதாது என்று கருதி, அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் ? அதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் ?

[6th March 1959]

THE HON. SRI B. VENKATARAMAN : கிராமங்களில் போய் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு 100 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. T. KOSALRAM : இருந்தாலும் கூட டாக்டர்களை அதிகப்படுத்துவதற்காக மெடிகல் கல்லூரிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நாம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோமா? அல்லது டாக்டர்கள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் போய் வேலை செய்வதற்கு முன்வருமாபடியான நிலையில் attractive ஆகத் திட்டங்களை வகுக்க ஏதாவது பணம் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறோமா? இல்லை. ஆகவேதான் இதையெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன்.

மந்திரிகள் எல்லாம் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டியதுதான்—வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் மந்திரிகளுடைய பிரசங்கங்களில் மாதிரி மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை மந்திரிகள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அடுக்குமொழியில் அழகாகப் பேசலாம்; அவைகளில் எல்லாம் மக்கள் இன்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. அவ்விதம் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், இன்று ஆட்சி வேறு ஒரு சிலரின் கையில் தான் இருந்திருக்கும். மக்களுடைய விருப்பங்கள் என்ன என்பதை அமைச்சர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதோடு அங்கு மக்களின் குறைகள் எவையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும். மந்திரி அவர்கள் வேதாண்யத்திற்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் போகிறார்கள் என்றால் அந்த இடத்திலுள்ள Pending file-கள் எவையெல்லாம் என்பதைக் கேட்டு, அதற்கான அதிகாரிகளையும் அந்த இடத்தில் வைத்தே கலந்து அதற்கு ஒரு முடிவைக் கூறவேண்டும். இவ்விதம் நோடியாகவே ஒவ்வொரு இடத்திலும் கூறிவிட்டால், மக்களுக்கு அரசாங்கம் உடனடியாகத் தீர்ப்புக் கூறுகிறது என்கின்ற நல்ல பெயர் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும்.

SRI S. T. ADITYAN : (மந்திரி அவர்களைப் பார்த்து) அவர்கள் சொல்வது மாதிரியே செய்யுங்கள்.

SRI K. T. KOSALRAM : அரசாங்கம் எந்தமாதிரி நடந்துகொள்ளவேண்டும், அமைச்சர்கள் எந்தமாதிரி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வதற்காகத்தான் நாம் இங்கு அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறோம் என்பதைக்கூட நண்பர் ஸ்ரீ ஆதித்தன் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றாரே என்பதை நினைத்துத் தான் நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

ஆகவே, இந்த நிலைமையில் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் ஏராளமாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஏராளமாகச் செய்ய வைக்க முடியும். குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சேது சமுத்திரத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அன்னிய நாட்டுக் கப்பல்களெல்லாம் இலங்கை வழியாகச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் ஒரு குறைமுகம் இருக்கிறது. முன்பு டாக்டர் ராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு பல மாதங்களாக “இன்வெஸ்டிகேஷன்” செய்து—அதிலே திரு. கோபாலசுவாமி, ஐ.லி.எஸ்., அவர்கள் அங்கம் வகித்தார்கள்—சரியான ரிப்போர்ட் ஒன்றைத் தயாரித்து 9 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் சுற்றிக்கொண்டு செல்லக்கூடிய கப்பல், அந்த தூரத்தைச் சுற்றாமல் 340 மைல்கள் குறைவாகக் குறுக்கு வழியில் போய்விட முடியும். 70 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு திட்டம், 4 சதவீதம் வட்டி கிடைக்கக்கூடிய திட்டம். இத்தகைய ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றும் அந்த ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை அந்த அங்கத்தினர்களை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக

[Sri K. T. Kosalram] [6th March 1959]

இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்று எவர்கூட அறியவில்லை. மிக மிக முக்கியமான திட்டம், இந்த சேது சமுதாயத் திட்டம். இன்றைக்கு வியாபாரம் வளர்க்குடியை—வித்தியையைக் கூடிய—ஒரு இடத்தில் தரத் துக்குடித் துறைமுகம் இருக்கிறது என்பது தெரியாமல் இல்லை அரசாங்கத்திற்கு.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : அப்படி ஒரு நண்பர் அந்த இடத்தை விட்டு இங்கே வந்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கமென்று நினைக்கிறேன். அந்த நண்பரை இந்தப் பக்கம் வர வேண்டுமென்று அழைக்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM : நண்பர் அவர்கள் இந்த வருவதை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். இங்கே வந்து என் மாதிரி பேசலாம் என்று அமைச்சர் இங்கே வரும்படி அழைக்கிறேன். நண்பர் காந்தி அவர்கள் பாடமுண்டாக்கினால் அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டு ஒரு மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் மீது குற்றசாட்டுக் கொள்வது அந்த அமைச்சரை வெளியே அனுப்பியிருக்கும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டு, காங்கிரஸ் அமைச்சர் ஒருவர் மீது குற்றசாட்டுக் கொள்வது அந்த அமைச்சர் டில்லியிலேயிருந்து அந்த இடம் வந்து செல்லாமலே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்—அவர் மீது குற்றம் இருக்கிறது, இல்லையோ. இந்தச் சபையிலே பேசுவதில் யாருக்கு என்ன சந்தேகம் இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு அந்த சேது சமுதாயத் திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நமது பாரதப் பிரதமர் உடனடியாக இந்த வறுமையில் செம்மீறன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். அது அரசாங்கத்திலிருந்து சில ரிக்கார்டுகள் வரவேண்டும். சில ரிபர்ட்கள் வரவேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்திலே சமீபத்திலே கூறிவிடுகிறார். தூத்துக்குடித் துறைமுகம் மிக மிக முக்கியமானது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். நமது ராஜ்ய முதன் மந்திரி அவர்களும் ஒரு முறைக்குப் பல முறையாக இதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இண்டஸ்ட்ரிஸைப் பொறுத்த வரையில், நண்பர் ஸ்ரீ ராஜா கான் அவர்கள் சொன்னதை நன்றாக ஆதரிக்கிறேன். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் வந்துவந்து முன்னால் “இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்” என்று ஒன்று இருந்தது. “இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்” என்று இருந்ததே தவிர, அது என்ன செய்தது என்று யாருக்கும் தெரியாது. அப்போது அந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் ஒரு அதிகாரி இருப்பார். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால், இப்போது உண்மையாக ஒரு டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது என்று மக்களுக்குத் தெரிகிறது என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இன்னும் எப்பிஷெண்டாகப் பாடுபடுவாருமென்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஜப்பானிலே ஏராளமாக “ஸ்தால் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” பாலி மிடுக்கின்றன என்று பேசுகிறார்கள். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் “ஸ்தால் இண்டஸ்ட்ரிஸிலே” மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டவர். அன்னிய நாடுகளுக்குச் செல்லும்போது, அங்கே இருக்கக்கூடியவைகளைப் பற்றி நன்கறிந்து அவைகளை நம் நாட்டிலே நடத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர் அவர். நான் ஒன்று கேட்கிறேன். ஜப்பானிய நாட்டுக்கு இங்கிருந்து எந்த அதிகாரியை அனுப்பிவிடுங்கள்? ஜப்பானிய நாட்டிலே டிரெய்னிங்குக்கு யாரை அனுப்பிவிடுக்கிறீர்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நண்பர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டும். இங்கிருந்து ஜப்பானிய சிறு கைத்தொழில் சர்க்கார் ரிப்போர்ட்டை முன்னு, நன்கு இருக்கிறார்கள். அப்போது தந்த தகவல்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான் இங்கே.

[6th March 1959]

SRI K. T. KOSALRAM : ரிப்போர்ட்டுகள் பேப்பரில் இருக்கலாம். காரியத்திலே செய்ய இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து யானையாவது ஒருவரை அனுப்பினால் எத்தனை செலவாகிவிடும்? மிஞ்சினால் 5,000 ரூபாய் போக்குவரத்துக்காகச் செலவாகும். அவர் அங்கு தங்குவதிலே 5,000 ரூபாய் செலவாகும். மொத்தம் 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகாது. 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து அந்த இலாகாவிலிருந்து ஒருவரை அனுப்பினால் அதிலே யாரும் குறுக்கே நிற்கமாட்டார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய ரிப்போர்ட் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு கையைக் கட்டிக்கொண்டு பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலிருந்து ஜப்பான் தேசத்திற்கு யாராவது அனுப்பப்பட வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : அங்கே தான் உள்ளேயே விறகு வதில்லையா?

SRI K. T. KOSALRAM : ராஜ்யாவிலே, இரும்புத் துறை போட்ட இடத்திலேயே உள்ளே விறகிருக்கலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஜப்பானிலே அவர்கள் இந்தியா அவர்களோடு போட்டியிடக்கூடிய நாடாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் தொழில் நுட்பத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பதில் ஆர்வப்படுவதில்லை.

SRI K. T. KOSALRAM : அம்மாதிரி ஜப்பானிய அரசாங்கம் இருக்குமானால், அது வருந்தத்தக்கது. அரசாங்கம் நினைத்தால் ஜப்பானிய அரசாங்கத்தோடு கலந்து பேசி ஏற்பாடு செய்யலாம். அரசாங்கம் இங்கிருந்து யானையாவது அனுப்ப நினைத்தால், அதைத் தடுத்த நிறுத்தப் போவதில்லை. ஜப்பான் பிற நாடுகளுக்குத் தன்னுடைய தொழில் நுட்ப மையப்பற்றிக் காட்டாமல் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அது வருந்தத் தக்கது.

அடுத்தபடியாக, “அயர்ன் ஓர்” செலத்திலேயும், நீலகிரியிலும் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. மலை மலையாக இருக்கிறது. பிலாயில் செய்கிறார்கள் என்பதற்காகக் குறைப்பட்டுச் சொல்லவில்லை. இங்கிருக்கின்ற “ஓர்” பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் கட்ட வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. எசுனா மாதிரி கிராமங்களில் 10 டன் பிளாண்ட், 7 டன் பிளாண்ட், 15 டன் பிளாண்ட் என்று இம்மாதிரி சிறு சிறு பிளாண்டுகளாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பிளாண்ட் போட முடியும். அப்படிப் போட்டால் சேலம் ஜில்லாவிலும், நீலகிரியிலும் இருப்பதை எடுத்துக் கொண்டால், சுற்றிலும் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

*** THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** சாதாரணமாக நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதில்லை. தவறுதலாகப் புள்ளி விவரம் கொடுத்தால், அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், எசுனாவிலே அவர்கள் செய்வது “கோக்கிங் பிராஸெஸ்” மூலம் 50 டன் பிளாண்ட் வரையில் செய்கிறார்கள். அதற்குச் சைனாவிற்குப் போக வேண்டாம். ஜப்பானுக்குப் போக வேண்டாம். இங்கேயே இருக்கிறது. லோ கிரேடு, 38 சதவீதம் இரும்பு உள்ள கனிப் பொருள் சேலத்தில் கிடைக்கிறது. ஆனால் கோக்கிங் கோல் இல்லை. அந்த இரும்பை வைத்துக்கொண்டு செய்தால் சிறு தொழிற்சாலைகளுக்குப் பொருந்தும், பொருந்தாதா என்று நம் ராஜ்யத்தில் நடக்கிற மெட்டல்ஜீசல் லாபர்ட்சு ரிஸர்ச் செய்கிறார்கள்.

SRI K. T. KOSALRAM : எனக்குக் கிடைத்த அதிகாரப்பூர்வமான யாதானை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவில் 38 சதவீதம் “அயர்ன்” இருப்பதாக மத்திய சர்க்காருடைய இலாசு விசாரணை மிகவும் ஒரு ரிப்போர்ட்டில் விசாரித்துவிட்டன. 38 சதவீதம்

[Sri K. T. Kosalram] [6th March 1959]

இந்த அசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்று எவர்கூட புரியவில்லை. மிக மிக முக்கியமான திட்டம், இந்த சேது சமத்திர திட்டம். இன்றைக்கு வியாபாரம் வளக்கூடிய—விருத்தியடையக் கூடிய—ஒரு இடத்தில் துரிதமாகத் துறைமுகம் இருக்கிறது என்பது தெரியாமல் இல்லை அசாங்கத்திற்கு.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : அப்படி ஒரு நண்பர் அந்த இடத்தை விட்டு இங்கே வந்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கமுண்டு நினைக்கிறேன். அந்த நண்பரை இந்தப் பக்கம் வரவேண்டுமென்று அழைக்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM : நண்பர் அவர்கள் இங்கு வருவதை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். இங்கே வந்து என் மாதிரிப் பேசலாம் என்று அவரை இங்கே வரும்படி அழைக்கிறேன். நண்பர் காந்தி அவர்கள் பாண்டிச்சேரியில் அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டே ஒரு மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் மீது குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவந்து அந்த அமைச்சரை வெளியே அனுப்பியிருக்கிறார் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டு, காங்கிரஸ் அமைச்சர் ஒருவர் மீது குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவந்து அந்த அமைச்சர் டில்லியிலேயிருந்து அந்த இடப்போது சென்னைலே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்—அவர் மீது குற்றம் இருந்ததே, இல்லையோ. இந்தச் சபையிலே பேசுவதில் யாருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு அந்த சேது சமத்திரத் திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் துரிதத்துக்குத் துறைமுகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நமது பாரதப் பிரதமர் உடனடியாக இந்த அருவத்திலே செலிக்கிறார் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். அது அசாங்கத்திலிருந்து சில டிக்காடுகள் வரவேண்டும். சில சிபாரிசுகள் வரவேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்திலே சபிபத்திலே கூறியிருக்கிறார். துரிதத்துக்குத் துறைமுகம் மிக மிக முக்கியமானது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். நமது ராஜ்ய முதன் மந்திரி அவர்களும் ஒரு முறைக்குப் பல முறையாக இதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இந்த அசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இண்டஸ்ட்ரிஸைப் பொறுத்த வரையில், நண்பர் ஸ்ரீ ராஜா கான் அவர்கள் சொன்னதை நன்றாக ஆதரிக்கிறேன். நண்பர் கணம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் வருவதற்கு முன்னால் “இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மெண்ட்” என்று ஒன்று இருந்தது. “இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மெண்ட்” என்று இருந்ததே தவிர, அது என்ன செய்தது என்று யாருக்கும் தெரியாது. அப்போது அந்த டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு அதிகாரி இருப்பார். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால், இப்போது உண்மையாக ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது என்று மக்களுக்குத் தெரிகிறது என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நண்பர் கணம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இன்னும் எப்பிஷெண்டாகப் பாடுபடுவெண்டுமென்று நினைக்கிறார்.

இன்றைக்கு ஜப்பானிலே ஏராளமாக “ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” பாவியிருக்கின்றன என்று பேசுகிறார்கள். நண்பர் கணம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் “ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரிஸிலே” மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டவர். அன்னிய நாடுகளுக்குச் செல்லும்போது, அங்கே இருக்கக்கூடியவைகளைப் பற்றி நன்கறிந்து அவைகளை நம் நாட்டிலே நடத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர் அவர். நான் ஒன்று கேட்கிறேன். ஜப்பானிய நாட்டுக்கு இங்கிருந்து எந்த அதிகாரியை அனுப்பியிருக்கிறார்? ஜப்பானிய நாட்டிலே டிரெய்னிங்குக்கு யாரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நண்பர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜப்பானிய சிறு கைத்தொழில் சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் ரிப்போர்ட்டுகள் மூன்று, நான்கு இருக்கின்றன. அவை எவ்வளவு பயன் தரத் தக்கதாக இருக்கின்றன என்பதுதான்.

6th March 1959]

SRI K. T. KOSALRAM : ரிப்போர்ட்டுகள் பெப்பரில் இருக்கலாம். காரியத்திலே செய்ய இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து யானையாவது ஒருவரை அனுப்பினால் எத்தனை செலவாகிவிடும்? மிஞ்சினால் 5,000 ரூபாய் போக்குவரத்துக்காகச் செலவாகும். அவர் அங்கு தங்குவதிலே 5,000 ரூபாய் செலவாகும். மொத்தம் 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகாது. 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து அந்த இலாகாவிலிருந்து ஒருவரை அனுப்பினால் அதிலே யாரும் குறுக்கே நிற்கமாட்டார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய ரிப்போர்ட் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு கையைக் கட்டிக்கொண்டு பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து ஜப்பான் தேசத்திற்கு யாராவது அனுப்பப்பட வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : அங்கே தான் உள்ளேயே விடுவதில்லையாமே?

SRI K. T. KOSALRAM : ராஜ்யாவிலே, இரும்புத் துறை போட்ட இடத்திலேயே உள்ளே விடுகிறார்களாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஜப்பானிலே அவர்கள் இந்தியா அவர்களோடு போட்டியிடக்கூடிய நாடாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் தொழில் நுட்பத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பதில் ஆர்வப்படுவதில்லை.

SRI K. T. KOSALRAM : அம்மாதிரி ஜப்பானிய அரசாங்கம் இருக்குமானால், அது வருந்தத்தக்கது. அரசாங்கம் நினைத்தால் ஜப்பானிய அரசாங்கத்தோடு கலந்து பேசி ஏற்பாடு செய்யலாம். அரசாங்கம் இங்கிருந்து யானையாவது அனுப்ப நினைத்தால், அதைத் தடுத்து நிறுத்தப் போவதில்லை. ஜப்பான் பிற நாடுகளுக்குத் தன்னுடைய தொழில் நிறுடையபற்றிக் காட்டாமல் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அது வருந்தத் தக்கது.

அடுத்தபடியாக, “அயர்ன் ஓர்” செலத்திலேயும், நீலகிரியிலும் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. மீல மலையாக இருக்கிறது. பிலாயில் செய்கிறார்கள் என்பதற்காகக் குறைபட்டிச் சொல்லவில்லை. இங்கிருக்கின்ற “ஓர்” பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் கூட்ட வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. என்னுடைய மாதிரி கிராமங்களில் 10 டன் பிளாண்ட், 7 டன் பிளாண்ட், 15 டன் பிளாண்ட் என்று இம்மாதிரி சிறு சிறு பிளாண்டுகளைக் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பிளாண்ட் போட முடியும். அப்படிப் போட்டால் சேலம் ஜில்லாவிலும், நீலகிரியிலும் இருப்பதை எடுத்துக் கொண்டால், சுற்றிலும் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரணமாக நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதில்லை. தவறுதலாகப் புள்ளி விவரம் கொடுத்தால், அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், சைனாவிலே அவர்கள் செய்வது “கோக்கிங் பிராஸெஸ்” மூலம் 50 டன் பிளாண்ட் வரையில் செய்கிறார்கள். அதற்குச் சைனாவிற்குப் போக வேண்டாம், ஜப்பானுக்குப் போக வேண்டாம். இங்கேயே இருக்கிறது. லோ கிரேடு, 58 சதவீதம் இரும்பு உள்ள கனிப் பொருள் சேலத்தில் கிடைக்கிறது. ஆனால் கோக்கிங் கோல் இல்லை. அந்த இரும்பை வைத்துக்கொண்டு செய்தால் சிறு தொழிற்சாலைகளுக்குப் பொருந்தும், பொருந்தாதா என்று நம் ராஜ்யத்தில் நடக்கிற மெட்டலர்ஜிக் லாபர்ட்சி ரிஸர்ச் செய்கிறார்கள்.

SRI K. T. KOSALRAM : எனக்குக் கிடைத்த அதிகாரப்பூர்வமான தரவரம்பை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லாவில் 58 சதவீதம் “அயர்ன்” இரும்புத் தாது மத்திய சர்க்காருடைய இலாகாவிலிருந்து பிசைமான ஒரு ரிப்போர்ட்டில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

[Sri K. T. Kosalram] [6th March 1959]

வீதம் அயர்ன் இருக்கிறது என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் விரும்புகிறேன். அவர் அதைப் பரிசீலிக்கட்டும். இதில் தவறான புள்ளிவிவரம் கொடுத்தேன் என்று சொல்வது தவறு. நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் இதை நன்றாகப் பரிசீலிக்கட்டும். அப்படி இல்லாதிருந்தால் அதைச் சபையிலே சொல்லட்டும், நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், இப்போது அவர் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

இன்னும் “இண்டஸ்ட்ரீஸ்” சமாசாரத்தில் வைபரைப்பற்றி இந்த சபையிலே சொன்னார்கள். பிளே மர நாற் 30 லட்சம் ரூபாய்க்கு தாதுக் குடித் துறைமுகத்திலிருந்து இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. மீண்டும் அது இங்கே நமது கைக்குக் வருகிறது. பல்வேறு பிரஷ்களாக, கப்பல் சாதனங்களாகச் செய்யப்பட்டு இங்கேயே திரும்ப வருகிறது. ஏன், அவைகள் நமது கைகளிலேயே செய்யச் சரியான முயற்சி எடுத்தப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏதோ திட்டங்கள் சொல்லுகிறார்கள். “fibre” செய்வதற்கு “எக்ஸ்பெரிமென்ஸ்” செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது நடக்கின்ற “எக்ஸ்பெரிமென்ஸ்” நம்பிக்கை இல்லை. அவர்களுடைய “ப்ரொஸஸுக்கும்” இவர் களுடைய “ப்ரொஸஸுக்கும்” சம்பந்தம் இல்லாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, “ரப்பர் இண்டஸ்ட்ரி” மிக மிக முக்கியமான “இண்டஸ்ட்ரி”. ஆவடியில் வைத்திருக்கிறோம். இது செயற்கை ரப்பர். கனயாகுமரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஓரளவுக்கு அதைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டிலே ஏராளமான ரப்பர் காடுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தனி மனிதரும் 2,000, 3,000 ஏக்கர்கள் ரப்பர் காடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். பாரெஸ்டு டிபார்ட்மெண்டு காடுகளில் ஏராளமான ரப்பர் மரங்கள் இருக்கின்றன. “நாஷனல் வெலத்” என்று சொல்லிக் கொண்டு அவர்கள் ஒருவருக்கும் அனுமதி கொடுக்கமாட்டேன் என்று கூறுகிறார்கள். ரப்பர் இண்டஸ்ட்ரியை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம். ரப்பர் நமது நாட்டில் “இம்போர்ட்” செய்கிறோம். அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி நஷ்டமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை.

ஒரு பைலட் ஸ்கீம் 16 ஸ்பின்டில் யூனிட் போடுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதற்குப் பருத்தி உற்பத்தி அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள கோவில்பட்டி, நாங்குனேரி, சங்கரன்கோவில் பகுதிகளில் பஞ்சு அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. இந்த இடங்களில் பஞ்சு நிலைமையும் நிலவுகிறது. ஆகவே, 16 ஸ்பின்டில் கொண்ட ஒரு யூனிட்டைத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நான் கூறிய பகுதிகளிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நமது அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் முன்பு கூட கனயாகுமரி ஜில்லாவிலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய நிலையப்பற்றிப் பேசினேன். அவர்களுடைய சம்பளத்தில் 15 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.களுக்கு 12 ரூபாய் “டியரினஸ் அலவன்ஸ்” அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டமே கூட, அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. இது உண்மையான விஷயம். அந்த அரசாங்கம் மறுப்பதற்கு முடியாது. நல்ல கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்ராமன் அவர்கள் தக்கவிதத்திலுள்ள உண்மையைக் கவனத்தில் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இரண்டாம் சம்பளத்திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

6th March 1959] [Sri K. T. Kosalram]

திலும் உண்மை இருக்கிறது. நான் அதை ருசுச் செய்வேன். இங்கு பிரைமரி ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கு 45 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கே 30 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. புதிதான ராமுண்ணி மேனன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் “பே கமிஷன்” இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிப் பாகுபாடு இருப்பதை இந்தக் கமிட்டிக்கு “ரெபர்” செய்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக அபத்தமான காரியம் என்று சொல்லுகிறேன். “இண்டெக்ரேஷன்” முடியவில்லை, அதனால்தான் கொடுக்கவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. “இண்டெக்ரேஷன்” நீங்கள் முடித்துவிட்டால், அவர்களுக்கு இதே சம்பளம் கிடைத்துவிடும். இதற்கும் ஸ்ரீ ராமுண்ணி மேனன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கமிஷனுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஏதோ “பிரஸ்டிஜ்” என்று நினைக்கிறார்கள். நாம் ஏதோ சொல்லிவிடுகிறோம், சொன்னதற்கு மாறாக எப்படிச் செய்வது என்ற “பிரஸ்டிஜ்” கூடாது. ஏதோ அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டுவிட்டால், அந்த உத்தரவு தவறாக இருந்தாலும், அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவதற்காகவோ அல்லது மற்றவர்கள் சொல்லுவதற்காகவோ அதை மாற்றக் கூடாது என்ற “false prestige” வேண்டாம். இந்தப் பிரச்சினையை இந்தப் “பே கமிஷனுக்கு” விட வேண்டிய அவசியமில்லை. “இண்டெக்ரேஷன்” முடியுங்கள். அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய சம்பளம் கிடைத்துவிடும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். பரம்பிக்குளத் திட்டம் வந்து விட்டது.

MR. CHAIRMAN : The last subject you are touching on.

SRI K. T. KOSALRAM : கேரள அரசாங்கம் ஒரு “மாஸ்டர் பிளான்” தயாரித்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள “இரிகேஷன் ரிஸோர்ஸஸ்”, எங்கெல்லாம் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும், இங்கெங்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரு “மாஸ்டர் பிளான்” தயாரித்துப் பிரதம மந்திரியிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பிளானிலிருந்து புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் பிளானிலிருந்தோ அல்லது தெருவிவிருந்தோ கொடுக்கவில்லை. கேரள அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் பிளானிலிருந்து புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கிறேன். “இருக்கி டாம்,” பெரியார் ரிவர் பாசனத்தில் 43,200 “கியூபிக் பீட்” தண்ணீர் லைன்கள் போகிறது. அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு 2,260 ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று என்ஜினியர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 70,000 கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, “தண்ணீர் டாம்” என்ற அறிவே 5,670 “கியூபிக் பீட்” தண்ணீர் இருக்கிறது. 28,000 கிலோவாட் மின்சாரம் உண்டுபண்ண முடியும் என்று அங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 28,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். ஏற்கெனவே பம்பையார் திட்டம் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு மிக உபயோகமான பாசனத் திட்டம் என்றும் அதை அவசியம் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் சொன்னேன். அவர்களுடைய புள்ளி விவரங்களின் படி பம்பையாரில் 27,000 “கியூபிக் பீட்” தண்ணீர் வெறுமனே கடலில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை உபயோகித்து 1,30,000 ஏக்கரைப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். அவர்கள் மின்சாரம் எடுத்துக்கொண்டதுபோக மீதி இருக்கும் தண்ணீரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் உபயோகிக்கும் தண்ணீரைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி அவர்களுடைய யாதாந்தில் சொல்லுகிறார்கள்.

(The Chairman sounded the gong.)

MR. L. S. KARAYALAR : Sir, he is on a very important subject.

SRI K. T. KOSALRAM : அடுத்தபடியாக புதிதாக, வெண்மேனத்தித் தாதுவாடில் இதுவும் இந்தப் பகுதியைக் கோட்டாவில் விட்டார்கள் அரசாங்கத்தார் என்று ஏற்படுவது சொல்லுகிறேன்.

[Sri K. T. Kosalram] [6th March 1959]

அதற்கு 'புனலாறில் 50,000 ஏக்கருக்குப் பாயக்கூடிய தண்ணீர் வெறுமனே ஊட்டில் போகிறது என்று கோள அசாங்கம் தயாரித்த புள்ளிலிவரம் சொல்லுகிறது. ஆகவே, இவ்வளவு தண்ணீர் வெறுமனே போகிறது என்று அவர்களே சொல்லும்பொழுது, பரம்பிக்குளத் திட்டத்தில் நமது தேவைக்காக நமது தண்ணீரை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களிடம் நிலத்தை வாங்க ஐயம் அடிக்கிறார்களே நீங்கள். அகரே இவ்வளவு தண்ணீர் வெறுமனே போய்கொண்டிருக்கிறதே? அந்தத் தண்ணீரை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? இந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு கொடுத்து சுமார் மூன்று மாதங்கள், நான்கு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. பத்திரிகைகளில் எல்லாம் பிரசுரமாகியிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டுக்குப் பிறகு ஸோனல் கமிட்டி கூடியிருக்கிறது. இந்த சமஸாரத்தை ஸோனல் கமிட்டிக்கு அரசாங்கம் கொண்டுபோயிருக்கிறதா? ஸோனல் கமிட்டிக்குக் கொண்டுவராததற்கு முன்னால், அவர்கள் தண்ணீர் தேவையில்லை என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களோடு "ஜாயிண்டாக்ஸ்" சேருங்கள். அவர்கள் வேண்டிய மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளட்டும். மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வதின புரம் வரவேண்டிய லாபம் அவர்களுக்குப் போகட்டும். மீதித் தண்ணீரை நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். சுமார் 4½, 5½ லட்சம் ஏக்கரைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய தண்ணீர் வெறுமனே ஊட்டில் போகிறது. அங்கு ஏராளமான தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை நீங்கள் வாங்குவதற்குக் கோள அரசாங்கத்தோடு ஒரு "ஜாயிண்ட் இன்வென்டிசு" செய்கிறீர்கள்.

SRI L. S. KARAYALAR : நீங்கள் நெல் கொடுக்கமாட்டீர்கள் என்கிறீர்களே?

SRI K. T. KOSALRAM : நெல் கொடுக்கமாட்டீர்கள் என்று சொல்லவில்லை. நெல் கொண்டுதான் போகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலிருந்தும் கொண்டுபோகிறார்கள். ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்தும் அனுப்பிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். நமது சர்க்கார் நெல் கொண்டுபோவதைத் தடுத்ததுவிட்டதாகச் சொல்லுவார்கள். இதைப்பெல்லாம் தடுக்க முடியாது என்பது நமக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு). இதில் சுமார் 11 லட்சம் டிண்டர் வாக் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இது தேசத்திற்கு மிகப் பெரிய நஷ்டம் என்று இந்த நஷ்டத்தையே சுருக்கிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்து இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர், "பார்லிமெண்டரி ப்ரொவீஜனில்" நம்பிக்கை கொண்டவர். வேறு கிஸைப் போல் எதேச்சாதிகாரமாக நடப்பவர் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் சொல்லுவது தவறாகவும் இருக்கலாம், சரியாகவும் இருக்கலாம். ஆகவே, இந்த கமிட்டியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து மத்திய அரசாங்கத்தோடு நீங்கள் போராடி இவ்வளவு திறமையற்ற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேற்று நண்பர் ஸ்ரீ புருஷோத்தம் அவர்கள் பேசும்பொழுது இப்பொழுது "ஹைக்கர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ்" அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இருக்கக்கூடிய தொழிற் பள்ளிகளை "ஹைக்கர் ஆப் டெக்னிகல் எஜுகேஷன்" அவர்களிடம் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று கூறினார். அது நியாயம். இம்மாதிரிச் செய்திருக்க வேண்டும். இன்ன கமிட்டித் தர்ப்பு பள்ளிகள் செவ்வனே நடக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நண்பர் கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் இந்த இலாகாவிலும் கத்திரியாக இருக்கலாம். இந்தப் பள்ளிகள் விடவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய ஒப்புவித்தால் அவ்வளவு இன்னும் திறமையானவர்கள் குடிபுகு என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

6th March 1959] [Sri K. T. Kosalram]

கோழை கணக்கான ரூபாய், லட்சக் கணக்கான ரூபாய் "லாபம்" ஆகியிருக்கிறது. "கோஆர்டினேஷன்" இல்லாமல், "அபிவிவிடீஷன்" இல் லாமல், இவ்வளவு பெயரால் பள்ளிகள் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் சென்ற வருஷம் கொடுத்த ரூபாயில் சுமார் 20 லட்சம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் இம்மாதிரி "கோஆர்டினேஷன்" இல்லாத காரணத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படாமல் "லாபம்" ஆகித் திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் இன்னும் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்க இயந்திரம் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. இதைக் கவனித்து நீங்கள் நிர்வாகத்தைத் திறமையான நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, as pointed out by the previous speaker, we are under a handicap. We can speak only on one occasion, whereas the other House has got two occasions to speak on the Budget. Anyhow, I shall try to finish my speech within the time allotted to me.

Sir, the duty of the Members is not only to criticise but also praise the Government where praise is due. Let me start by saying that the Government deserve our congratulations inasmuch as there is no taxation proposal in this year's Budget, whereas continuously for a number of years we had taxation proposals. It is a great relief to find that there is no taxation proposal in this year's Budget. Sir, I have seen three Budgets, and I consider that this Budget is one which makes a frank statement of the sufferings of the people. In the Budget we see the statement, 'We have passed through many difficult periods during these last seven years'. Then again we find in the Budget speech another frank confession that there is an upward trend in prices. It is stated in the Budget speech, 'This trend particularly in the basic necessities of life such as food and cloth, not only causes untold hardship to the common man, but also upsets the very basis of the economic calculations on which the present plan is framed. Planned development and uncontrolled speculative fluctuations in prices are mutually inconsistent.' I certainly congratulate the Finance Minister on having made this frank statement. The Finance Minister then says that the main problems that face the country's economy to-day are the rising trend in prices and the shortage of foreign exchange. When I spoke on the Governor's Address, I said that Government should take active steps to see that prices were pegged down. It is no use saying that we cannot do it or that there are other factors to be considered. So long as prices are not pegged down, I am afraid the sufferings of the people will continue to be greater and greater.

Sir, the next things that I want to refer to is the seasonal conditions. Here again there is a frank statement from the Finance Minister in his Budget speech made in the other House. He has pointed out that in nine districts out of thirteen there was less rainfall. Certainly, therefore, production will go down. That

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th March 1959]

is no doubt about this. Not only there has been less rainfall, but in some places crops have been affected by pests. The Hon. the Finance Minister has himself said that pests have affected the crops. This year, I know, crops in some taluks in the North Arcot district have been affected by pests. So, we find that, on the whole, production has gone down. With sub-normal rain in nine districts and with pests affecting the crops, we cannot expect the yield at the end of this year to be the same as it was in the previous year. Even though the Government may say that the number of acres brought under cultivation has gone up—I am not so sure about it but a few lakhs of acres might have been brought under cultivation—on the whole, production has gone down. Sir, I wish to point this out to the Treasury Bench. There has been an abnormal decrease in rainfall and pests have affected the crops. But the Government want to have a ceiling on holdings now. This is a pointer to the Government. If Government want to fix a ceiling, let them fix it on the basis of the average income. The income from land will not be the same year after year. In the case of agricultural land, the income is not the same year after year. The Government have themselves confessed that there has been less rainfall. The second pointer which I want to bring to their notice is this. Co-operative farming, we find will be successful only if seasonal conditions are very favourable. If seasonal conditions are not very favourable, then certainly co-operative farming, ceilings, etc., will be failures, and they will bring in a number of other problems which cannot be so easily solved. The Government can upset the present arrangement very easily, but they cannot evolve a new order, when once they introduce these two changes.

Sir, I should like to point out to Government—not that they are not aware of it—that agricultural development cannot be the same in all the areas. Where there are industries, there we find that there is depletion of agricultural labour. If there is a heavy industry in a place, we find that in the surrounding villages, the cultivable lands are neglected. The labourers go to the industry to get daily wages. Some 20 or 40 years back—I do not know the present position—the people in Pallavaram area were telling me that they could sell an acre of agricultural land for Rs. 25. I asked, 'Why is it sold at Rs. 25 per acre whereas in North Arcot district (in Mamandur and Dusi) one acre is being sold for rupees 3,000 or Rs. 4,000?'. I learnt that the people went to St. Thomas Mount and to the Pallavaram quarry for earning daily wages. Nobody would take to agricultural work. This is the position in a number of places. Wherever we have got bus termini, all fellows between the ages of 15 and 35 go there and work either as porters or as coolies. In my travels I got down at a place, and there I saw a parent asking his boy of 16, 'Why don't you go to the field?'. The boy said, 'Why should I go? I can earn a rupee elsewhere.' That is the present position. Agricultural labour is weaned away from the fields. Wherever there is an industry capable of engaging a thousand or two thousand workers, we find cultivable lands in the neighbourhood being neglected. I am not at all exaggerating.

6th March 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

I am prepared to show the places where such things are happening to-day. Therefore, I would request the Government to see that good and fertile lands are not neglected. The point is that as much attention as was bestowed on land previously is not bestowed now.

The next question that I would deal with is the supply of agricultural implements. Very recently I visited the Agricultural College, Coimbatore. There I found a number of agricultural implements. They can replace human labour, but they are costly. The only thing that the Government can do is to make them cheap, or there must be co-operative societies, and through these societies, the Government must hire out these implements at very cheap rates. Then only the lands that are not now cultivated can be cultivated. Because of lack of agricultural labour, I am pointing this out to Government.

I should like the Hon. the Leader of the House to enlighten me on this point. I have been told by experts that whenever these chemical fertilisers are used, the first crop is all right, but that the subsequent second or third crop is very poor. This opinion is given to me by an expert. In the Agricultural College, Coimbatore, one of my colleagues put this question, namely, "What do you say to this? Is the yield the same or does it go down?" They admitted that the yield of the second and the third crops had gone down considerably.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If they do not use green manure with it.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: If green manure is used with it, then there is no decrease at all. If we take the harvests of the last three or four years into consideration, we find that the total yield is much greater than the yield we get now. That is the experience of the agriculturists. It is all right to use chemical fertilisers, because people want immediate return. So, they use these chemical fertilisers. What happens subsequently? It is a saying in the villages that if sugarcane is raised in one year, for the next two or three years, no other crop can be raised. Nothing grows there.

Closely allied to this question is irrigation. The Government have so far implemented seven major irrigation schemes. It is said that 2.2 lakhs of acres have been given irrigational facilities. We would like to know whether all these 2.2 lakhs of acres are now under cultivation. We presume in the course of years, they would be brought under cultivation provided agricultural labour is available. In this connection, I would like to point out that the Government should be satisfied with the major schemes that they have so far completed and the one or two that they have taken up. We have not got the money necessary to take up such major schemes hereafter. It is, therefore, better that we try to consolidate our position and see that all the lands under the major schemes are

4-10
p.m.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th March 1959]

brought under cultivation before launching on further major schemes. Sir, about minor irrigation, the achievements of the Government so far in this direction are really very encouraging. We have to depend more and more on these minor irrigation schemes than on major schemes. The Government themselves have stated so. I would, therefore, like to emphasise that the Government should pay more attention to minor irrigation schemes because many of these tanks, lakes and canals, depend on the rains and come under minor irrigation schemes. Unless the Government pay proper attention to them, we cannot bring under cultivation a large number of acres. In this connection, I would like to refer to another matter. Now we have got what is called pumpsets. They are of two kinds, one type worked by electricity and the other by diesel oil. The Hon. the Leader of the House might have read in this morning's paper or in yesterday's evening paper that the duty on diesel oil would be off so far as its use for agricultural purpose was concerned. May I request the Hon. the Leader of the House to take this lead from the Central Government—wherever agriculturists are touched, I think, the Central Government seem to be very favourably disposed towards them and concede them some concession or other—and apply it in respect of sales tax on foodstuffs? When we desired during the discussion of the Bill in this House that sales tax on foodstuffs should entirely go or should at least be reduced to half per cent, the Hon. the Leader of the House was not willing to do it. In the light of the concession now granted by the Central Government and the surplus the Government have got, I would request the Government to consider whether they cannot waive the tax on foodstuffs altogether and, if that is not possible, whether at least they cannot reduce the tax on vegetables to half per cent. I do not think by this the Government will lose much. The total loss would be something like Rs. 50 lakhs. The Government have made it up by levying increased tax on other articles. This may not, therefore, affect the revenues of the State very much. I have already referred to the co-operative societies and what they can do. In this connection, I would like to point out that the co-operative societies can help the agriculturists by giving them better and improved seeds, fertilizers and so on. But I would like also to say that these societies should be first started in a few places and the scheme only afterwards extended to other areas.

About small-scale industries, I find that our State has made rapid strides. The Hon. the Leader of the House has just now given me details which are very encouraging. The Central Government are also helping us. About technical education, I find the number of seats has been considerably increased. It is, I think, 2,100 per year. In regard to admission to these schools, I would like to point out that students who have studied the pre-technological courses in the higher grades should be given preference. They are not now given preference. The other name given to this pre-technological course is 'Engineering Course'. My other submission is that there are a number of poor and deserving boys of merit and

6th March 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

that scholarships should be granted to them. Boys seeking admission to the Engineering Colleges also, if they are poor and deserving, should be given scholarships based on merit. I think some provision should be made for these things.

I now come to my subject, Education. I do not want to catalogue all the grievances of teachers. I am one of those who believe that unless all the people are happy, teachers alone cannot be happy. Teachers alone cannot be happy without the others in society being happy. But, at the same time, I would like to point out that there should be no disparity in scales of pay and allowances between the teachers and others. That is the only thing I would like to emphasise. There is disparity in the scales of pay and allowances given to the teachers and the rest. I would request the Government to remove that disparity. I would, in this connection, point out two disparities. The first is in respect of house-rent allowance. The Government were kind enough to grant this allowance to the Non-Gazetted Officers and also to employees in local bodies. But this has not been extended to the teachers. I would request the Government to consider this matter and extend this concession to teachers also. When I say this, I am not unmindful of the number of benefits granted by the Government to teachers. They have granted the pension benefits, dearness allowance at Government rates, fee concessions and all that to teachers. When they have conceded so many concessions to the teachers, I do not know what stands in the way of their granting this house-rent allowance and also medical facilities to teachers. If these are granted, I know what it would cost to the Government. In respect of medical facilities, Mr. Varghese told me that out of Rs. 5 lakhs set apart under this head, only a lakh of rupees or so had been spent so far. Most of the Non-Gazetted Officers do not avail themselves of these facilities because of the many restrictions imposed. But if these are extended to the teaching profession also, they will have at least the satisfaction that they are being given medical facilities also by the Government. Therefore, I would request the Government to consider the question of granting the house-rent allowance and medical facilities to the teachers also.

So far as the midday meal scheme is concerned, there is a provision of Rs. 60 lakhs, and out of this Rs. 30 lakhs is to come from the Centre. I find that for the midday meal scheme and the School Improvement Scheme and for conversion of non-basic elementary schools into basic schools and conversion of non-basic training schools into basic training schools, the Government are getting a contribution of 50 to 60 per cent from the Centre. One thing I would like to point out in this connection is this. The Government have so far converted 2,000 non-basic elementary schools into basic elementary schools. There are 20,000 more non-basic elementary schools. Are the Government going to convert these also into basic elementary schools? I think this is a fad with them, namely, the conversion of the non-basic schools into basic ones. Basic education seems to be their policy. I would like the

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th March 1959]

Government to go into the question and find out whether this idea has not changed many times. The very people who formulated this scheme have changed their views and it will take a very long time to evolve a good scheme. In the meanwhile, what I find is, there is stagnation in education. People find it difficult to send their children to these basic schools when all the schools in the urban areas are non-basic schools. I welcome the School Improvement Scheme because it is an attempt in the right direction to bring the people closer in regard to the administration of these schools and make them contribute voluntarily. So far many lakhs of rupees have been contributed. It is good so far as it goes but in everything good you will find a little bad thing attached. In their enthusiasm for the scheme, I am told many are forced to contribute to this scheme. That is what has come to my notice. There is an unhealthy rivalry between district and district. If Ramanathapuram contributes Rs. 25 lakhs, Madurai wants to contribute Rs. 30 lakhs or more. This is a very unhealthy rivalry. One nP. given voluntarily and with a full heart is more valuable than forcing people to give more and more. While, therefore, I welcome the scheme, I wish to point out that people do not like the way in which contributions are taken from them. Voluntary contributions built over a period of years will grow steadily and will be of very great help in working the scheme successfully instead of forcing people to contribute to the scheme.

In this connection, I would like to invite the attention of the Hon. the Leader of the House to the location of the Municipal Girls' High School, Salem, in a dirty locality. On two sides of the building there is the sewage running. There is no furniture for the school. There are about 600 or 700 girls in the school. It is located in a dwelling house. I have not seen such a school so far in my life. That school should be removed to some other place. The few furniture that is there in the school was given as gift by some parents. The Municipality has not provided the school with any furniture.

Sir, within the few minutes I have got I will finish.

The Government were kind enough to grant additional dearness allowance of Rs. 5 per mensem to teachers also. All these years whatever the Government gave to the teachers, those concessions were extended to the clerks, the non-teaching staff employed in the schools also. But in regard to this additional Rs. 5, there is no mention made that it should be given to the non-teaching staff also. I would earnestly request the Government to extend this also to them. The teachers are given the pension benefits. I would request the Government to extend this scheme to the non-teaching staff also. All the fee concessions granted to the teachers so far were extended to the non-teaching staff. But the concession allowed to teachers' children reading in the IV, V and VI Forms has not been extended to the non-teaching staff. If this concession is extended to the non-teaching staff, it would not involve the

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th March 1959]

Government in any great financial commitment. I would, therefore, request the Government to extend this concession also to the non-teaching staff.

Sir, I am glad that a Pay Commission has been appointed and that it will enquire into the whole matter. But there is one misgiving. The Finance Minister of the Central Government, Shri Morarji Desai, said the other day that the Central Pay Commission might even recommend a reduction in the present scales of pay. I hope it will not do so. I do not think that it will not face the reality and will suggest a reduction in the present salary without taking into consideration its consequences on the administration.

Sir, teachers have some grievances. Certain classes of teachers get pension from 1st April 1955 and certain others from 1st April 1958. Teachers' Associations have submitted proposals in that regard and I also would request the Government to see that all categories of teachers get pension from 1st April 1955. Then, any break in the service may also be condoned. The Government have condoned any break in service before 1955 but they are not prepared to condone it if it has occurred after 1955. So, I would request the Government to condone any break in service, whether it is before or after 1955.

Then, in the case of certain categories of teachers, for the purpose of pension 25 per cent of the average salary drawn during the last three years is taken into consideration, but in the case of L.T.'s, that is not done and it is less than that. So, I would request that in the case of L.T.'s also, the same 25 per cent of the average salary drawn during the last three years may be taken into consideration.

Sir, about fee-levying and non-fee-levying primary schools, of course, the matter is under consideration. I am glad that the Government have stated that no teacher would be sent out and that every teacher would continue to get the present salary. I am satisfied with that assurance but I once again request that no teacher should be sent out and that there should be no cut in salary. Some managements may be hard hit because they have to pay something more, but in such cases, some concession that is legitimate may be given to them.

Sir, I will now come to another matter, viz., State Trading. This State Trading involves employment of an army of officers and also harassment of the people by these officers. A former Chief Minister of the Madras State, the late Sri Kumaraswami Raja, said at the time when there was rationing, that the officers went and harassed poor people who had two or three bags of paddy or rice. Similarly, if the Government introduce State Trading, I am quite sure that these officers will harass poor people who have got two or three bags of paddy or rice and will also try to get paddy or rice from those people. It is stated that the sales tax officers also harass people and I do not know how far it is true. Generally no producer will easily part with his produce. Then, the consumers will have to pay more for the foodgrains because the Government will

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th March 1959]

have to maintain an army of officers. Then, naturally the result will be that rationing will be introduced again. So, please consider this aspect of the matter. I think that this aspect of the matter was brought to their notice at Nagpur but it seemed that the Members of the Planning Commission felt that by introducing State Trading in foodgrains, the Government would get Rs. 170 crores. Perhaps it is because of that that the Government have introduced State Trading even though it will entail a lot of difficulties and suffering.

Now, I am under the impression that the Members of the Planning Commission have not properly assessed the internal resources and the aid that they would get from outside. Certainly they have built castles in the air in regard to certain matters. What is the result now? From 1945 onwards, the present generation has been suffering. Sir, we have been asked to suffer for the sake of posterity. During war-time people may be asked to suffer but not during peace-time. Because of their unimaginative and ambitious Plan, we have been made to suffer all these fifteen years. I am quite sure that even posterity is not going to be happy for at least fifteen or twenty years because young children are now under-nourished and underfed. If they are to be made happy, they must give up all their ambitious Plans and at least while framing the Third Five-Year Plan, they must take this aspect of the matter into account.

As has been pointed out, when they are spending crores of rupees, they must be careful. The other day I read in the newspapers that if the steel plant was put into operation at the time it was planned, 50 per cent of the expenditure would have been saved. So, especially in the execution of major schemes like construction of dams, etc., one has to be very careful and each item of expenditure has to be closely scrutinised. Therefore, my humble plea is that they should say to the Government of India that these Planners, perhaps being men born with silver spoon in their mouths, do not realise the difficulties of the common man and that they would be putting the present generation to a lot of suffering by their ambitious Plan; therefore, hereafter before they launch upon their ambitious Plan, they must find out the available resources within the country and let them not depend upon other countries and thus make the people suffer more and more.

* Sri A. SUBRAMANYAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வாசித்துள்ளேன். மகிழ்ச்சியுடன் கஷ்டநஷ்டங்களுக்கிடையே மிகுந்த சிமந்தத்துடன் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் சில சூறைகள் இருக்கின்றன என்பதையும் என்னால் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கமுடியவில்லை. சுதேயமான எல்லா சாமான்களின் விலையும் விலம்பொல் எறிச்சொண்டு வருகிறது. இதனால் சாமான் வாங்கக்கூடியவர்கள் அதிக சிமந்தம், சண்டம், வியாசுடம் அடைந்து வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் வியாபாரிகள் அதிகமான லாபத்தை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தங்களுடைய தானியங்களுக்கு சரியான

6th March 1959] [Sri A. Subramanyam]

விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு நல்ல சட்ட திட்டங்கள் இல்லை. வியாபாரிகளுடைய திருப்திக்காகவும் அதற்கான விலையை நிர்ணயித்து விற்பதற்காகமட்டும் சில உப திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். விவசாயிகளுடைய தானியங்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தான் இந்த நாட்டின் அளிதிவாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேலும், மேலும் உலர்வு பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதுமற்ற வேண்டிய சகலவிதமான செலவுகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடவையாகும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலைவாசியில் அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்கிக் கொள்வதற்கு நான்கு மடங்கு விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றிச் சில அம்சங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலாவது எல்லா வகை அளவுகளுக்கு காய்க்காய்களும் இரும்புக் கம்பியும் இன்றைக்கு 8 அங்கு கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மட்டு அளவு கொடுத்து வாங்கினால் கொடுக்காத இப்போது 2½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று 12 அங்கு கொடுத்து வாங்கக் கூடிய கொடுத்து இப்போது 3 அங்கு 3½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே போன்றதான் 3 அங்கு 3½ ரூபாய்க்கு வாங்கக் கூடிய கொடுத்து 15 அங்கு 18 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அதே போன்றதான் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய விவசாயக் கருவிகளுக்குக் கெல்லாம் 5 மடங்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக முன்பெல்லாம் ஒரு மடிக் வாங்குவதற்கு 50 ரூபாய் இருந்தால் போதும். இன்றைக்குக் குறைந்தது 300 ரூபாய் இருந்தால்தான் நல்ல மாடுகள் வாங்க முடியும். இந்த நிலைமையில் நெல் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு விலை கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். அதே நேரத்தில் அதிக விலைக்கு விற்கக் கூடிய வியாபாரிகளைத் தண்டிக்க ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நல்ல வரலாய இருக்க வேண்டும். வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு—பிறக்கூடியவர்களுக்கு—ஒன்று உண்டாக இருக்க வேண்டும். அதிக லாபம் வைத்து விற்கக்கூடியவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், வட்டார வளர்ச்சி என்பதாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒன்றிரண்டு பிளாக்குகள் ஏற்படுத்தி வருகிறோம். இப்படி ஏற்படுத்தும்போது எந்தவிதமான இடங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், பிற்பட்ட ஜில்லாவை—அதில் பிற்பட்ட தாலுகாவாக—எல்லா வகைகளிலும் பிற்பட்டிருக்கும் பிரதேசம்—ரோடு வசதி இல்லாது, பாசன வசதி இல்லாது, கல்வி வசதி இல்லாது, கசாதார வசதி இல்லாது, கிணறு வசதி இல்லாது, ஆறு வசதி இல்லாது, ஏரி வசதி இல்லாது, முன்னேற்றமடையாத சமூகத்தினர் இருக்குமிடங்களில் இந்த வட்டார வளர்ச்சி ஏற்படுத்தி, வேண்டிய ரோடு வசதி, கல்வி வசதி, மற்ற எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்த உத்தரவில் இருக்கிறது. ஆனால், காரியத்தில்—கிரியாமசையில்—ஆங்காங்கு இருக்கும் ஜில்லா அதிகாரிகள், யாரேனும் ஒரு நபர் வற்புறுத்திக் கூறினால், அவர்கள் சொல்லும்படியான சொல்லுக்காக, உடனடியாக எல்லா வசதிகளையும்—ரோடு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, பாசன வசதி போன்ற எல்லா வசதிகளையும்—அங்கே ஒரு பிளாக்கை அமைத்து வட்டார வளர்ச்சியின்கீழ் செய்துவருகிறார்கள். இது தவறானது. வர வேற்கத் தக்கதல்ல, பொது மக்கள் இதை மிகவும் கண்டிக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னால் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதைக் கவனித்துப் பிற்பட்ட நிலைமையிலுள்ள பிரதேசங்களில் வட்டார வளர்ச்சி ஏற்படுத்தி எல்லாவிதச் செலவுகளையும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இப்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள்—தொகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்கள்தான்—வட்டார வளர்ச்சிக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்ற இந்தத் தெரத் தில் கல்வி, பொருளாதாரம், அரசாங்க உத்தியோகம், இனத்தவர்கள் வகைகளிலும் பிறப்பிட்டு இருப்பவர்கள் என்ற அச்சம்கூட தயார்த்திருக்கிற பட்டியலில் 158 பிரிவுகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக, சலவையாளர்கள், மருத்துவர்கள், இந்துக்கள், மலையாளச் சமீபமாக இப்படி 58 இனப் பிரிவினர்களை மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்று தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு முதல் சட்டம் அளிக்க இப்போது சட்டம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் சலவையாள தீராம அடலுக்குத் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது? அதனால் எத்தனை பேர்களுக்கு உத்தியோகம் வழங்கப்பட்டது? எந்தெந்த மனோகாரில் சலுகைகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன? இதைப்பற்றி எந்த அரசாங்கக் குறிப்பிலும் இன்னும் நான் காணவில்லை. அதை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிற உபகாரச் சம்பளம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. முன்பெல்லாம் கிராமங்களில் உள்ள கணக்கப்பிள்கள், கிராம முன்சீப் இவர்கள் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று இஷ்டப்பட்டிக் கொடுத்தால் உண்டு. இல்லேயில் அந்தப்பற்றிக் கேட்போர் இல்லை. இப்போது இளர்ச்சிச் செய்து வருகிற கூரணத்தினால், சட்ட சம்பளம் மறந்திருக்கின்றன. பேசப்பட்டு வருவதால், பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை உண்டு, மற்றச் சலுகைகளும் உண்டு, ஆகையால் அதனை அவசியம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதற்காகவாவது அதிகமாகப் படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த எண்ணம் ஏற்படும் நாளிலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. 1,000 பேர்கள் உபகாரச் சம்பளம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்களானால், 250 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் 75 சதவீதம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. இத்தகைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை

அடுத்துபடியாக, படித்துவிட்டு அனுப்ப இலவசத்தைக் கொள்ளைக் கொள்ளை விற்பனை இனத்தவர்கள் படித்திருக்கிறார்கள், ஒரு டிகிரி அல்ல, டபிள் டிகிரி, பீரெமெட் டிகிரி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள், உத்தியோகத்திற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள்—அவர்களுக்கு, உத்தியோகம் என்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. “எங்கு, யாருடனும்” தன்மையிர், ஆனால் குடிப் பதற்குப் போகிற தண்ணீர் இல்லை” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. எங்கு பார்த்தாலும் வேலைகள் நன்றாக இருக்கின்றன. ஆனால், இவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. உத்தியோக விஷயத் திலே பிற்பாட்டின இனத்தவர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து 1970-ம் ஆண்டு வரையில் 10 வருஷ காலத்தை நிர்ணயித்து, உத்தியோகம் கொடுப்பதிலே அவர்களுக்கு முகல் சலுகை கொடுக்க முன் வரவேண்டும். இப்போது அரசாங்க உத்தியோகம் வழங்குவதில் ஒரு விரித்திரமான உத்தரவின்படிக்கு ஒரு விதாசாரத்தில் காலி இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன. 25 ஸ்தானங்கள் காலியானால், முற்பட்ட இனத்தவர்களின் இருந்து 15 ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடும், பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் இருந்து 6 ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடும், ஹரிஜனங்கள் இருந்து 4 ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டு, அத் 25 ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதாக உத்தரவு இருக்கிறது. இதிலே ஒரு விபாக்கியானம் கூறுகிறார்கள். 15 ஸ்தானங்களில் முற்பட்டவர்கள் வகையாக முறையிலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் போட்டியிடலாம், ஹரிஜனங்கள் போட்டியிடலாம், யார் வேண்டுமானாலும் அந்த ஸ்தானங்களை அடையலாம் என்று கூறப்படுகிறது. எதற்காகப் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள்? கல்வியிலலை, செல்வமில்லை, அரசாங்க உத்தியோகமில்லை, படிக்கச் சரியான வசதியில்லை, இருக்க இடமில்லை, என்ற ஒரு காரணத்தினால்தான் அவர்களைத் தனியாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே 15 ஸ்தானங்கள் முற்பட்டவர்களுக்குப் போகும்பொழுது, அவர்களோடு பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் போட்டி போடுவது என்றால், அவர்களோடு போட்டி போட்டாலும், 15 ஸ்தானங்களுக்கு ஒரு ஸ்தானம் அல்லது இரண்டு ஸ்தானத்தைப் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் அடையமுடியும். இவர்களுடைய விதாசாரத்தைப் பற்றி சற்று யோசனை செய்ய வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தின ஜனத்தொகை 3 கோடி அளும். அதில் 2 கோடிக்குமேல் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள். பாக்கி ஒரு கோடியில் ஹரிஜனங்களைக் குறைத்து விட்டால், மீதம் உள்ளவர்கள் 70, 75 லட்சத்திற்கு மேல் முற்பட்டவர்கள் இல்லை. ஆகவே, 15 ஸ்தானங்கள் முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று இருப்பதை மாற்றி, திருத்தி, 15 ஸ்தானங்கள் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கி வைப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் தயவு செய்து உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆறு ஸ்தானங்களை முற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும். நான்கு ஸ்தானங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும். என்றமே இதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை, மற்றவர்களும் விரும்ப மாட்டார்கள். ஒரு 10 வருட காலத்திற்கு மட்டும், இந்த ஏற்பாடுகள்

[Sri A. Subramanyam] [6th March 1959]

இருந்தால் போதுமானது. படித்துவிட்டு மரபுமான பிற்பட்ட இளந்தவர்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உத்தியோகம் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் படித்துக் கஷ்டப்பட்டு அப்படித் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்கிறார்களா. 1960-ம் வருஷத்திற்குத் திட்டம் போட்டாகி விட்டது. புதிய பக்கத்துக்கொண்டது. 1961-ஆம் வருஷ இம்மாதிரித் திட்டம் எடுத்துத் தொகுத்து விட்டால் இளந்தவர்களுக்கு அனுசூலமான நிலைமையில் இதைச் செய்யவொன்றொன்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: There are many more speakers. The hon. Members time is up.

* SRI A. SUBRAMANYAM: Five minutes more, Sir. அடுத்த படியாக, சேனா. நான் சொன்ன பிற்பட்ட இளந்தவர்களைப் பற்றித் தொகுதி என்று மன ஒன்று சொல்வது உத்தியோகம் இல்லாத நிலை. அதை பக்கத்தில் கடி, புதி, யானை திறந்துகொண்டது. அங்கு மக்களுக்குச் சரியானது, வேலை இல்லை. இவ்வாறு இவ்வாறு. நோடு வசதி இல்லை. இவ்வாறு இவ்வாறு காட்டுகிற இவ்வாறு திறைய முக்கில் மரபு வளப்படுத்தியது. வேலை தெரிவித்து நீர் வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். காரியம் அங்கு இவ்வாறு, வழித்து ஒன்றித்து. இந்தப் பகுதியில் ஒரு வேலை தெரிவித்து உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: யார் ஏற்படுத்தலது?

* SRI A. SUBRAMANYAM: அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அல்லது அங்கு தனியாக வந்து ஏற்படுத்துவது வேண்டிய துவாடுதலையும், உடனடியாக அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் காரியத்திலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: யார் செய்வதற்கு முன்வந்தாலும் நாங்கள் வரவில்லையோம்.

* SRI A. SUBRAMANYAM: அந்த நிலைமையை அரசாங்கம் உணர் பண்ணவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் ஒரு விஷயம்.

கிராமங்களில் அந்தக் காலத்தில் பாக்டரிக்கு இப்படிதான். கிராமத்திற்கு வருவதில்லை. கிராமம் மரபுமானது, அவர்களுக்கு அங்கு போதுமான ஊதியம் சிலைப்படுதலை. உயர்வுகூர்த தகுந்த வசதிகள் கிராமத்தில் இல்லை. இவ்வாறு படித்துக் கஷ்டப்பட்டுப் படிப்பது பெற்ற பிறகு, அவர்களுக்கு வேலையில் அனுப்புவதில்லை. மேலும் ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளில் ஒரு வருடம் படுக்க அனுப்புவதில்லை. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் உடனடியாக 2 வருடம் காலம் காலத்திலே வேலை செய்யவேண்டும் என்ற உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(Mr. Chairman sounded the gong).

One minute only, sir. ஆகவே, பாடல்கள் இவ்வாறு வருவதற்காவது கிராமங்களில் கட்டாயமாகச் சேவை செய்வதென்பது அவர்களுக்கு ஊதியத்தை அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதோடு, இந்த உத்தரவையும் பிறப்பித்தால் கிராமங்களில் அனுப்புவதில்லை. பாக்டர் இல்லாத நிலை உடனடியாகத் திருத்திவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்போக்கு விஷயம். பாடல்களில் கருத்தபடி, அகாவது தெய்வ பக்தி இருக்கும்படியான சில பாடல்கள் இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். தெய்வ பக்தி குறைந்து வருவதற்குப் பற்பல சக்திகள் பண

[6th March 1959] [Sri A. Subramanyam]

விதமாக ஆங்காங்கு வேலை செய்கிறார்கள். சிறிய வயதில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அலகு அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சக்தி இல்லை. தத்துவம், அவர்களை உயர் மனத்திற்கு ஏற்றதபடி அலகு உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு பல தவறான காரியங்களைச் செய்வதற்கும், தவறான வழிகளில் போவதற்கும் மார்க்கம் ஏற்படுகிறது. தெய்வ பக்தியோடு, அவர்களுக்குத் தகுந்த வகையிலே மத பக்தியும் அதிகரித்துக்கொண்டு வரவேண்டும். மதம் என்றால் கொடிப்பு என்று யாரும் கொள்ளக் கூடாது. மதம் என்றால் உண்மை யான, சத்தியமான, நேர்மையான, ஒழுங்கான மார்க்கம். அந்த நேர்மையான மார்க்கத்தைப் பராமிகர்களும், கல்விகளிலும் ஏற்படுத்திப் பெரும் பாலான மரபுவாழியைச் சேவை மரபுப்பாலைமை உடையவர்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய கருணையும், தயையும், மக்களை மக்களாக மதித்துச் சேவை செய்யக்கூடிய மரபுப்பாலைமையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(Mr. Chairman sounded the gong.)

One important matter, Sir.

MR. CHAIRMAN: No, No. Please sit down.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: மனறத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிரபலி மாதம் வரும்போது மக்களின் நியமத்திய சாகசாரோ அல்லது ராஜ்ய சர்க்காரோ என்ற வரிசையில்திகழுகிறோம், யாரை அது பாதிக்குமோ என்ற பயங்கர உணர்ச்சி நிலவுவது சில காலமாகக் காண்கின்ற காட்சி. ஆனால் ராஜ்ய சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வரி எதுவும் இல்லை என்ற செய்தி கேட்டு மக்கள் மட்டுமே மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய நிலை இவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்தெந்த இடங்களிலே எத்தனை வகைகளிலே எவ்வளவான காரியங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை மனறத் தலைவர் அவர்களிலே புரிந்துகொள்ளக் கூடியவாறு சொற்பொழிவாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சொற்பொழிவு எல்லே குடும்ப சினா தது, அமைதிப் பர்த்து நம் ராஜ்யம் முன்னேறியிருக்கிற அளவைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இமமாதம் 11, 26, 30 தேதிகளிலே இந்த ராஜ்யம் முழுவதும் உள்ள நகர சபைகளில் தேர்தல் ஆரம்பிப்பாட்டிருக்கிறது. எங்கும் அதே பேச்சு என்ற நிலை இவ் வ இருக்கிறது. அதிலுள்ள சில ஏற்றாபாடுகளை அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற அங்கத்தினர் என்ற முறையில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தலுக்குச் சில காலத்திற்கு முன்னாலேயே வாக்காளர் ஜபிதா திருத்தப்பட்டு புரவாங்க ஜபிதாவும் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி, அதிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படாதவர்கள் தங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும், பெயர்களில் தப்பு இருந்தால் பெயர்களைத் திருத்திக்கொள்ளவும், இல்லாதவர்கள் பெயர்களை நீக்கிக்கொள்ளவும் தகுந்த சத்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டு, அதற்கான நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடந்து, அந்த வாக்காளர் ஜபிதா முடிவானதாகப் பிரசாரம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. முடிவான ஜபிதா என்பது பெயர் அளவிலே தான் இருக்கிறது என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அபேட்சகர்கள் தங்கள் அபேட்சா பத்திரங்களைத் தாங்கள் செய்து, வாபஸ் பெறும் தேதி முடிந்து, முடிவான அபேட்சகர் ஜபிதா பிரசாரம் செய்யப் பட்ட பின்னர், இப்பொழுது நிகழ்வது என்னவென்றால், வாக்காளர் ஜபிதாவை வாங்கிப் படிக்கிறார்கள். தங்களுக்கு எத்தனை வாக்குகள் கிடைக்கும் என்பதை ஓரளவில் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். அவ்வாறு வாக்காளர் ஜபிதாவில் உள்ள வாக்காளர்களின் வாக்குகளைப் பெற்றுத் தேர்தலிலே ஜெயித்து வர வேண்டும் என்ற நோர் வழியை விட்டுவிட்டு, நிறுத்த வழி ஒன்றை, வெகு சமையான வழி ஒன்றைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். யாரை வாக்காளராகச் சேர்க்கவேண்டுமோ, அக்களன் ஒரு சூபாய் முத்திரைப் பத்திரத்தில் மனு தாக்கல் செய்து தங்கள்

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [6th March 1959]

கேட்டால் பண வசதி, வேலை வாய்ப்பு, சொல்லு அலுவலகம் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்து விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்கள் உச்சுக்கும இடங்களில் பிராவிடெண்ட் பண்ட அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராவிடெண்ட் பண்ட அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் களுக்கு ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அது சட்ட பூர்வமான ஒரு கஷ்டமாக இருப்பதால், அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று தொழிலாளர் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகொள்கிறார்கள். இதையும் பிராவிடெண்ட் பண்டாவது சர்க்காரே நினைக்காமல் பிராவிடெண்ட் பண்டாக இல்லாது டிராஸ்ட் பண்டாக நடத்த வேண்டும் என்று நினைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நபர் இத்தகையதொன்றை அல்லது ஏதாவது குடைய வேலைக் காலம் முடிந்து வரவு பெற்ற காலத்திலே அந்தப் பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையை வாங்கும்படி பல இனஸ்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இரண்டு பேரை தொழிலாளர்களைய பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையை வாங்கும்படி, அவர்கள் ஸ்கெலெஷன் எடிபிகேட் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்தால்தான், பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையைக் கொடுப்பதில், அந்த ஸ்கெலெஷன் அடிப்படையில் வாங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு நூற்றுக்கு 3½ ரூபாய் "கோர்ட் பீஸ்", அதற்கு மரைய போடவேண்டியது, யக்கில் அமர்த்த வேண்டியது, இப்படி ஏராளமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. இதைக் கப்பல் தொகையே சொறமமாக இருக்கிறது. இதைத் தொழிலாளர்களுக்கு வரக்கூடிய தொகை ரொம்பவும் குறைந்துவிடுகிறது. அப்படியே செலவுகளைச் செய்துதான் பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையை வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கே நாமிலேஷன் என்ற முறை இல்லை. அதற்கு அங்கே இப்பிஸிஸ் என்று சொல்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள். ஒரு நபர் மூன்னதாகவே, தான் இறந்து விட்டால் இலாகாக்கு அந்த தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாமிலேஷன் செய்யக்கூடிய முறை மற்ற பிராவிடெண்ட் பண்டில் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைய ஏதாவது பிராவிடெண்ட் பண்டில் மட்டுமல்ல. அதற்கு உரிமையிலே என்று வாதாடப்படுகிறது. அங்கே இல்லை என்று உயர் நீதி மன்றத் தீர்ப்பும் இருக்கிறது. (கனம் இ. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறுக்கீடு) அவர்கள் அதை மாற்றிக்கொள்ள

5-40 p.m.

அதன் பின் இப்போது கனம் இலாகா வேலை வாய்ப்பு, திறமையான வேலைகள் நடந்து வந்திருப்பது பற்றிய செய்திகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் வேலை வாய்ப்புத் துறைத் தலைவர் அவர்கள் அவர்களிடம் ஆலோசனைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டன. அவற்றின் தேவையான ஆலோசனைகள் மீட்டர் பராமீட்டர் ஒத்தாழிப்பிடி அவர்களின் உதவியைக் கொண்டு கனம் வேலை வாய்ப்புத் துறைத் தலைவர் அவர்கள், நெல்லை ஜில்லாவில் பல பகுதிகளில் பராமீட்டர் பராமீட்டர் பராமீட்டர் வருகின்றன என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஒரு மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை முடிவாகப் பிராவிடெண்ட் பண்டாகக் கொடுக்கக் கூடியும் அறிந்து, அவை கனம் வேலை வாய்ப்புத் துறைத் தலைவர் அவர்கள் முன்முயற்சி எடுத்தால், அது நல்ல முறையில் போகும், என்ற ஒரு கொள்கையை மாமிய கல்வி இலாகா உட்கட்டையும், கல்வி இலாகா அமைச்சரையும் தான் பாராட்டுகிறேன்.

கனம் சுவாமிநாதன், தொழிலாளர்களைப்பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளிகள் ஏராளமாக வேலை செய்யக் கூடிய இடங்களில் பிராவிடெண்ட் பண்ட அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராவிடெண்ட் பண்ட அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் களுக்கு ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அது சட்ட பூர்வமான ஒரு கஷ்டமாக இருப்பதால், அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று தொழிலாளர் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகொள்கிறார்கள். இதையும் பிராவிடெண்ட் பண்டாவது சர்க்காரே நினைக்காமல் பிராவிடெண்ட் பண்டாக இல்லாது டிராஸ்ட் பண்டாக நடத்த வேண்டும் என்று நினைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு நபர் இத்தகையதொன்றை அல்லது ஏதாவது குடைய வேலைக் காலம் முடிந்து வரவு பெற்ற காலத்திலே அந்தப் பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையை வாங்கும்படி பல இனஸ்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இரண்டு பேரை தொழிலாளர்களைய பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையை வாங்கும்படி, அவர்கள் ஸ்கெலெஷன் எடிபிகேட் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுத்தால்தான், பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையைக் கொடுப்பதில், அந்த ஸ்கெலெஷன் அடிப்படையில் வாங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு நூற்றுக்கு 3½ ரூபாய் "கோர்ட் பீஸ்", அதற்கு மரைய போடவேண்டியது, யக்கில் அமர்த்த வேண்டியது, இப்படி ஏராளமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. இதைக் கப்பல் தொகையே சொறமமாக இருக்கிறது. இதைத் தொழிலாளர்களுக்கு வரக்கூடிய தொகை ரொம்பவும் குறைந்துவிடுகிறது. அப்படியே செலவுகளைச் செய்துதான் பிராவிடெண்ட் பண்ட தொகையை வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கே நாமிலேஷன் என்ற முறை இல்லை. அதற்கு அங்கே இப்பிஸிஸ் என்று சொல்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள். ஒரு நபர் மூன்னதாகவே, தான் இறந்து விட்டால் இலாகாக்கு அந்த தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாமிலேஷன் செய்யக்கூடிய முறை மற்ற பிராவிடெண்ட் பண்டில் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைய ஏதாவது பிராவிடெண்ட் பண்டில் மட்டுமல்ல. அதற்கு உரிமையிலே என்று வாதாடப்படுகிறது. அங்கே இல்லை என்று உயர் நீதி மன்றத் தீர்ப்பும் இருக்கிறது. (கனம் இ. சுவாமிநாதன் அவர்கள் குறுக்கீடு) அவர்கள் அதை மாற்றிக்கொள்ள

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [6th March 1959]

உரிமையிலே. ஆகையால், இந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்குமாதிரி பாட்டு, ஸ்கெலெஷன் தீர்ப்பு இருக்கிறது. பிராவிடெண்ட் பண்டில் நாமிலேஷன் செய்யப்பட்டால், வாரிசு ஸ்டிபெண்ட் இல்லாது தொகையை வாங்கிக்கொள்ள வரது செய்து கொடுக்குமாறு, நய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டிலாவது சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு இத்தனை நேரம் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி.

* SRI S. T. ADITYAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, by way of general observations about the Budget and the speech of the Hon. Minister who presented the Budget, I want to draw the attention of this Hon. House to two matters. I find in the Budget speech that there are two specific admissions; and both of them are very important. One of them occurs on page 25 and has been read by my hon. Friend Sri Mohamed Raza Khan. Therein it is said that this State has not been treated on the same level, as far as financial matters are concerned, as the other States by the Central Government.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, that is an incorrect reading. What it says is that this State has not received the same favourable treatment from the Finance Commission as the other States have.

* SRI S. T. ADITYAN : I read it subject to that correction. Then, in this connection, I will make one request which I have already made in another connection. It is this. Whenever there is a matter which has to be represented by the State Government to the Central Government or to any Central body, we can follow a convention which is followed in other countries. Whenever there is a matter which is international, generally the Opposition is taken into confidence and the Opposition is also asked to help. In the same way, it will be possible for our Government also, whenever it is a matter to be taken up with the Centre, to take the Opposition also into confidence and to make a joint claim before a Central body. That is the first observation that I would like to make.

The second point that has also been admitted in the speech of the Hon. Minister occurs on page 15. It says—

'But there can still be no difference of opinion amongst us that the pace of industrialization is not rapid enough and that our objective should be to accelerate the pace further.'

It is admitted that the pace of industrialization is not rapid enough. For this may I attribute the cause—as far as my analysis goes, the reason is not far to seek—to socialisation that the Government are after? Sir, between Socialism and Communism I do not see any difference theoretically. Both of them are for negation of private property and also private enterprise. Both of them rely upon group economics. For instance, both of them want to insist upon co-operative farming. (Interruption.) The difference in language between Socialism and Communism is without any distinction.

[Sri S. T. Adityan] [6th March 1959]

Or rather I would say that the distinction, if any, is not a difference at all, between Socialism and Communism. Both of them swear by Marx and neither of them is Gandhian. I make bold to say that much of the views that we have got to-day arises from socialisation.

What do we find? It is next to impossible to industrialise this country on Government initiative by socialisation. I say that if the Government will look into this question very clearly, they will find that if the pace of industrialization is not rapid enough, it is due to Government interference at every stage. It is due to the fact that the Government want every industry to be taken up on a socialised basis. The private sector it is that can provide employment to the millions.

It is said, and I think correctly, that as far as electricity is concerned, our State has got the best distribution, that as far as the roads are concerned, our State has got the best mileage per square mile, that as far as elementary education is concerned, we have got about the best system and that as far as the hydro-electric projects are concerned, we have almost exceeded our limits. These are achievements no doubt. But then where are we in respect of industrialisation? Compare ourselves with some of the northern States, for instance, with Bombay. Where are we in the matter of industrialisation? The real reason seems to be this. In Bombay, there is greater industrialisation mostly due to the fact that there they have got a larger number of industrialists. Industrialisation for a country will be impossible in the Government sector. Industrialisation for this country will be possible only by private industry, by competitive industry, and only by what we call capitalism. I stand for capitalism. I stand for conservatism. I am against all kinds of socialism. Whether we call it socialisation of the Socialist model or socialisation of the Congress model or socialisation of the Communist model, whatever kind of socialism is practised I stand against it as far as this country is concerned, we are accustomed to a sort of tradition, and without doing much violence to that sort of thing, we should see whether it will be possible to industrialise this country by the capitalistic method—by the method of private industry.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, may I ask the hon. Member what is the industry which has been started by the Madras State in all these years except the road transport industry?

* SRI S. T. ADITYAN: That is exactly what I wanted to ask of the Hon. Minister, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If that is so, Sir, why is Madras industrially backward?

* SRI S. T. ADITYAN: That again is the question which I wanted to put to the Hon. Minister. What is the industry which the Government have started except the road transport industry? On the contrary, are not the Government putting up blocks—difficulties—in the case of the private industry? Whenever a private

6th March 1959] [Sri S. T. Adityan]

industry is allowed at all, is it not also a fact that it is allowed more or less as a monopoly? Take, for instance, road transport. Leave alone the City of Madras. Next to Madras comes Madurai. What happens in Madurai? The bus transport in the City of Madurai is allowed to be run by a single company. If anybody else applies for a route in Madurai, I do not know what happens to that application.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think the hon. Member has now shifted the ground and is attacking private capital which he said he was the champion of.

* SRI S. T. ADITYAN: The point is this. When I refer to the bus service of Madurai City, I am not attacking private industry as such. The Hon. Minister knows what I am attacking actually. I attack the concentration of private industry in the hands of one company or individual. That is to say, giving a monopoly to a single industry is as bad as Government industry. By private industry I mean 'private competitive' industry and not private monopolistic industry. Eradication of business monopoly by the State or by individuals is the fundamental *sine qua non* of modern capitalistic economics.

I now pass on to the next subject. Sir, I think it is usual for Members to refer in their Budget speeches to the needs of the constituencies from which they come. (Sri Mohamed Raza Khan: You mean in the other House.) Mr. Deputy Chairman, may I continue up to 5-20?

DEPUTY CHAIRMAN: Yes.

* SRI S. T. ADITYAN: Referring to the place from where I come, I have to say one or two words. As was being mentioned by an hon. Member in the other House, there is a lot of Party interference in the administration of the districts.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member can say that as coming from him. It is not necessary to refer to what another said in the other House.

* SRI S. T. ADITYAN: I am not going to refer to it in detail. Such a complaint wherever it is made is true. There is a lot of Party interference going on now in the district administration. We can find this in each and every district. Here I vouchsafe that as far as Tirunelveli district is concerned, it is a dire disease. What we do find is that the administration at the top level is more or less carried on by the Party administrators. We thought such a disease occurred in some of the countries where there was totalitarianism. How do we get this disease in our country? (Sri Mohamed Raza Khan: We are powerless.) We are drifting to a State where the Party administrators step in and dictate to the district officers in the districts. This is a circumstance which, in all sincerity, I request Hon. Ministers to look into. Such an interference by partymen leads to undesirable and untoward results. For instance, a single village is split into three panchayats or

[Sri S. T. Adityan]

[6th March 1959]

perhaps even four or five, whereas it ought not to be split at all. And then a larger number of panchayats are formed for a single village than are necessary or warranted by the revenues of the village in order to satisfy one leader. Take this the vicious circle is working. What we find is that a number of panchayats are being formed where one would suffice.

Many of my hon. colleagues here have spoken about block development. As far as the place wherefrom I come is concerned. I would request that, because of want of rains and also because of the near famine conditions in the Tirunelveli district, immediate attention should be given to the starting of a larger number of blocks in that area. I would particularly suggest Oddangudi in the Tiruchendur taluk and Vijanarayanapuram and also other places in the Nanguneri taluk. Tiruchendur and Nanguneri taluks have been unfortunately deficient in rain. Even when other taluks are getting sufficient rain, these two taluks somehow or other do not get rain.

Sir, within the next two or three minutes I have got, I shall refer to education. Many of my hon. Friends have spoken about elementary education. Let me refer to higher education. In the field of higher education, in our State there is one particular thing that we note. I think you know that special trains are being engaged just at the time of the matriculation examination, 300 or 500 pupils are going, I think, to the Banaras University to sit for the matriculation examination. Why should this happen? Why should our students go to the Banaras University to sit for the matriculation examination? Why not we have it here? Why not we have the system of private education even at the University level here?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have the matriculation examination in Madras.

5-20
p.m.

* SRI S. T. ADITYAN: But then why are our students going to the Banaras University? Are the people from Banaras coming to write their examinations here? Am I not correct when I say that special trains are being engaged to take our pupils from here to the Banaras University to write their examinations there? We have got, for instance, the London University which, except perhaps in the case of medicine and one or two other subjects, is examining students and giving them B.A. and M.A. degrees and also doctorates.

I shall quote one specific instance. A student passing his Intermediate examination in this State goes to Belgaum. In three years he qualifies for the B.L. degree, goes again to Mysore, without one year of apprenticeship course, enrolls himself as an advocate and comes back to this State as a full-fledged advocate. If he were to qualify himself for that profession in Madras, he will have to put in two years for the Degree course, two years for the B.L. Course and then again one year more for his apprenticeship course. Both of them are equal in all respects, the one qualifying here in five years and the other in the other States in three years. Mr.

6th March 1959]

[Sri S. T. Adityan]

Deputy Chairman, Sir, you are an advocate and you know it all well. Within the same country if such is the case, is it not better that we also provide some such facilities for our own students to qualify themselves, as the Bombay University has provided and some other Indian Universities have also provided?

My time is up, Mr. Deputy Chairman, and I thank you very much for the opportunity given me to speak on the Budget.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: சட்ட மன்ற உப-தலைவர் அவர்களே, நமது அரசு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சிறந்த அறிவாளிகள் பேசியிருக்கிறார்கள். வரவு செலவுத் திட்டம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். இது சம்பந்தமாகத் திருக்குறளில் ஒரு குறள் எனக்கே இப்பொழுது தோவாகத்திற்கு வருகிறது. அதைப் படித்துக் காண்பிக்க விரும்பவும் கீழ்க்கொடுக்கிறேன். என்னென்றால் வரவு செலவு என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி அதில் சொல்லியிருக்கிறது.

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தாக

என்று சொல்லியிருக்கிறது. இயற்றலும் என்றால் தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேலுனவாக்கலும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: When is the hon. Member speaking on the Budget?

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மற்ற மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது போல் பாடம் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு நாம் வந்துவிட்டோம். சிலர் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி ரொம்பவும் பெருமையாகக் கொண்டாடிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவ்வளவு பெருமை கொடுக்க நான் தயாராக இல்லை. என்னென்றால் இயற்றல் என்றால் தனக்குப் பொருள் வரும், அதை மேன்மேலும் உயர்வாக்க வேண்டும். "You must produce more". ஆகையினால், நிறையப் பொருள்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். சேகரிக்கப் பார்க்கவும் வேண்டும். எந்த எந்தத் துறையில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். உணவு அலகியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றப் பொருள்களும் வேண்டியிருக்கின்றன. ஈட்டல் என்றால் அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒரு வழி கொடுத்தலும், காத்தலும், தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும், இவைகள் எல்லாம் அதில் அடங்கிப்போய்விட்டது. பிறகு காத்தல், வகுத்தல், காத்தவற்றை அறம், பொருள் இன்பங்கள் பொருட்டு விரித்தலும் உள்ளவை. இவ்வளவு அழகான குணங்களைக் கொண்டதுதான் ஒரு பட்ஜெட் என்று சொல்லுவார்கள். அதைப்பற்றிப் பேசும்போது என்ன நினைக்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I interrupt the hon. Member for a minute? Turning to me, the hon. Member said, 'You must produce more.' I want to know from the hon. Member in what front I must produce more. The hon. Member's Party is in favour of family planning and birth control. Therefore, will it be in order for the hon. Member to ask me to produce more? I would request the hon. Member to clear his position before he proceeds further.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I will make it clear to the hon. Member by replying to him in the same way. The hon. Member must produce more in the direction in which he has capacity because I cannot ask him to produce in the direction in which he is most incapable. (Laughter.)

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [6th March 1959]

நினைக்கிறேன். குறைந்தது 11 ரூபாய் ரூபாயாகவும் என்று சொல்லலாம். 3 ரூபாய் ரூபாய் அதிகம் பாடி போகிறது. கலி விவசாயத் திட்டம் செலவு குறையப் போகிறது. மற்றவை எல்லாவற்றையும் மீதி இடுகிறது. இவ்வளவு பணம் மீதி இறுதியில் கொடுக்க கொடுக்க மக்களின் பண நேற்றத்திற்காக ஒதுக்க கொடுக்கிறது. கொடுக்க கொடுக்கிறது. சிறு பட்ட மக்களுக்கு அதிகச் செலவை காண்பிக்கப்படுகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பசு உணவுக்காகவும், உணவு பிழித்க்காகவும் 19 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை விட மிகவும் சீழ்த்தாயாக இருக்கிறார்கள். மக்களின் களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவை காண்பிப்பதற்குக் கோரிக்கை கொள்ளுகிறேன். இது மற்ற நல்லா பரிசுப் பணியை அளவாகப் பேசியதை நான் பாராட்டி அந்த மாதிரிச் செய்ய வேண்டுகிறது கொடுக்க கொள்ளுகிறேன்.

அறிந்துபடியாகச் சொல்லவேண்டியது மின்சாரத்தையே. மின்சார விஷயத்தில் அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்கிறார்கள். உலகமேலே வெளி நாட்டுச் செலாவணியாகச் செலவழிப்பது இருக்கிறது. ஏன் இந்த இதைத் தில் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டும்? மின்சாரத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்யாமல் கொஞ்சம் குறைவாகச் செலவு செய்து அதைப் பணம் எழைகளுக்குப் பயன்படுத்தியாக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். தில் ஒரு திருபணத்திற்குச் செலவழிப்பது தற்போது மின்சாரத்தின் நின்றுவிட்டன. 2 மணி நேரத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறது. என்ன காரணம் என்று விசாரித்தேன். அதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் மீதோ இரண்டு இருக்கிறதாம். அதில் ஒன்று செலவிடத் தாமதமாக விளக்குகள் நின்றுவிட்டன. அதற்குப் பதில் சாமான்களை வைத்துக்கொண்டிருக்காததன் காரணமாக ஒன்று கெட்டுவிட்டவுடன் அதை உடனே மாற்ற முடியாமல் போய்விட்டது. தேவையான சாமான்களை மனனதாகவே வாங்கி வைத்திருந்தால், இத்தமாதிரி நிலைமை ஏற்படாது. மின்சார போட்டு அமைத்திருக்கிறார்கள். அதில் நல்லவர்கள் வேலை செய்துவருகிறார்கள் அதைப்பற்றிப் பின்னால் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறேன்.

போலீஸைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் இந்தக் காலத்தில் கார் விட்டுக்கொண்டு போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்னதான் ஜாக்கிரதையாகப் போனாலும், சிலர் இடது பக்கம் "ஒவர்டேக்" பண்ணிக்கொண்டு போகிறார்கள். அவ்வாறு போகிறவர்களைப் போலீஸ் காரர்கள் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்ததுக்கொள்வதில்லை. வா வா "டாபிள்" சம்பாதிக்கப் போலீஸ்காரர்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறார்கள். விதிப்படி போலீஸ் வண்டிகளைச் செலுத்திக்கொண்டு போவதை நல்ல முறையில் என் அதிகாரிகள் நடத்தி வைக்கக் கூடாது? என்னுடைய காருக்கு நேர்ந்த ஒரு விபத்தையொத்தி இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் பயந்துகொண்டு 20 மைல் வேகத்தில் காரை ஓட்டிக்கொண்டு போனேன். ஒருவன் இது பக்கமாகப் போய் எனது கார் மேல் இடித்துவிட்டுப் போய்விட்டான். மூன்று ரோடுகள், நான்கு ரோடுகள் சந்திக்கும் இடத்தில் "டாபிள்" கொடுக்கவேண்டிய சரிவரக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நம்முடைய காலத்துக்காக "ஸ்பெஷல் ஆர்டர் போலீஸ்"ப் போட்டிருக்கிறோம். அதனால் இப்பொழுது ஒருவரு திருட்டுக் கஷ்டம் குறைந்திருக்கிறது. அந்த ஸ்பெஷல் ஆர்டர் போலீஸ் இருப்பவர்கள் படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிலர் பாரம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதே வேலையைத் தொடர்ந்து செய்வது கஷ்டம். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின்படி அவர்கள் 17 ஆண்டுகள் அதில் வேலை செய்தால்தான் மற்றப் பிரிவுகளுக்கு மாற்றப்படுவார்கள். 10 ஆண்டுகள் போதும் என்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அவர்களைக்கப் போதிய சதுக்கைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாகச் சொல்லவேண்டியது ஒன்று தான். நம் தமிழ் நாட்டில் உணவானது மருந்து உணவு வகைகளை நன்றாகச் சாப்பிடவேண்டும். வெளிநாட்டு மருந்தைச் சாப்பிடுவதில் அர்த்தமில்லை. "மின்து"

6th March 1959] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

குறையும் நோய் செய்யும்". பதார்த்தகுண சிந்தாமணிப்படி நல்ல முறையில் நாம் உண்ண வேண்டும். (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : பதார்த்த குண சிந்தாமணி என்றால் என்ன?) பதார்த்தகுண சிந்தாமணி என் பதுதான் சித்த வைத்தியம் என்பது. சித்த வைத்தியத்தைப்பற்றித் தெரியாத காரணத்தால்தான் இவ்விதக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என் பதைக் காலம் வருத்துகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றை எடுத்துக்கொள் வோம். "டயபிடீஸ்" நோய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு எகப்பட்ட மாத்நைகளை வாங்கிச் சாப்பிடச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அதற்கு மிகச் சாதாரண மருந்து ஒன்றை நான் கூறுகிறேன். பாகற்காயை நன்றாகக் காயப்போட்டு வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட்டு வந்தால், இந்த நோய் நின்றுபோய்விடுகிறது. நம்முடைய நாட்டில் சிறிய அளவில் நல்ல பதார்த்தங்களை வாங்கிச் சாப்பிட்டாலே நோய்கள் நமமைப் பிடிக்காது. நம்முடைய நாடு சித்தர்கள் செய்த சித்த வைத்தியத்தைக் கையாண்டால் நோய்கள் சீக்கிரமாகப் போய்விடும். சித்த வைத்தியத்தைப் பெரும் அளவில் பரப்பத் தனியாக ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல காலமாக நான் கூறி வருகிறேன். சில இடங்களில் ஆயுர்வேத காலேஜ் தனியாக இருக்கிறது. யு.பி.சி.கே. தனிக் காலேஜ் இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் சித்த வைத்தியத்திற்காக உடனடியாக ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும். (ஒரு சனம் அங்கத்தினர் : ஜி.சி.ஐ.எம். கல்லூரி இருக்கிறதே.) ஜி.சி.ஐ.எம். மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ஒரு நோயாளி போனால், ஆயுர்வேத வைத்தியக்காரன் ஒரு பக்கம் இழுக்கிறான்; யுனாணி வைத்தியக்காரன் ஒரு பக்கம் இழுக்கிறான்; அஸ்திக்காரன் ஒரு பக்கம் இழுக்கிறான். ஆகவே, சித்த வைத்தியத்திற்காகத் தனியாக ஒரு மருத் துவக் கல்லூரியும், ஆஸ்பத்திரியும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால், இது விஷயமாக எவ்வளவு செய்தாலும் செய்யலாம். ஆனால் இன்றைப் பணம் செலவு செய்யக் கூடாது. நம் மக்கள் எல்லா பக்கம், பொலாமை செய்கிற நாடு. அதனாலே ஏழ்மை கொண்ட நாடு. நமக்கு வருவாய் இல்லாவிட்டாலும் கூடப் பரவாயில்லை.

அதா நாவிலிடி தாயினுங் கேடிலலை
போகா நகலாக் கடை.

அரசாங்கத்திற்குப் பொருள் வருகிற வழி குறைவாக இருந்தாலும் கூடக் கேடிலலை. போகு ஆறு—போகின்ற வழி அதிகமாகப் போய்விட்டால் கேடு வரும். ஆகையால், நான் சொல்வது பணத்தைச் சிக்கனமாக, விரயம் இல்லாதவாறு செலவு செய்ய வேண்டும். ஏதோ வரி போடுகிறோம், அதற்கு மேலேயே செலவு செய்கிறோம் என்றால் பெருமை இல்லை. வருவாய் நிறைய வாட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், செலவு கண்டிப்பாகச் சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் 40 ரூபாய் சம்பாதித்தவன் இப்போது 150 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான். அப்போது அவர் ரூபாய்க்கு வாங்கிய சாமான் இப்போது ஒன்றரை ரூபாயாக இருக்கிறது. விலை இப்படி ஏறிக் கிடுக்கிறது. Tempo of activity காரணமாக இருக்கலாம். இப்படி வாழ்க்கைச் செலவு உயர் உயர் நாட்டு மக்கள் கத்தை கத்தையாக நோட்டுகளைச் சம்பாதிக்க விரும்புகிறதும் களை நோட்டு அடிக்கிறதும்தான் ஜாஸ்தியாகிறது. நான் உண்மையைப் பேசுகிறேன். அதிகமாகப் பணம் வரும் வழி என்ன என்று சர்க்கார் பார்க்கிறது போல நாட்டு மக்களும் பார்க்கிறார்கள். இதைக் கவனிக்க வேண்டும். பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுகிற நேரத்தில் வருவாய்க்குத் தக்க அளவு சிக்கனமாக, விரயம் இல்லாதவாறு செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*Sri N. ANNAMALAI PILLAI : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்தச் சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மலிவு வயிற்று மகன் போல, ஒரு புதியவன் எடுத்த தனம்போல என்று அருணகிரியார் பாடினார். இப்படி அநேக வருஷங் களுக்குப் பிறகு இந்த உயர் பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது, மிக மிகச்

5-4
p.m.

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [6th March 1959]

பெயரைச் சேர்த்துக்கொள்ளாமல், உதரகக் கால அளவை இல்லை. நாளை தேர்தல் என்றால், இன்று வரை சொத்துக்களையும், ஆகவே, பண வசதி உள்ளவர்கள், நிதி படைத்தவர்கள் அந்தத் தொகுதியிலே வாக்காளர்களாக இருக்கிறார்களே, இல்லையென்றால், இந்த இருக்கிறார்களோ 4-50 ப.ம. அவர்களுடைய பெயர்களை ஒரு குழுவுக்கு கொடுத்துப் பட்டியலில் வைக்க அவர்களுடைய பெயர்களைக் கொண்டு சேர்த்துத் தங்களை சுயமாகத் தேர்தலில் ஜெயித்துவாங்குபவன் ஒரு வற்றை உணர்ப்பனையில்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் இன்னும் நடுத்தரமான தரமான ஜனநாயக முறையில்தேர்தல் நடப்பது என்பது துல்லியமானவே தான் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அபேட்சிகள், முனாதிபதிகள் தங்களுக்கு அவசியமான வாக்காளர் ஜாபிதாவை வாய்க்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருள்ள வாக்காளர்களைப் பற்றியும் விவரங்கள் ஏற்கெனவே ஜாபிதாவை வாய்க்கியிருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அபேட்சிகள் எல்லாம் தங்களுடைய கையில் இருக்கும் ஜாபிதாவை வைத்துக்கொண்டு, வேடங்களை யாசிக் கின்றார்கள். அதன் பின்னால் தேர்தல் நடக்கின்ற சமயத்தில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படு கின்றது. இதன் காரணமாக உண்மையான வாக்காளர்கள் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதைப்பற்றி ஆங்காங்குப் பல இடங்களிலிருந்தும் அரசியலாளுக்கும் புக்கர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றிச் சட்ட இலாகாவுக்குத் தெரிவித்திருப்பது, இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தைத் திருத்தாமல் இதில் ஒன்றைச் செய்ய முடியாது. இப்போது இருக்கிற சட்டத்தின்படி பிரகாச தேர்தலில் வாசிக் கொள்ளும் வாக்காளர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் என்பது தான் இருக்கிறது என்று தெரிவித்து சுற்றறிக்கையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தவறு செய்து, இதை ஒரு முக்கியமான பிரச்சனாகக் கருதி இதில் நியாயத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி யில்லாவிட்டால், ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்தல் நடைபெற முடியாது. ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்தலெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற அங்கத்தினர் களின் எண்ணிக்கை நகர சபைகளில் குறையும். பணம் படைத்தவர்கள், நிதி படைத்தவர்களும் தங்கள் நினைத்த தேர்தலில் வேண்டிய விதத்தில் பணத்தைச் செலவு செய்து வேட்டுக்களை வெற்றித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுப் வந்து விடுவார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் உடனடியாகத் தலையிட்டு எந்த விதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அந்த முறை யில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காசியிலிருந்து வரையாதும் வரையிலும் ஒரு நெடு வழி சாலை (Grand Trunk Road) எய்துத்துவதாக நெடு வழி இலாகாவில் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் பல பாலங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகத் திருநெல்வேலிக்குப் பாளையங்கோட்டைக்கும் இடையில் சுலாசனா முதலிய பாலம் என்று ஒரு பாலம் நடுவில் இருக்கிறது. ஆனால், இப்போது இந்தப் பாலத்திற்கு மாதிரியும் இந்த நெடு வழி இலாகா வேலையிலிருந்து விலகி அளிக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பாலம் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் வள்ளல் ஒருவரால் கட்டப்பட்ட பாலம். அங்கு எந்த இவ்வளவு போக்குவரவு இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அதன் காரணமாகக் குறுகிய பாலமாக அமைத்தார்கள்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

ஆனால், இப்போது பாலங்கள், லாடிகள் இவைகள் எல்லாம் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதால், இன்றைக்குப் போக்குவரத்து அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமாகக் கால நடையாகச் செல்லும் பிரயாணிகள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பாலத்தை அகல் செய்து வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. மற்ற நகரங்களில் பாலங்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் நிதி உதவி செய்து அகல்படுத்தி வருகின்ற இந்த நாளில், இந்தப் பாலத்தை அகல்படுத்தவதற்கு

6th March 1959] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

செலவு செய்யவேண்டிய பணத்தில் பாதி அளவு திருநெல்வேலி நகர சபையும் பாளையங்கோட்டை நகர சபையும் தர வேண்டும், இல்லாவிட்டால் முடியாது என்பதற்கு ஒரு கொள்கையை சர்க்கார் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் இதனுடைய பொறுப்பைத் தப்பிக் கழித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அவ்விதமில்லாமல் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் செய்கிற போலவே, இதையும் நெடுவழிச்சாலை இலாகா வேலையோடு சேர்த்து இந்தப் பாலத்தை அகல்படுத்த வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விருமபுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், நான்கு தாலுக்காக்களில் கங்கா, மொவிரி, நாமருவெரி, திருச்செந்தூரில் பெரும் பகுதி, கோவிலாட்டியில் ஒரு பகுதி, இந்த இடங்களில் எல்லாம் பருவ மழை இல்லாததால் காலமாக, பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல தாலுகாக்களிலும் தாடி சாணைச் சேட்காமல் மக்கள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள். கேட்கக்கூலாம் இன்னும் சரியாக ஆரம்பிக்க வில்லை. அதன்பின்னால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதிர் பார்த்த அளவுக்குப் பருவ மழை பெய்தால்தான் என்ன நிலைமை ஏற்படுமோ என்று மக்களிடையே நிதி ஏற்பாடுப் பலரும் வெளியிடங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற நிலையையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இடங்களில் எல்லாம் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகப் புதிய கிணறுகளை ஏற்படுத்தியோ அல்லது இருக்கின்ற கிணறுகளை ஆழப் படுத்தியோ, அல்லது வேறு விதமாகவோ வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விருமபுகிறேன். இந்தத் தாலுக்காக்களில் எல்லாம் வரிகளை வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும். வரி வசூலை நிறுத்தி வைத்திருந்தால் போதாது. அங்குள்ள விவசாயிகள் எந்த விதமான பயனும் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயக் கடனையும் வசூலிக்காமல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். இத்தகைய காரியங்களைச் செய்வேண்டுமென்று கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேறு ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், ஹரிஜனங்கள் சர்க்காருடைய கொள்கைப்படி இரண்டு வகையாகக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அதாவது கிராமப்புறங்களில் வசிக்கின்ற ஹரிஜனங்கள் ஒன்று, மற்றொன்று நகரப் புறங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள். இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வேதனையைக் கொடுக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் ஹரிஜனங் களுக்கு ஹரிஜன வேல்பேர் நிதியிலிருந்து வீட்டு வசதி, ரோடு வசதி, தண்ணீர் வசதி முதலிய பல வசதிகளும் செய்து கொடுப்பதால், அவர்கள் இந்தப் பண்பெல்லாம் அடைந்துவருகிறார்கள். ஆனால் மேஜர் பஞ் சாயத்துக்களிலும் முனிசிபல் நகரங்களிலும், நகரப்புறங்களிலும் வசிக் கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த வசதிகள் ஒன்றும் கிடையாது. இவர்கள் வசிக்கும் இடங்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. இதைச் சீர்படுத்துவதற்காக, இவர்கள் வசிக்கும் இடங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டால், இவையெல்லாம் நகர சபையின் அலுவல் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதோடு இதற்காக ஹரிஜன நல நிதியிலிருந்து பணம் கொடுக்க முடியாது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் பின்பற்றி வருகிறது. இந்த நிலைமையில் நகரப் புறங்களில் இருக்கும் ஹரிஜனங்கள் அவதிப்படுகின்றார்கள். அது மட்டுமல்ல, நகரப்புறங்களில் ஏராளமான வயல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, திருநெல்வேலி நகராமே வயல்களின் நடுவில் தான் இருக்கிறது. இந்த வயல்களுக்கிடையில் பல ஹரிஜனங்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் போக்கு வரத்து வசதி கிடையாது. இந்தப் போக்கு வரத்து வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்காக நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஏராளமான பொருட் செலவு ஏற்படும் என்று சர்க்கார் கையை விரிக்கிறார்கள். ஹரிஜன நல நிதியிலிருந்து இதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால், இவையெல்லாம் நகர சபைச் செலவைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள், நகர சபையில்

[Sri N. Annamalai Pillai] [6th March 1959]

சந்தோஷமாக இருக்கிறது. பல பொய்யாக, உயர் பட்ஜெட்டைப் போட்டு விட்டார்கள், செலவு செய்யவேண்டிய வசதிகளை செலவு செய்யவில்லை, அவற்றில் மிச்சப்படுத்திக் காப்பிடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எந்த வகையிலும் இது வரையில் செலவு செய்யப்படாதிருக்கிற திட்டங்களைப் பார்த்தால், ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டில் இந்தக் காலத்தில் செலவு செய்ததைவிட இன்னும் மிகக் கூடுதலாக நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரு கோடி ரூபாய், அரை கோடி ரூபாய் என்று பெரிசெய்து கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இந்த வருஷத்திய பட்ஜெட், புதிய வசதிகளையும் பொருத்தமாக உயர் பட்ஜெட் என்று கொண்டுவந்திருப்பது எல்லா ஆண்டுகளும் குறுகலும் அடைந்திருக்கின்றன. சந்தோஷம் அடைகிறோம். எந்தக் கட்டிக்கப்பட்டிருக்கிற போல், இதில் செலவழிகள் ஒரளவு குறைவாக செய்யப்பட்டிருக்கலாம். மிக மிக வேகமாக ஒவ்வொரு வருஷமும் சற்று சற்று ஆலோசனைகளைக் கொண்டு நிறுத்தவும், அது உயர்ந்ததாகவும், நினைத்த இடத்தை அடைய முடியுமென்று, ஒரே ஒட்டமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அப்படித்தான் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இந்த பட்ஜெட் உயர்ந்த பட்ஜெட் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை வரவேற்றுப் பேச்சுக்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வடாற்காடு ஜில்லாவில் பஞ்சம் அதிகிடுவது உண்மை. அதைப் பற்றி சத்தை இப்போதே மிகுதியிடாமல் தடுத்துப் பேசுகிறேன். இல்லையென்றால் பெரும் விபரீதம் வரையும் என்று நினைக்கிறது. இதை இப்போதே சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உருவாக்கத்திலும் இந்தப் பஞ்சத்தை எப்படி நிரந்தரமாகச் சரிசெய்து அடையச் செய்து என்பதில் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர் பட்ஜெட்டாகத் தயாரித்தது மிகவும் நல்லதாகப் போய்விட்டது. திடீரென்று இந்தமாதிரியான இரண்டில் அதிகச் செலவு தேரிடாலும், நம்மால் சமாளித்துக்கொள்ள முடியும். வடாற்காடு ஜில்லாவில் சமீபத்தில் நடந்த அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கூட நான் ஒரு யோசனை சொன்னேன். அந்த ஜில்லா வறண்ட பிரதேசம். எந்தக் காலத்திலும் பஞ்சத்தில் மூழ்கியிருக்கும் இடம். பொதுமக்களிடம் தண்ணீர் பாதுகாத்துக்கொள்கிற சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறது. இது ஒரளவு தண்ணீர்தான் பாதுகாத்துக்கொள்கிற சக்தியையாவது பெற்றுவிட வேண்டுகிற சாதாரண அபினை போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது கூட இந்த ஜில்லாவில் உள்ள எல்லா நிலங்களையும் கண்கொடுத்து, அவ்வளவு நிலங்களுக்கும் சாசியாக எத்தனை கிணறுகள் வேண்டும் என்று கணக்கிடுகிறது. இப்போதுள்ள கிணறுகள் போக பாக்கியுள்ள கிணறுகளை—முன்று அக்காலத்து ஒன்று வீதம் கணக்கிட்டு—பாசனத்திற்கு வசதியுள்ளபடி வெட்டித்தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டேன். இப்படிச் செய்துவிட்டால், அந்த ஜில்லாவில் என்னைக்குமே பசி இருக்காது. என்னைக்குமே உணவு தானியத்தில் தன தேவையை அது பூர்த்தி செய்துகொண்டிருக்கிற உயர் ஜில்லாவாகவே இருக்கும். நான் சர்க்கார் அலுவலிய விசாயக் கமிட்டி முன் இவ்விஷயம் பற்றிச் சாட்சியம் கொடுத்தேன். அதை அவர்கள் எழுதிக்கொண்டு வந்தார்கள். என்ன செய்வார்களோ தெரியாது. அதை இப்போதும் இந்த மன்றத்தில் நமது சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சிபாரிசு எப்படி இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட வறண்ட பிரதேசங்களின் அபிவிருத்திக்காக அப்பே சர்க்காரே—முழுப் பணம் மானியமாகக் கொடுத்தோ, அல்லது பணம் மானியமாகக் கொடுத்தோ—கிணறுகள் வெட்டித் தர முன்வர வேண்டும். வேண்டுமானால் பின்னால் வசூல் செய்துகொள்ளக்கூடிய அளவு கடனாகவாவது கொடுத்து உடனடியாகக் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவன்னியில், மாடு வாங்குவதற்குப் பொதுவாக, தாராளமாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டுக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மிக வசூல் செய்துகொள்ளலாம். அல்லது மாடு வாங்குவதற்காகவோ

6th March 1959] [Sri N. Annamalai Pillai]

தாராளமாக மாடுந் கொடுக்கவாவது சம்பவிடி கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வகையில் செய்தால்தான், அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பஞ்ச நிலையை நிரந்தரமாகப் போக்க முடியும். தன்னைத்தானே சரிக்கட்டிக்கொள்ளும் நிலையையாவது அது அடையும்.

அடுத்தது ஆஸ்பத்திரி. இப்போது நியாய ஆஸ்பத்திரி வைத்துவிட்டார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அபிவிருத்தி மிளக்கி வந்திருக்கிறது. அந்த அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வார்கள் மிக மிக நன்றாக வேலை செய்துவிடுவார்கள். எதிராளிகள், ஒன்றும் வேலை நடக்கவில்லை, எல்லாச் சிப்பந்திகளும் சேய்ப்பிடுகிறார்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு பணத்தைப் பிடுங்கித் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதாகச் சொன்னார்கள். இவர்கள் சொன்னது உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், இந்த வேலை இல்லாவிட்டால் இவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இந்த வேலை இல்லை யானால் இவர்களும் ஒரு பக்கத்தில் வேலையில்லாதவர்களோடு வேலையில்லாதவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு கூச்சம் போட ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கொள்கையை வேலை கொடுத்திருப்பதே விசேஷமானது. அவர்களை இல்லாமல்தான் நாட்டுக்கு நன்மையளிக்கும் பண வேலைகளைச் செய்யச் சொல்ல வேலை வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். உண்மையில் அவர்கள் நல்ல வேலை செய்து வருகிறார்கள். 'எனக்கும் ரூபாய் கொடுத்தோம், 50,000 ரூபாயைச் சம்பளமாகத் தின்றுவிட்டார்களே?' பாக்கி 50,000 ரூபாயைத் தானே நடுத்தெருவில் போடுகிறார்கள். அதாவது பாக்கி 50,000 ரூபாயைத் தானே கிணறு வசதிகள், பள்ளிக் கூட வசதிகள் முதலியவைகளைச் செய்துகொடுப்பதற்குச் செலவழிக்கிறார்கள்? என்று சொல்வது கூடாது. 'சாப்பிடுகிறேன்!' என்றால் மனிதன் எப்படிச் சாப்பிடாமல் இருக்க முடியும்? மனிதன் சாப்பிடத்தானே செய்யான்? உயிர் வாழ முடியாவிட்டால் எதையும் நான் தான் செய்ய முடியுமோ, அல்லது நீங்கள் தான் செய்ய முடியுமோ? சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் காந்திஜி மூன்வந்து, 'நீங்கள் எல்லோரும் தியாகம் செய்ய வேண்டும். வக்கீல்களெல்லாம் வக்கீல் தொழிலை விட்டுவிட்டு தேச சேவை செய்ய முன்வர வேண்டும்' என்று மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டபோது கூட சிலர்தான் தியாகம் செய்ய முன்வந்தார்கள். அப்போதும், தியாகம் செய்ய எல்லோரும் துணியவில்லை. ஆகையால், மக்கள் எல்லோருமே தியாக புருஷர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடாது. உத்தியோகஸ்தர்களும் மனிதர்கள்தான். அவர்களுக்கும் புத்திரர்கள், புத்திரிகள், புத்திரபெளத்திரர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் வேலையை நாம் பாராட்டவில்லை யானால், அவர்களுக்கு உற்சாகம் குன்றி வேலைகளும் திட்டங்களும் தடைப் பட்டுப் போய்விடும். அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது நாடு எவ்வாறு இருந்தது, அவை நடத்தப்படுவதும்போது நாட்டின் நிலை எப்படி இருந்தது, இப்போது நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நான் கவனித்து வந்திருக்கிறேன். அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் நாட்டின் நிலை உயர்ந்திருக்கிறது, உயர்ந்திருக்கிறது, உயர்ந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேசியுள்ள எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வெளியே போய் விட்டார்கள். இந்த நிலையில் பேச என்னக்குப் பிடிக்கவில்லை. இந்த நிலையில் பேசுவது நான் பேசுவது அவர்கள் காதில் எப்படி விடும்? இருந்தாலும், ஸ்ரீ ரஸா கான் இங்கே இருக்கிறார். நான் பேசுவது அவர் காதில் விழுந்தால் போதும். (ஒரு கணம் அங்கத்தினர்: அவருக்குத் தமிழ் தெரியாது.) அவருக்குத் தமிழ் நன்றாகத் தெரியும். பல பிராந்தியங்களில் ரோடு வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட காடுகளிலும் மிகவும் கடுமையான மலைப் பிரதேசங்களிலும் ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அன்னியர்கள் ஆண்ட காலத்தில் ஜவ்வாது மலைக்கு ஒருவரும் போயிருக்க மாட்டான். நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு கணம் முதல் மந்திரியும்

5-55
p.m.

[Sri N. Annamalai Pillai]

[illegible]

கிராம ஆள்பத்தி நிர்வாகப் பாக்டரிஸ் வேலை என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுங்கள். பாக்கர்கள் வர வேண்டியபடி சைவத்தியக் கல்லூரியில் வந்து வாங்குபவன் படிக்க வேண்டும். அப்படி பிறகுதான் அவர்கள் பாக்கர்களாக வேலை பார்க்க முடியும். சைவத்தியக் கல்லூரியில் சேருவதற்கு பி.எ.யாவது இன்டர்மீடியட்டாவது படித்திருக்க வேண்டும். ஆக, ஸ்கூல் ஸ்பான்ஸ் வசதிபிறகு பிறகு 7 அல்லது 9 ஆண்டுகள் படித்தால்தான் ஒருவன் பாக்கர்கள் வர முடியும். வெளியூரில் பள்ளியில் படித்தவன் சென்னையில் வந்து 7 வருஷங்களை இருந்து சைவத்தியப் படிப்பு படித்து பாக்கப்பான் பிறகு அவனை உடனே 'ஜவ்வாது மலேகதப் போய் அங்கே வேலை செய்' என்றால் அவன் அங்கே சென்று வேலை செய்ய மறுக்கிறான். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க சர்க்கார் ஒன்று செய்ய வேண்டும். இனிமேலாவது, சைவத்தியப் படிப்பிற்கு வாய்ப்பு மானவர்களிடம் ஒரு நிபந்தனை போட வேண்டும். 'சைவத்தியக் கல்லூரியில் ஐந்து வருஷங்கள் படித்துத் தேர்ச்சியுறும் பிறகு சைவத்தியக் கல்லூரிச் சென்று அங்கே ஐந்து வருஷங்கள் வேலை செய்வதானால், நீ புதிய சோடியுக்கே பெற்ற வசூல் ஆவாய்' என்ற நிபந்தனையை மானவர்களிடம் போடாமல் சரியாகப் போகும். இந்த நிபந்தனைக்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இது சம்பந்தமாக, பாக்கர் படிப்புப் படிக்கிறவர்களிடமும் அந்தப் படிப்புப் படித்துத் தேர்ச்சி பெறாமல்கிடக்கும் நான் சொல்கிறது அவர்களுடைய கருத்தை அறிந்திருக்கிறேன். அவர்கள் இந்த நிபந்தனைக்கு ஒத்துக்கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த முறையைக் கையாண்டால் சர்க்காருக்கு இருக்கும் பாக்கர்களிடமிருமி நீட்சம். இப்போது, சைவத்தியக் கல்லூரியில் படித்த பாக்கர்களுக்கு சைவ சமூகியம் தொடர்பும், அவர்கள் திருப்பாப்பிலியூர்லானாலும் சரி, கீழ்ப்பாத்தியானாலும் சரி, சைவத்தியத்திலானாலும் சரி, கல்லூரினாலும் சரி, கன்னியாகுமரினாலும் சரி, சென்னையிலானாலும் சரி, எங்கே வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் தொழிலை நடத்த முடிகிறது. அவர்கள் எங்கேயாவது தொழிலொன்று ஒரு போரிடப் போட்டுக்கொண்டு, வரும் தொகையின்கட்கு ஒரேயே சிவந்த தண்டனைக் கொடுத்துவருகிறார்கள். அவர்களிடம் சிறிய தொகையின்கட்கும் போகிறார்கள். பாக்கர்களும் சேனகரியமாகத் தாலம் கள்ளி வாடுகிறார்கள். பாக்கர்கள் கிடைக்காத குடியை நீக்கவதற்கும் நான் கூறிப்பிட்ட யோசனையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சபை அங்கத்தினர்களுக்கு ரெய்லிவ் பாஸ்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். எங்களுக்கு ரெய்லிவ் பாஸைக் கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்குமோ, எனக்குத் தெரியாது. நாங்கள் சொல்

6th March 1959] [Sri N. Annamalai Pillai]

வதைச் சொல்லிவிடுகிறோம். எங்களுக்குப் பால் கொடுத்துவிட்டால் நாங்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று எங்கள் கடமைகளைச் செக்ஷோம். சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலும் ஓடியாடி வேலை செய்யவேண்டுமென்றும், நீங்கியிலிருந்து வங்காள குடாக்கடல் வரையிலும் ஓடி ஆடி வா வேண்டுமென்றும் எங்கள் இந்த வயதில் தோன்றுகிறது. (சிரிப்பு). இந்த சபையில் மெம்பர்களாக இருப்பவர்களுக்கு ராஜ்யத்தில் எந்தெந்த, டிபுத்திர் என்னென்ன நடந்தாலும் அது தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு தெரிந்துகொள்வதற்காக ஆங்காங்கே செல்ல வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புவது இயற்கை. ஆனால் அதற்கு என்னிடம் பணம் இல்லை. சிலரிடம் பணம் இருந்தாலும் இதற்காகச் சொந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்க யாருடம் துணியமாட்டார்கள். ஆகவே, மெம்பர்களுக்கு ரெயிலே பால் கொடுத்தால், அவர்களை அந்த அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : கனம் மினிஸ்டர் கேட்கிறதில்லை.

* SRI N. ANNAMALAI PILLAI : அவர்கள் கேட்பார்கள். இப்போது மதுவிலக்குச் சட்டத்தால் மக்கள் நன்மையடைந்து வருகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை சமீபத்தில் திருத்திய பிறகு, சாராயம் காய்ச்சுவதும் குறைந்திருக்கிறது, சாராயம் குடிப்பதும் குறைந்திருக்கிறது.

இப்போது அரிசி படி ரூபாய் 1-4-0 ஆக விற்கிறது. கவிஞர் முனுசாமி, தாது வருஷத்தில் 'அரிசி படி இரண்டு பண்மடக விற்கது' என்று பாடினார். அரிசி படி இரண்டு பண்மடக விற்கப்போகிற அல்லவாறு அவர் பாடினார். இப்போது அது படி ரூபாய் 1-4-0 ஆக விற்கிறது. இப்போதும் மக்கள் எப்படியோ ஒத்திதமாகக் காலத்தள்ளி வருகிறார்கள். அரசாங்கம் இனிமேலும் பொறுமையாக இருந்தால் நிலைமை மிகுசிலிவிடும். உண்மையை நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் இப்போது கொண்டுவிந்திருக்கும் முறை சரியானது அல்ல. இந்த முறையால் கள்ள மார்க்கெட் அதிகமாகி வருகிறது. இதனால் சர்க்காரை கள்ள மார்க்கெட்டுக்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்ற கெட்ட பெயரும் சர்க்காருக்கு வெளியே ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும்.

வறிஜனங்களுக்கும் நரிக்குறவர்களுக்கும் இருளர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். 1937-ம் வருஷம் சட்டசபையில் ஜவ்வாது மலையைப்பற்றி நான் பேசினேன். அப்போது இங்கேயுள்ளவர்கள் எல்லோரும் 'எழுந்து விட்டார் ஜவ்வாது மலை' என்று கத்தினார்கள். அந்தக் காட்சியையும் கண்டேன். அதற்குப் பிறகு நரிக்குறவர்களின் குறைகளைப்பற்றி இங்கே நான் பேசியபோது 'நரிக்குறவர் வந்தாரே' என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காட்சியையும் கண்டேன். இவ்வாறு பலர் பலவிதமாக என்னைப்பற்றிப் பேசினாலும், என்னைவெட்கத்தையும் விட்டு அவர்களுடைய நலனுக்காகப் பேசியிருக்கிறேன். அதன் மூலம் இப்பொழுது அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை இன்னும் உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் வேண்டியது செய்து கொடுக்கிறோமே, இனிமும் என்ன வேண்டுமென்று பலர் சொல்வதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். என்ன கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கு நம் மீது நம்பிக்கை வருவதில்லையே என்று கருதுகிறார்கள். பல பல வருடங்களாக அவர்களை இம்சித்து, அவர்களை அதன் பாதாளத்தில் போட்டு அழுத்திவந்த பெருமக்களாகிய நாம் இன்னும் எவ்வளவோ காலங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா நன்மைகளையும் செய்து அவர்களுக்கு நம்மீது நம்பிக்கை பிறக்கும்படி செலாவேண்டும். ஆகவே, இந்த நரிக்குறவர்களுக்கு, இருளர்களுக்கு, வறி

[Sri N. Annamalai Pillai] [5th March 1959]

ஊனங்களுக்கும் வேண்டியதெல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உண்ண உணவும், படுக்க இடமும், இரக்க விரும் கொடுத்தால் போதும். அவர்களுக்கு வயிறுக்கு வேண்டிய உணவு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் தரப்பொழுது வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்துவிட்டால், பிறகாலத்தில் அவர்கள் தாங்களாகவே மேலே எழுந்துவிடுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் சர்க்காருக்கு இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். இது ரொம்பவும் அபாயகரமானது. அப்படிச் செய்யக் கூடாது. அவர்களுக்கு மேலும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தே தீர வேண்டும். நூக்குறவர்கள் இங்கிருக்கிறேன், அவர்கள் ஒரு ஜாதிவிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல் நடுவாந்தூரத்தில் நடுத்தரப்பட்டருக் கிருார்கள். அவர்களை இப்பொழுது 'மொஸ்ட் பாகவாட் கனாஸி' -ல் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அவர்களை டிபர்மன்ட் கனாஸி -ல் சேர்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். அப்படிச் செய்தால் விலும் இப்பொழுது வருவதற்கு 20, 30 விசுவாசமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அது போதாது. இன்னும் நான் சொன்னதை விட அதிகமானவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவே வேண்டும். இப்போது அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு உற்சாகத்தைத் தூண்ட வேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்திலும் அவர்கள் மனப்போதியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உற்சாகம் தர வேண்டும். 'ஐயா, எங்களுக்கு இப்பொழுது இம்மாதிரி என்ன தந்திருக்கிறார்கள் கேட்கிறீர்கள். 'ஐயா, எங்களுக்குப் படுக்க எங்கே இடம் தருகிறது?' என்று இப்பொழுது கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மேலும் உற்சாகத்தை ஊட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக, இந்த வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் வேலையை இன்னும் ஐந்து வருடங்களுக்காவது விடாமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காகச் செலவு செய்வதைப்பற்றி யாராவது குறைபாடுகளை அல்லது இழிவாகவோ பேசினாலும், அல்லது எதற்கு அனாவசியமாகச் செலவு செய்கிறீர்கள் என்று யாராவது சொன்னாலும், அவர்களை உலகம் தெரியாதவர்கள் என்று நினைத்து, அவர்களால் அரசாங்கம் இயக்கம் தான் காட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : டைமர் விட்டது.

*SRI N. ANNAMALAI PILLAI : முடித்துவிட்டுப் பின்புறவெப்பாட்டை தேசியமயமாக்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால், இப்பொழுதுள்ள வரியில் பாதி தானாகவே சேறறது போகும். ஒவ்வொரு 'பஸ் ஓணரும்' இன்று ஒன்றிரண்டு பஸ்கள் வரக்கூடாது, தாமதமாக வருவார்கள் கழிந்து பார்த்தால், அவர்களுக்கு முன்பு விட்ட நான்கு லட்சம் ரூபாய் என்று சொத்துச் சேர்ந்துவிடுகிறது. அவர்கள் வரி கொடுக்க வில்லையா என்று கேட்டால், அது வேறு விஷயம். அந்த ரகசியத்தை நான் இப்பொழுது இங்கே சொல்ல முடியாது. அப்படி, 'பஸ் ஓணர்கள்' வெகு சீக்கிரத்திலேயே பெரிய தனவந்தரிகளாகி விடுகிறார்கள். அவர்கள் தனவந்தரிகளாகவில்லைக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. நான் சொல்வது, அப்படி நல்ல வரமானம் வரும் இராஜாஜிபாட்டை என் சர்க்காரோ என்று நடத்தக் கூடாது என்பதுதான். அப்படிச் செய்தால், சர்க்காருக்கு அதனால் மிக ஏராளமான வருமானம் வரும்? இப்பொழுது ஏழை மக்கள் மேல் பலவீன வரிகள் போட்டிருக்கிறோம். அந்த வரிகளை யெல்லாம் சர்க்காரோ பஸ்களை ஏற்றெடுத்து நடத்தினால் கணிசமான அளவில் குறைக்க முடியும். ஆகவே, அந்த ஓணர்களுக்கு அதிகார பூர்வமாகப் பணம் சம்பாதிக்க நீங்கள் 'பெரிஷன்' கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த முறை சரியல்ல. ஆகவே, சர்க்காரோ அவைகளை ஏற்றெடுத்து நடத்தினால், பொது மக்கள் மீதுள்ள வரிகளைக் குறைக்கமுடியும்.

6th March 1959] [Sri N. Annamalai Pillai]

அடுத்தபடியாக, கல்வி, கல்விக்காகக் கூடுதல் பணம் செலவு செய்கிறீர்கள். பணங்களை எவ்வளவுபடுத்திப் பெற்றுச் சொல்லப்படுகிறது. நான் சொல்வது இப்பொழுதுள்ள பள்ளிகளில் பணத்தைக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுத்தால், அது பெரிய செலவரியமாக இருக்கும். ஊரிலிருந்து கட்டிக் கொடுப்பது என்றால் அது நடக்காத காரியம். ஒன்றிரண்டு இடங்களில் அப்படி நடக்கலாம். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அப்படி நடக்காது. ஆகவே, நாம் செய்து செய்யும் பணத்தைக் கொண்டு பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : டைமர் விட்டது.

*SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கொஞ்சம் இருங்கள். வருகிறேன். எங்குப் போகிறது இந்த நிதாயத்தை அளித்த டெபுடி சேர்மன் அவர்களுக்கு என்ன அந்தஸ்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்று வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 9th instant.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 123. Notification issued with G.O. No. 181, Revenue, dated 19th January 1959, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1939.

124. Notification issued with G.O. No. 274, Local Administration, dated 9th February 1959, regarding the extension of the term of office of the member of the Aravakurichi Panchayat (Tiruchirappalli District) till 31st March 1959.

* * 125. Fourth Report of the Committee on Subordinate Legislation (Second Assembly).

* 126. Annual Financial Statement for 1959-60 and Supplementary Financial Statement for 1958-59 of the Madras State Electricity Board.

*Laid on the table of the House on 5th March 1959.

*Circulated by special messengers on 4th March 1959.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 9th March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock. Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Staffing of Secretariat offices

* III Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether in view of the Madras Harbour expansion schemes, there is any proposal before the Government to construct new buildings for the Legislature and the Secretariat offices in the Government House Estate and shift them to those buildings; and

(b) if so, the stage at which it now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) There is no such proposal before the Government.

(b) Does not arise.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are we to presume that there is no proposal to shift the Secretariat offices elsewhere notwithstanding the Harbour expansion?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no proposal at present.

SRI T. PURUSHOTHAM : Would not the Harbour expansion affect in any way the physical location of the Secretariat in the present building?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a future possibility.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any proposal to close the South Sea Gate of the Fort and, if so, were the Secretariat to continue here, what alternative arrangement will be made for access to the Secretariat buildings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question is hypothetical.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it not a fact that the Ministers themselves who are occupying the front rooms facing the Marina or the sea have complained that they are put to a lot of inconvenience by the expansion of the Harbour down south?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think anybody has complained yet. They might do it later.

[9th March 1959]

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : இதுவரை நகரில் புகளாட்டி உருத்தாக்கம் செய்யப்படவில்லை. இதுவரை நகரில் புகளாட்டி உருத்தாக்கம் செய்யப்படவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதுவரை நகரில் புகளாட்டி உருத்தாக்கம் செய்யப்படவில்லை.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister kindly explain what is the special significance of the term that he used 'at present'?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no proposal at present. In fact, we cannot envisage all the future possibilities. That is why I said, 'We have no proposal at present'.

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the Harbour expansion scheme, is the road between the area of Harbour expansion and the Secretariat buildings to be closed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

Electric bells in City Transport buses

* 112 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration of the Government to install electric bells in all the City Transport buses; and

(b) if so, when it will be implemented?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) All running buses of the State Transport Department have been fitted with electric or mechanical bells.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact that in spite of the fitting of the bells, even now conductors use whistles and that in such a way that the cars get deafened?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Perhaps some of these bells are not in working order. But I think whistling is a school-boy's habit and people like it.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், நகரில் புகளாட்டி உருத்தாக்கம் செய்யப்படவில்லை. இதுவரை நகரில் புகளாட்டி உருத்தாக்கம் செய்யப்படவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதுவரை நகரில் புகளாட்டி உருத்தாக்கம் செய்யப்படவில்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. Minister agree with me that rattling of the bus itself produces such a heavy sound that the ringing of these electric bells cannot be heard and that that is why the conductors resort to whistling which may be the habit of school boys?

[9th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The rustle of the buses occurs only when they are running and I thought generally these whistles were blown at a time when the buses were stopped. So, generally they will only give the whistle when they want just to start. The stopping places are already notified.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government issue instructions that bells only should be used and that whistles should not be used?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not possible because the bells may go out order occasionally and if we issue an instruction like that, then the buses will not be stopped.

Ban on export of paddy

* 113 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the State Government have made a representation to the Central Government for ban on export of rice from this State to Kerala State particularly from the Tanjore district; and

(b) if so, the decision taken by the Central Government thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) This Government addressed the Government of India to ban the movement of paddy (and not rice) from this State to any place outside the State.

(b) The Government of India have since issued the Madras Paddy (Export Control) Order, 1959, banning the export of paddy outside this State except on permits issued by this Government.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What were the factors and circumstances which made the State Government represent to the Central Government to impose a ban of this kind?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government found that a Price Control Order had not been issued in Kerala. Taking advantage of the absence of control and the prevalence of high prices, there was a large movement not only of rice but also of paddy from the Tanjore district and other areas to Kerala, and if it was rice, it could be at least checked and controlled, because the Control Order, so far as this State was concerned, was in force. Therefore, the stock could be checked with the millers and then the producers. But if paddy was transported, from the producer it got straight into lorries and other vehicles and it was reported that it was transported on a large scale. Therefore, the Government felt that this movement of paddy should be controlled and they put it to the Government of India that there should be a ban on export except on permits. The Government of India have agreed to it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the export was mainly from the Tanjore district or also from other districts in the State?

[9th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to the information that this Government have, it was mainly exported from Tanjore, but there were movements from South Arcot and other districts also.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be in a position to give us an idea of the approximate number of tons that would have been exported till the date on which the Government of Madras were apprised of the serious situation of the paddy being exported to Kerala and other places and the date on which the notification banning the export of paddy was issued?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am afraid even approximately I cannot give a fairly accurate figure. The reports vary and my own estimate is that about 25,000 tons have been exported.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether the heavy export took place from our State to Kerala in order to circumvent the possible announcement of the Government that they wanted to purchase two lakhs of tons of rice in the open market?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not merely a question of the Government decision to purchase two lakhs of tons of rice. The Government had issued an order fixing the maximum price for various varieties of paddy and rice, whether they were purchased by the Government or others. The Government Order insisted that nobody should sell paddy or rice beyond the price that was fixed. Therefore, whether it was the producer or the merchant, he did seek to evade this order because he could sell paddy or rice in Kerala at a higher price.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: If I remember right, the Hon. the Minister for Home said, during the debate on a previous occasion, that a particular variety of rice, kuruvai, produced in the district of Tanjore could not be sold locally and could only be exported to Kerala. If so, could not the Madras Government come to some arrangement with the Kerala Government that they would purchase rice on their behalf and send it to them on a Government to Government basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: For a considerable time, I have been putting it to the Kerala Government. On the 5th of this month I met the Kerala Chief Minister in Madras. Then I put this to him and I made a standing offer that we could supply to Kerala not less than 12 lakhs of tons of rice if the merchants could be made to desist from entering into transactions for the purpose of movement to Kerala.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. Minister sure that the bulk of the paddy which was purchased has already left our State, or is it still with the people to be sold at higher prices when the time comes?

[9th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whatever has moved to Kerala, we cannot do anything about it. But so far as the stock that is still there within the limits of this State is concerned, the Government have got powers, and they do propose to exercise those powers, if necessary, to requisition stocks if they could not move the producers. Even if the merchants would hoard them or would not sell them, the Government have got powers and they will exercise those powers to requisition such stocks at the maximum controlled price.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Sir, is it a fact that the prices in Kerala are lower than in Madras because of the transport of rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: To-day I have received a representation from the President of the Planters' Association of Madras that they could not get rice at controlled rates within the Madras State for purposes of supplying it to workers and that on the other hand, they can get rice at a higher price in Kerala but that still, under our orders, they could not purchase rice at a higher price. And that was the difficulty they expressed to me. 3-10
p.m.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Sir, if it is an offence to sell rice at a price above the one fixed by the Government, will the Government consider the question of booking those people who sold rice at a higher rate than the controlled one? If it is an offence, why not we look into the matter and chase those people?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If we could trace such offences, we would not have asked the Government of India to issue this ban order. As I pointed out, the movement of paddy straightway from the producer through the lorries could not be checked and traced. Therefore, we wanted this ban order to issue.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: While appreciating the action of the Government of India in readily acceding to the demand of the Madras Government for the imposition of a ban of this type, may I ask whether our Government have also represented to the Central Government that in spite of our being in the Southern Zone, no movement of rice, especially Nellore rice, takes place from the Andhra State to this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. In addition to putting this up to the Government of India, I have suggested to them that out of their purchase of Nellore rice, they should hand over to us rice in exchange for the lower variety of rice, which we have in stock.

Departmental Magazine

* 114 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any departmental magazine is published by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department;

[9th March 1950]

(b) if so, the Press where it is printed and the expenditure incurred thereon;

(c) the number of copies printed; and

(d) whether any complimentary copies are printed for free supply and, if so, the persons and institutions supplied with these copies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Paari Achakam, Madras. About Rs. 1,561 per mensem.

(c) 2,000 copies.

(d) Yes, Sir.

They are supplied to the following :—

(1) Minister for Home.

(2) Secretary to Government, Revenue Department.

(3) Persons who contribute articles to the issue.

(4) Postmaster, Mount Road P.O.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, does not this publication of the Hindu Religious and Charitable Endowments Department fall within the list of official publications usually made available to Members of the Legislature?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. It is priced Rs. 10 per issue.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, will the Government consider the supply of this official publication free of cost to those Members of the Legislature who specially apply for it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The annual subscription is Rs. 10, and we have already enrolled 1,892 subscribers, who have paid Rs. 18,920. This is for the information of hon. Members. If still any hon. Member is so interested and wants it, I would take it that he is very much interested in going through the journal, and I shall consider whether we could not supply these copies to such hon. Members.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, if the Hon. the Home Minister would not take me amiss, may I say that in Government magazines the tendency is to publish always the photos of only Ministers and not all Members of the Legislature? (Laughter.)

Siddha Research Centre

* 115 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start a Siddha Research Centre and Hospital in this State; and

(b) if so, the amount allotted or proposed to be allotted for this purpose?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) None at present.

(b) Does not arise.

[9th March 1950]

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, have the Government considered the composite scheme submitted by the All-India Siddha Vaidhya Sangam for the establishment of a separate Siddha Research Institute with a hospital attached to it, in our State? Will the Government take further action in this matter in the light of the Bangalore Conference of the States' Health Ministers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is a research centre at Jamnagar, where all these indigenous systems of medicine—Ayurveda, Siddha and Unani—are under research. Here in Madras, certain beds are allotted for carrying on research on certain specific diseases like asthma, diabetes, whooping cough, etc. In these circumstances, let us watch and see the results. Then we can think of other steps.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : May I know, Sir, whether the 'Siddha Section' will be transferred to Madras from Jamnagar? We can do more genuine 'Siddha' research here.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, all the indigenous systems are under research there, and it will be an advantage to compare notes. Instead of transferring that section to this place, the question of having a separate and upgraded section here may be thought of.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, will it not have the advantage of Sri A. Gajapathy Nayagar's supervision here? (Laughter.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, is it not a fact that in most of the conferences held in the State of Madras for the promotion of all these systems of medicine, the Minister for Health either presides over those conferences or inaugurates or blesses, and, in fact, accepts all the proposals, but that when it comes to the question of concrete steps, the position remains the same as it was two or three years ago?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : So that he may have more occasions to preside over conferences. (Laughter.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member has failed to mention one other thing, namely, that in addition to inaugurating and presiding over such conferences, the Minister also takes 'Siddha' medicines. (Renewed laughter.)

Publication of the Siddha Works

* 116 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government for the collection and publication of the unpublished Siddha works; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands and the amount, if any, allotted for this purpose?

[9th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A suggestion in the matter by the hon. Member is under consideration.

(b) Proposals are awaited from the Director of Medical Services.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us what the Siddha works pending publication before the Government are, and also whether the necessary staff has been appointed for bringing out those publications?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Notice, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister kindly enlighten us on what are the arrangements made at present to recover the Siddha vaidhya literature, which is mostly in palmyra manuscript and with private individuals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I already said that suggestions were awaited from the Director of Medical Services, and I presume that mostly we will get the information from the palmyra leaves.

Overbridge at Covelong

* 117 Q. — **VISWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the construction of the overbridge at Covelong in Chingleput taluk has been completed;

(b) if so, the length and breadth of the bridge and the expenditure incurred for its construction;

(c) whether buses are allowed to pass through that bridge to reach Covelong; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) The length of the bridge is 76 feet and the breadth is 12 feet. The length of the bridge including approaches is 1,288 feet and the total expenditure incurred on the construction of the bridge is Rs. 3,26,542.

(c) Yes, Sir.

(d) Does not arise.

Diploma holders from Polytechnics

* 118 Q. — **SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any disparity in the pay scales of L.C.Es. and L.S.Es. (diploma-holders from Polytechnics) employed by the Government and by the Local Bodies; and

(b) if so, the reasons therefor?

9th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) The finances of almost all local bodies are not sound. This accounts for disparity in the scales of pay of local body employees and Government employees.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I know what the exact scales of pay under local bodies are, compared to those under the Government?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A separate question may be put, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I know whether the Government are aware of the fact that on account of the disparity in the scales of pay, the local bodies are not able to have servants in continuous service? The men want to jump on to Government service.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : As far as possible, they stick to the employment under the local bodies. I do not think that they are leaving it like that. We allow the local bodies to fix the scales of pay in the best way possible.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Cannot the Government themselves subsidize the local bodies to such an extent as they will be able to give the Government scales of pay?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : If that convenience was there, it would have already been done.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

11.—GOVERNMENT BUSINESS.

(1) THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1959.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sir, I beg leave to introduce the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959.'

The motion was put and carried and leave was granted.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sir, I introduce the Bill.

MR. CHAIRMAN : The Bill is introduced.

(2) GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

* **DR. MAHOMED USMAN :** Mr. Chairman, I am grateful to you, Sir, for calling me to speak just now especially when the Hon. the Minister for Home is here. About three or four years ago,

[Dr. Mahomed Usman] [9th March 1959]

the Wakfs Act was introduced in this Hall and a retired Muslim Government official was appointed to make a survey of wakfs throughout the State. This officer did not realize that he was to make a survey of the wakfs only. But actually, he made a survey of mankind from China to Peru. He thought that he was the monarch of all he surveyed and that there was none to question his right, forgetting the fact that there was the Government and that there was the High Court to set matters right. I am saying these things by way of introductory remarks in order to point out the absurd way in which work was carried out by this officer. He had asked a number of institutions registered under Act XXI of 1860, I mean Muslim institutions, throughout the whole State to state whether he could not bring those institutions under the Wakf Act. So far as the Wakf Act is concerned, it is fundamentally religious and the properties that are covered by that Act are those which were dedicated by Muslims for the benefit of Muslims with a religious object. But, in the case of Act XXI of 1860, there is no such dedication, the owners are Hindus or Muslims, or Hindus and Muslims and the beneficiaries belong to all communities. There is no semblance of communalism at all. Those institutions exist for the promotion of learning, advancement of science and literary attainments. A number of such institutions are now brought under the Wakfs Act. Notices have now been sent to a number of such institutions. I can give facts from personal knowledge, because I am connected with some of them and I have first-hand knowledge about them. Such institutions get notices saying, 'If you do not submit certain statements before 5th March or so, you will be liable to a fine up to Rs. 1,000'. I cannot understand why this officer brought such institutions registered under Act XXI of 1860 under the Wakf Act. These institutions are quite different and the purposes for which they have been established are quite different. The objects of the Wakf Act are religious while those of the institutions registered under Act XXI of 1860 are secular. We have to face a very unfortunate situation to-day. Supposing these institutions are brought under the Wakfs Act, then the beneficiaries should be Muslims only. There are a number of Muslim institutions registered under Act XXI of 1860 throughout the State. There are various educational institutions, schools and colleges, where Hindu and Muslim students are studying. If now these institutions are brought under the Waks Act, then all the Hindu students studying in these schools and colleges would have to be driven out of these institutions. I want to ask the Hon. the Home Minister whether it is for this sacred purpose that the Wakfs Act has been introduced. I may tell you that will be the result of applying the provisions of the Wakfs Act to the institutions registered under Act XXI of 1860. Is it for the purpose of driving out the Hindu students from these institutions that the Wakfs Act has been passed? I would like to put this question to the Hon. the Minister for Home. Take, for instance, the Lawley Hall of the Anjuman in Mount Road constructed by the munificence of a Hindu gentleman and for which enormous funds were provided by the late Dewan Bahadur Govind-das Chaturbujdas and the Maharaja of Vizianagaram about 50

9th March 1959] [Dr. Mahomed Usman]

years ago. I learn that the New College and the Women's College at Teynampet registered under Act XXI of 1860 have also been brought under the Wakfs Act. There are a number of other institutions registered under Act XXI of 1860 which have also been brought under the Wakfs Act. I cannot simply understand how the Wakfs Act can apply to any of these institutions. I am also at a loss to understand how the officer could bring these institutions under the Wakfs Act in spite of the protests made by the parties concerned. Something should be done to put an end to the work done, unreasonable and highhanded, by this officer. If the Government do not interfere immediately, things will go from bad to worse. These institutions wrongly brought into the list have all received notices stating, 'If you do not comply with the conditions and if you do not satisfy the Board by giving the prescribed statement, you will be subject to a fine up to Rs. 1,000'. I would appeal to the Hon. the Minister for Home kindly to look into the matter. If he can give me an assurance that he will look into the matter and do the needful, I shall be much obliged to him. There is no power for the Board to remove institutions wrongly included in the list. This is another wonderful feature about it. Unless the Government bring an Amending Bill and take steps to give the Board power to exclude institutions wrongly included in the list, I think there will be a lot of trouble and that will be the legacy left by the Commissioner to the Board, to the Government and to everybody concerned. This is a serious matter and I would very much like the Hon. the Home Minister to do the needful. Under no stretch of imagination could any man think that the institutions registered under Act XXI of 1860 could be brought under the Wakfs Act. I am sure the two legal friends sitting on the other side will appreciate what I am saying. I would like to repeat that the objects of the institutions registered under Act XXI of 1860 are secular and that they are quite different from those coming under the Wakfs Act which are religious and communal. So, how can anybody bring institutions which are registered under Act XXI of 1860 under the Wakfs Act and thus bring trouble to the institutions, to their managements and to others? I would, therefore, appeal to the Hon. the Minister for Home to say that he will look into the matter. I want him to give this assurance and do the needful.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, thanks to the hon. Member, this matter has been brought to my notice just now for the first time. I shall certainly look into the matter.

* SRIYENTH MARY C. CLUBWALA JADHAV : Mr. Chairman, I first offer my sincerest congratulations to the Hon. the Chief Minister, the Hon. the Finance Minister and the Ministry on the very fine Budget, a surplus Budget that has been presented this year. The Hon. the Finance Minister has presented a surplus Budget this year and the surplus is given to be Rs. 1.89 crores. From 1950 to 1958, we have always been having deficit Budgets. That people

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [9th March 1959]

have been spared of further taxation is indeed a boon. It is gratifying to note that this surplus is offset by the grant of enhanced dearness allowance to the low-paid public servants.

Sir, the allotment of Rs. 972 lakhs to Social Services is really good.

The rapidity with which our major irrigation schemes have been completed is heartening. Within the last year 2.2 lakhs of acres have come under cultivation and shortly the Kundah Project will come into being. It is expected that another 25,000 acres will be brought under irrigation during the year 1959-60. The speed with which the Madras Engineers have completed the programmes, their resourcefulness and economy have received world-wide appreciation.

Sir, considerable importance has been given to minor irrigation in the next year's Budget. It is proposed to implement during 1959-60, 1,200 works at a cost of Rs. 84 lakhs.

Now, coming to major industries, I may state that the rapid industrialization of the South, so long awaited, is indeed a happy feature. The Neiveli Lignite Project on which depends the industrial future of the State is making rapid progress. The capital invested on this scheme up to 1957-58 was Rs. 10.67 crores and a further sum of Rs. 6.5 crores will be invested in the current year. A labour force of 8,000 is being employed on this Project. The Integral Coach Factory at Perambur is also making good progress. 7,216 persons are employed in this factory and its present production capacity is 400 coach-shells a year. On the private sector, I am glad to note that the Dunlop Tyre Factory at Ambattur and the Electrical Switch-gear Factory have started production recently. The expansion programme of T.I. Cycles, the starting of a sugar factory, and a soda ash factory, are all noteworthy. We are glad to know of the construction of a silk factory in Coimbatore. It is also gratifying to note that the preliminary investigations for the Aluminium factory at Mettur are nearing completion.

The expansion of Industrial Estates and the contemplation of further Industrial Estates are welcome. The number of technical institutions, Engineering Colleges and Polytechnics is on the increase. The increase in the number of intakes is really welcome especially in the Polytechnics of Madurai, Coimbatore and Madras.

2-30
P.M.

With the growing demands of labour, it is gratifying to note that there is greater scope for industrial training. When I was in the Technical Vocational Training Committee with the Hon. the Minister for Industries many years ago, we were able for the first time to have a Woman's Unit for training women. That is now being run in the Seva Mandir. Up to now, there is no women's technical or vocational training centre except this one. I don't know why this treatment is given to women who are equal to men in technical skill, if not better than men. (Sri P. T. Rajan: Hear, hear.) I would like more such vocational centres to be opened and women

9th March 1959] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

admitted. It will not do if the centres are opened in Madras City only. Besides Madras City, places like Coimbatore and Madurai should be given due preference.

I am glad more and more small-scale industries are coming up. I would particularly refer to the Industrial Estate at Guindy which is now employing about 1,500 persons. We hear it is making good progress and more industries will come up during the coming year. But I wonder why we do not have, side by side with industrialization schemes, housing schemes also. In other countries where industrial estates are set up, housing schemes also are executed. Shops, schools and other facilities are provided so that the whole area looks like a city or town. I do hope that the Government would contemplate such schemes for our industrial estates also. Of course, the Madras City has a huge housing programme for the low-paid and middle income groups and I see that provision has been made in the Budget for putting up 1,000 houses during the year.

I am glad to note that our cattle wealth is improving. We depend now chiefly on milk powder for our children. Though good it may be in a way, we should have fresh milk for them and I am glad we are going to have a big cattle colonization scheme for maintaining 2,000 heads of cattle at a cost of Rs. 40 lakhs during 1959-60.

Forest wealth is receiving good attention of the Government. Cashew and casuarina are being grown in the coastal areas, while wattle and bluegum are planted on the hills. I am glad that the Wild Life Sanctuary at Mudumalai and the Bird Sanctuary at Vedanthangal are having further improvements.

I see that a Youth Employment Service is to be opened either in Coimbatore or Madurai in addition to the one in Madras.

Turning to medicine, I am very glad that there are to be improvements to the many old, unhygienic hospitals in our State. In the City, I am particularly glad to note that the Royapettah Hospital which caters to the needs of a very large section of the population and which is one of the oldest, dingiest and yet one of the best-run hospitals, is to have five lakhs of rupees for improvements. I do hope that "nurses' quarters" will receive sufficient attention in the scheme. Nurses are angels. They are angels in the way they live in our State. Of course, we now have very beautiful nurses' quarters here for the General Hospital and the Stanley Hospital.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I thought the hon. Member would stop with 'nurses'. (Laughter.)

* SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: The nurses of Royapettah Hospital live in very crude and unhygienic places. You must provide them all modern amenities. I must emphasise

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [9th March 1959]

this point. You give amenities to scouts and guides, the N.C.C., etc. These girls who work all day need better recreation facilities and more amenities.

I am very sorry to note that no increase in the number of tuberculosis hospitals is contemplated. In all the ten T.B. hospitals in the State, there is a total bed-strength of about 1,500. The number of T.B. attacks in this State is 120,000 a year and 10,000 people die of this dreadful disease. It attacks all people—the white-collared worker and the rich alike. If the earning member of the family is attacked and incapacitated, the whole family suffers. How many people have died before they could enter the hospitals or the sanatoria? How many people are on the waiting list of patients? In almost every other family, this disease is prevalent. The Tuberculosis Association is doing very good work in the districts. Our Health Minister is the President of the Association and he knows every district has a small clinic. But how much can a voluntary organization do?

I am very glad that the Government are training 3,600 thais at the rate of 900 per year and that they are to be provided with thaya kits and given cash rewards during the training period. I also note that 480 Maternity Health Centres with Maternity Assistants and Ayahs are to be opened in rural areas where such facilities are completely lacking.

About the Infectious Diseases Hospital in Madras, I am glad to note that the Government are going to spend two lakhs of rupees on it. Let me tell the Hon. the Minister for Local Administration that the bed-strength of the hospital is fifty. It is always overcrowded with 200 patients. The City is very big and epidemics very often break out with the result that the patients are sent back from the hospital before they are cured. They get relapses. For a large City like Madras, to have only one Infectious Diseases Hospital is surprising. We must have more bed-strength.

The UNICEF has been giving very fine assistance to medical centres by way of vehicles, medicines and milk powder. But this is extended only to Government and semi-Government child welfare centres. The voluntary organizations also need help.

The working of the Family Planning Centres is commendable. So also the success they meet with.

The Government have to be congratulated on setting apart Rs. 60 lakhs for midday meals for school children in our State. In the City, the Corporation of Madras introduced the midday meals scheme many years ago. The work has intensified during the years that followed and now most of the elementary schools and Government schools are getting supply of midday meals for their children. The Government subsidy of 6 nP. per child is very commendable and the Hon. the Minister for Education should be congratulated on this great humanitarian service.

[9th March 1959] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

Talking about schools, I would like to tell you that in Hong-kong where space is very limited, schools are run in three shifts. I know we run two shifts and we could run one more shift. We do not have good buildings and so, it is better we have more shifts so that we may provide education to all our children.

Talking about libraries, I am very glad to note that for children's literature, two lakhs of rupees has been set apart. We have very little of children's literature. So, this provision is very welcome. I hope that the Local Library Authorities would take the service of voluntary agencies and help in setting up libraries in the National Extension Service areas through the State Social Welfare Board.

The introduction of crafts in high schools is a welcome feature. Every boy and girl should learn a craft not only as a side line but as one that would bring in an income.

It is gratifying to note that an allotment has been made for Child Guidance Clinics to be set up in hospitals. Perhaps the Government are aware of the Juvenile Guidance Bureau which has been attached to the Juvenile Court and run under the auspices of the Indian Conference of Social Work. We are grateful to the Government for the hand-some allotments they have made to such welfare organizations.

Talking about level crossings, we have now an overbridge on Mc Nicol Road and two are contemplated on the Light House Road and on Tiruvottiyur High Road. What about Kodambakkam level crossing? We are held up for fifteen to twenty minutes every time the level-crossing gates are closed. Of course, I do not go to the film units. But I have an orphanage there and I am held up every time near the level crossing. Sir, the Indian Hollywood owners would be prepared to give some money to have an overbridge there and I hope the Government will consider this matter very favourably. Some of the roads of our City are in a very deplorable condition. It is not due to bad maintenance of the roads but due to the huge traffic of the carts. I just put in a word to the Hon. the Minister for Local Administration before I began my speech, and she said that the First Line Beach Road would be taken up first. That is the road I wish specially to refer to. You don't feel like travelling in the car on that road. The car jumps on the road from the Imperial Bank Buildings to the Rayapuram end. It is in a terribly bad state. I suggest that a portion of the road should be reserved for the cart traffic and that the carts should not be allowed to use the rest of the road.

Talking about traffic, I am very pleased to note that the Government have appointed a Committee at long last to look into the road traffic problems. But I am sorry to see that as usual the Government have left out women. It is a small Committee and the Government have the happy habit of excluding ladies from so many of their Committees. I do not know why. Women too have the road

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [9th March 1959]

sense. They use the roads. Especially in the case of school children, we can bring much to bear on improving their road sense. I would, therefore, plead with the Hon. Minister to include a woman in the Committee.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no idea at all to exclude women from any committee. If any lady would offer her services, certainly the Government would be glad to avail themselves of her services. Particularly, the Government would prefer a lady who drives her own car.

* SRIMATHI MARY CLUBWALA JADHAV : There are many ladies in Madras who drive their own cars. We will offer the Government one, a very good lady to serve on that Committee.

Another thing is the anxiety of the householders who move about on the City roads, to which reference was made by the hon. the Leader of the Opposition, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar last year. I also referred to it last year. We, when we leave our homes, do not know whether we will be back home safe, with the traffic moving on the City roads as it does now. I refer particularly to my own locality, Nungambakkam High Road. The traffic there is never ending. From 9 o'clock in the night till 6 o'clock in the morning there is this lorry traffic and it is very dangerous. They speed up like anything and every minute you can hear the screeching of the brakes. I referred to this last year also and nothing has been so far done to reduce this nuisance in the locality referred to by me, and in other areas also. Though the Police made some efforts in this direction, they could not achieve anything. It is a very important matter and I would urge upon Government to do something in regard to this matter also. Since a Committee has been appointed, it should go into not only peak hour traffic problems but also non-peak hour traffic problems and reduce congestion in traffic in residential areas also.

In this connection, I would also like Government to devote more attention to educating the children in the use of the road and inculcating in them the road sense. In Germany I saw a beautiful traffic island. There children with miniature cars and bicycles and the like were taught by policemen all about roads and rules of traffic. It is compulsory there. Such training is even more necessary here in our big cities. Our children rush across roads carelessly and God only knows how many accidents occur daily in our City.

Again, Sir, the Government of Madras are a very social, welfare-conscious Government. But they have their own Government welfare organizations such as for education, handicrafts, handlooms, khadi, backward class welfare, Harijan welfare, internity and child welfare and many other programmes. But I do feel that the Government do not give the fullest support that they should to the many voluntary agencies that are doing very good work in this line in the City. Not that I say we do not get any grants. I see the Hon. the Finance Minister looking at me and I presume I shall

[9th March 1959] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

perhaps get some reply later from him. But I do feel that the voluntary agencies do not get sufficient assistance as they should. Now the Government have much more money left in the field for social welfare and instead of the Government taking the major portion, something should be given to the voluntary agencies also. I would request the Government to give these agencies the responsibility of organizing many of the welfare activities. For example, I wish to refer to the Aftercare Homes, to the work done at the women shelters and boys' shelters for correction and non-correction. Why should not the Government entrust the work to the voluntary agencies? We have a Boys' Aftercare Home in Madras. It is run under the auspices of the Discharged Prisoners' Aid Society. I know we are going to have a beautiful building at St. Thomas Mount with a Rs. 2 lakhs industrial unit attached to it where they are going to learn wood work and carpentry. But surely with the Government red tape, the various stages it has got to go through, the various consultations that have to take place, it will take two or three years and the boys will have to live in the temporary quarters. At Vellore also the Aftercare Home for Women is there but the industrial unit has not yet come up. There was so much haste in starting it. A committee was constituted. Non-officials were also there on the committee. A Chairman for the Committee was also appointed. But the Chairman has no voice in the matter. She has to take orders of the Government for anything and everything, for spending even a small amount and so on. I would, therefore, once again request the Government to reconsider this matter and, instead of themselves managing these things by picking a lady from here and another from there, hand over the management of these institutions to voluntary agencies. They have worked in the line and they have experience. If the Government want, they can appoint their officials also. This is happening in many other States. I am sure, if that is done, this programme would go faster and would achieve quicker results.

Sir, I am very glad to note that our Women's Welfare Department has got an industrial block and there we are increasing the strength of women from 150 to 200 and that of children from 75 to 100. This department is doing very good work. But do you know, Sir, how many more hundreds of young women, who have been deserted and rendered helpless for no fault of theirs, suffer? They have to learn and earn their living. The women after training are doing very good work as Gramasevikas, craft instructors and so on. The Government should make arrangements for taking in more of these unfortunate women and training them. I am glad, in this connection, to note that an Aftercare Home is to be started shortly at Coimbatore.

Then, Sir, coming to the certified and vigilance schools, I should say that that is the finest department that is in this line of work throughout the country. But the institutions are still housed in rented buildings. Surely the Government can afford to spend some

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [9th March 1959]

money to see that they are housed better and have their own buildings as the Women's Welfare Department now have at Tambaram.

Now, I want to draw your attention to the Madras Vigilance Association that has been doing yeomen service for the last 35 years. I do not know why the Government treat this institution in a step-motherly manner. I do say that their treatment of this institution is stepmotherly because they only give it Rs. 3,000 a year or 25 per cent of its running expenditure. This is not like a school or institution. It is dealing with human material, rescuing of women in trouble and in distress. For the last two or three years of the running of the institution it has helped about 506 women. For that it gets only a small grant from the Government and the Welfare Board. I plead with the Government that they should at least give a block grant of Rs. 5,000 and Rs. 20 per capita grant. Why should not the Government recognize the work done by this Association and give this grant and instead of starting new shelters have this as one of the shelters?

I am indeed very grateful to the Government for giving a grant to the Bala Vihar Committee of the Guild of Service for taking up the important task of receiving mentally defective and retarded children and training them. We are shortly to start a home for the mentally backward girls. There are a number of these children who need protection and I do hope that the Government would give the same support and encouragement as they have given to the boys' home.

Sir, the Children (Amendment) Act was passed in September 1958. But it has still not found its place in the statute-book. In respect of Money Bills and other measures, they go through very quickly. But in respect of this measure, a humanitarian measure, I do not know why Government should take so much time and why Government should be lagging behind in bringing it into force. All the other States in the country are ahead of us in respect of this matter. We can do so much for these poor children if that is brought into force early.

Then, Sir, I do not know why the question of creating a Women Police force should be such a shy affair with the Government of Madras and the Hon. Ministers. The decision to appoint women Police and create a Women Police force was taken over a year ago and still there are no women Police in this State. There is no excuse for this delay. They need not create fresh posts and employ these women Police. They are even now employed as constables and Sub-Inspectors for special work contemplated to be done by the women Police. Then, why should not the Government employ women for this work, especially for work in Juvenile Courts, for escorting women and children and for such other work? I would again plead with the Government to let the women Police come in as early as possible.

[9th March 1959] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

Sir, I am very, very happy to note that juvenile delinquency is slightly on the decrease. I can give figures of the number of juveniles that came before the court during 1957 and 1958. In 1957 we had 2,911 cases of which 2,028 were protection cases and 883 cases of offences. In 1958 the total was 3,029 of which 2,166 were cases of protection and 863 were cases of offences. The disposals during 1957 were, committed to institutions 329, released on probation 368, restored to guardians 1,699 and fined 294, during 1958 the number committed to institutions was 349, released on probation 392 and fined 350 and 1,817 were restored to their guardians. Sir, these children are homeless and if they have parents, they have no place to live in and they wander about here and there and get into trouble. So, I would very much ask the Government to provide at least a children's industrial unit in the Industrial Estate with a hostel attached to it.

3-50
p.m.

There are also hundreds of beggars—boys and girls—who are a menace to everybody, everyone in the City of Madras and elsewhere also. They are seen at every railway station, temple, bus stop, shopping centre and hotel. These children should be taken in and taught in the industrial estates to earn their living and also to take care of themselves. In this way juvenile delinquency will go. Now not only in the Madras State we have the children but throughout the country, say, in Bombay or Calcutta or Delhi, 50 per cent of the children belonging to the State of Madras are found in their Children's Home. The hon. Member Srimathi Manjushashini also saw them during her recent tour of the country.

Then, I come to the Madras School of Social Work. I am very sorry that the Government of Madras have not been pleased to give us any substantial grant as could be expected. The school has been in existence for six years. Ninety-four students have passed out of the school, of which 90 students have been employed. We have been doing a great deal in this institution. But the Government have sanctioned an *ad hoc* grant of Rs. 10,000 for the year and even that we have not received. There is the usual procedure of saying that a certain amount will be allowed and that certain other amount will not be allowed. We are just now getting only Rs. 7,500 and not Rs. 10,000. So, I would request the Government to give a stable, liberal grant to this institution every year and also more assistance.

Then, one word about the All-India Women's Food Council. The Food Council is doing very good work. The Hon. the Minister for Finance two days ago opened a hospital in the Harbour area and, Sir, the whole catering for these hospitals is being done by the All-India Food Council. In the Mental Hospital also we are running a canteen and we are also training the mental patients. We are also doing a certain amount of vocational work. We are running it in the Industrial Estate and also in the Presidency College. Except for the small yearly grant for running the Food Council and some money for propaganda work, the Government do not give us

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [9th March 1959]

about 342 buses which cover a distance of 39,000 miles per day. It collects about Rs. 13½ lakhs per month on an average. Except for the buses run during Sundays to Mahabalipuram—for which there is a very great demand and which is most popular—and during special festival holidays to one or two places there is no bus run to any place. There are many people who would like to have excursion buses. For instance, in the Mysore State, buses are run from Bangalore to Mysore, and back from morning to evening and the fare is Rs. 10 per head with a meal included. So, here also facilities for every class of people should be provided and the tourist traffic should be much better. There should be trips of sight-seeing of our beautiful City included as well.

Sir, the Madras Government have no literature of their own. The booklet "See South India" and another booklet on "Hill Stations of the Madras State" are all published by the Government of India. There is another poster of Mahabalipuram by the Railway. Even the Andhra Pradesh have got their own literature on tourism. In foreign countries there is so much literature on tourism. For instance, in Japan they have published a pamphlet even on an entrance ticket to the Komakura temple and the great Buddha statue. They print the history (showing various pamphlets). These pamphlets on the shopping centres, trading centres are all beautiful things. Again, there is something about Berlin. (Showed a pamphlet) I am not trying to show, Sir, that I have been to all these places. I do not want to go into all those activities there and I cannot take up too much of the time of the House. In Australia also, we see the same thing. I have travelled widely and I have always observed things with an eye for these things. But I am sorry we are missing so many opportunities and I am wondering why we are not making the best of these opportunities, bringing much more money into our country.

I am very glad to know that we are going to open Handloom Houses in New York and other places like Hongkong, Legos, etc. It is a welcome news. Our prints and handi-work are very famous. In Bangkok raw silk costs Rs. 5 and it is nearly a yard and the sari I am wearing costs only Rs. 50. We should do more and more to spread our handicrafts which are the most beautiful.

Lastly, Sir, I am very happy, very, very glad to know that the Legislature is going to meet at Ootacamund and I congratulate the Government on their decision. Our Hon. Ministers and Government know that in other States the Ministers go to the Pachmarhi Hills, Darjeeling, Nainital, etc. But I am sorry to say that when our Ministers go to Hill Stations, they work very, very hard; they are attending functions here, there and everywhere, inspecting the various works and doing everything else. I am very glad that the Legislature has come to its own. Though this year's meeting of the Legislature there is a short one, I hope it will be for a much longer

[9th March 1959] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

period in the years to come. By this, the Nilgiris will get more industries and many more things. Of course, I have been born there. I feel it is the most beautiful Hill Station.

One word more, Sir, before I sit down. I request the Government please to give a chance to the handicapped in their employment in the various Government departments. I particularly refer to the blind and the deaf and the other handicapped. They could be employed in their libraries, telephone company, and other places, but we do very, very little for the handicapped. One handicapped boy was trained in photography and he was fit to be taken in the Police Department. He could do well and better than any regular policeman, but the Government turned it down. I request the Hon. the Home Minister to examine this and see whether some place could not be given to these handicapped children and young people.

Lastly, Sir (laughter), this will be my last word, Sir. We are having a lot of visiting dignitaries and in our country and State, we are having daily more and more visiting dignitaries, and yet, Sir, the population as a whole has very little chance to meet them. Government take them to Mahabalipuram, to the Leather Research Institute, and to the Coach Factory. There is a Reception by the Mayor and the Governor—they are beautiful receptions—and many people come there to see the visitors. But there is no Citizens' Reception as such. Why should we be so conservative? Recently, there was a reception to the Russian Delegation and I do not know who organised it and how many citizens came. But, Sir, to such receptions the citizens could be invited. In the past, the Sheriff used to call the citizens to form a citizens' committee and thus the citizens had a chance to meet the visiting dignitaries. I do feel that this should be revived in Madras. In Delhi and Bombay we have it.

Sir, with these few words, I thank you, Sir, for all your indulgence to me and congratulate you on your gracious conducting of the deliberations of this House. (Loud cheers.)

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, after this very interesting speech, mine will be a very dull speech. (Laughter.) Nor have I beautiful pamphlets to show, but only dull reports and statistics. But anyhow you have to put up with me, Sir, and allow me some time and I hope you will do that.

Sir, at the outset, I express my appreciation of the fact that the Hon. the Finance Minister has presented his eighth Budget this year I think it is a great record throughout the Union for a Finance Minister to have presented Budgets for the last seven years and again to have the privilege of presenting his eighth Budget to us. I should also hand him a bouquet for absence of additional taxation (hear, hear), but I explained to myself the reason why he did so. After getting a good deal of experience in figures, he has now come to the conclusion that the Budget does not represent real figures and that, as a matter of fact, even though a Budget is a deficit one,

[Srinathi Mary C. Chubwala Jadhav] [9th March 1959]

any money. We do propaganda for wheat products and for so many other things. When we propose any scheme, the Government, as usual, say that no more grant will be given. But large sums of money are with the Food Department and the Agriculture Department. Can they not give something for the propaganda work of the Food Council which, I personally feel, is doing an admirable piece of work?

Then, I come to boy scouts and girl guides in the State of Madras. There are 50,000 boys and girls but the Government are not giving more than Rs. 20,000. Sir, the Government could at least raise the grant to Re. 1 per boy or girl. The Movement is for training boys and girls for leadership and this object is achieved by teaching boys and girls to revere God, developing character, making them good citizens, and training them in the habits of observation, discipline and self-reliance and also inculcating in them loyalty, patriotism and thoughtfulness for others. Sir, we have trained this year 4,500 extension workers voluntarily. We are not given any grant as is given to youth organizations, for travelling or clothing. If the Government ask for matching contribution from parents, the following statement will give information regarding the public support for the movement:—

1. Parents' contribution in the shape of uniform, badges, etc., Rs. 2,50,000.

2. Amounts spent by the District Associations on an average of Rs. 2,000 for 19 District Associations. Rs. 38,000.

3. Contributions in kind for various Scout functions in the districts. Rs. 9,500.

So, it comes to nearly Rs. 3,00,000 but the Government give only Rs. 20,000. So, I plead with the Hon. the Minister for Education, who is also the President of the concerned Association and who also knows the excellent work done by it, to give a more liberal grant. There is a large amount of money for such institutions in other States. For instance, in the Bombay State though the strength of Scouts and Guides is 48,000, the grant is Rs. 40,000. In the Punjab State for a strength of about 100,000 the grant is Rs. 92,000. I can go on giving figures about the grants given in the other States. The grant given by the Madras State Government is the lowest in the whole of India. Sir, if they give at least 25 per cent of the amount that we raise, we would be grateful to them.

Sir, I am very glad that the Government have at last agreed to give a camp site in Gaiindy.

I am sorry that no Youth Welfare Board exists in this State though there are such Boards in other States. Such Boards are necessary to train youth leadership. Holidays Clubs, Mixed Clubs and such other clubs are very useful to prevent juvenile delinquency and indiscipline.

[9th March 1959] [Srinathi Mary C. Chubwala Jadhav]

Then, I come to Police welfare work. The Police are the people's Police and they have been doing very fine work. They are helping the people in building homes in various districts and they attend to other kinds of social work. The Police Department itself has got its own welfare schemes like the opening of co-operatives, children's centres, etc., and the Police families also engage in khadi-weaving industry and match-making industry. I hope the Government will also give importance to these kinds of work undertaken by the Police Department.

Lastly, I wish to speak about my pet subject, tourist traffic. I am very glad to know the development plans for tourism. Of course, we have a beautiful rest-house in Mahabalipuram which is appreciated and which is the pride of all Guest Houses in India. But that is the one and the solitary one that we have got. It is not accessible to each and every person. At least in the same place, cheaper quarters, small lodges and small hostels with canteens attached, could be constructed for people of the low income group. I am glad to know that in Kanchipuram, Tiruchirappalli, Courtallam and Nagercoil the Government are going to construct rest-houses immediately and that they are also thinking of constructing such houses in Madurai, Tanjore and Chidambaram. I hope that they will be clean rest-houses, that good and wholesome food would be served there and also that there would be sanitary and other conveniences.

Then, Sir, you know that last year nearly 35,000 tourists came to our State of Madras. Except for a few good hotels in the Madras City, in the districts there are no good hotels. At least the Government could try to improve the standard of the existing hotels by giving subsidy to them. Sir, tourists come here on a pleasure trip and they are willing to pay any amount. I specially refer to foreign tourists. We must also do our best. In Bombay, Delhi and other places, very fine arrangements are made for them. But we do not have such arrangements here.

For example, we have got the most beautiful Marina and there is nothing like it anywhere in the world. I think the hon. the Leader of the Opposition, you, Sir, and the Hon. the Leader of the House would agree with me when I say that there is no sea-front equal to this anywhere in the world. But we are not taking the fullest advantage of it and we have not built cabins. How many people wish to swim? Can we not build good cabins? Everyone does not desire to bathe on the Marina or Gymkhana pools but in the sea.

Then, I come to tourist cars. There are many cases where taxi people take the tourists not to the places to be visited but go round and round a particular place and drop the passengers wherever they like. These things should not be allowed. We have got our own fine Transport Service run by the Government. The Government Transport has made a profit of about Rs. 14 lakhs. It runs

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th March 1960]

in the revised form the income will be a little more and that when it comes to the question of actuals, it will be a very big surplus Budget. If you look at the figures for the last four or five years, that will be clear. In 1956-57, in the original Budget—it was mentioned in the Budget speech—the deficit was Rs. 3.75 lakhs, but in the revised estimates, the deficit was Rs. 3.63 lakhs. Then, in 1957-58 the Budget had a deficit of Rs. 3.33 lakhs; then after some time, by taxation there was Rs. 1.20 lakhs and at the time of revised estimate, there was a surplus of Rs. 5 lakhs. Again, in the actuals, there was a surplus of Rs. 3.41 lakhs. In 1958-59, there was a surplus of Rs. 15 lakhs originally estimated and the revised estimate shows a surplus of Rs. 2.65 lakhs. I do not know the actuals and I think the surplus will be a little more finally. But so far as our present Budget is concerned, there is a surplus of Rs. 1.30 lakhs. The Hon. the Finance Minister with his usual knowledge and experience should know that the surplus would be much greater in actuality. Well, I am not blaming him. The real thing that matters is that we are not able really to spend for these plans as much as we ought to or like to. There are various difficulties, obstacles and complications. We talk of planned economy. It is all right so far as the theoretical portion of it is concerned, but when we come to actualities, there are many difficulties in the realization of our national planning. If those obstacles and complications are not fully met or are not solved, the whole of the amount that is allotted for particular heads cannot be spent. Finally, it is surrendered. I was a Member of the Public Accounts Committee and I could get a good impression of these things. In many places, it was not possible for the departments to spend the whole of the amount allotted. In some places there have been mistakes also. In one instance, it was found that a mistake to the tune of Rs. 17 lakhs had occurred on account of the fact that the head relating to loans to buildings of co-operative societies was misleading. Such mistakes will not recur, I grant. It was said that at first there was no separate detailed head. This mistake led to double provision under this head and, therefore, some Rs. 18 lakhs had to be returned unspent.

There is one other thing in the Budget and that is this. All the amounts that are not to be spent have to be surrendered. Therefore, the various departments naturally want to put up their proposals as high as possible and get bigger allotments. When the time comes for spending, they are not able completely to utilize the amounts, and during the month of March, there is a great rush. They are not able to surrender in time also. That is what happens during the whole period. That we found in the Public Accounts Committee. There was one suggestion made in this connection by the Hon. the Finance Minister at the time of discussion. He suggested whether we could not adopt a principle of carrying over the balance of one year to the succeeding year. I think that would be a better method. Such amounts as have not been spent in one year would very well be carried over to the subsequent year so that they could be taken into account when making further allotments.

4-10
P.M.

[9th March 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

and those amounts could be deducted. That would enable the departments not to exercise their minds for the purpose of asking for as much as possible and afterwards not spending it. I have heard of instances—I do not know whether it is correct or not—where from the stocks some of the materials were taken and they asked for further allotments even though the stocks might not be utilized in the particular year. These things have to be unnecessarily done on account of the fact that the departments might be blamed otherwise. It is in that way that the Budget Estimates are prepared. That is why we find large amounts being refunded under particular heads. But still on account of the fact that the Second Five-Year Plan and other plans have to be implemented, these heads are there and large amounts are being credited to those particular heads and we find in the Budget figures a deficit originally but afterwards when the actuals are received, the receipts are much more than originally estimated. I would say that instead of insisting upon the departments to surrender the amount if they are not able to utilize the entire money allotted the balance could be carried over to the next year, and that this could be done till the Five-Year Plans are implemented—some such date could be fixed. After such date, they could surrender the amount if it is not spent already. That is a matter which has to be considered. That will obviate the necessity of various departments having various plans and schemes which they have not entirely examined and which they are not sure will be fully implemented during the course of the particular year. Many such things have taken place. The Collectors, when amounts are distributed to them, have not been able to report that the whole amount would be spent within the period fixed. Therefore it is that the Public Accounts Committee has said that there is no co-ordination between the Collectors and the various departments. That is why I request the Government to take the whole matter into consideration. If the method advocated is adopted, the Government will be able to present a better Budget with more probable figures. So far as the educational grants are concerned, they adopt that principle. That is this. If there is any scheme, that scheme has to be completely looked into and finalised by the particular institution or department. Then only grants can be asked for. Even then the grant is not made in the particular year but the amount is sanctioned under Part II Schemes in the subsequent year. That principle can be applied even to other departments such as the Harijan Welfare Department where we are anxious to show to the public that we have done a lot of things for the amelioration of the condition of the people. We can ask the Collectors to finalize the various schemes within the particular year and afterwards in the next year we can make allotments for those schemes. If that is done, the whole of the amount that is allotted will be disbursed within the period fixed and the schemes also implemented. Even with regard to the Harijan Welfare Department, the Collectors were asked to report but they did not send their report and, therefore, the amount could not be surrendered. It is stated that they got a

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th March 1959]

report only from the Collector of North Arcot and that the Collectors did not surrender the anticipated savings in time. The Government had made note of this position in the light of the remarks of the Public Accounts Committee on a previous occasion and they had circularised in January 1958 all the Collectors that they should attempt at achieving greater co-ordination with the Harijan Welfare Department and avoid repetition of such savings. Therefore, just as there is planning for the whole State taking into consideration the receipts and the disbursements so also there must be a decentralised planning for each village and each taluk so that the particular schemes that are formulated may be fully implemented and provision may be made only for those schemes which could be implemented within the period of time allotted for their implementation. That is the general observation that I wanted to make on the Budget estimates because I found that the Budget figures revealed a deficit while the actuals showed a surplus. Even then, it is stated that the interim relief of Rs. 5 per month given to the Non-Gazetted Government servants will cost the State Rs. 1.81 lakhs a year and that the total expenditure for the current year will increase by nearly Rs. 45 lakhs. But next year the Finance Minister may say that there will still be a surplus. That is why I think he has not proposed any new taxes. Otherwise, he might have resorted to additional taxation. Or, rather, there is no other tax which can be levied upon our people. That is why I am a little grudging in my appreciation of the fact that there is no proposal for additional taxation.

Then, even before the Second Five-Year Plan is over, the Budget speech talks of preliminary steps to be taken for the formulation of the Third Five-Year Plan. Why not we consolidate all the schemes that are mentioned in the Second Five-Year Plan and the achievements made and come to some final arrangement as regards the implementation of those schemes completely and then talk of another Five-Year Plan? I think I may even come under the description of being conservative which was the word used by the Prime Minister. Even in regard to the Second Five-Year Plan we were put to great difficulties. The resources for implementing the Plan were not available. They planned deficit financing to the extent of Rs. 800 crores. Afterwards they found that they should not do that. They had to limit it. Our foreign exchange has fallen to Rs. 200 crores from Rs. 700 crores. We could not avail ourselves of the foreign exchange resources any more. These are the difficulties caused in the implementation of the Second Five-Year Plan. Therefore, why should we think of another Five-Year Plan with an investment of Rs. 10,000 crores? There is already a gap of Rs. 800 crores. Therefore, even though we may want to follow the example of the Soviet Union in having Five-Year Plans, why not we go a little slower and consolidate our entire resources and our achievements during the Second Five-Year Plan period?

There is one good sentence in the Budget speech to which I want to draw the attention of the House. So far as Seed Farms are concerned, they said that they would start 200 seed farms by

[9th March 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

1959-60. Immediately they introduced legislation for the purpose of acquiring lands for these seed farms. On that basis, they decided to start 180 new seed farms in the current year. But in this year's Budget speech it is stated—

'We had earlier planned to start 360 seed farms by 1959-60 for multiplying and distributing improved seeds. On this basis, we had decided to start 180 new seed farms in the current year. Certain administrative difficulties were, however, experienced in acquiring lands for these farms and in running them. Consequently, we have not been able to start as many new farms as we had planned. In many farms the yield fell below expectations and, therefore, we have started only eight new farms so far this year. We had to abandon a few farms due to unsuitable soil conditions and lack of irrigation facilities, and some more farms may have to be closed down before the end of this year leaving a balance of about 130 farms.'

Sir, it is stated that in many farms the yield fell below expectations. The position was very much worse in some places in Tanjore district. It is a mild expression to use—'below expectations'.

(Deputy Chairman in the Chair.)

There was no yield at all in many places. The Government mentioned that in the Second Five-Year Plan period in 1959-60, they have 75 farms. This is a more modest estimate. It is stated in the Budget speech, 'The Government have since decided that before increasing the number of farms, we should consolidate the farms already started'. This is one of the wisest sentences in the Budget speech, according to me. Let us consolidate whatever we have done so far. Let us see before acquiring new farms whether the seed farms already started work as efficiently as they should.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: There is a Report on Seed Farms by the Estimates Committee—a very valuable document.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The Budget speech also says, 'It has also been decided that suitable surplus lands which would become available on enforcing the proposed ceiling on land holdings should be utilized as seed farms'. Even they think that they cannot completely utilise all the seed farms, according to their original plan. But still they say that they hope that the surplus lands should be available for seed farms. There will be little surplus. In the discussions we had the other day, we had a suggestion that there should be a directive from the Union Government to the local Government for purposes of fixing the ceiling on lands. That is the chief difficulty with reference to the Plan. It becomes more and more centralised. We want a directive from the Union Government without knowing the conditions here. It may be that there is surplus land, but let us know what the conditions of our State are and whether there can be any surplus after fixing the proper economic holding for the landholders. This is a thing in which there should be no directive

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th March 1960]

from the Union Government. They have already said that this is the general policy. They have left it to the local Governments to decide the matter finally, according to the local conditions. This is one of the chief defects of any planning. Planning becomes a centralised affair. Then there is the tendency to ignore facts and local conditions and changes. Decentralisation entirely disappears in plans. This is one of the difficulties in a national Plan. This is a good illustration of the difficulties in a national Plan. In this connection, I would give an interesting account of what the Union Minister for Agriculture mentioned. In one of the important speeches, which he delivered, he had said that a trial in the cultivation of paddy should be made in 13 centres in India. He had also said that he would adopt the Chinese techniques, which yielded very good results. He said that by adopting the Chinese technique, 360 tons of rice per acre could be produced. This yield was claimed to have been obtained by the adoption of the Chinese methods. This matter came up before the Rajya Sabha. Sri B. Shiva Rao asked whether the Minister had been correctly reported as having said at a meeting that the adoption of the Chinese method had resulted in producing 360 tons of rice per acre or 800,000 lb. per acre. In our Budget, we have claimed only 1,300 lb. rice per acre. (The Hon. Sri R. Venkataraman: It is the average.) That is the average even in China. If an acre could produce 800,000 lb. rice per acre, a few acres in our country will solve the food problem. This was a fantastic figure. The Minister was asked whether he had any data to verify the accuracy of the figures. He said that that was the Chinese claim. Let us not trust this propaganda of the Chinese or the Japanese. Let us use the genius of our country for the purpose of solving our problems, and let us not go to other countries for the purpose of taking useless and unverified data, and then have 20 or 30 centres for making experiments. I do not know how the Union Minister made such a fantastic statement without verifying it himself or by his experts. Then came the intervention of Sri Ajit Prasad Jain. He said that statements which created confusion should not be made. It is an astounding confusion, unless we have very authentic data about it. It is very difficult to apply this monolithic plan to agriculture. We have not got reliable data regarding agriculture in our own country. I am very happy that our Finance Minister told them of these difficulties. This is a general policy which has been adopted by the All-India Congress Committee. Anyhow, they do not want that we should exercise our mind in applying the methods. They want a directive from the Union. That is why I wanted to say what the ideas of the Union Minister for Agriculture were so far as paddy cultivation was concerned. He does not know probably much about it—800,000 lb. rice per acre.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It was further reinforced by saying that a plot of 10 feet by 10 feet would feed a family of five for a year.

DEPUTY CHAIRMAN: It may be a mistake.

[9th March 1959]

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sri Punjabrao Deshmukh did not offer the same explanation as the one the Deputy Chairman gave. He said that it was the Chinese claim. If the Chinese had claimed it, then it is an astounding claim. I say it would have been a false thing.

SRI P. T. RAJAN: Only for propaganda purposes.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Anyhow, the Chinese also should be asked before we say anything about it. I am referring to these things not for the purpose of saying anything defamatory about any particular individual, but I am only pointing out the difficulty in planning so far as agriculture is concerned. It is all right in the case of industries. Even in industries it may be difficult. So far as industries are concerned, they have a kind of scheme. Any man entering a business will do so only with some schemes in mind. Without a scheme no man would enter business. Conditions change from place to place. Planning should be done according to the genius of our country. Bulganin and Khrushchev visited the Integral Coach Factory in Madras. After looking at the factory, Khrushchev asked, 'Why do they waste so much money on steel?' He asked this question, because steel is imported from foreign countries, and our foreign exchange position becomes weak. It means loss of so much foreign exchange. Every expert coming to our country—I am the Director of one of the tiles factories in Madras—asks why so much steel is imported from foreign countries. A German expert came here. He visited many houses. He asked, 'Why do they use so much steel and so much cement?' Steel has to be imported from other countries and when we import steel, foreign exchange goes. Previously we were using timber in our country and mortar. That is why 'brick and mortar' has become a phrase. 'Brick and mortar' has been much better than cement. After a period of fifteen years in cement floors and cratings cracks appear. Sometimes even at the time of finishing the work, cracks appear on the pillars. I am not now on the question of the capacity of the engineers. This question was raised at the time when the Tungabhadra Scheme was considered. They wanted the use of cement for the dam. Many Chief Engineers discussed this question, and one Chief Engineer had the boldness to ask, 'Why not mix mud and mortar and use the same?' One of them strongly protested and said that we should use chunam and mud. After great difficulty, a decision was arrived at. I am quoting these examples for the purpose of emphasising that we should depend more and more upon our own resources. Dr. C. P. Ramaswamy Ayyar, after his tour and deputation to China, stated in one of his speeches that the Chinese people did not at all want to buy motor-cars from the American market. They would rather go without a car and walk the distance or travel in bullock-carts or in some other available conveyance than purchase an American car. They would never get motor-cars from America. The reason for this is that they want to depend on their own resources, resources available within their own country.

[9th March 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : But, they are willing to get cars from Soviet Russia.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That may be. They may treat that country as their own country. Khrushchev visits China and the Chinese leaders visit Russia quite often. They are very friendly. So, it is a friendly matter between them. But, so far as we are concerned, we are prepared to borrow from every country because we are a neutral country. We do not have any other friendship with any other country except in the matter of borrowing. We are borrowing from all countries who could lend. This is not a very happy state of affairs. I am not very happy about a particular sentence in the Finance Minister's speech in which he has stated that we would have foreign assistance. I do not think that we need any foreign assistance for our Five-Year Plans. Even thousands of years ago, we were utilising our own resources and we never depended on foreign assistance. Take our big, magnificent temples. They were not built by outsiders or with foreign assistance. Big rocks which were available in our own country in large quantities were utilised by our own men. Thousands of persons were employed as if on a large famine relief work and we were able to raise big, magnificent structures with fine architectural beauty, all, you must understand, with our own men and materials. That is the genius of our country. We should be able to use our own materials. If we have got our own iron ore, well and good. Use it. Let us not depend for each and everything on foreign countries. We now want to use for every building cement and steel. Of course, we produce some quantities of these here. But, we have to depend on foreign countries for our major requirements. The result is that our bricklayers have become very lazy, because it is rather difficult to mix lime and mortar in proper proportion and in a proper manner. So far as cement is concerned, the process is very much simple and easy. So, they stock large quantities of cement and use it for their buildings. This is not the proper way of doing things.

We have the Industrial Estates. In one of the meetings, the Director of Industries, the head of the Industries Department, has made a very important statement. This is what he has stated—

“ But then, Sir, the tremendous difficulties and delays in obtaining machinery and raw materials—imported or indigenous—are seriously hampering not only the progress of setting up new Small Scale Units but even the very functioning of established Units which are not able to produce even a fraction of their installed capacity. These difficulties have been damping the enthusiasm of many an entrepreneur and are putting the State Directorate of Industries and Commerce to extraordinary stress and strain in having to dole out the dwindling quotas against the ever-mounting demands of the numerous industries and consumers. In the context of the present difficult foreign exchange situation, it is, of course, not easy to resolve these difficulties completely.”

(Mr. Chairman in the Chair.)

[9th March 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

If we really want to establish more and more small scale industries, we must not depend entirely on foreign countries. We must learn to get on with our own resources, with our own men and with our own materials. There was a beautiful Japanese Exhibition some years ago. In that Exhibition, various articles made of bamboo were kept. That shows that so many articles could be made of bamboo. In that way, we should be able to utilise our own resources for the purpose of establishing small-scale industries. Then only we can progress. We have got plenty of natural resources. The only thing is that we must tap them in the right way. Only when this is done, we can encourage small-scale industries and provide relief to numerous unemployed persons.

I now wish to refer to one or two important subjects before concluding my speech. In the Budget speech of the Hon. the Finance Minister, there is a statement that there was no progress in the medical sphere and that doctors were not willing to go to the villages. Then, how are we to give medical relief to the village population? That is a matter which we should consider. We are now thinking of the Third Five-Year Plan. We have had the First and Second Five-Year Plans. The First Plan was directed towards agriculture and the Second Plan laid emphasis on industries. Now, if there is to be a Third Plan, let us concentrate on the human material which is very necessary for carrying out any Plan. Let us concentrate on the health and education of the people of this State and country. Let us concentrate on getting men and women of good health, high character and moral calibre. I think that should be the objective of the Third Plan. Instead of establishing more and more heavy industries and importing more and more iron and steel from foreign countries, let us try to have men of steel and men of very good character. (Hear, hear.) That should be the arithmetic of every Plan. That is why I say that our education should be based on national lines. It should be 'character-making' and 'man-making' education. We should concentrate on this kind of education. If there should be a Third Five-Year Plan, we should concentrate on Health and Education. (Sri T. Purushotham : Why 'if'?). Yes, because, according to me, there is no need for a Third Five-Year Plan at all. But, nobody is going to hear what we say. There has already been a preliminary survey. Arrangements have been made for the formulation of the Third Plan and everything is going ahead in that direction. Now, in this Third Plan, I want that stress should be laid on Health and Education. In this connection, I plead that the indigenous systems of medicine may be utilised. They could be employed with considerable advantage. Recently, the Hon. the Chief Minister presided over a function of a dispensary with which I was also connected. (The Hon. Sri C. Subramaniam : Please plead with your leader.) (An hon. Member : What about Siddha?) There is no difference between Ayurveda and Siddha systems outside. All the difference that is pointed out is only by some Members here. There is absolutely no difference between the two. (Interruption.) Yes, there is the Unani system also. There is not much difference. The Chief

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th March 1959]

4.40
a.m.

Minister has stated with his usual commonsense and high ability that so long as we do not have the indigenous system practised in villages, it may not be possible for us completely to implement our scheme of village medical relief. That is what he has mentioned at that open meeting. Therefore it is that I want to draw the attention of the Hon. the Minister for Health to this very good statement made by the Hon. the Chief Minister. I want to take advantage of this and ask the Government to take proper steps to popularise the indigenous systems of medicine at least in the rural parts to start with. I have already suggested a scheme to the Government giving out details about pushing through that scheme with the help of mobile vans and things like them. There should be a hospital for every village. I received a reply that my proposal had been lodged. I would appeal to the Government to revive that scheme as far as possible and as early as possible and fully implement it. I would request them to consider that scheme, at any rate, sympathetically and fully implement it gradually. This should be looked into immediately. Steps should also be taken to supply the necessary, important, valuable and costly medicines to the hospitals. None of the important medicines can be had in our country because of import restrictions. In the villages, the doctor is blamed because when he goes to the village, he finds there are no instruments, etc., which he can use. Take X-ray, for instance. There is no X-ray apparatus in the village hospitals. Therefore, it is possible to provide medical relief there only if the indigenous systems of medicine are also utilised. I am not saying that the allopathic system should be abolished. The other systems should also be taken advantage of as far as possible. We must utilise indigenous medicines to the fullest possible extent.

Another thing which I want to refer to is this. The interim relief of five rupees given to the Non-Gazetted Officers, etc., should be given to the village karnams also. I want to appeal to the Government to do it. It is stated that they are not full-time servants. As a matter of fact, they are working for full eight hours a day. You will find it if you make a calculation of their working hours. "You are going to spend Rs. 181 lakhs. Add a few lakhs of rupees for the purpose of providing relief to the village karnams." That is my appeal to the Government.

Lastly, one word about the rise in prices. We have seen hartals by merchants recently—particularly vegetable sellers. Now we find no plantains in the market. Even if they are available, one has to pay a very high price. The situation is going from bad to worse. The Hon. the Leader of the House says that the tempo of activities is greater and that, therefore, prices go up. He also says that so long as there is planning, there will be high prices because planning always provides a greater tempo of activity. This question of rise in prices has to be solved in some manner or another. The Government should represent to the Zonal Council to prevail upon the Kerala Government to fix a price for their paddy so that they may not buy from here and sell there at a higher rate.

9th March 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Also, let the Andhra Government be asked to spare their surplus so far as the Kerala State is concerned. Andhra has a greater share of surplus and, therefore, let it give a larger portion to Kerala. So far as the food problem is concerned, the voice of this State should prevail over that of the Union Government. In the Zonal Council, we should ask these two things to be done so that the export of rice from Tanjore to Kerala may be completely stopped. I would request the Government to solve this problem of rise in prices somehow or other. Otherwise, any amount of planning in our country will not be fully appreciated.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, now I am to add another dull speech . . .

SRI P. T. RAJAN : No, no.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Let me complete; I mean, after the sweet speech delivered by the hon. Lady Member. Sir, I thank you for giving me this opportunity to participate in the discussion. Now, there is no difference of opinion on the point that public health is very important in the progress of a nation. A nation's efficiency and well-being will be judged not only by the wealth it produces but by the standard of life that the nation is having. I am not able to say that we have made spectacular progress in the matter of medical relief. But I submit that we are making steady progress. The percentage of expenditure on public health is about eight to the total revenue of the State. The other State where the expenditure is said to be larger than in this State is Bengal. There they seem to spend about 13 to 14 per cent of the total revenue on public health. But I may point out that we are making slow progress. What was 7½ per cent last year has become eight per cent this year. I hope it will increase gradually. In this connection, I may inform hon. Members that all endeavours will be made . . .

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : On a point of personal explanation, Sir. I hope the Hon. Minister will not misunderstand me when I say that the bulk of the speech I may make with your approval will be on medical relief. He is replying now and let him not feel that he has had no opportunity to speak again later.

SRI P. T. RAJAN : Why not he speak tomorrow?

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, if it would help the debate if the Hon. the Minister for Health speaks tomorrow and if the Chair is pleased to allow him to speak tomorrow, we have no objection.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I thought it would be only fair to tell the Hon. Minister about it.

MR. CHAIRMAN : All right. Now Mr. Rajan will speak.

[9th March 1959]

SRI P. T. RAJAN : Mr. Chairman, after the very charming speech of the very charming lady Member and the speech of the Hon. Minister broken half-way, I am afraid, my task will be a very hard one.

I wish to join the efforts of congratulations offered to the Hon. the Minister for Finance on his not having imposed additional taxes this year. We thought this year would continue next year also but he dashed our hopes by saying that we should not be too certain of it.

Sir, the food problem that is taking us is a legacy left to us by the Great War. After the War was over, the First Five-Year Plan was conceived to solve the problem of food. We are nearing the completion of the Second Plan and arrangements for the Third Plan are being considered. But the food problem remains where it was. It is going to be made much worse by the proposed land policy of the Centre. In Nagpur, where there was so much enthusiasm shown about land ceiling, our Minister for Finance put a spoke in the wheel. (Dr. A. Lakshminarasimhan Mudaliar : At Hyderabad, I am sorry, I thought he would secure complete victory and Madras would be left to solve its own problem. Being a loyal partyman that he is, he had to abide by the directive of the Centre. If land ceiling comes in and if co-operative farming comes in, I do not know what will be the future of this country. No man can help us. God alone can help us, if He can.)

SRI T. PURUSHOTHAM : Even that you doubt?

* SRI P. T. RAJAN : When there are people like my friend, even that remote hope will be completely lost.

SRI A. M. ALLAPICHAU : God will help good causes.

4-50
p.m. SRI P. T. RAJAN : Sir, about the ban on export of paddy to Kerala, a question also came up this afternoon before this House. Ban is imposed on the export of paddy to Kerala but the export of rice is allowed. I do not know why the Government should make this difference, the distinction between rice and paddy. For purposes of control, I am told that rice could be allowed but not paddy. I think this question can be easily solved by asking every ryot here to spare a specified quantity of paddy to the Government so that they may keep the stock for meeting any emergency by opening a number of fair price shops. Instead of that, they issue orders which do not make the position of the ryots or the merchants clear. The straight and honest thing will be for the Government to say : 'We are going to put restrictions on movement. We are going to ask the ryots to give so much to the Government and then only permit them to sell the rice or paddy in whichever manner they like.' If they do that, that will certainly solve the problem of the ryots and also the merchants. The Government want to do something but they dare not go the whole hog. They just find ways and means for a compromise and that compromise does not always end happily.

[9th March 1959]

[Sri P. T. Rajan]

There is one other thing to which I would like to refer and to which I had made a reference when I was in the other House. That is indiscriminate transfer of officials, both high and low, and that too constantly. When the foreign regime was here, it had a healthy rule. No officer was transferred till he had completed three years in a particular post or place. That was a very, very healthy rule. Now that rule is more honoured in its breach than in observance. Now officers are transferred during the middle of an academic year. They are, therefore, not able to take their children with them on transfer. Even if they take them with them, they cannot get admission for their children in the schools and colleges in the new place. They also cannot run two establishments. Thus the Government are indirectly encouraging corruption. These officers have got to resort to finding ways and means to make both ends meet. I had brought this to the notice of the Government. They are indifferent. The heads of departments are also indifferent. I may even say that they are callous. I do hope the Hon. the Leader of the House and the Hon. the Home Minister would see to it that the rule is given effect to. If there is need for transferring an officer during the course of the prescribed period of two or three years because of exigencies of public service, let them make that official take leave. It is said that an officer is found unfit or found guilty and that, therefore, in order to get rid of him, they transfer him to other places. In such cases let them ask the officer to take leave and he be asked to join duty in the new place after the academic year. That is my humble suggestion. Otherwise, it is not attending to see officers, especially low-paid officials, transferred in the middle of an academic year suffering on account of this. They find it very difficult to make arrangements for keeping their family in the old place and for running an establishment in the new place. Such transfers are treated mechanically. I want that human aspect of such transfers should be considered by the Government. At the moment, there is neither democracy nor humanity. This Government are not allowed to manage their affairs, as was pointed out by my hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar, in their own way. They have to take orders from the Centre for everything. If that be the case, it is not democracy. I would request the Government to take into consideration all these things. If these things are allowed to go on simply because the Government are all too powerful, they might get on for some time but a time will come when even they, however powerful, will find it difficult to cope with the situation.

There is one other thing also to which I referred on a previous occasion, namely, the need for the appointment of a State Director of Prosecution, because in sessions cases dealing with the life and death of a person, we have not got the necessary machinery or experienced officials to give guidance in the matter of investigation and in the matter of putting in the charge-sheet. Time was when poorly investigated cases were brought to the Public Prosecutor; he would suggest to the Police to amend the charge-sheet or not put up the case at all. If the Police did not see their way to amend it and

[Sri P. T. Rajan]

[9th March 1959]

the case came up before the Court, the Judge would ask the Public Prosecutor to advise the Collector to withdraw the case if the investigation was poor. But nowadays nobody takes notice of these things and nobody takes responsibility for them. They are afraid that if the Public Prosecutor or the Judge were to ask that a certain thing should be done properly, he has been influenced by some other consideration, consideration other than justice. I am stressing this point because in badly investigated cases, lawyers succeed and the guilty persons escape. To that extent, a lawyer would certainly welcome a badly investigated case coming up before the Court. But it sometimes happens in such cases that innocent people are forced in and put to a lot of trouble in defending themselves. After all, justice means that the guilty suffer and the innocent get free. But very often it happens that the guilty get away and the innocent suffer. If there is a State Prosecutor and if all the sessions cases are referred to him and the persons concerned are guided by him, we may hope that justice will be done. I can mention to the Hon. the Minister for Home one or two instances and when, after verification, he finds that there is some ground for his interference, I hope he will do it. After all, I feel that India can afford to lose people not only in hundreds and thousands but also can afford to lose in millions. India, especially this State is noted for its sense of justice. Let us see that justice is done. Looking at it from that point of view, I am taking so much trouble to bring this matter to the notice of the Government. If they do that, I am quite sure—when the standard is going down—there is some hope that control at a higher level is likely to rectify matters.

Lastly, I should like to mention one other thing which I have already mentioned before. When Hon. Ministers visit the districts, they should dispense with the Police. The Police should not go anywhere near them. They have got their security men to look after them. Even in the most advanced democratic countries, Heads of States and Ministers are protected, and I do not want Hon. Ministers in our State or in our country to meet with any mishap. But I should like them to travel without the Police. To do so is not a sign of democracy. I know that the Hon. Ministers here are not afraid of their lives. If that is so, why should they have the Police to go after them? Also, why should they have officials with them, whenever they go on tour? Let them set apart a part of their time for the officials to go and meet them. The rest of their time they can spare for their partymen. Now, when Hon. Ministers tour the districts, the officials will have to be in attendance on them. It is not a question of Ministers going once in a way, but it is a question of their touring districts very often. Let them go as representatives of the people and let them be in touch with the people but let not the routine work of local officials suffer because of their visit to the districts. This is my humble suggestion. Let them go as Ministers and know the difficulties of the people and then they can refer them to the local officials for such remedies as are necessary. Afterwards, they themselves can deal with the problem. But, while touring the districts, they

[9th March 1959]

[Sri P. T. Rajan]

should not unduly and unnecessarily interfere with the work of the local officials. Now the local officials do not find enough time to do their work. I want them to give the local officials enough time to do their work. As a matter of fact, the other day I was talking to the Head of a Department about something and he said that they were so busy nowadays that they could not find time to go into matters carefully. That prompted me to make that appeal to the Hon. Minister.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Did the official say that it was because of the visit of the Ministers or that it was because of the heavy work which the administration entailed?

* SRI P. T. RAJAN : I knew that, Sir. No doubt, there is a lot of work now compared to the work which I, as an unfortunate or fortunate Minister, did. The work done now is something colossal. At that time, representations and applications which were precise and direct might be consigned to the waste-paper-basket but in a democracy we have to put up with these things. But I do feel that the presence of Hon. Ministers in the Headquarters at least for fifteen days in a month will help the public. Let the people come and see Ministers. If they do that, they will have more time for work and the officials also will have more time to work. Let not my hon. Friend, the Leader of the House, think that I am criticising them but I am only making a suggestion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If they remain for too many days in Madras, dullness will set in.

* SRI P. T. RAJAN : I hope my suggestion will be considered for what it is worth.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : மதுரை நகரில் தலைவர் அவர்கள், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முக்கியமாகப் பாராட்டுதலுக்குரிய கூறு இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் ஆண்டுதோறும் இந்த மாநிலத்திலுள்ள நீதி நிலைமை முன்னேறிவருகிறது. இப்பொழுது கூடுதல் வரவு செலவுத் திட்டமாக இது வந்திருக்கிறது என்பதற்கான என்னுடைய கருத்து, அதுதான் பாராட்டுதலுக்குரியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கும், அதிலும் சிறப்பாகக் கணம் நீதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் பெரிய பங்கு கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மையே. ஒருகிற வருவாயில் கல்விக்கு என்று 13½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 1½ கோடி ரூபாய் பல்கலைக் கழகக் கல்விக்காகவும் 2½ கோடி ரூபாய் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களுக்காகவும், 6½ கோடி ரூபாய் தொடக்க நிலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தில் பங்குமேற்போது, பல்கலைக் கழகக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, இவற்றிற்கு நபகு அரசாங்கம் வேண்டிய தொகையை ஒதுக்குவதில் உவனம் செலுத்தியிருக்கிறதா என்று உணர்தல வேண்டும். மானியக் குழுத் தலைவர் டாக்டர் சி.டி. தேவமுக அவர்கள் சொன்ன மாநில அரசாங்கம் கல்லூரி ஆசிரியர்களை அதிகச் சம்பள லிஷெந்திருக்க கருதுவதாகும் செல்லினத்தில் தன் பங்கைத் தர முன்வந்ததில், இந்திய அரசாங்கம் சொன்னதில் பாரிப் பங்கினை உடனே வழங்கவில்லை என்பது சரி நிபந்தனைக்கு முன்னதாகத் தெனிலைப் படுத்தியிருக்கிறார். பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களையும், கல்லூரி ஆசிரியர்களையும் தோத்தெடுக்கும்போது, கருதி வாயத்தவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri T. Joghsee Gowder] [9th March 1959]

நிலத்தில் உள்ள அரிசாவகத் தலைகளை அடிப்படையில் முன்பு நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்புதான் உண்டாகியிருக்கிறது. இப்போது ஜனங்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் 20 அடிமட்டள்ளி இனிமேற்கு கட்டிடம் கட்ட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உலர் நிலங்களில் இம் இல்லங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அரிசாவகத் தலை கயனத் துறாக்கு கொண்டு வருகிறார்கள்.

உதிகமண்டலத்தில் ஒட்டியிருக்கும் 2 மீ. தரத்திற்கு குறை யாமல் சட்ட சலுகை கட்டப்பட்டு வருவது அரசாங்கத்தை நீலகிரி ஜில்லாவில் உள்ள ஜனங்கள் சாபமாகக் கருதுகின்றனர்.

நிலத்தில் உள்ள ஜனங்களுக்கு நிலைக்கு மேல் கமின் பொய்கள் வழங்கியிருப்பதற்கு அரசாங்கம் காரணமாக இருக்கிறது. பொயிடு கொடுக்கப் பட்டுள்ள அளவை 50 சத விகிதமாகக் குறைக்க அரசாங்கம் அதிகாரி களுக்கு உத்தரவு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

பன்னாட்டு மாதிரியைப்போல பள்ளிக்கூட வசதிகள் கட்டிக் கூப்பிட்டு பெசிக்கொண்டு வருவதை அரசாங்கம் தடை செய்ய வேண்டும்.

ஜில்லாவைக்கு அரிசாவக உதவி அளித்து வருவது போல, நீலகிரி ஜில்லாவில் உள்ள பஞ்ச சமூகத்திற்கும் அரிசாவக உதவி செய்யவேண்டு மாய்க் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அது வந்ததற்குள் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : Mr. Chairman, Sir, even the Opposition Members have praised the Budget and, Sir, it is a good thing. (Sri Mohamed Raza Khan: Not 'praised', but appreciated where due.) Whatever may be the limitations of Congress Governments, one thing is definitely clear and that is for the last ten years what the Congress Governments all over the country have achieved, till now for the last 2,000 or 3,000 years, no one in India had achieved. The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy is having a hearty smile there. Perhaps, his eyes are blinded with prejudice and, therefore, he is not able to see the point. Well, whatever may be the thing, there is all-round improvement in our State. As far as agriculture is concerned, as far as industries are concerned and so many other matters are concerned, there is all-round improvement. I do not say that we have reached the maximum point. Certainly not. In a growing country, Sir, in a country like India which has got so many problems to be solved, it is not very easy for any Government, for any party to achieve things in a very quick manner. It takes time and, as a matter of fact, Sir, in the history of a nation, ten years is not a big period. Even in the life of a man, one may say that ten years is a big period; but in the life of a nation, ten years is nothing, not even one hundred years; one hundred years even is nothing in the life of a nation. Even those friends who sometimes criticise the Congress in regard to some of its policies may see this. Sir, whatever may be its limitations—I am not praising the Congress and I am not saying that it has no weaknesses or no limitations; certainly not it has got its own limitations and weaknesses, but with all this—the Congress has achieved something very creditable.

2-30 p.m. Now, Sir, I said that there was all-round improvement in our country. So far as agriculture is concerned, the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar was saying that the average production

[9th March 1959] [Sri A. M. Allapichai]

of rice in our State was about 1,300 lb. per acre and that the average production of rice in our country was about 750 lb. When compared to the average production in our country, the average production in our State is very, very creditable. But the average production per acre in Japan is 3,444 lb., in Egypt 2,998 lb. and in China 2,433 lb. I got these figures from a book.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Between the figures quoted by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar and the Deputy Chairman there is really an ocean of difference.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ : That is why I said that there was some mistake. The average production in America is 2,195 lb. per acre. Therefore, as far as our State is concerned, though we have made some improvement, it is not sufficient. I think we have to make a lot of improvement still. But the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar seems to be against any kind of innovation in our country. (Laughter.) It is rather very difficult to follow his advice. We are living in an atomic age. Even countries like America, Russia, Japan and Germany want to pick up things from others. When such is the case, though we are great as a country, we have to learn many things from many other countries. We cannot close our eyes to the improvements that we have to effect still.

Then, hon. Members say, 'Why import machinery and things like that?' Let us not be worried about it. There may be difficulties for the time being. But can we say that we should not have machinery in the country? (Sri T. Purushotham: No.) After all, Government means people and people means Government. There is practically no difference between the two. Ours is not a foreign Government. It is our own Government. To-morrow if we do not like our Government, we may say, 'Please clear out.' (Laughter.) (An hon. Member: Whom?) When I say 'we', I mean the people, the voters. They can ask the Government to clear out. Now, we have to improve still. If hon. Members like Sri K. Balasubramanya Ayyar make a statement like that, it is likely to have an adverse effect on our people. Therefore, we cannot stop getting machinery in this dynamic age. If we are looking backward, there is no future for us. Whatever may be our difficulties, we have to move forward and if we do not look ahead of us, we shall be left behind and we shall be nowhere. Therefore, whatever may be the difficulties in the matter, we should go forward. In the matter of planning there will necessarily be difficulties. Don't we have difficulties when we have to spend money on our relations or on our children studying somewhere? Does not a father spend thousands of rupees on his son studying in far-off England? Is he not himself put to some difficulty? Why is it so? That is because he feels that after some years his son will become a great man and that he will prove a credit to himself and others. Similar is the case with the Government, in the matter of plan-

[Sri A. M. Allapichai] [9th March 1960]

ning. No doubt, they take money from us and from others. We may have a lot of difficulties. But we have to put up with those things if we want our nation to become a great nation or the greatest nation in the world.

Then, I come to the question of the rising prices. As my Friend put it, I am also very anxious about it. The Hon. Minister says that the rise in prices is due to the tempo of activity. It may be correct to some extent but not wholly. Why I say so is this. It is a fact admitted by the State Government as well as the Union Government that all the people who can be employed in the country are not employed. There are millions of our people who do not have any sort of employment. No doubt, people who have been employed during the implementation of these two Five-Year Plans may get some money and their purchasing power might have increased. But what about the millions of our people who are unemployed? In a country with 38 crores of people, a few lakhs of people getting employment here and there does not solve the problem. The rise in prices, I think, must be due to two factors. One is that we do not have enough production in the country and that there is more demand. If there is more demand and less production, then there is rise in prices. That is because some people have money and things available are less. Therefore, there is rise in prices. What should we do then? Should we leave it as it is? The suggestion is that the Government should take over the wholesale trade in foodgrains. I think that is one of the ways in which we can solve the problem. But if the fact is that the demand is more and the supply less, then it will be difficult to solve the problem unless and until some kind of rationing or control is introduced. The Government have to take courage in both the hands and do the thing. They cannot allow the poorest man in the country to starve and die. Some time back all of us were anxious about the situation. What did the Government do then? They said that they would purchase two lakhs of tons of rice and keep it as some kind of reserve to be given to our people in time of need. But our merchants and mirasdars do not have any sympathy. I am so sorry and unhappy to say that. Now, crores of rupees have been spent by the nation on the improvement of agriculture. The mirasdars and the agriculturists have reaped the benefit of that expenditure. When the Government of the people come forward and say that they require two lakhs of tons of rice and that it will be helpful to our people, what do these mirasdars and agriculturists do? Instead of co-operating with the Government, they adopt all sorts of unpatriotic methods and do something which is very injurious to the country. Now, the hon. Member Dr. Chidambaranathan says, 'You talk of State trading'. When our people are not thoroughly fair . . .

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: On a point of clarification. I never said that they should never have it.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: What I say is this. When we feel that a certain attitude is necessary, we need not mind whether it will get us votes or not. That is immaterial. Sir, when we

9th March 1960] [Sri A. M. Allapichai]

were in the wilderness and when the whole Government were opposed to the Congressmen, they never cared for it. They felt for the people and they felt what they felt to be correct. If we adopt that attitude in future, I think many problems will be solved.

Now, our nation has spent a lot of rupees on the education and training of the doctors. If my memory is correct, some years back I read somewhere that not less than Rs. 10,000 had been spent on each one of our medical students.

SRI L. B. KARAYALAR: It must be much more.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: It may be, but I am putting it in a modest way. Now doctors say, 'We would not go to the villages'. The Government are helpless. 5-40 p.m.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: What about lawyers?

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: If you give us that amount, we will go. There are so many junior lawyers who will go to villages if you provide them with Rs. 250 a month. (Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: Juniors). Yes. What I say is this. I am not fighting with doctors. Who are they, after all? They are our brothers. I am in no mood to fight with them.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Nor am I.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: What I wish to say is that the nation is spending on each medical student more than Rs. 10,000. There may be certain difficulties no doubt. But should we not make up our mind to give them more money? Either the Government must be in a position to appeal to their sense of patriotism and then bring them round, or if it be not possible for them to appeal to them . . . (Sri T. Purushotham: Close down the medical colleges!) I am not a reactionary, Sir. The Government must tell the students even as they enter the college that they must, on the completion of their course, serve at least for two or three years in villages. Some such arrangement must be made.

Sir, the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan, while discussing about the Planning Commission, was very, very uncomplimentary in his observations. He said, 'They are unimaginative; they are impractical'.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: These two things do not go together.

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: They are also human beings. Even if all the greatest men are put together to evolve certain things, still there will be some mistakes. In human institutions, there are bound to be mistakes. If there are no mistakes, then that institution ceases to be a human institution. Even in divine institutions, there is so much confusion. (Laughter.)

[Sri A. M. Allapichai] [9th March 1959]

I now pass on to the subject of slums in the City. We say that our City is beautiful. We take pride in the fact that our City is beautiful. No doubt, our City is beautiful. But when one sees the slums, one will note that the City is very bad. I want this City to be the most beautiful City. How can it be the most beautiful, when we have slums where people live like flies without any amenities? Much worse is the condition of private slums. The Government seems to be helpless. Some people say that even if there is an outbreak of cholera, the Government cannot interfere. This is what I was told by some Corporation authorities. I think we should not be so very helpless. If there are no rules in the matter, we must frame rules to see that these slums—both private and public—are made tidy and neat.

One more point, Sir. We are supposed to be clever and intelligent people. But our literacy percentage stands at only 19. In Kerala, they say that the percentage is more than 53. In Bombay, it is 25. Bombay has got a bigger population than we have. No doubt, there are other States which are poorer than we. Unless and until our people are educated, democracy will be a farce. That is my faith. The first function of a democracy is to ensure a cultured community—cultured not in the sense of possessing university degrees. I have studied as a young student that the Greeks were supposed to be the most cultured people in the world, not because every one of them knew to write and read, but because their great authors, their great historians and poets used to go to the people and recite their works. No doubt, it was a small nation and it was possible for them to do so. Therefore, the people there became most learned. If this arrangement is not possible in our country, we must have some kind of night schools. Nineteen per cent literacy is a very unsatisfactory figure.

There is one thing which I wish to bring to the notice of the Government. We have got the pre-University class. Some time back, it was the policy of the Government that our children should be given instruction through the medium of the regional language. Somehow or other they were given instruction through the regional language. Every one of them is efficient to some extent. Now, Sir, in the pre-University class, all the subjects are taught in English. Pupils are required to get 35 per cent for a pass. All the subjects are in English. This is very hard on the pupils. I am afraid that if something is not done, many of our students will find it very difficult to secure 35 per cent.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: You want to have Tamil as the medium?

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: No, no.

SRI L. S. KARAYALAR: What is it that you want to be done?

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: He is about that.

9th March 1959]

* SRI A. M. ALLAPICHAJ: I do not say that Tamil must be the medium. Let us not fix 'thirty-five per cent'. Let us reduce it. No doubt, during the time of the Britishers, 35 per cent would be an insignificant percentage, because every one of us learnt much. Children now do not know anything of English. (Laughter.) Therefore, what is the meaning in asking them to read subjects in English and then requiring them to get 35 per cent? (Laughter.)

MR. CHAIRMAN: Sri Seshachariar will now speak.

SRI M. SESHACHARIAR: Sir, it is now ten minutes to six.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We will sit till 7 o'clock.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, along with others I congratulate the Hon. the Finance Minister on the way in which he has presented the revised estimates for 1958-59 and also the Budget Estimates for 1959-60 showing a surplus of Rs. 1,39 lakhs. We are also glad that our Government have provided Rs. 2,60 lakhs in the coming year for the amortisation of our debts. From Rs. 16 or Rs. 18 lakhs, the amount has been raised this year to Rs. 230 lakhs and Rs. 260 lakhs for the coming year. This would show that we are in a position to meet our demands. This will hearten investors. This will also show that we are financially a bit stronger than we were. Taking all these into consideration, I would like to say that in regard to expenditure in certain departments, it is possible for us to economise. I am only referring to one or two departments.

So far as the General Sales Tax Department is concerned, in the Composite State, our income was to the tune of Rs. 18 crores and the expenditure was about Rs. 13 to Rs. 15 lakhs. But, now, after the Reorganization of States, our income is reduced to Rs. 11 to 12 crores, and our expenditure has gone up to Rs. 49 lakhs. That was the position last year and I think it continues this year also. Also, take the Registration Department. Our income from that department is only Rs. 76 lakhs, but the expenditure on that department is Rs. 35 lakhs or so, that is, more than 50 per cent of our earnings. This is only an illustration. Probably, there are several other departments like these.

As for the rent that the Government are paying for the buildings that some of the offices occupy and also for the quarters occupied by our officers, I think that the expenditure under that head is merged with other expenditure. I could say that quite a large sum is spent on this item. We must have a phased programme for the purpose of locating our offices in buildings of the Government. On the other hand, the Government are spending large sums of money for construction of Block Development offices and other offices. I have seen in several places that the Sub-Registrars' offices have been located in rented buildings. In regard to these matters, a certain amount of economy should be practised.

[Sri M. Seshachariar] [9th March 1959]

While speaking about general sales tax, we find from the Budget Memorandum that three commodities—textiles, sugar and tobacco—have been removed from our list. The Budget estimate was reduced to Rs. 8 crores and odd last year. In the previous year, though these commodities were removed from our list, our income happened to be the same. I think it probably rose to Rs. 11 crores and odd. That being the case, with the introduction of the new Act, the income should be expected to be a little more. But still, there is a general feeling that so far as the perishables are concerned, we are not fair. There is so much of propaganda everywhere, probably sponsored by the wholesalers also. It may be so. Much propaganda is carried on by even the street vendors, as my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar has pointed out. Even the street vendors go about saying all sorts of things. There is a demand that vegetables and other perishables should be completely exempted from sales tax. Wherever the street vendors go, they are saying that vegetables and other things are in great demand because of the imposition of the tax on them and so many other things. My recollection is that about four or five years ago, when we had a tax on vegetables, our income was nearly Rs. 2 lakhs. With the inclusion of flowers now—of course, the exemption limit is much higher—probably our income will roughly come to Rs. 3 lakhs. Considering the rate of collection and the rate of increase in the general sales tax, I think in all fairness, we can exempt these perishables from tax. I appeal to the Government to cancel the levy of this tax in view of the fact that our income has increased and also in view of the fact that we have a surplus. In view of these considerations, I say that perishables may be exempted from this tax.

So far as Co-operation is concerned, there seems to be a general feeling that there is something inflexible in the Co-operative Societies Act, that it is inelastic and that it is not possible to make any changes in that Act. I would like to point out that it follows the Acts in other countries and in other States. It has bye-laws, rules and all those things. There is nothing inflexible about it. There is no question of inelasticity either. The complaint is with reference to the persons, I mean the persons who enforce the Act, and who manage the institutions. In some places at least, there is a proposal to push through the full-finance scheme. It means that the entire amount that is required by the agriculturists has got to be obtained through the co-operative societies. Time was when the co-operative societies were lending and the Government were also lending. The Government were lending in one direction and the co-operative societies were lending in another direction. Moneys were lent under the Agriculturists' Loans Act and some other Acts. The Government had also the first charge in respect of certain debts. Now, when the full-finance scheme is sought to be introduced, in the case of loans granted by the Government, the rate of interest is 6½ per cent. In the case of co-operative societies, it

[9th March 1959] [Sri M. Seshachariar]

is 6½ per cent. And there is the penal rate of 12 per cent for default. In the case of the co-operative societies, one thing has got to be noticed and I think the Government will please look into the matter. It is this. In the case of the loans issued by the Reserve Bank for agricultural expenditure, the rate of interest is 2 per cent or so. It passes through the State Bank and then through the District Bank. Finally, when it reaches the primary society or the member concerned, it comes to 6½ per cent. All the intermediaries take portions of the interest and the amount that is sought to be lent by the Reserve Bank to the agriculturists, finally is lent at the rate of 6½ per cent. This is a matter which the Government should seriously consider. It is a matter for consideration whether the intermediaries could be dispensed with and the amounts of loan made available to the agriculturists at favourable rates of interest. This is one matter which could be considered in regard to the full-finance scheme.

There is another matter which I would like to mention. In the grant of loans, of course, there will be some delay. But, in the case of co-operative societies, I should say, there is very serious and enormous delay. I know some Banks are efficiently managed. But, in some cases, they are not very well managed. In such cases, there is a lot of delay. I find that in the case of the Agricultural Banks, they have found it very difficult to get loans. Because, very often, the Inspectors of Banks have to inspect and find out and then alone the loans are sanctioned. So there is some amount of delay. This could be avoided by some arrangement, some effective arrangement. Something should be done to see that these loans are issued to the agriculturists without much delay. I would like the Government to consider all these aspects when they introduce the full-finance scheme in any area.

While I am on this point, I may also mention something about the Blocks. We have the first stage Blocks where we have got the area specialists who are called the Block Development Officers and the subject specialists who are called the Extension Officers. We spend, I think, in the first stage Blocks about Rs. 2-40 lakhs a year and for the five years we spend about Rs. 12 lakhs. That is said to be the standard rate for these Blocks. It so happens that in most cases the Block Development Officers are much younger in age and service than the Extension Officers who happen to be seniors in age, experience and service. Therefore, there is difficulty experienced by the Block Development Officers in coordinating the work of these Extension Officers and in extracting work from them. There is not much of co-operation among them, with the result that we do not get the entire value of the money spent in these Blocks. Then, it is said that the Collector who is given the extraordinary power of dismissal for dereliction of duty supervises the whole thing. Is it possible for the Collector with so many files and other things to attend to, to supervise the work of these people? Leaders are trained and new improvements are

6
p.m.

[Sri M. Seshachariar] [9th March 1959]

introduced in the villages. These are not followed simply for the reason that their work is not checked by anybody. Therefore, I submit that there must be a separate agency for supervising the work of these people. Unless we have a good agency for supervising and co-ordinating the work of these people, it is not possible to show any great progress.

I am glad, Sir, that a sum of Rs. 50,000 is reserved for the Police Housing Scheme. Where quarters have already been constructed and where electric energy is available, we find the quarters are not lighted. We do not even find street lights provided in these places. It is said that they have been constructed in private areas and that provision for supply of electricity is not made. May I submit that when we propose to spend Rs. 50 lakhs for construction of new quarters, provision should also be included in the estimates even in the first instance for supply of electricity wherever electric energy is available? It may be pleaded that electricity comes under another head of service. But I think with some effort, supply of electricity can also be included in the new housing schemes. Provision for supply of electricity need not wait till after the completion of construction of these houses. In several Sub-Inspectors' quarters there is no electricity. They are as bad as the Taluk Offices where there are no electric lights. My submission is that wherever electric energy is available, electricity should be supplied to these quarters.

While mentioning about the Police, I should also mention another matter on which the Government should bestow some attention. I am referring to the anti-corruption department of the Government. It is seen in very many cases, the anti-corruption department, which is called the X-Branch of the Police Department, is more active against its own men than against others. They proceed against their own kith and kin, brothers in the field, in very many cases where a drive is made. The unfortunate thing in such investigations is that the policemen themselves get the witnesses, if necessary even to Madras, and take the statements of those witnesses. You know, Sir, that statements taken by the policemen are not admissible as evidence in a Court of Law in criminal investigations under the Criminal Procedure Code. But in the case of an enquiry by the Tribunal, statements taken by the Police officers are admissible as evidence against the accused person. The time taken for the enquiry, the time taken by the Tribunal to consider the case and the time taken by the Government to arrive at a decision on the recommendations of the Tribunal, all these come to not less than two or three years. During all this time the charge is hanging on the head of the poor accused and very often they are under suspicion. No doubt, corrupt men have to be punished. I do not deny that. But the matter cannot be kept hanging for two or three years. Even criminal cases are said to be disposed of in about three or four months. Action is taken against magistrates who do not dispose of cases quickly. But in these cases where the officer is not in a position to dispute

9th March 1959] [Sri M. Seshachariar]

the evidence that is adduced against him, because it is all done behind him, they are allowed to hang on for two or three years. I would impress upon the Government that in such cases action should be taken expeditiously and finality reached so that the man concerned may be relieved of the bother as quickly as possible.

Sir, I have finished in regard to general matters and I would close after referring to one or two local matters. In regard to low income group housing scheme, even during this year there was a great demand. The Registrar of Co-operative Societies could not meet the demand with the result that at the end of the year, construction of a number of buildings had to be abandoned. For the coming year only Rs. 20 lakhs have been provided for the purpose. There is an allotment of about Rs. 38 lakhs by the City Improvement Trust. This Rs. 20 lakhs I referred to is for the entire State. My submission is that it should be raised at least to some extent so that the Registrar may meet the demands. The tempo of construction has increased everywhere. People belonging to the low income group are trying to construct houses in various places, in mufassal areas and places near about Madras.

I wish to refer to water-supply schemes in respect of two places. One is Avadi. It is a growing town where you have the vehicle depot and other industrial establishments. The population of that place is about eight to ten thousand. There is not even a well in that place because no well could be dug there. The two or three wells put up were failures. The Migration Depot was supplying water for some time. The Special Armed Police camp is there now. The proposal now is to have a composite scheme for supply of water. The Collector appears to have addressed the Government in respect of this matter and it has been pending with the Government for the past two years. I would request Government to look into the matter. The other scheme is in regard to supply of water to Cheyyar. The matter is pending with the Government for the past three or four years. There was a proposal to bring water from the Cheyyar river. For that purpose the people had also deposited some money and the preliminary survey and all that was completed. In spite of that, nothing has been done up till now. This may also be looked into by the Government.

6-10
p.m.

That is all I wanted to say.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Mr. Chairman, Sir, the Budget estimates reveal all-round improvement and we should congratulate the Government and the Hon. the Minister for Finance in particular on this achievement. But taking the Budget as a whole, much attention has not been given to improving the lot of the common man. Our aim should be the improvement of the lot of the common man; he should be given a fair deal. Looked at from that angle, a great deal has to be done, not only in the coming years but for several years to come.

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [9th March 1959]

On pages 4, 5, 6, 7, 8 and 9 of the Budget Speech of the Finance Minister, schemes for improvement of agriculture, improvement of cattle wealth, expansion of electricity, minor irrigation works and other projects have been adumbrated. We are glad that so much attention is being paid to all these. Some attention has also been given to the improvement of cottage and small-scale industries. They should not only be located near about Madras but should be spread over throughout the State, in every nook and corner of the State. The Japanese expert on Small-scale Industries, Mr. Sasaki, has advised us pertinently at a public meeting held here at Madras the other day that there should be specialisation and that our products should attract the foreign markets also.

The time given to me being limited, let me come to my own subject, namely, education. The Hon. the Minister for Finance, in charge of Education also, has devoted two pages to this subject in his Budget speech. At the end, he says, 'We propose to frame an integrated educational scheme on the basis of these reports'. Various questions have arisen in the educational sphere and many committees have been constituted to go into them. Their reports are awaited. In the meanwhile, we are spending a lot on schemes already drawn up. Basic education has been accepted as the future pattern of education. There has been considerable improvement in the field of secondary education and many high schools have been already converted into multi-purpose schools. We have already brought in reformation in University education also, by having reorganized courses like the pre-University course and the three-year degree course. Education at all levels should be coordinated and improvement accelerated.

Sir, the hon. the Deputy Chairman referred to the medium of instruction. He was even asked to give his definite views on the question of medium. But he preferred to be silent. After all, it is a matter that cannot be brushed aside for ever. A weighty opinion expressed in this behalf is, 'Till there is natural, unforced development of the regional language, it would be folly to displace English.' Certainly, our aim should be to see that there is natural unforced development of the regional language. But we have to begin somewhere. We want the standard of English to be high. The present standard is no good. We want that the present standard should go up. But, at the same time, we want that there should be a definite policy followed by the State as to whether we are going to have Tamil as the medium of instruction or not. If we are to have Tamil as the medium of instruction, what are we doing in that direction? Last month we had a meeting presided over by the Hon. the Minister for Home, when the Hon. the Minister for Education awarded plaques for a glossary prepared for use in training colleges by a Committee with the assistance of the Principals of the three Training Colleges and their staff. The Principals of the Training Colleges at Saidapet, Tirupalathurai and Tuticorin were given the awards for their services in getting up that glossary. Their work was very much appreciated. At the meeting it was said that whatever be the delay

[9th March 1959] [Sri K. M. Ramasamy Gounder]

in introducing Tamil as the medium of instruction in other colleges, such as the Arts, Engineering and Technological, the training colleges should switch on to Tamil medium in respect of all subjects except English, since the trainees there after the period of training would be expected to impart knowledge to the students in the mother tongue, namely, Tamil. I am glad the hon. the Leader of the Opposition and Vice-Chancellor of our great University is here at present in this House. I would appeal to him and to the Hon. the Education Minister to see their way to introduce Tamil as the medium of instruction at least in the training colleges to begin with and see how the experiment works.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: May I say that the training colleges have been given the option by the University to use the regional language?

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Is it for all subjects, Sir?

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: They can do so, if they like.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: I thank the Vice-Chancellor for more light thrown on this important matter.

Sir, I want to invite the kind attention of the Hon. the Minister for Education to the matching grant offered to the teachers in colleges. I am told that the University has played its part splendidly and that it is giving pay according to the recommendations of the University Grants Commission. The other day the Chairman of the University Grants Commission was kind enough to say that he was prepared to release his part of the grant, that is, 50 per cent, in case the Government also came forward with their part of the grant. The Hon. the Minister for Finance has been requested both on the floor of this House and elsewhere to accept the offer but his reply has all along been that the strength has been poor in certain college classes and that there has been a fall in admission to colleges. He has also given out one or two other excuses. He wanted a committee to suggest ways and means but I just here make a request that this is a matter which cannot brook any delay. When even for the current year, the Chairman of the University Grants Commission is prepared to give his matching contribution and when the other colleges affiliated to the Universities are too willing to give their part of the grant and when there is a surplus in the current year's Budget to the tune of Rs. 265 lakhs, the Hon. the Minister for Finance may be so good as to announce that this long delayed justice—because, in my opinion, it is nothing more than doing justice—would be done immediately. There cannot be any excuses. The poor strength or fall in admission or any other reason should not stand in the way. Sir, the College Professors have also been given greater work-load and they are asked—I am told—to work for 18 hours a week and a good majority of them are so working.

6-26
p.m.

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [9th March 1959]

In one or two classes where a classical language or Urdu is taught, the attendance may be poor and teachers handling such subjects may have lesser hours of work.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has only two more minutes. There are four more hon. Members to speak to-day.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Sir, I will conclude in three or four minutes.

So also in respect of pay and other emoluments of school teachers, there are different scales prevailing. There are the local board scale, the Government scale and the private institution scale. If the Government will it, they can say that there should be uniform scales in all institutions for the same category of teachers. It is high time that we took up this matter also for consideration.

More than that, I just want to refer to the inordinate delay in the disbursement of pension and Provident Fund contributions to the retiring teachers. We have made representations both on the floor of this House and outside that the retiring teachers are not given the pension and the Provident Fund for years after their retirement. I was told that the Government had amended the rules recently for the purpose of speeding up these payments. But, all the same, I can even now cite cases district-war where pensions are not ordered to be given and Provident Fund accounts are yet to be closed. There should be a more simplified procedure. It is stated that in the Central Government the Pension Order of a Government servant is passed on the day he retires. If there is some unavoidable delay, a provisional pension is sanctioned there. But here the lot of the pensioners is unenviable and as such we should devise ways and means to simplify the procedure for the payment of pension and Provident Fund amounts. I appeal to the Government once again to go further into the matter and simplify the existing procedure at a very early date.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்ட உரையினைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ரூ. 15 லட்சம் மிச்சப்படுத்த வேண்டியிருந்தது ரூ. 265 லட்சமாக மாறியதுபற்றிக்கூட நான் மகிழ்ச்சியுறவில்லை. ஆனால், முதன்முறையாக அவர்கள் வரவு செலவுத்திட்டம் பற்றித் தமிழில் உரையாற்றியது கண்டு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். 16, 20 நாட்களுக்கு முன்னர்தான் இம்மன்றத்தில் உள்ள நடவடிக்கைகள் தமிழ் மொழியில் செயல்படுத்தப்படவேண்டுமென்று நான் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தேன். அத்தீர்மானம் கொண்டுவந்த சில நாட்களுக்கெல்லாம் நிதியமைச்சர் அவர்களே தமிழில் உரையாற்றியது எனக்குத் தைமேல் பலனாக இருக்கிறது என்றே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு முன்னால்தான் தமிழில்தான் வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். இந்தத் தடவை தமிழிலேயே எழுதினார். அதுதான் வித்தியாசம்.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: நன்றி. அது எனக்குத் தெரியாது. பத்திரிகைகளில்கூட முதல் தடவையாக அவர் தமிழில் உரையாற்றினார் என்றுதான் வந்தது என்று நினைக்கிறேன். எப்படி

[9th March 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

விருந்தாலும் நான் அவருக்கு அதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தை, குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிக் கருதாத, கவலைப்படாத துணை குடும்பத்துக்குச் சமமானது என்று கூறுவது பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். அதிலேயும், செட்டும் சிக்கனமும் வறுமையிலே செட்டும் காணும் மாண்பும் படைத்த நல்லகுடிப் பிறந்த மனைவியைப் போன்றவர் நமது நிதியமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நல்ல குடிப்பிறந்த மனைவி அல்லவோ வந்தாலும் அதை வெனிக்குக் காட்டாமல் தன் குழந்தைகளை அழகுபடுத்தி, நன்கு அலங்கரித்து, நாலு பணக்காரர் பிள்ளைகளோடு சரி சமானமாக வாழ விடுவான், விளையாட விடுவான், அவை வாய்ப்புக் கிடைக்கிற அநிலையில் மீத்து எளிய வாழ்க்கை நடத்தினாலும் கன்யமாமாக கொஞ்சம் பணம் சேகரித்து, “என்னிடமும் பணம் இருக்கிறது” நானும் பணக்காரர்களுக்குப் பிறப்புவன்” அல்ல, என் குடும்பமும் பணக்காரக் குடும்பத்திற்குப் பிறப்புவன்” என்று சொல்லித் திருப்பியுடன் வாழ்வது போல் இருக்கிறது, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் 265 லட்சம் ரூபாய் மீத்து வைத்திருப்பது. அரைவயிற்றுக் கஞ்சி குடித்துப் பழக்கப்பட்ட குழந்தைகள், இன்னும் ஒரு கவளம் சோறு கிடைத்ததால் வாழ்வு எனம் பெற்றுவிட்டார்களே. அரைவயிற்றுக் கஞ்சி லைத்தாலும்தான், வெனிக்குக் கனியத்தோடும், மதிப்போடும், சிறப்போடும் வாழ வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு இணங்கத்தான் இருக்கிறது நிதியமைச்சர் அவர்கள் செலவு எதும் செய்யாமல் ரூ. 265 லட்சம் மீத்து வைத்திருப்பது.

வரி போடவில்லை. இதுபற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். உண்மையில் அது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயமே. ஆனால் ஏன் வரி போடவில்லை என்றால், இனி வரி போட முடியாது. விதிக்கவேண்டிய அளவு விதித்தாய்விட்டது. இங்கே வள்ளுவர் குறள் ஒன்று என் நினைவிற்கு வருகிறது.

“புனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்கு இறுதியாகிவிடும்.”

என்று. உச்சாணிக் கிளையில் ஒருவன் ஏறி விட்டால், அதற்கு மேல் அவனால் ஏறு முடியாது. அப்படி ஏறினால் மரக்கிளை முறிந்து அவன் மாள வேண்டியதுதான். அதுபோலவே, மேலும் வரி போட்டால், மக்கள் துன்பமடைவார்கள். அதனால்தான் போடவில்லையே தவிர வேறில்லை. இருந்தபோதிலும் மேலும் வரி போடாது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயமே.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். புண்ணிய பாரத பூமியில் “கல்வி சிறந்தது தமிழ்நாடு”; மற்றையோர் காணாத, காண முடியாத புதுமைகளை எல்லாம் காட்டுகிறது, நம் மாநிலக் கல்வி இலாகா. பகல் உணவுத் திட்டம், பள்ளி வளர்ச்சி—சீரமைப்பு—திட்டம் இவை எல்லாம் உலகமே கண்டு வியக்கத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றன.

ஆதாரக் கல்வியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது தேசத் தந்தை காந்தியடிகள், தொழிலுவழிக் கல்விப்பற்றி நுணுகி ஆராய்ந்து அதைக் கண்டுபிடித்தார்கள். நமது நாட்டில் எப்போது வகுப்புப் படித்தாலும், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துத் தேறினாலும், அல்லது பி.எ., எம்.எ. படித்துத் தேறினாலும்கூட இறுதியாக அவர்கள் பேசு ஒட்டும் வேலைக்குத்தான், அதாவது (quill drivers) “கல்வி” ரோஸ்தாகத்தான்” போகிறார்கள். ஆக, இப்படிப் பணம் செலவு செய்து படித்தும் இம்மாதிரித் தொழிலுக்குப் போவதைவிட, தொழிலுவழிக் கல்விதான் சிறந்தது. அப்படியிருக்க, இன்று அந்த அடிப்படையில் கல்வி. ஆதாரக் கல்வி நமது நாட்டில் அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று பார்ப்போமேயானால் உண்மையில் வருத்தப்படத்தான் தோன்றுகிறது. பல ஆண்டுகள் ஆதாரப் பள்ளியிலே நான் ஆசிரியராக இருந்தேன். தலைமை ஆசிரியராகவும் இருந்தேன். எனவே அதுபற்றி எனக்கு ஓரளவு தெரியும். ஆதாரப் பள்ளிப் பற்றி என்னால் என்ன என்பதை மாணவர்களும் புரிந்துகொள்ள

[Vidwan T. Muthukannappan] [9th March 1959]

கொண்டு காளிகளாக மாறிவிடுவார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு இத்தகைய போர்ப் பயிற்சி தேவையில்லை. பெண்மணிகள் போர்க்களம் புறம் நிலை நம் நாட்டில் என்றுமே வராது.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The hon. Member is explaining a very interesting point when the House is completely free from its Lady Members!

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஆண்கள் பெண்களைக் காக்க, பெண்கள் ஆண்களை அவர்களுக்குரிய முறையில் காக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெண் நலத்தினை ஆண் மக்களின் வீரம் போற்றிக் காக்கவேண்டும். இதைத்தான் பாரதியா? வெகு அழகாக

"பெண் நலத்தினை ஆண்மக்கள் வீரத்தான் பேணுமாயின் யிறிது ஒரு கேட்குமலை".

என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, பெண்களுக்கு இந்தப் போர்ப் பயிற்சி கொடுப்பது என்பது நம்முடைய நாட்டிற்குப் பொருந்தாத செய்தி.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

VIDWAN SRI T. MUTHUKANNAPPAN: Five minutes more, Sir.

MR. CHAIRMAN: Let not the hon. Member ask for more than five minutes.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: அடுத்தபடியாக, சாரணர் இயக்கம் சிறந்த இயக்கம் என்று சொன்னேன். அதற்கு அரசாங்கம் மிகக் குறைவாகப் பண உதவி அளிக்கிறது. அதை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாரணர் இயக்கம்பற்றி டாக்டர் அணி பெஸன்டு பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்:—

'If I had a dozen sons—I have only one—I would send them all into the Scout Movement, as soon as they could enter its lowest grade and I would send the daughters into the Girl Guides under similar conditions. I know what a useful lot they are. They are good citizens of this country, ready to work for it, ready to live for it and ready to die for it.'

அத்தகைய ஒரு சிறந்த இயக்கத்திற்கு 1958-ல் ரூ. 35,000 கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் ரூ. 20,000 தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை உயர்த்த வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிகவும் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். அதாவது மீனவர்களைப்பற்றி

Kindly excuse me, Sir, I am the only person competent to speak about fisheries and fisherman. If I exceed five minutes, please excuse me, Sir. I will try to finish in seven minutes or so.

தலைவர் அவர்களே, ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக கடற்கரையிலே வாழ்ந்து வருபவர்கள் மீனவ மக்கள். இலக்கியத்தில் சொல்லுவார்கள், கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாழ்ந்தோர் முன்தோன்றி மூத்தருடி என்று. கடலும், கடலும் சார்ந்த இடமும் பெய்தல், அங்கு வசிப்பவர்கள் மீனவர்கள். பரதவர் என்று சங்ககால இலக்கியத்தில் சொல்லப்படுவார்கள். அந்த மக்கள் கடலுக்கும், கடலைச் சார்ந்த இடத்திற்கும் உரிமை உள்ளவர்கள். அரசாங்கம் சமீபத்திலே நொச்சிக்குப்பம், டொய்மிங் குப்பம் முன்னில்குப்பம் முதலிய இடங்களிலுள்ள மக்களையெல்லாம் அப்படிப்பட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறது. அதிலே எத்தனையோ மக்களும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஓரளவுக்கு அதிகப்படி தெரிவித்திருக்கிறார்கள்

[Vidwan T. Muthukannappan] 9th March 1959]

என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாக அவர்களில் சில முக்கியஸ்தர்களை அனுசி இந்தத் திட்டம் சரிதானா என்று கேட்டிருக்க வேண்டும். கடலிலே மாப்பு வருவதுண்டு. மாப்பு என்றால் மீன் கூட்டம். இந்த மாதிரி மீன் கூட்டம் வரும்போது இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிஷத்திற்குள் கடற்கரைய் கட்டிக்கொண்டு போனால்தான் அந்த மீன் கூட்டத்தைப் பிடிக்கலாம். நொச்சிக்குப்பத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்கள்—ஆல் இந்தியா ரேடியோவிற்கு அருகே இருக்கக் கூடிய மக்கள்—ஒஷியானிக் ஹோட்டலுக்கு அருகே மாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த மாதிரி சமயத்தில் சுமார் 1 மைல் தூரத்திலிருந்து எப்படி வா முடியும்? டொய்மிங்குப்பத்தையும் முன்னில்குப்பத்தையும் பொறுத்த வரையில் பரவாயில்லை. மெரினாவை அழகுபடுத்த வேண்டுமென்று அங்கிருந்து கல் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு சிறப்பாக வாழ்கின்ற மக்களையும் மாற்றுவது கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். நான் ஒன்று சொல்லுகின்றேன். கடலோரத்தை அடுத்து இருக்கின்ற குடிசைகளை மாற்றுவர்கள். ஆனால் ரோடு ஓரமாக கல் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு நன்றாக இருப்பவர்களை மாற்ற வேண்டாம். அவர்களை மாற்றி வேறு இடத்திலே அடுக்கு மாளிகை கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறார்களாம். தாங்கள் வாழ்ந்த இடத்தை விட்டு—உரிமையோடு இருந்த இடத்தை விட்டு—வேறு இடத்தில் அவர்களால் சுகமாக வாழ முடியாது. அதுவும் அந்த அடுக்கு மாளிகைக்கு 10 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் வாடகை வசூல் செய்யப் போகின்றார்களாம். சராசரியாக ஒரு மீனவர் ஒரு நாளைக்கு 10 அல்லது 12 அணு தான் சம்பாதிக்க முடியும். அவர்களிடம் 10 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் வரடகை கேட்டால், அவர்களால் கொடுக்க முடியாது. மூன்று ரூபாய் அல்லது ஐந்து ரூபாய் வீதம் வாடகை வசூலித்துவிட்டு, அவர்கள் இந்த மாதிரி வாடகை கொடுத்துக்கொண்டு 20 ஆண்டுகள் அங்கேயே வசித்து வந்தால், அந்த இடம் அவர்களுக்கே உரிமையாகிவிடும் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் அங்கே வசித்து வரவேண்டும், வாடகையை மட்டும் கொடுத்து வரவேண்டுமென்று சொல்லுவது நல்லதாக இருக்காது. ஆகையால் இதைச் சீர்தாக்கப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீன இலாகாவைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளாக மீன் இலாகா என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது மீனவர்கள் நலத்திற்காக நன்கு பாடுபடுகிறது என்பதை மீனவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மீன் இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களை நான் வாழ்த்தி வணங்குகிறேன். மீன் இலாகாவிலுள்ள அலுவலர்கள் மிகவும் திறமையாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். எங்கு குறை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறோமோ அந்த இடத்திற்கு உடனே வருகிறார்கள், வந்து குறைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். அந்த இலாகாவின் தலைவரான திரு. சி.பி. கேஜு ஏராடி அவர்கள் மிகத் திறமையாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். கோவளத்தில் ஒரு குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அடுத்த நாள் அவரை அங்கே பார்க்கலாம். இவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்து வந்தவர் துறதிருஷ்டவசமாக இன்றிலிருந்து வேறு இலாகாவிற்கு மாற்றப்படுகிறார். அந்த இடத்திற்கு வருகின்றவர்களும் அப்படியே திறமையாக வேலை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நமக்கு 620 மைல் நீளக் கடற்கரை இருக்கிறது. அதிலே மொத்தம் 250 மீனவ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 2½ லட்சம் மீனவ மக்கள் இருக்கிறார்கள். நமக்கு 12 கோடி ஏக்கர் மீன்பிடி பகுதி இருக்கின்றது. அதிலே 40 லட்சம் ஏக்கரில் மீன் பிடிக்கப்படுகிறது. அதாவது 3 சத வீதப் பகுதியில்தான் மீன் பிடிக்கப்படுகிறது, மீதமுள்ள 97 சதவீத இடத்தில் மீன் பிடிக்கப்படுவதில்லை. அதிகப்படியான மீன்பிடிப் பகுதியில் மீன் பிடிக்கப்பட்டால் இன்னும் அதிகப்படியான மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டு நமது உணவுப் பற்றாக்குறையைக் கூட ஓரளவுக்குச் சமாளிக்கலாம். இன்றைய கேள்வியைப் பாராக்கள், பம்பாயைப் பாருங்கள். கேரளத்திலிருந்து மீன் சென்னைக்கு வருகிறது. பம்பாயிலிருந்து மீன் டில்லிக்குப் பறக்கிறது.

[Vidwan T. Muthukannappan] [9th March 1959]

இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது வெளி ராஜ்யங்களில். இன்னும் சற்று அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்து மீளாக்கித் தொழில் வளர்த்தால், மினவர்கள் தான் நிலைமை அடையலாம், என்னவான மீள செல்வமும் கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக, மினவர்களுக்கு இன்றியமையாதது விசைப் படிகள். அடுத்த ஆண்டு 30 விசைப் படிகள் அரசின் கட்டப் போகிறார்கள். இப்படிகளைக் கட்டுவதற்கும் படிக் கட்டும் தளம் வேண்டும். இந்தப் படிக் கட்டும் தளம் இல்லாதது சிலகாலம் இருக்கிறது. இந்தத் தளம் இல்லாததால் சென்ற ஜூன் மாதத்தில் 7 விசைப் படிகள் புயலால் சேதமடைந்தன. அரசாங்கத்துக்குச் சுமார் 30 ஆயிரம் செலவாயிற்று. கடலூரிலும், நாகப்பட்டினத்திலும் படிக் கட்டும் தளம் அமைக்கப்போவதாகச் சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்டது. கடலூரில் இம்முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் நாகப்பட்டினத்தில் ஏனாவும் நடைபெறவில்லை. இராயபுரத்தில் ஒரு படிக் கட்டும் தளம் அமைப்பதாக இருந்தது. ஆனால் இன்னும் நடைபெறவில்லை. விசைப் படிகள் நிறைய அளித்து இந்தச் சமூகத்தினருக்குத் துணை செய்யாவிட்டால், இந்தச் சமூகம் அழிந்து ஒழிந்து விடும் என்று ஐயுறுகிறேன். இவற்றை அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

(The Member resumed his seat.)

MR. CHAIRMAN: Thank you. The House will now adjourn and meet again at 3-30 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 10th March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

MR. CHAIRMAN: We shall start with question No. 123.

Rattling of doors in Madras City.

* 123 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there was rattling of doors in many buildings in the City of Madras on one or two occasions during the last two months;

(b) whether it is a fact that this rattling was due to the detonation of time-barred bombs;

(c) if so, the place where actually the detonation took place; and

(d) the steps proposed to be taken by the Government to avoid such shocks to buildings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government have seen reports in the newspapers and received a few oral representations about the rattling of doors in many buildings in the City on some days in July and August 1958.

(b) & (c) Some of the important newspapers of Madras reported that this rattling of doors was due to the vibrations generated by the demolition of old bombs in the Satyavedu forest area about 30 to 35 miles from Madras City by the Indian Air Force Unit at Gummidipundi. The Government have ascertained from the Indian Air Force authorities at Madras that the Indian Air Force Unit at Gummidipundi had to demolish some of the 4,000 lb. bombs as these were considered highly dangerous to store due to exudation and climatic effects on the main fillings of these bombs.

(d) The Indian Air Force authorities have reported that there would not be any more demolition of such bombs in the Satyavedu forest. As such, the Government consider that no further action is necessary in the matter.

Regional Food Laboratories

* 124 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start regional food laboratories in this State; and

(b) if so, the places where they are proposed to be located?

[10th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Coimbatore.

SRI T. PURUSHOTHAM : For the efficient administration of the Prevention of Food Adulteration Act and considering the need for the analysis of food, will the Government consider the desirability of starting District Public Health Laboratories so that food samples may be tested at the district headquarters instead of being sent to Guindy?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For the opening of district laboratories sanction has been given and they will be opened at six places—Vellore, Palayamkottai, Salem, Tiruchirappalli, Nagercoil and Tanjore.

SRI T. PURUSHOTHAM : How far have the Government gone with regard to the starting of public health laboratories at the places mentioned by the Hon. Minister?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I find that a few of them are actually working now. As regards others, I have asked for the information which has not yet arrived.

SRI T. PURUSHOTHAM : What are the District Public Health Laboratories which are actually functioning now and what are the new ones which are proposed to be opened this year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The proposal is to open two more laboratories—one at Cuddalore in South Arcot district and the other at Dindigul in Madurai district. Their functions are, examination of bacteriological, serological and clinical material received from hospitals, dispensaries, health units or any other public health organisation; examination of food samples under the Prevention of Food Adulteration Act and chemical and technological examination of samples of water and training of technical personnel of different categories.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer of the Hon. Minister, will he kindly enlighten us on how far the proposal to start a Public Health Laboratory at Coimbatore has gone till now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There was some difficulty about getting a suitable building. Now it has been settled. The site has been fixed and the estimate for the scheme is Rs. 6.75 lakhs. I think the work can be taken up hereafter.

SRI T. PURUSHOTHAM : What has become of the proposal to take over the Food Laboratory at Coonoor under the State Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is not a Food Laboratory. The Nutrition Research Centre, I understand, is going to Hyderabad.

[10th March 1959]

DR. A. SREENIVASAN : What will be the qualifications of those people who will be in charge of these laboratories?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The qualifications necessary for testing all that I have stated just now. (Laughter.)

DR. A. SREENIVASAN : A technician also knows how to test. Does it mean that the Hon. Minister thinks that technicians will be in charge of the laboratories, and not qualified doctors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We should ask questions.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Qualified doctors *plus* technicians who are trained for the purpose will be there.

SRI T. PURUSHOTHAM : What are the circumstances under which the Research Centre at Coonoor has gone to Hyderabad?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know whether it is worth while to go into the circumstances. It has gone already and we need not probe further into the matter.

SRIJATHI JOTHI VENCATACHELLUM : May I know the number of qualified persons to be absorbed in these laboratories?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Madam, I want notice. (Laughter.)

Taxis

* 125 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to have the roofs of all taxis plying in the City painted yellow and bodies black; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The proposals of the Regional Transport Authority, Madras, are being examined.

SRI M. ETHIRAJALU : சில சமயங்களில் இந்த டாக்ஸிகளில் ஏறி இறங்கும் போது கையில் வைத்திருந்த சாமான்களை விட்டுவிடுகிறார்கள். அந்த டாக்ஸியை மீண்டும் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த டாக்ஸியில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் நம்பரை டிரைவர் பக்கத்திலும் சிறு எழுத்தில் எழுதுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

MR. CHAIRMAN : This is not a supplementary question.

Smoking inside the buses

* 126 Q.—**VEDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders prohibiting smoking inside the buses plying in the Madras State; and

(b) if so, the steps taken to enforce them?

[10th March 1959]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) There is no order or rule directly prohibiting smoking inside the buses plying in Madras State. However, under rule 225 (iii) of the Madras Motor Vehicles Rules, the driver or conductor may ask a passenger, who is found smoking in a bus, to alight from the vehicle. He may stop the vehicle till the passenger has alighted. Any passenger failing to comply with such a requirement may be forcibly removed by the conductor or the driver.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஓடுகிற பஸ்களில் இந்த மாதிரிப் புகை பிடிப்பது மிகவும் காதாரணமாக இருக்கிறது. அந்தப் பஸ்களில் உள்ள கண்டக்டரும் டிரைவரும் அதைத் தடுப்பதில்லை. இது பஸ்பெருக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. இதைச் சரிப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பஸ்களில் புகை பிடிப்பதை நேரடியாகத் தடை செய்ய எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லை என்று சொன்னேன். ஆங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் அதை விரும்பவில்லையென்றால், கண்டக்டரின் புகார் செய்தால், பஸ்சை நிறுத்தி, அவரை இறக்கிவிட்டுவிட்டுத் திரும்ப பஸ்சை விடுவார்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஐயா, சில பஸ்களில் கண்டக்டர்களும் ஓர்ந்து புகை பிடிக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக் கூடிய குற்றச்சாட்டு நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை என்று சொல்ல முடியும். நல்ல விதமாக, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற பஸ்களானாலும் சரி சர்க்கார் நடத்துகிற பஸ்களானாலும் சரி புகை பிடிக்கக் கூடிய வகையில் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஸார், பஸ் கண்டக்டர் புகை பிடித்தால் அவரை இறக்கிவிடுவதற்குப் பிரயாணிகளுக்கு அதிகாரம் உண்டா? (சிரிப்பு).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அந்தமாதிரி அதிகாரம் இல்லை. ஆனால், அவர் இறக்கிவிட்டால் பஸ் அங்கேயே நிற்கும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, will the Government kindly bring in necessary rules to see that this habit of a passenger smoking at the risk of the other passengers is stopped?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is already a rule, Sir, and if there is any real complaint, it will be attended to by the conductor and the driver of the bus. There is no need to bring in a new rule.

SRI M. ETHIRAJALU : “புகை பிடிக்கக் கூடாது” என்று சில பஸ்களிலேதான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கண்டக்டர்கள் எல்லா பஸ்களிலும், “புகை பிடிக்கக் கூடாது” என்று எழுத அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எல்லா பஸ்களிலும் “புகை பிடிக்கக் கூடாது” என்ற வார்த்தைகள் எழுதிவிட்டால் மட்டும் போதும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கத்தினர் கருதினால், அதைக் கவனித்துச் செய்யலாம்.

10th March 1959]

Scales of pay of Tamil Teachers

* 121 Q.—**DR. A. CHIDAMBARANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the scales of pay of Tamil Teachers working in Middle and High Schools under the Government and various other managements in the State; and

(b) the scales of pay or special allowance granted to Tamil teachers of Middle Schools working in High Schools temporarily?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The scales of pay of Tamil Pandits in districts other than Kanyakumari are as follows:—

	<i>Under Government.</i>		<i>Under local body.</i>	
Middle School Tamil Pandits.	45—3—60—2—90	..	45—2—85	
High School Tamil Pandits.	85—5—125—10—175	..	75—5—145	

Private managements adopt either the Government or the local body scale of pay.

The scales obtaining in Kanyakumari district are as follows:—

Pandits employed in Upper Primary Schools and High Schools teaching up to VIII standard Rs. ~~41—3—65~~ ~~EB—3—80~~.

Pandits employed in High Schools for standards IX to XI—Rs. 55—5—75—7½—150.

(b) In districts other than Kanyakumari, Middle School Tamil Pandits are some times asked to handle High School forms in addition to their normal work in middle schools. They are then allowed a special pay of Rs. 10 per mensem provided their work in the high school classes is not less than 12 periods in a week.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether the special allowance supposed to be granted under the answer to clause (b) has been in actual practice granted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is my impression.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether representations have not been made to Government that these special allowances to teachers in middle schools working in high schools have not been granted or have been refused to be granted by several managements despite the inspection reports?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not aware of any such representations.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Have representations been made to Government for the raising of the pay scales of the teachers serving in high schools and, if so, may I know at what stage the matter now stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are getting representations from everybody for higher scales of pay. Now, the hon. Member must be aware that the question of revising the pay scales has been referred to the Pay Commission.

[10th March 1959]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : I want to know whether these representations were considered by the Government or are being considered by the Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I have stated. All the representations in regard to pay scales would be considered by the Pay Commission which has been appointed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware of the fact that the allowance of Rs. 10 is not granted to mere oriental title-holders who were appointed after 1st January 1948 even though they handle higher forms for 12 periods?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I want notice, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government kindly consider paying this allowance to them when they are considered eligible to do work in the higher forms?

MR. CHAIRMAN : It is not a question. It is only a suggestion.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அரசாங்க உயர்தரப் பள்ளிக் கூடங்களில் வேலை செய்கின்ற முதல்தர தமிழாசிரியர்களுக்கும், பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரேவிதமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது என்பது உண்மையா? அதிலே பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று (இன்க்ரி மென்ட்கள்) சம்பள உயர்வு கொடுத்து நூறு ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ் வித்துவாலகளுக்கு என்பதைத்தான் ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்பதும் உண்மையா? அப்படியானால், இந்த பேதத்தை அரசாங்கம் நிவர்த்தி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவைகளை யெல்லாம் சம்பளக் கமிஷன்தான் சிபார்சு செய்யவேண்டும்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Government consider the desirability of bringing the pay scales of the teachers in Kanyakumari district on a par with those of the teachers in other districts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, that is under the active consideration of the Government.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : The post of Tamil Pandits is the creation of the old regime. Now we are attempting to reorganize education on a sounder basis. In the reorganization of education, will the post of Tamil pandits be abolished and the Tamil teachers absorbed in the general cadre and the post of English pandits created in their place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It would mean that they should have other general qualifications also. As a matter of fact, when we get graduates who have taken Tamil as their subject in B.A., they are treated like others and they are permitted to take other subjects also which they might have taken in the college

10th March 1959]

Hindi Pandits

* 122 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether persons who have passed the Vidwan Examination of the Madras University in Hindi are considered qualified to be Hindi Pandits in recognized schools; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As there are cases of the District Board teachers being sent out for want of training, will the Government kindly send a circular to the local bodies to see that they are not sent out till they are at least trained?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question is whether persons who have passed the Vidwan Examination of the Madras University in Hindi are considered qualified to be Hindi pandits in recognised schools and in my answer I have said 'yes'. If that is not recognised anywhere, it may be brought to the notice of the Government.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BUSINESS.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. CHAIRMAN : We will now continue the general discussion on the Budget for the year 1959-60. The Hon. the Home Minister will now speak.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Mr. Chairman, Sir, I have sought your permission to intervene in this debate for a few minutes in order that I may explain the position with reference to certain questions dealt with by hon. Members. I would like particularly to deal with the question relating to food prices. The prevalence of high prices of foodgrains is indeed a matter for worry for every one of us, whether he is a Member of the Government or a Member of the House, and more particularly that is a matter for worry to members of the general public. Sir, the prices have been soaring high and there has been fluctuation in the prices of foodgrains for some time. As has been pointed out by the hon. Member Sri P. T. Rajan, perhaps this food trouble is a legacy of the War. Ever since the last War, we have been troubled with the question of high prices and sometimes scarcity of food. Before the War, there were reserve stocks which were prudently built up year after year. But during the War production was seriously affected by the continuous failure of monsoons

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th March 1959]

and there was scarcity also. Therefore, all the reserve stocks had been eaten up year after year. Then just after the War, we were faced with no reserve stocks and less production and not only that; year after year our requirements of food also were going up. It has been estimated that so far as this State is concerned, for the additional population over each year, we require as much as 1,38,000 tons of rice. That is, for the increase in population during the year we require 1,38,000 tons of rice which is in addition to what we required during the previous year for the previous year's population. I do not know how far my Hon. Colleague, the Minister for Revenue, would succeed in controlling birth rates. But still I am worried with this additional need year after year to the extent of 1,38,000 tons of rice for feeding the extra population over the previous year.

Of course, Sir, we have increased production of paddy and also millets. People have been taking more of rice. People who were eating millets have taken to rice. I do not grudge it. We are trying to cope with the demand and the production has been going up. Of course, we have been lucky in having a series of fairly good monsoons. More than that, I must pay here my tribute for the excellent response of the ryots (hear, hear) who have come forward to adopt improved methods of agriculture and successfully stepped up production. Of course, I don't say this in any sense of complacency over the matter. We have to step up production still further. We have to meet not only the needs and demands of the increased population but also we have to be prepared to meet a situation where there is a failure of monsoon. Therefore, we are taking every step to see that the production is still further increased, particularly that of foodgrains.

2-50 p.m. Moreover, that is the only way to improve the economic condition of the large bulk of agriculturists in this State.

Sir, although I may claim that we have been producing as much as is necessary to meet the food requirements of the State, still the prices have been continuing to soar high. That is the problem that we have to face. Regarding this question of food prices, it is not merely a question of law of supply and demand. Adequate rice is there. In spite of less import from the Andhra Pradesh during this year and during the last year into the Madras State and in spite of the export of not less than two lakh tons of rice to Kerala from the Madras State, there has been no scarcity. To-day, I have been enquiring district after district and there is no complaint of any scarcity of foodgrains anywhere but still the prices have been soaring high. Of course, the Government were quite anxious to avoid any kind of control over production or prices. I know, Sir, how not only hon. Members of this House but also the general public hailed with great joy the decision to remove all controls on food. Therefore, I was expressing the hope in this House that we could wait till the next harvest and that when the harvest, which was expected to be a bumper one came, prices of

[10th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

foodgrains were bound to fall at least to a certain extent. But we were disappointed. There was no trend of the prices going down, although a few years ago there was a downward trend which caused worry to agriculturists and also to hon. Members of this House. The Government had to step in then and arrange for the export of some rice in order to arrest the downward trend in prices. But now, Sir, for some time past prices have been high and sometimes there has been a little fall but there has been only a fluctuation. Therefore, the Government had seriously to consider whether they should not take some steps. Of course, that would mean some kind of control and the Government found that it was unavoidable in the general interest of the people. So, they took the step of controlling the prices, fixing the maximum ceiling prices of foodgrains. Of course, Sir, the Government have also committed themselves to the policy of price support in the event of the prices falling below the economic level, in order to protect the producer from any possible loss and also to encourage him to pursue his agricultural operations. Hon. Members will agree that this Government should rightly commit themselves to a policy of price support in the event of the prices falling below the economic level. So, it is but right that the Government should also take steps to fix the maximum ceiling on the prices when they go higher and higher. It is under these circumstances that the Government have issued the order of price control.

Then, in order to effectively enforce this order of price control—that is the main objective behind the Government decision—the Government have decided to procure in this State two lakh tons of rice not from the producers but from the merchants, wholesalers and millers. Sir, it has been estimated that the marketable surplus in this State would come to about ten lakh tons of rice. Therefore, the Government decided to procure one-fifth of that, viz., two lakh tons of rice. The idea behind this procurement is that we should build up a buffer stock for meeting any contingency in future.

Then, Sir, we have this idea that in case the prices still remain high and if there is need to open fair price shops, we might use these stocks of two lakh tons of rice which we would be building up by procurement. If the price control is effectively enforced—I do hope that it will be done—I do not think there will be any need for any fair price shop at all, especially when the maximum price has been fixed as a measure of general price control. Accordingly, even in respect of retail transactions prices should be correspondingly reduced and there would not be any need for fair price shops at all. In any event, the Government do propose to procure these two lakh tons of rice and build it up as a buffer stock.

But, Sir, this kind of price control cannot be effected by one State alone. Hon. Members are aware that the Southern States, viz., Madras, Andhra and Kerala, have been constituted into a Southern Food Zone. Therefore, this Government have decided

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th March 1959]

insisting from the very beginning on the Government of India that whatever price control is to be had, it should be had uniformly in all the States comprising the zone and that has been agreed to not only by the Centre but also by the States. Sir, this Price Control Order was promulgated in this State on the 2nd February. We have also been insisting that the prices in the various States comprising the Southern Zone should relate to each other and that also has been agreed to. Accordingly, the price control notification has been issued in three States, viz., Madras, Andhra and Mysore. But so far the Kerala Government have not issued a notification and the Central Government also have not issued a notification in respect of the Kerala State. That is one handicap which we have to face. That is why in spite of our order of price control, merchants from Kerala came to Tanjore and other places and offered higher prices and our control order was sought to be made ineffective. When there is some offer, it is but natural for the producers to avail themselves of that offer. Therefore, we had reports that there was a large movement of not only rice but also paddy. This I could not understand. No doubt, I could afford to permit the transport of rice to Kerala even to the extent of two lakh tons of rice. I have made an offer to the Kerala Government that only if merchants—sometimes merchants resort to speculation and that complicates matters—would not step in and enter into transactions, this Government themselves could supply not less than 1½ lakh tons every year to the Kerala Government from out of our own production. But, Sir, now there is a very rapid movement of not only rice but also paddy. That I could not understand because there are not many mills in Kerala which could mill such a large quantity of paddy as was reported to be moving. We could not have any idea as to the quantity of paddy that had been moving. If the rice has been imported from our State, then we could have taken account of the stock. But it was paddy and it was reported that producers sold it straightaway and that it was put in lorries and transported to Kerala. We put it to the Government of India that this movement of paddy must be banned. The Government of India have agreed and accordingly issued that ban order. It would be in force for six months to start with. Under that ban order there cannot be any movement of paddy from Madras to Kerala except on permits. Therefore, this paddy movement has been arrested, but still, so long as there is no price control in Kerala, we will have to face difficulties.

I had a report yesterday—I do not know how far it is true and I cannot vouch for its accuracy—from some one in Tanjore that some Kerala merchants were proposing to start small rice mills there, so that they could mill the paddy and transport it as rice. All this arises because there is no price control in Kerala and it is the merchants that seek to take advantage of this situation and create complications. Of course, we have been contacting the Government and the Central Government also and we are not sure that the Price Control Order would be notified very soon. I do not know how soon it will be.

10th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Then, Sir, I have to face another difficulty. So far as the Andhra State is concerned, it does not look as if the price control is effectively enforced there. People in Madras City are accustomed to Nellore rice. Now merchants in Madras complain that they are not able to get Nellore rice at the control price and that they could not pay higher prices for that. Yesterday, I referred to a representation I received from the President of the Planters' Association of Madras or South India. They say that they cannot get rice at controlled price within the Madras State for supply to their workers, but that they can purchase rice in Kerala at higher prices and have asked whether we could permit the purchase at higher prices. How can we permit that? I am looking into it. I just pointed this out to explain the situation and how complications arose. I should infer that because the Andhra merchants do not part with their Nellore rice which they had been supplying to us, the price control is not effectively enforced there. Therefore, Sir, now we see that this Southern Food Zone arrangement has not been working satisfactorily. I must say it has proved a failure, although I must point out and admit that it is not an absolute failure. There is some good from out of this Southern Zone arrangement also. But for this Southern Zone arrangement, there would have been a large movement of paddy and rice, rice at least even if we could ban movement of paddy, from out of its own zone to other States. For, there is deficit there. Wheat crop has been a complete failure. Wheat situation is much worse and I am told that people who are accustomed to wheat would rather take rice and pay any price for it. Therefore, this Zone arrangement has no doubt done this good, namely, that it has prevented movement of foodgrains in the Southern Zone from out of this zone. But anyhow, if there is no co-ordination, if there is no uniformity in the action to be taken and if we are not able effectively to enforce price control, then it is time that we seriously think how best we could revise this Southern Zone arrangement.

Sir, in this context, the National Development Council of India met some time back and they reviewed the position. Particularly they were worried about the high prices and they felt that for the successful implementation of the Plan, we had to put down effectively the prices of foodgrains. So, they thought, rightly thought I should say now from the experience which I have had so far, that State Trading was the only effective solution to this problem of prices. Sir, I have no doubt, after the experience we have had, that the only solution that should help us to meet the situation is State Trading. I have had occasion to discuss this with the Food Ministers and the Chief Ministers of other States in the Southern Zone. They too agree that State Trading is the best arrangement and that scheme has to be taken up as early as possible. This Government's comments were called for by the Centre about the outline of the State Trading Scheme that had been prepared and this Government have offered their comments.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th March 1959]

We have suggested that State Trading would be the only solution and that under such State Trading, there should be control not only of wholesale prices but also of retail prices.

Sir, I refer to this State Trading as the only solution that appears to us to help us to meet the situation because there has been some opposition to this idea of State Trading, even to the question of procurement and the proposal to have this control. There are certain vested interests who are opposed to it. Merchants have genuine fears and I do not question them. They feel that their interest would be affected. They feel that this is unwarranted interference with the normal trade channel. But, Sir, we have to adopt this course in order to meet the situation in the general interests of the people concerned.

Sir, it is said that the prices are high because we have not produced more. It is also pointed out by some people that the prices are high because we are permitting transport of rice, a considerable quantity of rice, to Kerala. I would like to point out to such critics that Andhra has a surplus of not less than 5 lakhs of tons but that still the prices are higher than what they are today in Madras. Therefore, Sir, that is not a correct argument. Of course, we are interested in stepping up food production. We do believe that if we step up food production considerably, it should certainly contribute to some extent to checking rise in prices. But that alone would not help us to reduce the prices. There are other trends which have to be taken note of. We now have no doubt that some kind of control like State Trading is absolutely necessary in order that we may effectively control the prices.

Sir, the producers, of course, do not like the fixing of maximum ceiling for prices. They would certainly like to have more; they have been getting more. They point out that the cost of agricultural operations is high. But we must know that food is the fundamental thing. It is mainly on account of high prices of foodgrains that the cost of living has been steadily going up, and that would affect the agriculturists also. They must note this. It affects the agriculturists also apart from the other people. Therefore, they should understand that it is in the general interests of the country and also in their own interest that we have to take effective steps to control prices.

1-10 But the price control notification has not been issued in Kerala and it is reported to us by some merchants that the producers do expect that they will be able to sell the produce at a higher price and that, therefore, they would not part with their stocks to the merchants. On the other hand, the producers complain to us in a different way. The other day I was in Tirunelveli. When I was in Kanyakumari, the merchants complained to me like this. When I was in Tirunelveli, the producers came and complained to me that the merchants demanded a very large margin and said that they would take our stocks at Rs. 3 less than the maximum price.

10th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Therefore, what shall we do? Therefore, if producers find any difficulty in selling their stocks to the merchants, we have provided—and I have told this to them—that the producers could sell their stocks directly to our agencies through the Grain Purchasing Officers. Then, if the producers would not part with their stocks expecting higher prices at some time or other and if the merchants are starved, we have provided for requisitioning such stocks. We do propose to enforce that order and we have enforced that order in one or two places. We have powers to requisition stocks which are hoarded. Therefore, we have provided that in such cases the stocks even with the producers could be requisitioned. The marketable stock could be requisitioned and handed over to the merchants. Of course, under the Procurement Order, 50 per cent of it will be taken over by Government agencies. Even about the other 50 per cent, when we take steps to procure the 50 per cent from the producers at the maximum prices by requisitioning, we have taken care to see that those merchants who would have the other 50 per cent sell it at controlled prices. That is the position so far as the price control question is concerned. Now, there has been a rapid, large movement of paddy to Kerala. I am not worried about it because there is still sufficient stock in the State. About procurement I would like to give this information to all the Members. We have not procured much and that is commented upon by some people now and then. The latest figure today about our procurement is only 12,800 tons. It is not much. But I have been repeatedly pointing out that we are not very particular about procuring so much. Our target is two lakhs of tons to be procured during the course of the year and we do hope to procure it. But we have recourse to this in order to enforce effectively the Price Control Order. I do hope that an early decision would be taken on State Trading and that a very sound scheme would be adumbrated and accepted not only by one State but by the entire country, at any rate, by the Southern States.

There was some reference to the problem of land ceiling. I am glad to see that the hon. the Deputy Leader of the Opposition has now practically conceded this principle of ceiling.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : No. (Laughter).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : But I was very happy to read a report of his speech that he agreed to the principle but that the details of the ceiling scheme should be worked out by the States concerned according to the circumstances in the State. There is no uniform, detailed scheme in all the States. But the principle of ceiling has to be accepted. After all, land is a gift of nature like water or air. Of course, man works on the land. But the land is not like a house. A house is constructed by a man by his own effort. Land is a gift of nature. It is not made by man but the man works on it.

[10th March 1959]

DR. A. SREENIVASAN : Not cultivable land.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Land is there not only for the holders of the land, not only for the cultivators of the land but also for the entire population. It has to feed the entire population, not only population of men but also of animals. Our animals also have to be fed on this land and the land available is very limited. Therefore it is that we come forward to control the prices of food which is produced by cultivators by hard labour and by paying all their attention to cultivation. We step in or interfere in order to control the prices. In the same way, we say that if one person has a large holding, it is not in the general interest that he should have such a large holding. Of course, there have been very good farmers. I do admit it and I do pay my tribute to very enterprising farmers who hold large holdings and who do large cultivation but they are a few. Generally, you cannot expect large holders of land to devote all their attention to every inch of their land if it is a large holding. This is not a new idea which I present in order to support the Government's policy of ceiling. The great poet Kamban describes the rule of Dasaratha. He gives an instance. He indulges in a simile. He compares the keen interest with which Dasaratha protected the people of Ayodhya to the keen interest which a holder of the land evinces in the protection and cultivation of his own land. Hon. Members are aware that Kamban was a great devotee not only of Sri Rama but also of his patron, Sadayappan, who was himself a big landholder. He did not miss any opportunity to bring in Sadayappan into his verses. When Kamban lived, Sadayappan also lived. But still his adoration for his patron was so much that when he described the Pattabhishekam of Sri Rama, he said that Sadayappan gave the Crown to Vasishtha and that Vasishtha crowned Sri Rama with it. That was the kind of devotion he had for Sadayappan. But when he seeks to compare the rule of Dasaratha to the cultivation by a holder of the land, he has given up Sadayappan. He says, 'Just as a small holder of land takes care to cultivate and protect his own small piece of land, so also Dasaratha took so much interest to protect his own people.' So, this is not a new idea.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, may I interrupt the Hon. the Home Minister? Where are those lands about which he was mentioning? (Laughter).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They were in Tanjore district. Kamban describes the lands in the Tanjore district and not in Ayodhya. Therefore, if we are on a programme of land ceiling and if we propose to bring forward legislation very soon in this House to prescribe ceiling on land holding, it is with a view to step up production. We are quite firm that we should not take any risk in the matter of stepping up production. We have come to this step and we shall have recourse to it with a view to step up production further. Therefore it is that we take care to see

[10th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

that it is not merely a question of taking away the surplus land from the large holders and distributing them to A, B, C, D and E. There is no use of merely distributing the surplus land. We have ourselves had experience of it. In the Salem district there were about 30,000 acres of waste land in Attur. We took steps to see that all that land was parcelled out and we distributed it to about 6,000 landless people at the rate of five acres each. It was done only three years back, but they have not been able to cultivate the land. Therefore, a small holder has interest but he must have the wherewithal. It is in this context that co-operative farming is prescribed. Of course, there has been a lot of misconception, misunderstanding and misinterpretation of this idea of co-operative farming. There have been a lot of prejudices also about this. It is not mere collective farming. Those who have prejudices and perhaps very correct prejudices against collective farming mistake this to be collective farming. Of course, I shall bring forward a Bill about Gramdan and moratorium. In cases where the entire village is given as Gramdan, there is no other way than to have collective farming. So far as I see, that is the only way to deal with the land that has been donated by the entire people of a village. Otherwise, we do not mean any kind of collective farming. This is joint farming which should help small holders to have all the necessary facilities (which they cannot have individually) in order that they may cultivate better, increase production and improve their standard of living. That is the idea behind this joint farming. I would like to point out what I have noticed with reference to the benefit that such joint farming could confer on the poor cultivators. In the Tanjore district, in the Tirunelveli district, and in certain other districts, the maths and the devasthanams have got large holdings of land. So far as the devasthanams are concerned, these holdings used to be leased out to people. It was rightly insisted all along that these devasthanams should lease out by public auction 100 acres or 150 acres or 200 acres. Some big man takes the lands on auction. It is normally leased out by auction so that there may not be any complaint of discrimination or abuse or corruption. If it is by public auction that lands should be leased, some big man takes the lands and then that big man sub-leases it. Under the Fair Rent Act and the Prevention of Eviction Act, even such a sub-tenant is a tenant for this purpose, and that tenant is entitled to sixty per cent of the produce under the Fair Rent Act. What remains is only 40 per cent. Now the middleman must take something. Therefore, the temples or other charitable institutions or educational institutions which also have large holdings of land cannot get even this 40 per cent. Under the Fair Rent Act, the income to these charitable institutions is bound to become less. We cannot make a distinction in fairness, whether it is the land of a charitable institution or a private land. Fairness is fairness. There cannot be two kinds of fairness. The tenants will get 60 per cent. The charitable institutions must get at least this 40 per cent, without any reduction. If there is a middleman, then the institutions cannot get this 40 per cent. If I ask the

4-20
p.m.

[Vidwan T. Muthukannappan] [9th March 1959]

வதில்லை, ஆசிரியர்களும் புரிந்துகொள்வதில்லை, ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் ஆசிரியர்களும் புரிந்துகொள்வதில்லை. இது வறுத்தத்தக்க நிலைதான். எங்கு பார்த்தாலும் ஆதாரக் கல்வியிலே அடிப்படைத் தொழில் நூற்றல் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சரியான முறை அல்ல. 14, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு முறை காந்தியடிகளை நான் இதுபற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள் வெகு அழகாகப் பதில் சொன்னார்கள். “எந்த ஊரில், எந்தத் தொழில் சிறப்பாக இருக்கிறதோ, அந்தத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு என், எழுத்து, விஞ்ஞானம், பூகோளம் போன்றவைகளுக்கும் போதிக்கப்பட வேண்டும். இதுதான் சிறந்த ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், தர திருஷ்டவசமாக எங்கு எடுத்தாலும், இன்று ஆதாரக் கல்வி என்றால் நூற்றலே என்ற நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆதாரக் கல்விக்கு மூல இடமான வார்த்தா போன்ற இடத்திற்கு மறு பயிற்சிக்காக (ரெப்ரஃபர் கோர்ஸ்க்காக) ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, ஆசிரியர்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால், ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி என்றால் என்ன என்பதைச் சரியான முறையிலே புரிந்துகொள்ளும் நிலை ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, வயது வந்தோர் கல்வியைப்பற்றி (அடல்டு எஜுகேஷன்) சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். “அடல்டு எஜுகேஷன்க்காக” ரூ. 3½ லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் மற்றும் ரூ. 98,000 என்ற உத்தியோகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். அடுத்து ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதில் ரூ. 42,000 செலவு செய்யப்படுகிறது. என்றால் அது அடிப்படையிலிருந்து கூறுகிறேன், ஓரளவுக்கு இது சரியானது. 7½ ஆண்டு காலம் வயது வந்தோர் கல்விக்காக உழைத்திருக்கிறேன். என் வாழ்க்கையிலே ஒரு ஆயிரம் பேர்களுக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைத்தேன். 7½ ஆண்டுகளில் 120 பேர்களுக்குத்தான் கற்றுக் கொடுக்க முடிந்தது. அதிலும் 20, 25 பேர்கள்தான் எழுத்தறிவு பெற்றவர்களே ஆவார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் நெற்றி வெர்வை நலத்திலே விழும்படி உழைக்கும் பாட்டாளி மக்கள். அவர்கள் லீட்டுக்கு வருகிறபொழுது இளைத்து, களைத்து வருகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு என்னும், எழுத்தும் கற்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது உண்மையிலேயே சித்திரவதை போல் ஆகிறது நான் கண்ட அனுபவத்திலே. அது மாதிரிமல்ல. அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்களா? பகல் எல்லாம் உழைத்துப் பையன்களோடு மாடித்து, வாத்தித்து 6 நாட்கள் வேலை செய்து, தினம் 5½ மணி, 6 மணி நேரம் வேலை செய்து, இதைத் தவிர்த்துச் சலித்துப் போய் வரும் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு மற்றபடியும் வயது வந்தோர்களுக்குக் கற்பிக்கச் செய்து சரியா? அவர்களை சித்திர வதை செய்வதாகும். ஆண்டுதோறும் கெஜட்டில் கற்றுக்கொண்டான ஆசிரியர்கள் வயதுவந்தோர் பள்ளிப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்தப் பயிற்சி பெற்றவர்களே பெற்றவர்களோ பகலில் பள்ளியில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் இரவுப் பள்ளியில் எங்கனும் பணி செய்ய முடியும்? அப்படியானால், நம்முடைய பாரத பூமியிலே, சுதந்திரம் அடைந்த நாட்டிலே, குடியோருக்குக் கல்வி, வயது வந்தோருக்குக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டாமா என்று சிலர் கேட்கலாம். வேண்டும்தான். அது சரியான முறையிலே கற்பிக்கப்பட வேண்டும். என்ன முறை? அவர்கள் தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்கிறபோதே வேலை நேரத்தின் அவர்களுக்கு ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கிக்கொடுத்து, கல்வி கற்றுக் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படி கற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு மாதத் தில் 2, 3 ரூபாய் உயர்வு கொடுப்பது போன்ற சலுகை காட்டவேண்டும். வயது வந்தோர் கல்வி விஷயத்தில் நான் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பல. அவர்களுக்கு உ கொடுத்தோம். புத்தகம் கற்பனை முதலிய எல்லாம் பொருள்களும் வாங்கிக் கொடுத்தோம். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் வாசத்தில் 2, 3 நாளைக்குத்தான் ஒழுக்காக வருவார்கள். ஆய்ந்த தில் 30 பேர்கள் இருந்தால், 25 நாட்களுக்குள் 3 பேர்கள் வட இருக்க

[9th March 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

மாட்டார்கள். எவ்வே முன் சொன்ன முறைப்படி வயது வந்தோருக்குக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டால்தான் வயதுவந்தோர் கற்க முடியும் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்களிடையே ஒழுங்கு, அமைதி, கட்டுப்பாடு இவைகளெல்லாம் வரவரக் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. இதை நினைக்கும்பொழுது, மனம் வேதனைப்படுகிறது. முன்னர் எனக்குத் தெரிந்து 15, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய நாட்டிலே சாதாரணமாகச் சாரணர் இயக்கம், பலக்கலைக் கழகத்தில் யு.டி.சி. பயிற்சி இவை தான் இருந்தன. இப்பொழுதுதான் 10, 11 ஆண்டு காலமாக “நாஷனல் கேட் கோர்”, “ஆக்விலியரி கேட் கோர்”, “பெண்கள் என்.சி.சி. டிவிஷன்” சாரணர் இயக்கம், செஞ்சிலுவை இயக்கம், குடிமைப் பயிற்சி போன்ற இத்தனையும் வந்து மாணவர்களுக்கு குழப்பத்தைத்தான் தந்திருக்கிறது. மாணவர்களிடையே ஒழுங்கின்மை, கட்டுப்பாட்டின்மை இவை பெருகி வருவதை நாம் காண்கிறோம். இதில் ஏதோ சிக்கல் இருக்கிறது. சிக்கல் எங்கே இருக்கிறது? இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். 1948-ல் குடிமைப் பயிற்சித் திட்டம் உருவாக்கும் பொறுப்பிலே நானும் ஓரளவு ஈடுபட்டிருந்தேன். குடிமைப் பயிற்சித் திட்டத்தில், தேர்தல் முறை புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அத்தேர்தல் முறையின் பயன் என்ன ஆயிற்று? மாணவர்கள், வெளி உலகத்தில் என்ன காண்கிறார்களோ, பெற்றோர்களும், மற்றவர்களும் எப்படித் தேர்தல் முறையை அனுபவிக்கிறார்களோ, அவையையெல்லாம் பள்ளிகளில் செய்துவிடுகிறார்கள். பள்ளிகளிலும் தேர்தல் முறை புகுந்து மாணவர்களிடையே லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. “எனக்கு வேட்டிப் போடு, காபி வாங்கித் தருகிறேன்” என்று சொல்லி ஹோட்டலுக்கு கூப்பிட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். பணமும் கொடுக்கிறார்கள். வெளியிலே தேர்தல் முறை எப்படி நடக்கிறதோ, அது போலவே பள்ளிகளிலும் நடக்கிறது. பள்ளிகளில் இந்தத் தேர்தல் முறை வந்து, மாணவர்களை ஒழுக்கமின்மைக்கும், கட்டுப்பாட்டின்மைக்கும் ஓரளவுக்கு ஆளாக்கிவிட்டது.

“நாஷனல் கேட் கோர்”, “ஆக்விலியரி கேட் கோர்” இவைகளுக்குக் கெல்லாம் அரசாங்கம் ஏராளமாகப் பணத்தைச் செலவு செய்கிறது. 1958-59-ல் என்.சி.சி.க்காக 19.33 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது வருகிற ஆண்டில் 1959-60-ல் 19.95 லட்ச ரூபாய் செலவிடப் போகிறார்கள். ஆனால், அதற்குத் தகுந்த பலன் அனுபவிக்கிறார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் சாரணர் இயக்கம் சரிவா நடந்தாலே போதும். சாரணர் இயக்கம் போன்று, மற்ற இயக்கங்கள் நம்முடைய நாட்டிற்கு அவ்வளவு அருகதையுள்ளதாகாது. நம்முடைய நாட்டில் மாணவர்களிடையே சத்தியம், அஹிம்சை, பக்தி, மரியாதை முதலான உயர்ந்த பண்பாடுகளை வளர்க்க வேண்டும். அதற்குச் சிறந்த சாதனமாக இருப்பது சாரணர் இயக்கம்தான்.

நம்முடைய நாட்டிலே பெண்களுக்குக் கூட ‘என். லி.ஸி.’ பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குத் துப்பாக்கி தூக்கிச் சுவைதற்கும் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அன்பு, அறிவு, பெருமை, கருணை, மற்றது மன்னிக்கும் மாண்பு, கற்பு இத்தகைய சிறந்த பண்பெல்லாம் உருவெடுத்துப் பெண்களாகப் பிறந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய மங்கையர் மணிகளை எல்லாம் நீண்ட காலசட்டை, காக்கி உடைகள் அணிந்து ஆண்டுகாலத்தில் பார்க்கும் பொழுது, உண்மையிலேயே மனம் வேதனைப்படுகிறது. பெண்களுக்கு அந்த நிலைமை வரக்கூடாது. பெண்கள் தனிப்பட்ட சிறப்புடையவர்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டை ஆளக்கூடிய சக்தியும் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு இத்தகைய துப்பாக்கி தூக்கிச் சுவைதற்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்குத் தக்கவைத்-தாங்களை கப்பாற்றிக் கொள்ளும் ஆண்மகன் இருக்கிறது. கற்புத் திறன் இருக்கிறது. தங்கள் தன்மனைத்துக்கு உறுது ஏற்படும் என்று நினைத்தால் தங்களுக்கு இடைக்கூட அமையாது என்று நினைத்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் கற்பு, தெளிவு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th March 1959]

devasthanams to lease it out separately to each tenant, they find it difficult to enforce the tenancy rules. Apart from this, the small tenants will not be able to produce sufficiently. Now, Sir, the people do appreciate the position, and tenants are coming forward. The devasthanam also accepts the position. Joint farming co-operative societies of tenants, if formed, will work successfully. There is a very good atmosphere for this. If joint farming co-operative societies of cultivating tenants can apply for 100 or 200 acres, and if the devasthanam leases out lands to the societies (exclusively of cultivators), the devasthanam will get 40 per cent. It is bound to get even something more, because of the additional facilities that these societies will have. They are bound to increase production, and the tenants will get the other 60 per cent. This position, the tenants do realise and the charitable institutions also do realise. I am glad to give this information to this Hon. House that there is now a very fine atmosphere in the country. There is great appreciation of the benefits that could be got from these joint farming co-operative societies. I do hope I could present to the country at least 20 very successfully working joint farming co-operative societies and show them as models to others. This is the idea behind joint farming societies. There is nothing else. Therefore, Sir, hon. Members need not have any apprehensions about our proposals, our schemes and our policies, whether they relate to land ceiling or co-operative farming. Thank you, Sir.

* **SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER** : On a point of information Sir, இப்பொழுது தஞ்சையிலிருந்து மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு நெல் கொண்டு போகக்கூடாது என்று தடை இருக்கிறது. தஞ்சையிலிருந்துதான் மரபு கோவைக்குப் பெரும்பாலும் நெல் கொண்டுவரப்படுகிறது. அது தடைப்பட்டுவிட்டதன் காரணமாக அங்கே நெல், அரிசைக்காக விலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க மீண்டும் தஞ்சையிலிருந்து நெல் கொண்டுவர ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தடையை நீக்குவார்களா?

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** : தஞ்சையிலிருந்து நெல் கொண்டுவர அப்போது தடை போடவில்லை. “பெரிட்” வாங்கிக் கொண்டு நெல் கொண்டுபோகலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சையிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் நெல் கோவையில் குத்தப்பட்டு 100-க்கு 75 பங்கு கோவையில்தான் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. அதற்காகத்தான் கோவைக்குத் தஞ்சையிலிருந்து நெல்லைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, during the discussion of the Budget last year, I ventured to make a statement, and with your permission, I shall read it. I said, ‘Ever since I entered the Council on its reconstitution after the War, I have been waiting patiently year after year to see whether the Finance Minister of the day would introduce a Budget with no fresh taxes. I thought I might perhaps imitate the Crown Prosecutor who, on certain occasions, presented White Gloves to the Hon. Judge who was to try Sessions cases, when there were none. And I too might have the fortune of handing similar White Gloves to the Hon. the Minister for Finance’, (hear, hear), in case

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

a Budget was presented without additional taxes. I am very happy now to present White Gloves to the Finance Minister, and I request him to accept them as a token of appreciation, without any commitment on his part over future taxation measures (laughter) or additional taxation even this year. I may inform my hon. Friend Sri Purushotham (who referred to this) that I have been told that the conventions of the House do not permit of such a procedure. Therefore, I have very regretfully to exercise this privilege of merely reading out what I had intended to do.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I take it as fulfilled.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Thank you, Sir, the Finance Minister in presenting his Budget has stated that as against the original estimate of revenue surplus of Rs. 15 lakhs for the current year, the revised estimate for 1958-59 shows a revenue surplus of Rs. 2,65 lakhs. Sir, within the last twenty years, revenue has more than quadrupled. My hon. Friend Sri K. Balasubramanya Ayyar has already stated that year after year the surplus has been far more than anticipated. They could have a Budget estimate, which is controlled on the revenue side. But sometimes that is taken advantage of only for additional taxation. It seems somewhat strange that a better and more correct appreciation of the Budget should not have been possible. In the year 1938-39, just twenty years ago, the total revenue of the whole of the Madras Presidency as it was called then, which included parts of Ceded districts called Rayalaseema and the coastal Andhra districts as also South Kanara and Malabar, was Rs. 10.13 crores. The revenue in 1959-60 for the attenuated State of Madras is expected to be Rs. 73.08 crores. This is made up of many direct and indirect taxes and new sources of taxation added during these years. The agricultural income-tax, I remember, when introduced was expected to bring in a very small amount. Actually it has given Rs. 1.47 lakhs to the Finance Minister. The tax on vehicles is expected to yield Rs. 4.78 lakhs as against the Budget estimate of Rs. 4.50 lakhs in 1958-59 and the revised estimate of Rs. 4.77 lakhs. The general sales tax has very frequently been referred to in this House as the ‘Kamadheni’ of the State. It was at one time expected (I remember the words of the Chief Minister of the day who introduced this ingenious tax, Rajaji) just to cover the amount that was expected as revenue from excise. He then said that when Prohibition was introduced, this particular tax also should be introduced. Sir, sales tax has been a veritable Kamadhenu even after the Madras State has been so attenuated. During the year 1959-60, while the Budget estimates do not show any particular figures—there is a big query in respect of these items—I have gathered that the amount is nearly Rs. 15 crores or so including sales tax on motor spirit, diesel oil, etc. The Hon. the Leader of the House will remember that when I raised this question of diesel oil, he thought that it was only an insignificant sum that was going to be collected from that source. While it is all to the good of the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th March 1959]

people—I do not deny them the privilege of having more revenue and after all, we are making so many demands—it seems to me that after all is said and done, the Opposition have not been far wrong when they suggested that the estimates of the Government under this head were very, very conservative.

So far as the Government are concerned, the Hon. the Minister for Finance has stated that the 'index of wholesale prices of foodgrains which stood at 512 in December 1957 had gone up to 569 in December 1958'. He has also stated that 'the upward trend has persisted over the past few years with consequent increase in the cost of living index'. He has added, 'This vicious spiral of wages and prices chasing each other is the bane of our present economy.' We have just now heard a very elaborate and detailed statement by the Hon. the Minister for Agriculture. Whatever may be the causes for this rise in prices, I do venture to think that there are other factors also which should have been taken into consideration, and not merely the excess population for which the poor Health Minister is blamed. There are other important factors for the rise in prices. So far as the farmers are concerned, this is a most pressing and urgent problem. Those of us who have some idea of administration—in whatever sphere it may be—are confronted with this fact that no one in the office, no one in any industrial concern, no one in the business circles, whatever may be the wages that he is getting, is satisfied. If only this Government had not taken the measures, with the idea of giving relief to their servants, of giving dearness allowance in the manner they had chosen to do, but instead had taken steps to supply their servants rations, I mean foodgrains at reasonable rates, then not only the prices of foodgrains would not have shot up as we find today, but the people concerned would also have been far more happy. I feel sure that that would have been a better method of relieving the distress of the low income groups and middle-class families than the giving of additional sums now and then which only went to increase the profits of middlemen and salesmen. However, let me make one statement here. Some of us have unfortunately long memories, because we have lived for a fairly long time. We have heard accounts of great famines and the famine of 1877. We also know of smaller famines. I come from a tract which is rather famous for famines—I mean the Ceded districts. We also know of the Bengal Famine. But never was there a time when the whole of India was treated as a famine area as we experienced during the last few years. Why has this come about? I venture to suggest that it is due to the vicious spiral also. There has been a good deal of speculation in most States. The responsibility of the State to look after the citizens of the State is not as well appreciated as it was in the olden days when the Central Government would not so readily take up the work of supplying foodgrains to the whole of India. Fancy somebody taking up the task of supplying foodgrains to the whole of Europe and trying to find out where there is deficiency and rushing foodgrains to places where needed. Human nature being what

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

it is, it has always been the case that those who produce do not wish to give the exact figures. I am sure that in spite of the contradictions, in many parts of our country, foodgrains have been stored for two or three years and that they are not easily available in the market-places.

In the meantime, we find feverish attempts being made to increase agricultural production. Every time a team goes out, whether it is a team of politicians or former politicians, I am always in dread as to what further changes they would recommend for being introduced in the agricultural sector. We had the team that went to Soviet Russia which said that there was excellent collective farming there. The team that went to Japan was all praise for the peculiar method of cultivation there and recommended that the Japanese method of cultivation alone was the best for our country and that it should be immediately adopted for the purpose of increasing agricultural production here. When the team that went to China returned, we were told of the *sumum bonum* of the methods adopted by the farmers of China which were responsible for the increased production in that country. My Friend, the hon. the Deputy Leader of the Opposition explained to us what the Chinese method of production meant. The facts given in respect of these have not been corroborated. I venture to think that the Indian farmer is not, after all, the sort of innocent fool that we think he is. He has got a fund of knowledge. If only he is given the necessary wherewithal, it is not necessary at this stage to experiment with all these new methods. Nobody thinks of changing horses in mid-stream and that is exactly what we have been directed to do by the Centre by giving all this additional information. I do hope that this State which has got a much better idea of farming and of cultivation than perhaps some of the other States would do well to see in what respects such information ought to be availed of or in what respects it should follow its own methods of doing things. I do not for a moment mean to suggest that improved methods of cultivation, fertilisers, tractors and things like them ought not to be utilised. We must take the local conditions into account. Without any reference to the local conditions, if we get persons to throw seeds over the soil here in the hope of producing more and more foodgrains as we see in some parts of the country, we will neither see the seed nor the farm producing any results. It seems to me that this question requires individual attention on the part of each State, individual co-operation with the farmers and the State Governments. In many respects, policies ought to be adopted which would suit the genius of the people of the different States concerned.

The Hon. the Minister for Agriculture has spoken a good deal on ceiling, village service co-operatives and co-operative farming. Sir, policies are being changed in the agricultural sector. I am not prepared to enter into any discussion on these points. Because, I feel that both of us are more or less writing on a clean slate. Whose writing will be better in the end is a matter for the future to decide.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th March 1959]

I know this, Sir. During the War and closely after the War, some sort of co-operative farming was suggested for our soldiers who had retired and a large amount of money was spent in the Wynad taluk to give them land and to procure necessary facilities for agricultural farming. At the end of three years, after having spent something like Rs. 50 lakhs, it was felt that that scheme was a failure and had better be given up. I do not know if that experience will be repeated. But, I hope the Agriculture Minister will have a better and more rosy picture to give to us. But, I am asking the Government to remember that after all is said and done, our State has done far more than any other State in the whole of India. We have settled disputes between the tenants and the so-called landowners. The landowner has now taken the place of the tenant and the tenant has practically become the landowner. We may call it the 60 and 40 per cent proportion or any other proportion. That is the net result. The landowner has to pay all the taxes, give the fertilisers, give the bulls and provide all other facilities to the farmer, and also water, and then request the farmer to cultivate the land. I entirely agree that he deserves all those facilities, which he is getting. But, the position is that the landowner has to go and wait at the doors of the tiller of the soil and if the tiller says that 40 per cent of the landowner's share was only a particular quantity, he has to thank the tiller with a profound bow. But what is the matter we are aiming at? (Interruption by Sri K. Balasubramanya Ayyar) My hon. Friend has some experience but I have nothing because I do not own a single cent of land. But I have heard these things. I am asking you to realise what this particular land ceiling means. I have heard a great deal about land ceiling. As I understand the word 'ceiling' in its ordinary dictionary sense, you put a limit on the extent of land a particular person is to own—let it be 25 acres—and if he is having 100 or 150 acres, to this day I have not had a very definite, positive, authoritative statement as to what is to happen to his other 75 or 125 acres of land. So far as he is concerned, I know the land goes for collective farming but what is to happen to him? Is he going to get anything out of the 75 acres?

SRI P. T. RAJAN : Nothing.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, when we discussed the Bill relating to the abolition of zamindaris . . .

SRI A. M. ALLAPICHAJ : They will get compensation.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Nobody has yet suggested compensation. My friend is suggesting this because he was not in this House when we were considering the Bill I referred to just now. A Bill was introduced which said that the total amount of revenue to be expected of a land should be taken as twelve times the yield for the year and when the question of compensation came up, it was stated : 'Well, 12 times the yield will be the compensation'. It was calculated by a nice process for which my good

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

friend, Mr. Kala Venkata Rao, a very, very intelligent Revenue Minister for whom I suggested an Honorary Doctorate degree from the University of Madras, was responsible. So, when it is a question of compensation, you know what it is. But even that has not been mentioned. I want to make out this fact because I have, as I said, no particular interest in this. Zamindars got their lands by processes which were not always appealable to certain classes of people. But in this case, the man who has secured the land secured it with all the money he had earned by the sweat of his labour. He did it in the hope that he would get a little return from it. These people did not go in for the land for the sake of playing with it. Land is indeed God's gift. So is water. Why not you sell water . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Why not men?

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : It seems, this is a vital question. What is it that you will give to the landowners when you ask them to go away? The land that they have possessed, they acquired by virtue of a juridical process out of their own earnings. The landowner may be a lawyer; he may be a doctor; he may be anybody else. But he has spent his life's savings on the land. If you are going to transform yourselves to a different ideology, then I have no argument to advance. But I wish to tell you this. It is no use condemning those who raise objections to ceiling as conservative, selfish, retrograde and not in keeping with the spirit of the times, whatever the spirit be, because I thought, having done away with spirits, we had no spirit of that nature. (Laughter.) It is no good condemning them without giving them an opportunity to make themselves understood. There is one other thing which gives me some cause for anxiety. When people with an entirely different ideology assure of 100 per cent support for these reforms, I would request you to remember the old saying that when the Greeks offer gifts, beware it may be a Trojan Horse that may be conceived. I shall not pursue that thought much further.

I should like to state that I have very much appreciated the commendable efforts that have been made in the field of irrigation.

In regard to cattle development which is the wealth of the country, I am glad to note that cattlefarms are being started at different centres, at Chettinad, at Orathanad and others. One of the very useful methods by which the question of milk supply is being tackled is this. There are cattle colonisation schemes and I am very happy indeed to express my gratitude to the Hon. the Minister for Agriculture for having taken up and given effect to the suggestions of the Committee that was appointed some time ago in this regard. I was recently informed that the Government of India, about two or three years ago, were prepared to give a grant of two crores of rupees and wanted a thousand-acre plot to be handed over by the Government of Madras either wholly or in part. When this

[10th March 1959]

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

question came up, it seems to have been disposed of at the Secretariat level with a blunt answer that 1,000 acres of land were not available in this State. When on a later occasion the Minister came to know about it and wrote to the Government of India stating that the State would be prepared to provide the necessary land, the Government of India replied that the question had already been settled and that another State had been given the opportunity. I do not grudge that State. But my point is this. I would like the facts to be verified. I will apologise if I am wrong because this statement has been given to me by a responsible Member.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is it for cattle farm?

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: For a cattle colonization scheme. All that I would say is this. I hope Hon. Ministers will not take me amiss. If you want your Secretariat to be kept in proper order, one fundamental thing you should do is this. You may listen to them on nineteen occasions but on the twentieth occasion, as one great administrator said, right or wrong, score your pen against the note and proceed to give even an irreconcilable or irrelevant answer and that will keep them on their mettle. That is the secret of success of administration.

Sir, yesterday, I presumed to request the Hon. the Minister for Health kindly to defer his reply till I had an opportunity to speak. Sir, I have very often abstained from referring to the Medical and the Health Departments for more reasons than one. I have always felt that it may not be quite appropriate for me to dwell on these subjects in great detail since I may be misunderstood. But now I think the time has come when I should place certain facts before the Hon. the Minister for Health. A great deal has been said about the fact that things have not progressed much in the health sector. I was surprised the other day when I read a report in the Press of a statement which is supposed to have been made by the Hon. the Minister for Health that although a sum of twenty lakhs of rupees was provided for water-supply, it was found that on account of the pipes not having been made available, the provision had to be surrendered. Well, if pipes are not available, there are many other ways in which water can be brought to villages. For villagers, even a cup of water is luxury. I refer to some of the villages in Ramanathapuram and Tirunelveli districts.

There has been a great deal said about medical personnel that they are not available for the rural health centres. A great deal of criticism has been levelled against medical men. It was also stated that they should be compelled to go and serve in rural areas. I have been in touch naturally with the young men in the medical professions. What are the facts to-day? The total number of graduates in the medical cadre is nearly 1,200. Formerly, there were

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

less than 200 and against this number, there were twenty-four districts with District Surgeons and six or seven Civil Surgeons. To-day there are only twelve posts of District Medical Officers and no additions to the cadre of Civil Surgeons. The prospects for these 1,200 medical officers—Graduates in Medicine—can be imagined. Worse still, out of the total number of 1,200, nearly half are temporary. They have been temporary for the last five to six years. The average age of entrants to the medical profession is 30. Temporary service usually lasts, as I said, for six or seven years. The average age for confirmation is 36—37 and the earned period for pension is less than 20 years. On the magnificent salary that is allowed to them they earn only a third of that as pension. Taking it for granted that they go up to Rs. 400 which is the maximum for the large majority of Assistant Surgeons, one-third of that is only Rs. 133. These are facts which must be taken note of. As I said, what is the position of medical men? Are they the bits and straws of the intellectual world to-day and rushed to the medical profession because they have nothing better to do? Let me give an illustration. Selection within the last two years was made for the Medical, the Engineering, the Agricultural and the Veterinary Colleges, and the University of Madras had a common examination for all the subjects which were common to them. That is for Physics and Chemistry and Natural Science, the examinations were common for the Agricultural and Veterinary Sciences. Physics and Chemistry were common for the Engineering and the Medical Sciences. The results of such common examinations showed—these were examined by the Arts and Science teachers who did not know whether the students were medical men or engineering men or anything like that, and actually the students were trained in the arts and science colleges—that 91 per cent of those who had elected to join the medical profession had succeeded, 81 per cent of those who had elected to join the engineering profession had succeeded whereas for the other two the percentages were 52 and 48. Does this show, Sir, that those people who take to the medical profession are very much worse than those who join the Indian Administrative Services? But what is the prospect between the two? You may say, they have private practice. I have repeatedly said, 'Let their private practice go'. Then, Sir, there have been many reports within the last ten years. I do not know whether the Hon. Minister would care to go into those reports—and, unfortunately, I have figured in most of these committees. These reports would show conclusively that the present position of the Government Medical Service is something very deplorable. I have even ventured to send a big memorandum to the Hon. the Chief Minister with copies to the Hon. the Health Minister and the Hon. the Finance Minister hoping that if I propitiate all these three, something will happen through the 'Poojari'. So far nothing has happened.

Now, Sir, let me state the position of the hospitals. I am glad, Sir, you are here because you will contradict me if I am wrong. I do not think I have ever seen hospitals in any other country so

4-50
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th March 1959]

overcrowded. On the last occasion, I said that there were patients in between the beds, under the beds, over the beds and two on the bed. (Laughter.) The Hon. the Finance Minister who was present on that occasion said agreeing with me that steps would be taken to remedy this state of affairs. Steps are still awaited. I hope there may not be too many steps and too steep steps or steps with too much inclination to climb up. I venture to suggest also that when we are planning for additional bed-strength—I know the Government are planning—there must be a method in the plan. What is the maximum strength of the hospital staff for efficient administration, professionally and administratively? What is the strength that ought to be there in District Headquarters hospitals and in Taluk Headquarters hospitals? Sir, many of these useful suggestions are given in the book published years ago, called the 'Report of Health Survey and Development Committee', what is known as the Bhore Committee Report. I think it would be well for us to go through some of these things. Haphazard development of hospitals and a large increase in the number of patients will never give satisfactory results. You have not got the personnel to attend to them. But the medical officers are blamed. The nurses are even more severely criticised. Do you know the volume of work they have? The Hon. the Minister for Industries and Labour is there. I do not know whether the I.L.O. would take note of the doctors and nurses. But still I would like to bring it to their notice that it is not eight hours' work for them a day. Twelve hours is the least and the doctors sometimes work for 24 hours without the least respite. I have known surgeons operating on cases in the theatre from about 9-30 in the morning to 7-30 in the evening. In this connection, I would beg of the Hon. the Minister for Health to see that at least the operation theatres are air-conditioned. I said this even two years ago. The other day I enquired about it. I was told that the Electricity Department was still considering the project. What do they bother? The Medical Department is not the Electricity Department, nor are they going to get shocks if they do not proceed rapidly. Therefore, I would request the Hon. the Minister in charge of Electricity also to kindly attend to this.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think there will be any difficulty with regard to the Electricity Department.

SRI T. PURUSHOTHAM : I think no such proposal has gone to that department and is pending with them.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : These things need not go to the Electricity Department or the Electricity Board. I think a shock may be given to the whole of the Treasury Bench and probably that will save the situation. I am saying this because the patients also suffer, not merely the doctors. I do submit that the doctors suffer. But one of the most important things—I am sorry to have to refer to what may be called professional details—is

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

the conservation of fluid substance. If a patient is perspiring on operation lasting for three to four hours, then that patient's chance of good recovery will be reduced by 33 per cent.

In this connection, Sir, I wish to refer to the position of the Isolation Hospital which is supposed to be managed by the Corporation of Madras. If there is a place which can be considered as near to the other place to which some wicked people are sent, I think the Isolation Hospital is a standing example of that place. (Laughter.) The only relieving feature of that hospital is the role of the Medical Officer Dr. Haddy who under the most depressing circumstances, with patients suffering from smallpox, cholera, typhoid and various other diseases, is struggling with knives that do not cut, needles that do not penetrate, and medicines that are not available. I beg to appeal to the Hon. Minister to take it over immediately, not to wait even for a resolution of the Corporation to be passed, and see that the hospital is remodelled and established at a fairly easy but safe distance from the City of Madras. Here I may congratulate the Hon. the Minister for Health on the excellent Isolation Hospital, I was in Madurai the other day. It has been built four miles away from the Municipality and it is being run by the Government. The Hon. the Minister for Local Administration is not here now. I have said that Corporations and Major Panchayats are not the bodies to be entrusted with this very responsible duty particularly of prevention of epidemic diseases because they may spread rapidly and then after the horses are stolen, the Government will spend lakhs of rupees on putting up temporary sheds, giving shelter to the contractors and things of that sort, which are of no value whatsoever. I hope, Sir, this suggestion will not be taken merely as a sort of idle remark but I am sure something will be done in respect of this matter.

Sir, I have also repeatedly said that a separate accident hospital or casualty hospital should be opened with an orthopaedic department in association with it, so far as the City of Madras and the bigger cities are concerned. You cannot crowd in a general hospital, where most serious operations are done, all the accident cases coming day in and day out, disturbing the patients in the ward and also interfering seriously with the work of the surgeons entrusted with the care of other patients.

Now, Sir, let me deal with another peculiar feature in certain hospitals. The other day we were given a large sheet of paper which contained particulars about the Lay Secretaries. I then referred to the fact that, in my opinion, some of their duties seemed to be so extraordinary that I was always wondering at the qualifications of these Lay Secretaries. Their pay scales are more or less the same as those of the Assistant Surgeons, that is, Rs. 200 to Rs. 400. Naturally, lower division clerks, upper division clerks and superintendents in the department must have their chances for promotion. I do not deny it. But still I am maintaining that the duties which

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th March 1959]

are entrusted to them are not the duties for which they are qualified. This system of 'Lay Secretaries' was introduced when I was in service. I was Superintendent of the Maternity Hospital and Principal of the Medical College for a period of three years. The Lay Secretaries were supposed to look after the accounts and routine correspondence and nothing more. What do they do now? In one of the biggest hospitals, I saw the name board with the name of the Dean in bigger characters. Then there was the name of the Lay Secretary, so and so whoever it might be, in equally big letters. Then the names of other workmen in the hospital like the surgeons and physicians came in small letters because everybody who went there must see who the Lay Secretary was. It is not necessary to know the other things.

Sir, the Government should immediately see what are the conditions and rules with regard to the fixation of operation fees and other fees for the patients who get into the Special Ward. I should like to be assured whether it is left to the Lay Secretary to decide what they should pay. Formerly it depended upon the pay that one earned and it used to be based on the pay, Rs. 500, Rs. 1,000 or Rs. 1,500 and it was quite all right. I want to know whether such an arrangement exists now. I can assure you that if proper fees are charged according to the salaries of the patients, the General Hospital can be run without a large deficit. Of course, in these days we are on the one side abolishing castes and on the other side creating new castes. The Government of India employees are castes by themselves. The railway employees are a separate caste. So also the post and telegraph employees are a separate caste. They are all entitled to free admission into hospitals and free supply of medicine. It may be that the Government of India pay for these things, in which case I would not grumble about it except to say that this sort of treatment for a selected group of employees, be it of the Government of India or the Government of Madras, is not the way in which the Government should respond to their obligation to the general public. This tendency is increasing day by day. I am for Non-Gazetted Officers getting free treatment but I am also for others who are equally in an unfortunate position, and their case also should be considered by this Government. That may be a larger question that the Hon. the Minister for Health may have to tackle. But I do hope that he will kindly look into these things.

p.m. Sir, I had thought of mentioning other things but now I shall make a short reference to the Second Five-Year Plan. I should like to thank the Hon. the Minister for Finance for having given the excellent book which gives all the details of the Second Five-Year Plan. My only regret is that this book had not been referred to frequently by hon. Members who spoke in this House or in the discussions that apparently took place in the other House. This is an invaluable document which should be perused by every-
one.

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, under the Second Five-Year Plan, the Planning Commission has allocated an outlay of Rs. 152 crores for this State for the entire Plan period. It is gratifying to note that for the period ending 1959-60, a sum of Rs. 119.4 crores will be expended—that is, for the four years of the Second Plan—leaving a sum of about Rs. 33 crores to be spent in the last year of the Plan. That apparently looks like a very reasonable proposition . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In fact, it is only Rs. 24 crores left out.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am glad to know about it. But I may mention to the Hon. the Leader of the House some facts and let me hear what he has to say about those facts.

As I understand the details of the Plan, it must not include all minor things which could naturally have been included in the ordinary Budget. It should be something tangible and something which will stand out as a planned method of development either immediately or in the course of years.

But that apart, I was surprised to see in this book, that in regard to National Water-Supply and Sanitation Scheme which the Government of India had sponsored for the eradication of water-borne diseases such as cholera, typhoid, etc., by providing water-supply and sanitation facilities to villages with a population of not more than 5,000 it was stated—this is the important point—that five per cent contribution was collected from the forward communities of the beneficiaries and that no contribution was required from Harijans and backward communities.

Likewise, for rural water-supply schemes, it has been laid down that a minimum contribution by the beneficiaries of 25 per cent of the cost of works is insisted upon except in respect of works undertaken for the benefit of Harijans and poor and backward people. Now I ask in all conscience, on what authority and under what provision of the Constitution, this discrimination has been made. I venture to think that that is a discrimination. Suppose the so-called forward communities do not pay. Then the other communities have a right to have a grievance against them. So, the Government are creating friction in the villages between two communities. I do not know what is the explanation for this extraordinary provision. It certainly requires a good deal of thinking. This is not the way in which they are going to abolish castes. I can understand your giving concessions in other spheres but in regard to ordinary water-supply, is this what is expected? Sir, in the light of these facts, it is not surprising to note that the plan provision under rural water-supply has not been expended. While for the whole period of the Second Five-Year Plan, there is a provision of Rs. 314.96 lakhs under rural water-supply, the total plan expenditure for the four years is only Rs. 204 lakhs leaving an unspent balance of Rs. 110 lakhs which obviously

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th March 1959]

cannot be spent in the last year as the Hon. the Leader of the House has stated that he has got only Rs. 24 crores. Obviously this cannot come into the picture.

Even in regard to other Health schemes, while there is a Plan provision of Rs. 939.98 lakhs, the total expenditure for the four years of the Plan is shown as Rs. 451.34 lakhs, leaving here again an amount of Rs. 488.64 lakhs, i.e., more than 50 per cent of the Plan allotment for expenditure in the final year of the Plan. I should like to know why this large amount is left unspent and who is responsible for this. Maybe we shall have to suggest that the Hon. the Minister for Health should for the rest of the period become the Hon. the Minister for Finance also so that these amounts may be made available to him.

Sir, it is well-known that communications in the State are most important both for the purposes of transport and for easy mobility of personnel from place to place. I find in the Second Five-Year Plan, a sum of Rs. 678 lakhs had been allotted for the State Road Programme but that for the four years, the total amount spent will be only Rs. 389 lakhs, leaving again a sum of nearly Rs. 300 lakhs for the final year of the Plan which cannot possibly be spent.

Sir, we are thinking of rural development and, therefore, let me state that this Government should stand firm in regard to the policy of road transport and that they should not hand it over to the Ministry in charge of Railways. As it is, the Railways have not tackled the problem of inefficiency, nepotism, corruption, delay and loss in transport, not to speak of the amount of expenditure involved in taking the goods to the railway station and receiving them at the other end. So, if road transport is handed over to the Railways, the poorest people who get into buses with their small bags, which practically go near their doorstep, will be very badly served.

5-10
p.m.

Sir, so far as the social services are concerned, we have not been able to progress. It may be that we have been handicapped in several ways. But I should like to know why the proposal for establishment of a 500-bedded chronic diseases hospital in the City, which had been included, has since been dropped out of the scheme. We have been crying hoarse that the only way of relieving congestion and giving fair treatment to the patients suffering from chronic diseases is to have such a hospital. What the hon. Members would be surprised to note is that even after serious operations, cases operated on have to be sent out, as soon as the stitches are removed, because there is no room in the hospital. Of a patient a question was asked by the hon. Member Mr. Raza Khan—I am quoting Mr. Raza Khan because he will not fight with me (laughter)—and the answer was, 'Perhaps the medical officer should have been more discriminating'. This will not help. You should see how he discharges his duties in the wards which are always full. Nurses are there, but a patient is under the bed, on the bed and between the beds. (Laughter).

[10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, for the improvement of hospitals and control of diseases, an amount of Rs. 404 lakhs has been provided in the Plan and the expenditure for the four years is Rs. 143 lakhs. Sir, I do not want to repeat these things too much. But to one thing I should like to refer and that is about leprosy which is a scourge. There is a provision of Rs. 18.15 lakhs for establishment of subsidiary centres, etc., and a sum of Rs. 5.40 lakhs is expected to be spent in the four years of the Plan. Let me state here that in the districts of Chingleput and South Arcot, in many villages, a survey by a team of medical students and lecturers revealed that almost 50 per cent of the people had potent leprosy. (An hon. Member: Fifteen?) No, it is fifty, five-zero. In Padappai and other villages—I am talking of those villages—it was found that 50 per cent of the people had leprosy and this was found after a bacteriological examination by trained personnel. What is worse is that you have started your Lignite Project in Neyveli, right in the heart of this leprosy-ridden area. I beg of the Hon. Minister to see that energetic steps are taken to put this scourge down and unless that is done, a whole conflagration will take place. The Member from Cuddalore is laughing, but I may tell him that this is no matter for laughing. Sir, even in regard to smallpox and cholera about which mention was made the other day, I am sorry to say that it is taken a little too lightly by the public health staff. That is my impression. If today with all the discoveries that have been made, smallpox should break out when it likes and subside when it thinks fit, it is a very sorry state of affairs. In our own homes, the saying goes "Mariamma Mummaram Thaninin Irukku", that is, the Goddess has come down gradually, She has declined. That is what is happening even with the Health Officers about the decline of smallpox. Nobody cares; the Corporation does not care. What is the result?

When I was attending the World Health Organisation at Minneapolis, nothing put me to more shame than the repeated comments about smallpox and cholera in India. The Soviet delegate came out and said that they were presenting India with 21 million doses of smallpox vaccine; the representative of Cuba—a small spot geographically and I do not know how many hon. Members are aware of it—comes and says that his country had presented two million doses of smallpox vaccine to India. Therefore, if we want this to be stamped out, the Government must sit on their Health authorities, mobilise the whole medical force in the City for voluntary work—I tell you they will come—inoculate the people and revaccinate them. There is a beautiful provision that once in six years revaccination should be done. But no steps seem to have been taken.

I think I have dealt with the Health problem at great length and shall now turn to something which is not too much of a dis-
cuss. (Interruption). Since my hon. Friend has referred to it, I shall say one word about it and that is about Family Planning.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th March 1959]

We have been inundated with literature on Family Planning. I congratulate the Hon. Minister and his colleagues on the effective manner in which they are propagating this. They are giving rewards to persons for this. Wonderful. Old people may feel a little bit dejected. But, Sir, have the Government considered the effect of this? Only within the last few weeks, four cases have come to my notice. Operations had been performed, two on men and two on women, both separately, and yet the results were not as were expected. (Interjection) You may say that such surgical failures are common. But please remember, it is not a surgical failure, it is not a case of that type. It is a case where the family gets completely disillusioned and various unfortunate criticisms are levelled against the persons concerned. That is the danger in that. For instance, a lady or a husband is sterilized and the lady later on becomes unfortunately pregnant. What is the position of that lady, so far as her family is concerned and so far as society is concerned? Therefore, I want to caution them that Family Planning is not merely a matter for economists and administrators. You have to choose the proper persons on whom some reliance could be placed and then start this. I am sorry to have to say this. I referred to it because Mr. Raza Khan wanted some enlightenment. (Laughter).

May I crave your permission just for a few more minutes, Sir? I am very glad indeed that small-scale industries have progressed as well as they should. I should like to congratulate the Hon. the Minister in charge of Industries on the significant success. It has already been suggested that these are the only methods of salvation of the rural population. But I have also one particular request to make. Do not imagine that the small-scale industries can be confined to the cottage industries only as is being done. Others have to be undertaken particularly because the Hon. the Minister in charge of Electricity is so generous as to supply electricity to villages in rapid succession every year, say, to a thousand or two thousand villages. That is one of the most important factors in cottage industries. And I want to make this suggestion that all these industries will prosper and continue to prosper only when you have brought them in touch with the major industries concerned; they cannot be isolated as cottage industries. In other words, these small-scale industries must be supplementing the requirements of the large-scale industries and I am one of those who feel strongly and who will not be very anxious to have large-scale industries in our cities and in our State producing a good deal of overcrowding, insanitation, tension, etc. I would, therefore, suggest the improvement of small-scale industries. Let all the big dams be in the North. Let us leave the dams. Let us have these minor irrigation works, these small-scale industries, and let them be improved upon by our very great and skilled artisans. Let us do all this and then we can see what we are.

One other suggestion to the Hon. Minister. I would request him to organise a small-scale industries show or exhibition every year under Government auspices, if I may emphasise that word,

10th March 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

and invite some of the large-scale industrialists, pay them their travelling allowances, if you like and call for suggestions as to the methods by which these small-scale industries could be fitted in with the large-scale industries. I had an opportunity, Sir, to talk to a businessman and not being a businessman myself, I did not have much to say. There are a number of people who welcome this idea of their being associated with this endeavour. But actually, they do not know what was taking place. We take the foreign visitors to the Integral Coach Factory and all that. I would suggest to the Hon. Minister to arrange to show the foreign visitors industries, indigenous as well as foreign.

Sir, we have the great privilege of having as the Leader of the House a person who was a great labour leader before he entered into the portals of ministerial chamber. He is now in charge of Industry and Labour. He has, therefore, the unique opportunity of looking at labour problems from both the ends and I hope he has had enough time to know the difficulties of the management as well as the workers. I only appeal to him during his period and with all the knowledge that he has got from the International Labour Conferences to see to it that the tensions that are created in Labour, the demonstrations, the shoutings, the flag-hoistings and the various other unnecessary and provocative methods of demonstration perhaps quieten down and reasonable methods are adopted for the settlement of disputes. The Hon. Minister has been in New York and in American Cities. I was in Missee(?). There is one biggest departmental store, as it is called, there. I saw two people standing at either end with a banner. They just watched and did not open their mouths. The banner said, 'Please do not enter the shop till our demands are met.' I have no objection to such a method being adopted. But if you come to shout when a meeting is being held as it happened very recently in the University premises itself—I am sorry to say that; my Hon. Friend and you, Sir, very well know that—it seems to me that there must be some method by which, whoever be in charge, a certain decorum is observed. I shall not say more about it.

5-20
p.m.

One last word. We have been thinking of the First Five-Year Plan, Second Five-Year Plan and now the Third Five-Year Plan. But will the Government associate the Members of the Legislature before they evolve the Third Five-Year Plan? I am making that request because Ministers come and Ministers go even when the same Party is in power. To-day there are only two Ministers, if I remember aright—we are told—connected, whether intimately or remotely I do not say, with the drawing up of the Plan. Therefore it is I say that a Committee of the Legislature with such experts as you may gather should be acquainted with the proposals and should be given a reasonable chance of expressing their views. No doubt, I realise that no Government can be committed to a particular stand. Government is above all parties.

[10th March 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They have already requested the Members of the Legislature to co-operate with them.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I beg of them now to co-operate with us because it must be a reciprocal co-operation.

May I end with this request? Let us not imagine that India will become great by the formulation of physical plans like the First Five-Year Plan, Second Five-Year Plan, Third Five-Year Plan and so on. My hon. Friend the Deputy Leader of the Opposition has referred to the human element. There must be moral plans like the First Moral Plan, Second Moral Plan and Third Moral Plan. We hear so much of corruption. We hear so much of dishonesty. We hear of so many unfortunate trends. It appears to me from my travels abroad that we are imitating everything bad of certain of the western countries and that we are forgetting our own practical concept of life. I hope, Sir, that this aspect will receive due consideration and that those who speak about moral values will not be dismissed or swept away as if they were interfering with the national growth.

Thank you, Sir, for your great indulgence shown to me.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Chairman, let me resume my broken speech of yesterday. (Laughter) I will first deal with the hospitals. I may give an idea of the number of hospitals and the bed-strength we are having now. There are 151 hospitals run by the Government and 47 by local bodies and 58 by private agencies. The total number is 256. The number of Government-subsidised dispensaries is 219, local body dispensaries 257 and private dispensaries 63. The bed-strength of Government hospitals is 11,136 and of non-Government hospitals 7,146. Now the increase of beds contemplated during the Plan period is 1,076 of which the Government have sanctioned an increase of 572 beds. No doubt, I concede that there is overcrowding in hospitals. Patients are lying on mats on the floor. They may be by the side of, or under, but never above the cot. (Laughter) There is a human aspect in this. Though there will be a little less attention, in the sense that as much attention as will be possible if there is the sanctioned strength alone, may not be paid, when a person comes for admission, the doctors themselves do not have the heart to turn him out saying that there is no vacancy. They see the misery of it and even though it may cause some inconvenience to the other fellow-patients and to the doctors and the nurses, still they have admitted more than the sanctioned strength. I appreciate that standpoint of the doctors and the authorities concerned. But the number of beds should be increased and proportionately the nursing staff also should be increased. Steps are being taken to increase progressively the beds and also the nursing staff, but it may not be on the scale that we desire. Still we are making all efforts increasing the bed-strength on a large scale means finance. As I

[10th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

to improve. We find difficulty in getting trained people. Again increasing the bed-strength on a large scale means finance. As I said yesterday, we are spending only 8 per cent of the total revenues but in other distant countries the expenditure goes up to 20 or even 22 per cent, I am told. But we are trying our best; I am trying to impress on the Finance Ministry the need to allot more money for this purpose because I believe that the money spent on this department is a very good investment which will yield good dividends. I hope I will succeed.

Then, in addition to the general amenities available for patients, we have introduced the Employees State Insurance Scheme. There is now provision in the Coimbatore district for 50,000 workers to take advantage of the scheme and have medical facility. There are five dispensaries working there; there is a panel of 48 doctors and there is a Central Medical Store also. In Madras 66,000 workers are benefited; there are 14 dispensaries and one mobile dispensary. In Madurai and Tuticorin 36,000 workers are benefited, and there are eight dispensaries. In Salem, Mettur Dam, Udumalpet and Tiruppur, the scheme covers about 20,000 workers. In all about one lakh seventy thousand workers come under the scheme. That means that it gives a certain amount of relief to the other hospitals that we are having. That is a thing we should welcome. In addition to these dispensaries, I may also mention that there is scope for in-patient accommodation. There are 84 patients in Coimbatore and 70 beds are allotted in Perundurai Sanatorium and in Madras a proposal to have a separate hospital with 78 beds is under way.

Now, in dealing with hospitals, I will refer to the Operation Theatre. To begin with two air-conditioned theatres in the General Hospital were sanctioned. A few months ago, when I went there, the whole area was very busy. There was remodelling though not air-conditioning. They were re-conditioning and trying to adjust. I thought that was in working order. But the trouble seems to be from the Electricity Department, but that gentleman absolves himself of all responsibility and says that the fault lies with the Health Department. Seeing the manner in which it was being done, I thought that there was no delay as regards the remodelling and that the trouble was about electricity alone. Anyway, I shall look into the matter. I think this summer it will begin to work.

As regards the Isolation Hospital, I am sorry that it should be in such a deplorable state. Surely something should be done about it. It must be improved. I shall immediately pay a visit to the hospital and then take all steps necessary.

As regards the Casualty Department, the General Hospital should be a hospital for uncommon diseases or diseases of a very serious nature. But now, as it is, it is crowded with all sorts of people and even out-patients. The other day I asked the Dean whether we could not completely take away the out-patient department and have it elsewhere, and so with the Casualty Department also, I shall pursue the matter and see what can be done in that direction also.

[Sri M. A. Manickavelu] [10th March 1959]

As regards the Lay Secretary, no doubt, mention is made of his various duties but actually he performs only the ministerial duty, as far as I know.

5-30
P.M.

As regards the operation fee, I think even now there is a rule by which people are required to pay a certain amount according to their income. I think this amount is worked out by the Resident Medical Officer and other officers. I do not think the Lay Secretary comes in here except in the preparation of the bill. Actually the professional part of it is done by the doctor or the Resident Medical Officer.

As regards the establishment of a chronic diseases hospital here, I say, Sir, that there was a provision of Rs. 20 lakhs for starting one such hospital under the plan. But the planners some time ago wanted to prune the provision in the Plan budget, and they thought that the chronic diseases hospital was the safest item that could be taken out. Therefore, they deleted that item. But I am happy to say that we are having a proposal to open a convalescent home on a 400-acre plot in the North Arcot district. Though it is primarily intended for the nearly cured and discharged people from the T.B. sanatoria, we can extend it and house other chronic disease patients also there. Already proposals are under way, and the Centre also has agreed to help us. I am confident that it will be pushed through. Other chronic disease patients than T.B. patients could be provided in that home in due course.

With regard to leprosy, Sir, no doubt the incidence is very great in the South Arcot, North Arcot, and Chingleput districts. But there is no danger to the Neyveli Project, because though leprosy is a very repulsive disease, it is not so contagious as others. It requires constant and close contact to infect. It affects especially children. It is not such a contagious disease as plague. But I admit that this disease should be stamped out from our country. I understand that in Ceylon it has been almost stamped out or that it is there only to a negligible extent. The Central Government are agreed, and the State Government are now trying to take steps to combat this disease. Proper steps are being taken to deal with this disease. I am anxious that at least one disease should be eradicated from our country, so that we can have a feather in our cap. I have chosen to combat this disease because its incidence is very small, and we can easily stamp it out. But I cannot deal with tuberculosis in the same way. Because there is a very large number of patients suffering from this disease, and it will take a long time to fight this disease. But leprosy can be stamped out, and the treatment is also cheap.

SRI M. ETHIRAJALU : இந்தக் குஷ்டமாக விவாதி இது யாவே தென் ஆற்காட்டில்தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அது உண்மையா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைக் கேட்டு நீங்கள் என்ன சொல்லப்படுகிறீர்கள் ? தென் ஆற்காட்டில்தான் அதிகம்.

[10th March 1959]

SRI M. ETHIRAJALU : அப்படியிருந்தால், அதைப் போக்குவதற்கு கூடுதல் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நம் ராஜ்யத்தில் எல்லா விடங்களிலும் எடுப்பதாகத்தான் உத்தேசம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களாகப் பியாசை எடுத்து நான் - அபிஷியல் முறையில் கொஞ்சம் சேவை செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

Then there are other diseases like plague, cholera and smallpox. Cholera and smallpox have been eradicated in many countries of the West. But we have not been able to do it here. We have been able to control or even in a way eradicate the fell disease, plague. In the case of plague, from 1900 to 1923, the annual mortality was 10,000. From 1924-1948, the annual mortality came down to 2,000. For the last 4 years, it is almost nil. So far as plague is concerned, we have been able to do something. But with regard to cholera and smallpox, we have not been able to make any headway. This is because of the conditions—social, economic, and other—of the people. The standard of living also contributes to the incidence of this disease. With a view to control water-borne diseases like cholera and typhoid, the Central Government have evolved the National Water-supply Scheme. They think that these diseases are more prevalent in districts where there are rivers or channels on a large scale. Only five districts, namely, South Arcot, Tanjore, Tiruchirappalli, Ramanathapuram, and Tirunelveli, are under this scheme. We are trying to include Madurai also. We are corresponding about this. In Madurai there is the river Vaigai. (An hon. Member : What about Coimbatore?). That is a dry area. It does not come under this. They have mentioned only five districts, and only in those five districts, we can have the facility of the schemes. As was pointed out by the Leader of the Opposition, the beneficiaries are expected to contribute only five per cent, whereas in the other rural water-supply comprehensive scheme, the beneficiaries have to contribute twenty-five per cent. Even this five per cent Harijans and Backward Classes need not give. In this connection, I may tell the reason why they have not insisted on this five per cent contribution in the case of Harijans. Considering their economic position, they are not asked to contribute this five per cent. They cannot find the money, but on that score they should not be prevented from having the benefit of the measures. That is why that provision has been made. That is a right provision. In panchayats there are cheris attached to them, and in the matter of supplying electricity for lights, the panchayats provide lights to the areas in the panchayats. If the cheris are a little remote from the village, it means that it is a little costly to take the line to the cheris. On this score, the panchayat is not willing to give the lighting facilities. Therefore, the Government contemplate giving instructions that in such cases the Government should meet the extra expense and give the cheris the facility of electric lights. Otherwise, people in the panchayat area will be having electric lights, whereas within a furlong of the panchayats, the cheris will not have the lights.

[Sri M. A. Manickavelu] [10th March 1959]

In the case of admission, Sir, we are making some special reservation for Harijans and Backward Classes and giving scholarships. All this is being done to help those people who have been backward economically and socially. It is just to give them a helping hand. These are all temporary arrangements in order to give some facilities for Backward Classes.

5-40 p.m. Rupees 120 lakhs are provided for the water-supply schemes. We have been able to spend only Rs. 28 lakhs or Rs. 30 lakhs so far. This is because we are not able to have the required equipment, namely, pipes, etc. We do not have the required personnel. We do not have the other materials that are required. Now we have made a new arrangement by which all these bottlenecks could be got over. There was a provision that these should be bought at controlled rates. Now, we have allowed the Officers to buy them even in the open market paying more so that the work need not be stopped. So, I hope that we will be able to spend a substantial amount under this head. Further, as I have already stated, we have requested that the facility may be extended and utilised in other districts also, like Madurai, Chingleput and North Arcot.

SRI B. K. NALLASWAMI: In the Coimbatore district, especially in our taluk, there is regular outbreak of cholera.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That is why in the Coimbatore district, we have gone out of the way in giving them facilities for water-supply in Dharapuram, Udumalpet and other places which were not in the Plan as such. On the score of cholera only, we have pleaded for the provision of substantial sums of money.

SRI B. K. NALLASWAMI: I want to point out that in river banks, cholera is prevalent due to contamination of water.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: When we were finding it difficult to include even one district, viz., Madurai, and now when we are trying to include two or three districts, if we are to add Salem, Coimbatore and the Nilgiris, it means extension of the facilities to the whole State which is not feasible.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: The scheme may be extended to places where there are rivers.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: There is the other scheme for the districts, the comprehensive rural water-supply scheme. I am sure Coimbatore can afford to pay 25 per cent easily. So far as the Local Development Works are concerned, Coimbatore stood first. We were able to spend a sum of Rs. 80 to 90 lakhs in that district because contribution was readily forthcoming in that district on a very large scale, a much larger scale than in other districts. So, Coimbatore need not look forward to this small amount. There are other ways open to them.

10th March 1959]

SRI B. K. NALLASWAMI: So far as major panchayats are concerned, they do not have to pay the full contribution and not even 5 per cent is given by the Government.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That must be another scheme. There are two schemes, one relating to 5 per cent and the other relating to 25 per cent. Each should be considered separately.

With regard to the urban water-supply schemes also, I may state there are 64 municipalities and 156 major panchayats and two townships. The water-supply schemes are in operation in 88 municipalities. Under the Plan, we are given a sum of Rs. 5 crores and odd. Now, we have spent a sum of about Rs. 225 lakhs in the first two years. Considering the importance of water-supply, we have now included more schemes, that is, about 20 more schemes. That means the total expenditure will come to about Rs. 8 or 9 crores. But, what we are expecting is only Rs. 5 crores. However, we have gone ahead expecting money from the Centre or in the hope of finding other means of getting money so that we may push through all these schemes. We have done all these on account of our anxiety to give water-supply to as many places as possible.

I now come to the great killer, malaria. I think it takes the greatest toll, much greater than even tuberculosis. We have controlled it to a large extent and have now come to the stage of eradication. This year, we have started an Eradication Scheme. Next week, I think a Malaria Eradication Seminar of representatives of Asian countries will be held at Delhi where I hope they will consider various ways and means as to how best they could work the plan to see that this disease is eradicated within five or ten years.

With regard to tuberculosis, it is roughly estimated that about 100 lakhs of people in our State are susceptible to it, that is, about one-third of the population. Now, B.C.G. vaccination is going on. So far, 28 lakhs have been tested and 10 lakhs of people have been vaccinated. This campaign will continue. In addition to this, other steps should be taken to improve the nourishment of the people, environmental hygiene and other things. These should also be done hand in hand.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV: What about the hospitals?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I remember the hon. Lady Member, in the course of her speech yesterday, was referring to the waiting lists and said that some of the patients in the waiting list had not got admission to the hospitals, but got admission to some other place. (Laughter). With regard to this matter, I have to point out that it means money to have more sanatoria. That is why we have under contemplation a scheme of a Convalescent Home, and it is this. If we take away some of

[Sri M. A. Manickavelu] [10th March 1959]

the patients who could be discharged a little earlier than otherwise necessary, there would be some vacancies in the sanatoria and in such vacancies some more people could be provided admission. When this scheme comes into operation, there will be more beds available in the existing sanatoria.

Sir, one hon. Member referred to Drugs Control. There is a Committee functioning to deal with spurious drugs. The Drugs Advisory Committee has to be formed. There are two Drug Inspectors in the City and one Inspector in each district. The staff will be further strengthened, and stricter control will be exercised over these spurious drugs and other drugs that are not properly manufactured.

Dental service is also very important. Now, attention is being paid to it. Because, mouth hygiene is very important. Many people and even educated people neglect it. It is rather bad. Because, mouth is the place wherein some infection takes place and what is called pyorrhoea is as prevalent as tuberculosis and other diseases. Therefore, people should take sufficient care of their mouth and teeth. Nowadays, people do not take as much care as they ought to about their teeth. We had our own traditional and good ways of keeping the mouth clean and in a hygienic condition. We have forgotten all those things. We are adopting other methods and we use tooth paste and tooth brush. But, we are not using them as the Westerners are using them. They are very careful about keeping their brushes very clean. It may be news to many hon. Members that a European never fails to wash his mouth well before going to bed. But, many of our people—though they may wash their mouth at other times—do not do so before going to bed. Thus, we are neither adopting our old traditional way of keeping our teeth and mouth in a sound condition nor are we strictly adopting the Western methods of keeping the mouth and teeth clean. We are in between the two and neglect the mouth hygiene. If hon. Members are anxious, they may apply to my hon. Friend the Deputy Leader of the Opposition, who can supply from the Ayurvedic Dispensary with which he is connected, tooth powder which is really very good. It is very cheap also. I think it is tooth powder made out of the bark of either banvan or bahul tree which strengthens the gums. One gentleman actually told me that when all other treatment in the allopathic system had failed, he took to this tooth powder and used it regularly and that there was no need to pull out his teeth. Once the gums get strengthened, there will be no necessity to pull out the teeth. So, we must have some faith in some of the specifics in these systems and use them. But the trouble about Ayurveda advocated by my friend opposite and Siddha advocated by my friend behind is this. Sometimes useless things are boasted as 'Sarvaroganivarani'. Some powder is sold and on the container all the diseases in the world are given for which it is stated to be a specific. But if we get proper prescriptions from a well-trained medical man in indigenous systems of medicine, it does a lot of good.

10th March 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister arrange to supply through Mr. Balasubramanya Ayyar the tooth powder he referred to just now?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the number of dental doctors is very few. To increase the number, the B.D.S. course will be strengthened. The present strength is 20. The Government are going to increase the number of seats and, with that end in view, they contemplate the construction of buildings for housing a Dental Institute. Then more dental surgeons will be available and all headquarters hospitals will be equipped with dental clinics. Two will be opened now and three will be opened in the course of the year.

With regard to Maternity and Child Welfare Centres, during the Plan period 480 centres are proposed to be opened. One hundred and ninety-two have already been opened. Ninety-six will have been opened by the end of 1958-59. And we will more or less be keeping to the target. Children and mothers will be taken care of properly because the health of the nation depends much upon the mother and child. So, Government will pay attention to that aspect also. I think this is sufficient for 'Medical' and 'Public Health'. I am thankful to the hon. the Leader of the Opposition for the suggestions he made. I will carefully go through them and whatever is possible, I shall try to do and give a better account next year.

Before passing on to the next subject, I would say a word about laundries and dhobikhana to which reference was made during the debate. The Government have installed five steam laundries one each in the General Hospital, the Stanley Hospital, the Kasturibai Gandhi Hospital, the Women and Children Hospital and the Tiruchirappalli Headquarters Hospital.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Not in the Government College of Integrated Medicine.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The difficulty is about foreign exchange. It costs about five or six lakhs of rupees and has to be imported from foreign countries. That is the difficulty. That is why we are not able to have it in more hospitals.

As regards primary health centres, we are having 90 or 96 of them and I am glad to say that in only about ten or twelve centres there are no doctors. The position has improved and during the course of this year, all primary health centres will be staffed with doctors. There is also a scheme to build residential quarters for them.

Then I come to the other subject—Land reform.

[10th March 1959]

SRI B. K. NALLASWAMI: What about rural dispensaries?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: They are run by local bodies. Primarily it is their concern. Government come in only in cases where they give subsidy. But in the matter of taking over certain hospitals—e.g., Andiyur and Bhavani, to which the hon. Member referred—steps are already afoot and Bhavani hospital will be taken over soon. Of course, Andiyur will come later on.

My Hon. Colleague already spoke about land reforms. But questions have been asked why ceiling should be applied only to land holdings and not to urban income. With regard to the need for reform, Sir, I may tell you that everything is changing to-day. Fashions are changing with regard to dress, food and mode of travel. We were once travelling in bullock-carts. Now we go by aeroplanes. With regard to property, we are now talking of a socialistic pattern of society. So, all these things are changing. We must also move forward in the matter of land reform just as we do in other fields. We must look at this question of land reform from two points of view. One is, we aim at a socialistic pattern of society. We are committed to it. The other is, we aim at increasing production of food. Land reforms should not affect production. We have to look at reforms from these points of view. Already this Government have completed two phases of the reform, viz., giving fixity of tenure to the cultivating tenant under the Cultivating Tenants Protection Act and fixation of fair rent. The latter we have secured by passing the Fair Rent Act. So, these two objects have been fulfilled. The third thing remaining to be done is fixation of ceiling.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Destruction of landlords.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Not exactly that.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is that.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is toning up the landowners. It was stated that my Hon. Colleague, the Finance Minister, lost in Nagpur what he gained in Hyderabad. What happened in Hyderabad was this. The Planning Commission was anxious that ceiling should be introduced and was asking the States to undertake legislation for that. In that connection, the Finance Minister of our State raised the question in Hyderabad, that before we launched on the scheme of ceiling whereby certain lands would be made available for distribution, the machinery for making proper and good use of the extra or excess land should be got ready. Without having such a machinery, if we simply introduce legislation, there will be trouble. There are some landlords who are attending to cultivation themselves. They will be deprived of the excess land which will have to be distributed to the

10th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

landless poor who may not be able to cultivate them. This is what has happened actually in another case. With very great difficulty we broke the convention and against official recommendations, we removed large extents of land in Attur taluk in Salem district, which were reserved for certain purposes, from the Reserved List in order to distribute the land to the landless poor. The total extent was about thirty to thirty-five thousand acres. What has happened there? No cultivation is taking place because the land went into the hands of people who were only land-hungry but who did not have the wherewithal to dig wells, to buy bulls and to spend for cultivation. We now give loans for digging wells but still a large part of that area has not yet been brought under cultivation. Similarly, nothing will be done if we merely fix a ceiling and do not take steps to have the surplus land cultivated properly. We must have a machinery ready for the job and this is what the Hon. the Finance Minister said in Hyderabad. He also pointed out that experience showed that there was not greater production from small extents of land like two or three or four acres for want of proper capital. So, Sir, we must first have the machinery. Then we can implement our scheme of ceiling successfully. At Nagpur, they thought about this and felt that it was no good distributing the land to stray landless people. They suggested formation of 'co-operatives.' But some other people mentioned that the co-operative movement had been a failure. But, Sir, here we have to work the scheme in order that it may succeed. So, I submit, the Government will not straightway take away the surplus land and, before the co-operative machinery is properly organised and tested, they will not thrust this land in the head of co-operatives. The Government will have discretion to see that the land is distributed properly.

In the matter of ceiling, it was proposed that a man should not have a piece of land the yield from which would be more than Rs. 3,600 a year. That was the original idea when the ceiling was thought of. Then the Andhra State published a Bill saying that the income might be about Rs. 5,400. Now about six months ago, I remember, the Andhra Chief Minister was not sure whether the Centre would accept the amount of Rs. 5,400 because at that time the Centre was insisting on Rs. 3,600. He said at a meeting that if the Centre agreed to Rs. 5,400, he would be quite happy. But that situation has now changed. The ceiling will not be based on the income from the land. But it will be based on the extent of the land. Whatever the landlord produced from that piece of land which is marked as the ceiling, even though the income from that piece of land may be Rs. 10,000 or Rs. 15,000, it won't be snatched away from the landlord. As originally contemplated, if they fix the ceiling on the money return, there will not be any incentive for the landholders to work hard and produce more. I am glad that the Centre and the Congress have now agreed to fix the ceiling on the extent of land and not on the income alone. In this connection, I may tell hon. Members that as far as this State is concerned, it is taking a realistic view of the reform. They are

[Sri M. A. Manickavelu] [10th March 1959]

not going only by slogans. They know what the state of affairs here is. The land tenure business is different in different States. What is prevalent in Uttar Pradesh or Rajasthan is not prevailing here. After the abolition of the zamindaris, we have more or less the ryotwari system. Therefore, we have to take a realistic view of the situation prevailing here. Therefore, I hope the hon. Members of this House will be satisfied when I say that in fixing the ceiling on land, Government will fix a reasonable extent, an extent which will provide for the necessities of life and for the education of the landholders' children in the arts and professional colleges and all that. If we do not fix a reasonable and liberal extent, then the landholders' sons cannot get educated. That is not a thing to be desired. Therefore, I am sure a liberal ceiling will be fixed so far as this State is concerned, and when that is known, I think hon. Members will not have much grudge in respect of this ceiling business. (Sri M. Seshachariar: I hope compensation also will be liberal.) As regards compensation, reasonable compensation will be given but not the fancy compensation which we pay in some places. It won't be a fancy rate. It will be a reasonable rate. Even in the case of compensation awarded to the zamindars, it was not a pittance. So far as this State was concerned, the rate was the highest compared to the rates given by the other States. Madras gave reasonable rates of compensation to these zamindars, which amounted to about Rs. 12½ crores for the whole composite State.

SRI A. M. ALLAPICHAJ : I think the ownership of the landholder is not destroyed even when there is a ceiling put on his lands and the excess is taken away. (Hon. Members: It is depleted, taken away and cut off.)

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** I may inform the inquisitive Deputy Chairman (laughter) that I am only dealing with the broad features of the reform. I am not going into the details of it. They will be worked out in consultation with the Houses of Legislature. What I now want to impress on the hon. Members is that people need not be unnecessarily scared away by the ceiling reform as far as this State is concerned.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : Since the Hon. Minister says that the ceiling will be liberal, may I know how much it will be in terms of acres?

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** It all depends upon the category of land. There are first-class wet lands, second-class wet lands, and so on. In fact, an apprehension was felt that we would fix the same ceiling with regard to Tanjore and Ramanathapuram. One hon. Member said that 20 acres in Ramanathapuram were equal to one acre in Tanjore. I think we are not such ignorant sort of people to fix a ceiling like that. We have classified the lands and divided them into five or six categories. I can just give an idea about the extent of the ceiling without stating the category

10th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

of lands. It may go up to even a hundred acres. It all depends on the category of land. That is rather liberal when you think of less number of acres in other places. From this the hon. Members can have an inkling as to how the mind of the Madras Government is working so far as this ceiling is concerned.

SRI T. PURUSHOTHAM : There is apprehension that the proposed legislation will have retrospective effect. Will the Hon. Minister kindly enlighten us on this?

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** I cannot understand how this principle of retrospective effect could work in the matter of fixing ceiling on land because many things may happen and if you fix a ceiling later on, we cannot interfere with things that had happened. I am told we can have a crucial date. But it cannot be put back, very far back. There will be some crucial date. A reasonable date will be fixed.

Another apprehension also I wish to clear in this connection. Now there is a controversy whether well-developed farms will be brought within the scope of the legislation. A person may be having a well-knit farm of 100 or 200 acres with big wells as in Coimbatore where people have sunk wells at a cost of Rs. 75,000 or even a lakh of rupees. The question is whether that should be split up or not. If that is split up, certainly food production will be affected. There is, however, difference of opinion about it. One view is that such fully developed farms yielding maximum production should not be disturbed and that they must be exempted from ceiling. "Well, if that view is accepted and exemption is granted to such farms, then the question of discrimination and all that will arise. It is better not to exempt them"—that is another view that is put forward. But the important thing about it is that production should not be affected especially at this juncture when we are trying our best to have more foodgrains produced. I think no drastic step will be taken which will affect production. So, this crisis of shortage of paddy and rice in a way does good to the landholders in the sense that no drastic change which will affect production will be contemplated by the Government. Because at this juncture we cannot take any risk which will jeopardise our programme for producing more. These things I have been mentioning are all by way of stray thoughts. No final decisions have been reached.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : What about grazing lands?

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Proportionately there will be more land allotted for grazing. We also contemplate granting certain exemptions for the cattle breeders. There is time enough to think about them. These things will come in the form of a Bill before the Legislature. Before that, there will be consultations made on the various aspects of the Bill. Why I said all

[Sri M. A. Manickavelu] [10th March 1959]

these is that there need not be this scare about ceiling. Especially in this State it will all be done reasonably so as not to affect production and, at the same time, giving a socialistic turn to the whole business.

SRI T. PURUSHOTHAM: When can the legislation be expected?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I think the legislation may be expected before the end of this year. But the implementation may be expected later on, in course of time.

(Deputy Chairman in the Chair.)

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: By that time would the co-operative organisations be ready to take over the work?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, we have proposed to develop them. I said that legislation only would be brought before the end of this year but that the implementation would take a little more time.

6-10 p.m. SRI N. ANNAMALAI PILLAI: மூன்று, நான்கு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை யெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் போகிறார்களா? அல்லது 100, 200 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளப் போகிறார்களா? நான்கு, ஐந்து, பத்து ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேர்க்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய நோக்கம்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் உபயோக இருக்கும் நிலத்தை, அதாவது அவர்கள் இயல்பான தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலங்களை யெல்லாம் இம்மாதிரிக் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படும். தனிப்பட்ட நபர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சாகுபடி செய்வதைவிட, கூட்டுறவு முறை மூலம் சாகுபடி செய்தால் நில வகையில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற அடிப்படையிலேதான், கூட்டுறவு முறை முன்மாதச் செய்யணம் என்ற யோசனை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: I would like to know from the Hon. Minister something about cancer and the treatment given for it in the City of Madras.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் "கான்சர்" க்குத் தீவிரமான சிகிச்சை உபயோகம் இருக்கிறது. அதோடு, அனடாபர் ஆஸ்பத்திரியில் "கோபாஸ்ட் பீம்" என்ற புது முறையில் சிகிச்சை செய்கிறார்கள். "கான்சர்" நோய் வந்த ஆரம்ப காலத்திலேயே அதைக் கண்டுபிடித்து அதற்குத் தகுந்த சிகிச்சை செய்தால், அந்த நோய் அற்புதமாகப் போய்விடுகிறது. அமெரிக்காவில் டல்லஸ் துறை அவர்களுக்குக் கூட "கான்சர்" நோய் வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கும் சிகிச்சை செய்து குணமாகியிருக்கிறார்கள். பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளும், அரசியல்ஸ்கால்களும் இப்போது நோய் வந்திருக்கிற இந்த நிலை சிகிச்சை முறை கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அது முன்னதாகச் சொன்னதற்குமேற்போன்று சிகிச்சை செய்தால், அது குணமாகிவிடும்.

[10th March 1959]

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: அனடாபர் கான்சர் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு நிதி உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: லட்சக்கணக்கில் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

SRI M. PATANJALI SASTRY: Mr. Deputy Chairman, Sir, I requested the Hon. Chairman to give me an opportunity to offer a few remarks on the Budget to-day because I would be leaving the station to-morrow. But now I find it is 6-15 p.m. and I understand that the sitting of this House usually takes place between 3-30 p.m. and 6 p.m. If that is so, I do not mind losing this opportunity to speak to-day.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We are sitting till 6-30 p.m.

SRI M. PATANJALI SASTRY: I wish to offer a few remarks on the food situation. The statement made by the Hon. the Minister for Food on the food situation has prompted me to refer to it now. He said that control had been imposed on the export of paddy. Now I congratulate him on having adopted this method of solving the question of high prices and the food problem in general. Hon. Members might recollect that a few months ago, the Hon. the Minister for Food made a statement that as a short-term measure, control might be thought of to check the activities of hoarders and black marketeers. I am glad that control has now come. Better late than never.

Then, control should be based upon a proper survey of the real position from the point of view of the producer. Instead of imposing some kind of upper limit upon the price, has there been any attempt to make a scientific approach in regard to the calculation of the cost of production, the cost of fertilizers, the cost of compost manure and the cost of various other things for which an agriculturist has to pay before he produces the crop? Unless that is done, he will always be left with a dissatisfaction that some kind of an arbitrary limit has been imposed upon the value of his produce. Therefore, at least in future before any control is introduced by way of fixing the upper limit on the price of the produce, let there be a kind of scientific enquiry or survey of the cost of production per acre and the number of tons of paddy produced. Now, prices of articles are varying from time to time and from month to month. Prices of fertilizers are going up and for enjoying the irrigational facilities, the agriculturist has been called upon to pay a betterment levy and so on and so forth. Therefore, simply fixing an arbitrary limit upon the price of his produce would not be a fair way of dealing with the producer. That is one of the suggestions that I wish to make.

Then, we hear a lot about speculation which the producers and the merchants indulge in. I had a revealing talk recently with a business friend of mine and he said that if the Government wanted

322

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1959-60

[Sri M. Patanjali Sastri] [10th March 1959]

to put an end to speculation on the prices of foodgrains, they should produce much more than a simple marginal surplus. The Hon. the Minister for Food said that they were just self-sufficient in paddy and rice. That would not do. If a few merchants or producers hold back or corner their produce to the value of lakhs or crores of rupees, as is done by millionaires in Bombay, then, of course, scarcity conditions will follow. Therefore, it would not do for the Government merely to say that they are self-sufficient in foodgrains and feel complacent about it and put the blame entirely upon the merchant or producers. My business friend asked me, 'If it is permissible for the millionaires and rich people in Bombay to speculate in the stock exchange, why not merchants who happen to be engaged in this trade, do a little bit of speculation?'

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In one case people will die and in the other case, it is not so.

SRI M. PATANJALI SASTRY: Death does not necessarily follow if a proper approach is made to the whole problem. So long as merchants or producers do a little speculation and earn a legitimate profit and do not indulge in speculation to the extent of lakhs or crores of rupees as the persons in Bombay and Calcutta are doing on cotton and jute, nothing will happen. For instance, a merchant buys 100 bags and stores them. When the price goes up by two or four annas, he releases them for sale in the market. The Government cannot condemn him outright for doing so. I am not holding any brief for the merchants. But they are not convinced that it is a heinous crime. So, any amount of sermonising and saying that they should not do it, is not going to convince them because at the back of their mind, they are thinking that they are doing a very desirable thing. Therefore, it cannot be said that they should not indulge in a little bit of speculation.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Who will set the limit?

SRI M. PATANJALI SASTRY: After all, merchants are not millionaires and, as I said, I am not holding any brief for them.

Sir, really the food problem can be solved if food production is increased by 50 per cent. If the merchants hear that there is an excessive surplus, nobody will hoard any foodgrains because he will be losing his profit. But so long as there is a marginal surplus, these things will always happen. If a few merchants hoard 100 bags of rice, then scarcity conditions would follow because there is only a marginal surplus. On the other hand, if the surplus is 30 or 50 per cent, nobody will think of stocking rice or paddy. So, the scientific solution would be that we must aim at greater production. As I said, you should take into account the mentality on the part of the producers and traders and we must aim at the long-term solution of the food problem, that is, producing more surplus, not merely marginal surplus. That is my suggestion.

10th March 1959] [Sri M. Patanjali Sastri]

Then, Sir, that brings me to the long-term solution, that is, increase of production. There is a lot of talk about fertilisers, compost manure, Japanese method and Chinese method and all that. There is also the modern method or mechanical process of cultivation. With all this, instead of merely talking in the Assembly and Collectors issuing some kind of instructions officially and unofficially, if there any organization of Government to take these to the agriculturists' doors? Of course, there are lakhs and lakhs of cultivators in the various villages who do not know about these. Have the Government an organisation for the purpose of going to the villagers and guiding them in the various processes? These do not permeate to the villages. You should take these methods to the villages. Unlike other professions, agriculture is a practical proposition. Unless they are actually guided on the spot by experts, all your talk is of no use. It should not be left only to the rich and educated villagers to adopt these things.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The Japanese method of cultivation as it is done in our State today is not the sole property of the rich tenants or farmers as such. Particularly in the Block areas this has been taken up very well and it is done so well that even ordinary ryots in the villages are able to understand it and they have actually been able to reap the fruit of the Japanese method of cultivation. We definitely see that these things go to them and we have got the necessary staff to do that.

SRI M. PATANJALI SASTRY: My point is that all the villagers should be trained in those methods.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In all the Block areas, there are Agricultural Extension Officers who go round and tell the people about the Japanese method and other methods of cultivation and help them to change the old method into a new one and that is why the yield has gone up.

SRI M. PATANJALI SASTRY: If that is so, I am very glad to hear that. If actually the Government have an effective organisation preaching to the villagers and actually guiding them, then, of course, my remarks are superfluous. These few remarks were prompted by the Food Minister's speech to us here today.

Now, I shall deal with some other aspect of the Budget. Though it is not mentioned anywhere in the Budget speech, I think it should be brought to the notice of the Government. It is now universally acknowledged that preservation of law and order is one of the primary functions of the State and it is universally acknowledged that it is the duty of the State to protect the individual citizen against crimes and criminal acts, just as it is the duty of the Government to provide hospitals for the service of the sick and the wounded. Now, what is it that happens in our country? In our country, court-fees are levied not merely for covering charges of civil litigation but also for covering all the

[Sri M. Patanjali Sastry] [10th March 1959]

charges of establishment of criminal courts. We find that the civil litigant is mulcted to bear all the cost covering all these criminal court establishments. It is utterly unfair, unjust and opposed to all principles. The figures relating to these I have collected from the Budget under Administration of Justice, page 29 of the Budget Estimates, under Demand XXI. Under this, there is a receipt of Rs. 66,03,100 which includes court-fees realized in cash, which is Rs. 1,38,000. The bulk of the revenue is from court-fees and that is brought under a separate head. It is significant. Then, under Stamps, the court-fee levied is Rs. 1,11,82,200. This is purely paid by the civil litigants. I am leaving out non-judicial figures. Thus, court-fee under judicial stamps, at page 8 of the Detailed Estimate, is Rs. 1,11,82,200 so that the civil litigant pays both by way of court-fees and judicial stamps both together amount, by way of revenue to the Government, to Rs. 1,27,85,300. As against this receipt, what is the expenditure? The expenditure, total under the Major Head at page 140, is Rs. 1,28,17,900 which includes the Presidency Magistrates and their establishment also. They are criminal authorities. For Presidency Magistrates' Courts, the expenditure is Rs. 3,88,700—they are purely criminal courts—and in the mufassal it is Rs. 87,57,600 together they make Rs. 41,46,300. Therefore, the net gain to the general exchequer out of court-fees from civil litigants is Rs. 49,67,200. Now, Sir, this, I submit, is opposed to all principles of justice.

Speaking and delivering the presidential address some time ago at the Madras Lawyers' Conference, I pointed this out. Of course, then I did not have the figures. I called these figures from the Budget Statements. As I said, this is opposed to all principles of justice. In all fairness, criminal administration must be the responsibility of the State and the expenditure should be borne by the State, just as they bear the expenditure should be borne by service of the sick and the wounded. They are not called upon to pay the cost of these hospitals. It is part of the duty of the Government. So also, it is the responsibility of the Government to protect the citizens against crimes. The civil litigants should not be called upon to pay for administration of criminal justice. This I said about four or five years ago presiding over the conference of lawyers. I did not have these figures then. I am glad to find that the Law Commission has also emphasised this aspect of the matter and that they have entered a strong plea in their report that this injustice should be rectified at the earliest. I dare say that the Government of India should accept this and issue directions to the State Government, if they do not move by themselves in this matter in the meanwhile.

Recently, we had an interesting discussion in the Supreme Court about the difference between 'fee' and 'tax'. What is a fee and what is a tax? 'Fee', they said 'is something which is levied for services rendered, while tax is something different bearing no relation to services rendered'. Now, under the Court-fees Act,

[10th March 1959] [Sri M. Patanjali Sastry]

it is a tax really, masquerading as fee, so far as criminal justice is concerned. No service is rendered to the civil litigant by the States running the Presidency Magistrates' Courts, by paying the Public Prosecutors and all the rest. Therefore, it is really in the nature of a tax, though it goes under the colour of court-fee, practically for a considerable number of years. The Law Commission has also pointed this out. In more civilised countries and more up-to-date countries, this distinction is recognized and the administration of criminal justice is always looked upon as the primary function of the State and for that the civil litigants should not be charged.

I do not wish to take the time of the House. Only one more point I will permit myself on the question of sacrifice. The Hon. the Minister for Finance has made one statement in his speech. I am sorry he is not here now. I wish to make this observation about it. He has stated—

6-30
p.m.

'Resources for development must come out of the savings of the people, but when the people are poor, there is no appreciable margin in their incomes to save. And yet we must make a beginning for otherwise the lack of resources will persist. To resolve this stalemate we should induce the people to save somehow and contribute something towards building up the economy of the country. This would necessarily involve a large measure of sacrifice by the present generation.'

Sir, he recognises the appalling poverty of the people. So, he says that there is no appreciable margin in their incomes to save. But he says that a large measure of sacrifice by the present generation is called for. After all, we are in a Welfare State. The present generation suffered a lot during the British regime. They fought for the independence of the country. They went to jail and suffered privations of various kinds. Now, if the general population or people are having a fairly high standard of living, they can be called upon to make some sacrifice and make some contribution to the development of the country. But people are living upon a margin of sustenance and it has become fashionable for political friends to say, as one of the prominent politicians said, that there are people who do not have two meals a day. When such is the case, how do you expect people to make more and more sacrifices? That is a legitimate question. There are people who have not got two square meals a day and the salaried people are hit hard. Prices are soaring and there is the greatest hardship. There is not much sense, therefore, in calling upon people to make more and more sacrifices. A Frenchman is supposed to have said once, 'What has posterity done for me that I should suffer for posterity?' It is all very well to say that the present generation must suffer. But the present generation it is that has suffered enough, quite a lot during the British regime and during the ten years since the attainment of Independence. Now, are you justified in so framing your Plans as to call upon them to continue making sacrifices without any end? Of course, the Third Plan will be followed by the Fourth

[Sri M. Patanjali Sastri] [10th March 1959]

Plan and people will be called upon to make sacrifices for an indefinite period. May be our country will forge ahead and will attain a higher standard of living. The future generations may enjoy it. But I do submit that in framing Plans it is just necessary to achieve a reasonable balance between the needs of the present generation and the needs of the future generation. I am not averse to calling upon the people to make sacrifices. They should make sacrifices. Patriotism demands it and the needs of the State demand it and sacrifices should be made. But a reasonable balance should be achieved between the needs of the present generation and the needs of the future generation. A Welfare State is as much for the benefit of the present generation, I humbly submit, as for that of the future generation. I admit sacrifices must be made by the present generation but the present generation should also taste the fruits of independence and the fruits of economic development. They should not be content with making sacrifices. You are framing these Plans involving more and more expenditure, more and more foreign exchange, difficulties and economic hardships, which means, of course, more deficit financing to make up the gap and which means more and more inflationary trends in the economy of the country. As I said, the middle classes, the lower income groups and the poorer classes are not having two meals a day, which the politicians themselves are never tired of saying. Is this the class of people who must be called upon for an indefinite period of time to make more and more sacrifices because on a future date when they are all gone, the country may forge ahead? I am not against sacrifice being made by the present generation. They have made sacrifices already. I agree that they should be called upon to make sacrifices for the implementation of the future Plans.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sacrifice is called for from the people with taxable capacity.

SRI M. PATANJALI SASTRY: This should necessarily involve a large measure of sacrifice by the present generation. By people with taxable capacity whom are we having in mind? I have in mind the Bombay millionaires who are getting fat salaries and making large profits.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am not against the fundamental principle of deficit financing.

SRI M. PATANJALI SASTRY: When you resort to deficit financing, everybody is affected. It is the very people that are affected by the rise in prices. They are not rich. Why are they affected? Because you introduce Rs. 400 crores or Rs. 600 crores of paper money, and inflationary trends are encouraged. That is to say, there is more money circulating in the country than there are commodities to buy which means increased prices. (The Hon. Sri R. Venkataraman: It has no relation to prices.) I venture to submit, notwithstanding the attempted correction of the Leader

[10th March 1959] [Sri M. Patanjali Sastri]

of the House, that everybody is affected by deficit financing. The poorest and the richest are affected. There is no getting away from the fact that when you put more money in circulation, the commodity is constant and production does not go up, inflationary trends are inevitable. That is the inevitable outcome of deficit financing. Therefore, I submit that those who are in charge of Planning (the Third Five-Year Plan, the Fourth Five-Year Plan and so on) must have in mind a reasonable adjustment or balance between the needs of the present generation and the needs of the future generation.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 2-30 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 127. Notification issued with G.O. No. 1720, Local Administration, dated 27th November 1958 regarding amendment to the regulations relating to the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of executive officers of panchayats.

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 4546, Revenue, dated 24th December 1958, for settlement of certain estates situated in Sattur and Srivilliputtur taluks of Ramanathapuram district including portion of Servalpatti Estate situated in Sankaranainarkoil and Koilpatti taluks of Tirunelveli district.

* Placed on the table of the House on 9th March 1959.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 11th March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half past two of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Visit of H.R.H. the Duke of Edinburgh

* 119 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to—

(a) place on the table of the House a copy of the list of persons invited to be present at the Aerodrome on 31st January 1959 at the time of the visit of His Royal Highness the Duke of Edinburgh;

(b) state the basis on which the list of invitees has been drawn up; and

(c) state the place given to the Leader of the Opposition in the State Legislative Assembly and the Leader of the Opposition in the State Legislative Council at the time of introduction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) A copy* of the list of persons invited to be present at the Aerodrome on 31st January 1959 at the time of the visit of His Royal Highness the Duke of Edinburgh is placed on the table of the House.

(b) The list is based on the list of invitees generally adopted for similar functions arranged at Delhi and other State Capitals and has the approval of the Government of India.

(c) The places given to the Leader of the Opposition in the State Legislative Assembly and the Leader of the Opposition in the State Legislative Council, namely, after M.Ps. and before the Chief Secretary to Government, are in accordance with their relative ranks in the Warrant of Precedence.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. the Leader of the House said that the list was prepared in accordance with the procedure obtaining at Delhi. But is he aware, as he himself was a Member of Parliament, that to such functions and receptions all the Members of Parliament are invited whereas we have seen from experience that on such occasions here in the City of Madras even the sitting Members of the Legislative Assembly and the Legislative Council—duly elected representatives of the people—and even those who are in the City of Madras are not invited?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Members of the Legislative Assembly and the Legislative Council were once invited to these functions. But the Government of India wanted to cut down

* Printed as Appendix on pages 385-386 infra.

[11th March 1959]

the large number of invitees to these functions and, therefore, only the Leader of the Opposition in the Assembly and the Leader of the Opposition in the Council were invited. There is nothing sacrosanct about it and we can consider this matter again.

SRI P. T. RAJAN : Why should we be bound by the Government of India?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is not a question whether the Government were right or not. But I must point out that duly elected Members of the Legislature were not invited and that orders from the Government of India were received to say that there should not be a big crowd and that Members of the Legislature should not be there while, on the other hand, Members of Parliament—of the Lok Sabha and of the Council of States who were elected by the Members of the Legislative Assembly—were invited.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think the hon. Member wants me to determine the Warrant of Precedence as between Members of Parliament and Members of State Legislatures. I think the job of having to introduce a very large number of people to the guest is sometimes found to be cumbersome. But invitation could always go to others. Government will consider it.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has not the Warrant of Precedence been revised recently in relation to Members of State Legislatures giving due place to the Leaders of the Opposition and Leaders of parties? Has not that principle been observed in this case?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The principles relating to invitation of Members of Legislature have been observed. Only I thought the hon. Member Mr. Raza Khan said that Members of the Legislature might also be invited, and I said that the Government would certainly consider the matter.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Let not the Hon. the Leader of the House be under the impression that the Members of the Legislature are so keen or anxious to attend these functions. I would put it this way. Suppose some Members of the Legislature, at any rate, those who reside in the City of Madras, want to see, say, Pandit Nehru but are not invited because the Government feel that that would mean a large crowd. If they are not invited to the Government House because the Ministers have not advised the Governor to invite the Members, are they to stand on the pavements on either side of the Mount Road and get hustled by the huge crowd simply because they want to have just a look at the great personalities who visit us?

SRI P. T. RAJAN : Why do you want to look at them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Certainly I do not think the Members of the Legislature should stand in the crowd and have a look at these personalities. I said that this matter might be looked into again. The Government will look into it and see how far the

[11th March 1959]

Members of the Legislature—at least those who are residing in the City of Madras—could be accommodated. We will see whether it would not be possible to send invitations to them though there may be some difficulty in introducing them.

SRI JOHN ASIRVATHAM : May I know why, in the matter of receiving eminent personalities visiting State Capitals, the State Government should look to the Government of India for guidance? Is it not left to the discretion of the State Governments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The visitors are representatives of foreign Governments and the Warrant of Precedence with regard to reception to these persons is settled by the Government of India.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Even in the Warrant of Precedence, how is it that the rank of the Leaders of the Opposition in the Legislature comes next to Members of Parliament? On what basis is it settled?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the settled rank in the Warrant of Precedence. How it is settled is certainly a matter for the Government of India which settle it to consider.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Are all these persons in the list introduced to the personality at the aerodrome?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes. It is always done.

SRI M. ETHIRAJALU : மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அமைச்சர்கள் நமது மாநிலத்திற்கு வரும்போது பல ஜில்லாக்களுக்கு விஜயம் செய்கிறார்கள். அப்பொழுது அந்தந்த ஜில்லாக்களிலிருக்கும் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குக் கூடத் தெரிவிப்பது இல்லை. இனிமேலாவது தெரிவிப்பதற்கு சர்கார் வழி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இங்கே இருக்கும் கேள்விக்கும் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi

* 120 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 49 answered on 15th November 1957—

(a) whether the properties of Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi, have since been sold; and

(b) if so, the amount realized towards the loan granted by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The distribution of sale proceeds is still in Court.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it not a fact that up to 1957, both towards the main loan which is ten lakhs of rupees and the interest thereon which is somewhere near four lakhs of rupees, only a sum of Rs. 1.21 lakhs has come to the Government of Madras?

[11th March 1959]

being the sale proceeds of machinery, and that with regard to the six lakhs of rupees, being the sale value with the Court, already the debenture-holders have addressed the Court to get about four lakhs of rupees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He is giving information.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I wish the hon. Member's information were correct. We will not get even four lakhs of rupees as a whole. The figures are as follows : The main amount due to the Government of Madras towards principal is ten lakhs of rupees. Towards interest, five lakhs are due. Penal interest comes to Rs. 90,000. There are a few stray items making a total of Rs. 16.4 lakhs. Out of this, a sum of Rs. 21,525 has been collected and credited towards interest. I would like to say that the machinery was sold in auction for Rs. 6.15 lakhs and that a sum of Rs. 3.26 lakhs was made payable to the debenture-holders. There are a few claims for remuneration put in by the people who worked as Receivers. Out of the balance, the Government have filed an application for payment of a sum of two lakhs of rupees, in the first instance, towards their share.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In all, the Government of Madras have to incur a loss amounting to nearly ten lakhs of rupees, if not more. May I ask, when such things take place, why no note is taken of the personal liability of the persons who are directors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member was not quite vigilant at that time, when he was in the Assembly.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a very, very old transaction and we are trying to salvage. There is no use of crying over spilt milk.

SRI T. PURUSHOTHAM : After the sale, how much amount has been actually paid to the debenture-holders and how much will be available to be credited to Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I gave figures just now.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any way of recovery of the balance amount due to the Government by proceeding against other properties shown as security towards State loan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government never lose hope.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. the Minister for Finance just made a remark across the table that the then Members of the Assembly, including me, were not very vigilant. If he only goes through the proceedings, he will find how vigilant we were in the matter and how the Government persisted in saying that they would not lose. Now we see nothing but loss. That apart, the Hon. the Leader of the House, who is also a lawyer, may answer this question. Suppose the State incurs a heavy loss on account of

[11th March 1959]

the action of a Minister or the Cabinet as a whole. Is there anything in law to demand of that Minister or Ministry to pay back the amount to whatever extent the loan becomes a loss?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The matter may be referred to the Advocate-General.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are there any other properties actually given as security and which could be proceeded against for recovery of the balance?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I want notice.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : With reference to the point I have raised about the liability of Ministers, I want to know whether I have to refer to the Advocate-General or the Ministers will *quo motu* refer it to him and get his opinion?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government would be thankful if the hon. Member gives some valid legal reason for the Government to proceed in the matter. I think any further money spent on this is a waste. It is good money lost in a wrong way.

Third Five-Year Plan

* 127 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—
p.m.

(a) whether any steps have been taken to formulate the Third Five-Year Plan for the State; and

(b) if so, what they are and the progress made so far?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) The question of the formulation of the Third Five-Year Plan is now engaging the attention of the Planning Commission, the Central Ministries and the State Governments concerned. According to the Planning Commission, work on the preparation of the Third Plan is expected to fall broadly into four stages. The first stage consists of studies of different sets of problems and of different sectors of the economy and how they can be developed in step so as to get certain overall results. When these studies have made sufficient progress, it is proposed to put the results together and prepare a preliminary draft outline or plan-frame for the Third Plan. This will be in about a year from now. After the preliminary draft outline has been approved, detailed preparation of Central and State Plans and of local Plans which will fit into the State Plans, will constitute the Third Stage. This will be completed with the preparation of a fairly full outline of the Plan more or less in its final form. This is expected to take a further year and would be the basis on which the annual plan for the first year of the Third Plan would be drawn up. The fourth stage in the formulation of the Third Plan will be the preparation of its final version for submission to the National Development Council and to the Parliament.

[11th March 1959]

Detailed preparation of the State Plan for the Third Five-Year Plan will be taken up only after the preliminary draft outline is approved by the Planning Commission. In the meantime, proposals for the constitution of Working Groups, parallel to those set up at the Centre, in sectors such as Irrigation, Power, etc., for formulating proposals for the Third Plan are under consideration.

SRI T. PURUSHOTHAM : What line will be taken to associate people's representatives in the framing of the Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Members of the Legislature may be taken into these Working Groups when they are formed.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will a Committee of the Legislature be constituted to assess the needs of the State in the several departments and finalize the schemes for inclusion in the Plan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have not taken any decision in the matter.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government consider such a proposal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is only a suggestion. It is not a question. The suggestion will be borne in mind.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இது மக்கள் திட்டமாக இருக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மக்கள் திட்டமாக இருக்குமா என்றால், மக்களுக்காகச் செய்யப்படுவதென்றால் மக்கள் திட்டம்தான்.

High School for the Blind at Poonamallee

* 128 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of students who qualified themselves in the S.S.L.C. Public Examination from the Government High School for the Blind at Poonamallee in 1957-58; and

(b) the steps taken to place them in any employment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Four, Sir.

(b) Of the four, two have left the institution and the other two who continue to remain in the school are engaged in transcribing Draille Text Books required for the use of the school.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : அந்த இரண்டு பேர்களையும் இறு கைத்தொழில் நிலையங்களில் அமர்த்துவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு அரசாங்கம் செய்து கொடுக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With only general education we find it almost impossible to place them in any job. But with vocational training we are able to find jobs for them.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அவர்கள் கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்களா ? அப்படி கேட்ட மாணவரின் அனுமதிக்கப்பட்டாரா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கல்லூரியிலே ஒரு வாய்ப்பு மூடியதாக என்ரு குறியாக.

[11th March 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer given by the Hon. Minister, will be kindly tell us what steps will be taken to make the school more craft-centred so as to switch on the students to some craft after the school course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now there are three or four crafts taught in the school and I think with that they are able to find employment.

Pension to teachers

* 129 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to give fixed rates of pension to teachers instead of calculating at 30/120 of the last three years' average salary; and

(b) If so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that there is a proposal to give a flat rate of pension to B.T.'s unlike the other teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not aware of any such proposal. It should be a proposal of somebody else who should be thinking about it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : There is a rule that this quarter pension will not be applicable to B.T.'s. May I know the reason why the Government brought in such a disparity?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, we have taken into account the Provident Fund and other benefits which the private aided school teachers enjoy more than those employed by the Government. Making an allowance for that, we have made the calculation. That is why we have said on what basis the B.T.'s should get their pension.

Foreign service to the teaching personnel

* 130 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any members of the teaching personnel of (i) the Presidency College, Madras, and (ii) the Government Arts College, Madras, applied for Foreign Service during the years 1957-58 and 1958-59; and

(b) if so, whether they have been permitted to take up these posts and, if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) One member of the teaching staff of the Presidency College, Madras, applied for a post in the University of Madras during 1957-58. His application

[11th March 1959]

was then withheld in the public interest. During 1958-59, this officer applied for another post in the University of Madras and another teacher of the Presidency College, Madras, applied for appointment in the Annamalai University. The applications in both these cases were forwarded to the Universities concerned. They have not been offered appointments by the Universities so far.

None of the members of the teaching staff in the Government Arts College, Madras, applied for appointment elsewhere during 1957-58 or 1958-59.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இத்தொகை கிடைக்காத காரணத்தினால் ஆசிரியர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள், சில ஆசிரியர்கள் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் அவை செய்யப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த ஆசிரியர்களை அனுப்பிவிட்டால் அந்த இடத்திலே வேறு ஆசிரியர்களை நியமிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கூட இருக்கமுடியாது, அவர்களை அனுப்பப்படுகிறார்கள். வேறு அதற்கான ஆசிரியர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமை இருந்தால், அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அனுமதி மறுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களிடமிருந்து ஏதாவது புகார் மனு வந்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

Car accidents

* 131 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the number of car accidents which occurred in this State during the years 1956-57 and 1957-58?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Particulars are available in respect of calendar years only. Number of accidents in respect of 1956, 1957 and 1958 are as below :—

	1956.	1957.	1958.
Cars without trailers ..	1,829	2,006	2,597
Cars with trailers ..	80	23	44
	<u>1,909</u>	<u>2,029</u>	<u>2,641</u>

SRI M. ETHIRAJALU : விபத்துக்கள் 1956-ல் 1829-ஆக இருந்தது. 1958-ல் 2,597-ஆக உயர்ந்திருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த விபத்துக்கள் ஏன் அதிகரித்திருக்கின்றன? அவைகளைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள அரசாங்கம் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றால், கார் ஓட்டி சிறைவர்கள் சற்று ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விபத்துக்கள் குறையும்.

11th March 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. the Minister for Electricity was kind enough to give the figures about motor accidents. May I know whether he has figures about the casualties for the various years—the number of deaths due to accidents?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have that information now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that on account of want of provision of pavements for pedestrians, most of the accidents occur in small towns in the mufassal?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : It is not mainly due to want of provision of pavements that pedestrians are involved in the accidents. We feel that if pedestrians are controlled to some extent in areas where we have fast-moving traffic, it would be better. We are slowly introducing it in big towns and small towns also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government studied the traffic regulations observed in the Mysore State? In Bangalore, in specified and particular places, fast-moving vehicles are asked to stop and then proceed. At those points there are no policemen in uniform. Policemen in civilian clothes stand somewhere near and if anybody does not stop his car at the point, that Police officer is empowered to fine him on the spot. Will the Government introduce such regulations in this State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have not studied the Mysore system. I definitely feel, after having visited many big cities and seen what is being done there, that what we are doing in Madras City, is much better than what is done in other big cities in this country.

Sandynallah Scheme

* 132 Q.—**SRI V. M. SURENDRAM :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state when the Government of Madras propose to take up for execution the Sandynallah Scheme in the Nilgiris district?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The scheme has been taken up for execution.

SRI V. M. SURENDRAM : இந்தத் திட்டத்திற்கு என்ன செலவாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 127.5 லட்ச ரூபாய் செலவாகும்.

SRI V. M. SURENDRAM : எவ்வளவு நாளிலே முடிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : வேகமாக முடிக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் ஆசை. ஏறத்தாழ மூன்று வருஷங்கள் ஆகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், நிச்சயமான கால நிர்ணய அளவு என்னிடம் இல்லை.

[11th March 1959]

SRI V. M. SURENDRAM : நீலகிரி ஜில்லாவில் வேறு ஏதாவது பராமேசுவரர் ஆரம்பிக்க சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இப்பொழுது குந்தாத் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI V. M. SURENDRAM : அப்பர்-பவானி அகம் என்பதை எடுத்தல் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : குந்தாத் திட்டம் முன்னுதான் இருக்கிறது.

Abolition of contracts system

* 133 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the recent statement of the Prime Minister in regard to the abolition of contracts system; and

(b) if so, whether there is any proposal before the Government to abolish the contract system and to execute all works departmentally?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration of the Government.

SRI M. ETHIRAJALU : எவ்வளவு காலத்தில் அது நிறைவேற்றம் படும் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது முர்த்தியான பிறகுதான் ஒரு முடிவு செய்ய முடியும்.

Utilization of the waters of the Krishna and the Godavari

* 134 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the Legislative Council Starred Question No. 81 answered on 23rd October 1956—

(a) the progress made in the matter of negotiations with the Andhra State with regard to diversion and utilization of the waters of the Krishna and the Godavari for the benefit of this State;

(b) whether any scheme for utilizing those waters has since been drawn up; and

(c) if so, the estimated cost thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (c) The matter is under the active consideration of the Southern Zonal Council.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has any special staff been appointed till now for a preliminary investigation of the scheme on both sides?

1-60

P.M.

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. the Minister for Public Works aware of the statement made by the Chief Minister

[11th March 1959]

of the Andhra Pradesh that he was prepared to consider this proposition very favourably, provided the Government of Madras were prepared to bear the proportionate cost?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir. The Chief Minister of the Andhra Pradesh said that it was agreed that the surplus waters of the Godavari should be put to the best use of the Madras State. He also suggested that the Chief Engineer of the Andhra Pradesh might be asked to go into the matter and submit a preliminary report.

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the fact that the matter is under the active consideration of the Southern Zonal Council, will the Government take all possible steps to push through the scheme and see that it is included in the Third Plan?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Certainly, the Government of Madras will push through it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Apart from the interest taken by the Government of Madras and the response of the Andhra Government, may I know whether the Madras Government have made representations to the Central Government that they themselves should undertake this scheme in the interest of the people down South?

THE HON. SRI P. KAKKAN : But the Government of Madras are taking steps to expedite the matter in the Zonal Council.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following candidates have been validly nominated for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1959-60 :—

- 1 Sri A. Gajapathy Nayagar,
- 2 „ B. K. Nallaswami,
- 3 „ K. T. Kosalar,
- 4 The Hon. Sri R. Venkataraman,
- 5 Srimathi Jothi Vencatachellum,
- 6 Sri P. T. Rajan,
- 7 „ L. S. Karayalar,
- 8 Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, and
- 9 „ A. Chidambaramathan.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., nine, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges.

[11th March 1959]

[Mr. Chairman]

The Deputy Chairman is *ex officio* a member.

Under rule 154 (4) of the Madras Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee.

III.—GOVERNMENT BUSINESS.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—cont.

MR. CHAIRMAN : We shall now continue the discussion on the Budget. Sri L. S. Karayalar will now speak.

* SRI L. S. KARAYALAR : Mr. Chairman, Sir, I am glad to have this opportunity to participate in the Budget discussion. I know, Sir, to-day is the last day and several hon. Members have already taken part in the discussion on this Budget. I have read this Budget speech with the greatest attention and care that I should devote. It is magnificently written and I am told that it was equally magnificently read in the other House. After the speech of so many hon. Members, I would like particularly to be brief. The hon. Member, Mrs. Chubwala Jadhav, traversing the entire compass of the Budget, entered into every detail. In fact, it was such a colossal performance that she made and in a voice that was mellow and mellifluous.

MR. CHAIRMAN : She is here.

* SRI L. S. KARAYALAR : Then, Dr. Lakshmanaswami Mudaliar also with his deep erudition and learning and with his unerring judgment especially in matters, medical and educational, also spoke. From Madras to Minneapolis, in the capitals of the world, he is held with great respect. Mr. Patanjali Sastri, the former Chief Justice of India, and several others made very useful contribution to this debate. I have not forgotten Mr. Balasubramanya Ayyar who, in his usual homely and familiar way, gave us his opinions especially on ceiling and land reforms. I say all these things, Sir, just to mention that I am not going to make a lengthy speech, especially when all of us are very eager to hear the Hon. the Leader of the House. This year, Hon. Ministers have intervened in the discussion on the Budget—an unusual feature—and I hope that it will be kept up in the case of the coming Budgets also.

Sir, this Budget is a surplus Budget and without proposals for additional taxation. Both are welcome features but going through the Budgets of last year and the year before, we find that so many taxation measures were often brought forward in this House and in the other House. So, just to present this Budget and say that there are no taxes is not a matter for congratulation. If in the whole year we had no taxation, then it might have been a matter for congratulation. But we had the agricultural income-tax and several taxes during the course of this year and several more are coming. Even in this session, I think, we have got a Bill, the Madras District Municipalities (Extension to the Transferred Territory) Bill. The object of this Bill is to retain the advertise-

11th March 1959] [Sri L. S. Karayalar]

ment tax which was levied under the original Travancore-Cochin Act, in the transferred territory. Already the entertainments tax has been extended and I will have occasion to speak more on it when the Bill is brought up before this House. So, every session seems to be a Budget Session with some taxation measure or other.

Sir, on page 25 of the Budget speech, the Hon. the Minister for Finance, referring to the position of the State's finances has said—

‘The budgets of the other States show that their financial position has also improved appreciably but those States have obtained substantial grants-in-aid as a result of the Award of the Finance Commission. Inasmuch as we were not so favoured, the present improvement in our financial position can generally be attributed to the improvement in the economy of the State.’

It may be a matter for congratulation for the State Government on having improved the economy of the State. But why should this State not be favoured at all? Why should other States be favoured? That is my point. I would appeal to the Government to press the Government of India to give this State at least as much as it would give to other States. In his next Budget speech, I am sure, the Hon. the Minister for Finance will be able to say that this State has also become as much a favoured State as some other States.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the decision of a quasi-judicial body, viz., the Finance Commission. The Government of India have nothing to do with it.

* SRI L. S. KARAYALAR : But whatever it is, there it is. It has been admitted that this State is not favoured as much as the other States are favoured. I do not want to go further into the matter.

There is also a reference in the Budget to the Small Savings Scheme. This scheme is being pursued throughout the State in a very merciless manner. Officers are going about in jeeps and are forcing the people to pay for this Small Savings Scheme. On page 29 of his Budget speech, the Hon. the Minister for Finance himself says—

‘The greatest obstacle to ambitious planning is our economic weakness.’

Then, he goes on to say—

‘We should induce the people to save somehow and contribute something towards building up the economy of the country.’ He also admits that a large number of people in this country are very poor and that there is not even a small margin in their incomes to save. If there is no money to save with these poor people and if they are forced to save, I wonder how people could contribute to their Savings Scheme. They have no money and they cannot

[Sri L. S. Karayalar] [11th March 1959]

save. Still the officers are going about and forcing them to save and contribute. This reminds me of a definition of 'hire purchase system' which an ingenious man gave. He said hire purchase system was forcing a man to buy a thing which he did not want and pay with the money which he hadn't got. Small Savings Scheme is something like that. And what happens in the collection of these Small Savings from the people? Last year the people paid lots of money and then this year also, you go and again ask them to contribute. What do they do? They draw the money put by them last year and give it back this year; the same amount is contributed. If the target was Rs. 5 lakhs last year, it is rotating this year also. When a man has put his money for one year, he does not get any interest, but you are forcing him to pay the money which he has not got. You are promising an interest which is never paid. If you pursue this matter still further a little carefully, you will see that lots of poor people in this country are those who cannot afford to save anything; 99 per cent of the people cannot afford to save anything. If there is one earning man, there are hundreds of people around him; his kith and kin would depend upon him. And in this country of joint families, to force a man to contribute to the Small Savings Scheme, to say the least, is atrocious.

One other point and very local point, I would like to mention is about integration of Shencottah with this State. I am glad that the Works Minister is here now. There are two rivers, Giriya and Pampaiyar which, if opened out into Shencottah, Sankrankoil and Koilpatti, will provide about 20,000 acres with irrigation facilities. These thirty years and more, repeatedly schemes have been investigated. They were investigated even as late as six or seven years ago and then two schemes were put up. One was a small scheme costing a few lakhs of rupees and the other a bigger one costing a few crores of rupees and both the schemes could be taken up for the benefit of the arid region, the parched lands of those areas and they could be very well irrigated. I was told that the Hon. the Works Minister said in the Assembly the other day that the schemes could not be taken up as they were not remunerative. Talking of Giriya and Pampaiyar, I am reminded of Parambikulam. The delicate and difficult negotiations that this Government carried on with the Kerala Government have brought into fruition the Parambikulam Scheme. If the same delicate and difficult negotiation could be carried on further, I am sure the Giriya and the Pampaiyar Schemes will ere long be an accomplished fact.

Then, there is one other thing about this Kerala water. We ask them for their waters, but we would not give them paddy and we would stop the paddy going to Kerala. It is often said that this whole country should be one unit, with South Zone and things like that. Even if you cannot give them paddy, you should at least give them rice. How can we expect them to give us their waters, without ourselves giving them food? How is it possible to get

11th March 1959] [Sri L. S. Karayalar]

their waters? You cannot ask them for this and then deny them that. Therefore, my appeal to the Government is that in the interest of this State as well as in the interest of the Kerala State, there should be a comprehensive scheme under which both the States would be benefited, we getting their waters and they getting our food. Then the problem could be solved.

Then, Sir, there are hundreds and thousands of people coming into this State from Ceylon. I know the Hon. the Leader of the House would look up and say that it is not a State subject. Though the subject may not be a State subject, the people are subjects of the State. This point has been raised time and again on the floor of the other House and hundreds of questions have been asked. Probably the Hon. the Leader of the House is aware and I am sure he is fully aware that people who have migrated largely belong to this State. If they are some three million people outside India, two million of them are Tamilians and half of them would come from the island of Ceylon. If to-day the country of Ceylon is rich, if she is luscious and prosperous, it is due to the sweat of Indian labour. Indians had been working on the various estates to enrich that country. Those same people are to-day neither here nor there. They are Stateless there and they are Stateless here and they are Stateless everywhere. Therefore, the Government should take this matter up seriously and not brush it aside lightly, for this matter concerns this State alone and this State largely.

Sir, I have read in the papers the appeal of Srimathi Indira Gandhi for co-operation from all people, especially people who had left the Congress. In his Budget speech, the Hon. the Finance Minister wants that there should be co-operation from all sides. Co-operation is there, especially for all constructive work. It is not difficult to co-operate, especially in matters in which agreement could be brought about and in which, of course, the basic ideals are the same and those which could be agreed upon. They ask for co-operation. Well, what happens in this State? I know the Party to which I belong works at grass root level and I would like hon. Members to note that my Party sitting in the Opposition here is the only Party working at grass root level and having contact and association with the masses of the people of this country. (Laughter.)

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: He is requested to come back.

* SRI L. S. KARAYALAR: Thank you very much for the invitation, but I am not able to accept it. (Interruption) To the request for co-operation and invitation to come back, I am replying.

Then, when the Hon. Ministers go on tour—I wish them all happy travel; let them go about, see things, come into contact with the masses of this country, see them, hear them, speak to them and act up to their wants; that is all all right in a democratic set-up and it should be done—what happens? In my district of Tirunelveli, the manager of the Democratic Party which is

[Sri L. S. Karayalar] [11th March 1959]

running the Tirunelveli branch, has gone to prison seven times. Whenever a Minister comes, he is kept in prison for two or three days and then as soon as the Minister is gone, he is brought back. This has been going on. Is this the way of extending the hand of co-operation? Co-operation is not one-way traffic. I have to give, it need be, and you have also to give. If you yield, I too yield. But if you resist, I will also resist. That way co-operation could not work. Added to that, there are good measures, measures for the benefit of this country and measures enacted to bring good to the people of this country. In all these, I am prepared to meet you half way and I would even travel an extra mile with you. But your hand of co-operation should be genuine, should be real and well-intentioned and not artificial.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Why should the hon. Member question anybody?

* SRI L. S. KARAYALAR: I am not questioning the hon. the Deputy Chairman at all. Sir, one other point and it concerns the students. The hon. Member Dr. A. Lakshmana-swami Mudaliar concentrated himself mainly on matters, medical and others and he did not come up to the department of education at all. This is one matter which has been agitating the students who are going to sit for the examination in a few days—I hope it is on the 17th of this month. Recently there was a writ petition filed in the High Court asking the Director of Public Instruction as well as the Government to withdraw a certain book—*Quentin Durward*—saying that it was full of mistakes and that it would not be teaching English if that book was allowed for the examination. The High Court Judge had to make some caustic remarks. You will, Mr. Chairman, allow me to read a few excerpts from the judgment. I will not be long. He says, Sir, about this book.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I want to know the purport of the point. Is it that the particular individual was favoured or is it that the Government deliberately asked a person who was not competent to write the book to write it or is it that in such things Government should be more careful? We should like to know the nature of the charge that is sought to be levelled against the Government.

* SRI L. S. KARAYALAR: I would call for patience on the part of the Hon. the Leader of the House. I was coming to that and if he had waited and not butted in, I would have come to my constructive criticism and I would have told him how the system had failed and what should be done to remedy it. I shall come to that later. Referring to the book itself, His Lordship observed that the book, an abridged version, was printed on behalf of the Madras Government, and that the Department of Public Instruction had published it. "It is claimed that the language of the abridged book is also English. The Education Department of the Madras Government has not merely recognized this claim, but marked its approbation of the work by prescribing it for the study

11th March 1959] [Sri L. S. Karayalar]

of the boys and girls for the S.S.L.C. Examination." Proceeding, His Lordship stated that in the hands of a resourceful teacher, it could be put to admirable use, he could take the original work of Sir Walter Scott and the abridged work and by contrasting the two explain to the students how English should not be written. "If such had been the intention of the authorities, they could not have made a more admirable choice." The book, Sir, is full of mistakes, badly written and badly printed.

Then, the judgment goes on to say something about publishing and prescribing test-books. His Lordship dismissed the petition, of course. He has stated that the present attempt of the Government to produce a text-book in English for non-detailed study "has not been a notable success. One becomes less ready than before, to condemn, as proceeding from a purely conservative attitude of mind, the view that matters of this nature are best left to private initiative and private endeavour". Sir, I am not at all talking about it. It is beside the point. It is His Lordship's *obiter dictum* which has nothing to do with the main judgment itself which he has passed. But it is admitted on all sides that this book is badly printed and badly prescribed and everything is bad about it. The book was published in August whereas it should have been ready by June. Then, the Government issued an erratum, a pamphlet, correcting these mistakes, some time in October or November. It also contained a few mistakes, I am told, and then they issued another version of the book free from mistakes. By that time it was January. The students have got to appear for the examination in March. How did this happen? That is the point where the Leader of the House interrupted me. What is the system by which these books are written? I am not against nationalization of publication of text-books. Nobody need make that mistake. I am for nationalization of publication of text-books and it should be done on a proper basis. A sister State has nationalized the publication of text-books and readers. Then, Sir, by the time the text-books were presented to the Government and the Government examined them, they came to the market. Some 15,000 copies of the book were sold in the black market. It should not happen like that. There should be a sufficient time-lag before the text-books are prescribed. In this particular case, I am told, the edited copy of the manuscript has not yet been received by the Director of Public Instruction or by the Secretariat. What you should do is this. You should give sufficient time for publication of text-books. It is not choosing qualified men alone that counts. It is competency in choosing writers for these books that counts. I am not finding fault with the Director of Public Instruction. He is to-day a controversial figure. He is more sinned against than sinning. I am not finding fault with the Education Minister, I am not finding fault with the Government. The system is absolutely bad. You should give these people sufficient time. You should choose competent people. It is not only qualified people that count. That you should give a chance to everybody is not correct. That

[Sri L. S. Karayalar] [11th March 1959]

last year this man was given a chance and that this year some other man should be given a chance is not correct. It is not a puppet-show or cinema show in which everybody should be given a chance.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The same author had written two books before. They had been approved and found to be very satisfactory.

* SRI L. S. KARAYALAR : I do not want to go into details in respect of that matter. I know how this author was preferred and under what rule it was approved. I do not want to go into the departmental, Secretariat or Ministerial level. That would be too much for me and too much for the Leader of the House too. But what I would like to ask is whether this edited manuscript copy has ever been seen by anybody except the author. Nobody saw it. How did so many mistakes come to be committed? My suggestion is this. Long before the books are to be published, give them sufficient time. Then choose the proper man, the most competent man, to write.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I interrupt the hon. Member? The Leader of the House made the important point that the author was in the habit of writing good books and that only recently he developed a bad habit. (Laughter.)

(Vidwan T. Muthukannappan rose.)

MR. CHAIRMAN : No interruption please.

* SRI L. S. KARAYALAR : I like interruption, Sir. So, that is my suggestion as far as remedying this state of affairs is concerned. Sufficient time should be given. A competent writer should be chosen to write the book and edit it at the manuscript stage. Then proper quality and quantity of paper should be given. In the case of this particular book, I understand that the paper of the quality on which it was to be printed was not available at the last stage and that somehow the printer was asked to get some paper so that the students might have the text-book. All these things have got to be done sufficiently in advance. But I do not want to apportion the blame as such. However, I thought any Government should take a moral responsibility for this. I thought the whole Government were docile on this issue.

DR. A. SREENIVASAN : Everybody responsible for it should resign.

* SRI L. S. KARAYALAR : Every Minister is not possessed with the timbre of Shri Lal Bahadur Shastri. Some accident occurred in Hyderabad and he said that he was morally responsible for that accident.

SRI P. T. RAJAN : He joined the Government again.

* SRI L. S. KARAYALAR : That does not matter. Even if this Ministry resigns, it will be elected again. There is no doubt

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [11th March 1959]

இப்பொழுது அரசாங்கம் தன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, எல்லா வகையிலும் ஸ்தல ஸ்தாபனத்தில் இடங்கொடுக்கிறது—கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கூட இந்த வரவுத்திட்டம்—சலுகை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ஜாதிகாரங்களிலும் எல்லா வகையிலும் கூடியவர்களுக்கு என் இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று நான் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கேட்க விரும்புகிறேன். மனச்சாங்காவை இருந்தால், சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டாம். மனச்சாங்காவை இருக்கிறவர்களுக்குச் சலுகைகளைக் கொடுக்காமல் இப்போது அரசாங்கம் செய்கிற ஓர் வகையான எல்லா வகையிலும் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சலுகைகளை எல்லா வகையிலும் இடங்கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும் கொடுக்கவேண்டுமென்று வரவுத்திட்டச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் பல ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். 40, 50 ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாவித ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது "ஸல் கினியாக்கா" கார்ப்பரேஷனுக்கு அரசாங்கம் ஒதுக்கணை செய்து வருகிறது. இந்த வரவு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மற்ற வரவு நகரக் களுக்கும் கூட இந்தச் சலுகைகளை மிகத்திறக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த மில்களுக்கு முன்னால் புதிய புதிய "ஸல் கினியா" என்னுடைய கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமத்திலும், கோவையில் ஒரு ஆட்களை ஏதோ கிராமத்திலும் பங்குதான் ஆட்களிடமிருந்து. ஆனால் ஆறு மாதம் ஒரு வரவுத்திட்டத்தில் பங்குதான் ஆட்களிடமிருந்து அமைகின்றன. கோவை கிராமத்து சர்துகள் கூட கிடையாது. "ஸல் கினியா" புதிய புதிய எல்லா கொடுக்கிறார்கள். பண்டிய எல்லாக்கள் ஒழிக்க அரசாங்கம் பணம் செலவு செய்து வருகிறது. ஆனால், புதிய இந்தமாதிரி ஸல் கினியா ஒரு பக்கத்தில் எல்லா கொடுக்கிறார்கள். இந்த ஸல் கினியா தடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். கோவை அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால், நன்றாக அந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியும். அதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அத இன்னும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஜில்லா போர்டு அந்த வேலைகளைச் செய்து வருகிறது. ஜில்லா போர்டு இப்பொழுது கலெக்டரின் கீழ் இருப்பதால், அக்கறை இருப்பதில்லை. கலெக்டர் காரணம் காரியங்களை என் செய்யவில்லை என்று கேட்டால், "நாங்கள் 'கோ-டெக்ஸ்' தீர்வாகத்தில் இருக்கிறோம். அதனால் அதை எல்லாம் செய்வதற்குத் தகுதி இல்லை. பின்னால் திறமையான ஸ்தாபனம் வந்த பிற்பாடு செய்து கொள்ளலாம்" என்று சொல்லிவிடுகிறார். பல இடங்களில் பல வேலைகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தை உடனே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் ஆழியாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. ஆழியாறு 'பேசினில்' பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் கூட குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி செய்யாவிட்டால், அடிக்கடி காலரா போன்ற நோய்கள் வருகின்றன என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய சுகாதார மந்திரி அவர்கள் சில ஜில்லாக்களுக்கு மாதிரி அந்தச் சலுகைகளை விஸ்தரித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆற்றுப் பக்கத்தில் இருக்கிற பெரிய கிராமங்களுக்கு, காலரா வருகிற இடங்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது போல் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஆற்றுப் பக்கத்தில் இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதன் மூலம் அங்குள்ள மக்களுக்குக் காலரா போன்ற நோய்கள் வராமல் இருக்கும். பக்கத்துக் கிராமங்களில் தொத்து நோய் வருகிறது. ஆகவே, இதை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும், குறிப்பாக ஆழியாறு பேசினில் இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11th March 1959] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் மாதிரிப் பஞ்சம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கோவை ஜில்லாவில் கூட இந்த வருஷம் பருவ மழை கெட்டுவிட்டது. வட கிழக்குப் பருவ மழை இல்லாமல், உடுமலைப்பிண்டை, பொன்னாச்சி தாலுகாவில் ஓர் மந்திரி ஆகியவர்களில் பஞ்ச நிலைமை இருக்கின்றது. அரசாங்கம் இப்பொழுது கவனித்துக் காரியமாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைத்திய வசதியைப்பற்றி இந்தச் சபையில் பல பெர் பேசினார்கள். அதில் நன்றாகத் தேர்ந்த நிபுணர்கள் பேசினார்கள். என்ன பேசியும் மந்திரி அவர்கள் சென்ற வருஷத்தை விட அதிகமாக இந்த வருஷம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். செலவிடப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நிலைமை என்ன? வைத்திய வசதி நகரங்களில் இருக்கிறதே ஒழிய, கிராமங்களில் இல்லை. கிராமங்களில் உள்ள அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் பஸ் இடங்களில் பாக்டர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகள் கொஞ்சந்தான் இருக்கின்றன. ஸ்தல ஸ்தாபன ஆஸ்பத்திரிகள் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கே பாக்டர்கள் இல்லை. அதனால் அந்த ஆஸ்பத்திரிகள் அப்பாடி இருக்கின்றன. இருந்த அரசாங்கம் ஏதாவது வழி சொந்தா கொண்டு, பாக்டர் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், போதாது. கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதியைச் செய்து கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை. இப்பொழுது ஜி.கி.ஐ.எம்.-இல் படிப்பவர்கள் படிப்பு முடிந்தவுடன் கிராமங்களுக்குப் போய் பாக்டர் களாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அவர்கள் சென்றார்களா? அவர்கள் போவதில்லை. எல். எம். பி. கோர்சை அரசாங்கம் எடுத்தது தவறு என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது பெரிய படிப்பாக எம்.பி.பி.எஸ். மட்டுந்தான் இருக்கிறது. அது மாதிரி மல்ல. ஆயுர்வேத, சித்த, யுனானி வைத்தியத்தில் எல்.ஐ.எம். என்ற ஒரு சிறு கோர்ஸ் இருந்து வந்தது. அதையும் எடுத்துவிட்டு, ஜி.கி.ஐ.எம். என்று வைத்தார்கள். இப்படி எடுத்தது கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதியே இல்லாமல் செய்துவிட்டது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைப்பற்றி மாணவர் 3-30 களை கிளர்ச்சி நடத்தியது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். "குளவாளை படிப்பு எங்களுக்கு வேண்டாம். எங்களுக்கு எம்.பி.பி.எஸ். படிப்புத்தான் வேண்டும்" என்று மாணவர்களே கிளர்ச்சி செய்த காரணத்தினால், ஓரளவு அது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : அது தெரியும். அங்கே இருக்கிற பிள்ளைகள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் அதற்குப் பயந்து கூடாது என்று செய்வது சரியல்ல. பொது மக்களுக்கு எப்படியோ அரசாங்கம் வைத்திய வசதியைச் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். முன்னால் வீட்டிலேயே சில வைத்தியங்கள் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவை எல்லாம் இப்போது மறந்துபோய்விட்டன. ஒருவருக்கும் தெரிவதில்லை. தெரிந்தாலும் அதில் நம்பிக்கையும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதிகம் செலவாகக்கூடிய வைத்தியம்தான் வேண்டும் என்று நினைத்து—கடைசியில் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் வைத்திய வசதியின்றியே கஷ்டப்படுகிறார்கள். எல்.ஐ.எம். கோர்ஸ் இருந்தாலும், சில கிராமங்களுக்கு ஏளவாவது இந்த வசதி இருந்திருக்கும். இப்போது அதுவுமின்றி, இதுவுமின்றி இரண்டுக்கெட்டானாக இருக்கிறதென்று சொல்ல வேண்டும்.

ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்த வைத்தியம் என்று எதுவும் கிடையாது, அவர்களுக்கும் இந்த அலபதி வைத்தியம்தான் சொல்லிக் கொடுக்கப் படுகிறது. அதுவும் இந்தப் படிப்புப் படித்தவர்களும் கூட நகரத்தில் இருந்தால்தான், அதிகப் பணம் வரும் என்று நினைக்கிறார்கள். இவர்களும் எதற்கெடுத்தாலும், இன்னுக்குத்தான் செய்கிறார்கள். வேறு நாட்டு முறையில் சூரணமோ, கஷாயமோ தயாரித்து உபயோகிப்பதில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட படிப்பை வைத்துக்கொண்டிருப்பதின் அவசியம் என்ன

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [11th March 1959]

என்று கேட்கிறது. அதாவது ஸ்தல சபை செய்து கிராமங்கள்லுள்ள மக்க
ளுக்கு சொந்தியாக கொடுத்திருக்கிறது. இதை சபையாட்சகம் செய்து
அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ளது என்பது - தவிர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.
அதிலும் இவ்வுள்ளியை

[illegible][illegible]

இப்போது சொம. தீவிரவாதிகள் அப்பகுதியைத் தமது கிழக்கிலைய சூழங்கிக்கு
கொண்டுவந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களிலுள்ள மக்களிடங்களில்
அங்கே இப்போதுள்ள அமைதி நிலைமை மிகவும் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. அங்கே
தொழிற்சாலைகளையும் தங்கள் கைகளில் கொண்டுவந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கே
பாதுகாத்துக் கொடுத்த தொழிலாளர்களையும் கொன்று கொண்டு போய்
கொள்ளுகிறார்கள். 44 ஆண்டுகளாக இந்தியாவுக்குள் சூழங்கிக்குப் போய்
போகிறது என்று சொல்பவர்கள் இப்போது இந்தியாவுக்குள் சூழங்கிக்குப் போய்
அதற்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்த தொழிலாளர்களைக் கொன்று கொண்டு வருகிறது.
கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

எங்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சாந்தா மாதா—சத்தியமங்கலம்—
ரெயில் பாதை எயிப்பதோ ஏழாண்டு முன்பாகிறது என்பது நினைத்துக்
கொண்டிருக்கிறோம். அனால், இது வரையில் உணர்ச்சியற்ற மரண
தாயிடம் இல்லை. அந்த வேலை என் துறையில் இருக்கிறது தெரியவில்லை. நமது
அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி, அந்தச் சீக்கிரம்
ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறோம். கோயம்புத்தூர்
ரெயில் பாதையையும் சீக்கிரம் முடித்துத் தரத் தக்க அரசாங்கம் தக்க
முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோருகிறோம் என்பதைப்
முடித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

MR. CHAIRMAN. Ten minutes for each speaker. Sri V. Ramalingam Pillai will now speak.

SRI V. RAMALINGAM PILLAI : சபாநாயக, நாட்டினுள்ள நிலைமையையும், மக்களுடைய கஷ்டங்களையும், நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குள்ள நிதி நிலைமையையும், மத்திய சர்க்கார் மக்களுடைய நினைவு பணப் போதாக குறைவையும்—இப்படி எல்லாவித குறைவையும் தான் சீர்தரக்கூடும் பார்த்திருப்போது, இந்த வாயு செலவுத் திட்டம் மிகவும் தீராமையுடைய அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று வாடிவர நுகரப்படும். எல்லாவித துறைகளிலும் உள்ள குற்றம் குறைக்கையுபற்றி அதற்கும் மெம்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றாம் குற்றம் குறைவையுபற்றிய பேசு வாயில்லை. ஒரு துறையில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தை நிராகர்த்தினைப்படுத்துகின்றனவே நான் விரும்புகிறேன். அந்தத் துறை என்னவெனில் கல்வித் துறை. கல்வித் துறையில் மாணவர்களைப்படுத்திலே ஒழுக்கம் தளர்த்திருக்கிறதென்றும், அமைதி குறைந்திருக்கிறதென்றும் பல பெரியவர்கள் பேசி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் வெளியான சர்வகலாசாலை மாணியக் கமிஷன் அறிக்கையிலே மாணவர்களிடையே ஒழுக்கமும், அமைதியும் மிகவும் குறைந்துவிட்டது என்றும் அதற்கு மூலகாரணம் சமுதாயத்திலே ஒழுக்கமும், அமைதியும் குறைந்திருப்பதுதான் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

11th March 1959] [Sri V. Ramalingam Pillai]

சமுதாயத்திலேயும், மாணவர்களிடத்திலேயும் ஒழுக்கம் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இதை நாம் எல்லோரும் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும். அடித்தூதி தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ஐ.டி. காரணம் என்னவென்றும் மாணவர்களிடையேயும், பொது ஜனங்களிடையேயும், தெய்வ நம்பிக்கையும், அனைச் சார்ந்த நல்ல ஒழுக்கங்களும் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வந்துகே. மாணவர்களிடையேயும், பொது மக்களிடத்திலேயும் குறைந்து வந்திரு. தெய்வ நம்பிக்கையை எப்படிச் சீர்திருத்தலாம் என்பதை நான் சொல்லுவதற்கு முன்னால் சில விஷயங்களை எல்லோரும் அறிய வேண்டும்.

May I sit down and speak, Sir ?

MR. CHAIRMAN : Yes. The hon. Member may sit down and speak.

(Sri V. Ramalingam Pillai then sat down and addressed the House.)

SRI V. RAMALINGAM PILLAI : தம்முடைய சமுதாயம் சோஷலிஸ சமுதாயமாக அமைவதென்றும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சோஷலிஸ சமுதாயம் என்றால் என்ன? கூடல் மார்க்ஸ் கண்ட சோஷலிஸமா? லெனின் சொன்ன சோஷலிஸமா? அல்லது ஸ்டாலின் நடத்திக்காட்டிய சோஷலிஸமா? அல்லது குருஷேவும், பூங்கானிலும் சேர்ந்து நடத்திய சோஷலிஸமா? அல்லது பூங்கானிலே நீக்கிவிட்டு குருஷேவ் மட்டும் நடத்தி வருகிற சோஷலிஸமா? அல்லது மஹாத்மா காந்தி நமக்குத் தந்து போன சோஷலிஸமா? (ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : இது மறந்தே போய் விட்டது). இந்த விஷயத்தில் நாம் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். அதற்கு மேல்தான் நம் நாட்டின் முன்னேற்றம் இருக்கிறது.

சோஷலிஸ்ட் என்ற வார்த்தையைச் சொன்னவுடனே, நமக்கு மூன்று எண்ணங்கள் தோன்றுகின்றன—சமூகநீயம், பொதுவுடமை, விஞ்ஞான பார்ச்சு—இவையாவும் சமூகநீயம் என்ற வார்த்தை பள்ளிக்கூடங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டு வருவதாகத் தென்படுகிறது. சமத்துவம் என்பது உலகத்தில் இல்லாத ஓர் விஷயம். “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” என்று பாடிய பாரதியார் அடுத்த அடியில்

நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு

நின்று உடையவர்கள் மேலோர்

என்று சொன்னார். இன்றைக்கு ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சமம் என்கிற சமத்துவத்தைப் பார்க்கிறோம். “ எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் இந்தநாடு மன்னர் ” என்று சொன்னார் பாரதியார். ஆனால் எல்லோரும் இந்தநாடு மன்னரா? நாம் எல்லோரும் சமமான பேர்கள்தான். ஆனாலும், எல்லோரும் ஏககாலத்தில் சேர்மன்களா, ஏககாலத்தில் மந்திரிகளா? இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களெல்லாம் பள்ளிக் கூடங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் பரவிவருகின்றன. நாம் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்புகிறோம். சமதர்மம் என்பது எப்போதும் இல்லாத படிபயம். ஏற்றுத் தாழ்வுகள் எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்யும். சமதர்மம் இருக்கும் நாடுகளில் எல்லாம் உணவிற்கும் உடைக்கும் சமதர்மம் பேசுகிறார்களேயல்லாமல் உயிருக்கு சமதர்மம் பேசுவதில்லை. அவர்களுக்கு உயிர் துச்சமானது. ஆனம் நெறி முறையில் மனிதனுக்கு மனிதன் சமம் என்ற உணர்ச்சி சமுதாயத்தில் பரவாவிட்டால், அந்த சமுதாயம் என்ன சமுதாயம்? நாட்டிலுள்ள செல்வத்தையெல்லாம் நாம் இன்றைக்கே பொதுவுடைமையாக்கிவிடலாம். ஆனால், சமதர்மத்தை மட்டும் செய்ய முடியாது. நாம் என்ன எண்ணம் எண்ணினாலும் அப்போதெல்லாம் ரஷியாவைப் பார், சீனாவைப் பார், ஜப்பானைப் பார் என்று அயல் நாடுகளைப் பார்க்கச் சொல்கிறார்களேயல்லாமல், நமது முன்னோர்களைப் பார்க்கச்

[illegible]

நாம் எப்படிச் சுதந்திரம் அடைந்தோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[illegible]

“அரும்புகின்ற தெய்வாபதி அருள்வன்தும்
அங்காபம் குன்றுவற்றி அருள்வன்தும்,
தரும்பயமுள் நல்லுறவுள் தருங்கண் ளன்றே
தவாமி தந்தி கழிந்தபடி தாது முன்னோ
திரும்புகின்ற பக்கமெல்லாம் தெய்வம் தோன்ற
திருக்கோயில் கொடியகன் திருநெல்வேலி,
பரமசேனாயாம் பக்தியை நாம் பாதுகாத்தால்
பழதற்ற மெதர்மம் பரவலாழ்வோம்.”

அந்தப் பாதுகாப்பு நம் எல்லோருக்கும் வேண்டும். நெடுநாட்களாக நாம் மகாத்மா காந்தியை மறந்திருக்கிறோம். நமக்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த அண்ணலை நாம் மறந்துவருகிறோம். மகாத்மா காந்தியைப் பெற்றெடுத்த நம் நாடு மற்ற நாடுகளுக்கு மெய்க்குஞானம் காட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கவேண்டும். விஞ்ஞானம் தொலைந்தாலும் பரவாயில்லை. மெய்க்குஞானம் வளரவேண்டும். இன்று ரஷ்யாவையும் அமெரிக்காவையும் தீய பேராளி இறுங்காதபடி தடுத்திருப்பது மகாத்மா காந்தி மின் நேரவை உணர்ச்சி. இல்லாவிட்டால் இதற்குள் உலகில் கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் குண்டுகள் பறந்திருக்கும். நம் கலவித் திட்டம் முழுவதும், அரிச்சுவடியிலிருந்து விஞ்ஞானப் படிப்பு வரையிலும், நம் தமிழ் நாட்டின் பண்பிற்குத் தகுந்த மாதிரி மனிதனை மனிதன் சம ஆனம் நேய உணர்ச்சியோடு பார்க்கக்கூடிய மக்களை உருவாக்கும் முறையில் அவைய வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்காக இவர்கள் விற்கும் பொருள்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியை நீக்க வேண்டுமா ? (சிரிப்பு.)

ஆகவே, இந்த அருகிப்போகிற பண்டங்கள் விற்கும் வியாபாரிகள் 3-50
பேரில் கருணை காட்டி அவர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க
வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். P.M.

[Srimathi Saraswathy Pandurangam] [11th March 1959]

அனைக்கும் கைகளைத் துப்பாக்கி ஏந்துப்படி செய்யக் கூடாது. எந்த நாளும் பிறிது போர் முறை கொட்டிய போர் தொடுக்க முன்வந்தாலும், அவர்களை நாம் காந்திய முறைப்படி, அஹிம்ஸா தத்துவத்தைக் கையாண்டு விடுவதில் தலை குனியும்படிச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, காந்திய முறையைக் கையாண்டு அவர்கள் தலை வணங்கச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, பிற நாடுகள் எப்படி அணுகுண்டு, ஆகாய விமானம் இவைகளைக் கொண்டு போர் செய்கிறார்களோ அந்தபோல நாமும் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களைக் கப்பியடிக்கப் பாப்பது நமது இந்திய தேசத்திற்கு ஒவ்வாத காரியமாகும். நாம் பிற நாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று இச்சமயத்தில் நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகமாக இந்நம்பதை வளைக்களுக்கு யூரிந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை வேண்டும் என்று வினோபாஜி அவர்கள் கூறிய அந்த அடிப்படையில் நமது தேசம் திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்பொழுது, யுத்த தளவாடங்களில் பொருள்கள் பறிநிசி அளிக் காமல், அவர்களுக்கு நலத்தீதார தெரிவிக்க கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொழில் ஏற்பாடாக இருக்கிறது. இந்த யாவு செய்வது திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துத் தந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI JOHN ASIRVATHAM: Mr. Chairman, may I, at the outset, offer my heartfelt felicitations to the Hon. the Minister for Finance on representing a surplus Budget without the levy of fresh taxes? But, at the same time, I must point out that he has not resorted to taxation this year because the citizens of the Madras State are still groaning under the heavy taxation imposed in the previous years. Speaking on the Budget the other day, my hon. Friend, Mr. Mohamed Raza Khan, that great, great Muslim League Leader of South India (Hon. Members: No.) said times without number, 'I must congratulate the Finance Minister on this happy state of affairs and all that.' But my Friends opposite like Mr. Kosalram subjected the Budget to the severest criticism.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: My colleague on this side is not fair to me. I never paid so much encomium. That is not my habit. What I said was that the Budget position revealed a happy state of affairs. Nothing more than that.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Why should he fear even if he has praised him?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I am not accustomed to that.

SRI JOHN ASIRVATHAM: I stand corrected. Both in the Governor's Address and in the Budget speech of the Finance Minister reference was made to the seasonal conditions in Ramana-thapuram and Tirunelveli districts. I know, in Tirunelveli district, taluks like Nanguneri and Tiruchendur have been hard hit by the failure of monsoons and drought. In this connection, I would ask the Hon. the Minister for Agriculture what has happened to the Manimuthar Project. Great expectations were aroused in the minds of the citizens of Tirunelveli about the famous Manimuthar Project. But I am told that though the project has been completed,

[11th March 1959] [Sri John Asirvatham]

water is not permitted to flow to irrigate the thirsty fields by the authorities concerned. If that be the case, I appeal to the Government to see that the authorities are impartial in letting the flow of Manimuthar water to those fields.

Coming to Education, I am very disappointed to find that the important recommendation of the Legislature Sub-Committee on Education has not been implemented as yet. Instead of the District Educational Officers' annual visit, it was suggested that experts on different subjects should visit schools and guide the heads and staff on the lines of the University Commission. But nothing has been done so far. I hope the Hon. the Minister for Education will pay particular attention to this question and see that the recommendation is implemented soon. The present Inspectorate is a fault-finding agency. In England, I am told, the Inspectors do not visit the schools for three years and five years together. If the headmaster of a school wants some advice, he could request the Inspector to go to the school and offer his advice. But here Inspectors come to the school to find out whether the regulations under the Madras Educational Rules have been violated and the Inspector of European and Anglo-Indian Schools comes to the school purely to find out whether the Code of Regulations for Anglo-Indian Schools has been violated, and they offer their remarks. Now, I want the Government to see that the Inspectorate is made more an advisory body than a fault-finding body. Sometimes we find young, inexperienced District Educational Officers, who are freshers to the Department of Anglo-Indian Education. It is a matter to be regretted. I hope the Government will look into these matters. We are supposed to live in days of Independence. But now the bureaucratic regime is showing its ugly head more than it did during the days of foreign rule.

I thank the Government as the representative of the great army of teachers for increasing their emoluments by another five rupees. But something more must be done, atleast house-rent allowance to teachers living in cities may be granted as an experimental measure. Also, my colleagues who pleaded the other day said that medical facilities should be extended to the teachers of our State. I hope the Government will look into the matter and will not say that the question of finance stands in the way. I remember a certain meeting addressed by the late Mr. S. Satyamurthi. At that time, our friend and former colleague, the late Mr. V. Chakkarai Chetty, was the Mayor of Madras. Mr. Satyamurthi gave out several valuable suggestions for the City Fathers to carry out. In winding up the meeting Mr. Chakkarai Chetty said: "Well, when I was a student of the Christian College High School, a certain professor used a certain proverb as an alliteration like this. 'Round and round the rugged rock the rusty rascal ran. The rugged rock is finance'." But the Government can easily get round the rugged rock and do their utmost to the poor teachers who are moulding and shaping the destinies of the future citizens of India.

[Sri V. M. Surendram] [11th March 1959]

அடுத்தபடியாக, நமது மந்திரி அவர்கள் வரி போடாததற்கு எல்லா ஜில்லாவாசிகளும் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவாசிகள் மட்டும் ரொம்பக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், ராஜ்ய சர்க்கார் வரி போடவில்லை என்றாலும், மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி என்று கேட்டால், நீலகிரி ஜில்லாவில் அதிகமான போக்குவரத்து லாரிகளால்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நீலகிரி யிலிருந்து மேட்டுப்பாளையத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டியவர்கள், மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து நீலகிரிக்கு அரிசி கொண்டுபோவது போன்ற போக்குவரத்தினால் லாரிகள் ஆயிரக்கணக்கான புகைகளைக் கொண்டு வருகிறது. லாரிக்கு மீண்டும் ஆயிரம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த காலம் ஆயிரக்கு ஒரு காலமாக 40 நாள் வரையில் வரி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த செயல்பாட்டும் வருத்தத்திற்கும் எல்லா ஜில்லாவாசிகளும் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவாசிகள் மட்டும் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல தலை. ஆகவே, நமது ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் எவ்வளவு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து அதற்கு குறைவை தயாரித்து செயல்படுத்துமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்த வரையில், யூனியன் பப்ளிக் சேர்வீஸ் கமிஷனில் சமீபத்தில் நமது மாஜி சபாநாயகரான ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய பப்ளிக் சேர்வீஸ் கமிஷனில் இது வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு, பெரியூர் சர்க்கார் போடாது, மிதித்திருக்கிற கிடை யாது. இம்மாதிரிப் மிதித்திருக்கிற இல்லாத காரணத்தினால் பல அநியாயங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. “குடியிருப்போர் காண்டிபெர்டு களுக்கு” இடம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. கூடிய சீக்கிரம்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I think the hon. Member has, by mistake, let slip a word ‘Anyayam’ (அநியாயம்). I think he will withdraw that word “I think it is not proper to refer to the Public Service Commission in those terms.”

SRI V. M. SURENDRAM: நான் அதை வாயில் வரக்கூடக்கொண்டிருக்கிறேன். இருந்தபோதிலும், முக்கியமாக ஒரு ஹரிஜன அபகத்தினர் பப்ளிக் சேர்வீஸ் கமிஷனில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மிகவும் அவசியம். இதை அநேக நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னமும் ஒரு ஹரிஜன மெம்பரைப் போடாமல் இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக, சீக்கிரத்தில் அம்மாதிரி ஒரு மெம்பர் நியமிக்கப்படுவாருமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தினிடம் அநேகம் பேர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், சில ஸ்காலர்ஷிப்புகளில் ஜில்லா போர்டுகளில், குறிப்பாக மதராஸ் கார்ப்பரேஷனில், “எம்ப்ளாய் மென்டு எக்ஸ்சேஞ்சில்” ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் “அப்பா யிண்டு” செய்துவிடுகிறார்கள். அதனால், ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டவர்களுக்கு மாத்திரம் உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டும். ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளாதவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவைப் போடு மாறு கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இவ்வளவு நேரம் கேட்க அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

* SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAH: மேமென், ஸார், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு இதில் எந்த விதமான புதிய வரிகளையும் கொண்டுவராததினாலும், உற்சாகத்துடன் நான் வரவேற்கிறேன். பலவிதத்திலும் இப்போது விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போய்விட்டன, அதைத் தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் பலவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் விலைவாசிகளுக்குத் தேவையற்ற இரும்பு சாமான்கள், உழவுக்கு வேண்டிய கருவிகள்

11th March 1959] [Sri N. Nallaseenapathi Sarkarai Manradiah]

காலநடைகளுக்குத் தேவையற்ற பருத்தி விதை, பிண்ணைக்கு, நெல் தவிடு முதலியனவாக எல்லாம் கலப்பமாக, குறைந்த விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இவ்வகை எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கலப்பமாகக் கிடைப்பதாக இருந்தால், இந்த விலைக் கட்டுப்பாடு களினால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் எல்லாம் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அதேபோல், பல நண்பர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது போல், டிஸெல் எண்ணெயின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது.

(Deputy Chairman in the Chair.)

எல்கடரிவாடி இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் விவசாயிகள் டிஸெல் எண்ணெயை எளிதில்கிடைக்க உபயோகித்து வருகிறார்கள். இப்போது இந்த விவசாயிகள் எல்லாம் டிஸெல் எண்ணெயை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்தி வேறு ஏதாவது உபயோகப்படுத்த உபயோகப்படுத்தப்படும் டிஸெல் எண்ணெயைப் பயிற்சியாக விலையை நிர்ணயித்தாலும், விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், பண்ட விலைகளைக் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று விவசாயிகளின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டால், விதைப் பண்ணைகள் நம் நாட்டில் எந்த முறையில் செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “எதோ அதிகமான அளவில்தான் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம், ஆனால் குறைவாகவே விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த முடிந்தது. இனிமேல் இப்போது இருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவாகத்தான் விதைப் பண்ணைகள் நடத்தப்படும்” என்று விளக்கமாக அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்னவெல்லாம் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் கேட்பதாக இருந்தால், என்னால் சில உபயோகங்களைக் கூற முடியும். இந்த விதைப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதில் எடுபட்டிருக்கின்ற ஆபீஸர்களுக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. விதைப் பண்ணையை ஏற்படுத்துவதற்காக நல்ல நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பார்த்து அதற்குக் குத்தகை சிறிது கூடுதலாக இருந்தாலும், அந்த நிலங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்தால், அதற்கும் ஆபீஸர் பேரில் சில குறைகள் சொல்லுகிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்களிலிருந்து அதிகக் குத்தகைக்கு வாங்கிவிட்டார்கள் என்று குறைபாடு சொல்லுகிறார்கள். குறைந்த குத்தகைக்கு நிலங்களை எடுத்தால், அதில் வேண்டியபடி பலன் கிடைப்பதில்லை. காரணம், குத்தகைக்கு எடுத்த நிலத்தில் தண்ணீர் வசதி இராது, அதிலிருக்கின்ற கிணற்றில் திடீரென்று தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடும். அப்போது கிணற்றை ஆழப்படுத்த வேண்டியிருக்கும்; இதற்காக சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு பெற வேண்டும். அதற்காக சர்க்காருக்குத் தண்ணீர் இல்லாத விவரங்களை எல்லாம் எழுதி உத்தரவு வாங்கிக் கிணற்றை ஆழப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதற்கு அதிகக் கால தாமதம் ஏற்படுகின்றது. இதன் காரணமாக அந்த நிலங்களில் நல்ல விதமான விளைவோ, அல்லது நல்ல விதமான விதைகளோ கிடைப்பதில்லை. ஆகையினால்தான் குத்தகை சிறிது கூடியிருந்தாலும் நல்ல நிலங்களை விதைப் பண்ணைகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு சமீபத்தில் (லர்லிங்) நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் திட்டம் வரப்போகின்ற காரணத்தால், பலரும் தங்கள் நிலங்களை விலைக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த விலைக் கேளும் கொடுத்து விடுவதுதான் நல்லது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் இவ்விதம் கொடுக்கப்படும் நிலங்களை விதைப்பண்ணை நடத்துவதற்காக இன்றைய நிலையில், இருக்கக்கூடிய விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டால், இம்மாதிரியான விதைப் பண்ணைகளை நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிகிறது. புலவித்திலும் பல

[Srimathi Saraswathy Pandurangam] [11th March 1959]

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். விவசாயத் திற்கு உரம் அவசியம். உற்பத்திப் பெருக்கிற்குச் செயற்கை உரம் மிக இயற்கை வளமும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. இதில் எது நல்லது என்று பார்க்கோம். நமது தேசத் தந்தை காந்தியடிகள் ஒரு காலத்தில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இயற்கை உரம்தான் மிகச் சிறந்தது என்றும் உயர்த்து என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இயற்கை உரம் போட்டு உற்பத்தி செய் யக்கூடிய பொருள்கள் சாதாரணமாக மிகச் சத்துள்ளதாகத்தானிருக் கின்றன. ஆகவே, இயற்கை உரம் போட்டு உற்பத்தி செய்வதற்கான மக்கள் அருந்தவேண்டும், செயற்கை உரம் போட்டு உற்பத்தி செய்வதற்குப் பொருள்கள் அருந்தக் கூடாது என்றும் காந்தியடிகள் கூறினார்கள். இப்பொழுது கிராமங்களில் பாத்திரம் குப்பைகளை எங்கேயோ கொண்டுபோய்க் கொட்டி அவைகளை உபயோகம்மில்லாமல் செய்கிறார்கள். ஒருவன் ஒரு நாள் குப்பையைச் சேத்து வைத்தால், சராசரி ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு ரூபாயாவது கிடைக்கும். ஆக, இரண்டு நாட்க்கு மட்டும் உபயோகம் சேகரித்து அதை இயற்கை வளமாக உபயோகப்படுத்தினால், நாம் நமது உற்பத்தியை ஒரு நல்ல அளவிற்குப் பெருக்க முடியும். இயற்கை உரத்தை நாம் உபயோகிப் பதால் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்கள் சத்துள்ளவையாக இருப்பதோடு கூட ஆரோக்கியமானவையாகும். சாதாரண விவசாயப் பெண்களைக் கேட்டால், படிக்கத் தெரியாத அவர்கள்கூடச் சொல்வார்கள். செயற்கை உரம் போட்டு உற்பத்தி செய்த நெல்லின் அரிசி சாப்பிடுவதற்கு நான் பசியில்லை. ஆனால் இயற்கை உரம் போட்டு உற்பத்தி செய்த அரிசி மிக நன்றாக இருக்கிறது என்று அந்த விவசாயப் பெண்கள்கூடச் சொல்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கூலிப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயம் செய்கிற ஆண்களுக்கு ஒரு கூலி என்றும் பெண்களுக்கு ஒரு கூலி என்றும் தான் இன்று இருக்கிறது. ஆண்களும் பெண்களும் சரிசரி சமமான மாக வாழ வேண்டுமென்று சொல்கிற நாம், ஆண்களுக்கு ஒரு கூலி என்றும் பெண்களுக்கு ஒரு கூலி என்றும் வைத்துக்கொண்டிருப்பது அவ்வளவு சரியா என்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆண்களுக்கு ஒன்றரை ரூபாய் கொடுக்கும்போது பெண்களுக்கு முக்கால் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. நான் சொல்வது, இந்தக் கூலி வித்தியாசம் இருக்கவே கூடாது. நாற்று நடுவது ஆண்களால் முடியாது. விவசாய உற்பத்தி செய்வதில் ஆண்கள், பெண்கள் இரவாக இருப்பதால் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு பேர்களுக்கும் இதைக் கூலி வித்தியாசம் இருப்பது கூடவே கூடாது. ஆகவே, தகுந்தபடி கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் சாக்கடைத் தண்ணீர் ஆறுகள், துளிகள் இவைகளிலெல்லாம் சென்று விழுவதால், தண்ணீர் கெட்டுப்போய் அங்குள்ள மக்கள் தொத்து நோய்களால் பிடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அப்படித் தொத்து வியாதிகள் வராமல் தடுப்பதற்கு நாம் புதியதொரு திட்டத்தை வருக்கக் கடைப்பிடிக்கிறோம்.

நமது அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் வைத்திய முறையைப் பற்றி வெகு அழகாக விளக்கிப் பேசினார்கள். ஊதி குத்துவதிலிருந்து, மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை என்றெல்லாம் பல விஷயங்களைப்பற்றி அனுபவ ரீதியாகச் சொன்னார்கள். நாம் வெளி நாடுகளிலிருந்து மருந்து போன்றவைகளை வரவழைத்து நிறையப் பணம் செலவு செய்து பல வைத்தியக் கல்விசாலைகள் அமைத்திருக்கிறோம். அவைகளை நடத்திக்கொண்டும் வருகிறோம். நாம் வருடா வருடம் எத்தனை பாக்டீரியைத் தயார் செய்கிறோம், அவர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் கிராமங்களுக்குப் போகிறார்கள் என்று பார்க்கிறால், நமக்கு வேண்டியதில் 10 சத விதிக் கூட நம்மால் சரிக்கப் முடியாமல் இருக்கிறது. ஆக, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், காந்திஜி சொன்னபடி, இயற்கை வைத்திய முறைதான் மிகச் சிறந்தது. மக்களுக்குத் தொழில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயக் கொடுத்து அவர்கள் தாய்கள் தாங்களாகவே நூற்று எம் உற்பத்திக்கொள்ளட்டும் என்று சொன்னார்கள். தன் கையே தனக்கு

11th March 1959] [Srimathi Saraswathy Pandurangam]

உதவி என்று இருக்க வேண்டும். காந்திஜி இயற்கை வைத்திய முறை யைப்பற்றி வெகு அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சற்று முன்பு நமது தலைவர் அவர்கள் சொன்னபடி, நாம் நம் முன்னோர்களை நினைக்க வேண்டுமேயல்லாது, சைனா, ஜப்பான் என்று பார்க்கக் கூடாது. முதலில், மக்களுக்குத் தெய்வ வழிபாடு இருக்க வேண்டியது மிக அவசியம். முன் காலங்களில் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரை துளசி தீர்த்தத்தைக் காலையில் சாப்பிடுவார்கள். அவர்கள் எப்படி எப்படித் தங்கள் உடலைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் நமது முன்னோர்கள் உபவாஸம் இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட பழக்க வழக்கங்களோடு நமது முன்னோர்கள் நல்ல மனக் கட்டுப்பாடு உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஆகவே, நமது அரசாங்கம் ஜில்லா ஒன்றுக்கு ஒரு இயற்கை வைத்தியசாலையைவைத்து அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வைத்தியசாலைகள் அமைப்பதுபற்றி யாரும் பயப்படவேண்டியதில்லை. வேறு வைத்திய முறையாக இருந்தால், நீ அப்படிச் செய்துவிட்டாய், இப்படி செய்துவிட்டாய் என்று சொல்லி தண்டிக்கலாம். ஆனால், இயற்கை வைத்திய முறையில் அப்படிப் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நல்ல காற்று, நல்ல தண்ணீர், சூரிய ஒளி இவைகள்தான் இயற்கை வைத்தியத்திற்கு வேண்டும். ஆகவே, இதில் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கல்வி முறையில் எல்லோருக்கும் ஒரே நியதிதான் இருக்கவேண்டும். சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நிறுவுவதற்கு நாம் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு பகுதியினருக்குச் சலுகையும், இன்னொரு பகுதியினருக்குச் சலுகை இல்லாமலும் இருக்கக் கூடாது. ஆங்கில வைத்திய முறைப் படிப்பிற்கு, பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஆயுர்வேதம், சித்த வைத்தியம் இவைகள் படித்துவிட்டு வருகிறவர்களுக்கு டிப்ளமா அளிக்கப்படுவது கிடையாது. இரு சாராரும், ஐந்து வருடங்கள் படிக்கின்றனர். ஒருவர் ஐந்து வருடங்கள் படித்துவிட்டு, இன்னொரு பகுதியினர் மூன்று வருடங்கள் தான் படிக்கிறார்கள் என்றால், "அவர்கள் ஐந்து வருடங்கள் படித்தனர், ஆகவே, அவர்களுக்குப் பட்டங்கள் கொடுக்கப் பட்டன. இவர்கள் மூன்று வருடங்கள்தானே படித்தார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்குப் பட்டம் இல்லை" என்று வேண்டுமானாலும் வாதத்திற்குச் சொல்லலாம். ஆனால் இவர்கள் எல்லோரும் ஐந்து வருடங்கள்தான் படிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு மட்டும் பட்டம் கொடுத்துவிட்டு, ஆயுர்வேதம், சித்தம் படித்துத் தேறுகிறவர்களுக்குப் பட்டம் கொடுப்பதில்லை என்றால் அது சரியா? அப்படிச் செய்தால், ஆயுர்வேதம், சித்தம் படிக்கும் மாணவர்களின் மனம் எவ்வளவு பாடு படும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுது, அந்த மாணவர்களின் மனம் உடைந்துவிடுகிறது. ஆகவே, இவர்களுக்கும் பட்டம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பட்டம் கொடுக்கா விட்டால், அந்தக் கோர்வையே கலைத்துவிடுங்கள்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I agree.

SRIMATHI SARASWATHY PANDURANGAM: சந்தோஷம். அடுத்தபடியாக, போலீஸில் பெண்களை அமர்த்துவதுபற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. பெண்களுக்குரிய வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அவைகளை நாம் கொடுத்து வருகிறோம். சிறு சிறு குடிசைக் கைத் தொழில்கள் அமைத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து வருகிறோம். நெருப்புக்குச்சித் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. எதையல் தொழில்கள் இருக்கின்றன. தோல் பை செய்யும் தொழில்கள் இருக்கின்றன. செருப்புத் தைப்பது போன்ற தொழில் இருக்கிறது. இம்மாதிரித் தொழில்களில் பெண்கள் அமர்த்தப்பட்டு வருகிறார்கள். நான் சொல்வது, பெரிய வேலைகள் வரும்போதும், அவர்களுக்கு அதில் இடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். பெண்களை ரெயில்வேயில் டிக்கட் பரிசோதகர்களாக நியமிக்கலாம். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்களாகக் கூடப் பெண்களைப் போடலாம். ஆனால், அன்பாள்

[Sri N. Nallasenapathi Sarkerai Manradialar] [11th March 1959]

புத்தகத்திலே நான் காண்கிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் இந்த சர்க்காரை மிகவும் போற்றுவார்கள். அவர்கள் சர்க்காரை நான் என்று நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவருக்கு எனது வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri M. ETHIRAJALU : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்கிறேன். முதலாவது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்த தீதி அமைச்சரையும் இந்தச் சபை முதல்வரையும், அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டி கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், நாட்டின் நலத்தைக்கொட்டியும், இந்த நாட்டின் வாழ்கின்ற மக்களை, இப்பொழுது நிலைநிறுத்த உதவின காரணமாக எவ்வாறு அவதிகப்படுத்தினாள் என்ற நிலையை உத்தேசித்ததும், அந்நாடு மட்டுமல்லாமல், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று எதிர்பார்க்கக்கூடிய அம்சம் பற்றியும் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையை உணர்த்தும்நாள் இந்த வாய்ப்புச் செல்லாத திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் அத்தனை பேரும் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற கவர்னர் உரை மீது நான் பேசும்போது, தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே கன்னக்குறிச்சி தாலுகா போன்ற இடங்களில் தவறிய தன் காரணமாக அங்கே விவசாயிகள் சம்பந்தமிருந்து வாய்ப்பு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். நமது அமைச்சர் அவை மிலே இருக்கும் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற வாரத்திலே கன்னக்குறிச்சிப் பகுதியில் மூன்று தான் கற்றுப்பயிர்வாங்கும் செய்தி நூற்பது கிராமங்கள் சுற்றிப் பார்த்து அவருள்ள நிலையை அறிந்த சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவையும் பாராட்டுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே நமது வருவாய் 69 கோடி 49 லட்ச ரூபாய், செலவு 66 கோடி 84 லட்ச ரூபாய். இந்த ஆண்டில் நமது வருவாய் 73 கோடியே 8 லட்ச ரூபாய், செலவு 71 கோடியே 89 லட்ச ரூபாய், சென்ற ஆண்டைவிட நமது வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக நமக்கு உபரியாக ஒரு கோடி ரூபாய்தொன்பது லட்ச ரூபாய் நாம் அடைந்திருக்கிற காரணத்தால் நமது மாநிலத்திலே வேலை செய்க்கப்பட்டிருக்கிறவர்களையும் குறிப்பாக ஆசிரியர்களுக்கும் பஞ்சாபடியாகக் கொடுத்த உதவியைப்பற்றி நான் சர்க்காரை மிக மிகப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திலே, நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குச் சென்ற ஆண்டிலே எல்லாத் துறையிலும் ஒதுக்கியதைவிட இந்த ஆண்டிலே காலண்டுகளுக்காக 8 லட்ச ரூபாய், கால்நடைக் கல்லாக்காக 20 லட்ச ரூபாய், மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக மீன்வாசகங்களுக்கு பாம்போடு போட்டுகள் வாங்குவதற்காக 27 லட்ச ரூபாய், விவசாயத்திலே பங்கு கொண்டிருக்கும் கிராமவாசிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏன்மாத 15 கோடி ரூபாய் கொடுப்பதற்கும், இன்னும் பல துறைகளிலே சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நிதி அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துப்போது, நிச்சயமாக யாரும் இந்த வாய் செல்லாத திட்டத்தைப் புகழ்ந்து போஷம் இருக்க முடியாது.

மேலும், சென்ற ஆண்டிலே பெரிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களுக்காக ஒரு கோடியே 89 லட்ச ரூபாய் நமது ராஜ்ய சர்க்காரை செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலே வாய் செல்லாத திட்டத்திலே சுமார் 210 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்கள் முன்மாதத்தான் உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை அறிந்தும் ஆனால், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் என்று என்ன இப்பொழுது பட்டி நாட்டிலே உணவு நிலைநிறுத்தவேண்டும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் பூரண வசதியைத் தர அடைய முடியும் என்பதை உணர்ந்து, சென்ற ஆண்டு 70 லட்ச ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருந்தார்கள் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக.

11th March 1959] [Sri M. Ethirajalu]

லுக்காக. இப்பொழுது இந்த ஆண்டிலே 110 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், சர்க்காரை கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் முன்மாதத்தான் கிராமத்தில் இருக்கும் நிலங்களும், பட்டிதொட்டிகளிலுள்ள நிலங்களும், நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களினால் தண்ணீர் பாயக்கூடாத நிலங்களும் ஒன்றைக்கு உணவு உற்பத்தி செய்தால்தான் நாம் உணவுப் பற்றாக்குறை நிலையைவிட்டு, சுயாதேவைப் பூர்த்தி எவ்வாறு எதிர்பார்த்து அடைய முடியுமே தவிர, பெரிய பெரிய நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களினால் மட்டும் அடைந்து விட முடியாது என்று நான் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். அதற்காகச் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் கண்டிராக்கீர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு, கடைசியாக ஆயக்கூட்டுக்காரர்கள், 'நீ இவ்வளவு கொடுத்தால்தான் வேலை செய்ய முடியும்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு சர்க்கார் விட்டுவிடக் கூடாது என்று நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால், இந்தப் பணத்தை ஆயக்கூட்டுதாரர்களிடம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாக இந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நான் நினைவு ஏற்படும், நாம் எதிர்பார்த்த சுயாதேவையை எதிர்பார்த்து அடைய முடியும் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலிப்பற்றி வாய் செல்லாத திட்டத்தில் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு இந்த நெய்வேலித் திட்டத்தின் கீழ் பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுவதின் காரணமாகத் தென்னாற்காடு போன்ற ஊடாகும் என்ற நிலை நமக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. நெய்வேலியானது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அமைந்திருக்கிறது. அதை நாம் நன்றாக வளர்க்க வேண்டும், வாழ்த்த வேண்டும், அப்படி வாழ்த்தி ஊனுங்கூட அங்கே இருக்கும் சில உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோகத் துறையில் கையாளுவதைப் பார்க்கும்போது, அதை ஒரு சர்வாதிகாரமாக அவர்கள் நடத்துகிறார்கள் என்று பொது மக்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பொது மக்களிடத்தில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பல் பகுதிகளில் தலையங்கம் எழுதியிருக்கின்றன என்பதைத் தலையர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதை நான் சொல்வதால் பாராட்டும் குறை கூறுகிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. இதை ஆராய்ந்து பார்த்து இதில் அரசாங்கம் தலையிடச் சீர்திருத்த வேண்டும். உத்தியோக சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கும் கண்காணிப்பு வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாக வேண்டும். மத்திய சர்க்காருடைய கார்ப்போரேஷன் அதை நிர்வகித்தாலும் கூட அந்தப் பொறுப்பு ராஜ்ய அரசாங்கத்திடமும் இருக்க வேண்டும். இதை மத்திய சர்க்காருடைய கண்காணிப்புக்கே பூராவும் விடக் கூடாது. உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கும் முறையில் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு முதற்படியாகக் கொடுத்துவிட்டு அதன் பிறகு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக தென்னாற்காட்டுப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் பலர் உத்தியோகங்களில் இடம் பெற வேண்டும். இதை நமது சர்க்கார் நன்றாக உணர்ந்து அந்த அடிப்படையில் அங்குள்ளவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேரி பராமரிப்புக்கு என்று 60 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அமுல் நடத்தும்போது முதன் முதலாகத் திருச்சி, சேலம், மதுரை போன்ற இடங்களில்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கண்டு மனம்சரி அடைகிறேன். அந்தப் பகுதிகளைத் தவிர இன்னும் ஜனத்தொகை அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடிய சேரிகளும் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சேரி பராமரிப்பு என்று சொல்லி எவ்வளவோ ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்துச் செலவு செய்தாலும்கூட, சேரிவாழ் மக்களுக்கு இன்னும் வீடுகள் கிடைக்கவில்லை. கூறை வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவில்லை. பல இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு இடம் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. ஏழை ஊரிலுள்ளவர்கள் வண்ணம் மிளகைக் கொடுத்து தாலும் வருஷக் கணக்கில் கேட்டும் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை.

[Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradia] [11th March 1959]

அபிவிருத்திகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற இந்தநேரத்தில் சர்க்காரே ஏற்றெடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை நன்றாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நீர்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதிலும் சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இதற்காகப் பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். குறிப்பாகப் பாம்பிக்குளத் திட்டம் முக்கியமானது. இதன் மூலம் எங்கள் பகுதி மிகவும் பயன்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதைப்பற்றியும் இந்த மட்டுத் திட்டத்தில் “இத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீர் எவ்வளவு பகுதிக்குக்கும் நியாயமான முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் கொள்கை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளது மிகவும் வாழ்வுறுத்தக்கூடியதாகும். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீர் வசதியை ஆரம்பத்தில் இருக்கும் பொன்னாச்சி தாலிகாவிலுள்ளவர்கள் மட்டும் பயன்படுத்திக்கொள்வார்களோ என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எல்லோருக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது கடைசியில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய நிம்மதியைக் கொடுக்கும் என்பதால் அதை நான் வாழ்வுறுகிறேன். அதோடு இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக எல்லோருக்கும் அனுசூலம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை வளர்ப்பு சம்பந்தமாக, பல பண்ணைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இதற்காகப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கிறேன். இதற்கு மேய்ச்சல் தரை அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. தற்போது ஜோசூரில் பெரிய அளவில் ஒரு பண்ணை நடந்துவருகிறது. பள்ளத்தூர் என்ற இடத்திலும் “செட்டிநாடு பண்ணை” என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஒரு பண்ணை நடந்துவருகிறது. மேய்ச்சல் தரை இல்லாவிட்டால், இந்தப் பண்ணையைச் சரிவர நடத்த முடியாது என்பதை சர்க்கார் தனது அனுபவ பூர்வமாக அறிந்து வருகிறது. அந்த முறையில் மற்ற ஜில்லாக்களும் கால்நடைச் செல்வத்தைப் பெருக்கவேண்டும், கால்நடைகளை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்று எண்ணினால், அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற மேய்ச்சல் தரை கிடைக்க வேண்டும். இந்த வசதியைச் செய்து கொடுத்தோமானால்தான் கால்நடைச் செல்வத்தை நல்ல முறையில் வளர்க்க முடியும். இதை சர்க்காரும் அனுபவ பூர்வமாகக் கண்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வேறொரு விஷயத்தையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் சமீபத்தில் சென்னைக்கு வருவதற்கு முன்னால், எங்கள் பகுதியிலுள்ள Agricultural Income-Tax ரேண்டிச் சந்தித்துச் சில விவசாயிகள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதில் தெரிந்துகொண்டது—அதாவது மேய்ச்சல் தரை இனத்தில் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற விளக்கம் “பாஸர் லான்ட்ஸ்” என்பது. ஆனால், நாம் சொல்லுகின்ற “கிரேவிக் லான்ட்ஸ்” இதில் உட்படுத்தப்படவில்லை. மாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் தரையாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வரும் “கிரேவிக் லான்ட்ஸ்” என்பதை “பாஸர் லான்ட்ஸ்” என்பதோடு எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்று தெரிகிறது. சாதாரணமாக “பாஸர் லான்ட்ஸ்” என்று குறிப்பிடுவது ஊர் மந்தையாக்களுக்கும்கூட இடக்கிடைத்தான். அதாவது கால்நடைகளின் ஒய்வுக்காக, (கிரே) காற்று வாங்குவதற்காக விடப்பட்டிருக்கும் இடம், “கிரேவிக் லான்ட்ஸ்” என்பது, அன்றும் தண்ணீர் விட்டு வளர்க்கக்கூடிய புல் தரை அல்ல. இந்தவிதமான வித்தியாசம் இருப்பதை உணர்ந்து விவசாய வருமான வரியிலிருந்து இவற்றிற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய ஆபீஸர்களுக்கு சர்க்கார் தெரிவான முறையில் நல்ல விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

30. அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் பால் பண்ணைகளை வளர்ப்பதற்காக இப்பொழுது ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதற்கு அனுசூலமாக இரண்டாயிரம் மாடுகளைப் பராமரிப்பதற்காக 40 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வசதிகள் பெருக்கப்படும் என்று நிதி அமைச்சர்

11th March 1959] [Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradia]

அவர்களுடைய உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எந்தமாதிரி இருக்க வேண்டும் என்ற எடுத்து எண்ணத்தை இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இப்பொழுது டாக்ஸி ஒடுகிறது; ஒரு டாக்ஸி சொந்தக் காரர் இருக்கிறார். அவர் இத்தனை டாக்ஸிகள் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று பெர்மிட் கொடுக்கிறோம். அந்த டாக்ஸிகளை அவர்களுடைய பராமரிப்பிலே பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். டாக்ஸி நமக்கு உபயோகப்படுகிறது. அதைப் போல், பால் பண்ணையை சர்க்காரே நேரடியாக வைத்து நடத்துவதைவிட, அங்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுத்து, யார் மாடுகளை வைத்து, நல்ல ஜாதி எருமைகளும் வைத்துக் கறந்து கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாச் சௌகரியமும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் இத்தனை மாடுகளைத்தான் பண்ணையிலே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது அப்படித்தான் ஆரே காலனியிலே பம்பாயிலே நடந்துவருகிறது. ஒருவர் அதிக பட்சமாக 240 எருமை, பசு மாடுகள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நிர்ணயித்து லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒன்றிலிருந்து 240 கால்நடை வரைக்கும் வைத்துப் பால் கறந்து கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய தீனி, மற்ற கான்ஸென்ட்ரேட்ட்ஸ், வைத்திய உதவிகளெல்லாம் அந்தக் காலனியிலே செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக பில்லிலே கழித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பால் கறக்கக்கூட ஆட்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பால் கறக்கின்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம், கூலி போட்டு அதையும் கழித்து மாதத்திலே இவ்வளவு என்று கொடுத்துவிடுகிறார்கள். கணக்கைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் போட்ட முதலுக்கு 6, 7 சத வீதம் வரக்கூடிய நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அந்தக் கன்றுகளை அவர்கள் பராமரிக்கக்கூடிய வகையிலே அவர்களே பராமரிக்கலாம். அல்லது அங்கேயே விட்டுவிட்டுப் பராமரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், வளர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி இந்தப் பண்ணையை ஏற்பாடு செய்வார்களானால், நகருக்கு நல்ல முறையிலே பால் சப்ளை கிடைக்கும் என்பது எனது எண்ணம். அல்லது அவர்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், பொறுப்பு சர்க்காருக்கு வந்துவிடுகிறது. பொருள் சர்க்கார் செலவு செய்து வாங்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடுகிறது. இந்தச் சௌகரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற எனது அபிப்பிராயத்தை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையிலே பல சங்கங்கள் மூலமாக உயர் ரக விதைகள், விவசாயக் கருவிகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் முதலியன கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே இடத்தில், கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய தீனிகளும் கொடுப்பது என்ற ஏற்பாட்டையும் சேர்த்துவிட்டார்கள் என்றால், நான் சொல்லும்படியான கட்டுப்பாடான விலைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயத்திற்கு வேண்டியவைகள் விநியோகம் செய்யப்படவேண்டுமென்று இதிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவே கால்நடைத் தீனிகளையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், கட்டுப்பாடான விலைக்குக் கிடைப்பதற்குச் சௌகரியம் ஏற்படும் என்பதை நான் இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார விஷயத்திலே இப்பொழுது நமது சென்னை ராஜ்யம் ரொம்ப முன்னணியில் நிற்கிறது. மின்சார இலாகாவை எல்லோரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மற்றும் குடியிருப்பு வசதிகள், ரோடு வசதிகள் போன்றது கிராமங்களில் பல திட்டங்கள் வகுத்து நல்ல முறையில் நடந்துவருகின்றன. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சர்க்காரால் பல திட்டங்கள், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இந்தச் சர்க்கார் முயற்சி செய்வதுவருவது பாராட்டுக்குரியது.

கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் குழந்தைகளுக்கு நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது படிவங்கள் வரையில் படிக்கச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல், கிராமாதிகாரிகளின் குழந்தைகளுக்கும் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதானது ஒரு நல்ல முக்கியமான அம்சம் என்று

366 GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR
1959-60

[Sri M. Ethirajalu] [11th March 1959]

இல்லை. நான் வருஷங்களைக் கேட்பவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதற்காக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கவில்லையா? அல்லது உத்தியோகஸ்தர்கள் அதை அமுல் நடத்துவதில் ஏதாவது கோளாறுகள் இருக்கின்றனவா? அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது சர்க்கார் கடமை. அப்படிப் பார்க்கும்போது நிலம் கிடைப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இப்பொழுது ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிறது. விவசாயத் துறையில் சர்க்கார் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்று தனியாக ஒரு சட்டம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act, 1958. இதன்படி சர்க்கார் யாருடைய நிலத்தை வேண்டுமானாலும் இரண்டு மாதங்களுக்குள் எடுத்துக்கொண்டிடலாம். ஏன் அந்தச் சட்டத்தை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வாங்குவதற்கு உபயோகிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படி உபயோகித்து இரண்டு மாதங்களில் நிலத்தை எடுத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கலாம். அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் இருந்தால் கட்டாயமாக இன்னும் பல ஆண்டுகளானாலும் கூட ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி கிடைக்கப் போவது இல்லை. அப்படி இல்லாவிட்டால் இன்னும் 100, 100 வருஷங்கள் ஆனாலும், எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் ஹரிஜனங்களின் குறைவை வீடுகள் விஷயத்தில் திருப்தி செய்ய முடியாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்காது, ரோடு வசதி கிடைக்காது, செத்துப்போனால் பிணத்தைக் கொண்டு போய் புதைப்பதற்குக் கூட நிலம் கிடைக்காது. எவரு பார்த்தாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமேலும் இருந்துகொண்டு தானிருக்கும். ஆகவே, இந்த முறையை அகற்ற வேண்டும், அதற்கு இந்தச் சட்டத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். ஆகவே, அந்தச் சட்டம் இவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்கு உபயோகிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதில் பின் தங்கிய இனத்தவர்களுக்கு சென்ற வருஷத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் 233 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஆண்டில் 234 லட்சம் ரூபாய் அதாவது ஒரு லட்சம் ரூபாய்தான் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால்—

‘சோஷலிச சமுதாயத்தை லட்சியமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய வகுப்பினரை முன்னுக்குக் கொண்டு வரத் தனி முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்பதுபற்றி வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.’ என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், பின் தங்கிய இனத்தவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர சோஷலிச அடிப்படையில் ஏதாவது அவர்களுக்குச் செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டால், பெருங்காயத்தைச் சமுத்திரத்தில் கரைத்ததுபோல்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் அந்த அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 233 லட்சம் ரூபாயும் இந்த ஆண்டு 234 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கி வைத்தால் மட்டும் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்துவிட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். இதுவரை பொருளாதாரத் துறையிலே அல்லது கல்வித் துறையிலே அவர்கள் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்களா? வாழையடிவாழையாக அவர்கள் எந்த அடித்தளத்தில் இருந்தார்களோ அந்த அடித்தளத்தில்தான் இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அன்று யார் உச்ச நிலையில் இருந்தார்களோ அவர்கள்தான் இன்றைக்கும் உச்ச நிலையில் மேலும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தான் இன்னும் உச்ச நிலைக்குப் போவதற்கு உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் உச்ச நிலைக்கு வருவதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் எந்தவிதத்தினாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உச்ச நிலையில் இருக்கக் கூடியவர்களைக்கூட உதவி

11th March 1959] [Sri M. Ethirajalu]

யான சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று சொன்னால், இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அதை மாற்றி அமைக்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பின் தங்கிய இனத்தவர்கள் முன்னுக்கு வரத் தனிச் சலுகைகள் காட்ட வேண்டாமா? நான் சொல்வது பொய் இல்லை. நான் சொல்வதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறேன். பின் தங்கிய இனத்தவர்கள் எந்தத் துறையிலும் எந்தவிதத்திலும் முன்னேற்றமடையவில்லை. எந்தவிதமான பலனையும் அடையவில்லை. அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்ற அடிப்படையில் இதைச் சொல்லுகிறேன். பின் தங்கியவர்கள் அப்படியே மிக மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, பின் தங்கிய இனத்தவர்களுக்கு இதுவரை வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை. சென்ற வருஷம் 7,750 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பின் தங்கிய இனத்தவர்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் தொழிலாளர்களாக மாறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எங்கேயாவது அவர்களுடைய நிலை உயர்ந்திருக்கிறதா? அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறை மாற வேண்டும். அப்படி மாறினால்தான் சோஷலிச சமுதாய அமைப்பை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு வார்த்தையை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பொது மக்களுக்குத் தொழில் செய்யக்கூடிய சலவைத் தொழிலாளர்களின் முக்கிய வேண்டுகோள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இதுவரையிலும் இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. பொது மக்கள் நல்ல நிலையில் சாதாரணமாக வாழ்வதற்கு அவர்களுடைய தொழில் முக்கியமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலை இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால், அவர்களுடைய தொழிலை நடத்துவதற்கு வேண்டிய சலவைச் சோடா அதிக விலையில் விற்கப்படுகிறது. அதன் விலை இப்பொழுது ரூ. 1-8-0 விற்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் ஏன் சுமமா இருக்கிறது? கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நான் பேசும்போதுகூட இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்படி விலை ஏறி இருப்பதால் சலவைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதன் விலையை உடனே நிர்ணயிக்கவேண்டும். இதைப் பற்றி ஸ்டேட் ரேஷன் கார்ப்பொரேஷனைக் கேட்டால் இதன் விலையை நிர்ணயிப்பது மாநில சர்க்கார்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் இந்தக் கஷ்டத்தை நீடித்துக்கொண்டே இருப்பதன் காரணம் என்ன? மற்றொன்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆறுமுக நேரி என்ற இடத்திற்குப் பக்கத்தில் தாரங்கதாரா சோடா பாக்கரி ஒன்று ஆரம்பிக்கப் போகிறது. அங்கே காஸ்டிக் சோடாதான் தயாரிக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய பேருதவியின்பேரிலும் மாநில சர்க்கார் சிறு உதவியின் பேரிலும் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. அவர்களை வாஷிங் சோடாவை உற்பத்தி செய்ய முடியாதா என்று கேட்டதற்கு நமது மாநில சர்க்கார் அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தால் உற்பத்தி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு உடனடியாகத் தொழில் அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கே உற்பத்தி செய்தால், வெளி நாட்டிலிருந்து அதைத் தருவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனால் அதை நம்பி வாழக்கூடிய லக்ஷக்கணக்கான மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் சோடா கிடைக்கும். இதை உடனடியாகச் செய்ய சர்க்கார் முன்வா வேண்டும். ரூ. 1-8-0 கொடுத்து அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. முப்பது கோடி மக்கள் இவர்களை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை முக்கியமாகக் கருதி இதை நம்பி இருக்கக் கூடிய ஏழு லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக . . .

[11th March 1950]

DEPUTY CHAIRMAN : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கட்டிடம், ஸ்ரீ சுதர்சனம் நாயுடு.

Shri M. V. SUDARSANAM NAIDU : கனம் திரு. அய்யங்கார்
நமது ஸாஸு செவ்வத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசியபோது, எவ்வளவு
சொய்யப் போகிற அளவாகப் பேசினான், புழுததானால், தானும் அப்
படித்தான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் துவாரை
தினம் நமது அரசாங்கம் மக்களுக்கு ஸர் போடாமல் வட்டணை மட்ட
இருக்க ஒரு திட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதில் ஏன் ஒரு அளவு
மட்டும் தான் சொல்லிக்கொண்டு சீக்கிரமாக புத்தகம் கொள்ளுகிறான்.
சென்ற பட்ஜெட்டில் ஒரு திட்டமாக போட்டது ஒரு திட்டமாக ஒப்புக்கொள்ள
பெயர். இந்த பட்ஜெட்டையும், ரெதிவாகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கி
றோம். நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்டப் பெறாமல்
கனம் தானும் ஒருவர்.

6-00
P.m.

இப்பொழுது நமது அரசாங்கம் அங்கே போய்க்கிச் சென்றுவரு
றார்கள். இராமசுவாமிநாதர், நமது இலங்கை அமைச்சர் அந்தத் தலை
காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அரிப்புத் திட்டம் என்று சொன்ன
எங்கெங்கு தண்ணீர் அளிக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பெருமளியாக மூலத்தனம்
செலவு செய்து அந்த அரிப்பு அளிக்காதபடி தரவேண்டும், இராமசுவாமிநாதர்
பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் சென்ற பல வருஷங்களாக
அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். ஒரு புறத்தில் நிறை
வேற்றுகிறோம். மற்றொரு புறத்தில் கவனிப்பது கொஞ்சம் குறைவாக
இருக்கிறது. இந்த ஆறுகளில் உட்காணி அரிப்புடன் ஏற்படுவதால்
பல இடங்கள் பாழாகித்துப்போகிறது. எல்லா இடங்களிலும் இந்த
அரிப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக, இந்த ஆற்றிலுள்ள ஓடைகள் அதிகமாக
அரிப்பதினால் பல இடங்கள் பாழாகித்துப்போகிறது. நான் பல கட்டட்திலி
ருந்து உணர்ந்திருப்பதால், அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முற்பட வேண்டும்
என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, எங்கள் இலங்கையில் கடலுள்ள
முனிசிபல் வரியாலில் கொடியம் பெண்ணையாறு அரிப்பு உறுதலுக்குப் பெரிய
பாதுகாக்க இருக்கிறது. அந்த டிபன்ஸ் டிபார்ட்மென்டில் கமிஷனரிம
இதை எடுத்துச் சொன்னேன். அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும் பொறுப்பு
அவர்களைச் சேர்ந்ததால் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த யார் பாய்மிப்பது
என்று கேட்டால் பதில் இல்லை. குறிப்பாக, சுவகாவது ஆறுகள் ஓடுகிற
இடத்தில் மேட்டை மருதியில் சூன் போட்டுச் செக்கலியை கைவிடுங்கள்.
அந்தமாதிரிச் செய்வதன் காரணமாக, அந்த மேட்டை மருதி பணம்
மாடுகின்றது. கடலார் முனிசிபாலிட்யில் அதாவது பெரிய சுவப்பத்திரி
மக்கத்தில் 2 பள்ளங்களுக்குச் சூன் போடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக
மருதக்குப்பம், புதுப்பாளையம் இரண்டும் அரிப்புக்கு ஆளாகி நகரம் பாழாகி
விடும்.

புலிவனாதிபதி சொன்னபோது, அவர்கள் அதைக் கவனித்தவர்களைப் பார்த்து, யி.பி.யு.டி.-க்குச் சொல்லுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். யாருடைய பதிலைக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். யாருடைய பதிலைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை உணர முடியவில்லை. இந்த மாதிரி இருக்கையிலே உணர்வுகளைத் தவிர்த்துப் பாடுகிறார்கள். உணர்வுகளைத் தவிர்த்துப் பாடுகிறார்கள். நாம் தான், மக்களையும் கொண்டும் கொண்டும் காத்ததில் ஏற்றும் பணிகளைக் கஷ்டம் தரும் பணிகளை நாம் அவதூறுகிறோம். அம்மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் போகக் வேண்டுமென்றால் யாரும் கவனிப்பதில்லை, அவர்கள் தவறியிருக்கிறார்கள். சூதாட்டம் கவனிப்பதில்லை, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாய்வுமாக, இப்பொழுது எவ்வு பார்த்தாலும் பஞ்சத்தையற்றதில்
பெரிசெய்தொண்டி வருகிறோம். முன்பு கூடச் சொன்னால், எங்கள்
யாண்டத்திலுள்ள கித்தாயு தாலாகாக்கில் ஐந்தாண்டம் ஒரு
பயிருக்கிறது என்று. இது இவர்கள் சொல்பது, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
இப்படியாவும், செஞ்சி, விருத்தாசலம், என்னக்குறிப்பி போன்ற இடங்களில்
தூசாகவோ பஞ்சம் இருக்கிறது. அதற்கு உபாடியாகத் தக்க மிகுதியை
செய்யவேண்டும்.

11th March 1959] [Sri M. V. Sudarsanam Naidu]

நேற்று வைத்தியத்தைப்பற்றி ரொம்ப அழகாக எல்லோரும் பேசினார்கள். நான் கூட ரொம்ப கூர்ந்து கவனித்தேன். எல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அனுபவப்பூர்வமாக வந்த நாட்டு வைத்தியத்தை விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு அண்ணா, 1½ அண்ணா செலவிலேயே நாட்டு வைத்தியத்தின் மூலமாக வியாதிகள் குணமாகிக்கொண்டிருந்தன. அந்த மருந்தால் வியாதி கூப்பத்தில் கொஸ்தமாகிவிடும். அந்தமாதிரி நாட்டு வைத்தியத்தை நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருந்த வயதானவர்களிடமிருந்து நமமுடைய கவனக் குறைவால் அந்தத் தொழிலைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்துவிட்டதால் இன்று, அந்தத் தொழிலைக் கைவிட வேண்டியவர்களாகிவிட்டோம். இப்பொழுது கடலூரில் இருக்கும் சூல்பத்திரியை நெருங்கடி ஐஸ்பதியாக இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள், மருந்து கொடுப்பவர்கள் எல்லோரும் மக்களை உதாரணப்படுத்துகிறார்கள். நெருங்கடி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், அங்கு வேலை பாப்பவர்களுக்கும் சலிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய நெருங்கடியைத் தவிர்க்கப் போதுமான அளவுக்கு டாக்டர்களையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும் போட வேண்டும். டாக்டர்கள் நிலத்தையும், அமைதியையும் பணி புரிய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிபந்தனை தரிக் கொள்ளவேண்டிய என்னுடைய வேண்டுகோள். நான் அவர்கள் பேசும் குறும் சொல்லல்லவே. மக்கள் அவதியைப் பார்க்கும்போது அந்தமாதிரிச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

எல்லோரும் காச நோய் (டி.பி.) பற்றிச் சொன்னார்கள். நான்கு டீஷ்சு ரூபாய் செலவு செய்து கேம்பர் மலைப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆஸ்பத்திரி சம்மடக் கிடக்கிறது. அதை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால் கவனிக்க முடியும். யாரோ கட்டினார்கள். யாரோ பராமரிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஏதோ கொஞ்சம் உபகாரம் பண்ணினார்கள். ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. 100, 150 பேருக்காவது வைத்தியம் பண்ண முடியும். அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் அதை எடுத்து நடத்த வேண்டும். "கனாடரோல்" அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த இடம் மலைப்பகுதியில் அமைந்திருக்கிறது. அந்த இடத்தில் இருந்தால் இயற்கையாகவே வியாதி சொஸ்தமாகிவிடும். இந்த அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய குறைகளைச் சரியானபடி கவனிக்கவில்லை என்று ஒரு எண்ணம் எனக்கு அடிக்கடி வருகிறது. மக்களுக்குக் கூடுப்பாட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு உங்களுக்குச் சிரமம் கொடுக்காமல் பின்னால் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் பெரித்கொள்கிறேன் என்று கூறி, எனைக்குப் பேசச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

SRI K. V. RAMASWAMY : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கடைமாணக்களுக்கென்று எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுத்திருப்பதானது எனக்கு மிக்க பெருமையைக் கொடுத்திருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், பள்ளி அளவிலும் கூட பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பத்திலிருந்து விரைவு வரைக்கும் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் சீக்கரத்தில் வந்து கடைசியாகப் போவதில் பழக்கப்பட்ட துறையில் இன்றைக்கும் “நீ கடைசிமாகப் பேசு” என்று தாங்கள் அனுமதி கொடுத்திருப்பது அத்தகைய பெருமையை உணர்ந்து செய்திருப்பதாக நினைந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 5 p.m.

அடுத்து, இப்போது சபை முன்பு விவாதத்தில் இருக்கிற 1959-60-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பல பெரியவர்களும், ஹரியவர்களும் மிகமிக அழுத்தத்திருத்தமாகப் பல கருத்துக்களைக் கூறிய பிற்பாடு நான் பேசுவது என்பது மிகையாகத்தான் இருக்கும். நான் சொல்ல வந்த விஷயங்களை எல்லாம், என்ன வற்புறுத்த வேண்டுமென்று சினைத்திருத்தமிருந்து அவைகளை எல்லாம் எனக்கு முன் பேசிய டயர்க்கள் கொள்வா கொண்டுபோய்விட்டார்கள். மீதி என்ன பேசுவது என்பது தெரியாமல் நான் பேசுகின்றேன்.

[Sri K. V. Ramaswamy] [11th March 1959]

நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கவேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்தால் தான் விவசாயம் வாழும். விவசாயம் வாழ்ந்து வளம் வந்தால், நமக்குச் சொறு கிடைக்கும். நாட்டில் பஞ்சம் இருக்காது. நாடு முன்னேறும் அடையும். இல்லாவிட்டால், விவசாயி முன்னேற மாட்டான், விவசாயம் முன்னேறாது.

8-10
p.m. நாம் விவசாயிகளுக்கு எல்லா துணைகளையும் செய்ய வேண்டும். மின்சாரம் சம்பந்தமாக, கனம் மின்சார அமைச்சரிடம் நான் பல விஷயங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன், இன்னும் பல விஷயங்கள் சொல்லப் போகிறேன். அவைகளையெல்லாம் அவர் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்படி, வெளி இடங்களுக்குச் செல்லாமல் ஆங்காங்குள்ள பூளம் குடைகளைப் பயன்படுத்தி நல்ல பாசன வசதிகள் செய்து தர முயற்சிகள் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்யும்படி அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களையும் வருமானத்தையும் எழுமையையும் அனுசரித்து அதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது விவசாயி தன் பொருள்களை ஒரு மையத்தில் விற்கிறான். ஆனால் அவைகளை அவன் அதைவிடக் குறைவான விலைக்கு விற்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு சமயமான நிறுத்தல் அளவை வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள்.

மின்சார ஸர்சார்ஜ், மினிமம் ஸர்சார்ஜ் சம்பந்தமாகக் குடிவாழ்வாங்காள் முறையீடுகள் செய்யாமல் இருக்கின்றன. இந்த விஷயத்திலும் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள்.

சில சமயங்களில், ஒடிக்கொண்டிருக்கும் பம்புகளைத் திடீரென்று கெட்டுப்போய்விடுகின்றன. ஒடிக்கொண்டிருக்கும் பம்புகளிலுள்ள மோட்டார்கள் "பரன்" ஆகிவிடுகின்றன. அவைகளை, ரிபிரே செய்வதற்கு ரூ. 6 மைல் தூரத்திலுள்ள வொர்க்ஷாப்புகளுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் பிராந்தியத்தில் உள்ளவர்கள் கமரா 100 அடி ஆழமுள்ளவையாக இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைய பது மிகக் கஷ்டம். ரிபிரேயுக்குக் கொண்டு போன மோட்டார்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வருவதற்கு 20-25 நாட்கள் ஆகின்றன. அது வரையில் வாடாமல் இரப்பா என்று பயிரகார்டம் சொன்னால், அவை வரையில் அவை வாடிவிடுகின்றன. ஆகையால், சர்க்கா உடனடியாக மோட்டார்கள் வாடகைக்குக் கிடைக்கும்படியாவது செய்ய வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் மோட்டார்களை உடனடியாக வாடகைக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வணக்கம். ஜெய் ஹிந்த்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, we have had a very useful and interesting debate for over five days. Over 36 hon. Members of this House have participated and have made very valuable suggestions in the course of this discussion. My task has been rendered light by the very effective intervention by my distinguished Colleagues, the Minister for Home and the Minister for Public Health, during the course of the discussion. Vital questions relating to food, the movement of foodgrains from this State to others, the control of prices, the movement of paddy and all other questions which are of very great interest to the people of the State have been explained very

21st March 1959] [Sri R. Venkataraman]

clearly and cogently by my Colleague, the Minister for Agriculture. So, if I do not touch in the course of this reply upon anything relating to food and agriculture, it is only to avoid a superfluity on the subject. Likewise, Sir, my distinguished Colleague the Minister for Revenue who is also in charge of Public Health gave full statistics yesterday of the progress that had been achieved in the field of medicine, in the improvement of the number of beds, the facilities offered for treatment of such scourges as tuberculosis, the steps taken to prevent epidemics like cholera and so on and, therefore, I do not propose to deal with that problem also. In fact, it was appropriate that he participated in the debate, after the very brilliant address by the hon. the Leader of the Opposition who is himself an acknowledged expert in the field not only in our State and in the country, but all the world over.

Sir, that leaves me only with a few general problems to deal with. Sir, many hon. Members of the House congratulated the Government on presenting a Budget without any additional taxation. Government, at any rate, do not take any pride in presenting a Budget without imposing fresh taxation, because the question is not whether new taxes are imposed or not, but the question always is whether we meet the needs of the people fairly to the extent of the resources available in the country. If we have not done that, then there is necessity for imposition of taxes and for spending larger amounts in the service of the people of the State. If we have fairly dealt with the various needs of the State in the circumstances of economic conditions and development that obtain in this country, then Government come to the conclusion that it is not necessary, nay, it is not even proper that additional taxes should be levied and the burdens of the people increased. Therefore, the test from which I want the Budget to be assessed is whether the Government have, during the year past under review and in respect of the proposals which they have placed for the Budget year ahead of them, tried to fulfil the obligations which they have undertaken and planned for the fulfilment of those programmes which they have set before themselves. Sir, it is a well-known principle of political science that a State comes into existence for life, for the protection of life, but it exists for good life. It is, therefore, necessary that the State should endeavour to give to its people various facilities for leading a comfortable and good life. That being the object of any progressive Government, one has to see whether we are able to provide for the normal, reasonable standard of life for our people and whether we have succeeded or failed in that endeavour. The Party which has the privilege of administering the country and this State in its wisdom or otherwise decided that the only way in which it could assure an adequate standard of life to its people was by resorting to a planned economy in which the resources of the country as a whole would be assessed, the needs of the people evaluated and adjustments made between the two. Planning in its ultimate analysis is matching of the resources available to the country with the needs of the

[Sri R. Venkataraman] [11th March 1960]

5-20
p.m.

people and planning cannot either usher in an era of complete prosperity and plenty overnight, nor can it immediately transform the entire face of the earth as if by the magic wand. The Second Five-Year Plan had for its objective an emphasis on industrialisation. The Second Five-Year Plan also had for its objective improvement in the employment opportunities in this country. In the fulfilment of this objective, Government naturally wanted to shift a certain percentage of population now on land to other gainful occupations, in industries, in handicrafts and in large-scale and small-scale undertakings, and naturally planned according to that objective. So far as the Madras State is concerned, the objective set before them by the Planners has, to a large extent, been realised even when we are only in the middle of the Plan period. I will take only a few instances to show that we have more or less achieved the targets set before us in the Second Five-Year Plan and that the amount which is left over for the last year of the Plan which, as was pointed out, is only Rs. 24 crores does represent a really remarkable achievement in the fulfilment of the Plan as compared with the other States in India. The Planners allotted to Madras in the field of small-scale industries Rs. 330 lakhs for the Plan period. The Government of Madras felt that they would be able to secure additional allocation over and above the Rs. 330 lakhs if they were able to fulfil the targets set before them either from savings from other States or from additional resources made available by the Centre. The result was that we set before ourselves the objective of spending about a crore of rupees every year on small-scale industries. Within two and a half years we have spent practically Rs. 200 lakhs. In fact, in the year 1957-58 Madras spent on small-scale industries Rs. 400 lakhs as against an expenditure of Rs. 75 lakhs by the next State, Uttar Pradesh, which had twice the allocation and twice the population and which had spent more than Bombay which had spent only Rs. 62 lakhs. The position now is this. As a result of our drive in small-scale industries, we have practically exhausted the Plan resources allotted to us. The Plan resources were cut down from Rs. 330 lakhs to Rs. 250 lakhs in the course of the general pruning that took place all over India. The result is that we have no allotment to spend on small-scale industries in the Plan finance. I want to underscore the words 'Plan finance' because we cannot keep quiet and the Government of Madras do propose to further expend on small-scale industries from their own State resources.

Then, in the field of co-operation, the Planners allocated 300 large-sized societies to Madras State for the entire five-year period. The demand for large-sized societies called agricultural banks in the State has been so great, their utility has been so well realised by the people, that we have completed all the 300 agricultural banks in the course of three years. If we have to expand further agricultural banks or institutions of that kind in our State, we will have to incur that expenditure again from State resources.

11th March 1960] [Sri R. Venkataraman]

Similarly, in the field of subsidised industrial housing, the amount which was allocated to Madras came to Rs. 75 lakhs for the entire Plan period. We have already sanctioned all the schemes to the tune of Rs. 75 lakhs and further expenditure in this regard has again to be met from the State resources. I can give a few more instances in respect of other departments also, but I shall not weary the House with those details.

It was stated by hon. Members that the country had been put to a lot of turmoil as a result of planning, that the prices had risen, that the people's suffering had increased and that, therefore, there should be a holiday from planning. In fact, my esteemed Friend, Sri K. Balasubramanya Ayyar and Sri T. P. Srinivasavaradan stated, 'Let us consolidate the achievements of the Second Five-Year Plan and stop thinking of the Third Plan because of the consequences it has on the economy of the country'. I do not say that they are totally wrong because every Plan must necessarily create a small inflationary tendency. Between the time when investments take place and the time when results are achieved, there is a certain surplus of purchasing power which is circulating in the country. I shall illustrate the point. We may spend about Rs. 5 crores on an irrigation dam and the money would be spent in the course of a year or two. The irrigation dam takes two years to be constructed, the canals to be dug, and then the cultivation takes a year or two more. Ultimately, in order to realise the results or the benefits of the irrigation dam, it takes about four years. Between the date of investment and the date the project yields results, there is necessarily a surplus of purchasing power circulating in the country and it must create a certain inflationary tendency. Now, Sir, merely because we are passing through this transitional stage, if we are to cry a halt to planning, may I ask you to imagine or to picture for yourself the consequences? If there is no investment in the country, then to that extent, there is lack of employment. When there is lack of employment, the problem of unemployment becomes more acute and the problem is immediately associated with lack of purchasing power. When there is lack of purchasing power, there is again lack of demand for the goods and services produced which in its turn again leads to further restriction of production, so that the whole gamut or cycle of depression will be started if we think of calling a halt to the planning which we have undertaken. It may be that if we were also in the same state of affairs like any other country in the nineteenth century when the doctrine of *laissez-faire* was paramount, we could have left things for economic forces to readjust themselves.

Unfortunately, we have to compete with the economy of certain countries which are fully developed, and it is not possible for us to compete with the economy of those developed countries unless we take effective steps to quicken the pace of industrialisation

5-30
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [11th March 1959]

and progress. And the way in which we quicken the pace of industrialisation and progress is the way of planning. Therefore, if we do not plan for the third five-year period, we would really be creating in the country conditions of chaos, conditions of unemployment, and conditions in which there will be far greater tensions and far greater distress. In fact, I would say that we are really in the middle of the stream. And to borrow the expression which the hon. Leader of the Opposition used yesterday, we cannot change horses in mid-stream. We have to go ahead with planning, and until we get the results of the Plan, until we get the results of the industrial progress that we are making, and until we get the results of the irrigation and other works which we have undertaken, we cannot think of stopping in the middle. 'Plan or perish' would be the watchword for the next period.

Then, Sir, hon. Members criticised the Budget on the ground that the Government had deliberately under-estimated the revenues with the object of imposing further taxation on the people. I would only invite the attention of hon. Members to the pathetic history of the State's finances from 1951-52 onwards. In 1951-52, there was a deficit of Rs. 4.96 crores. In 1952-53, the deficit was Rs. 9.98 crores. In 1953-54, it was Rs. 8.83 crores. In 1954-55, it was Rs. 3.91 crores. In 1955-56, it was Rs. 2.46 crores. In 1956-57, it was Rs. 63 lakhs. It was only in the Budget of 1957-58, there was a surplus of Rs. 3.41 crores. In 1958-59, according to the revised estimates, the surplus is Rs. 2.64 crores. In the wake of such a series of deficits in the finances of the State, one would be too much of an optimist if one over-estimated the revenues and planned the finances of the State. Sir, the State of Madras agreed to raise Rs. 13 crores to match the various grants which the Central Government were giving in order to fulfil the Five-Year Plan. Therefore, it was imperative that the Government of Madras should levy the additional taxes which they had done in the past years for the purpose of making up that amount, which was necessary for the fulfilment of our targets. It does not require any subterfuge for Government to come and ask for additional funds from the people. The Government can very well come forward and say, 'This is what we have undertaken; these are our commitments; therefore, we want additional resources from the people'. As an instance in point, the hon. Member Sri Raza Khan said that the sales tax revenue was deliberately under-estimated. He said that in the year 1957-58, it was Rs. 11.78 crores, and that in the Budget Estimate for 1958-59, it was put down as Rs. 8.80 crores. Sir, I should explain why this was done. In 1957-58, our income from sales tax was Rs. 11.78 crores. Under the new arrangements which were reached in respect of cloth, sugar and tobacco, the States gave up the right to levy sales tax on these three items in lieu of the additional excise duties which the Central Government undertook to levy. The amount which the Central Government agreed to guarantee in respect of these three commodities was Rs. 2.85 crores. Now, in this

[11th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

Rs. 11.78 crores in 1957-58 is included Rs. 2.85 crores. Therefore, in preparing the Budget Estimate for the year 1958-59, we had to reduce this Rs. 2.85 crores from Rs. 11.78 crores. That is what has been done; and Rs. 8.80 crores is the Budget Estimate. We have really got more under sales tax. But that can be explained. In the first place, there has been a general rise in the price level. Secondly, the rate of taxation has been increased from 1.9/16 per cent to 2 per cent. Thirdly, there has been an increasing activity in business (industry and enterprise) in this State in the last year. All these three things have contributed to better revenues being realised. I am only at pains to show that there was no attempt to suppress or show a reduced revenue estimate in this case or in any other. It was only a proper way of estimating the revenues. Normally, when we estimate the revenue for the next (budget) year, we take the revenue of the previous year look at the chances of its increase or decrease, and then assess the amount for the Budget year. That is exactly what has been done in this case.

Now that, Sir, I am dealing with sales tax, I might also answer one or two criticisms in respect thereof. A number of hon. Members (particularly Sri V. V. Ramaswami, who is not here now) stated that the levy of sales tax on vegetables and perishables should be abolished. He said that these articles were liable to rot and that, therefore, they should not be subjected to any tax. Sir, my submission in this regard has already been made. In the first place, contrary to what obtained in the State previously, we have exempted all sales of vegetables up to Rupees 30,000. Therefore, it is only the large dealer who has transactions over Rs. 30,000 that will be called upon to pay sales tax, and all the smaller dealers in vegetables and other perishables will be totally exempt from the levy. Secondly, even in the administration of this taxation measure, the Government propose to issue executive instructions that only people who are submitting income-tax returns in respect of these articles should be assessed to sales tax in respect of them. This is to facilitate the keeping of accounts which is necessary for the dealer so to do, as an income-tax assessee. That account may be produced before the sales tax authority also. One great complaint which has been raised by the dealers in perishables is that they will not be able to keep accounts for smaller transactions. Naturally, if a person is an income-tax assessee, he would certainly keep accounts, and he must, since his transactions are subject to income-tax. Therefore, they should be able to produce the same accounts before the sales tax authority. We do not propose to go and look into the accounts of every petty dealer in flowers and vegetables or every person who carries a basket on his head and sells or vends articles. In fact, it is not the intention of the Government to cause any difficulty to the smaller dealers in this behalf. I hope, Sir, with this assurance that only income-tax assesses in respect of these goods will be called upon to furnish accounts, the fears and doubts

[Sri R. Venkataraman] [11th March 1959]

expressed by the hon. Member Sri V. V. Ramaswami and others would, to a large extent, be allayed.

Then, Sir, the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar said that the surplus was brought about by a large amount of surrenders. He said that it was the habit of departments to ask for large allocations in the beginning of the year, and then, not being able to spend the amounts, surrender the amounts at the end of the year. He said that by this process an apparent surplus was created. I have looked into the figures for the year 1958-59 and this is what I find. The Budget Estimate of expenditure for the year 1958-59 was Rs. 63.75 crores while the Revised Estimate for 1958-59 was Rs. 66.84 crores. So, these figures show that far from moneys not being spent, there has been an excess of expenditure and that the surplus is not the result of any surrender of allotments but is really a surplus in the revenues. So, the criticism that large amounts are first allotted and then at the end of the year that they are surrendered, is not correct, at any rate with reference to the year under review.

Then, Mr. Balasubramanya Ayyar made a very interesting suggestion that every year allocations could be made to the departments and that the unspent portion of the allotments could be continued and carried over to the next year. I think that under our Constitution, we cannot adopt that practice because every year we have to submit an estimate of the expenditure in a financial statement showing separately the sums charged upon the Consolidated Fund of the State and the sums to be voted by the Legislative Assembly. Then the various Demands for Grants are submitted to the Legislative Assembly and after the Grants have been made by the Assembly, they are incorporated in an Appropriation Bill which provides for the appropriation out of the Consolidated Fund of the State of all moneys required to meet the Grants made. So, the Constitution does not make provision for the unspent allotments in a year being carried over to the next year.

Sir, Dr. Chidambaranathan said that there was a discrepancy in the sales tax figures furnished by the Government. I wish to explain to the House that we are following with effect from the year 1958-59 a new procedure. We have a new Budget head. That is, the sum of Rs. 285 lakhs and the further surplus we may get as our share in the divisible pool will be shown under 'Union Excise Duties' because they cease to be sales tax revenue. It is 'Union Excise Duties' given to us in lieu of sales tax and that is why I would say that if my friend would look into the Budget Memorandum relating to revenue estimates, he would find that it is shown under the head 'Union Excise Duties'. After taking out these excise duties in lieu of sales tax from the sales tax revenue, we show a separate sales tax account which is in XII-A of the Budget Head. There we show the taxes under the Central Sales Tax Acts and the State Sales Tax Acts, Licence Fees and Miscellaneous. So, there is no discrepancy at all. It is a new form of

11th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

presenting the revenues in accordance with principles; because if no longer represents sales tax revenue, it is shown as revenue from the Union Excise levies allotted to this State.

Now, I shall proceed to deal with certain general observations which have been made by a number of Members. The hon. Member Sri P. T. Rajan made very useful suggestions in respect of one or two things. He said that indiscriminate transfers of officers should be avoided and that they should not be disturbed except during the vacation period of the schools. I understand that the normal rule is that officers are transferred only in April, that is, towards the end of the academic year. Of course, it is not possible completely to eschew transfers at other times because exigencies might require some stray transfers in the middle of the year. But the normal rule is fairly well observed and I want to assure him that the Government are fully alive to the difficulties of their employees in this regard.

Then, he dealt with the question of having a separate Directorate of Prosecutions. Even now, I may submit to the House, the prosecutions are launched only on and with the advice of the Public Prosecutors in the City and in the districts. The creation of a separate office of Director of Public Prosecutions charged with more or less the same duties as those of the present Public Prosecutors may not very much improve matters. And then the opinion even in regard to the appointment of a Director of Public Prosecutions or the creation of a Directorate of Public Prosecutions is not unanimous. I remember a Committee appointed by the Government of Madras some years ago to go into the question of Separation of the Judiciary from the Executive was against the creation of such an office.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I understand that the Law Commission in its recent Report has suggested such an appointment.

SRI P. T. RAJAN: That is correct. That is what I wanted to point out.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am sorry, if I have forestalled the hon. Member.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is true. That is why I said, 'Opinion is divided'. I was very careful and I said that opinion was divided and not that opinion was against such creation. I was talking to a very eminent ex-Public Prosecutor of Madras for whom I have very great regard about the recommendation of the Law Commission and he also felt that the creation of a separate Directorate of Public Prosecutions was unnecessary so long—these words 'so long' are very important—as the Government continued to consult the District Public Prosecutors and the State Public Prosecutor before launching prosecutions.

[Sri R. Venkataraman] [11th March 1960]

Then, the same hon. Member said that the Ministers, while going on tour, need not take the Police with them. He said that, after all, the Ministers were fairly popular with the people and that there was no need for any escort and other Police paraphernalia for them. I entirely agree with him.

Sri P. T. RAJAN: I said it was dictatorship.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am told, Sir, that the practice of sending escorts has practically stopped in all districts except where the conditions are still disturbed or where there is some agitation or another going on. And it is unfortunate that the district from which my esteemed Friend comes is included in the latter category.

SRI P. T. RAJAN: I am sorry my district is being given a bad name. I may assure the Hon. Minister that no mishap will happen to any Minister.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then there was one very important matter which the hon. the Leader of the Opposition mentioned yesterday. He said that he had information that some years ago the Government of India asked our Government for 1,000 acres of land for the purpose of establishing a cattle-breeding and dairy farm and that due to the laxity on the part of the Government of Madras, the scheme went over to some other State. I have made very careful enquiries. I was myself a Member of the Estimates Committee of Parliament when this matter was discussed. This was in connection with a proposal to establish a Dairy Research Institute in the place of the one which is now in Bangalore—the Dairy Research Institute at Bangalore. The Government of India wanted some thousand acres and actually the Government of Madras offered them land at Almadi. Only the Government of India did not think that place was suitable and they shifted to Karnal which had facilities like irrigation and others. Naturally, they preferred a place more suitable for the purpose. Therefore, it is not due to any laxity but it is really due to the preference shown by the Government of India to a more suitable place.

Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: If that is the case, I shall happily withdraw what I said. But my information was that the first reply was not sent in consultation with the Minister. That is all the point I wanted to make.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In fact, after a lot of patient research, I was able to get the information because the first information I got was that there was no such thing. (Laughter.)

Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I shall not put him to the necessity of making further researches. We can drop the matter here.

11th March 1959]

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: After I brought to their attention a vague remembrance of my own, as a Member of the Estimates Committee of the Lok Sabha, I got this information. It is a recollection which I had as a Member of Parliament which was then dealing with the subject, that they found the land offered by the Madras Government was not suitable. Karnal was a better place with a lot of irrigation and other facilities. In a way, I am very glad that the House takes such keen interest in seeing that not a single useful item is missed in the State. In fact, we should be very reluctant to lose any one of the schemes merely for the fault of ours. It may be that the facilities do not exist and on that ground we may lose some projects. But situated as we are and in the backwardness in which we are now placed, it would be the height of folly if we let slip any opportunity of having these projects especially in our State.

I shall now briefly deal with a few items because I have taken a considerably long time over my reply. First of all, I wish to apologise for an error in the records which my esteemed Friend Sri Purushotham brought to the notice of the House. He said that the Directorate of Technical Education proposed to take over the administration of the Industrial School and Training Centres from the Director of Industries. It is found on page 56 of the Report. It is an error. We regret it. In fact, there is no such proposal. The feeling is that the Industrial School and Training Centres should be with the Director of Industries so that they may get practical training. In these matters, it is not the theoretical instruction that is important. It is far less important than practical instruction. That is why here is no proposal now to transfer these to the Directorate of Technical Education.

Sir, my hon. Friend Vidwan Muthukannappan dealt with the question of slum clearance and said that with a view to provide some facilities for the people who lived on the sea-shore or for the purpose of beautifying Madras we were unduly hard on the slum-dwellers of Nochikuppam and Dommingkuppam. Sir, there are 300 and odd slums in the City of Madras. The public health of Madras can never be improved so long as these slums exist. We may spend any amount of money on hospitals, on preventive medicine and so on. But so long as we continue to keep well preserved these breeding centres of disease, we cannot improve the public health of the City. The endeavour on the part of the Government is immediately to take up all those very bad slums and see that they are removed and that the dwellers are rehabilitated in proper places. The scheme is twofold. First, the Government acquire the land and develop the spot with sewage, water-supply, lighting and so on, and give an area of 800 square feet for each slum-dweller at a nominal rent of about Rs. 1-8-0 or Rs. 2 a month. There is another scheme where it is proposed to construct tenements in or about their places of occupation and house them in those tenements. In pursuance of the second

[Sri R. Venkataraman] [11th March 1959]

scheme, we have launched on the construction of 500 tenements in South Madras, opposite the Hotel Oceanic. The buildings there are actually coming up. We propose to house 500 families in these tenements immediately and as a next stage build another 400 more, so that in all 900 families will be rehabilitated in that area. The rent would come to about Rs. 10 or Rs. 12 at the subsidised rate. Actually when I went round some of the slums, I was told that they were paying as much as Rs. 10 to Rs. 15 for each one of those huts. The slum-dwellers are not really the owners of those huts. There is something else which is not visible to the human eye as to who comes and collects all these moneys from time to time from the slum-dwellers. They appear to be very powerful persons because, first the dwellers told us that they would be very happy to come and live in the tenements that we might build for them, but now we find that they are raising objections, at the instance—I can very easily find out—of those who are collecting rents from them. I am anxious that hon. Members like Vidwan Muthukannappan should exert their influence to see that the slum-dwellers do go to better places. They should see that these people are taken away from the dirty places and surroundings. And, I know, it is not easy to do it. Even as a child is vaccinated against his own will, we have to take these people from out of those dirty places even by exercising a little amount of compulsion to better places and rehabilitate them. We have also a proposal to remove the slum opposite the Secretariat—the Kanniappa Nagar as it is called. The dwellers there will be housed near Kodambakkam so that at the end of 1960, I am sure there will be no slum at least on the beach. (Hear, hear.)

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: I told the fishermen so much that they must quit those places. In spite of it, they do not want to do so. I have done my very best in the matter.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have still hopes in the hon. Member Vidwan Muthukannappan.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: I wish it were so, Sir.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then, Sir, reference was made in the course of the debate to the appointment of a Special Officer for effecting economies and the result of his work. It is not a Committee or Commission in the usual way in which we are accustomed to look upon it. This is only a probe by one of the seniormost officers of the Madras Government into the working of each department with a view to advise the Government with regard to effecting economy and improving the efficiency. He has been examining each department and has made several recommendations in respect of economy and in respect of delegation of powers which is far more important. Now orders are being passed as and when these recommendations are submitted to the Government. As I said, they largely relate to effecting economy and delegation of functions and so on of a purely administrative character. I do not know if the House would be really

11th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

interested in looking into them. If the House thinks that the orders passed on these recommendations should be placed on the table of the House, the Government will consider it. But the Government at present think that it is not necessary, that it is not worth while.

SRI T. PURUSHOTHAM: A summary may be placed before the House.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Then, Sir, as usual I shall not touch upon matters relating to Education because my esteemed Friend the Finance Minister always deals with them during the discussion on the Appropriation Bill and I must also leave him something to speak about. 6 p.m.

In respect of the charge which the hon. Member Sri Patanjali Sastry has made that the Government are making a profit out of court-fees, I have some figures which I might submit to the House. Sir, the expenditure only in respect of Civil Justice, which the hon. Member took into account, does not completely cover the entire field of expenditure. For instance, we are incurring expenditure in respect of the High Court, Law Officers, Official Receivers, Official Assignees, etc. These are all charges which should necessarily be debitable to the court-fee income. If we took only the cost of the Civil Administration by having in view District Munsifs, Subordinate Judges and District Judges, then the figures he gave were proper. But if we look at the whole series of offices which have got to be maintained even for the purpose of running the Civil Administration, then we have got to meet the expenses for running these offices. Therefore, it is not as if the Government were making a large profit out of the court-fee stamp. It is true that the levy of court-fees is a little heavy in this country but our expenditure in this regard is also very heavy. Therefore, I want to disabuse the mind of hon. Members that the Government are making any profit in this transaction. If there is any surplus at all, it is of the order of about Rs. 10 lakhs.

Lastly, the hon. the Leader of the Opposition said that we must have an exhibition of the small-scale industries. Sir, plans are already under way and an administrative block would be put up with a separate wing for the exhibition of small-scale industry products. For instance, I had an occasion to visit the General Motors' manufacturing plant and I found that they were using as many as 50,000 parts from small-scale industrialists and that there were more than 5,000 contractors supplying them. What we call here a motor manufacturing unit is really an assembly unit and the various parts they buy from the various small industrialists. The small-scale industry is not an entity by itself but it is an adjunct to the large-scale industry. I have been endeavouring my best to see that a few small-scale industry products are exhibited in Madras. I am very happy to see that after the establishment of the Industrial Estate, a number of large-scale manufacturers have come and placed orders with a number of

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR
1959-60

[Sri R. Venkataraman] [11th March 1959]

small-scale industrialists. In fact, one motor assembly manufacturer in Madras came and said that he did not know that such parts were made and that he would be happy to place orders with the producers of the small units in the Estate.

I only wish to conclude with a note of hope that we are making a fairly steady progress. We cannot pretend that we have solved all our problems but, year after year, the progress that we are making is greater than what we have done in the year that is past. If we continue to make the same progress, I am quite sure that the task of raising the standard of living of our people would be achieved in not too distant a future. I am grateful to the House for all the nice things which they have been pleased to say about me and my Colleagues in the Government. Sir, I submit that the Government, in all humility, will endeavour to discharge their obligations, if not to the best of the expectations placed on them but, at least to the best of their ability. (Applause.)

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 129. Notification issued with G.O. Ms. No. 266, Home, dated 29th January 1959, regarding exemption from payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) of the motor-car MSX 3996 belonging to the Consul of France in Madras.

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 284, Home, dated 31st January 1959, regarding exemption from the payment of tax leviable under the Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) of the motor-car MSX 3353 belonging to the French Trade Commissioner.

* Placed on the table of the House on 10th March 1959.

11th March 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 119 asked by Sri Mohamed Raza Khan at the meeting of the Legislative Council held on 11th March 1959, page 329 supra.]

List of persons invited to be present at the Aerodrome on 31st January 1959 at the time of the visit of His Royal Highness the Duke of Edinburgh.

- 1 Sri C. Rajagopalachari.
- 2 Sri Justice P. V. Rajamannar, Chief Justice.
- 3 Dr. P. V. Cherian, Chairman, Legislative Council.
- 4 Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home.
- 5 Sri C. Subramaniam, Minister for Finance.
- 6 Sri M. A. Manickavelu, Minister for Revenue.
- 7 Sri R. Venkataraman, Minister for Industries.
- 8 Sri P. Kakkan, Minister for Works.
- 9 Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity.
- 10 Srimathi Lourdhammal Simon, Minister for Local Administration.
- 11 Sri A. M. Allapichai, Deputy Chairman, Legislative Council.
- 12 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu, Deputy Speaker, Legislative Assembly.
- 13 Sri K. Kamalakkannan, Mayor of Madras.
- 14 Sri G. Rajagopalan, M.P.
- 15 Sri T. V. Kamelaswami, M.P.
- 16 Sri H. D. Raja, M.P.
- 17 Srimathi Nallamuthu Ramamurthi, M.P.
- 18 Dr. A. Ramaswami Mudaliar, M.P.
- 19 Sri B. Parameswaran, M.P.
- 20 Sri S. Venkataraman, M.P.
- 21 Sri Dawood Ali Mirza, M.P.
- 22 Sri N. Ramakrishna Ayyar, M.P.
- 23 Srimathi Rukmani Devi, M.P.
- 24 Srimathi Ammu Swaminathan, M.P.
- 25 Dr. A. Krishnaswami, M.P.
- 26 Sri N. Sivaraj, M.P.
- 27 Sri R. Govindarajulu Naidu, M.P.
- 28 Sri C. R. Narasimhan, M.P.
- 29 Sri S. C. C. Anthony Pillai, M.P.
- 30 Sri C. R. Pattabiraman, M.P.
- 31 Sri R. Ramanathan Chettiar, M.P.

[12th March 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether such a Society will come into being only in the Coimbatore district or in the other districts also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Whenever societies of Government employees come up with a house building programme, the Government help them.

Distribution of College Calendar

* 136 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any delay in distributing the College Calendar to the students of the Government Colleges during 1957-58; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) There was some delay in the distribution of the Calendars during 1957-58 in certain Government Colleges. This was due to the late printing of the Calendars by the Government Press on account of pressure of work on hand at the Press.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்தக் கால்கெண்டர் மாதிரி மாணவர்களுக்குத் தரப்படாது. இதைக் கொண்டு கொண்டு சிறந்த ஆணை தர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆணை வலியுறுத்த வேண்டும். கால்கெண்டர் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த ஆணை வலியுறுத்து. கால்கெண்டர் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைத் தாமதமாகக் கொடுத்தால் கால்கெண்டர் கொடுக்கப்படும். இதைத் தாமதமாகக் கொடுத்தால் கால்கெண்டர் கொடுக்கப்படும். இதைத் தாமதமாகக் கொடுத்தால் கால்கெண்டர் கொடுக்கப்படும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது கால்கெண்டர் பிரிண்டிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இனி சீக்கிரம் வேலை முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. the Minister for Education said that there was some delay in distributing these Calendars. I understand that College Calendars were distributed in some colleges in the month of December and in some other colleges in this month. May I know why there has been a delay of seven or eight months?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I was referring to the year 1957-58. I do not have information for this year. Perhaps, this year there might have been some delay and I hope that this delay would not occur next year and that the Government Press would be prompt enough to print these Calendars.

Drinking water wells

* 137 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN** (on behalf of Sri M. Ethirajalu) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of drinking water wells sunk under National Extension Service and Community Development Schemes in this State during the years 1956-57 and 1957-58; and

(b) the expenditure incurred for the purpose?

12th March 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Minister for Finance) : (a) The total number of drinking water wells sunk under the National Extension Service and Community Development Schemes in this State is 759 during 1956-57 and 795 during 1957-58.

(b) The total expenditure incurred for the purpose is Rs. 5,45,957-96 nP. during 1956-57 and Rs. 3,55,112-02 nP. during 1957-58.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இந்தக் கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறதா? தண்ணீர் இல்லாத கிணறுகளைப் பார்த்திருக்கிறோம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தண்ணீர் இருக்கிற கிணறுகள்தான் சில இடங்களிலே.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it a fact that much more money was spent for sinking of wells by giving contract for a large amount than what was ordinarily warranted?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. It is really constructed on the basis of 25 per cent contribution by the local people and 75 per cent by the Government. The work is executed under the supervision of the local National Extension Officers. I do not think there is any scope for abuse of funds.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : அரசர் ஒரு கிணறுக்கு என்ன செலவாகும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது ஊரைப் பொறுத்திருக்கும். சில இடங்களில் சில செலவுவதென்றும், செலவு அதிகமாக ஆகும். தகுந்த இடங்களில் செலவு குறைவாக இருக்கும்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இதை விடப் பி.யு.டி.-யில் செய்கிறார்களா, அல்லது லோகல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸின் கீழ் செய்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லோகல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸின் கீழ் தான் செய்யப்படுகிறது.

SRI M. SESHACHARIAR : Is it a fact that there is no provision for baling out water that, therefore, several contractors do not take up this work and that, consequently there is delay in the execution of the work?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think, I should ask for notice.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Is it not a fact that baling charges are also included in the estimates drawn up for sinking of wells? According to the rules of the Public Works Department, baling charges also should be included.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think so, but on that I want notice.

[Sri K. V. Ramaswamy] [11th March 1959]

இந்த பட்ஜெட் மிகமிகச் சந்தோஷத்தோடு நான் வாசிவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏன் அதைப்பற்றி அவ்வளவு சந்தோஷப்பட வேண்டுமென்ற விஷயம் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கலாம். அதற்குச் சில காரணங்களை உங்கள் முன்பு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே எவ்வளவோ காலத்தொட்டு பல அரசர்கள் ஆட்சி புரிந்து வந்தார்கள். அப்படி நம் வெள்ளையர்களின் ஆட்சியும் இங்கே நடந்திருக்கிறது. அப்போது இந்தமாதிரி ஒரு மன்றமும் மக்களிடமாக இருந்திருக்கிறது. அதில் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற, மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்ட பல பெரியவர்கள் வீற்றிருந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம் சபையில் இருக்கக்கூடிய பெரியவர்களில் ஒரு சிலரும் கூட வெள்ளைக்காரர்களுடைய காலத்து ஆட்சி மன்றத்தில் வீற்றிருந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது தெல்லாம்ப அடிகள் செய்ய நினைப்பதற்கும் அரியதான, காண்பதற்கும் அரியதான சில காரியங்களை இன்று நாம் நம் கண மன்றமாகப் பிரதேசமாகக் காணும்படியாக இந்த சர்க்கார் சில வாங்குபதற்குக் காணிய செய்கிறார்களே என்று யாருக்குத்தான் சந்தோஷம் ஏற்படாது, யார்தான் இவர்களுடைய பட்ஜெட் சந்தோஷமாக வாயேறாமலாடார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று பாருங்கள். நம் நாட்டிலே அந்தக் காலத்திலே யாராவது இந்தனை அணைக்கட்டுகள் கட்டினார்கள்? காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்டதன் தான் காரணியாறு உண்டாகவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்டதன் தான் மணிமுத்தாறும், ஆரணியாறும் சூ அரம்பிக்கவில்லை. அப்போது இருந்த ஆறுகள்தான், அப்போது இருந்த நிராடங்கள்தான், அப்போது இருந்த ஓடைகள்தான். ஆனால் அவைகளின் போக்கையே திருப்பி விடக்கூடிய அளவில், அவற்றின் தண்ணீரை எல்லாம் சொட்டுக்கூட சேதமில்லாமல் நாட்டை உண்டாக்குவதற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளும் முறையில் நம்முடைய சர்க்கார்தான் இன்றைக்குப் பல்பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பணம் எல்லாத் திட்டங்களும் செட்ப்பது மிகமிகக் கஷ்டமாக இருந்தபோதிலும் கூட, கஷ்டத்தைச் சமாளித்து, வெளி நாடுகளிலிருந்து கடனை வாங்கியாவது நம் மக்களுக்கு நாட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்திருக்கிறார்கள். இரவு பகல் பாராமல் அல்லும் பகலும் மிகக் கடுமையாக உழைத்து இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். மேலும் பல திட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டு சலிப்பு இல்லாமல் இன்றைக்கு நம் சர்க்கார்தான் தலைமேற்கொண்டு நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை மிகமிகப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆகைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் பார்க்கலாம். அணைக்கட்டுகள் எத்தனை, கல்லூரிகள் எத்தனை, இன்னும் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை? இவைகள் எல்லாம் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறதென்றால், இவை எல்லாம் நம் ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை. அங்கங்கே பண்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நாம் போட்டு வேலை செய்து வரும்போது, ஒன்றிரண்டு குறைபாடுகளும் இருக்கலாம். உண்மையை உணர்ந்துகொள்ளாமல், நம்மில் அநேகம் பேர்களும் “ஆ. . . என்ன ஐயா பண்ணுகிறார்கள்?” என்று அண்டியமாகவும் பேசலாம். சொல்வது எளிது. ஆனால் இப்போது சொல்வப்பட்டிருக்கும் காரியங்களில் ஒரு துளி செய்வது என்றாலும் மிகமிக அரிது. இவ்வளவு காரியங்கள் இந்தக் காலத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், இது மிகமிகப் பிரமாணம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சாதாரண ஒரு குடும்பத்தில் மனைவி, குழந்தை இவர்களைத் திருப்தி செய்துகொண்டு நம்மில் சில காரியங்களைக் கூடச் செய்ய முடியவில்லை. நம் நாட்டிலே எத்தனை ஆயிரம் மக்கள், எத்தனை ஜில்லாக்காரர்கள், அதிலும் அந்த மக்களிடத்தில் தான் எத்தனை திணுகள்! இந்தத் திணுகளைப்பெண்ணா ஒரு திணை சாக ஒன்றுபடுத்திச் சேர்த்துப் பல காரியங்களைச் செய்வது என்றால் அது சர்மாவிய விஷயமல்ல. அந்த முறையில் இந்த அரசாங்கம் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது பராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

11th March 1959] [Sri K. V. Ramaswamy]

நம் நாட்டில் நல்ல அபிவிருத்தியை அடைய வேண்டியது விவசாயம்தான். விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றுல்தான், மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்பதை நான் பலமுறை இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். இத்தனை அணைக்கட்டுகளும், எதற்குப் பயன்படும்? விவசாயம் நல்ல முறையில் நம் ராஜ்யத்தில் நடப்பதற்குப் பயன்படும். விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு என்றால் மக்களுடைய சுபிட்சத்திற்கு என்றுதான் ஆகிறது.

இந்த அணைக்கட்டுகளில் பல குறைபாடுகள் அங்கங்கே இருக்கும். அதிகாரிகளும் சில ஒழுங்கீனமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி இந்த விஷயம் கசமுசாவாகத்தான் இருக்கும். அதனால் நாட்டின் முன்னேற்றம், அணைக்கட்டுத் திட்டம் பாதிக்கப்படாது. நல்ல முறையில் திட்டம் நடைபெறுவதோடு கூட தவறு இழைக்கக்கூடிய இடத்திலும் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை அவ்வப்போது எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்கவில்லை.

அதோடு இன்றைய தினம் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்களும் கூட புது வசிகள் இல்லாமல் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதை—எதிர்க்கட்சிக் காரர்களும் கூட—பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த விஷயத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவன் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் வரி போடலாம். மக்களுக்கு இன்னும் புல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், இன்னும் அதிகப் பணம் வேண்டும். பணம் இல்லாது எப்படி நல்ல திட்டங்களைப் போட முடியும்? டிக்கெட் இல்லை, எல்லோரும் சினிமாவுக்கு போகலாம் என்று விட்டுக்கொண்டு இருந்தால் பலரும் பார்க்கலாம். ஆனால் எத்தனை நாளைக்கு அப்படிக்காட்ட முடியும்? அங்குள்ளவர்கள் எப்படி அதை நடத்த முடியும்? சும்மாக்காட்டுவானு சினிமா? அந்த முறையில் வரி அத்தியாவசியம். ஆனால் மக்களிடத்திலிருந்து வாங்கக்கூடிய வரிப் பணம் நல்ல முறையில் பயன்படுகிறதா என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது மக்களது கடமையாகும், நம் போன்ற மெம்பர்களுடைய கடமையாகும்.

நாம் பெற்ற சுயராஜ்யம் ராமராஜ்யமாக மாறிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய காலம் வர வேண்டுமானால், இங்குள்ள அனைவருக்கும் உணவு உணவும், உடுக்க உடையும், தன்னம்பிக்கையோடு தன்மானத்தோடு வாழ வகையும் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். எனக்குப் பத்து ஏக்கர் சொந்தமாக இருக்கிறது என்றால், இன்றைய தினம் நான் யார் கையையும் எதிர்பார்க்காமல் சுமமாக வாழ்கிறேன். எனக்குக் கிழை ஒருவன் இருந்தால், அவன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து ஜீனிக் வேண்டியதாக இருக்கிறது. வாழ்க்கைக்குப் போதுமான ஊதியம் இல்லாத காரணத்தினால், வசதியுள்ளவர்களிடத்தில் அவர்கள் அடங்கி, ஒரேக்கி, ஐயா ஐயா என்று பல்லைக் காட்டிக் கொஞ்சி நிற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இழிந்த நிலை சுதந்திர நாட்டில் இல்லாதவாறு, ஒவ்வொருவரும் தலை நிமிர்ந்து தன் கடமையைச் செய்து வாழ வேண்டுமானால், ஒவ்வொருவருக்கும் போதுமான வருவாய் கிடைக்க வேண்டும். உதாரணமாக, கணக்குப் பிள்ளையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்—சின்ன வருவாய். மணியக்காரரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்—சின்ன வருவாய். பியூன்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்—சின்ன வருவாய். கரன்ஸ் டபிள்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்—சின்ன வருவாய். இவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுத்து இவர்களும் மனிதர்களாக வாழ வகை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் நாம் சுதந்திரம் பெற்றதற்கு அறிவுறி என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்
வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்.”

என்று புடியிருக்கிறார் பாரதியார். இன்றைக்கு நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால், காதம் காப்பிடுகிற ஒவ்வொரு மனிதனும், உணவு தின்பதற்கு வாய்ப்புடைய ஒவ்வொரு மனிதனும், இந்த நாட்டில் உள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் உழைப்புகேற்ற ஊதியம் பெற்று

APPENDIX

[11th March 1959]

- 32 Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, Leader of the Opposition in Council.
- 33 Sri V. K. Ramaswami Mudaliar, Leader of the Opposition in Assembly.
- 34 Sri W. R. S. Santhianathan, I.C.S., Chief Secretary to Government of Madras.
- 35 Major-General R. K. Kochhar, General Officer Commanding, Headquarters, Madras Area.
- 36 Sri S. Balakrishna Shetty, I.P., Inspector-General of Police, Madras.
- 37 Mr. R. G. Chisholm, Deputy High Commissioner for United Kingdom.
- 38 Mr. Thomas W. Simons, Consul-General for United States of America.
- 39 Mr. Roger London, Consul for France.
- 40 Mr. A. T. Garcia, Consul for Columbia.
- 41 Mr. Paul Philipp Komgs, Consul for Germany.
- 42 Sri T. M. Rangachari, Honorary Consul for Austria.
- 43 Mr. Arnold Sinclair Rose, Honorary Consul for Netherlands.
- 44 Mr. M. F. J. Nevens, Honorary Consul for Belgium.
- 45 Mr. J. R. Galloway, Honorary Consul for Norway.
- 46 Mr. R. D. Walter, Honorary Consular Agent for Switzerland.
- 47 Mr. Aung Thet, Vice-Consul for Burma.
- 48 Mr. G. A. Pais, Honorary Vice-Consul for Spain.
- 49 Mr. Roy E. Chambers, Honorary Vice-Consul for Costa Rica.
- 50 Mr. F. Korner, Officer-in-Charge, Danish Consulate.
- 51 Mr. M. J. Callow, Officer-in-Charge, Swedish Consulate.
- 52 Sri V. Emberumanar Chetty, Sheriff of Madras.
- 53 Sri S. P. Srinivasan, I.A.S., Collector of Chingleput.
- 54 Sri G. E. Muthirulandi, I.A.S., Collector of Madras.
- 55 Sri F. V. Arul, B.A., I.P., Commissioner of Police, Madras.
- 56 Group Captain Sarcot, Officer Commanding, I.A.F. Station, Tambaram.
- 57 Sri A. N. Rai, I.P., Deputy Inspector-General of Police, Central Range.
- 58 Commander J. S. Ramdas, I.N., Resident Naval Officer.
- 59 Sri K. Radhakrishnan, I.P.S., Superintendent of Police, Chingleput.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 12th March 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Co-operative Building Society for Non-Gazetted Government Officers of Coimbatore

* 155 Q.—SRI B. K. NALLASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any Co-operative Building Society for Non-Gazetted Government Officers of Coimbatore has been started;

(b) if so, the progress so far made by the Society in the construction of the buildings; and

(c) the extent of Central and State aid, if any, proposed to be given to the Society?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) Lands to the extent of about 93 acres have been acquired. Layout plan for the area and type designs for construction of houses have been prepared and got approved by the Director of Town-Planning. The Society is expected to start construction work in 1959-60.

(c) The Society is not eligible for Central aid, and it has not yet applied for State loans. However, a Senior Inspector of Co-operative Societies has been deputed at the Government cost to attend to the work of the Society. The question of placing at the disposal of the Society the services of a supervisor for the Public Works Department also at the Government cost, is under consideration of the Registrar of Co-operative Societies.

SRI B. K. NALLASWAMI: Have the Government any proposal to subsidise these building schemes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, they are not eligible for any subsidy.

SRI B. K. NALLASWAMI: May I know whether they would at least be subsidised for the construction of roads and other common amenities, just as the Government are doing in the case of Local Development Works and Community Development Projects?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The whole thing is a co-operative house building scheme and under this scheme, they will have to lay roads and provide for other amenities. The Government can give them only loans.

[12th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆகியவற்றில் எல்லாம் சர்க்கார் பணியில் இருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேலைகளில் சர்க்கார் பணியில் இருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப் பற்றியும் சர்க்கார் பணியில் இருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. V. RAMASWAMY : அப்படிப்பட்ட சர்க்கார் பணியில் இருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாருக்கும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட சர்க்கார் பணியில் இருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறார்கள்?

Pension to teachers

* 139 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representations have been received by the Government about the delay in the grant of pension to teachers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Instructions have been issued to the Special Officers of District Boards and Executive Authorities of Municipalities to give high priority to pension applications of teachers and dispose of them quickly.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware of the fact that more time is taken in the gathering of the particulars and will they simplify the procedure so that even a year before the teacher is to retire, the particulars might be gathered and the pension paid within at least two or three months of his retirement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Formerly, the practice was that breaks in service were also taken into consideration and it took a good deal of time to find out the breaks and the reasons for the breaks and then write to Government for condoning the breaks. But now we have passed general orders that all breaks could be condoned and that the actual service could be taken into consideration for calculation of pension. I hope this will facilitate the calculation of pension.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister enlighten us on how many applications are actually pending at the time in the Education Department?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the figures with me now.

SRI B. K. NALLASWAMI : Sir, the giving of pension itself is prohibited even in cases where there is a break of service due to summer vacation intervening. It was said that there were some applications for condoning breaks. I want to know whether the Government have condoned them.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I said now. Now that a decision had been taken in regard to breaks, they need not be condoned, because without taking into account the

12th March 1959]

breaks, only the service could be taken into account and the pension calculated—it is not necessary hereafter to condone breaks.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஆசிரியர்களுக்கு சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இருக்கிறது.

Salaries to teachers

* 140 Q.—**SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the teachers of High Schools under Private Management in Tirupattur, North Arcot district, have not been paid their salaries for the last many months; and

(b) if so, the reasons therefor and the action taken by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) If the hon. Member refers to the Ramakrishna High School, Tirupattur, a statement is laid on the table of the House.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : In his report, the Director says that the school was not granted timely recognition in 1957-58 and that grants for the year were withheld. But subsequent to that, I received complaints that the teachers were not given their pay for the months of last October and November. Will the Hon. Minister be pleased to expedite calling for reports and to arrange for seeing that this kind of chronic delays are not allowed to recur in future at least?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was a change in the management also—the Correspondent was changed—and we are hoping that with this change matters would improve.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether in spite of the change in correspondentship, the pay of teachers is still in arrears for over one year or it has been paid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have that information.

Bridge across Palar river

* 141 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state with reference to answer to Legislative Council Question No. 9, dated 31st October 1957—

(a) whether the work on the construction of a bridge across the Palar at Arcot has since been completed;

(b) if not, the stage at which it now stands and when the work is likely to be completed;

(c) whether any extra cost has been incurred by the Government on the continuance of the staff beyond the target date fixed for completion of work; and

(d) if so, whether there is any proposal to recover it from the contractors?

[12th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The bridge work has been completed up to deck level. A part of wearing cost, hand railing revetment guide bund formation and the formation of approaches are in progress. The work is expected to be completed by March 1959.

(c) Yes, Sir. A sum of Rs. 12,909 has been incurred by Government as extra cost.

(d) No, Sir. The contractors have already been penalised to the extent of Rs. 5,000 whenever slackness on their part was noticed.

SRI T. PURUSHOTHAM : As this extra cost referred to in clause (d) is evidently due to the delay on the part of the contractor, will the Government consider the desirability of enforcing strictly the penalties according to the agreement and recover this amount from the contractor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : We cannot say that. We have already penalised him.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister have the matter examined in the light of what I have stated?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes.

Road between Tiruvallur and Arkonam

* 142 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any road is being formed between Tiruvallur and Arkonam; and

(b) if so, when the work was started and when it is likely to be completed?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The work has not been commenced, as the grant promised by the Government of India was not made available. They have been addressed on the question of incurring expenditure initially from State funds to be recouped later from Central funds. Their reply is awaited.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : ஸார், இது கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் தமிழ் வினாத்தாளில் ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதிலும் அ. ச. இ. ச. என்று எழுத்துக்கள் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த எழுத்துக்கள் எதைக் குறிக்கின்றன என்று தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : They refer to the clauses.

12th March 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE ELECTION TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following six candidates have been nominated for election to the House Committee for the financial year 1959-60 :—

- 1 Sri T. Joghee Gowder.
- 2 „ John Asirvatham.
- 3 „ T. P. Srinivasavaradan.
- 4 „ G. Krishnamoorthy.
- 5 Srinathi Saraswathy Pandurangam.
- 6 Sri E. Janakirama Mudaliar.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under rule 171 (1) of the Madras Council Rules, I nominate the following two Members to be members of the said Committee :—

- 1 Sri L. S. Karayalar.
- 2 „ A. Subramanyam.

The Deputy Chairman shall be the Chairman of the Committee.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1959
(L.C. BILL NO. 3 OF 1959).

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Mr. Chairman, Sir, I beg to move—

‘That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill • 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) be taken into consideration.’

Sir, the House is, no doubt, aware of the great Bhoodan Yagna Movement initiated by Sri Acharya Vinobh Bhave. Under his inspiration, a process of silent, bloodless revolution has been initiated in the rural areas which may ultimately result in the creation of a new social order. The Bhoodan Yagna Movement took a new turn with the Sarvodaya Sammelan held at Puri in March 1955. The movement for gifting lands in favour of the landless has logically culminated in the Gramdan or the gift of lands in favour of the village community. The House is also aware that our State has not been lagging behind the other States in respect of the Bhoodan and Gramdan Movement. So far, about 232 villages have been donated in our State for Gramdan and out of this in Madurai district alone about 203 villages have been given for Gramdan. It is expected that the example set by Madurai district will inspire other districts also to greater endeavours in behalf of this movement.

* Published on pages 91-106 of Part IV-A of the Extraordinary issue of Fort St. George Gazette, dated 9th March 1959.

[12th March 1959]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Since the hon. Member Sri Seshachariar referred to lack of facilities for baling out water and the consequent delay, I put that question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was some lacuna there.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : While the sinking of a number of wells is appreciated, is the Hon. Minister satisfied that these wells are in good condition, that there is enough water which can be used by the people and that the water is not brackish?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too vague a question. If the hon. Member has put a question, whether in a particular well in a particular place there is no water or there is only brackish water, then we could look into it. When we have sunk about 1500 wells in two years, it is presumed that the water is good.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : When I toured along with the Estimates Committee, I heard—I do not know how far it is true—that a particular well was sunk at a cost of Rs. 1,000 or Rs. 1,500, but that there was no water in it. On the day of inspection by some officer, two lorry loads of water were brought and the well was filled up. That is why I put this question so that the Hon. Minister might examine the matter.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think the hon. Member may pass on the information regarding the name of that place and the well for the scrutiny of the Government.

SRI K. V. RAMASWAMY : வாழ்வைக் குடிசைகளில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை இவ்வாறு சொல்லும்போது தண்ணீர் வரவழைத்துக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? இல்லாவிட்டால் போர் செய்து கொடுக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி தண்ணீர் கிடைக்காது. இதை இருக்கும் காலத்தில் 55 கிராமங்களில் தண்ணீர் பம்புகள் வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மற்ற செலவுகள் போடப்பட்டால் என்பதற்கு இங்கு ஒன்றும் கால்கு இல்லை.

SRI A. M. ALLAPICHAI : The Hon. Minister has stated that people will have to contribute 25 per cent of the expenditure and that the Government will contribute the remaining 75 per cent. But what about the people who are not able to contribute on account of their poverty?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the case of backward communities and Harijans, only 10 per cent of the cost need be contributed by them, and this may be done in the shape of labour also.

Remuneration to teachers for cattle census work

* 138 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state with reference to the answer

12th March 1959]

given to the Legislative Council Question No. 70 on 29th September 1956—

(a) whether the Government have since taken any decision in regard to the payment of remuneration to the teachers of Municipal Schools employed for cattle census work; and

(b) if so, whether any municipalities have paid the remuneration and how many?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Government have sanctioned the payment of remuneration to teachers who attended to the livestock enumeration work in this State at the rate of Rs. 20 each.

(b) Forty-one municipalities including the Corporation of Madras have paid the remuneration. 3-10 p.m.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether in Srirangam, the municipality has paid it to the teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. They have paid the remuneration to 26 teachers, the amount being Rs. 550.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I just like to know what the teachers have got to do with cattle census. Was it done with the object that they might get some money or some experience in this work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Although it is cattle census, it is only men that have to do it. It was thought that teachers could do it and, therefore, their services were availed of.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If I may repeat the question, while others might have been as well utilized for the purpose, in employing the teachers, was it the object of the Government to make them earn some money or was it the idea that this work could be done much more effectively by the teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, normally this work is executed by village karnams. As that was not adequate, the services of the teachers were also availed of.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am satisfied, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, it was said by the Hon. Minister that 41 municipalities had paid the remuneration. I want to know what happened in other municipalities.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Remuneration was paid to teachers of municipalities where their services were requisitioned.

SRI K. V. RAMASWAMY : ஏன் கால்நடைக் கணக்குகளை வாத்தியார்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டது? ஏற்கனவே கிராமங்களில் கணக்குப் பிள்ளைகள், மணியக்காரர்கள் இருக்கும் பொழுது, வாத்தியார்களுக்கு ஏன் அந்த வேலை கொடுக்கப்பட்டது?

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. NO. 3 OF 1959)

[12th March 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Order XX, rule 11 of the Civil Procedure Code gives ample power to the Courts to grant permission to pay the debt in instalments. That was one of the reasons mentioned by us when we opposed the moratorium when Rajaji introduced it. When it was made an Act and insolvency was also legalised, he himself, when he was a nominated Member here, said, 'We are going too far.' I remember all those things. Therefore it is that I am stating that that principle must be adhered to by the Government. At the time of passing the decree, the Courts have got absolute power to fix instalments and now we are forcing the Courts in any and every instance to grant payment in instalments. That is the substance of the whole matter. Can we do that and should we do that? That is the simple problem before us. I should not be misunderstood as opposing Gramdan or in any way minimising the work of Acharya Vinobha Bhave. I was one of those who were most enthusiastic at the time of Bhoodan Yagna. You must remember this also. Let us look at the definition of 'Gramdan village'. No definition is given in this particular Bill about it because it refers to the previous Act. 'Gramdan' means any revenue village or part thereof in which not less than two-thirds of the number of persons owning lands donate all their lands for Gramdan and the total extent of the lands so donated amount in the aggregate to not less than one half of the total extent of the lands. So, the other half may remain and one-third of the persons may not have done anything. You must remember that also. You must remember also, 'When we are giving relief, are we giving too much relief? When we interfere with contracts, are we not interfering too much with them?' There is, of course, the principle that we must give relief. The Courts have recognized it and have interfered with the freedom of contract. Two hundred and thirty-two hamlets are included in the Schedule and we say that the operation of contracts shall be stayed. Are we not going too far in doing that? That is a matter for the Hon. Minister to consider.

There is also another point. They say that the creditor is harassing the agriculturists. That is always the allegation before the Courts. But Courts have to consider always whether the creditor is actually harassing the debtor. Whenever the creditor sues the debtor, the debtor comes and says that there is harassment. The very fact that you demand your loan is interpreted as harassment. The Legislature should not give too much importance to what they call harassment by creditors. There may be harassment in individual cases. I am not saying that creditors are angels. Creditors are creditors unless you say that there should be no borrowing. In regard to that, Shakespeare says that borrowing dulls the edge of husbandry and lending loses both money and friend (An hon. Member: Neither a borrower nor a lender he.) Therefore, this is inevitable unless we adopt the Soviet principle that everything belongs to the State. We have also to consider whether agricultural credit will be affected. The co-operative institutions from the reports that we have got up till now, have been ab

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. NO. 3 OF 1959)

12th March 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

to give credit only to the extent of 14 or 15 per cent and the rest of the credit is given only by brethren agriculturists. Therefore, in those cases at least we must remember that we should not interfere with contracts. Suppose for the cultivation of land, one has borrowed money. In that case also, the Government want to stay the hands of the creditor. Why should the creditor's hands be stayed? Suppose, in order to defeat or delay repayment to the creditor, one has made Gramdan . . .

SRI A. M. ALLAPICHAJ: One could not have anticipated.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Could not have anticipated what, I do not understand.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: That the Legislature will make a law like this.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Nobody could have anticipated such a legislation. (Laughter.) There I agree with Sri A. M. Allapichai. Gramdan has done good. I am not suggesting anything against Gramdan. Let us not defame anybody. There may be one or two cases where it is better to give away lands so that creditors may not come and give trouble. In that particular instance, we should not stay the hand of the creditor. This is an important point that we must remember, when we make a law like this. As a general principle, it may be all right. I am not saying that it is hard. But the other thing also we must remember. We must not interfere too lightly with contracts. Even though the Government may have reports that there is harassment, the Government should appoint an officer to go into the whole question. The Government should be satisfied that there is 'harassment' only by the creditors and not by the debtors. Therefore it is I would suggest the appointment of an officer to enquire into the matter. The Government should take power to notify on what day this legislation will come into force. They should investigate the position. I agree that the Government have received reports. What these reports are, we know too well. I have never trusted these reports. In connection with the Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill, we sent a Revenue Board Officer to investigate the matter. That is within the experience of all. The Revenue Board Officer reported that the kaiaeruvaramdars were only servants, while before his report, the kaiaeruvaramdars were considered tenants. I am not here saying anything against individuals. But an officer of some standing must be sent to find out the position. These lands go to Sarvodaya Panchayats. The whole land vests in them. When once it is in panchayat, he is free not to pay anything. This will become a dangerous pattern of our State, where there will be no application of law of contract. I am feeling that this legislation ought not to be lightly undertaken in this country. The Government should satisfy themselves that without this legislation things will come to a pass, that there will be no cultivation, etc. Only in that emergency, the Government might think of applying this

3-30
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[12th March 1959]

The voluntary donation of lands for Bhoodan or of villages for Gramdan has brought in its wake many problems, for which Government have to find a solution. The House is aware that for regularizing and facilitating the transfer and settlement of lands donated for the Bhoodan Yagna Movement for the benefit of the landless poor or for community purposes, Government enacted the Madras Bhoodan Yagna Act in 1958. This Act, though intended to deal primarily with Bhoodan lands, also contains some special provisions in regard to Gramdan. That Act has provided for the vesting of all Gramdan lands in any Gramdan village in the Sarvodaya Panchayat constituted for the village. The Sarvodaya Panchayat will have possession of and manage all such lands. The Madras State Bhoodan Yagna Board has also been formed as envisaged under the Act for carrying out the various purposes of the Act.

3.20 p.m. A survey of Gramdan villages made by a Special Committee appointed by Government has disclosed that in Gramdan villages the problem of indebtedness of the agriculturists is very acute and facilities for credit should be provided urgently. The Government sanctioned about Rs. 20 lakhs for granting special takkavi loans to the agriculturists for cultivation operations, etc., in the several Gramdan villages in the State. Ten Sarvodaya Co-operative Societies have also been formed in Madurai district. Government have given them financial grants and other types of assistance to the tune of over six lakhs of rupees to enable them to undertake the improvement of the concerned villages like deepening of wells, sinking of new wells, installation of pumpsets, purchase of agricultural implements and bullocks and also for the improvement of other village industries.

The problem of clearance of prior debts has, however, to be tackled. It has been brought to the notice of Government that the villagers are being harassed by the creditors on the mere fact of their having consented to make 'Gramdan' of their lands. It has also been reported that execution proceedings in certain cases have been taken and in some cases even the extreme step of imprisonment of defaulters has been undertaken. The Government are anxious to prevent the cultivators in Gramdan villages from being harassed, so that the agricultural operations in these villages may not be hampered. The Government wish that the Gramdan Movement which is making progress in this State should not be jeopardised by the creditors resorting precipitately to Court for realization of debts and they also want that facilities should be provided for discharge of prior debts in easy instalments. The question was, therefore, considered whether any special arrangements were necessary for imposing a moratorium for a specified period on the repayment of debts in Gramdan villages. It was felt that the moratorium should apply to all persons in Gramdan villages and that it could not be restricted only to those who have donated their lands because till all the formalities provided under the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958, are completed, it will not

[12th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

be easy to establish whether a particular person has made Gramdan of all his lands. The creditors in Gramdan villages need not fear that they have lost their money as suitable provision for the repayment of debts has been made after the expiry of the period of moratorium.

The Government have decided that the moratorium should be in the form of barring the institution of suits and making of applications for execution of decrees in respect of debts due from persons residing in any of the villages specified in the Schedule to the Bill for a period of one year against their person and property—movable or immovable. The debtors in the scheduled villages are permitted to pay the debts in three equal annual instalments after the expiry of the period of one year. Debts due to the Central Government and the State Government and the Co-operative Societies will be exempt from the proposed moratorium. The Bill when enacted will be applicable to the villages specified in the Schedule but the Government may, by notification, include any other village in the Schedule.

Sir, I have now briefly indicated the objects of the Bill. I have no doubt that this beneficent piece of legislation will provide respite to the agriculturists in Gramdan villages and enable them to concentrate on stepping up agricultural production without harassment by their creditors. I now commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

'That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) be taken into consideration.'

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, the motive with which this Bill has been drafted is a laudable one. But there are certain principles which have to be looked into and we have to consider them finally. When a moratorium was introduced some time back when Rajaji was the Chief Minister, we felt that the principle of moratorium so far as these contracts were concerned, could not be justified except in times of great depression. The principle of contract has always been regarded in jurisprudence as a sacred one. Once the State begins to interfere generally there will be a feeling of unsettlement in the minds of all people. Credit will be much affected. Therefore, non-interference with free contracts has always been accepted in legal jurisprudence for a long time. Of course, you may ask, 'Have not Courts interfered and done justice to the people?' It is true. In the case of charging of usurious interest and in the case of coercion, interference by Court has been made. But so far as normal contracts are concerned, Courts have been very loath and the judicial system of any country has been loath to interfere with the freedom of contract and sacredness of contract.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Courts have been really granting permission for payment in instalments.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] (12th March 1959)

legislation. I would like to say that this legislation should not come into force at once. But the Government should take power to appoint the date by notification. If they think that it is absolutely necessary to apply this legislation to any particular place, let them. Otherwise, let them not. This is one point.

Repayment in the case of every creditor should not be stayed. That is, a moratorium of a general kind should not be given. Suppose there are public bodies who have given loans. There are also co-operative societies. The Government are always in favour of the co-operative societies, because the whole of the Third Five-Year Plan is concerned with co-operation. Co-operation seems to be writ large not only on the portals of offices but also on the heads of individuals. Even yesterday I read a statement that co-operation up till now had not succeeded as much as it was expected to. For the last fifty years we have tried co-operation. Instead of talking of co-operation, we must find out why co-operation has not been a success. Co-operative societies are exempted in all these moratoria. Here too . . .

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar will kindly discriminate between credit co-operative societies and service co-operative societies. The hon. Member talks of credit co-operative societies. Now we have come to service co-operatives.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Not mere service, but now it is multi-purpose co-operative societies. What is meant by multi-purpose co-operative society? It includes not only credit societies but also service societies.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: The hon. Member cannot say that service co-operative must fail.

DR. A. SREENIVASAN: சுவருக்கு நல்ல பிள்ளைகள் உண்டு, சாத்தி பற்றி. . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: You have not known what a service co-operative society is. You write an article that multi-purpose service co-operative society is not very dangerous. Let us take things as legislators. Let us not be carried away by slogans. You would not have been a successful judge, if you . . .

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I had been and I took both law and . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will please address the Chair.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: When he refers to me, I must speak.

MR. CHAIRMAN: Please do not interrupt.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Let him, Sir, because things will become clearer and there will also be some fun. I am not objecting to co-operative societies. My friend thought that I

12th March 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

was objecting to it. What I am saying is that instead of exempting only co-operative societies, those public bodies, which give loans for the sake of helping people, may also be exempted. It is for that purpose that I am mentioning this. But he went on a different track. What I am saying is that there are loans given by many public bodies also. We should not fetter the hands of all public bodies. We can order stay in the case of loans on usurious rates of interest or others the conditions of which are, on the face of it, very bad. That is why Courts have been given power and discretion to give relief on a full consideration of the circumstances. This is always done in Courts of Law. But they never said, 'You should not repay your debts'. That is why I say that the measure should not be applied immediately, but only after a thorough investigation by a very reliable officer of the conditions prevailing at present. If the Hon. Minister is satisfied that the people deserve moratorium, then he may apply this measure. I am not entirely opposed to this measure. As a matter of fact, I have given notice of amendments with a view to making clear what the exemptions ought to be. It is just a matter for the Hon. Minister to consider and decide.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Chairman, Sir, the objects of the Bill are elaborately given in the Preamble itself. It is intended to promote the Sarvodaya movement in a way, and it is intended to create an atmosphere which would induce people to donate lands for Gramdan. The Government want to give a lot of encouragement to Sarvodaya workers in the work they are doing now. In that respect it is a welcome Bill.

I have got a doubt to be cleared in regard to this Bill. It is very wide in its scope. It says that anybody residing in a Gramdan village will derive the benefits of the provisions of this legislation. This will enable some persons who want to postpone payment of debts to go to and reside in a Gramdan village. (Laughter.) It does not say that he should possess lands there or that he should have donated land for Gramdan. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: As people have gone to Pondicherry, they will take residence in a Gramdan village.) If the Gramdan village is a health resort, a millionaire may take it into his head to set up his residence there. He may have a very large estate outside the Gramdan village. At the same time, he may be indebted. But having got into the village and having taken up his residence there, under the provisions of this Bill, he would be exempt from making repayment of his debt. He would have all the benefits available under this measure. Again in those days when child marriage was prohibited in this State, people went to foreign States like Pondicherry and other French possessions and there they had their minor children married and then they came over here. It was only when the marriage took place within the State that it was considered an offence. But they escaped punishment by going out of the State and having the marriage celebrated in a foreign State. In the same way, a person who wants to delay the repayment of the debt

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th March 1959]

may give up his residence in a particular village and may resort to residence in one of the Gramdan villages and then he will become entitled to all the benefits of the provisions of the Act. So, it is so wide. Is it the intention of the Government that such wide scope should be given with regard to all debts, whether they are debts of agriculturists or debts of persons who own large estates outside the Gramdan villages? Again, in my opinion, certain verbal alterations in the Bill and certain insertions also may be necessary.

Now, 'Gramdan village' is not defined in this Bill. No doubt, it might have been defined in the Bhoodan Act. But, we must definitely say here that a 'Gramdan village' means a defined area or has got the same meaning as is assigned to it in the Bhoodan Act or, it should be definitely defined here. This is a lacuna.

No doubt, we can understand the word 'State'. 'State' usually means the Madras State. But, in many other Acts it is stated that 'State' means the Madras State. Here in the Bill under consideration, in many places, there is reference to State, but it has not been defined in the Bill. That is a lacuna which has got to be removed.

Clause 4 (1) states that the debt of a resident of Gramdan village may be repaid in three equal annual instalments on or before the 1st July of every year succeeding the period specified in the previous clause. It also says that the payment of any one instalment should be accompanied with payment of interest due in respect of that instalment. It is stated there, 'Up to that date' would mean only up to '1st July'. Payment may be made much earlier than 1st July. Do you mean even then, that is, even though he may make payment before 1st of July, interest will have to be included up to 1st July and the entire interest will have to be paid? Therefore, instead of the expression, 'up to that date', the better wording would be 'up to the date of payment'. Now, suppose he makes payment of a particular instalment. That amount should be accompanied with interest due on that amount up to the date of payment of that instalment and not up to 1st July. To make this position clear, we will have to say in the place of the present expression, that he will have to pay interest up to the date of the payment of the particular instalment. Now, a creditor may say that interest has not been calculated up to 1st July and that, therefore, the amount falls short of the interest that is actually due under the provisions of this clause. No doubt, the amount will be a small one. All the same, cantankerous litigants would take an unreasonable attitude and they would take shelter under the terms of the provision contained here. There should be no room for such a thing.

Under sub-clause (5) of clause 4, a Court may grant more favourable terms than those provided for in this Bill. This is what it says. . . . under such terms and conditions as may be more

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

12th March 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

favourable to the debtor than those provided for in this section . . . Instead of the expression 'under such terms . . .', it would be better to use the expression ' . . . with conditions and with terms more favourable'.

Sub-clause (2) of clause 5 permits a debtor to deposit into Court the amount due in respect of a particular instalment. Then, he may apply for recording part-satisfaction of the debt. It says, 'Where any such application is made, the Court shall make an order recording part-satisfaction of the debt if the amount deposited is the correct amount . . .'. On the other hand, it makes no provision for notice and hearing of objections. The clause only states, 'where any such application is made, the Court shall make an order . . .'. It makes no provision for the issue of notice to the creditor. That is an omission which will have to be filled up. In every case, if there are two parties and if one party comes in with an application, the other party should certainly be heard with regard to the application made. Therefore, notice will have to be given to the other party, his objections should be heard and then the order will have to be passed. We have sub-clause (5) of clause 5 which states, 'the procedure laid down in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the trial of suits shall, as far as may be, apply to the applications under this section'. They may say that there is this provision. But, it relates only to trial of suits. It does not say that it will apply to the entire proceedings connected with the suit. Trial is a quite different thing and is detachable from the earlier portions. Therefore, we cannot take shelter under that and justify the absence of a provision for the issue of notice under sub-clause (2). In sub-clause (4), provision for the issue of notice to the creditor is made. But that is all. When notice is issued to a creditor, does it follow that the Court can straightway pass an order? That is what we have to consider here. Is not the Court bound to hear the objections of the other side, that is, of the creditor to whom notice has been given? The sub-clause simply says that notice shall be given. Can the Court proceed further without hearing objections? Certainly it should not. Therefore, I say, we must change the wording like this. 'Notice shall be given to the creditor, his objections shall be heard and then the Court shall pass a reasonable order . . .'. That would be the correct procedure. Therefore, whatever terms will have to be added must be added here.

Clause 6 says, 'An appeal shall lie from an order made by a Court under section 5, as if such an order related to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908'. It is no doubt a question relating to execution. But, every question relating to execution will not be appealable. Clause 6 says that every order made with regard to the amount of deposit will be appealable. That will be going against the provisions of the Civil Procedure Code. Suppose a matter or claim is cognizable only by a Small Causes

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th March 1959]

Court. In such cases, no appeal has been provided for in the Civil Procedure Code and so, this will go contra to the provisions in the Civil Procedure Code. Here, all matters which will be decreed to be matters relating to execution will be taken in appeal. That means, even claims of a Small Causes nature will be taken in appeal. That will be against the provisions contained in the Civil Procedure Code. Will the Government be within their power to enact such a provision? I think that they will not be. Therefore, I wish to point out that it requires some modification. With these few words, I conclude my speech, Sir.

3.50 p.m. Sri M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, I wish to say only one thing about this. There is already some doubt about residence raised by the hon. Member who preceded me. Where a person has given away the entire village and resides there, he must be treated as a resident of the village and that has to be agreed to. Unless it is made clear, it may lead to persons who do nothing and who have nothing to do with a Gramdan village going and remaining there in order to secure all these advantages. Some provision has to be made in this respect. It should also be made clear that a person should be resident on and from a particular date. Unless it is restricted to a definite date, difficulties will arise. This must also be done. A donor may donate an entire village or a part of it and live in another village. Because he had donated the entire village, the creditors might rush to Court and proceed against him for recovery of their dues from him. Because he lives in another village, the benefits of this Bill should not be denied to him. The Statement of Objects and Reasons is very clear on the point that the Bill is primarily intended for the purpose of helping those who have donated villages or parts thereof for Gramdan purpose. As it is, if a person lives in another village, he will not be entitled to this benefit. An amendment here also seems to be absolutely necessary.

* Sri T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, the Hon. Minister has explained the objects of the Bill and the principle underlying it has been accepted by the hon. Member Mr. Balasubramanya Ayyar. The hon. Member raised various legal points which I am sure the Hon. Minister will consider. The hon. Member Mr. P. S. Krishnaswamy Ayyangar has suggested certain improvements to the Bill. Especially he was saying that the Gramdan villages should not be made places for others to migrate and reside in order to get the benefits of this Bill. I am sure it is not the intention of the Government to facilitate such migration. Only those who were in the villages at the time the Bill was passed would be eligible for the benefits of Gramdan villager and not those who go and reside there later. We all agree that temporary relief should be given to all those who live in these gifted villages by way of moratorium for a specified period as provided for in the Bill. I feel that the relief that is sought to be given to indebted persons in these Gramdan villages should be extended to donors who are

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

12th March 1959] [Sri T. Purushotham]

resident in or outside the villages. All Gramdan donors may not be resident in the particular village where they have donated the lands. They might have donated the lands and might be resident in Madras or in the adjoining villages. They should have the benefit of this Moratorium Act. I know of a particular case in which Gramdan of an entire village was made due to the efforts of a certain gentleman. But the donor is living in an adjoining village. It would appear to be fair that such persons are given some relief. I know donors of lands, having given away their lands, are having all sorts of difficulties, as mentioned in the Statement of Objects and Reasons. They are subjected to more than ordinary pressure for repayment of debts. I, therefore, feel that the landlords who have surrendered their rights over the land in favour of the village community should have the benefit of this Act. They may not be resident in the same villages. I have given notice of an amendment to that effect and I hope the Government will have this aspect of the question examined.

* Sri A. M. ALLAPICHAJ: Mr. Chairman, I think some of the suggestions made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition and some of our other friends here are very sound. 'Gramdan villager' may mean anybody. Anybody who goes there may form part of the village community. So, we must have some basis on which to determine who is resident. If we say 'people who have donated lands to the movement', it is all right. But there is residence qualification. When a man does some good, the whole village benefits and that man must be helped. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: At the cost of the creditor.) I do not think that is the idea of the Government. I think if we apply this moratorium to persons who have made donations of land for Gramdan, then that will be an encouragement for others to make donations of land. But suppose a man has donated nothing and he is going to enjoy. We must check it.

Then, Sir, I have always felt that the Government must set good examples for others to follow in anything that they do. They say that moneys due to private parties could be paid after four years and that this provision will not apply to dues to the Central Government, the State Government and to co-operative societies. As far as the Central Government are concerned, we are not in a position to legislate. As far as the State Government are concerned, when it is stated that the Gramdan donors should not be troubled by private people who have lent them money, it is much more the responsibility of the State Government to see to the postponement of collection of the Government dues. As a matter of fact, that is how I feel. When the Government feel that the Act must be there in the interests of people who donate lands, they must themselves show the way first.

About the other point made by my hon. Friend, Sir, a man might have donated lands and yet reside in another place. He might be indebted and he must be helped. I also feel that all that

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

12th March 1959]

Mr. CHAIRMAN : Amendment moved—

That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) be referred to a Select Committee consisting of the following Members with instructions to report on the 18th of March 1959 :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
The Hon. Sri R. Venkataraman.
Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
Sri A. Gajapathy Nayagar.
Sri T. Purushotham.
Sri B. K. Nallaswami.
Sri P. T. Rajan.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I am agreeable to this motion to refer this Bill to a Select Committee with instructions to report on the 18th of March 1959.

Sir, I would like to point out that this is only a moratorium measure. There is no question of cancellation of debts or scaling down of debts. Secondly, this Bill applies to about 200 villages where Gramdan has been made. Thirdly, it is intended for the benefit of the communities living in the Gramdan villages. Lands have been donated for the benefit of the people there. We are interested in helping the community to re-establish itself there. The land is there and they must be rehabilitated. That is the main objective behind this Bill.

Sir, about the comment that only Governments and Co-operative Societies and Land Mortgage Banks have been exempted from the operation of this Act, the idea is not that Government should have any special privilege and that Government should be allowed to harass the people. On the other hand, as I have pointed out, we have allotted a sum of Rs. 20 lakhs for the purpose of giving further loans to these people in the villages. Whether it is a co-operative society or a Government, we should regulate the mode of collection of the arrears. In fact, so far as the Government are concerned, we are making provision for giving further loans and there cannot be any question of harassment. And chit funds have also been included. These creditors themselves should have been beneficiaries of these and they should have drawn large amounts and, therefore, we have excluded them. But apart from that, the question is whether these people, in rehabilitating whom we are all interested in these Gramdan villages where Gramdan has been made, should be subject to harassment. After all, the moratorium is only for one year and the creditors have to wait only for one year and after one year, payment has to be made in three yearly instalments and this should not affect the other creditors. This is intended to help the people in the villages to rehabilitate themselves.

Then, Sir, comment was made about the definition of ' Gramdan village ' The Select Committee, I have no doubt, will consider

4.10
p.m.

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th March 1959]

that clause and I myself was thinking that the definition of 'Gramdan village' could be restricted so as to comprise *bona fide* villagers who were living on a specified data. Sir, there was a suggestion that not only residents of the village but also donors of lands who resided outside should be included. But as I have pointed out, the objective behind this measure is to help the community for whom this donation is intended. Therefore, we have not included the donors who reside outside the village. We are not interested in the donors as such. It is not a question of helping the donors with the Act. We are interested in protecting the community. Therefore, Sir, so far as the definition of 'Gramdan village' is concerned, not merely the cultivator but even others are included; for, in these small villages there are also artisans, carpenters and others and they should also be protected and all of them are members of the society and community in the village. It is therefore that the clause is so worded that it comprises all the villagers of the Gramdan village. Sir, it is not a question of somebody being under a dispute and Government intervening to knock away the land. The land has been donated and that has been done with the best of intentions and normally we should not question the *bona fides* of it. There may be cases, as pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition. But, normally, we should assume that donations have been made with the highest of motives and we must express appreciation of the idea behind this Act, of parting with one's own land for the benefit not of an individual in whom the donor is interested, but for the benefit of the community as such. Therefore, once land is donated, it has to be taken in the proper light. Now we are only interested in helping the community, in protecting the community. The creditors can wait; they are not going to suffer seriously; it is only for a year they have to wait. Of course, as pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, the Courts are there and they can do that. Even Courts have been exercising, showing human consideration in these matters and they have been decreeing allowing payment in instalments. Still, the Courts may not be judicially aware of the peculiar circumstances under which these communities are situated. Therefore it is we do this. Even in times of depression, this Legislature has passed Moratorium Acts to be in force for a specific period. In the same way we want to help the communities in the Gramdan villages and with that object, this Bill has been brought forward. I do say that the Bill could be corrected, revised, subject to the principles of the Bill being accepted. I do hope that the Select Committee that will be examining the provisions of the Bill will go into all these questions. I commend the motion for reference of the Bill to the Select Committee.

MR. CHAIRMAN : The question is—

That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1959) be referred to a Select Committee consisting of the following Members with instructions to report on the 18th of March 1959 :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

12th March 1959] [Mr. Chairman]

The Hon. Sri R. Venkataraman.
Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
Sri A. Gajapathy Nayagar.
Sri T. Purushotham.
Sri B. K. Nallaswami.
Sri P. T. Rajan.'

The amendment was put and carried.

MR. CHAIRMAN : Under rule 99 (1) of the Madras Council Rules, I have to nominate the Chairman of the Select Committee. Accordingly, I nominate the Member in charge of the Bill, the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, to be the Chairman of the Select Committee. The Report of the Select Committee should be presented to the House on the 18th March 1959.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Wednesday, the 18th March 1959.

The House then adjourned.

IV. PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

431. Notification issued with G.O. Ms. No. 285, Home, dated 31st January 1959, regarding exemption of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) of certain vehicles belonging to Kerala State Transport Department in respect of their journeys made in Madras State area while going to and from New Delhi in connection with the India 1958 Exhibition at New Delhi.

[12th March 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 140 asked by Sri K. M. Ramasamy Gounder at the meeting of the Legislative Council held on 12th March 1959, page 393 supra.]

Normally, high schools with Forms I to VI should provide an endowment of Rs. 35,000 so that their financial stability may be ensured. The Ramakrishna High School, Tirupattur, North Arcot district, was opened as a middle school in 1950. It became a full-fledged high school in 1955. The management did not fulfil the conditions regarding the creation of the endowment. They did not also send up proposals in the matter. The Director of Public Instruction did not, therefore, grant recognition to the school. In 1954-55 when the management applied for recognition in respect of Forms I to V, they stated that an endowment of Rs. 10,000 had been created. Forms I to V were, therefore, granted temporary recognition by the Director of Public Instruction during 1954-55 subject to certain conditions, one of which was that the balance of the endowment of Rs. 25,000 should be built up in annual instalments of Rs. 4,000 each, the first instalment being due before the end of the year 1955. Subsequently when the question of recognition was renewed during 1955-56, the Director wanted to ascertain whether the management had paid the first instalment of Rs. 4,000 towards the endowment. The report received by the Director of Public Instruction from the Inspecting Officers revealed that the management had not in fact created even that endowment of Rs. 10,000 as they had represented earlier. The management of the school had by then created an endowment of Rs. 6,000 only. In the meanwhile, the Director withheld further recognition to the school and consequently grants were also withheld. The teachers represented in May 1957 that the management did not pay their salaries from January 1957 onwards due to the grant for the year 1955-56 not having been released. The correspondent also represented to Government that teaching grants were not released to the institution and he requested that recognition might be given for three years, that grants withheld for 1955-56 and an advance grant of 50 per cent at least for 1956-57 might be paid and that the management might be permitted to make up the endowment in annual instalments of Rs. 1,100. The teachers also gave a notice of strike from 15th October 1957. Government examined the question and decided that the management should be asked to create the balance of the endowment in easy annual instalments of Rs. 2,900. The Director of Public Instruction was asked to issue orders accordingly. He was also asked to release the grants withheld by him. The Director of Public Instruction accordingly released a grant of Rs. 10,402 for the year 1955-56 and directed that the teachers be paid their salaries from the grant and that it should not be utilized for the building up of the endowment for the school. The teachers were paid their salaries till 30th November 1957. In February 1958, the teachers again represented that they were not paid their salaries from 1st December 1957 and also arrears of dearness allowance at enhanced rates from November

[12th March 1959]

1956. The Director of Public Instruction sanctioned a compensation grant of Rs. 9,924 on 8th March 1958. The teachers were paid arrears of salary from 1st December 1957 and dearness allowance at enhanced rates from November 1956 from that grant. They received their salaries on 15th March 1958.

2. In order to avoid a recurrence of notice of strike being given by the teachers of the institution and to place the school on a sound financial footing, the Director suggested to Government that the management should be required to build up the endowment in bigger instalments. He, therefore, suggested that the annual instalments of the endowment to be built up by the institution, be raised from Rs. 2,900 to Rs. 4,000. Pending the creation of the balance of the endowment, the Director did not renew the recognition for the institution for 1957-58 and consequently did not release grants for that year. In the meanwhile, Government examined the suggestion of the Director of Public Instruction and decided recently that the amount of annual instalment fixed at Rs. 2,900 might stand. This decision has been communicated to the Director of Public Instruction. The teachers of the school seem to have not been paid their salaries again from June 1958. A notice of strike given by them was received by the Government. A report was called for from the Director of Public Instruction. He has reported that the school was granted temporary recognition for 1957-58 and grants were released with specific instruction that the money should be first utilized to discharge the liability to teachers. A further report on the action taken by the management is still awaited. There has been no further complaint from teachers in this regard. There is a change in the correspondentship of the institution, the previous correspondent having been permanently debarred by the Director of Public Instruction to hold that office. The latest report of the Director of Public Instruction reveals that the change is for the better and that the situation in the institution is coming to normal.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FOURTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

2nd, 5th, 6th, and 9th to 12th March 1959.

Volume XXXI (Nos. 1 to 7).

Accident(s) —

Question re —

Bus — on Bodinayakanur-Thevaram road on 10th May 1958. 127-128
Number of car — during 1956-57 and 1957-58 ... 336-337

Adityan, Sri S. T. —

Budget for 1959-60, general discussion on ... 201-205

Agriculturists —

Question re petition re eviction of — Amboorani, Sattan-
kulam, Nanguneri taluk ... 126

Alagachai, Sri A. M. —

Bill — Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1958. 209
405-406

Budget for 1959-60, general discussion on ... 201-205

Amboorani —

Question re construction of — across Major river for feeding
the Thiruvanniyur tank ... 126-127

Annamalai Pillai, Sri N. —

Budget for 1959-60, general discussion on ... 201-205

Appals —

Question re abolition of post of — in Maternity Centres in
Block Development areas ... 167

Balasubramanya Ayyar, Sri K. —

Bill — Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1958. 209-211

Budget for 1959-60, general discussion on ... 201-205

Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M. —

Bill — Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1958. 209-211

Budget for 1959-60, general discussion on ... 201-205

B-cont.

Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—cont.	
Budget for 1959-60, general discussion on	227, 232
Bill—	251-253
Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959—	
Introduced	255
Referred to Select Committee—	255-257
Bridge(s)—	
Question re—	
Construction of — across Palar river at Arcot	253-254
Construction of overbridge at Covelong	254
Budget for 1959-60—	
General discussion on	129-153
	170-215
	225-276
	282-284
Presentations of—	16-19
See Transport.	
Business Advisory Committee—	
See Committees.	
Cattle census—	
See Teachers.	
Chairman, Mr.—	
Announcement re Business Advisory Committee's decision	159-171
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	411
House Committee, election of Members to	15-16
Privileges Committee, election of Members to	14-15
	282-284
Chelambaranathan, Dr. A—	
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	407
Budget for 1959-60, general discussion on	253-255
Chibbala Jadhav, Srimathi Mary C.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	227-228
College Calendars—	
Question re delay in distribution of— in Government Colleges during 1957-58	228
Colleges—	
Question re—	
College staff, implementation of University Grants Commission's recommendations re scales of pay	166-167

C-cont.

Colleges—cont.	
Question re—cont.	
Government—, instructions re discipline and mission of students in	6.6
Midday meals, provision of enclosure in schools and — for pupils to take	121-122
Presidency College and Government Arts College, Madras, applications for foreign service from teaching personnel	235-236
Commercial Crops Markets Rules, 1948—	
Amendments to —, notification laid on the table	158, 159
Committees—	
Business Advisory Committee, decision of	169-170
Committee on Subordinate Legislation, Fourth Report laid on the table	215
House Committee, election of Members to	15-16
	282
Privileges Committee, election of Members to	14-15
	282-284
Contracts system—	
Question re abolition of	288
Co-operative Societies—	
Question re Co-operative Building Society for Non-Gazetted Government Officers of Coimbatore, construction of buildings by—	285-286
Corruption of Madras—	
Question re suspension of an official of	168
Dogs—	
Issue of rules for licensing of — and destruction of unlicensed —, notification laid on the table	158
Duke of Edinburgh, H.R.H. the—	
Question re visit of —, invites to the aerodrome	220-221
Education—	
Question re State Educational Plan, introduction of legislation for	165-166
Electricity—	
Question re—	
Kundah Hydro-Electric Scheme, payment of compensation for lands acquired	287-288
Kallar Hydro-Electric Scheme, date of commissioning of second generator	168
Sandyanallah Scheme in the Nilgiris district, execution of	287-288
Electricity Board, Madras State—	
Annual Financial Statement for 1958-59 and Supplementary Financial Statement for 1958-59 of—laid on the table	215

	PAGES
E—cont.	
Epidemics—	
Prevalence of typhoid, chicken-pox and smallpox in epidemic form in Madras City, Minister's attention called to ...	128-129
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
Settlement of estates in Sattur and Srivilliputtur taluks including Sovalpatti Estate, notification laid on the table ...	327
Estates (Supplementary) Act, 1958—	
Amendment to rules under—, notification laid on the table ...	19
Ethirajalu, Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ...	310, 311 304-367
Examination—	
Question re S.S.L.C. Public Examination, conducting of examinations in first language (Tamil) on the first day of ...	10-11
F	
Fishermen colony—	
Question re construction of a — at Melmalayanur, Gingee taluk ...	169
Five-Year Plan, Third—	
Question re formulation of—for Madras State ...	333-334
Food—	
Question re—	
Paddy, ban on export from Madras State ...	219-221
Rice procurement in Madras State, agency for ...	7-8
Food Laboratories—	
Question re location of Regional — in Madras State ...	277-279
Foreign service for teaching personnel—	
See Colleges.	
G	
Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 ...	408
Budget for 1959-60, general discussion on ...	205-209
General Sales Tax Rules, 1939—	
Amendment to —, notification laid on the table ...	215
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939—	
Amendment to —, notification laid on the table ...	168
Godavari river—	
Question re diversion and utilization of waters of — in Madras State ...	338-339
Government servants—	
See Personal files.	
Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959—	
See Bill.	

	PAGES
Harijans—	
See Housing.	
Hindi Pandits—	
See Teachers.	
Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department—	
Question re publication of Departmental Magazine by ...	221-222
Hospitals—	
Question re loss of children in Government — ...	125-126
See Lay Secretary and Treasurer.	
House Committee—	
See Committees.	
Housing—	
Question re houses constructed for Harijans during 1956-57 and 1957-58, number of — and Central assistance received ...	14
I	
I.A.S. Officers—	
Question re number of — under suspension and reasons for suspension ...	165
J	
Joghee Gowder, Sri T.—	
Budget for 1959-60, general discussion on — ...	257-258
John Asirvatham, Sri—	
Budget for 1959-60, general discussion on ...	358-359
K	
Karayalar, Sri L. S.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ...	340-347
Kosalram, Sri K. T.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ...	177-185
Krishna river—	
Question re diversion and utilization of waters of — in Madras State ...	338-339
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ...	149-158
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bill — Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959 ...	401-404
Kundah Hydro-Electric Scheme—	
See Electricity.	
L	
Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on ...	138, 249 269, 274 292-308 379, 380

	PAGES
L—cont.	
Lay Secretary and Treasurer—	
Question re duties of — and hospitals having —	13-14
L.C.E.'s and L.E.E.'s—	
Question re disparity in pay-scales of — employed by Govern- ment and local bodies	234-235
Liquor supply—	
See Prohibition.	
M	
Mahomed Usman, Dr.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	225-227
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	249
Prevalence of typhoid, chicken-pox and smallpox in epidemic form in Madras City, statement re	302-321
Maternity Centres—	128-129
See Ayahs.	
Matter of urgent public importance—	
Prevalence of typhoid, chicken-pox and smallpox in epidemic form in Madras City, calling attention to	128-129
Medicine—	
Question re —	
Siddha Research Centre and Hospital, starting of a — in Madras State	222-223
Siddha works, publication of	223-224
Midday meals to children—	
See Schools and Colleges.	
Mohamed Raza Khan, Sri—	
Budget for 1959-60, general discussion on	170-177
Motor vehicles tax—	280, 285
Exemption of MSX 2456 belonging to the United Nations Inter- national Children's Emergency Fund from —, notification laid on the table	18
Exemption of motor-car MSX 3353 belonging to the French Trade Commissioner from —, notification laid on the table	284
Exemption of motor-car MSX 3996 belonging to the Consul of France in Madras from —, notification laid on the table	384
Exemption of vehicles of Kerala State Transport Department in connection with India 1958 exhibition from —, notification laid on the table	431
Muthukannappan, Vidwan T.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	270-276

	PAGES
N	
Nallasenapathi Sarkarai Manradia, Sri—	
Budget for 1959-60, general discussion on	360-364
Nallaswami, Sri B. K.—	
Bill — Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	406-407
Budget for 1959-60, general discussion on	144-149 312, 313
National Extension Service Blocks—	
Question re number of — opened during 1958-59	121
P	
Paddy—	
See Food.	
Palaniswamy Gounder, Sri V. K.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	292 347-350
Panchayats—	
Amendment to regulations relating to conditions of service of Executive Officers of —, notification laid on the table	327
Papers laid on the table of the House—	
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendments to — (G.O. Ms. Nos. 106 and 107, Food and Agriculture, dated 9th January 1959)	158, 159
Committee on Subordinate Legislation, Fourth Report	215
Dogs, issue of rules for licensing of — and destruction of un- licensed — (G.O. No. 1692, Local Administration, dated 20th November 1958)	152
Duty-paid foreign liquor, possession and service of — by Air India International to international passengers (G.O. Ms. No. 186, Home, dated 23rd January 1959)	19
Electricity Board, Madras State, Annual Financial Statement for 1959-60 and Supplementary Financial Statement for 1958-59	215
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, settlement of estates in Sattur and Srivilliputhur taluks in- cluding Sevalpatti Estate (G.O. Ms. No. 4546, Revenue, dated 24th December 1958)	327
Estates (Supplementary) Act, 1958, amendment to rules under — (G.O. No. 4171, Revenue, dated 17th November 1958)	19
Executive Officers of panchayats, amendment to regulations relating to conditions of service, etc. (G.O. No. 1720, Local Administration, dated 27th November 1958)	327
General Sales Tax Rules, 1939, amendment to — (G.O. No. 181, Revenue, dated 19th January 1959)	213
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, amendment to — (G.O. No. 118, Revenue, dated 12th January 1959)	158
Liquor supply to licensees for sale to non-commissioned officers of Merchant Navy (G.O. Ms. No. 323, Home, dated 4th Febru- ary 1959)	159
Motor vehicles tax—	
Exemption of MSX 2456 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund from — (G.O. Ms. No. 14, Home, dated 2nd January 1959)	18

P—cont.	PAGES
Papers laid on the table of the House—cont.	
Motor vehicles tax—cont.	
Exemption of motor-car MSX 3353 belonging to the French Trade Commissioner from — (G.O. Ms. No. 264, Home, dated 31st January 1959)	384
Exemption of motor-car MSX 3996 belonging to the Consul of France in Madras from — (G.O. Ms. No. 265, Home, dated 29th January 1959)	384
Exemption of vehicles of Kerala State Transport Department in connection with India 1958 Exhibition from — (G.O. Ms. No. 285, Home, dated 31st January 1959)	411
Research Assistant (Hydrography), inclusion of post within the purview of the Service Commission [G.O. Ms. No. 254, Public (Services-A), dated 2nd February 1959]	169
Subordinate Magisterial Service Special Rules, re-issue of — (G.O. Ms. No. 2643, Home, dated 19th September 1958)	19
Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958, amendments to — (G.O. Ms. No. 131, Home, dated 18th January 1959)	19
Tanjore Pannaiyal Protection Rules, 1952, amendments to — (G.O. No. 4314, Revenue, dated 29th November 1958)	19
Village Panchayats Act, 1950, extension of terms of Aravakurichi panchayat (G.O. No. 274, Local Administration, dated 9th February 1959)	215
Patanjali Sastry, Sri M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	321-327
Pension—	
See Teachers.	
Periyar Hydro-Electric Scheme—	
See Electricity.	
Personal explanation—	
Clarification of a statement made by a Member by way of —	170
Personal files—	
Question re rules governing the writing of — of subordinate officials	1-5
Poet Laureateship of the State—	
Question re revival of	11-12
Privileges Committee—	
See Committees.	
Prohibition—	
Duty-paid foreign liquor, notification re possession and service of — by Air India International to international passengers laid on the table	18
Liquor supply to licensees for sale to non-commissioned officers of Merchant Navy, notification laid on the table	18
Provident Fund—	
See Teachers.	

P—cont.	PAGES
Purushotham, Sri T.—	
Bill — Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	404-405
Budget for 1959-60, general discussion on	135-144 298, 300 315, 319 320
Personal explanation about a statement made by—	170
Q	
Questions and Answers—	
Chidambaranathan, Dr. A.—	
Question re—	
Government High School for the Blind at Poonamallee, number of students passing the S.S.L.C. Examination in 1957-58	334-335
Periyar Hydro-Electric Scheme, date of commissioning of second generator	168
S.S.L.C. Public Examination, conducting of examinations in first language (Tamil) on the first day of	10-11
Tamil Pandits in middle and high schools, scales of pay and special pay granted to	281-282
Ethirajalu, Sri M.—	
Question re—	
Car accidents during 1956-57 and 1957-58, number of	336-337
Contracts system, abolition of	338
Drinking water wells sunk under National Extension Service and Community Development Schemes during 1956-57 and 1957-58, number of — and expenditure incurred.	388-390
Fishermen colony at Melmalayanur, Gingee taluk, construction of	168
National Extension Service Blocks opened during 1958-59, number of	121
National Water-supply Scheme, Government's recommendation at the meeting of Local Boards Central Council re	127
Taxis in Madras City, painting the roofs yellow and the bodies black	279
Ganapathy Nayagar, Sri A.—	
Question re Government colleges, instructions re etiquette and manners of students in	5-6
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Question re—	
B.T. Assistants in secondary schools run by Tirunelveli District Board, reduction in salaries	6-7
Government Transport buses, provision of electric bells in	218-219
Hindi Pandits in schools, eligibility of persons having passed the Vidwan Examination of Madras University in Hindi for appointment as	283
L.C.E.'s and J.S.E.'s employed by Government and by local bodies, disparity in pay-scales	224-225

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

[Sri A. M. Allapichai] [12th March 1959]

the hon. Member Mr. Balasubramanya Ayyar said about principles of law is correct. Laws are made by persons who are in power. Generally they make laws to safeguard their own interests. This has been so from time immemorial. What was a good law in the past has now become a bad law. As time changes, we must also modify our laws. Therefore, we cannot say merely because at a certain time in the past we regarded contracts to be sacred, changes should not be made. As time goes on, we must change and cannot keep anything eternal. These are my only suggestions.

*SRI B. K. NALLASWAMI: கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வாழைக்கிறேன். நமது எதிர்க்கட்சி உட்பட எல்லா அங்கங்கள் பேசும்போது, "கூட்டுறவு" என்ற வார்த்தைக்கு எதிராக மனதில் ஒரு வெறுப்பு உணர்ச்சியை உண்டாக்கிக்கொண்டு பேசியதுபோல் தோன்றியது. (ஸ்ரீ K. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை.) கிராமதான இயக்கம் நமக்கு வாபசாபிஷ் கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கங்களுக்கு ஒரு முன்னோடிகளாக இருக்கப் படுகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது எப்படி வேலை செய்கிறது என்று நாம் கவனிக்கவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் தீவிரப் பண்புடைய உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்ட ஒரு சங்கத்தை நாம் அமைக்கப் போவதில்லை. அம்மாதிரியான ஒரு சமுதாயத்தை திறுவப் போவதில்லை. மக்களாகவே சேர்ந்து அவர்களாகவே ஒரு சமுதாயத்தை அமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வட்டியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற கிராம தான இயக்கம் இன்று வந்திருக்கிறது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் இந்த மசோதாவை நாம் இங்கே பிரேரேபித்திருக்கிறோம்.

நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்கார் அவர்கள் பேசும்போது, "கிராமதான கிராமத்திற்கு வெளியிலே இருந்து வந்து குடியேறிக் கொண்டு இதனுடைய பலனை அனுபவிப்பார்கள்" என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் இன்னும் ஒன்று கூடச் சொன்னது சொல்லவில்லை. மசோதாவிலே இருக்கும்படியே வைத்துக்கொண்டால், இந்தக் கிராமதான கிராமத்திலே இருக்கும் விவசாயி, அங்கே ஒரு பெரிய தொழில் நடத்துவதற்கு, ஒரு பஸ் ஸ்டாண்ட் கூட இந்த வசதியைப் பெற்றுவிடக் கூடும், அங்கே குடியிருப்பதன் காரணமாக, ஆகவே, "கிராமவாசி" என்பதை நல்ல முறையிலே திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதனவதான, "அந்தக் கிராமத்திலே இருந்துகொண்டு விவசாயம் செய்வார்களாக இருக்க வேண்டும்" என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். முன்னிலைச் செய்த மசோதாவிலே கூட, "விவசாயம் செய்வார்களாக இருக்க வேண்டும்" என்று சில நிபந்தனை (பிரொவிசோ)களைப்பெல்லாம் போட்டோம். ஆகவே, கிராமதானம் கொடுப்பதில் கூட சில எமாற்றப் பேசுவதற்கு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். பூமிதானம் வாங்கச் சென்ற சமயத்தில் ஒரு மிட்டாதாரி கூட நடமாடக்கூடக் கொட்டிலே இருக்கின்றன. அதனால் தந்தவிடுவதாகச் சொன்னார். பிஞ்சிலிருக்கும் திலத்திற்கு இதனால் அனுசூலம் கிடைக்குமென்று கருதினார். "தகராறு உள்ள நிலத்தின் ஒரு பகுதியைப் பூமிதானம் கொடுப்பதன் மூலம் என்னுடைய தொண்டின் எல்லாம் விருப்பப்போகும் என்று கருதுகிறேன்" என்று சொன்னார். இதிலே கொஞ்சம் நிலத்தைக் கொடுத்தவிட்டு மற்ற வேளாண்மை எல்லாம் அடைய வேண்டுமென்று நினைப்பவர்களும் இல்லாமல் இல்லை. நம் நாட்டிலே எப்படி ஒருவர் சொன்னார், அதை உதாரணமாக வைத்துக் கொண்டு தான் சொல்லுகிறேன்.

"ஒரு கிராமத்தில் பூமியைத் தானம் கொடுத்தவர் வேறு கிராமத்தில் கொடுத்து விட்டவர்களைக் கூட இருக்கலாம். அ. சுவாமிநாத விவசாயி" என்றால், அந்தக் கிராமத்தில் வசிக்கும் விவசாயியாக இருக்கவேண்டும். அந்தக்

THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1959)

[12th March 1959] [Sri B. K. Nallaswami]

கிராமத்திலுள்ள நிலங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். வேறு சொந்தத் வேறு இடத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவருக்குப் பிடிக்காத அளவிற்கு, அதில் நியாயமே இருக்க முடியும். விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்து அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னது இல்லாதவர்களாகவும் இருந்தால், பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அந்தக் கிராமத்திற்கும் அந்த நிலங்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்றால் "தானம் செய்தார்" என்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வந்து, தானம் செய்தவர்களுக்கு விவசாயம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அது தவறான எண்ணம் என்று சொல்கிறேன். கிராமத்திலே வசித்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வார்களாக இருக்கவேண்டும். வெளியே வேறு சொத்து இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். தான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*DR. A. CHIDAMBARANATHAN: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பாரகரும்கிபது, நான் படித்த ஒரு கதை நினைவுக்கு வருகிறது. அந்தக் கதைப்படி யாரோ இரண்டு பேர் (அவர்களுடைய) வாழ்க்காபுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்திலே, கடவு ஸ்டத்தில் இரண்டு தேங்காய்களைத் தனித்தனியாக உடைக்கப்போனார்கள். கடவுள் பார்த்து, "நீங்கள் உங்களுக்குள்ளாக இருக்கும் வாழ்க்கை முடித்துக்கொண்டு, பிறகு தேங்காயை உடைக்க வாருங்கள்: அப்போதுதான் உங்களுடைய தேங்காயை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடும்" என்று சொன்னார். அதுபோல், இந்த மசோதாவை நோக்கும்போது எனக்கு ஒரு கருத்து உண்டாகிறது. கடன்பட்டவர்களெல்லாம், அவர்களுடைய நிலத்தைக் கிராமதானத்திற்கு வழங்க முன் வந்த போது, அதைக் கடன் கொடுத்தவருக்கும் கடன் வாங்கியவருக்கும் இடையே வழக்கு இருக்கும் போது, அரசாங்கம், "உங்கள் வாழ்க்கைத் தீர்த்துக்கொண்டு நிலத்தைக் கொடுங்கள்" என்று சொல்லியிருந்தால், எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று என்னைத் தோன்றிற்று. (சிரிப்பு.)

அதே நேரத்தில், இந்த அரசாங்கம் தன்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், வேண்டிய பாதுகாப்புக்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்ட மசோதாவினால் நன்றாக, ஒழுங்காகச் செய்துகொள்ளத் திறனாக உள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கோ இந்த மாநில அரசாங்கத்திற்கோ உரிய கடன்களை, பணங்களை வசூலித்துக்கொள்வதற்குத் தடை இத்தக் கிராமதானச் சட்டத்தினாலே ஏற்படவில்லை. ஆனால், தனியாகப் பணம் கொடுத்திருந்தால் மாதிரும், அதை வசூலிப்பதிலே இத்தத் தடை ஏற்படுகிறது. எனவே, அரசாங்கம் தனக்கு உரிய பணத் தை, தனக்கு வரவேண்டிய பணத்தை வசூலிப்பதற்கு எவ்வளவு பாதுகாப்புகள் செய்து கொண்டிருக்கிறதோ அவ்வளவு பாதுகாப்புகளைக் குடிமக்கள் அரசாங்கமாக உள்ள இந்த அரசாங்கம் ஏன் குடிமக்களுக்கு நலக்க் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நில அடமானக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குக் கொடுக்கும் பாதுகாப்புகளை ஏன் மற்ற வங்கிகளுக்கும் கொடுக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய கேள்வி. நில அடமான வங்கிகள் மாதிரும் இந்தப் பாதுகாப்புக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, தங்களுக்கு உரிய கடன்களைக் காலத்தில் வசூல் செய்வதற்கு வழி வகை காணுகிறபோது, ஏன் மற்ற வங்கிகளுக்கும் அந்த உரிமையை நலக்க் கூடாது என்பது ஏன் இல்லையோ கேள்வி. சில வங்கிகள் தங்களுக்கு உரிய கடன்கள் திரும்ப வரும் காலத்தை அனுசரித்து, அதை எதிர்பார்த்து அதற்கு வேண்டிய பண வசதிகளை (resources) அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கும். அப்படியிருக்கும்போது, அவற்றைப் பாதிக்காத முறையில் ஏன் இந்தச் சட்டத்தைச் செய்யக் கூடாது. அதற்கு உரிய திருத்தங்களை ஏன் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டு அமருகிறேன்.

Questions and Answers—cont.

Krishnamoorthy, Sri G.—cont.

Question re—cont.

Pension to teachers, delay in grant of	362-363
Pension to teachers, grant of fixed rates of	365
Rattling of doors in Madras City in July and August 1958, reasons for	277
Teachers of Municipal schools employed for cattle census work, payment of remuneration to	360-362

Mohamed Raza Khan, Sri—

Question re—

Paddy, ban on export from Madras State	219-291
Rice procurement in Madras State, agency for	7-8
Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi, sale of properties and amount of Government loan realized	331-333
Visit of H.R.H. the Duke of Edinburgh, invitees to the aerodrome	329-331

Muthukannappan, Vidwan T.—

Question re—

College Calendars, delay in distribution in Government Colleges during 1957-58	388
College staff, implementation of University Grants Commission's recommendations re scales of pay	166-167
Government colleges, instructions re etiquette and manners of students in	5-6
Madras Corporation official, suspension of	168
Overbridge at Covelong, construction of	224
Smoking inside the buses, prohibition of	279-280
Teaching personnel of Presidency College and Government Arts College, Madras, applications for foreign service	335-336

Nallaswami, Sri B. K.—

Question re Co-operative Building Society for Non-Gazetted Government Officers of Coimbatore, construction of buildings by

367-368

Purnushotham, Sri T.—

Question re—

Anicut across Adyar river for feeding the Thiruvannamizar tank, construction of	120-127
Bridge across Palar river at Arcot, construction of	193-194
Bullock carts and bullock trucks, checking overloading of	6-10
Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, publication of Departmental Magazine by	221-223
Krishna and Godavari rivers, diversion and utilization of waters in Madras State	323-336
Lay Secretary and Treasurer, duties of — and hospitals having	2-13
Midday meals provision of enclosure in schools and colleges for pupils to take	121-122

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Purnushotham, Sri T.—cont.

Question re—cont.

Personal files of subordinate officials, rules governing the writing of	1-5
Regional Food Laboratories, location of — in Madras State	277-279
Road between Tiruvallur and Arkonam, formation of	394
Secretariat offices, shifting of — to Government Estate, Mount Road, due to Harbour expansion	217-218
Siddha Research Centre and hospital, starting of a — in Madras State	222-223
Siddha works, publication of —	223-224
State Educational Plan, introduction of legislation for	165-166
Third Five-Year Plan for Madras State, formulation of	333-334

R

Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

Question re—

Ayals in Maternity Centres in Block Development areas, abolition of post	187
Post Literateship of the State, revival of	11-12
Ramkrishna High School, Tirupattur, non-payment of salaries of teachers	898

Ramaswami, Sri V. V.—

Question re—

Bus accident on Bodinaikanur-Thevaran road on 10th May 1958	127-128
Eviction of agriculturalists of Amboorani, Sattankulam, Nanguneri taluk, petition re	125
Government hospitals in the mufassal, loss of children in	125-126
Single-teacher schools in each district, number of —	122-124

Surendram, Sri V. M.—

Question re—

Houses constructed for Harijans during 1956-57 and 1957-58, number of — and Central assistance received	14
I.A.S. Officers under suspension, number of — and reasons for suspension	165
Kundah Hydro-Electric Scheme, payment of compensation for lands acquired	167-168
Sandynallah Scheme in the Nilgiris district, execution of	337-338

Rajan, Sri P. T.—

Bill —Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	408
Budget for 1959-60, general discussion on	260-263

Ramalingam Pillai, Sri V.—

Budget for 1959-60, general discussion on	350-352
---	---------

	PAGEs
R—cont.	
Ramasamy Gounder, Sri K. M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	267-270
	318
Ramaswami, Sri V. V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	129-135
Ramaswamy, Sri K. V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	369-379
Rattling of doors—	
Question re reasons for — in Madras City in July and August 1958	277
Research Assistant (Hydrography)—	
Inclusion of post of — within the purview of the Service Commission —, notification laid on the table	159
Rice—	
See Food.	
Road(s)—	
Question re formation of — between Tiruvallur and Arkonam	394
S	
Sandyanallah Scheme—	
Set Electricity.	
Saraswathy Pandurangam, Srimathi—	
Budget for 1959-60, general discussion on	353-356
Schools—	
Question re—	
Government High School for the Blind at Poonamallee, number of students passing the S.S.L.C. Examination in 1957-58	334-335
Midday meals, provision of enclosure in schools and colleges for pupils to take —	121-122
Number of single-teacher — in each district	122-124
Ramakrishna High School, Tirupattur, non-payment of salaries of teachers	363
Secretariat offices—	
Question re shifting of — to Government Estate, Mount Road, due to Harbour expansion	217-218
Seshachariar, Sri M.—	
Bill—Gramdan Villages (Repayment of Debts) Bill, 1959	404
Budget for 1959-60, general discussion on	261-267
Siddha Research Centre—	
Question re starting of a — and Hospital in Madras State	222-223
Siddha works—	
Question re publication of	223-224
Sivasubramanya Nadar, Sri S. P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	187-201
Srinivasavaradan, Sri T. P.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	185-192

	PAGEs
S—cont.	
Srinivasavaradan, Sri T. P.—cont.	
Prevalence of typhoid, chicken-pox and smallpox in epidemic form in Madras City, calling Ministers' attention to	128
Question re Provident Fund of teachers under local bodies and in aided institutions, limit for contribution to	14
State Aid to Industries—	
Question re Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi, sale of properties of — and amount of Government loan realized	331-333
Subordinate Magisterial Service Special Rules—	
Re-issue of —, notification laid on the table	19
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	130, 133
	137, 244
Subramanyam, Sri A.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	192-197
Sudarsan Oil Mills, Limited, Katpadi—	
Question re sale of properties of — and amount of Government loan realized	331-333
Sudarsanam Naidu, Sri M. V.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	368-369
Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls (Madras) Rules, 1958—	
Amendments to —, notification laid on the table	19
Surendram, Sri V. M.—	
Budget for 1959-60, general discussion on	358-360
T	
Tamil Pandits—	
See Teachers.	
Tanjore Pannaiyal Protection Rules, 1952—	
Amendments to —, notification laid on the table	19
Taxis—	
See Transport.	
Teachers—	
Question re—	
B.T. Assistants in secondary schools run by Tirunelveli District Board, reduction in salaries	6-7
Delay in grant of pension to —	392-393
Grant of fixed rates of pension to	335
Hindi Pandits in schools, eligibility of persons having passed the Vidwan Examination of Madras University in Hindi for appointment as	283
Non-payment of salaries to — of Ramakrishna High School, Tirupattur	363
Provident Fund of — under local bodies and in aided institutions, limit for contribution to	14
Remuneration to — of municipal schools employed for cattle census work	390-392

Teachers—cont.

Question re—cont.

Tamil Pannas in middle schools, scales of pay and special pay granted to ...

281-283

Third Five-Year Plan—

See Five-Year Plan, Third.

Transport—

Question re—

Bullock carts and bullock trucks, checking overloading of ... 8-10

Government Transport buses, provision of electric bells in ... 218-219

Smoking inside the buses, prohibition of ... 273-290

Taxis in Madras City, painting the roofs yellow and the bodies black ... 278

Typhoid, chicken-pox and small pox—

Prevalence of — in epidemic form in Madras City, Minister's attention called to ... 128-129

University Grants Commission—

See Colleges.

Venkataraman, the Hon. Sri B.—

Budget for 1959-60—

General discussion on ... 130, 137

148, 172, 175, 179, 187, 198

201, 202, 203, 215, 253, 259

261, 270, 303, 322, 323, 326

341, 344, 346, 348, 353, 359

360, 372-384

Presentation of ... 16-18

House Committee, election of members to ... 15

Privileges Committee, election of Members to ... 11

Village Panchayats Act, 1950—

Extension of term of Aravakurichi pauchayat, notification laid on the table ... 215

Warrant of Precedence—

Question re visit of H.R.H. the Duke of Edinburgh, invitees to the Aerodrome ... 329-331

Water-supply Scheme—

Question re Government's recommendation re National — at the meeting of the Local Boards Central Council ... 127

Wells—

Question re drinking water — sunk under National Extension Service and Community Development Schemes during 1956-57 and 1957-58, number of — and expenditure incurred ... 389-390